

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕΘΟΔΙΚΗ

ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΤΜΕΝΗΣ

Ἐκ Παλαιῶν τε καὶ Νεωτέρων Σοφῶν Συγγραφέων
συνερανισθεῖσα καὶ συντεθεισα

ΠΑΡΑ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ

Γατροφιλοσόφου καὶ Διδασκάλου τῶν Ἐπισημῶν καὶ τῆς
Ἰατρικῆς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κοινὸν Σχολεῖον

Χάριν τῶν αὐτοῦ φίλων Μαθητῶν
καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΤΠΟΙΣ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜῶ ΔΑΠΑΝῆ

ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΣΒΙΟΥ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑῶ ΓΑΤΚΕΙ Τῶ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Ι 8 Ι 8.

Τῷ

Παναγιωτάτῳ καὶ Θεσιτάτῳ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῳ
Κυρίῳ μοι Κυρίῳ Γ Ρ Η Γ Ο Ρ Ι Ω τῷ Πανσι-
βάστῳ μοι Πατρὶ καὶ Δεσπότη .

Ἄρταξέρξης ὁ μέγας ἐκεῖνος βασιλεὺς τοῦ Περσῶν,
ελαύνων ποτὲ καθ' ὄσον, ἐπειδὴ αὐτουργός τις καὶ ιδιώ-
της ἄνθρωπος ἐπέσφερεν αὐτῷ εἰς δῶρον ὀλίγου ὕδαρ,
τὸ εἰδέχθη εὐμενῶς τε καὶ φιλανθρώπως, καὶ δὲν ἀπέ-
βλεψεν ὁ σοφὸς βασιλεὺς εἰς τὴν εὐτέλειαν τοῦ προσφερο-
μένου, ἀλλ' ἔωρα εἰς τὴν προθυμίαν τοῦ προσφερόντος,
καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῆ ἀγάπην τοῦ εὐχόμενος
ὑπηκόου . Ἀξιέπαινοι λοιπὸν καὶ εἰ δύω . ὁ μὲν, ἔτι δὲν
συνεσαλῆ διὰ τοῦ εὐτελοῦς δώρου νὰ προσφέρῃ ἐμοὶ τὴν
μεγάλην προθυμίαν καὶ τὸ πρὸς τὸν βασιλέα βαθυτατον
σεβασ τοῦ ὁ δὲ, ἔτι ἀπεδέχθη φιλανθρώπως τε καὶ βα-
σιλικῶς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δῶρον, ὡς μέγα σημεῖον τῆς
προθυμίας καὶ ἀγάπης τοῦ προσφερόντος .

Οὕτω καὶ γὰρ, Παναγιώτατε Δέσποτα, λαμβάνω τὸ
δῶρόν σου νὰ προσφέρω τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημά μου, ὡς
δειγμα τῆς μεγάλης καὶ ενθέρμου μου προθυμίας, καὶ
τοῦ κατὰ γρῆος βαθυτάτου σεβασ μου πρὸς τὴν ὑμετέραν
σεβασίην μοι Παναγιότητα . Καὶ βεβαίως εἰς ποῖον ἄλλον
καλ-

καλλιώτερον ἔπρεπεν ἐγὼ νὰ προσφέρω καὶ νὰ ἀφιερῶσθε τὴν νέαν ταύτην καὶ μεθοδικὴν μου Γεωγραφίαν, τὴν συντεθεῖσαν χάριν τῶν ἐν Ἀθήναις φιλομούσων καὶ φιλομαθῶν νέων, εἰ μὴ εἰς Σὲ τὸν φιλόμουσον Ἕλληνα καὶ φιλέλληνα, μάλιστα τὸν συνεργὸν καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν Ἐλικωνιάδων Μουσῶν; εἰς ποῖον ἄλλον, λέγω, εἰ μὴ εἰς Σὲ τὸν πρῶτον καὶ ἡσυχον Ἀρχιερέα, τὸν ἀληθῆ καὶ ἀξιάγαστον Ποιμένα τῆς Οἰκουμένης, ἥτις πλουτοῦσα τοι εὐτοῦτον ἀξιοπρεπέστατον Πατέρα, καὶ ἔμπρονα Ποιμένα ἔχει διὰ σώματος καθ' ἑκάστην χαίρουσα τὸ, "Τοιοῦτος ἦμιν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς" μετὰ τῶν ἐξῆς Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων καὶ ἀναρρήσεων!

Δέχθητι λοιπὸν, Παναγιώτατε καὶ προσκυνητέ μοι Δέσποτα, ὡς πρατέλεια τῶν ἐν Ἀθήναις κόπων μου, τὴν παροῦσάν μου ταύτην βίβλον, τὴν γέμουσαν, ὡς νομιζῶ παντοίων ιδεῶν καὶ χρησίμων γνώσεων, ἀντιδραβεύων μοι τὰς Παναγίους Σου Εὐχὰς, ὥσε γενέσθαι μοι ἀρρωγῶν εἰς τὸ πολλαπλασιάσαι τὸ ἐμπιστευθῆν μοι παρὰ τοῦ Κυρίου τάλαντον. Γένοιτο, γένοιτο!

Τῆς ὑμετέρας Σεβαστῆς μοι Παναγιότητος
Ταπεινότατος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος
Διονύσιος Ἱερομόναχος ὁ Πύρρος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Αντις ἤθελε βάλειν κατὰ νοῦν τὰ ὅσα λέγει ὁ εὐας καὶ ὁ ἄλλος, βέβαια αὐτὸς κάμμιν φορὰν δεῦ ἤθελε κάμειν κάμινά καλὸν εἰς τὸν Κόσμον. Εἶναι τινες, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν, ὁ ἀφθραπος ἔωρεπε νὰ ἔχη περισσότερα παρὰ δύο χεῖρας, ἢ ἔωρεπε νὰ ἔχη τέσσαρας ὀφθαλμούς, καὶ ὄχι δύο· ἢ ὁ Οὐρανὸς ἔωρεπε νὰ βρέχη μέλι καὶ γάλα, καὶ ὄχι χάλαζον καὶ χιόνα, κτλ'. Εἶναι ἄλλοι πάλιν, οἱ ὁποῖοι δυνάμνται νὰ λέγωσι, τί χρειάζονται τόσα βιβλία, καὶ τόσα συγγράμματα; Ἴδὲ μᾶς εἶναι ἀρκετὰ τὰ τῶν προγόνων μας, δηλαδὴ οἱ Τόμοι, καὶ αἱ πολλόταται Γραμματικαὶ, κτλ'. Βέβαια ἡ σφαῖρα τῶν ιδεῶν τύπων τῶν μικρῶν Ζωίλων καὶ Θεριστῶν φαίνεται ὅτι περικλείεται μέσα εἰς τὸν πλατυὺ κύκλον τῆς αὐτῶν ἀμαθείας. Ἐπειδὴ καὶ μὴ εἰδότες τὰς Γραφὰς, ἔτε τὰς θείας προσαγὰς, σοχάζονται ἔτω σφαλερῶς. Ἄντις ἔμβη εἰς τὰς κατὰ πολλὰ πλατείας Βιβλιοθήκας τῆς πεφῶτισμένης Εὐρώπης, καὶ ῥίψη κυκλόθεν τὰς ὀφθαλμούς τε, θέλει ἰδεῖν χιλιάδας τῶν χιλιάδων βιβλία, ἅπαντα τὰ ὁποῖα διάφορα καὶ κατὰ τὴν ὕλην, καὶ σωματότητα. Διὰ νὰ αὐξήσῃ ἐν Γένος τὰς ιδέας του, χρειάζεται

νὰ

νά ἔχη διάφορα καὶ καλά βιβλία. Ἡ Ἑλλάς, ἢ ὅποια κατὰ τὸ παρὸν εἶναι πολλὰ ταπεινὴ, ὑσερεῖται ἀκόμη ἀπὸ πολλὰ βιβλία, ἀναγκαῖα ἢ χρειαζόμενα εἰς τὴν ἀναγέννησίν της·

Ἐπειδὴ καὶ τὸ πρὸ τεσσάρων χρόνων ἐκδοθεὶς εἰς Βενετίαν περὶ Χρέων τῆ ἀνθρώπου μικρὸν Ἐγχειρίδιόν με ἔλαβε καλὴν ὑποδοχὴν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Ἑλληνικὰς Χώρας παρὰ τῶν φιλομέσων καὶ νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, διὰ τοῦτο φιλοτιμῶμαι καὶ τώρα, καὶ δίδω εἰς φῶς τὴν παρῆσαν με ταύτῃ Μεθοδικὴν Γεωγραφίαν, τὴν ὅποιαν ἀπολαβὴν εἰς τὰς μαθητὰς με ἐξήγησα· καὶ τῆτο ὄχι μὲ σκοπὸν διὰ νὰ γεμίσω τὰς βιβλιοθήκας τῶν Ἑλλήνων μὲ τὸ μικρὸν με τῆτο βιβλίον, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμω τὸ χρέος με, τὸ ὅποιον ἡ κοινὴ ἡμῶν Μήτηρ ἢ Ἑλλάς ζητεῖ ἀπὸ κάθε εἴα φιλόμασον καὶ φιλοπάτριδα Ἑλλῆνα.

Ὁμολογῶ ὅτι τῆτο με τὸ βιβλίον δεῦν εἶναι μέγαλον, ἐκτεταμένον, πολυφυλῶν καὶ οἰκῶδες, πλὴν σοχάζομαι, ὅτι ἔχει νὰ φανῆ ὠφέλιμον καὶ ἀρετὸν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας τῶν φιλομαθῶν Νέων τῆς ἡμῶν Πατρίδος· ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ δεικνύονται ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα εἰς κάθε φιλομαθῆ Γεωγράφον.

Διὰ νὰ καθησυχάσω μάλιστα τὴν περιέργειαν τῶν εὐλακρινῶν Φιλαναγνώστων, ἰδὲ ὅπως ἐν συντόμῳ ἀποπάττω τὴν εἰς τὴν παρῆσαν Πραγματείαν περιεχομένην ὕλην.

Ἡ Γεωγραφία αὕτη διαλαμβάνει πρῶτον, περὶ τῶν Ὀρεισμῶν αὐτῆς. Περὶ ὄλων τῆς Κελικῆς τῆς Σφαίρας. Περὶ τῆς διαφορῶν θέσεων τῆς Ὑδρογείης Σφαίρας καὶ τῆς κατοίκων αὐτῆς. Δεύτερον, περὶ τῆς καταστροφῶν ἐκ φύσεως γενόμενων κατὰ διαφορῆς καιρῆς ἐπάνω εἰς τὴν ἡμετέραν γῆν. Περὶ τῆς μεγαλιτέρων Ὀρέων τῆς α. β. καὶ γ. τάξεως, καὶ περὶ τῆς μεταβολῶν αὐτῶν. Περὶ τῆς ὑδάτων, τῆς θαλασσῶν, ποταμῶν, κτλ'. Τρίτον διαλαμβάνει περιτίμων Προβλημάτων, καὶ Θεωρημάτων τῆς Γεωγραφίας καὶ Ἀστρονομίας, τὰ ὅποια ἀμεθοδῶς διείσπονται προσηρμοσμένα εἰς μίαν τεχνικὴν ὑδρογείων Σφαῖραν, καὶ εἰς τὴν Νέαν Γεωγραφικὴν Χάρταν τῆς Παντός. Τέταρτον, περὶ τῆς διαιρέσεων καὶ ὑποδιαιρέσεων τῆς Νεωτέρας καὶ Παλαιῆς Κόσμου. Περὶ τῆς Βασιλειῶν κατὰ μέρος καὶ Ἐπαρχιῶν, καὶ περὶ τῆς ἀρχαίων κατοίκων αὐτῶν, συώρων, καὶ ὀνομαστοτέρων ὀρέων αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς μεγαλιτέρων καὶ ἀξιολογωτέρων ποταμῶν τῆς Κόσμου. Περὶ τοῦ Κλίματος ἐκάστω τόπῳ, καὶ τῆς κράσεων τῆς ἀέρος αὐτῆς. Ποία ἢ Διάλεκτος ἐκάστου γένους καὶ ἢ θρησκεία. Ἐπισημειῦνται αἱ πρωτόβουσαι καὶ ὀνομασαὶ Πόλεις τῆς Κόσμου. Διορίζονται τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη αὐτῶν ἀπὸ τὸν Μεσημβρινὸν καὶ Ἰσημερινόν. Θέτομον ἀκόμη νεωστὶ καὶ τὴν μερικὴν καταγραφὴν τῆς Ἀθίνων, καὶ ὅλης τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ θαυμασῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ συνοπτικῶς, τὴν

καταγραφῶ ὅλων τῶν Νήσων τῷ Κόσμῳ. Πρὸς τὸ τέλος τῆς Βίβλου προσετέθη εὖας Ἐτλας, καὶ μία Γεωγραφικὴ Χάρτα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ φιλομαθὴς βλέπει ὅλον τὸν Κόσμον εἰς εὐὴ χῆμα ἐπίπεδον καὶ δίκολοθεώρητον· καὶ ἄλλη Χάρτα Νομισματικὴ, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπει κεχαραγμένα τὰ χήματα καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἀρχαίων Νομισμάτων ὅλων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλων Βασιλείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον εἰς τὰς Ἀθῆνας παρά τινος ἡμετέρου φίλου νέου καὶ περιέργου περιηγητῆ Γερμανῆ, καὶ τλ'.

Μετὰ τὴν καλῶν ἔκβασιν τῆς παρουσίας Πραγματείας, θέλω ἐκδώσειν εἰς φῶς μίαν μου νέαν Βοτανικὴν, καὶ ὕλην τῆς Ἰατρικῆς προσηρμοσμένην εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀρρώστιας, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ παρὸν ἐξηγῶ εἰς τὰς μαθητάς μου. Ἐρρώσθε.

Διονύσιος Πύρρος ὁ Θεσσαλός.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΝ ΙΑΤΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

ΚΥΡΙΟΝ ΔΙΟΝΤΣΙΟΝ ΠΥΡΡΟΝ ΤΟΝ ΘΕΤΤΑΛΟΝ.

Ἀθήνησιν ἔην γλυκίων, ὅτε μέλπεται ἀοιδῆ
 Μισάων· πᾶρ ὃ χρύσειον ἤλυθ' ἔτος,
 Κάλλιπε δ' ἀγνοίῃ ἠλάσκειθ' ἡμέας αἰνῆ.
 Αὐτὰρ Διονύσιος θέσκελον αἴθερος ἔων
 Πιερίδων, Πύρρος τ' ὄνομι ἀνχῶν Θετταλῆς ἔξ
 Ἀγκάλεσε τὸ δ' ἔσαυθ' ἥς σοφίης ἀπλέτω
 Φωτὶ, ἐνεγκῶν ἐς γ' Ἐλικωνιάδας σφέτερον δῶ.
 Τερπνὸν μελπομεύας ἦσιν Ἀθήνησι.
 Τῦνεκα χρυσοτέροις, ὡς αἴθεσι τοῖς ἐπέεσιν
 Ἴρην οἱ πάντες σέψατε οἱ κεφαλῆν.

Ἀδελφικῆς χάριν ἀγάπης

Ὁ τῷ Ἁγίῳ Ἀθηνῶν Ἀρχιδιάκονος

Νεκτάειος ὁ ἐκ Μιτυλήνης.

ΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑ.

Δείχυσό μ' ἐν χείρασι φιλοίστωρ Δίλτων
ἀγαυῶ.

Διουσίοιο. Εὐφραδέως γὰρ ἐγὼν ἀυδήσομαι
Οὐρεατ' ἠπειρόν τε, καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄσρων.
Ἡελίοιο κελεύθου, ἢ δ' αὖ κύκλα Σελήνης.
Εἴσεις μεν σάφα Εὐρώπην, Ἀσίην, Λιβύην τε
Εἴσεις δ' ἔθνεα, ὅσ' αἴαν περιναιετάσιν.
Ἐνθα μεν οἴδματ' ἀθέσφατα, εὐθε δε κόλ-
πυς δῆεις.

Κέλπυς εἰναλῆς κυαναυγέος Ἀμφιτείτης.

Ἡχιτερ ἰσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσα.
Νήσων δ' αὖ πασῶν ἱερὸν πόρον, αἶ τ' ἐνὶ
πόντῳ

Ἀνδράσι ναίονται τετραμμέουσι ἄλλουδῆς ἄλλαι.
Εἰ σέ γ' ἀεισπόνυς τῆς δ' ἰσορείης γλυκὺς ἱ-
μερος αἰρεῖ,

Ἀθρόα παύτ' ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο
σησιν,

Ὅφρα καὶ ἐκ ἐσιδῶν περ ἔχοις εὐφρασον ὀπωπῆν,
Ἡ τάχα καὶ ἄλλοισιν ἐπισαμύως ἀγορεύοις.
Ἐκ τῶδ' αὖ γεραρός τε καὶ αἰδοιέσερος εἶης,
Τῷ δέ με γειναμύω χαλεπέσερος. ὡς ἐπέοικεν.

Σημεῖον εὐνοϊκῆς διαθέσεως

Ἰωάννης Τατλίκαρῆς ὁ Παιδείηνός.
ΣΤΟΙ-

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΤΗΣ

ΜΕΘΟΔΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

§. 1. **Ο** Θεός ἔκαμε τὸ πᾶν· ἐντὸς τῆς παντὸς δὲ-
ρίσκειται ἡ Γῆ. ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐκ τῆς γῆς· εἰς
αὐτῷ διατρέχει, καὶ εἰς αὐτῷ πάλιν καταστᾶ.
„Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ“. αὕτη εἶναι φωνὴ
τῆ Ὑψίστου. Ὁ ἄνθρωπος ζῶον λογικὸν ὢν, νε καὶ
ἐπιστήμης δεκτικόν, καὶ περιεργεῖα κινέμενος, δεῦ
δὲ χαλεπεῖται νὰ κολυμβᾷ εἰς τῷ ἀγνοίαν ἢ ὑπὸ
τῆ πανσόφου Θεῶ δημιουργηθέντων. αὐτὸς πεποικισ-
μένος ἀπὸ πόσας αἰδήσεις, βλέπει μὲ θάμβος τὸ
πᾶν. ὄρᾳ ἄνω του τὸν ἔρανὸν λελαματορυσμένον ἀπὸ
πόσας ἀναριθμήτους φωστῆρας, κάτω τὸν οὐρίζοντά του
ἑσολισμένον ἀπὸ διάφορα ἄνθη τε καὶ φυτὰ. ἐμβαί-
νει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, δὲ εἰσκέι καὶ
ἐκεῖ ἀναρίθμητα ὄντα. ἐρδνᾷ, ὀξετάζει τὰ δημιερ-
γήματα, δίδει δόξαν ἀκαταπαύτως εἰς τὸν πανσόφον
Ποιητὴν τῆ παντός.

§. 2. Ὁ μὴ χυδαῖος ἄνθρωπος δεῦ δὲ χαλεπεῖται
νὰ βλέπη μόνον τὰ περὶ αὐτὸν ὄντα, ἀλλ' ἀγαπᾷ
ἀκόμη νὰ ἠξούρη καὶ ὅλον τὸν κόσμον· δηλαδὴ τὰς
γαίας, τὰς ὠκεανούς, τὰς θαλάσσας καὶ λίμνας, τὰς

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ποταμὸς, τὰ ὄρη, τὰ βασίλεια, τὰς ἐπαρχίας, τὰς πόλεις, τὰς χώρας, καὶ τὰς κατοίκους· ἀκόμη καὶ τὶ ἀνδρωποὶ δέξονται εἰς ἕκαστον τόπον· ἄστροι, ἢ μαυροὶ. ἡμεροὶ, ἢ ἀγριοὶ· ὁποῖον γλώσσαν ὀμιλεῖν, καὶ τί Θεὸν λατρεύουσι· τί προϊόντα ἀγαίουσιν ἀπὸ ἕκαστου τόπου, πᾶς δέξονται· καὶ ἡδὸν αὐτοὺς ἀγαπᾶν νὰ γνωρίσῃ ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Καὶ μὲ δίκαιον τρόπον· ἐπειδὴ καὶ ὁ μικρὸς οὗτος κόσμος, νομίζεται ὡς μία μεγάλη πόλις τῶ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τί ἀχρεῖστερον ἤθελον εἶναι εἰς τὸν πολίτην ταύτης τῆς πόλεως τὸν ἀνθρώπον, ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν ἠξέδωρῃ, μήτε εἰδῆσιν νὰ ἔχη περὶ αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ γινώσκῃ μήτε τὰς πύλας τῆς, μήτε τὰς ὁδοὺς τῆς, μήτε αὐτὰ τὰ λαμπρὰ καὶ περὶφημα παλάτια τῆς; δεῦν εἶναι αἰχὴν μεγάλην τάχα εἰς τὸν ἀνθρώπον, ὅς τις ὀνομάζεται οἰκοδεαστῆς, τὸ νὰ μὴ γινώσκῃ τὰς εἰσοδοὺς καὶ ἐξόδους τῶ οἴκου;

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΦΑΙΡΩΝ.

Πρὶν ἔμβωμεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς γήινης σφαίρας, εἶναι καλὸν νὰ ἐξέδωμεν πόσων εἰδῶν σφαῖραι εἶναι.

§. 3. Πρῶτη εἶναι ἡ Οὐρανίος, ἣτις καὶ Ἐναστρος σφαῖρα λέγεται. αὕτη περικυκλῶνει πανταχόθεν ὅλην τὴν γῆν μας, ὡς OZONO. Σχήμα 1. καθὼς ἡ φλοιά τοῦ αὐγόν. Αὕτη διαρεῖται ἀπὸ τῆς Ἀστρονόμου εἰς ἑκατὸν ἀστερισμοὺς, ἕκαστος τῶ ὁποῖων περιέχει εἷς σωρὸν ἀπλανῶν ἀστέρων. δύο εἰδῶν εἶναι αὕτη ἡ σφαῖρα· φυσικὴ ἕρανίος, καὶ τεχνητὴ ἕρανίος σφαῖρα.

§. 4. Δεύτερα εἶναι ἡ Κεικωτή. λέγεται κεικωτή, διότι συνίσταται ἀπὸ πόσων κείκων, ἢτοι κύκλων. αὕτη μᾶς παρασταίνει ἐντελέστατον ὅλον τὸ πλανητικόν

κόν σύστημα τῶ Σαμίου Ἀρισάρχου, τῶ περιφώνου Ἀστρονόμου (1) τῶ τρίτῳ αἰῶτι πρὶν Χριστοῦ. Σχ. 2. εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς Ἡ παρασαίνεται ὁ ἥλιος ἐρχόμενος περὶ τὸν ἄξονά του. περὶ τὸν ἥλιον φαίνονται οἱ πλανῆται ἀποτελεῦντες τὴν ἑαυτῶν περιφορῶν, καὶ περὶ αὐτῆς οἱ αὐτῶν δορυφόροι. Ἐνδεκά εἶναι οἱ ἕως τῶρα ἐγνωσμένοι πλανῆται ἕξ δηλαδὴ παλαιοί, καὶ πρῶτε νεώτεροι. ὧν ὁ πρῶτος εἶναι 1. Ὁ Ἑρμῆς, μικρότατος ἀπάντων. 2. Δεύτερος ἡ Ἀφροδίτη. 3. Τρίτος ἡ Γῆ μας. 4. Τέταρτος ὁ Ἄρης. 5. Πέμπτος ἡ Διμήτρα. 6. Ἑκτὸς ἡ Ἑστία. 7. Ἑβδομος ἡ Πάλλας. 8. Ὀγδοὸς ἡ Ἥρα. 9. Ἐννατος ὁ καὶ μέγιστος εἶναι ὁ Ζεὺς. 10. Δέκατος ὁ Κρόνος. 11. Ἐνδέκατος καὶ τελευταῖος εἶναι ὁ Οὐρανός, ὅς τις καὶ Ἐρσελ ἐκλήθη, ἀπὸ τῶ περιφώνου Ἀστρονόμου Ἐρσελ. Δεκαεπτὰ εἶναι οἱ δορυφόροι εἰς τῆς Γῆς, δηλαδὴ ἡ Σελήνη, ἧτις καὶ Ἀρτεμις λέγεται. τέσσαρες τοῦ Διός. ἑπτὰ τῶ Κρόνου. καὶ πρῶτε τῶ Οὐρανοῦ. Περὶ τὸν ἥλιον δὲρίσκονται καὶ διάφοροι Κομήται, οἱ τινες ὄντες σιωθεμένοι ἀπὸ γαίας καὶ πέτρας, κυκλοφοροῦσι καὶ αὐτοὶ περὶ τὸν ἥλιον. ὅλων τῶ κείκων τῶτων τῆς σφαίρας θέλομεν ἰδεῖν τὴν χεῖσιν καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν.

§. 5. Τρίτη εἶναι ἡ ὑδρογείος σφαῖρα, ἧτις καὶ τεχνικῶς λέγεται πρὸς διαστολὴν τῆς γήινης φυσικῆς σφαίρας. αὐτὴ εἶναι εἷς σῶμα στρογγυλόν, ὡς τὸ ΟΑΟ. Σχ. 3. ἢ ὡς τὸ ΑΟΞΟ. Σχ. 1. εἰς τὴν ἐ-

πι-

(1) Ἡ γνώμη αὐτῆ τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, δὲν εἶναι μῆτε αὐτῶ τῶ ἰδίου Ἀρισάρχου, ἀλλ ἀπὸ τινὸς Φιλοσόφου ὀνομαζομένου Κλεάνδου, διαδόχου τῶ ἐν Ἀθῶναις Ζήνωνος τοῦ Στωϊκοῦ. Τὴν γνώμην παντὶν ἠκολούθησε καὶ ὁ τῆς Εὐρώπης Ἀστρονόμος Νικόλαος ὁ Κοπέρνικος, ὑπὸ τῶ ὀνόματι τῶ ὀνόματι ἀκούεται μέχρι τῆς σήμερον.

πιφάνειαν τῆς σφαίρας ταύτης φαίνονται ἰσοθεσμικά ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς. Σφαῖραν λέγοντες εἰς τὸ ἕξις, τὴν ὑδρογείον ἐννοῶμεν.

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η.

Μέλλοντες ἡμεῖς νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν θεωρίαν τῆς ὑδρογείου ἡμῶν σφαίρας, ἀρχίζομεν ἀπὸ τινὰς Ὁρισμούς.

ΟΡΙΣΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

§. 6. 1. Σημεῖον εἶναι κοῦντα χωρὶς καμμίαν ἔκτασιν, ὡς τὸ Αα. Σχ. 4.

2. Γραμμὴ εἶναι ἔκτασις καὶ μόνον τὸ μῆκος, χωρὶς πλάτος καὶ βάθος. τὰ ἀκρὰ ὅταν εἶναι πεπερασμένα, δεῦν εἶναι ἄλλο, παρά σημεῖον. ὡς ἡ ΑΒ. Σχ. 5.

3. Εὐθεῖα Γραμμὴ εἶναι ἐκείνη, τῆς ὁποίας κανένα σημεῖον δεῦν ὀξέχει, ὡς ἡ ΓΔ, ἡ ΑΒΓ. Σχ. 6.

4. Καμπύλη, ἡ Τόξον εἶναι ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὰ μέρη δεῦν κείνται ὀξίσεσ, ὡς ἡ ΓΔ. Σχ. 7. αὕτη σύγκειται ἀπὸ ἀναριθμήτους εὐθείας διαφόρων πως ἐγκεκλιμένας, ὡς ΕΖ. Σχ. 8.

5. Παράλληλοι ὀνομάζονται εὐθεῖαι τινες, αἱ ὁποῖαι κείνται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον, καὶ ἀπέχει ἐξίσεσ ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην, ὡσεὶ αὐτὸ ἡθελον ἐκβληθῶσιν ἐπ' ἀπειρον, δεῦν ἡθελον συμπέσειν ποτὲ, ὡς ἡ ΑΒ, ΓΔ. αβ, γδ, εζ, Σχ. 9.

6. Εὐθεῖα αὐτὴν συμπέσει ἐπ' ἄλλης εὐθείας, καὶ ἐμποίση τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας, λέγεται καθεπτες, ὡς ἡ ΑΒ. Σχ. 10.

7. Ἄν εὐθεῖα γραμμὴ συμπέσει καθεπτες, θέλει κάμειν δύο γωνίας ὀρθὰς, ὡς ἡ ΑΒΓ. ΑΒΔ. Σχ. 10. αὐτὴν πλαγίως, πλαγίαν, ὡς ἡ ΕΒΔ. Σχ. 11.

8. Ἐκείνη ἡ γωνία, ἣτις εἶναι μεγαλιτέρα ἀπὸ τὴν ὀρθὴν, ὀνομάζεται ἀμβλεία, ὡς ἡ ΑΒΓ. ἡ δὲ μικροτέρα, λέγεται ὀξεία, ὡς ἡ ΑΒΔ. Σχ. 11.

9. Σχῆμα ὀνομάζεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον περιέχεται ἀπὸ Γραμμᾶς, ὡς τὸ ΑΒΓΔ. Σχ. 12.

10. Κύκλος ὀνομάζεται ἐν σχῆμα ἐπίπεδον, τὸ ὁποῖον δὲν περιέχεται, παρὰ ἀπὸ μίαν μόνην γραμμῶν. Περιφέρεια ὀνομάζεται αὕτη ἡ Γραμμὴ, ὡς ἡ ΑΒΓ. Σχ. 4.

11. Κέντρον τῶν Κύκλων λέγεται ἐκεῖνο τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ὅξιστος ἀπὸ τῆν περιφέρειαν, ὡς ἡ Κ. Σχ. 4.

12. Ἐπιφάνεια εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔχει μόνον δύο ἐκτάσεις, μῆκος καὶ πλάτος, χωρὶς βάθος. ὡς ἡ ΑΒΔΕ. Σχ. 12.

13. Παράλληλοι κύκλοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐν κέντρον κοινόν. ὡς ΔΕΖ. Σχ. 4.

14. Σπρεδὸν ὀνομάζεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει τρεῖς διαστάσεις, δηλ. πλάτος, μῆκος, καὶ βάθος. ὡς ἡ ΑΒΓΔΕΖΗ. Σχ. 13.

15. Τρίγωνον λέγεται ἐν σχῆμα, συσθεμερόν ἀπὸ τρεῖς πλευρᾶς, καὶ τρεῖς γωνίας, ὡς τὸ ΑΒΓ. Σχ. 14.

16. Τετράγωνον εἶν ἐν σχῆμα συσθεμερόν ἀπὸ τέσσαρας πλευρᾶς, καὶ τέσσαρας γωνίας, ὡς τὸ ΑΒΓΔ. Σχ. 15.

17. Κύβος λέγεται ἐν στερεὸν σῶμα συγκείμενον ἀπὸ ἑξ τετράγωνα ἐπίπεδα. ὡς ἡ ΑΒΓΔΕΖΗ. Σχ. 13.

18. Σφαῖρα εἶναι ἐν σχῆμα σπρεδόν, συγκείμενον ἀπὸ μίας μόνης ἐπιφανείας, ὡς ἡ ΟΑΟ. Σχ. 3.

19. Τμήμα σφαίρας εἶναι ἐν τεμμάχιον αὐτῆς.

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ ΤΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ.

§. 7. Ορισμός πρώτος. Γεωγραφία σημαίνει μίαν γενικὴν καταγραφήν ὅλης τῆς γῆς, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας παράγεται, ἀπὸ τῆς Γαῖα ἢ γράφειν. Ἡ Γεωγραφία εἶναι μία επισήμη χαρῖςσα καὶ ἡδονικὴ, μάλιςα ἢ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἀνθρώπον. Αὕτη ἡ Μεσοδικὴ Γεωγραφία λαμβάνει τὰς ἀρχὰς ἢ τὰς γνώσεις τῆς ἀπὸ τῆς Φυσικῆς, Μαθηματικῆς, ἢ Ἀστρονομίας· ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ νομισθῇ ὡς μία μικρὰ Ἀστρονομία· ἐπειδὴ καὶ κάθε σημεῖον τῆς γῆς, ἀνταποκρίνεται εἰς κάθε σημεῖον τῆς κρανῆς.

§. 8. Ορισμός δεύτερος. Ἄντις ἐννοήσῃ μίαν Γραμμὴν ὄθειαν κατὰ κάθετον πέσσαν ἀπὸ τὸν κρανὸν, καὶ διῆσαν διὰ τῆς κέντρος τῆς γῆς, τελώσωσαν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ κρανῆς, ὡς τῷ ΖΝ. αὕτη ὀνομάζεται κορυφαία Γραμμὴ, τὸ ἀνώτερον ἄκρον Ζ αὐτῆς λέγεται Ζενίθ, τὸ δὲ κατώτερον καὶ ἀπέναντι Ν, ὀνομάζεται Ναδίρ· τοῦτα τὰ δύο σημεῖα ἀπέχουσιν ἀλλήλων μὲ διακυσίας, ἢ μὲ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μοίρας. Ζενίθ καὶ Ναδίρ εἶναι ὀνόματα Ἀραβικὰ, καὶ δηλοῦσι τὸ μὲν πρῶτον, τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον τῆς κρανῆς, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ἀντικόρυφον.

§. 9. Πόρισμα. Κάθε σημεῖον τῆς κρανῆς δύναται νὰ νομιθῇ ὡς Ζενίθ, ἢ καὶ Ναδίρ. ἐπειδὴ καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς κάθε σημεῖον τῆς γήινης σφαιρας, ζν. Κάθε Ζενίθ πάλιν ἠμπορεῖ νὰ πέρνεται ὡς πόλος τῆς ἀνταποκρινομένου σημείου τῆς γῆς, καὶ πᾶσα κορυφαία γραμμὴ ὡς ἄξων τῆς ὀριζοντος ἐκείνης τῆς σημείου.

§. 10. Ορισμός τρίτος. Ὁ ἄξων τῆς γῆς, εἶναι μία γραμμὴ κατ' ἐπίνοιαν μόνον, ἡ ὁποία διὰ μέσος τοῦ κέντρος τῆς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἕως εἰς τὸ ἄλλο. περὶ αὐτῷ τῷ γραμμῷ ὑποθέτομεν ὅτι

ὅτι κινεῖται ἡ Γῆ. (1) ὁ ἄξων ὁμοῦς τῆς τεχνιτῆς σφαίρας, εἶναι πραγματικός· κατεσκευασμένος ἀπὸ μέταλλον, ἢ ἄλλο τι εἶδος, ὡς ἡ ΑΞ. γραμμὴ, περιτὸν ὁποῖον ἔρχεται ἡ σφαῖρα.

Ὁ ἄξων παράγεται ἀπὸ τῷ Ἄγω ρήματος, καὶ σημαίνει ἐκεῖνο, περὶ ὃ ἄγεταιτι ἐν κύκλῳ. δύο εἶναι οἱ ἄξονες τῆς γῆς. ὁ μὲν μείζων ΙΣ. δεισκαταται εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆ Ἰσημερινοῦ· ὁ δὲ ἐλάσσων διαπερνᾷ τὸ κέντρον αὐτῆ τῆ ἐπιπέδου, ὅς τις καὶ κινεῖται ἄξων τῆς γῆς λέγεται.

§. 11. Πόρισμα. Ἐκ τῆς ἔπεται, ὅτι τὸ σῶμα τῆς γῆς δὲν εἶναι ἐντελῶς σφαῖρα, ἀλλὰ σφαιροειδές (2)· ἡ αἰτία ταύτης τῆς διαφορᾶς εἶναι, ἡ ἀξωνικὴ κίνησις τῆς γῆς. ὅτι ἡ γῆ εἶναι σφαιρικὴ, ἡ πείρα μᾶς διδάσκει· διότι ὅσον προχωροῦμεν εἰς εἷνα μέρος, ἄλλο τόσον ἐρώμεν τῆς ἀσέρας πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὑψιμύκας, καὶ ἀνάπαλιν.

§. 12. Ὁρισμός τέταρτος. Τὰ δύο ἄκρα τῆς ἄξονος, λέγονται Πόλοι. ὁ εἷνας τῆς ὁποῖων, Ἀρκτικός, ὁ ἄλλος, Ἀνταρκτικός. παράγεται τὸ ὄνομα Πόλος, ἀπὸ τῆ πολέω πολῶ. καὶ σημαίνει περιστροφῆ, διότι μεταξὺ εἰς αὐτοὺς περιστρέφεται ἡ γῆ. Ὁ Ἀρκτικός Πόλος ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἀσέρας δεισκόμενον εἰς τῆν ἕραν τῆς ἐλάττονος Ἀρκτικῆ, καὶ καλέμενον Πόλον τῆ Παντός, μὲ ὄλον ὅπου ἀπέχει δύο ἡμισυ μοίρας ἀπὸ τὸν καθ' αὐτὸ πόλον τῆ παντός. Τῆτον τὸν πόλον ἔχουσι διὰ σταθερὸν σημεῖον τῆ ἕραν ὅλοι οἱ Γεωγράφοι. Τῆτον ἔχουσι διὰ

ὁδη-

(1) Δι' αὐτῆ τὴν ἀπόδειξιν, ὅρα τὸν Νικηφόρον Θεωσῶκην Ἀρχιεπίσκοπον Ἀσπραχαιῆς, καὶ Θεολόγον τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν πρῶτον Τόμον τῆς περαματικῆς αὐτῆ Φυσικῆς. Φύλ. 264. σημεῖωμα πρῶτων.

(2) Πρῶτος ὁ Παρμενίδης εἶπεν ὅτι ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδής.

ὄδηγόν ὄλοι οἱ ναῦται, οἱ πλέοντες τὸ Ἄρκτικόν ἡμισφαίριον.

Ἄνταρκτικός ὀνομάζεται ὁ ἄλλος, ἐπειδὴ καὶ ἐναντίως τῷ Ἀρκτικῷ κεῖται.

§. 13. Διὰ τὰ ἐννοήσωμεν λοιπὸν ἀκραιβέστερον τὴν σφαῖραν μας, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν καὶ μερικὰς κύκλους, οἱ ὁποῖοι περικυκλῶνσι τὴν σφαῖραν ὡς τόσαι ἄλλαι ζῶναι, τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἶναι αἱ ἐξῆς· τέσσαρες εἶναι μείζονες· δηλ. Πρῶτος εἶναι ὁ Ὀείζων. Δεύτερος, ὁ μέγιστος Μεσημβρινός. Τρίτος, ὁ Ἰσημερινός. Τέταρτος, ὁ Ζωδιακός. καὶ τέσσαρες εἶναι οἱ Ἐλάσσονες, δηλαδή δύο Τροπικοὶ, καὶ δύο Πολικοὶ.

§. 14. Ὅρισμός πέμπτος. Ἄν τις δεικνόμενος εἰς μίαν μεγαλωτάτην πεδιάδα, ἢ θάλασσαν, καὶ θεωρήσῃ τὸν γύροντα, θέλει ἰδεῖν μίαν γραμμὴν κυκλικήν, ἣτις φαίνεται ὅτι διαιρεῖ τὸν ἔρανον ἀπὸ τῆς γῆς, τὸν μὲν ἔρανον ἀνω, τὴν δὲ γῆν κάτω. ταύτῃ τῇ φαινομένῃ γραμμῇ τὴν ὀνομάζουσιν αἰθιπὸν οἰζόντα.

Ὁ οἰζὼν παράγεται ἀπὸ τῷ Ὀείζω ῥήματος, καὶ δηλοῖ ἀποπεράτωσιν τῆς ἐράσεώς μας. Τὸ κέντρον τῷ οἰζόντος τέττα εἶναι ὁ θεατῆς ἐκείνης τῷ τόπου· ἢ Ἀκτὶς τοῦ δὲν εἶναι περιεσσότερον ἀπὸ 4, 187 Μέτρα τῆς Γαλλίας. (1) ἐπειδὴ καὶ ἐμποδίζεται ἡ ὄρασις ἀπὸ τῆς κυρτότητας τῆς γῆς νὰ βλέπωμεν ἀπώτερα. Ἡ περιφέρεια τῷ οἰζόντος τέττα μόλις μετρεῖται μὲ 12, 561 μέτρα.

Πόρισμα. Κάθε τόπος ἔχει καὶ τὸν Ὀείζοντάτη. ἀλλ' οἱ τόποι εἶναι ἀναείδητοι· ἀρα καὶ οἱ Ὀείζοντες ἀπειροί.

§. 15.

(1) Εἰς τὸ ἐξῆς δεύσωμεν ἰδεῖν πὰ νέα μέτρα τῆς Γαλλίας καὶ πὰ Μίλια.

§. 15. Ὅρισμὸς ἕκτος. Ἐν τῇ ἐννοήσῃ εἶνα μεγαλώτατον κύκλον, τὸ ἐπίπεδον τῶ ὁποῖου τὰ διαπερνᾷ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς γῆς, παραλλήλως μὲ τὸν αἰσθητὸν μας Ὀρίζοντα, αὐτὸς ὁ κύκλος ὀνομάζεται ὀρίζων νοπτός, ὡς Οο Κο Ο. Σχ. 3.

§. 16. Ὁ νοπτός ὀρίζων δὲ εἶναι ἐν γῆσει εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ καὶ ὑποτίθῃσι τὸν θεωρητικὸν εἰς τὸν κέντρον τῆς γῆς ἢ ὅλον τῆτο αὐτὸς παρασαίνεται εἰς τὰς τεχνιτὰς σφαῖρας, ὡς τὸ ΟΟΟΟ, εἰς σχῆμα εἰνὸς μεγάλου κύκλου, ὁ ὁποῖος διαρεῖ τὴν σφαῖραν εἰς δύο ἡμισφαίρια· τὸ μὲν, ἀνω, τὸ δὲ, κάτω. εἰς αὐτὸν σημειώνουσι τὰς μῶνας, τὰς ἡμέρας τῶ χρόνου, τὰς μοίρας, καὶ τὰς ἀνέμους ὅλας τῶ ἀνιμοδείκτε.

§. 17. Ὅρισμὸς ἕβδομος. Ἐν τῇ ἐννοήσῃ μίαν γραμμὴν κυκλικὴν ἀπὸ τὸν εἶνα πόλον διῆσαν διὰ τῶ Ζενίθ αὐτῆ, καὶ τοῦ ἄλλου τῆ πόλων, ὡς ΠΖΜ. αὐτὴν τὴν γραμμὴν θέλω τὴν ὀνομάσειν Μεσημβρινὴν, ἢ μέγιστον Μεσημβρινόν. εἰς αὐτὴν τὴν γραμμὴν ὅταν φθάσῃ ὁ ἥλιος, γίνεται Μεσημέριον. διὰ τῆτο καὶ τὸ ὄνομα Μεσημβρινὸς συτῆθεται ἀπὸ τῶ μέση καὶ ἡμέρας.

Ὁ μέγιστος Μεσημβρινὸς εἶναι εἶνας κύκλος μεταλλικός, ὡς ὁ ΑΙΜΟ, Σχ. 3. ὅς τις περτεργυεῖ ζεῖ ὅλλω τὴν σφαῖραν, καὶ διαπερνᾷ ἀπὸ τῶ ἄκρα τοῦ ἄξονος. εἰς αὐτὸν τὸν Μεσημβρινόν εἶναι κεχαραγμένοι οἱ βαθμοὶ τοῦ πλάτους παντὸς τόπου τῆς γῆς. Οἱ Μεσημβρινοὶ τῆς γῆς εἶναι ἄπειροι, ἐπειδὴ καὶ κάθε τόπος ἔχει ἴδιον μεσημβρινόν. αὐτοὶ ὅλοι τέμνονται ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντα πρὸς ὀρθάς.

§. 18. Ὅρισμὸς ὀγδοος. Πρῶτος Μεσημβρινὸς εἶν εἶνας ἀπὸ τῶ πολλοὺς κύκλους τῆς σφαῖρας, τὸν ὁποῖον οἱ Γεωγράφοι κατ ἀρέσκειαν τῶ τὸν πέρουσι. Ἀπὸ τῆτον τὸν Μεσημβρινόν ἀρχονται καὶ μετρεῖσι τῶ βαθμοὺς τῶ μήκας παντὸς τόπου.

Τὸ πάλαι οἱ Γεωγράφοι εἶχον διὰ πρῶτον Μεσημβρινὸν ἐκεῖνον, τὸν ἀπερνῶντα διὰ τῆς Νήσου Φέρρο τῆς Μακάρων, ἢτοι τῆς Καναρίων. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι τὸν διὰ τῆς Λόνβας· οἱ Γάλλοι τὸν διὰ τῆς Παρισίων. (1)

§. 19. Ὁρισμὸς ἕννατος. Ὁ Ἰσημερινὸς εἶναι εὐκλῆς κύκλος μέγιστος τῆς σφαίρας, ὁ ὁποῖος ἀπέχει μὲ 90. ἢ 100. μοίρας ἀπὸ τοῦς πόλους τῆς. αὐτοῦ διαίρει τὴν σφαῖραν εἰς δύο ἡμισφαίρια· ἐκ τῆς ὁποίων τὸ εὖ λέγεται Ἀρκτικόν, τὸ δὲ ἄλλο Ἀνταρκτικόν, ἢ Νότειον. ὡς ὁ ΙΚΣ. Σχ. 1. ὠνομάθη Ἰσημερινός, ἐπεὶδὴ ὅταν ὁ ἥλιος φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν γραμμὴν, εἰς ὅλον τὸν κόσμον γίνεται ἰσημερία· δηλαδή ἡ ἡμέρα ἴση μὲ τὴν νύκτα. εἰς αὐτῷ τῷ γραμμῷ ὁ ἥλιος διαβαίνει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ· δηλαδή εἰς τῶτον τὸν αἰῶνα, τῆ ὁγδόῃ τοῦ Μαρτίου καὶ ἡμᾶς, καὶ τῆ ἡ. τῆ Σεπτεμβρίου. Ὁ Ἰσημερινός χρησιμύει εἰς τὰς Ἀστρονόμους διὰ νὰ βεβαίωσιν τὴν Ἰσημερίαν, τὰ παχάλια, καὶ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς. Ὁ Ἰσημερινός προχωρεῖ ἀπὸ τῆς Δύσειν πρὸς Ανατολάς, τέμνων ὅλας τὰς μεσημβρινούς πρὸς ὀρθάς, ὡς ΙΚΣ. Αὐτὸς διαίρεται εἰς 360°. μοίρας, ἢ 400°. κατὰ τὰς Γάλλους, αἱ ὁποῖαι χρησιμύουσι πρὸς εὐρεσιν τῆ μήκους παντὸς τόπου τῆς γῆς, ἀρχομένου ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινόν· παραλλήλως μὲ τὸν Ἰσημερινόν ἐνοῦνται καὶ ἄλλοι ἀναείδημτοι κύκλοι, τῆς ὁποίων ἀπαντῶν αὐτὸς εἶναι ὁ μέγιστος.

§. 20.

(1) Ἐγὼ ὁμως εἰς τὴν νέον Ποσειδῶνα, ἢτοι εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν θαλάσσιον με Χάρταν, ἐβαλα διὰ πρῶτον Μεσημβρινόν τὸν διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνα μὲν διότι ἡ Χάρτα εἶναι διὰ τῆς Ἑλλάδος ναύτας, ἀλλο δὲ, ὅτι ὁ Μεσημβρινός τῆς Βυζαντινῶν διαίρει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ἀλλο δὲ, ὅτι καὶ ἡ Μεσόγειος θάλασσα ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Μεσημβρινόν τῆς Πρωποντίδος.

§. 20. Ὅρισμός δέκατος. Ὁ Ζωδιακὸς εἶναι εἷς κύκλος, ὅστις ἔχει δεκάοκτώ μοιρῶν πλάτος, καὶ διαιρεῖ τὸν Ἰσημερινὸν εἰς πλαγίας γωνίας, ὡς ΤΚκ. Σχ. 1. Τὸ ἡμισυ αὐτῆ δίδισκεται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν Ἡμισφαίριον, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὸ Νότιον.

Παραγέται τὸ ὄνομα τούτο ἀπὸ τὸ ζῶον, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸν δίδισκονται δώδεκα σημεῖα, ζῶδια καλεόμενα, τὰ ὁποῖα περικλύουσιν ἀπὸ εἰς σφαιρὸν ἀπλανῶν ἀστέρων, οἱ ὁποῖοι σχηματίζουσι τὸ εἶδος διαφόρων ζῶων. τὰ ὀνόματα τῶν ζῳδίων τούτων καὶ οἱ χαρακτῆρες τῶν, εἶναι οἱ ἑξῆς.

Α'. Ὁ Κεῖός. Β'. Ὁ Ταῦρος. Γ'. Οἱ Δίδυμοι.
Υ ϝ Π

Δ'. Ὁ Καρκίνος. Ε'. Ὁ Λέων. Ϝ'. Ἡ Παρθένος.
Ϟ Ω ΠϚ

Ζ'. Ὁ Ζυγός. Η'. Ὁ Σκορπίος. Θ'. Ὁ Τοξότης.
ϛ ϞϞ ϞϚ

Ι'. Ὁ Αἰγόκερος. ΙΑ'. Ὁ Ὑδροχόος. ΙΒ'. Οἱ Ἰχθύς.
Ϟϛ ϞϞϞ ϞϞϞ

Ὁ Ζωδιακὸς κύκλος διαιρεῖται κατὰ τὸ μήκος ἀπὸ μίαν νοτιοβόρειον γραμμὴν, τὴν ὁποίαν Ἐκλειπτικὴν ὀνομάζουσιν (1). Αὕτη διαιρεῖται εἰς δώδεκα ἴσα

(1) Ἡ Ἐκλειπτικὴ κἀμνει μίαν γωνίαν μετὰ τὸν Ἰσημερινὸν = $23\frac{1}{2}^\circ$, ἢ $23^\circ, 28'$. κατὰ τὸν Ἀστρονόμον Λαλαῆδ' περὶ Χριστοῦ ὅμως ἡ κλίσις αὕτη ἦτον μεγαλιτέρα. πῶρα δὲ πηγαινει ὀλιγοσύνουσα. ἴσως θέλει εἶδεν καιρὸς, ὥστε νὰ συμπέσῃ μετὰ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ τότε θέλει εἶναι κατ' ὅλον τὸν κόσμον Ἰσημερία, ἥτοι ἀνοιξίς καὶ χαρά.

ἴσα μέρη, ἕκαστον τῆς ὁποῖων περιέχει 30. μοίρας, ἢ $33^{\circ}, \frac{1}{3}$ κατὰ τὸ νέον. Λέγεται ἔτις αὕτη ἡ γραμμὴ, διότι ὅταν δρεῖσκεται ἡ τροχιά τῆς σελήνης ἐπάνω εἰς τὴν Ἐκλειπτικῶν, συμβαίνουσιν αἱ Ἐκλείψεις τῷ Ἡλίῳ καὶ τῆς Σελήνης. ἐπάνω εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἡ Γῆ πέρνει ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς $59^{\circ}, 8''$. ἦτις εἶνα πόξον = $2^{\alpha}, 334, 946$ μίλια νέα, ἢ $1^{\alpha}, 401, 968$ μίλια παλαιά.

§. 21. Ὅρισμὸς ἐνδέκατος. Οἱ Τροπικοὶ εἶναι δύο κύκλοι μικρότεροι ἀπὸ τοὺς ποροεκτεθέντας ἄλλες· εἶναι δὲ καὶ παράλληλοι μὲ τὸν Ἰσημερινόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέχει ὁ καθ' εἰς μὲ 23° , καὶ 30° . Τὸ ὄνομα Τροπικὸς παράγεται ἀπὸ τῆς λέξεως, καὶ σημαίνει ἐπιστροφῶν· διότι ὅταν ὁ ἥλιος φθάσῃ εἰς εἰς ἀπ' αὐτῆς, ἔρεπεται παρὸν πρὸς τὸν ἄλλον. Ἐπειδὴ ὁ εἶας τῆς Τροπικῶν κύκλων Γκ, ἐγγίζει εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ζωδιακῆς, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι σημειωμένος ὁ Καρκίνος· διὰ τῆτο λαμβάνει τὸ ὄνομα καὶ λέγεται Τροπικὸς τῆς Καρκίνε· ὁ δὲ ἄλλος Τα, τῆς Αἰγῶκρω.

§. 22. Ὅρισμὸς δωδέκατος. Οἱ Πολικοὶ κύκλοι εἶναι ἐλάσσονες ἀπὸ τῆς Τροπικῆς. ὡς ἡ ρυχ. Σχ. 1. εἶναι ὅμως παράλληλοι καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν Ἰσημερινόν, οἱ τινες ἀπέχουσιν ἀπὸ τῆς πόλων, ὅσον ἀπέχουσιν οἱ Τροπικοὶ. Λέγονται πολικοὶ, διότι πλησιάζουσιν εἰς τῆς πόλης· ὅθεν ὁ ἐγγὺς τῆς Ἀρκτικῆς πόλου δρεῖσκόμενος, λέγεται κύκλος Ἀρκτικὸς πολικὸς· ὁ δὲ τῆς Ἀνταρκτικῆς, κύκλος Ἀνταρκτικὸς πολικὸς ὀνομάζεται.

§. 23. Ὅρισμὸς δέκατος τρίτος. Οἱ Κόλκροι εἶναι δύο κύκλοι οἱ ὁποῖοι τέμνονται παρὰ τῆς πόλων εἰς ὀρθὰς γωνίας, καὶ πάλιν αὐτοὶ διαίρῃσιν ὅλον τὸν Ζωδιακὸν εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, διὰ μέσῃ τῆς ὁποῖων διακρίνομεν τῆς τέσσαρας καιρῆς τῆς χρό-

νε. Ο κύκλος ἀπὸ αὐτὸς καλεῖται κόλπος τῆς Ἰσημερίας, καὶ ὁ ἄλλος, τῆς τροπῆς τῆς Ἡλίου, ἢ τῆς Ἡλιοστασίαν. ὡς οἱ ΑΞΑ καὶ ΑΙΞΕ Σχ. 2. Οὗτοι οἱ κύκλοι τέμνουν τὴν ὀρθὰς γωνίας ὅλας τὰς παραλλήλους μὲ τὸν Ἰσημερινὸν κύκλον.

§. 24. Ὅρισμός δέκατος τέταρτος. Ἐπάνω εἰς τὸν μέγιστον μεταλλικὸν μεσημβρινὸν τῆς σφαίρας προσαρμόζεται καὶ κύκλος ἄλλος μεταλλικός, καλούμενος τῆς ὥρων, ὡς ὁ ΑΩ Σχ. 1. εἰς σρόπον ὅπου ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ διαπερνᾷ ὁ ἄξων τῆς σφαίρας· εἰς τὴν ἀκρὰν τοῦ ὁποίου δέχεται κύκλος ὀρθοδείκτης δ. Εἰς αὐτὸν τὸν κύκλον εἶναι σημειωμένα αἱ εἰκοσιτέσσαρες ὥραι τῆς ἡμερονυκτίας, αἱ ὁποῖαι ἀπέχουσιν ὀξείσου ἀπ' ἀλλήλων· ἡ δωδεκάτη ὥρα κεῖται ἀμέσως ἐπάνω εἰς τὸν μεσημβρινόν. ὁ κύκλος χρησιμεύει τὰ μέγιστα εἰς τὴν Γεωγραφίαν, καθὼς ἡ χηῆσις καὶ ἡ ὠφέλεια θέλει φανῆν εἰς τὸ ἐξῆς.

§. 25. Ὅρισμός δέκατος πέμπτος. Εἶναι καὶ ἄλλος κύκλος μεταλλικός, ὀνομαζόμενος τεταρτημόριον τῆς κύκλου, ὡς τὸ ΖΗ, Σχ. 1. 3. Οὗτος εἶναι ὀξυγώνιος ἀπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν τῆς σφαίρας, ἠδητὰ ἀπὸ τοῦ Ζενίθ, καὶ φθαίνει ἕως εἰς τὸν ὀξείζοντα, ἡ χηῆσις τῆς ὁποίου θέλει φανῆν μετὰ ταῦτα.

§. 26. Πλησίον τῆς σφαίρας τίθεται καὶ κύκλος ἀνεμοδείκτης, ἢ ἀπλῶς κύκλος μαγνήτης παραλλήλως μὲ τὸν ὀξείζοντα, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει διὰ νὰ θέσωμεν τὴν σφαῖραν κατὰ τὴν θέσιν τῆς παντός.

§. 27. Ὅρισμός δέκατος ἕκτος. Τὸ πλάτος παντὸς τόπου εἶναι ἐκεῖνο τὸ τόξον, τὸ ὁποῖον δέχεται μετὰ τῆς Ἰσημερινῆς κύκλου, καὶ τῆς αὐτοῦ Ζενίθ. Μετᾶ μὲν τὸ πλάτος ἐπάνω εἰς τὸν πρώτον Μεσημβρινὸν τῆς σφαίρας, ἢ εἰς τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι οἱ βαθμοὶ κεχα-
ραγ-

ραγμοί, ἀρχινοῦντες ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, ἕως αὐτῶν νὰ φθάσωμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, τῶν ὁποίου ζήτων τὸ πλάτος.

§. 28. Ὅρισμός δέκατος ἑβδομος. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς γῆς, ὁ ὅποιος νὰ διαπερνᾷ ἀπὸ διάφορα σημεῖα κείμενα εἰς τὴν κυκλικὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καὶ ἀπέχοντα ὅμοια ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, αὐτὸς ὁ κύκλος ὀνομάζεται παράλληλος· ὅσα σημεῖα εἶναι εἰς τὴν γῆν, ὅσοι καὶ παράλληλοι. Οἱ παράλληλοι εἰσι δὲν χρησιμολογοῦσι δι' ἄλλο εἰμὴ διὰ νὰ διαιρέσωσι τὰ κλίματα τῆς γῆς.

§. 29. Ὅρισμός δέκατος ὄγδος. Μῆκος λέγεται ὅλον τὸ τόξον τῆς Ἰσημερινῆς, τὸ ὅποιον ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἐνα Μεσημβρινόν ἕως εἰς τὸν ἄλλον. Τὸ μεγαλύτερον μῆκος τῆς γῆς, δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ 360°, ἢ 400°, κατὰ τὸ νέον. Ὁλος ὁ Ἰσημερινὸς διαιρεῖται εἰς ὅσα ἴσα μέρη, τὰ ὅποια Μοῖραι, ἢ Βαθμοὶ καλεῦνται. ἀρχινοῦμεν καὶ μετροῦμεν τὸ μῆκος ἀπὸ ἐνα διωρισμένου Μεσημβρινόν πρῶτον καλεῖμενον, (§. 18.) προχωροῦντες ἀπὸ δυσμᾶς πρὸς ἀνατολάς.

§. 30. Εἶναι τινες, οἱ ὅποιοι ἀρχοῦν καὶ μετροῦσι τὸ μῆκος καὶ πρὸς ἀνατολάς, καὶ πρὸς δυσμᾶς, προχωροῦντες δηλαδὴ μέχρι τῆς 180. μοιρῶν. Διὰ νὰ εὐρηθῆς τὸ μῆκος παντὸς τόπου εἰς τὴν σφαῖραν, εἶναι πολλὰ εὐκόλον· φθάνει νὰ περάσῃ ἐκεῖνος τοὺς τόπους ὑποκάτω τῶν μεγίστων Μεσημβρινῶν. Διὰ νὰ εὐρηθῆς ὁμοίως καὶ πραγματικῶς τὰς τόπους, τὰς κειμένους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι δύσκολον. Ἐπειδὴ καὶ ἐν πρῶτοις χρειάζονται νὰ εἶναι δύο, ἢ πολλοὶ παρατηρηταὶ ὑποκάτω εἰς διαφόρους Μεσημβρινῶν· ἐπειτα πρέπει νὰ προσμενώσῃ καὶ τὰς ἐκλείψεις κἀνεὸς ὑποπλανήτου, ἢ σεληνῆς, ἢ ἄλλου τινὸς τῆς δορυφόρων, τὸ ὅποιον εἶναι ἔργον τῆς Ἀστρονόμου.

§. 31. Διὰ νὰ εὐρωσιν οἱ λαοὶ τὰς ἀποστάσεις
ἐνός

εὐδὲς τόπου, ἢ μιᾶς πόλεως, εφευρόντινα μέτρα ἀνάλογα πρὸς τὰς ιδέας των. Διάφορα εἶναι τὰ ἔθνη τὰ κατοικεῦντα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· διάφορα καὶ τὰ αὐτῶν μέτρα· μὲν ὅλον τοῦτο ἅπαντα αὐτὰ τὰ μέτρα ἀνάγονται εἰς εὐν κοινὸν μέτρον, ὁπλαδὴ εἰς τὰς μοίρας, ἢ βαθμούς. Ὅλα τὰ ἔθνη σχεδὸν διαιροῦσι τὸν κύκλον τῆ Ἰσημερινῆ τῆς γῆς εἰς 360° μοίρας· ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει 60 Μίλια Γεωγραφικά. Κάθε Μίλιον συνίσταται ἀπὸ 1000. ὀργυγῶν. Κάθε ὀργυγὰ διαιρεῖται εἰς 6. πόδας· ἕκαστος πῦς, ὡς ὁ ΠΣ. Σχ. 23. περιέχει δώδεκα δακτύλους. Κάθε δάκτυλος δώδεκα γραμμῶν· καὶ κάθε γραμμὴ ὁμοίως 12 ἄτομα.

Οἱ Γάλλοι ὅμως θέλοντες νὰ κάμωσι πλέον εὐληπτα τὰ μέτρα των, διαιροῦσι τὸν κύκλον τῆ Ἰσημερινῆ εἰς 400° μοίρας. πᾶσαν μοῖραν εἰς 100. μίλια νέα. καὶ κάθε μίλιον, εἰς 1000. μέτρα. πᾶν μέτρον, εἰς 10. σπιθαμῶν. Κάθε σπιθαμὴν εἰς 10 δακτύλους, ὡς ἡ ΑΒ. Σχ. 24. καὶ κάθε δάκτυλον εἰς 10 ἄτομα. Τὰ μέτρα ταῦτα τῶν Παρισίων ἐγιναν ὅλα σχεδὸν ἀπὸ λευκόχρυσον (Πλάτινα), τὸ ὁποῖον εἶναι εὖα μέταλλον νέον τῆς Ἀμερικῆς, πυκνότατον ἀπάντων καὶ λυγιστικόν. τῆτο τὸ μέταλλον δυσκόλως ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ θερμογόνον, καὶ δυσκόλως συστέλλεται ἀπὸ τὴν ψύξαν.

Διαίρεσις τῆ Ἰσημερινῆ Κύκλου
κατὰ τοὺς

Ἑλληνας	Γεωγράφους.	Γάλλους.	καὶ κατὰ τὸ Νέον:
κύκλ. μοῖραι.	κύκλ. μοῖραι.	κύκλ. μοῖραι.	κύκλ. μοῖραι.
1-360°	1-360°	1-360	1-400
1-75 μίλ.	1-60 μίλια	1-25 λεύγας	1-100 μίλια
1-8 στάδια	1-1000 ὄργυαι	1-2400 ὄργυαι	1-1000 μέτρα
1-120 βήματ.	1-6 πόδες	1-6 πόδας	1-10 σπιθαμὰς
1-5 πόδας	1-12 δακτύλ.	1-12 δακτύλ.	1-10 δακτύλ.
1-2 διχάς	1-12 γραμμὰς	1-12 γραμμὰς	1-10 γραμμὰς
1-2 παλαισάς	1-12 ἄτομα	1-12 ἄτομα	1-10 ἄτομα
1-4 δακτύλ.			
1-4 κερθὰς			

§. 32. Οἱ Γάλλοι διαιρῶσιν ἀπόμην τὸν κύκλον εἰς 360° μοῖρας. κάθε μοῖρα περιέχει 25 λεύγας. ἑκάστη λεύγα περιέχει ὡς ἐγγιστα δύο ἡμισυ μίλια, ἢτοι κάθε λεύγα αὐτῆ περιέχει 2400 ὄργυας, πόδας, δακτύλους, καὶ τὰ ἐξῆς.

§. 33. Οἱ Ἕλληες καὶ αὐτοὶ τὸ πάλαι διαιρῶσαν τὸν κύκλον εἰς 360° μοῖρας. κάθε βαθμὸν τὸν διαιρῶσαν εἰς 75 μίλια. κάθε μίλιον εἰς 8 στάδια. κάθε στάδιον εἰς 120 βήματα Γεωγραφικά. κάθε βήμα, εἰς 5 πόδας. κάθε πόδα εἰς 2 διχάδας. κάθε διχάδα εἰς 2 παλαισάς. κάθε παλαισῶν εἰς 4 δακτύλους. κάθε δακτύλον εἰς 4 κερθὰς. καὶ κάθε κερθῶν εἰς 4 ἄτομα.

§. 34. Εἶναι καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη, τὰ μέτρα τῶν ὁποίων εἶναι διάφορα. ἡ μία μοῖρα τοῦ κύκλου εἰς μὲν τοὺς Ἀγγλοὺς ἀναλογεῖ μὲ 60 μίλια, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς Ἰταλούς. εἰς τὰς Ἰσπανούς ὁμοίως μὲ 17 ἡμισυ μίλια αὐτῆ, εἰς τοὺς Γερμανούς, Ὁλλανδούς, καὶ Πολωνίους, μὲ 15 Μίλια. ἀναλογεῖ ἀκόμην μὲ 12 μίλια τῆς Σβενίας. μὲ 10 τῆς Οὐγγαρίας. μὲ 80 Βέρσας τῆς Μοχοβίας. μὲ 20 Παρασάγγας

τῆς Περσίας, Αιγύπτου, καὶ Ἀραβίας. μὲ 24 Κόσσια τῆς Ἰνδίας. μὲ 250 Στάδια τῆς Κίνας. καὶ μὲ 400 Ἴγμας τῶ Περσῶ.

§. 35. Ὅρισμός δέκατος ἕννατος. Μίλιον εἶναι ὄνομα Λατινικόν, καὶ σημαίνει 1000 ὄργυας, ἢ 1000 μέτρα· τὸ ὁποῖον δηλεῖται μὲ τὸ Μ σοιχείον. ἀν' αὐτοῖ ὀνομάζωσι μίλιον ἐν διάστημα συγκείμενον ἀπὸ 1000 μέτρα, δεῦν μᾶς ἐμποδίζει τίποτε, ὥστε καθε διάστημα, τὸ ὁποῖον μετρεῖται ἢ μὲ 1000 ὄργυας, ἢ μὲ 1000 μέτρα, νὰ τὸ ὀνομάζωμεν καὶ ἡμεῖς Χιλιόμετρον, ἀπὸ τῶ χίλια καὶ μέτρον, καὶ γὰ τὸ σημειώνωμεν μὲ τὸ Χ, σοιχείον ὑπογεγραμμένον.

§. 36. Εἰς κάθε διάστημα 1000 μέτρων, ἢ ὄργυων, οἱ Εὐρωπαϊοὶ προχωρῶντες εἰς τὰς δρόμους των, φαίνουσι μίαν σήλην λιθίνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας χαραττεσι τὸν ἀριθμὸν τῶ μιλίων, δηλαδὴ, ΙΜ. ΙΙΜ. ΙΙΙΜ. ΙΥΜ. VΜ. VΙΜ. καὶ τὰ ἕξῃς. τὸ ὁποῖον δηλοῖ ἐνα μίλιον, δύο μίλια, καὶ τὰ λοιπά. κατ' αὐτὸ τῆτο προχωρῶντες καὶ ἡμεῖς 1000 ὄργυας, ἢ 1000 μέτρα, διωάμεθα νὰ σημειώνωμεν ἐκεῖνο τὸ διάστημα μὲ τὸ Χ, σοιχείον ὑπογεγραμμένον, ἢ 2χ. 3χ. 4χ. 5χ. 6χ. 7χ. 8χ. 9χ. 10χ. 100χ. 1000χ. καὶ τὰ λοιπά. τὸ ὁποῖον νὰ φανερώη ἐν χιλιόμετρον, δύο χιλιόμετρα, καὶ τὰ λοιπά (1).

§. 37. Ἡμεῖς εἶπομεν (§. 31.) ὅτι ὁ Ἰσημερινὸς διαιρεῖται εἰς 360° τὸ μήκος, καὶ κάθε βαθμὸς εἰς 60 χιλιόμετρα Γεωγραφικά· καὶ τῆτο ἔχει τὸ ἀ-
λη-

(1) Διὰ νὰ μετρήσῃ τις τὰ διαστήματα, ἢ τὰς δρόμους, πρέπει νὰ ἔχη τινα ὄργανα ἐπὶ αὐτῶ κατεσκευασμένα, Ὀδόμετρα καλεῖμενα· τὰ ὁποῖα εἶναι διαφορῶν εἰδῶν· τῶ χρησιν τῶ ὁποίων θέλομεν ἰδῶν εἰς τῶ Γεωδεσίαν, ἢ εἰς τὴν Πρακτικὴν Γεωμεσίαν. Ὅρα τῶ καταγραφῶν τῶν εἰς τῶ ὑπεσημείωσιν τῆς Νέας Ἀττικῆς. §. 218.

λιθές μόνον ὑπὸ τῷ γραμμῷ τῶ Ἰσημερινῷ. προ-
 χωρεῖντες ὅμως πρὸς εἴνα ἢ ἄλλον τῶ πόλων, δει-
 σκομεν μεγάλην διαφορὰν ἢτοι δεισκομεν ὀλιγω-
 τερα χιλιομέτρα εἰς εἴνα βαθμὸν, καὶ ὁ λόγος εἶναι
 σαφής. διότι ὅσον οἱ μεσημβεινοὶ προχωρεσιν ἀπὸ
 τὸν Ἰσημερινὸν πρὸς τὰς πόλους, ἄλλο τόσον αὐτοὶ
 πλησιάζουσι καὶ συσφίγγονται, καὶ τόσον, ὥστε ὑ-
 ποκάτω τῶ πόλων ἐνώνεται ὅλοι ὁμοῦ εἰς εἴνα καὶ
 τὸ αὐτὸ σημεῖον. Διὰ τὰ ἢμπορῆ ἕκαστος δίκολως τὰ
 δεισκη πόσα χιλιομέτρα εἶναι ἀπὸ εἴνα τόπον ἀνα-
 πλικὸν ἕως εἰς εἴνα ἄλλον δυτικόν, οἱ ὅποιοι ἐν-
 νοῦνται τὰ εἶναι κείμενοι εἰς εἴνα καὶ τὸν αὐτὸν πα-
 ράλληλον τῶ πλάτους, ἐκτιθέμεθα τὸν ἐπακολουθεῖντα
 Πίνακα, εἰς τὸν ὅποιον σημειώνομε κατὰ βαθμὸν
 τῶ πλάτους, μὲ τὰ ἀνταποκρινόμενα εἰς αὐτὸν ἔξη-
 κειβωμένα Χιλιομέτρα, καὶ ἕκαστον τῶ ὁποίων χι-
 λιομέτρων τὸ ἔξηκοσημόριον.

Πίναξ τῶν Μιλίων.

Πλάτος	Χιλιομέτρα	Εΐζικος.	Πλάτος	Χιλιομέτρα	Εΐζικος.	Πλάτος	Χιλιομέτρα	Εΐζικος.	Πλάτος	Χιλιομέτρα	Εΐζικος.
0	60, 00	23	55, 12	46	41, 40	69	21, 32				
1	59, 56	24	54, 48	47	41, 00	70	20, 32				
2	59, 54	25	54, 24	48	40, 08	71	19, 32				
3	59, 52	26	54, 00	49	39, 20	72	18, 32				
4	59, 50	27	53, 28	50	38, 32	73	17, 32				
5	59, 46	28	53, 00	51	37, 44	74	16, 32				
6	59, 40	29	52, 28	52	37, 00	75	15, 32				
7	59, 37	30	51, 56	53	36, 08	76	14, 32				
8	59, 24	31	51, 24	54	35, 26	77	13, 32				
9	59, 10	32	50, 52	55	34, 24	78	12, 32				
10	59, 00	33	50, 20	56	33, 32	79	11, 28				
11	58, 52	34	49, 44	57	32, 40	80	10, 24				
12	58, 40	35	49, 08	58	31, 48	81	09, 20				
13	58, 28	36	48, 32	59	31, 00	82	08, 20				
14	58, 12	37	47, 56	60	30, 00	83	07, 20				
15	58, 00	38	47, 16	61	29, 04	84	06, 12				
16	57, 40	39	46, 36	62	28, 08	85	05, 12				
17	57, 20	40	46, 00	63	27, 12	86	04, 12				
18	57, 00	41	45, 16	64	26, 16	87	03, 12				
19	56, 44	42	44, 36	65	25, 20	88	02, 04				
20	56, 24	43	43, 52	66	24, 24	89	01, 04				
21	56, 00	44	43, 08	67	23, 28	90	00, 00				
22	55, 26	45	42, 24	68	22, 30	—	—				

§. 38. Ὁρισμὸς εἰκοστός. Ζώνη εἶναι εὐκλιδικὸν ἢ πλατὺ διάστημα τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον περιορίζεται ἀπὸ δύο παραλλήλων κύκλους. Αὐταὶ αἱ ζῶναι εἶναι πρὶν τὸν αἰθρῶν. Μία εἶναι ἡ διακαυμωμένη, ἣτις περιορίζεται μεταξὺ τῶν τροπικῶν Τκ, Γα, Σχ. 1. οἱ ὁποῖοι ἀπέχουσι μὲ 47°. Λέγεται διακαυμωμένη, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος καθ' ὅλον τὸν χρόνον ἐπὶ αὐτὴν κάμνει τὴν περιστροφὴν, καὶ ἔξοτον τινὰ φαίνεται ὅτι κατακαίει ἐκεῖνες τὰς τοποῦς. οἱ κάτοικοι τῆς ζώνης ταύτης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι μελανοὶ, ἢ ὑπόλευκοι. Ἐξ αἰτίας ὅτι ὁ ἥλιος βρισκόμενος πάντοτε εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ρίπτει ἀθέτως τὰς καυστικὰς αὐτῆς εἰς αὐτὰς, καὶ τὰς μελανώνει. οὗτοι οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς μεσαίας Ἀφρικῆς, τῆς Μαδαγασκάρ Νήσου, τῆς νοτείας ὀυδαίμονος Ἀραβίας, τῶν Ἰνδῶν, τῆς νέας Ὀλλανδίας, τῆς Μεξικῆς, τῆς Περσῆ Βασιλείου, καὶ τῆς βρασιλίας Γῆς, αὐτοὶ λέγου, βλέπουσι τὸν ἥλιον, καὶ ἀπερῶν ἀπὸ τὸν Ζενίθ αὐτῶν εἰς δύο ἡμέρας καὶ χρόνου· δηλαδὴ μίαν φοράν, ὅποτεν ὁ ἥλιος πηγαίνει ἀπὸ τὸν Τροπικὸν τῆς Καρκίνου πρὸς τὸν Αἰγῶκερον καὶ ἄλλω, ὅποτεν ἐπιστρέφει ὀπίσω πρὸς αὐτόν. ἡ σκιά τῶν λαῶν τῶν τῶν καιρῶν τῆς μεσημερίας κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἶναι μηδέν.

§. 39. Ἄλλαι δύο Ζῶναι εἶναι, εὐκρατοὶ καλεῖσθαι, αἱ ὁποῖαι περιορίζονται ἀπὸ αὐτὰς τὰς Τροπικὰς, καὶ ἀπὸ τὰς πολικὰς κύκλους. πᾶσα μία ἀπὸ αὐτὰς περιέχει 47° πλάτους. λέγονται εὐκρατοὶ αὐταὶ αἱ ζῶναι, ἐπειδὴ καὶ εἰς ταύτας μήτε τόσο μεγάλη θερμὴ γίνεται, μήτε τόσο ὑπερβολικὴ ψύχρα. μία τῶν τῶν ζωνῶν κεῖται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν Ἠμισφαίριον, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ Ἀνταρκτικόν. Ἡ πρώτη κατοικεῖται ἀπὸ εὐ μέρος τῶν Ἀφρικανῶν ἀπὸ ὅλης τῆς Εὐρωπαϊκῆς, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, Μωαμεθᾶνικῆς, Πέρσης, Ἰνδῆς, Κινέζης, Ταρτάρης, καὶ Ρώσσης.

σες, Ὀμοίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀπὸ τῆς Μεξικανῆς, Γάλλους, καὶ Ἠνωμένους Ἀμερικανούς. Ἡ ἀληθὴς ὁμοίως ἐπειδὴ καὶ δέχεται σκεπασμένη ἀπὸ τὸν Ὠκεανὸς, ἢ περιεσπάζεται μόνον ἀπὸ πολλὰ ὀλίγας Ἀφρικανῆς τῆς Ἀκρωτικῆς τῆς Καλῆς Ἐπίδοις, ἀπὸ τινῶν Ὀλλανδῶν, καὶ ἀπὸ μερικῶν Ἀμερικανῶν Παταγόνων καλεσμένους.

§. 40. Παρὰ ταύτας τὰς ζώνας, εἶναι καὶ ἄλλὰ δύο κατεψυγμέναι καλεσμέναι. ἡ μία τῶν ὁποίων εἶναι πρὸς τὴν Ἄρκτον κειμένη, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὴν Ἀντάρκτον. Αὗται αἱ ζῶναι περαιοῦνται ἀπὸ τῆς Πολικῆς Κύκλος, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῆς. τὸ πλεονεκτήσιον τῶν ὁποίων δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ $23^{\circ}\frac{1}{2}$. ληγονταὶ κατεψυγμέναι, ἐπειδὴ καὶ πάντοτε δέχεται ἐκεῖ μία ἰπερβολικὴ ψύχρα, ὅτι αἰτίας ὅτι ὁ ἥλιος ρίπτει πολλὰ πλαγίως τὰς ἀκτῖνας τὰς εἰς αὐτὰ τὰ μέρη. Ἡ Ἀρκτική κατεψυγμένη ζώνη δὲν κατοικεῖται παρ' ἄλλων, παρὰ ἀπὸ τινῶν Λάπωνας, Γροιλανδῶν, καὶ ἀπὸ τῆς κατοικῆς τῆς νέας γῆς τῶν Ρώσων. ἡ δὲ Ἀνταρκτικὴ δέχεται κεκαλυμμένη καὶ σχεδὸν ἀπὸ οὗα παγωμένων Ὠκεανῶν, καὶ δὲν κατοικεῖται παντάπασιν.

§. 41. Ὀρισμὸς εἰκοστὸς πρῶτος. Κλίματα εἶναι τινες παραμικραὶ ζῶναι, αἱ ὁποῖαι περιζωνύουσι κυκλικῶς τὴν γῆν. Αὐτὰ τὰ κλίματα περαιοῦνται ἀπὸ τινῶν παραλλήλων κύκλων, τὸ πλεονεκτήσιον τῶν ὁποίων κλιμάτων δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ μισοῦ τῆς ὥρας. Παράγεται τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ τῆς κλίνας ῥήματος, ὡσανὶ ὅτι καταμεξέντες τὰ κλίματα, κλίνουσι ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν πρὸς τῆς πόλεως.

§. 42. Ἀπαντᾷ τὰ κλίματα ἐπαριθμῶνται ἐξήκοντα. ὅτι ὡς τὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ λέγονται Ὀριαῖα, ἐπειδὴ καὶ διαφέρουσι μεταξύτων μὲ μισὴν ὥρα τὰ δὲ ἄλλα δώδεκα ὀνομάζονται Μηνιαῖα, ἐπειδὴ διαφέρουσι μὲ μίνας. 24 Ὀριαῖα κλίματα δέχεται

αι εἰς τὸ βόρειον Ἡμισφαίριον, καὶ 24 εἰς τὸ νότιον. ὁμοίως 6 κλίματα μηνιαῖα δύνονται εἰς τὸ βόρειον Ἡμισφαίριον, καὶ 6 εἰς τὸ νότιον. τὰ ὡμιαῖα κλίματα ἄρχονται ἀμέσως ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ προχωροῦσι μέχρι τῶν πολικῶν κύκλων· τὰ μηνιαῖα κάμνουν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς τῆς κύκλος, ἢ πλειώουσιν εἰς τῆς πόλους (1). Εἰς αὐτὰ τὰ μηνιαῖα κλίματα φαίνεται ὁ ἥλιος ὅτι κάμνει εἰς τὸ πρῶτον, εἰς ὁλόκληρον μῆνα· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, δύο μῆνας· εἰς δὲ τὸ τρίτον, ἔξις, ἢ τλ. χωρὶς ὅτε τὰ βασιλῶν. Διὰ τὰ καταλάβετε καλλιώτερα ὑπὲρ τὰ κλίματα, ἰδὲ οἱ ἐξῆς ἐπιφερόμενοι Πίνακες παρασαίνουσι καθαρώς τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον συντίθενται τὰ κλίματα· δεικνύοντες ἀκόμη τῆς παραλλήλης κύκλος τῆς πλάτης, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἄρχεται καθε κλίμα, καὶ ἕως πᾶ φθαίνει.

Κλί-

(1) Ἐξω ἀπὸ τὰ ἀνω εἰρημεῖα κλίματα, οἱ Φυσικοὶ ἐννοοῦσι καὶ ἄλλα τινὰ λεγόμενα τὰ πόπου. δηλαδή εἰς ἄσπερ, αἰ ἐπαρχία, μία πόλις δύνεται εἰς καλόν, ἢ κακόν κλίμα. Τούτο τὸ Κλίμα διωαμεδα τὰ τὸ ἐννοήσωμεν εἰς ὕψος, μήκος, καὶ εἰς πλάτος, παρατηροῦντες τὰ νερά, τὴν γῆν, τὸν αἶρα, τὰ φρούοντα, καὶ τλ. τὰ ὁποῖα συντίθενται παραπο- εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶ ἀνθρώπινου σώματος.

Κλίματα περιεχόμενα μεταξύ τῶ Ἰσημερινῆ
 καὶ τῶ Πολικῶν Κύκλων.

Κλί- ματα	Μα- κρότα- ται ἡ- μέραι.	Πλάτος	Κλί- ματα	Μα- κρότα- ται ἡ- μέραι.	Πλάτος	Κλί- ματα	Μα- κρότα- ται ἡ- μέραι.	Πλάτος
1	12½	8,25	9	16½	51,58	17	20½	64, 6
2	13	16,25	10	17	54,27	18	21	64,49
3	13½	23,50	11	17½	56,37	19	21½	65,21
4	14	30,25	12	18	58,29	20	22	65,47
5	14½	36,28	13	18½	59,58	21	22½	66, 6
6	15	41,22	14	19	61,18	22	23	66,20
7	15½	45,29	15	19½	62,25	23	23½	66,28
8	16	49, 1	16	20	63,22	24	24	66,31

Ἡμερῶν μήκη μεταξύ τῶ πολικῆ κύκλου καὶ τῶ πόλεως

Κλί- ματα	Μακρόταται ἡμέραι	Πλάτος.	Κλί- ματα	Μακρόταται ἡμέραι	Πλάτος
1	1 μῆνες	67°,21	4	4 μῆνες	78°,30
2	2 μῆνες	69,48	5	5 μῆνες	84, 5
3	3 μῆνες	73,37	6	6 μῆνες	00,

§. 43. Ἀφ' οὗ εὔρομεν τὴν διαφορὰν τῶ ὥρων δι-
 μέσε τῶ Κλιμάτων, εἶναι καλὸν νὰ ὀμιλήσωμεν ε-
 λίγον καὶ διὰ τὸ λυκαυγῆς φῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι πο-
 λά ἀναγκαῖον εἰς ἐκεῖνας τὰς δυσυχεῖς ἀδελφές μας
 οἱ ὁποῖοι ἀπέχουσι πολὺ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ
 πλησιάζουσι πρὸς τὰς πόλεις. αὐτὸ τὸ γλυκὺ καὶ ἰ-
 συχον φῶς τῆς ῥοδοδακτύλου Ἡῆς, τὸ ὁποῖον βλέπ-
 μεν

μεν νὰ ἀυξάνῃ κατ' ὀλίγον ὀλίγον τὸ πρῶν πρὸς τῆς ἀνατολῆς τῆς Ἡλίας, καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρὸς τὸ ἑσπέρας μετὰ τῶν δύο τῆς Ἡλίας κατ' ὀλίγον ὀλιγοτέθει, αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν διασκορπισιν τῆς ἡλιακῶν ακτίνων μέσα εἰς τὰ διαφανέστατα σφαιρίδια τῆς γῆρος, ὅς τις τὰ ἀντανακλᾷ πρὸς πᾶσαν δίδυβοκίαν. Ἄν τις ὀρισηκόμενος εἰς τὸ Ἰμῆττειον ὄρος τῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Ἰάνιον μῦθα, θελεῖ ἰδεῖν ἐκεῖνο τὸ λυκαυγὲς φῶς εἰς πολλὰς ὥρας πρὸς τῆς ἀνατολῆς τῆς Ἡλίας, καὶ μὲν τῶν δύο αὐτῶν. Εἰς τὸ Πακῆσιον τὸ λυκαυγὲς βαστᾷ ὅλον τὸν Ἰούνιον μῦθα. πρὸς τὰς Πόλεις τὸ λυκαυγὲς βαστᾷ ἕως ἐπὶ τὰς ἐβδομάδας, χωρὶς νὰ φαίνεται ἐπαύω εἰς τὸν Ὀρίζοντα λαμπρὸς ἥλιος.

§. 44. Ἴδὲ ὅπῃ ἐφθάσαμεν ἕως ἐδῶ ἐξετάζοντες εἰς κυριωτέρας τῆς κύκλων τῆς υδρογείας Σφαιρας, καὶ τὴν μέθοδον, τῶν ὁποῖων πρέπει τις νὰ κρατήσῃ, ἵνα νὰ γνωρίσῃ τὸ πλάτος, τὸ μῆκος, τὸ διάστημα, καὶ τὰς ζώνας, καὶ τὰ κλίματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς αὐτὴν τῶν σφαιραν. Μεταβαίνομεν λοιπὸν τώρα εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς διαφορῶν θέσεων τῆς σφαιρας, τῶν ὁποῖων οἱ Ἀστρονόμοι εἰς τρεῖς θέσεις τῶν διαέλλουσιν· δηλαδὴ εἰς ὀρθῶν, εἰς παράλληλον, καὶ εἰς πλαγίαν. αἱ ἐμφάσεις τῆς ἡμερησίας κινήσεως τῆς σφαιρας εἶναι εἰς αὐτὰς τὰς τρεῖς θέσεις κατὰ πολλὰ διαφορετικαί.

§. 45. Ὀρισμὸς εἰκοστὸς δεύτερος. Σφαῖρα ὀρθῆ λέγεται ὅταν ἔχη τὰς τρεῖς ἐξῆς ιδιότητας. δηλαδὴ πρῶτον νὰ ἔχη τὰς δύο πόλεις εἰς τὸν Ὀρίζοντα ΠΞ. Σχ. 16. δεύτερον, τὸν Ἰσημερινὸν ἀπὸ τοῦ Ἐκλίνου εἰς τὸ Ναδίρ ΙΣ. Τρίτον τὰς παραλλήλους κύκλους τῆς σφαιρας πρὸς ὀρθῶν εἰς τὸν Ὀρίζοντα ΤΚ ΓΑ. οἱ κάτοικοι τῆς σφαιρας ταύτης εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἡμετέροι, οἱ τινες δὲ λίσκονται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν. αὐτὴ κατ' ὅλον τὸν χρόνον ἔχουσι 12 ὥρας

τῆς ἡμέρας, καὶ 12 τῆς νυκτός· εἰς αὐτούς ὁ ἥλιος ἀπερνᾷ ἀπὸ τὸν Ζενίθ αὐτῶ δις τῷ ἐνιαυτῷ· κατὰ τὰς 8 τῷ Μαρτίῳ, καὶ 10 τῷ Σεπτεμβρίῳ, εἰς τὰς ὁποίας ἡμέρας ἀπερνᾷ ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν. διώταται τις νὰ σοχαθῆ εἰς αὐτὰς δύο ἀνοίξεις, καὶ δύο θέρη (1), ὅχι ὅμως καὶ δύο χειμῶνας. Εἰς τὴν ὀρθῶν σφαῖραν βλέπει τις τὸν λαμπρὸν ἥλιον, τὴν σελλύλυ, καὶ ὅλους τὰς ἀστέρας νὰ ὑψώνονται κατὰ κἀθετον ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντα, καὶ νὰ βαπτίζονται πάλιν πρὸς ὀρθὰς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν πλατυῶ Ὠκεανόν.

§. 46. Ὅρισμός εἰκοστός τρίτος. Διὰ νὰ εἶναι παράλληλος ἡ σφαῖρα πρέπει νὰ ἔχη τὸν Ἰσημερινόν ΙΣ, καὶ ὅλες τὰς παραλλήλους κύκλους παραλλήλως μετὰ τὸν Ὀρίζοντα. Σχ. 17. δόξτερον νὰ ἔχη τὰς πόλεις εἰς τὸ Ζενίθ καὶ Ναδὶρ ΠΣ. δύο τοποιοὶ εἰν ἐκεῖνοι, οἳ τινες ἔχουσι παράλληλον τὴν σφαῖραν· καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ δύο Πόλοι.

Ὅποτεν ἡ σφαῖρα εἶναι παράλληλος, ἔχει τὸ ἡμισυ τῷ Ζωδιακῷ ἀνω, καὶ τὸ ἐπίλοιπον κάτω. Ἐκεῖνοι οἱ δυσυχεῖς λαοὶ, οἳ τινες δεισκονται ἐκεῖ, ἔχουσι μίαν μόνον ἡμέραν, καὶ μίαν μόνον νύκτα. δηλαδὴ ἕξ μινῶν ἡμέραν, καὶ ἕξ μινῶν νύκτα. Ἐν ὅσῳ ὁ ἥλιος δεισκεται εἰς τὰ 6 Ἀρκτικά ζώδια, τὸ Ἀρκτικὸν ἡμισφαίριον φωτίζεται ἀδιακόπως· οἱ καταγεαφόμενοι παράλληλοι τῷ ἡλίῳ ἀπὸ τὸν Ἰσημε-

ει-

(1) Πρέπει τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ θερμότης εἰς τὰ παραθαλάσσια καὶ εἰς τὰς χαμηλὰς πεδιάδας εἶναι μεν ὑπερβολικὴ, μεταβάλλεται ὅμως εἰς μίαν χαρμεσάτην κράσιν, ὅταν ἀπομακρυνθῆ τις 1020 ἕως 1050 ὀργαῖς ἐπάνω τῆς ὀριζοντικῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, μάλιστα ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν βουνῶν τῆς διακεκαυμένης ζώνης, τῶν ὄντων ὀργῶν 2050, καὶ ἐπέκεινα. δοκιμάζει τις μίαν ψύχραν ἀνυπόφερτον, καὶ βλέπει χιόνια κατ' ὅλον τὸν καιρὸν εἰς αὐτὰ.

εικόν ἕως τὸν Τροπικὸν τῆ Καρκίνου ΤΚΙΣ εἶναι ἐπάνω τῆ Ὀρείζοντος, καὶ παράλληλοι μετ' αὐτὸν. Ἐπο-
λοιπὸν καθ' ἡμέραν ὁ ἥλιος κάμνει τὸν γύρον τ' οὐ-
ρανῶν, χωρὶς ἢ ἀλλάξῃ ὕψος αἰδητῶς. εὐθύς ὁμως
ὅπως ὁ ἥλιος μετὰ τὴν ἰσημερίαν τῆ φθινοπώρου ἀ-
περάσει εἰς τὰ ἀνταρκτικὰ ζῶδια, δεῦν ξαναφαίνεται
πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρείζοντα· ἐπειδὴ καὶ ἔχει νὰ
κάμῃ ἄλλως ἔξ μίνας ἡμέραν εἰς ἐκεῖνο τὸ Ἀνταρ-
κτικὸν Ἡμισφαίριον.

§. 47. Πρέπει νὰ ἠξυμῶμεν ὁμως, ὅτι τὸ λυ-
καυγὲς φῶς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀρχεται 52 ἡμέρας
πρὶν εὐγῇ ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρείζοντα, καὶ δεῦν
χάνεται, παρὰ ὕστερον ἀπὸ 53 ἡμέρας, μετὰ τὴν
δύσιν τῆ δίσκου τοῦ ἡλίου. διὰ πᾶσαν ἡμέραν εἷας
κάτοικος τῆ πόλεως, αἷ δέξεται, ἢ θελε βλέπειν τὴν
σκιάν τε νὰ γυρίσῃ τειγύρω τε, χωρὶς ἢ ἀλλάξῃ μῆ-
κος, μετ' εἷας δρόμον κυκλικὸν καὶ ὀμαλόν. Διὰ ἔξ
μῶνας αὐτοὶ ἀπὸ μεσημέριον καὶ μεσονύκτιον εἶναι
ὑπερημενοί· ἔτσι ξῶγαν, ὅταν πεινώσι, καὶ κοιμῶν-
ται, ὅποταν νυσάζωσιν.

Εἰς τὴν παράλληλον σφαῖραν οἱ ἀστέρες δεῦν δύεν
ποτέ, μήτε ἀνατέλλουσιν. εἶναι πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ
ὕψος ὑπερανῶ τῆ Ὀρείζοντος. Τὸ ἡμισυ τοῦ ἔρανοῦ
φαίνεται πάντοτε· καὶ οἱ ἀστέρες, οἱ τινες δέξονται
εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον δεῦν φαίνονται ποτέ. οἱ πρῶ-
τοι γυρίζουσιν ἀκαταπαύσως ἐπάνω, καὶ οἱ λοιποὶ
ὑποκάτω τῆ Ὀρείζοντος μένουσιν ἀδεώρητοι.

§. 48. Ὁρισμὸς εἰκοστὸς τέταρτος. Ἡ
πλαγίος σφαῖρα τοιουτοτρόπως φέρεται νὰ κεῖται.
Πρῶτον, ὁ εἷας τῆς Πόλος Π. Σχ. 18. ἀνωθεν τοῦ
Ὀρείζοντος, καὶ ὁ ἄλλος Ξ, κάτωθεν αὐτῆ. Δεύτερον,
τῆ Ἰσημερινῆ ΙΣ τὸ ἡμισυ νὰ εἶναι ἀνω τῆ Ὀρείζοντος
Οο ὑψωμένον, καὶ τὸ ἡμισυ κάτω. Τεῖτον, οἱ πα-
ράλληλοι κύκλοι ΤΚ: ΤΑ τῆς σφαίρας φέρεται νὰ
τέμνωσιν τὸν Ὀρείζοντα εἰς πλαγίας γωνίας, ὡς ΤΜ

ΤΟ ΙΓ. Οἱ κάτοικοι τῆς πλαγίας σφαίρας εἶναι πάντες οἱ λαοί, οἱ τινες δέρισκονται εἰς κάθε μέρος τῆ Κόσμου, ἐκτὸς τῶ πόλων καὶ τῆ Ἰσημερινῆ.

§. 49. Εἰς ὅλας αὐτὰς τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ἡμέρα δευ εἶναι ἴση μὲ τὴν νύκτα, παρὰ τῆ ἡ. τῆ Μαρτίε, καὶ τῆ ἀ. τῆ Σεπτεμβρίε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἥλιος καταγράφει τὴν γραμμὴν τοῦ Ἰσημερινῆ. Οἱ πόποι, οἱ τινες δέρισκονται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν ἡμισφαίριον, ἔχουσι τὰς μακροτέρας ἡμέρας, ὅταν ὁ ἥλιος διατρέχη τὰ 6 πρῶτα ζῳδια· δηλαδὴ τὸν Κριόν, τὸν Ταῦρον, τὰς Διδύμους, τὸν Καρκίνον, τὸν Λέοντα, καὶ τὴν Παρθένον. Ἐπειδὴ καὶ τότε ἡ ἀπόκλισίς του εἶναι Ἀρκτική· καὶ τὰς μικροτέρας, ὅποταν ὁ ἥλιος διατρέχη τὰ ἄλλα 6 Νότια ζῳδια.

§. 50. Ὅσον ὁ ἄξων τῆς γῆς δέρισκεται εἰς εἷα Ἀρκτικὸν τόπον ὑψωμένος περαιοτέρου ἀπὸ τὸν Ὁρίζοντα, ἄλλο τόσον οἱ παράλληλοι κύκλοι ΤΓ. τῆ αὐτῆ ἡμισφαιρίε εἶναι μεγαλήτεροι. ὡς Τγ+γΜ. < τῆ ΜΚ. ἀλλ' ὅσον μεγαλήτερα εἶναι τὰ τόξα ταῦτα, ἄλλο τόσον ὁ ἥλιος ἀργεῖ νὰ τὰ διατρέξῃ, καὶ ὅσον περαιοτέρου ἀργῆ ὁ ἥλιος, μεγαλητέρα γίνεται καὶ ἡ ἡμέρα. (1) καὶ εἰς ἐναντίας ἡ νύκτα μικροτέρα. ἐπειδὴ ΚΜ < Μγ+γΓ. ἀλλαμὴν τὸ Τγ+γΜ. εἶναι τὸ τόξον τοῦ Τροπικῆ τῆ Καρκίνε, ἄρα ὅταν ὁ ἥλιος διατρέξῃ ἐκεῖνο τὸ τόξον, εἰς ὅλας ἐκεῖνας τὰς βορείας τῶπους συμβαίνει ἡ πλέον μεγάλη αὐτῆ ἡμέρα.

§. 51. Ὅταν ὁ ἥλιος ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἀνταρκτικὸν ἡμισφαίριον, καὶ φθάσῃ τὸν ἑσπικὸν τῆ Αἰγόπερα,

τὸ-

(1) Ὅσον ὁ ἥλιος ἀργεῖ περαιοτέρου εἰς τὸν Ὁρίζοντα, ρίπτων πρὸς ὀρθὰς καὶ τὰς ἀκτῖνας τε, ἄλλο τόσον ἡ Γῆ θερμαίνεται καὶ καίεται, καθὼς συμβαίνει εἰς τὰς πόδας, οἱ τινες δέρισκονται πλησίον τῆ Ἰσημερινῆ.

τότε ἡ ἡμέρα γίνεται μικρότερα. Ἐπειδὴ τὸ τῶ-
ξον τῷ $\Delta\gamma + \text{Αγ}$. διαφέρει ὁ ἥλιος αὐτοὺς τοὺς
δύο Τροπικὰς μόνον εἰς τὰς 9. τῶ Ἰουνίου, καὶ εἰς
τὰς 10. τῶ Δεκεμβρίου.

Χωρὶς νὰ ἀκρεβολουῶμεν τὰς διαφόρους θέσεις
τῆς ὑδρογείης σφαίρας, θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον οἱ τόποι, καὶ οἱ κατοικῶντες εἰς αὐτὰς, διὰ μέ-
ση τῆς ἀναλογίας τῶ Μεσημβρινῶν, καὶ τῶ Παραλ-
λήλων, οἱ τινες εἶναι ξεχωριστοὶ εἰς καθένα τόπον.
Τοιοῦτοτρόπως ἐξετάζοντες τὰς τόπους, δεισκομένῃ
νὰ διαρῆνται οἱ περὶ τῶ Οἰκουμένη οἰκῶντες, εἰς
Ἄμφισκίης, Περισκίης, Ἐπεροσκίης, καὶ Ἀντίποδας.

§. 52. Ὁρισμὸς εἰκοσὸς πέμπτος. Ἀμφί-
σκιιοι (1) λέγονται ἐκεῖνοι οἱ λαοὶ, οἱ τινες κατοι-
κοῦσι τῶ διακεκαυμένη ζώνῃ, ἢτοι μεταξὺ πῶν
Τροπικῶν ΤΤ. Κα. Σχ. 1.

Ὀνομάζονται ἔπως, ἐπειδὴ εἰς ἐκείνας τὰς τόπους
κάθε σκοτεινὸν σῶμα ρίπτει τὴν σκιάν τε πρὸς τὰ δύο
μέρη· δηλαδή καὶ πρὸς Ἄρκτον, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν·
ὅπότεν ὁ ἥλιος φθαῖν εἰς τὸν Μεσημβρινὸν ἐκείνου
τῶ σώματος, γίνεται εἰς αὐτὰς Ἀρκτική ἢ σκιά, ὅ-
ταν ὁ ἥλιος πηγαίη πρὸς τὸν Νότιον Τροπικόν. καὶ
Ἀνταρκτική γίνεται, ὅπότεν ὁ ἥλιος δέισκεται εἰς
τὸ Ἀρκτικὸν Ἡμισφαίριον. Εἰς τῶ διακεκαυμένη
ζώνῃ σκοπεῖντες οἱ ἄνθρωποι πρὸς τῶ δύσιν, διὰ
6 μῶνας βλέπουσι τῶ σκιαῶν πρὸς Ἄρκτον, καὶ
διὰ ἄλλας 6 πρὸς Νότον. Ταύτην τῶ σκίαν με λό-
γον παρατηρῶν καὶ ὁ Λεκιανὸς εἶπεν· „ὦ Ἀραβες,
πῶς ἤλθετε εἰς μίαν γῆν ἀγνοουμένην διὰ ἑσᾶς,
θαυμάζοντες ὅτι αἱ σκιαί τῶ δασῶν δεῦ κλίνουσιν
ἀριστερά σας;

§. 53.

(1) Ἀμφίσκιιοι εἶναι ὄνομα συνθετὸν ἀπὸ τῶ ἄμφω, δηλα-
δὴ δύο, καὶ σκιάς.

§. 53. Ὅρισμός εἰκοστός ἕκτος. Οἱ Περίσκιοι τίθενται εἰς τὰς κατεφυγμένας ζώνας· δηλαδή μεταξὺ τῶν πολικῶν κύκλων υχ, ρσ, καὶ αὐτῶν τῶν Πόλων ΑΞ. Σχ. 1.

Ὀνομάζονται οὕτοι οὕτως, ἀπὸ τῆς περὶ προθέσεως, καὶ σκιάς, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι περὶ αὐτοὺς ἡ σκιά ἐρχεται. ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ σκιά φαίνεται ἔσπον τινὰ ὅτι τοὺς περικυκλῶνει πανταχόθεν· εἴτι οἱ λαοὶ δυνάμει νὰ κάμωσιν εἷνα Μεσημβρινὸν Ωρολόγιον τοῦ ἡλίου, συωθεμένον ἀπὸ εἷν ὀλόκληρον κύκλον, καὶ διηρημένον εἰς 24. ὥρας· εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου νὰ κεῖται πρὸς ὀρθὰς ὁ Γνώμων τῶν ὥρων.

§. 54. Ὅρισμός εἰκοστὸς ἑβδόμος. Ἐτερόσκιιοι καλοῦνται ἐκεῖνοι, οἳ τινες κατοικοῦσιν εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας· δηλαδή μεταξὺ τῶν Τροπικῶν καὶ τῶν Πολικῶν Κύκλων. Τυ, Κχ, Τρ, Σα. Σχ. 1.

Ὀνομάζονται εἴτι Ἐτερόσκιιοι, ἀπὸ τῆς ἑτερος, καὶ σκιάς, ἢτοι μιᾶς σκιάς· διότι ἡ σκιά αὐτῶν ἐκτείνεται μόνον ἀπὸ τὸ εἷν, ἢ ἄλλο μέρος· δηλαδή ἢ πρὸς Ἀρκτον, ἢ πρὸς Ἀντάρκτον.

§. 55. Ὅρισμός εἰκοστὸς ὄγδοος. Ἀντίσκιιοι εἶν ἐκεῖνοι οἱ λαοὶ, οἳ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν μὲν Μεσημβρινὸν ΑΙΞ, ὑπὸ διαφόρους ὁμῶς παραλλήλους κύκλους, πρὸς ἑαυτὰς ἐναντίως κειμένους. ΤΤ. Σχ. 1.

Αὐτὰ τὰ ἔθνη ἔχουσι κάποια προτερήματα, τὰ ὁποῖα δεῦν δέξονται εἰς τὰς λοιπὰς κατοίκους τῆς γῆς· δηλαδή αὐτοὶ ἔχουσιν εἷνα καὶ τὸ αὐτὸ ὑψωμα τῆς Πόλου, μὲ ὅλον ὅπερ ὁ Πόλος δεῦν εἶναι ὁ αὐτὸς εἰς ὅλας. ἀπέχουσιν ἀκόμη εἰς τὸν Ἰσημερινόν· δηλαδή οἱ μὲν κεῖνται εἰς τὸ Βόρειον, οἱ δὲ εἰς τὸ Νότιον Ἡμισφαίριον. Τὸ μεσημέριον, καὶ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς εἰς αὐτοὺς γίνεται πάντοτε εἰς μίαν καὶ τῶν αὐτῶν ὥρων. ἐπειδὴ καὶ οἱ δύο τόποι ὁμοῦ

ἀπερνῶσιν ἀπὸ τὸν Μεσημβρινὸν εἰς τὴν αὐτὴν σιγ-
μῶν. Ὅταν οἱ Βόρειοι Ἀντίσκοιοι ἔχωσι θερος, οἱ
Νότιοι ἔχωσι χειμῶνα, καὶ ἀνάπαλιν.

ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ.

§. 56. Ἀντίποδες ὀνομάζονται ἐκεῖνοι οἱ λαοί,
οἱ τινες ζῶσι μὲν ὑπὸ τὸν αὐτὸν Μεσημβρινὸν, ὑπὸ
ἐναντίας ὁμῶς παραλλήλης κύκλες, ὡς Τα. Σχ. 1.
Οἱ ἀντίποδες πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέρα τινα. Α'.
Τὸ ὕψωμα τῆ πόλου νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς
δύο, ἢ ἐναντίως ὅ ἐστιν, ὁπότεν ὁ εἰς δέξικεται
ἐπάνω τῆ Ὀρίζοντος, ὁ ἄλλος ὑποκάτωθεν αὐτῆ. (1)
Β'. Τὸ διάστημα ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν πρέπει νὰ εἶ-
ναι ἴσον, ἀγκαλὰ ἀπὸ διάφορα μέρη, εἰς δύο ἀντι-
κείμενα ἡμισφαίρια. Γ'. Ὅταν τὸ εὐ μέρος ἔχη με-
σονύκτιον, τὸ ἄλλο ἔχει μεσημβρίαν, καὶ ἀνάπαλιν.
Δ'. Ὅταν τὸ εὐ μέρος ἔχη τὰς ἡμέρας μεγάλας, τὸ
ἄλλο τὰς ἔχει μικράς, ὁμοίως καὶ τὰς νύκτας. Ε'. Οἱ
τέσσαρες καιροὶ τοῦ ἔτους πρέπει νὰ εἶναι ἐναντίοι.
δηλαδὴ ὅταν εἰς τὸ εὐ μέρος εἶναι ἀνοιξίς, εἰς τὸ
ἄλλο νὰ εἶναι φθινόπωρον. καὶ ὅταν εἰς τὸ εὐ εἶναι
θερος, εἰς τὸ ἄλλο χειμῶν.

§. 57. Ὑπερον ἀπὸ δύο χιλιάδας χρόνους, ἀφ' οὗ
διὰ τῆς περηνγήσεως οἱ σοφοὶ ἔμαθον τὴν στρογγυ-
λότητα τῆς γῆς, δεῦν ἀμφίβαλλον πλέον ὅτι ἦτον
λαοὶ Ἀντίποδες ἀναμεταξύτων. (2) Εἰς τὰς χρόνους
μό-

(1) Οἱ Ἀντίποδες πρέπει νὰ ἀπέχωσι μὲ 180°, ἢ 200°
κατὰ τὸ νέον. Οἱ Ἀντίποδες τῆς Ἀθηνῶν δέξικονται εἰς τὸν
Ὠκεανὸν πρὸ Σέβνδ, κατὰ τὰς 235° τὸ μῆκος, ὀλίγον μακρὰ
πρὸ τῆς γῆς πρὸ Πυρός τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς.

(2) Πρῶτος ὁ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος ἔπευ, ὅτι εἶναι Ἀν-
τίποδες „εἶναι δὲ καὶ Ἀντίποδας, καὶ πᾶ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις
ἄνω“. Διογένης ὁ Λαέρτιος.

μόνον, εἰς τὰς ὁποίας ἐσκίαζε τὴν Γῆν μία βάρ-
 βαρος καὶ μωρὰ ἀμάθεια, ὅταν ὅλα τὰ μαθηματι-
 κά φῶτα ἐσβέσαν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, τότε
 ἐδυνήθησαν νὰ ἀμφιβάλωσι διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐ-
 τῶν. Ὁ Κεπλέρος λέγει, ὅτι εἷας Ἐπίσκοπος ὀνο-
 μαζόμενος Βιργίλλιος ὑσερήθη τῷ θρόνου του, διότι
 ἐβεβαίωσε τὰς Ἀντίποδας.

§. 58. Οἱ Ἀρχαῖοι ἐδυσκολοῦντο κατ' ἀρχὰς νὰ
 ἰδεαθῶσι πῶς οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ κατοικῶσι
 τὸν ἀντίποδα, εἰς τρόπον ὅπου οἱ πόδες αὐτῶν
 νὰ ἀντικρῦζεν. τὰς ἐφαίνετο ὅτι ὁ εἷας ἢ ὁ ἄλλος
 πρέπει νὰ ἔχη τὴν κεφαλὴν τε καίτω. ὅεσιν ὅτι εἶ-
 ναι θεμελιὸς ἀνάποδα, μετὰ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ με-
 τὰ τὴν κεφαλὴν τε καίτω, ἐναντίον τῆς φυσικῆς εὐθείας.
 διὰ τὴν ἀνορθώσῃ ὅμως τὰς ἰδέας τε κατὰ τὸτο,
 ἅς ἐξετάσῃ διατὶ ἡμεῖς ὀρθοὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἐπι-
 φάνειαν τῆς γήινης σφαίρας, μετὰ τὰς πόδας γυρισμέ-
 νας πρὸς τὴν γῆν, καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἑρα-
 νόν. διατὶ ζῶσα πίπτουμεν ἀκαταπαύστως εἰς αὐτὴν
 τὴν πρῶτην τοποθεσίαν, μὴ ὅλον ὅπερ εἶναι ἀποτελέσ-
 μα, ἢ μία κίνησις ἐξήντη, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀπο-
 μακρυνθῶμεν ἀπὸ αὐτῆς. αὐτὴ ἢ βία, διὰ τῆς ὁ-
 ποίας ὅλα τὰ σώματα καταβαίνουν πρὸς τὴν γῆν,
 ὀνομαζέται Βαρύτης, ἢ Ἐλξίς, ἣτις γνωρίζεται εἰς
 ὅλα τὰ σημεῖα τῆς σφαίρας μας. Παντοῦ τὰ βάρεια
 σώματα τείνου πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς μετὰ μίαν ἀ-
 μεταξέπτον καὶ ἀναλλοίωτον διάτασιν. Παντὲ λέγειν
 ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πίπτει εἰς τὴν γῆν, κατα-
 βαίνει καὶ ὅτι ἀναβαίνει, ἀπομακρυνόμενος τις ἀ-
 πὸ αὐτῆς.

§. 59. Ἄν τις ρίψῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς
 γῆς διὰ τὴν περάσῃ πέραν, εἰς τὴν ἀπέναντι ἐπι-
 φάνειαν τῆς γῆς, ὅσον θέλει τὸ ἐπιτύχειν. ἐπειδὴ καὶ
 τὸ σῶμα ἢ θέλει μείνειν ἐκεῖ εἰς τὸ κέντρον διὰ τὸ
 βάρος τε, ἢ θέλει ἐπιστρέφειν ὀπίσω πρὸς τὰ ἄνω.

καθώς, λόγου χάριν, αν ρίψωμεν με βίαν εις εν χάλκωμα γεμάτον νερόν δια να φθάση εις τον πυθμένα των άγγεικ, θέλομεν ιδείν ότι το ξηρόν ξύλον δύθως θέλει επαναστρέφειν όπίσω, δια να καταλάβη τλή επιφάνειαν του ύδατος· και τωτο όχι δια να απομακρυνθῆ από αυτώ, αλλά δια να μείνη εις αυτώ, έως ε να τὸ βάλῃ εις κίνησιν καμμία άλλη εξωτερική βία. Τοιωτοτρόπως και ημεεις δεν πίπτομεν έξω από τλή σφαιραν της Βαρύτητος, κ̄ της Ελξεως, κ̄ αυτης της πιεσεως της Ατμοσφαιρας· τα οποια όλα αυτα, κ̄ άλλα τσα, είναι αιτια, τα οποια συντηρῶσιν ημας κεκολλημένους τρώπον τινά εις τλή επιφάνειαν της γῆς μας.

§. 60. "Οτι ο αἴρ είναι και αυτος αιτια δια να μὴ απομακρυνθῶμεν από τλή επιφάνειαν της Γῆς μας, είναι δηλον εκ του διότι, όπόταν εις εν άγγειον βληθῆ νερόν, αυτο εως όπε ελίβεται από τὸ βάρος της Ατμοσφαιρας, δεν χύνεται προς τα έξω, δύθως όμως, όπε δια τινος σίφωνος τὸ εκβάλομεν, αρχεται και τρέχει προς τα ανω· ο εστιν, εναντίον της φυσικής στασεως, και τρώπον τινά, αν δεν τελιωθῆ, δεν παύει από τὸ να αναβαίνη, κ̄ να τρέχη έξωθεν των άγγεις.

§. 61. "Οτι η Ατμοσφαιρα είναι πολλά βαρεία, η καθημερινη πείρα μας διδάσκει. ότι εκείνα τα ακίνητα χεδόν πλοια δι αυτης κινῶνται και μετακομίζονται από τόπε εις τόπον, και τρώπον τινά, ως λογικά εις τλή διδύθωσιν της υπακῆσι. Το βάρος της Ατμοσφαιρας εις κάθε σημειον της γῆς αναλογει με βάρος νερε = 32 ποδων, η με 28 δακτύλων των υδραργύρου (1). όλον τὸ βάρος της Ατμοσφαιρας είναι ως εγγιστα, πεντακόσια περιώτα

ε-

(1) Εις την Φυσικῶ θέλετε ιδέν την αναλογίαν ταύτην.

ἑπτά χιλιάδες, ἢ ἑνεακόσια πεσάρακοντα μιλιάνια, ἢ τετρακόσια ὀγδοήκοντα χιλιάδες ὀκάδες νεροῦ, ἢ τόσον βάρος ἔχουσιν ἑπᾶνω τους οἱ κάτοικοι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τώρα ὅταν ἡμεῖς ἔχομεν εἴνα τόσον βάρος, πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ξεμακρυνθῶμεν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, χωρὶς νὰ δοκιμάσωμεν δυσκολίαν; Αὐτὰ εἶναι τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα, ἐν ᾧ ἡμεῖς κινῶμεθα, μᾶς προξενῶσι τῆς ἀντίστασιν, ἢ μᾶς κρατῶσι διὰ νὰ μὴ πέσωμεν ἔξω τῆς Ἀτμοσφαιρας. Πρέπει νὰ ἠξούρωμεν ὁμως, ὅτι ὅσον ἐν σῶμα ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν γῆν, ἄλλο τόσον χάνει τὸ βάρος του, ἢ θλίβεται ἀπὸ ὀλιγώτερα σπώματα τῆς Ἀτμοσφαιρας. Τῆτο εἶναι ὅπῃ ἐκεῖνοι οἱ ὑψιπέται ἀετοὶ ἴστανται εἰς πολὺν καιρὸν εἰς τῆς Ἀτμοσφαιραν, χωρὶς νὰ ταρατῶσι παντάπασι τὰς μελανὰς αὐτῶν πτέρυγας, μῆτε νὰ φαίνωνται ὅτι ἀποκάμνῃσι, μῆτε πῶς πεινῶσιν, ἢ διψῶσιν· ἀλλὰ θαλπόμενοι ἐκεῖ ἀκαταπαύτως ἀπὸ εἴνα λεπτότατον ζέφυρον, παρατηρῶσι πῶς νὰ καθαρίσωσι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ὄφεις.

Ἴδὲ λοιπὸν σαφές ὅτι εἶναι ἀντίποδες παντὸς τόπου. Ἴδου καὶ διατὶ δευ πίπτομεν πρὸς τὰ κάτω. Ἴδὲ καὶ τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα μᾶς βιάζῃσι νὰ ἠμεθεα κεκολλημεῖοι εἰς τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, κατλ.

§. 62. Ἡ ἡμετέρα Γῆ ἐθεωρεῖτο τὸ πάλαι, ὡσανὺ νὰ ἠθελεν ἔχειν δεξιά καὶ ἀριστεράν χεῖρα. Οἱ Ποιηταὶ ὑπετίθεντο τῆς Ἀρκτον ὡς δεξιάν τῆ κόσμου, καὶ τῆς Μεσημβριαν ὡς ἀριστεράν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ θεωρῶσι πρὸς τὴν δύσιν τῆς ἡλίου. Οἱ Ἀστρονόμοι ὑποθέτωσι τῆς δύσιν ὡς δεξιάν, καὶ τὴν ἀνατολήν ὡς ἀριστεράν· ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ κάμνῃσι τὰς παρατηρήσεις των ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τὸ μεσημέριον. Οἱ Γεωγράφοι ὁμως, εἰς ἐναντίας νομίζῃσι τῆς ἀνατολῆς ὡς δεξιάν καὶ τῆς δύσιν ὡς ἀριστεράν.

§. 63. Ἐπειδὴ καὶ εἴπομεν ἀρκετὰ διὰ τῆς κατῳ-

κας τῆς Γῆς, σφερόμεθα πάλιν πρὸς τὴν ὑδρογειον Σφαῖραν, ἔξετάζοντες αὐτὴν ὡς ἐν σῶμα σφαιρικόν, τὰ ὁποίου μέλλομεν νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἐπιφανείαν ὅμῃ καὶ τὰς γαίας, καὶ τὰς θαλάσσας, ἔξ ὧν συνίσταται. αὐτὰ τὰ δύο μέρη ὑποδιαιρῶνται πάλιν καὶ εἰς ἔτερα, καθὼς ἀκολέθως φαίνεται.

§. 64. Τῆς ὑδρογείης σφαίρας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς κατοικῶμεν, τὰ κυριώτερα σοιχεῖα, ἔξ ὧν σύγκειται, εἶναι ἡ Γῆ, τὸ ὕδωρ, τὸ Πῦρ, καὶ ὁ Ἄηρ. ἴσως νὰ εἶναι καὶ ἄλλα περὶ αὐτὰ, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ ἠξιώσωμεν ἀκριβῶς. ἡμεῖς ἄλλο δὲν γινώσκομεν τῆς γῆς, εἰμὴ τὴν ἐπιφανείαν τῆς μόνον, ἣτις σύγκειται ἐκ ξηρᾶς, καὶ ὕδατος. καὶ ἡ μὲν ξηρὰ κατέχει τὸ ἐν τεταρτημόριον αὐτῆς, ἢ καὶ πλεον τι, τὸ δὲ ὕδωρ καλύπτει σχεδὸν τὰ ἑξία τέταρτα τῆς γήινης ἐπιφανείας.

§. 65. Ὅρισμός εἰκοςὸς ἕννατος. Ἡ ξηρὰ, ἥτοι ἡ Γῆ εἶναι εἷς σῶρος συγκείμενος ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων σωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται γενικῶς ὀρυκτὰ· εἰς τὰ ὁποῖα ἀνάγονται αἱ πέτραι, τὰ μέταλλα, τὰ ἄλατα, καὶ αἱ εὐθραυσοὶ ὑλαί. Διάφορα εἶναι τὰ εἶδη τῆς γῆς. Α'. Εἶναι ἡ Ἄργιλλος, ἥτοι πηλός, ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζουσι τὰ ὠραιότατα πήλινα ἀγγεῖα, τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τοὺς πλίνθους, καὶ τλ'. Ἡ Ἄργιλλος περιέχει πολλὰ εἶδη καὶ πρῶτον εἶναι ἡ καθαρὰ Ἄργιλλος, ἣτις εἶναι λευκὴ ὡσεὶ χιών, ἢ ὑποκίτρινη. βάφει τὰ δάκτυλα καὶ τὴν γλῶσσαν· κολλᾷ πολλὰ ὀλίγον, εἶναι καὶ ἐλαφρά. Ἡ Ἄργιλλος ὅταν εἰσέλθῃ μὲ τὸ θεϊκὸν ὄξύ, ἥτοι θειαφόνηρον, μεταβάλλεται εἰς φυσικὴν σίψιν. Β'. Εἶναι ἡ πλάσιγγα λεγομένη, διαφόρου χρώματος. Γ'. Ἡ σκληρὰ Ἄργιλλος. Δ'. Ἡ χρισώδης, καὶ ἡ κιμυλαία. Ε'. Εἶναι ἡ ἀμμώδης ὕλη, ἣτις σύγκειται ἀπὸ καθαρῶν ἄμμων, ἀπὸ χαλίκια, ἀπὸ πυρίτην λίθου, καὶ ἀπὸ ἀδάμαντας. Ϝ'. Ἡ ἀσβεσώδης

δης ὕλη, ἥτις κατασκάδᾳζαι τὸν ἀσβεστόλιθον, τὸν γύψον, καὶ τὸ μάρμαρον, ἃ ἔκ εἰναι οἱ ὠραῖοι σύ-
 λοι τῆ Ναῦ τῆς Ἀθῶνας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τῆ
 Παναθηναίαν Ναῦ ἔξω τῆς πύλης τῆ Θεσσεως, ἢ Ἀ-
 δειωῦ. Αὐτὰ τὰ εἶδη ἐνέμενα ὁμῶς ἔπω πως, ἀπο-
 τελεῖσι διαφορὰς πολυτίμους λίθους (ὅ,τι λογῆς εἶ-
 ναι ὁ πορφυρείτης, ὅςτις δέρεσεται εἰς τὰς κορυφὰς
 τῆ ὕψηλοτάτων ὀρέων, καὶ ὁ Βασάλτης, ὁ παραγό-
 μος ὑπότινος βιαίας ἐνεργείας τῆς φύσεως)· τὸι
 σάπφειρον λίθον, τὸν ἰασπιν, τὸν χαλκηδόνιον λί-
 θον (1), καὶ τὸν ὄγκυρικὸν ἀμίαντον λίθον, ὁ ὁποῖος
 σύγκεται ἀπὸ πυρίτην λίθον, μαγνησίαν, σίψιν,
 ἄσβεσον, βαρύτην γῆν, καὶ σίδηρον.

§. 66. Ἡ Γῆ λοιπὸν διαιρεῖται εἰς δύο· δηλαδὴ
 εἰς παλαιὰν, καὶ νέαν· ἢ μὲν παλαιὰ σύγκεται ἀ-
 πὸ ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα ὅλα αὐτὰ δέρεσκονται εἰς
 τὸ αὐτὸ Ἡμισφαίριον. τὸ Α'. τῶν ὁποῖων μερῶν εἶ-
 ναι ἡ Ἀσία, ἥτις καὶ Ἀνατολή λέγεται, μείζων ἔσα
 ἀπᾶντων. Β'. εἶναι ἡ Ἀφρική, ἡ μεσαία κατὰ τὸ
 μέγεθος. Γ'. εἶναι ἡ Εὐρώπη ἡ μικροτάτη, πλῆ-
 ως πρὸς ἡμᾶς τὰς κατοίκους, ἡ πρώτη καὶ διασημοτά-
 τη ἡπειρος τῆ Κόσμου. Ἡ δὲ νέα Γῆ, ἥτις κεῖται εἰς
 τὸ ἄλλο Ἡμισφαίριον, λέγεται Ἀμερική, ἥτις κα-
 τατάττεται εἰς τὸ τέταρτον μέρος τῆ Κόσμου.

§. 67. Τῆς γῆς ἡ ἐπιφανεια περιέχει πεδιάδας
 καὶ ὄρη. καὶ αἱ μὲν πεδιάδες ἔχουσι λόφους, καὶ γη-
 λόφους. τὰ δὲ ὄρη σωυδεόμενα πρὸς ἄλληλα, ἀποτε-
 λεῖσι μίαν μακρὰν σειρὰν, ἥτις ὀνομάζεται κοινῶς ὄ-
 ρος, ἐκ τῆ ὁποῖων ἐξέρχονται βραχίονές τινες, ἢ
 κλάδοι, οἱ ὁποῖοι κάποτε σωυκωνῶνουσι δύο, ἢ καὶ
 πολλὰ ὄρη. Ὅλα τὰ ὄρη τῆς γῆς σωυᾶπτονται πρὸς
 ἀλ-

(1) Περὶ τῶν δέλομεν ὀμιλήσει εἰς τὴν φυσικῶν Ἱστορίαν
 καὶ εἰς τὴν Χυμικῶν.

ἄλληλα. ἂν εὖ ὅρος φαίνεται ὅτι τελειώνει πρὸς τὰ ἄκρα τῆς θαλάσσης, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται ἢ ἀκρωπίειον, αὐτὸ προχωρεῖ ὑπὸ τῷ θαλάσσαν, καθὼς ἐκ τῆς Νήσων γίνεται δῆλον.

§. 63. Ὅρισμός τριακοστός. Ἐὰν ῥίψῃ τις τὴν ὀφθαλμὸν τὴν μακρόθεν, καὶ ἰδῇ κύκλον αὐτῆς τινὰ μέρη ἔξέχοντα ἀπὸ τῷ κυρτῷ ἐπιφανείᾳ τῆς γῆς, καὶ τρόπον τινὰ μετὰ τὴν ὑπερῆφαντος αὐτῆς κορυφᾶς φθαίνοντα τὸν κρανόν, αὐτὰ ὀνομάζονται Ὀρη, ἢ Βεναί. Τὰ μεγαλήτερα ὄρη σχηματίζουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑψηλῶ, καὶ πολλάκις ἐκπληκτικῶ ἢ ἀραιῶν θάων. Τὸ ὕψος τῆς μεγάλων ὀρέων πρὸς τῷ διάμετρον τῆς γῆς, εἶναι καθὼς εὖ πρὸς χίλια ἐπτακόσια δέκα ἐννέα. Τὰ ὄρη διαιρῶνται εἰς τρεῖς τάξεις· τῆς πρώτης τάξεως ὄρη εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι τὰ πλεον ὑψηλὰ, καθὼς εἶναι ὁ Κυμβορύχος, ὅρος τῆς Ἀμερικῆς τὸ μέγιστον ἀπάντων· τὸ ὕψος τῆς ὅποιος εἶναι τετῶν μιλίων, ἢ 902. ποδῶν. ὁ Πίκος εἰς τῷ Κεϊλαῦ. τὸ Ἀραράτ εἰς τῷ Ἀρμενίᾳ. ὁ Ἄτλας εἰς τῷ Ἀφρικῶ. τὰ Ἄλπη εἰς τῷ Ἰταλίᾳ. ὁ Ἐμμος εἰς τῷ Βελγαρίᾳ. ὁ Ἄθως εἰς τῷ Μακεδονίᾳ. καὶ ὁ σεβασὸς Ὀλυμπος εἰς τῷ Θεσσαλίᾳ, ὅπερ τὸ πάλαι ἦτον ἢ κατωικία τῆς Θεῶν, καθὼς λέγουσιν οἱ Ποιηταί· αἱ κορυφαὶ τῆς ὅποιος εἶναι γυμναί, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σκεπασμένα ἀπὸ τὰ χιῶνια. Ἐκλήθη Ὀλυμπος, διότι αἱ ἀκτῖνες τῆς Ἡλῆς εἰς αὐτὸν λάμπουσιν εἰς πολλὰς ἡρας τῆς ἔτους. Τὰ ὑψηλότερα ὄρη φαίνεται ὅτι ζωννύουσι τῷ γῆν, ἐνέμενα μεταξῶν, μεσοσυλλαβέντων τινῶν μικρῶν βενῶν. Τὰ συσατικὰ μέρη τῶν τῆς ὀρέων εἶναι ὁ πυρίτης λίθος, καὶ ἢ ἀργίλλος. εἶναι κοινὴ γνώμη ὅτι ταῦτα τὰ ὄρη να ἔκαμεν ὁ Ποιητῆς τῆς Κτίσεως εἰς τῷ ἀρχῶ.

§. 63. Τὰ τῆς δευτέρας τάξεως ὄρη εἶναι χαμηλάτερα τῆς πρώτων, τῆς ὅποιων τὸ ὕψος ὑπερβαί-

νει τὰς 1000. ὀργυάς. Τὸ Πίνδον ὄρος τῆς Θεσσαλίας, ἡ Ὄσσα, τὸ Πήλιον, ὁ Παρνασσός, τὸ Ἰμνίτειον ὄρος τῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἡ Πεντέλη, εἶναι τῆς β' τάξεως (1). Αὐτὰ τὰ ὄρη εἶναι γέμοντα ἀπὸ ἀσβεσώδη ὑλῆς.

Τῆς τρίτης τάξεως ὄρη εἶναι τινες λόφοι μικροί, οἱ τινες ἐγέναν ἀπὸ τὰς καταστροφὰς τῆς βιαιῶν περιβάσεων. ἔτσι οἱ λόφοι σύγκεινται ἀπὸ μίαν ἀμμάθη ὑλῆν, ἀπὸ ἀργίλλον, καὶ ἀπὸ ἄλλα διάφορα μίγματα, ἔξιμαται τῆς λοιπῶν βενῶν. Τὰ ὄρη δὲ ἐγέναν δι' ἄλλο, ὡς φαίνεται, παρὰ διὰ τὰ σολίσωσι τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς· νὰ ἐμποδίσωσι τὴν μεγάλην ὀρμὴν τῆς ἀέμων, νὰ δίδωσι καὶ κάποια ἀνεσι εἰς τὰς ἀνθρωπίνες καρδίας.

§. 70. Εἶναι καὶ ἄλλα ὄρη Πυρίπνοα, ἡ Κρατῆρες, ἡ Ἠφαίστεια προσαγορεύομενα, φοβερά εἰς τὴν ἀκοὴν, καὶ ἔξομακτικὰ εἰς τὴν ὄρασιν. Τοιαῦτα ὄρη δέξονται διασκορπισμὸν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς· καὶ δέξονται σχεδὸν πάντοτε ἐπὶ Νήσων, ἢ τελάχιστον πλησίον τῆς θαλάσσης. Αὐτὰ ὁμοιάζουσι μὲ τὸ χῆμα σὺν κώνε μὲ τὴν βάσιν πρὸς τὴν γῆν, καὶ τὴν κορυφὴν πρὸς τὸν οὐρανόν. εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῶν δέξεται ὡς χάσμα, ἐκ τῆς ὁποίου ὅταν ἐκπνέη μόνον καπνός, μένει τὸ ὄρος εἰς ἡσυχίαν, καὶ οἱ πλησίον λαοὶ ἀναπαύονται. ὅταν ὅμως ἀρχῆται διὰ τὴν ἐνεργήσῃ, τότε γίνονται μεγαλώτατοι κτύποι, ὑπερβαίνοντες ἀσυγκρίτως καὶ τὰς ἔξομακτικὰς βροντὰς, οἱ τινες διασείσωσι ὅλον τὸ βενὸν μετὰ τῆς περι αὐτὸ τόπων. τότε ἀναπηδᾷ ἐξ αὐτῆς μία φλόγα μεγαλώτατη, ἥτις τὴν νύκτα διαφωτίζει τὰς ἰκανῶς μακρὰν παρακειμένους τόπους. Πολλάκις τὸ χάσμα αὐτὸ ἐκρίπτει ποσαύτῃ ἐκπεπυρωμένην σάκτῃ, καὶ

λί-

(1) Τὰ μικρὰ ὄρη, ὀνομάζονται Βενά.

λίθους, κάποτε κ' ὄφαια, ὥστε ἡ ἡμέρα μεταβάλλεται εἰς σκότος, καὶ ἡ νύξ εἰς ἡμέραν. Ὀλόκληροι Ἐπαρχίαι, καὶ ὀλόκληροι χῶραι καλύπτονται, καὶ καίονται ἀπ' αὐτῶν τῶν τέφρων. Πρὸς τούτοις ἐξ αὐτῶν τῶν χάσματος ἐξέρχεται μία ὑπέρμεξος ὕλη ῥόυση κ' πυρώδης, ὀνομαζομένη Λάβα· ἣτις καταρρέει ὡσαν εἷας πηκτὸς πύρενος ποταμὸς, καὶ καλύπτει τὰς πεδιάδας, τὰς δρόμους, τὰς οἰκοδομὰς, καὶ τλ'. Κανεὶα ἀντικείμενον δὲν δυνάται νὰ σταθῇ εἰς τῶν ῥομῶν τε, παρά ἡ φυγή. ὅσον ἔομερὰ καὶ αὐτὸ εἶναι ταῦτα τὰ ἀποτελέσματα τῆς φύσεως, οἱ ἀνθρώποι δὲν ἀπομακρύνονται ἀπὸ αὐτῶν τῶν κρατῆρας, ἐπειδὴ κ' αὐτοὶ εἶναι γενικῶς εὐφορώτατοι.

§. 71. Καθ' ὅλην τὴν Οἰκουμενὴν δέξονται Κρατῆρες, οἳ τινες ἄλλο δὲν εἶναι, παρά μία ἀποθήκη θειούχων μετάλλων, ἡ ἔοφῃ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ θαλάσσια, ἡ λιμναῖα ὕδατα, ἃ τινὰ εἰς αὐτὰ χύνονται. ἡ ὕλη αὕτη τῆς κρατῆρων θερμανθεῖσα, ἐκπέμπει ἀτμούς, οἳ τινες ὄντες κεκλεισμένοι, προξενεῖσι τὰς σεισμὰς τῆς γῆς. Ὄποταν ὅμως ὁ κρατῆρ εἶναι ἀνοικτὸς καὶ ἀναμμενὸς, ἐκπέμπει πῦρ, τέφραν, καὶ πέφας, κ' ὅ,τι ἄλλο ἐκεῖ δέξεται.

Οἱ φοβερῶτεροι Κρατῆρες εἶναι οἱ ἐξῆς. Α'. Ὁ τῆς Νοτείας Ἀμερικῆς, καλούμενος Γῆ τοῦ Πυρός, πρὸς τὸν Μαγελανικὸν πορθμόν. Β'. Ὁ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τῶν Ἰσλανθίαν, φοβερῶτατος εἰς τὴν ἐκεῖθεν πλέοντα. Γ'. Εἶναι ἡ Αἴτην τῆς Σικελίας, πλησίον τῆς πόλεως Κατάνης, τῆς κατὰ τὸ 1669. ἔτος καταφλεχθείσης ὀλοτελῶς. ἡ Αἴτην κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐξηρδύξατο τέσσαρας ἔομερὰς πυρένους ποταμῶς, διὰ τῶν ὁποίων ἔβλαψεν κ' ἐτέφρωσε πολλὰς τόπους πλησιοχώρας ὄντας, μάλιστα τὸν ἀγρὸν τῆς Κατάνης, ὅπερ ὀλοτελῶς ἐκάνσαν πέντε κ' δέκα πόλεις. ἡ Αἴτην εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὴ, ἡ περιμέτρος τῆς ὁποίας εἶναι 60. χιλιομέτρα. ἀφίσταται τῆς Κατάνης 15. χιλιομέτρα.

Τέταρτον είναι τὸ Βεζέβιον, ὄρος ὑψηλότατον, μετὰ τὴν κορυφὴν κεκοιμημένον, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἀκαταπαύτως ἐκρέουσι φλόγες, καπνοὶ, τέφρα, καὶ πέτραι τόσαι, ὥστε πολλαὶ πόλεις, καὶ χωρὰι ὀλοτελῶς ἐνταφιάθησαν ἐντὸς τῆν Ἰσπανικῶν αὐτῶν πυρίνων ποταμῶν. Ἐν ἔτει 1632, ποσαύτῃ φλόγα αἰέδωκεν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ φέρῃ καὶ εἰς αὐτῇ τῇ Νεάπολιν τῇ τελείῃ καὶ ἐχάτῃ καταστροφῇ. Ἡ Φαυμαστὴ πόλις τῶν Ἡρακλέους (1) τὸ πάλαι, καὶ ἡ τῶν Πομπηίων, ἐγέναντο θύματα τῆν πυρίνων ποταμῶν τοῦ Βεζέβιου. Τὰ ὑπάρεια τῶν Κρατῶν τῶν κατωκίονται ἀπὸ ἀναειδημῆτες ἀνθρώπων. Παρὰ τῆν τῶν Κρατῶν εἶναι καὶ οἱ Λιπάριοι, ὀρισκόμενοι εἰς τὰς μικρὰς Νήσους τῆς Σικελίας. εἰς τῇ Στρογγυλῇ, ἢ Στρομπόλλῃ ὀρίσκειται ὅσας Κρατῆρ ἀναμμενός δια παντός. ὁμοίως καὶ εἰς τῇ Βυλκανίῃ, ἢ τοὶ Ἡρακλείων Νήσων, ὅσων ἐκπέμπονται παμμεγέθεις λίθοι ἕως εἰς τὰς ἐνδον τῆς Θαλάσσης. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἶπομεν ἀρκετὰ διὰ τῶν Κρατῶν, τώρα ἂς εἰπῶμεν ὀλίγα τινα, καὶ διὰ τὰ Ἀκρωτήρια.

§. 72. Ὅρισμός τριακοστὸς πρῶτος. Ἀκρωτήριον εἶναι ἐν μέρος, ἢ τόπος ὑψηλὸς τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον μὴ ὅλον ὅτι συνέχεται μετὰ αὐτῇ, προχωρεῖ ἕως εἰς τὰς ἐνδον τῆν Θαλάσσην καὶ Ὀκεανῶν. Λέγεται τοῦτο παρὰ τῆν Ἰταλῶν Κάβος. Τὸ πλεῖστον περὶ τὸν Ἀκρωτήριον εἶναι τὸ τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Τῆτο κεῖται πρὸς τὸ τέλος τῆς Νοτείας Ἀφρικῆς, καὶ τὸ τῆς Νοτείας Ἀμερικῆς καλεόμενον Μαγελλανικόν. Τὸ τῆς Καλλιφωρνιας, καὶ τὸ τῆς ἐν Ἰνδίας Μάλτακας,

(1) Τὰς Πόλεις αὐτῆς καὶ αὐτῆς τῶν χρόνων τῆς ἀνεκάλυψις σκάπωντες ἐν αἷς εὐρον διάφορα εἶδη ἀρχαιοτήτων. Ἴδον μάλιστα καὶ ἐγὼ ὠραιοτάτους τινὰς ἀνδραγαθῶν, λύχνους ἀρχαίους καὶ παπυροχάρτιν γεγραμμένον διὰ εἰχων, κατλ.

κας, κτλ'. Παρά ταῦτα τὰ Ἀκρωτήρια, εἶναι καὶ ἄλλα πάμπολλα, μικρότερα ὅμως τῶν προρρήθοντων, ὡς τὸ Σένιον, Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς, τὸ Μαλέας εἰς τὴν Πελοπόννησον.

§. 73. Ὅρισμός τριακοστὸς δεύτερος. Ἡ Χερσόνησος, ἢ Χερρόνησος εἶναι ἐν μέρος συνεχόμενον μὲ τὴν γῆν διὰ τινος Ἰσθμοῦ, κυκλῶμενον πανταχόθεν ἀπὸ τὰ ὕδατα, ἐκτὸς τῶν Ἰσθμῶν. Λέγεται Χερσόνησος, διότι εἶναι ἐν ταύτῃ χέρσος (ξηρὰ) καὶ Νῆσος, ὡς ἡ Πελοπόννησος, ἡ Κεῖμαία, ἢ εἰς τὸν μέγαν Ὠκεανὸν Μάλακα, ἢ Καμψάσκα, καὶ ἡ Καλλιφουρνία. δυνάται τις νὰ σοχαθῆ ὡς Χερσόνησον καὶ τὴν μεγάλην Ἀφρικὴν, ἔχουσαν τὸν Ἰσθμόν-της πολλὰ εὐρόν.

§. 74. Ὅρισμός τριακοστὸς τρίτος. Ἡμεῖς εἶπομεν (§. 67.) ὅτι εἰς τὴν Θάλασσαν εὐδρίσκονται διάφορα ὄρη, αἱ κορυφαὶ τῶν ὁποίων, οὐσαι ἔξω τῶν ὑδάτων, χηματίζουσι τὰς Νήσους. Αἱ νῆσοι αὗται εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς βάσεις τῶν ὑποβρυχίων ὀρέων. Διὰ νὰ εἶναι ἐντελής ἡ νῆσος, πρέπει νὰ κυκλῆται καθ' ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὕδατα. αἱ νῆσοι τῶν Ὠκεανῶν ὑπερβαίνουσι τὰς τῶν Θαλασσῶν καὶ τὸ μέγεθος. ἡ Α'. καὶ μεγαλιτέρα νῆσος εἶναι ἡ Ἀμερικὴ, διαιρεμένη εἰς Βορείαν καὶ Νοτείαν. Β'. εἶναι ἡ νέα Ὀλλανδία εἰς τὸ Ἀνταρκτικὸν Ἡμισφαίριον. ὁμοίως ἡ Σωμάτρα ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν. ἡ Μαδαγασκάρ (1) καὶ αἱ Βρεττανικαὶ ἅπασαι νῆσοι. Τῆς Μεσογείας Θαλάσσης νῆσοι εἶναι ἡ Σικελία, ἡ Σαρδίνια, ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Κύπρος. Παρά ταύτας τὰς νήσους, εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν εὐδρίσκονται νῆστοι πάμπολλοι, ἅπασαι σχεδὸν κατοικημέναι, τινὲς τῶν

(1) Εἰς ταύτῃ τῇ Νήσῳ μόνον δὲν συζέονται διὰ νὰ εὐδρίσκονται ἀποφῶρος οἱ ἄρρυνες μὲ τὰς θηλείας.

τῆς ὁποίων φαίνεται ὅτι ἐγένων ἀπὸ τῆς Θαλασσίας κρατῆρας, ὡς ἡ νῆσος τῆς Ἀγίας Εἰρήνης (Σαντοεῖνη). Αὕτη εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐφλογίσθη τεῖς ὑπὸ τῆς κρατῆρας αὐτῆς. Περὶ αὐτῶν τὴν νῆσον, εἰς τὸν καιρὸν Κλαυδίου τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀνεδόθη ἐκ τῆς Θαλάσσης νῆσος, τὸ ὁποῖον πρότερον δεῦ ἦτον, καθὼς λέγουσιν οἱ Ἰσραηλιῖται. Κατὰ τὰς ἀπερασμύνας χρόνους οἱ κατοικῆντες ἐν τῇ νήσῳ Σαντοεῖνῳ, ἐγερούτες κατ' ἐκεῖνο τὸ πρῶτον, εὔρον ἐξαιφνης δύο νησίδια, πλέοντα εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ὁποῖα ἀνόμασαν νησίᾳ τῆς Διαβόλου. Αἱ νῆσοι ὅμως τῆς Ἀρχιπελάγους τῆς Κίννας, εἶναι αἱ περαιωτέρας συσθεμεῖναι ἀπὸ κογχύλας λελιθωμένης. Αἱ κογχύλαι αὐταὶ τὸ πρότερον ἄλλο δεῦ ἦτον, παρὰ καθαρὸν νερόν, καὶ μία ζωτικὴ ψυχὴ. τὸ νερὸν τῶτον κατ' ὀλίγον μετεβλήθη εἰς σάρκα, καὶ τὰ ὄσέα τῆς ὁποίων, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, ἐπεσπρυννύοντο, καὶ ἕτερον τινα αὐγάτιζαν τὸν σπῆρον αὐτῶν τῶν στρωμάτων. ὁ χρόνος ὅμως, ὅς τις δεῦ κοιμᾶται, δεῦ ἀφίνει καὶ τὴν φύσιν νὰ μὴν ἐργάζεται. αὐτὸς ἐξούρει κάλλιστα νὰ μεταβάλλῃ τὰ ξύλα εἰς λίθους καὶ τὰς ἀνθρώπους εἰς σκόνιν. Ἡ φύσις, ἣτις ὁμοιάζει τὸν Πρωτέα, μεταβάλλεται καὶ αὕτη, καὶ μεταβέπεται ὡς ἡ τύχη. αὕτη εἰς τὰς Θαλασσίας κογχύλας ἠθέλησε νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητά της. Ναι. θαυμαστὸν εἶναι τὸ νερὸν νὰ μεταβληθῇ εἰς φωσφορώδη ἄσβησον, ἥτοι εἰς ὄσέα. θαυμαστότερον ὅμως εἶναι ὅτι μεταβάλλεται καὶ εἰς καθ' αὐτὸ σκληροτάτῳ πέτραν. καὶ μάρτυς τῆς λόγου εἶναι αἱ ἐν Ἀθῶναις ἀναείδμητοι κογχυλόπετραι. αἱ βάσεις τῆς Κολοσσαίων στυλῶν τῆς ἐν Ἀθῶναις ναῦ τῆς Πανελληνίου Διὸς (1) εἶναι

ἄ-

(1) Πανελληνίων εἶναι ὄνομα ἐπίθετον τοῦ Διὸς, τὸ ὁποῖον πολλοὶ ὑπεράσισιν ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Ἰσραήλ μας ἀναφέρει

ἅπασαι ἀπ' αὐτὰς τὰς λελιθωμένας κογχύλας, ὡς
μέ-

ρει ὅτι ὁ υἱὸς Μίνως τῷ Βασιλεῶς τῆς Κρήτης, ἐλθὼν εἰς τὰς ἐν Ἀθίνας πανελλήνιους ἑορτὰς, με σκοπὸν ὡς νὰ δείξῃ τὰς δυνάμεις τῆς εἰς τὴν ἐκεῖ ἀγωνίας, ἠγωνίωσεν ὡς τὸν ἄτυχως, ὡς ἠλκυσεμ ἐπαύω τῆς ὅλας τῆς τιμᾶς τῆς δόξης τῆς, ὅ ἐστιν, ἐδοξάθη ἀπὸ ὅλων τῆς ἀνθρωπίνης. ὁ φθόνος ὅμως τῆς Αἰγέως Βασιλέως τῶν Ἀθιῶν δὲν ἄφησε νὰ δοξαθῇ εἰς πολὺν καιρὸν διὰ τῆς ἀρετῆς τῆς ὁ νεὸς Ἀνδρόγεως, ἀλλὰ τὸν ἐπάταξε, καὶ τῷ ἐπεμψεν εἰσὶν τὴν καθαράν τῆς ψυχὴν εἰς τὸν ἄδην. Ὁ Θεὸς, ὅς τις εἶναι ἀδέκατος κερτῆς, δὲν ἄφησε τῷ Ἀττικῷ χωρὶς ἰλιψῆς, ἀλλ' ἐπεμψεν διδύς τὸν Μίνωα κατωπλισμῆνον με ὅλους τῆς κεραυνῆς τῆς, διὰ νὰ σύρῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν νήσον Κρήτην ἐκείνους τῆς ἀκάκως ὕγενῆς νεὸς τῶν Ἀθιῶν, διὰ νὰ γυνώσι παρὰ γματὰ ἐκείνου τῶ τρομακτικῆς Μινοπαύρου. εἰς ματῶν ἰκέτῶν οἱ Ἀττικοὶ τὸν Θεὸν διὰ νὰ τοὺς πεμψῇ βροχίῳ. μόνος ἐκείνος ὁ πολὺς Βασιλεὺς τῆς Αἰγίνης, ὁ ἀγαθὸς Αἰακὸς, ὁ υἱὸς τῶ Διὸς καὶ τῆς Αἰγίνης, μόνος αὐτὸς ἐδωήθη νὰ δυσωπήσῃ τὸν Θεὸν, προσφέρων πλουσιοπαρόχως τῆς θυσίας τῆς εἰς αὐτὸν, κατὰ τῷ μαρτυρίαν τῶ Θουκυδίδου, τῶ ἀληθινοῦ συγγραφέως τῶν Ἀθιῶν, καὶ τῶ Πausanias. Πρέπει νὰ ἐξδύρωμεν, ὅτι ἐξω τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθιῶν, πρὸς τὸν Νότον αὐτῆς, πλησίον τῆς Καλλιρρόης πηγῆς, ἐκεῖνο ἔτος ὁ λαμπρὸς Ναὸς τῶ Διὸς, κτίσμα Δούκαλιωνος ἀρχαιότατον, ὅπου ἐτελεῖτο αἱ Πανελλήνιοι ἑορτὰς. Θεσβύς, ὅς τις ἦλθεν ἀπὸ τὴν Τριζοινίαν γῆν, ἀνακαινίσας αὐτὸν, τὸν ἐφοίκισε με διαφόρους τιμᾶς καὶ θυσίας. Ἀδριανὸς ὅμως ὁ Ῥωμαίων Αὐτοκράτωρ, ἐφαιμῆτος ὢν τῆς δόξης τῶ Θεσέως, ἀνετίεσε τῶν τὸν Ναὸν, καὶ τὸν ἐκαλλώπισεν ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν με διαφόρους ἀνδρανήτας, πῆξας κολοσαίως σύλους ἅπαντας ἐκ λουκοσάτω μαρμάρου, εἰς εἶδος λυχνέχων, ὡς μέχρι τῶ νῦν οἱ δεκαεὶς ὀρῶνται. Τὸ ὕψος τῶν εἶναι ποδῶν πεντῶντα ὀκτώ. ἢ διάμετρος μόλις ἐξ ποδῶν. ἦσαν ἅπαντες οἱ σύλοι ἔτσι εἴκοσιν ἐπὶ ἑκάστον, κτισμένοι ἐπαύω εἰς στερεὰς σοῦς, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ λαμπρὰ τεῖχη. οἱ σύλοι ἔτσι ὀρέσκονται εἰς εἷνα περιβολὸν τεσσαρῶν σαδίων, ὅπου ἐκεῖνο ὁ χαλκῆς ἀνδραῆς τῶ Διὸς, τῆς Ῥέας, τῶ Κρόνου, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐπαύω εἰς τὰ τεῖχη αὐτὰ ἦσαν καὶ οἰκῆματα κτισμένα ἀπὸ ἀλαβαστρῶν λίθων, ἀγάλματα διάφορα, καὶ ζωγραφίαι πάμπολλα. Ὅρα τῆς Ἀρχαιότητος τῆς Ἀττικῆς. §. 218.

μέχρι τῆς σήμερον ὀρῶνται. αἱ βαθυδαίαι τῆς κλίμακος τοῦ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ναῦ τῆς Ἀθῆναι ἀπὸ τῆς λελιθωμένης κογχύλας συνετέθησαν. αὐτὰ εἶναι αἱ καταστροφὰί τῆς φύσεως. αὕτη εἶναι ἡ μεταστροφή τῆς κογχυλίας, ὅς ἂν συνεζυμώθησαν αἱ περὶ τὰς Νῆσοι τῆς Κίννας. Ἰδὲ ἡ αἰτία, ἡτις μεταβάλλει τὰς θαλάσσιας, καὶ τὰς Ὠκεανῶς εἰς ξηρὰν γῆν. καὶ βέβαια ἴσως θέλει ἔλθει καιρὸς, ὅταν ὁ φρονιότης τῆς φύσεως θελήσῃ, ὥστε αὐτὸς ὁ βαθυδαίαι καὶ πολλὰ πλατὺς Ὠκεανὸς νὰ ξηρανθῇ, καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς ξηρὰς πέτρας. Τότε αἱ θαλάσσια νύμφαι θέλουσιν ἀναβαίνειν εἰς τὰ ὄρη, καὶ αὐτὰ θέλουσιν μαρτυρεῖν. Τίς οἶδεν ὅτι τότε θέλει γίνεσθαι τὸ τέλος, καθὼς λέγουσιν αἱ Θεῖαι Γραφαί;

§. 75. Ὁρισμὸς τριακὸς ὁ τέταρτος. Ὠκεανὸς λέγεται εἷς συνάθροισμα μέγα πολλῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον περικυκλῶναι τὴν γῆν ὅλην, ἢ καὶ εἷς μὲν μὲν μέρος αὐτῆς. Ὁ Ὠκεανὸς διαιρεῖται εἰς πολλὰς, ἕκαστος τῶν ὁποίων περικυκλῶναι εἷς ἰδιαιτέραν μέρος τῆς γῆς. Τὴν Εὐρώπην περικυκλῶναι πρῶτον ὁ ὑπερβόρειος Ὠκεανὸς, ὅς τις καὶ Ὠκεανὸς τῆς Κρήνης λέγεται ἀπὸ τὴν μεγάλῃν τῆς ψύχραν. αὐτὸς κείναι πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Εὐρώπης, ὑπὸ τὸν Ἀρκτικὸν πόλον, τὰ νερά τῆ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεσκοπῶνται παγωμένηα. Εἰς τὸν πυθμῶνα τῆς τῆς Ὠκεανῶ ὀρῶνται τὰ πάγι ὡς βουνα σσεωρῶμένα, καὶ ἀκίνητα. Εἰς τὸν τὸν Ὠκεανὸν ἐπροχώρησαν οἱ Ὀλλανδέζοι μέχρι τῆς 82°. τῆς πλάτους. Β'. Ὁ μέγας Ὠκεανὸς τῆς Δύσεως, ὅς τις καὶ Γαλλικὸς λέγεται. ἔτος περικυκλῶναι ὅλας τὰς Βρετανικὰς καὶ Κελτικὰς Νῆσους, καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν. Τρίτον τῶν Ἀφρικῶν τῶν περικυκλῶναι εἷς Ἀτλαντικὸς Ὠκεανὸς, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τῶν κλησιν ἀπὸ τὸν Ἀτλαντα Βασιλέα τῆς Αἰθιοπίας, τὸν ὁποῖον φονεύσας ὁ Περσὺς, τὸν ἔρριψεν εἰς αὐτὸν τὸν

τὸν Ὠκεανὸν, ἢ τὸν ἔδαφον εἰς τὴν ὑπάρειαν τοῦ ὄρους Ἄτλαντος καλεσμένῃ. οὗτος περικυκλῶνει ὅλην τὴν Δυτικὴν Ἀφρικὴν, καὶ τὰς Καναρίαις Νήσους. Ἡ Μεσόγειος Θάλασσα ἀπ' αὐτὸν ἔχει τὰς πηγὰς τῆς. Δ'. Ὁ Ὠκεανὸς τῆς Αἰθιοπίας, ὅς τις λέγεται καὶ Μεσημβρινός, κεῖται πρὸς τὸν Νότον. Ε'. Ὁ Ἀνατολικὸς Ὠκεανός, ποτίζει ὅλα τὰ Ἀνατολικά μέρη τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τὴν Μαδαγασκάρ Νήσον. Ϛ'. Τὴν Ἀσίαν τὴν περικυκλῶνει ὁ Ἀραβικὸς Ὠκεανός, ὃς ἔσυνέχεται ἢ ἐρυθρὰ Θάλασσα. Ζ'. Ὁ Περσικὸς, εἰς τὸν ὁποῖον χυθεταὶ ὁ Τίγρις, καὶ ὁ Εὐφράτης ποταμός. Η'. Ὁ Ἰνδικὸς Ὠκεανός, ὁ ὁποῖος δεισκεται ὑποκάτω τῶ Ἰσημερινῷ, περικυκλῶνει ὅλα τὰ Μεσημβρινὰ μέρη τῶ Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Θ'. Ὁ Ὠκεανὸς τῆς Κίνας, ποτίζει ὅλα τὰ παράλια αὐτῆς, καὶ τὰς μεγάλας Νήσους, τὴν Νέαν Ὀλλανδίαν, καὶ Νέαν Ζελανδίαν. Λέγεται ἀκόμη ἕτος καὶ Ἀνατολικὸς Ὠκεανός. Ι'. Τὴν Ἀμερικὴν τὴν περικυκλῶνει ὁ Γαλλικὸς Ὠκεανός, ἢ μάλλον εἶπειν, Ἀγάληνος, διὰ τὴν μεγάλην τὴν ἔκτασιν. ΙΑ'. Εἶναι ἀκόμη καὶ ὁ Ὠκεανὸς τῶ Σένδ, ἢ Μεσημβρινός, ὅς τις καὶ Θάλασσα τοῦ Σένδ λέγεται. Πρὸς Ἀνατολὰς ἢ Ἀμερικὴν ποτίζεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· μὴ ὅλον ὅτι οἱ Ὠκεανοὶ ἕτοι εἶναι πόσον φοβεροὶ εἰς τὴν ἀκρίαν, καὶ ἔφομακτικοὶ εἰς τὴν ὄρασιν, εἰς τὰς ἀξίους ναύτας ὅμως εἶναι διαβατώτατοι.

§. 76. Ἐν ᾧ ὅλοι οἱ λαοὶ τῶ Κόσμου ἠσυχάζον, Χριστόφορος ὁ Κολόμβος ὁ Γενοβέζος, μόνος αὐτὸς ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶ νέου Κόσμου. Οὗτος ὁ σοφὸς Ἰταλὸς ἐστοχάσθη, ὅτι πρὸς τὰ μέρη τῆς Δύσεως δεισκεται καὶ ἄλλος τόπος ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς. καὶ εἰς αὐτὸ τὸν διέβηκε καὶ ἡ σοφία τῆς, καὶ τὸ ὀρθὸν τοῦ λογικῆς τῆς. ἐπειδὴ εἶπε, δοῦν εἶναι δυνατὸν, ἢ γῆ ἕσα στρογγυλή, νὰ ἔχη ἕνα Ἡμισφαίριον κατοικημένον, καθὼς τινες ἀμαθεῖς ἐστοχάζοντο. Ὁ

Κολόμβος ἀφ' οὗ περιῆλθε πολλά Βασίλεια ζιπῶν πλοῖα, διὰ τὰ ὑπάγη τὰ εὐρὴ εἰς τὸν Κόσμον, τὰ ἔλαβε τέλος πάντων ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας. αὐτὸς κατὰ τὰς 11. Ὀκτωβρίαι τῆ 1492, μετὰ ἑβδομήκοντα ἡμερῶν πλῆν, εὗρον εἰς τὸν Κόσμον, ἀντικείμενον εἰς τὸν πρὸ πολλοῦ παλαιόν. Τὸν νέον τοῦτον Κόσμον τὴν ὠνόμασαν Ἀμερικῶν, ἀπὸ Ἀμερικῶν τινος θαλασσοπόρου, ὅς τις ἐταξείδωσεν ἐκεῖ, μετὰ τὸν θαυμαστὸν Κολόμβον.

§. 77. Μαγελλάνος ὁ Ἰσπανὸς θαλασσοπόρος, κατὰ τὸ 1519. ἔτος, ἐπλόυσεν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῶν παραθαλασίων τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς τὰ Μεσημβρινὰ μέρη, τόσον μακρὰν, ἕως ἂν ἀνεκάλυψεν εἰς τὸν πορθμὸν, ὀνομαζόμενον τῆ Μαγελλάνου· διὰ τῆ ὁποῖου πλόυσας πολμηρῶς, κατέβωδάθη ὀτυχῶς εἰς τὸν μέγαν Ὠκεανόν, τὸν ὁποῖον κατέπλωσε καὶ τὸ μήκος.

Καὶ, ὁ μέγας θαλασσοπόρος ὁ Ἄγγλος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ Ἀστρονόμοι καὶ οἱ Γεωγράφοι ὁμολογοῦσι τὰς χάριτας, αὐτὸς μεταξὺ δώδεκα χρόνων, ἤτοι ἀπὸ 1768. ἕως τῆ 1780. ἐξέτελεσε περὶ τὸν Κόσμον δύο θαλασσοπορείαις, εἰς τὰς ὁποίας ἐσημείωσε πολλὰ νέα εἰς τὴν Γεωγραφίαν καὶ Ἀστρονομίαν· ὅσα εἶναι μόνον ἔτος, ὅς τις περιῆλθε τὴν γῆν, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη καὶ ἄλλοι ἀναείδητοι, τὰς ὁποίας δέσκει τις εἰς τὴν Ἰσορικῶν Γεωγραφίαν.

§. 78. Ὁρισμὸς τριακοσὸς πέμπτος. Ἡ θάλασσα εἶναι καὶ αὐτὴ μία μεγάλη συμμαζῶξις ὑδάτων πολλῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι διεσπαρμέναι νῆσοι διάφοροι. Ἡ θάλασσα ἔχει τὸ ἐναντίον τῆ Ὠκεανῶν. Αὐτὴ ἢ κυκλεῖται πανταχόθεν ἀπὸ τὴν γῆν, ἢ συνέχεται μετὰ τὸν Ὠκεανὸν διὰ κενῶν πορθμῶν. Τὰ νερά τόσον τῆς θαλασσῶν, ὅσον καὶ τῆς Ὠκεανῶν εἶναι ἀλμυρὰ καὶ ἄρσα. Ἡ βάσις τῆς θαλάσσης εἶναι ἢ συνέχεια τῆς ξηρᾶς γῆς· ὅθεν ὅσα εἶναι θάλασσα, ἢτις ὅσα ἔχει πάντων. Οἱ ἄνθρωποι, οἳ τινες
πλέε-

πλεύουσιν αὐτῷ, δὲν διώονται νὰ τῷ μετρήσωσι καθ' ὅλα τῆς τὰ μέρη, ἐπειδὴ καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶ δὲν φθάνουσι. Τὰ νερά τῶ Ὠκεανοῦ δὲν γίνονται ἀλμυρὰ ἀπ' ἄλλῃ αἰτίαν, παρά ἀπὸ τῆς γεώδη ἁλῆς, τὰ μερίδια τῶ ὧ ὁποίων τὰ κομίζουσιν οἱ ποταμοὶ εἰς αὐτὰς τὰς θαλάσσας. Ὁ ἥλιος ἀσυνάως ἐξατμίζων τὸ λεπτόν τῶ ὑδάτων, τὸ ἐπίλοιπον τὸ ἀφίνει διὰ βάσιν τῆς ἁλμῆς.

§. 79. Αἱ Θάλασσαι εἶναι διάφοροι, κατὰ διαφορὰς τόπων καὶ θέσεις, ἐκάστη τῶ ὧ ὁποίων ἔχει ἰδίαν ὀνομασίαν. Ἀπ' ὅλας αὐτὰς ἡ Μεσόγειος Θάλασσα ἔχει τὰ πλεονεκτήματα, διὰ τῷ ἐκτασίῳ τῆς, καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας χάριτας. Λέγεται Μεσόγειος, διότι κεῖται ἐντὸς τῆς γῆς, ἥτοι περικυκλεῖται ἀπὸ τῷ γῆν πολλῶν Ἐπαρχιῶν· δηλαδὴ ἀπὸ τῆν Ἰαπωνίαν, Ἰταλίαν, Ἑλλάδα, Ἀσίαν, Αἴγυπτον, καὶ Ἀφρικήν. αὐτὴ ἡ Θάλασσα συνέχεται δι' ἐνὸς Πορθμοῦ ὀνομαζομένου τῷ Ἡρακλέους, ἢ Γκιπλιτέρα. Αὐτὴ ἔχει πολλὰς κόλπους, καὶ πολλὰς ἑσθῆς· εἶναι γεμάτη ἀπὸ πολλοτάτας Νήσους, ὅλας σχεδὸν κατοικημένας. Ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος ἀπ' αὐτὴν ἔχει τὰς ἀρχὰς τῆς. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ ὁποῖον λέγεται κοινῶς Ἀρχιπέλαγος, κεῖται μεταξὺ τῶ Ἀθηνῶν, καὶ τῶ Κυκλάδων Νήσων· οὐ μόνον τῷ ἐκτείνεται καὶ περαιτέρω. Λέγεται Αἰγαῖον πέλαγος, ἀπὸ τοῦ Αἰγέως, τῆ πατρὸς τῆς Θησέως, ὁ ὁποῖος ἐκρημνίσθη εἰς αὐτὸ, ὄχι ἀπὸ τῷ Ἀκρόπολιν, καθὼς λέγουσιν οἱ τινες, ἀλλ' ἀπ' ἄλλου τινος ὑψηλοῦ τόπου. Καὶ τίς οἶδεν εἰς αὐτὸν ἐκρημνίσθη ἀπὸ κανονικοῦ ὑψηλοῦ μέρος τῆς Σενίας Ἀκρωτεῖς, ἐν ᾧ ἐφόρσμενε τῷ ἐπιστροφῆν τῆς Θησέως ἀπὸ τῷ Κρήτῳ. |

§. 80. Ἡ Προποντὶς, ἥτις καὶ Θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ λέγεται, εἶναι συνιδεδεμένη διὰ μέσσην τοῦ πορθμοῦ τῆς Δαρδανῆς, κοινῶς Δαρδανελία, μετὰ τῆν Μεσόγειον Θάλασσαν. Λέγεται ἕτως, διότι αὐ-

πὴ λιμνάζει παρὰ τοῦ Πόντου, καὶ ἔσπον τινὰ ἄγει πρὸς πλέοντας διὰ τοῦ Βοσπορείου πορθμοῦ εἰς τὸν Πόντον.

§. 81. Ὁ Εὐξείνους Πόντος, ὃς τις καὶ Μαύρη Θάλασσα λέγεται, ἀρχεται ἀμέσως ἀπὸ τὸν Βοσπορείον πορθμόν, εἴτε ἀπὸ τὸ εἶσδόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ποτίζει τὰ παράλια τῆς Καππαδοκίας, τῆς Τραπεζούντος, τῆς μικρᾶς Ταρταρίας, τῆς Κεϊμαίας, καὶ τινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. Ὁ φοβερός Διναβίς εἰς αὐτῷ ἐκχέει τὰ νερά τε, καὶ εἰς αὐτὴν ἀναπαύεται. Εἰς αὐτὴν τὴν Θάλασσαν δεῦρ βλέπει τις καμμίαν Νῆσον, ἐπειδὴ καὶ ἔχει πολὺ βάθος. Οἱ πλεον ἐπιπόδειοι ναῦται τὰ Κόσμη ἑομάζουσιν αὐτῷ τὴν Θάλασσαν, ἀκόντες τὰ δύστυλά της ἀποτελέσματα. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ Κλωθὴ ἔκοψε τὴν κλωσὴν τῆς ζωῆς τε καὶ τῆς τύχης του!

§. 82. Μετὰ τῷ Μαύρῳ Θάλασσαν διὰ τινος πορθμοῦ συνέχεται καὶ ἡ Μαιώτις λίμνη, ἣτις καὶ Θάλασσα τοῦ Ἀζόφ λέγεται. Αὕτη ἐκλήθη ἔτις ἀπὸ τῆς Μαιωτικῶν ἐνοπιῶν. Ἡ Θάλασσα αὕτη ἀρχεται ἀμέσως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπερ ὁ Δὼν ποταμὸς κλειώνει. Τὰ πλοιάρια, ἃ τινὰ ὀνομάζονται καΐκια, εἰς αὐτῷ τῷ Θάλασσαν τὸ πρῶτον ἐκτίζοντο, καὶ ἐπλεον.

§. 83. Ἡ Βαλτικὴ Θάλασσα, ἣτις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Μεσημβρινῆς Σβεκίας, ἐκτείνεται ἕως πλησίον τῆς πολιτικοῦ κύκλου, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς μικρῶν Νήσων, ἕως εἰς τὰς Ἀρκτικάς αὐτῆς ἄκρας, ὀνομάζεται Βοθνικὸς κόλπος, ἀπὸ τὴν Βοθνίαν Ἐπαρχίαν τῆς Λαπόνων· ἀπ' ἐκεῖ δέ, ἕως εἰς τὴν αὐτῆς, καλεῖται Φοιρικὸς, κατὰ τὰς ἄκρας τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Πετρὴ πόλις.

§. 84. Πρὸς τῷ Ἀρκτικῷ δέχεται καὶ ἀλλὴ μία Θάλασσα, ὀνομαζομένη Λόκη, τὰς ἀρχὰς ἔχουσα

ἀπὸ τὸν παγωμένον Ὀκεανόν (1). αὕτη ἡ θάλασσα προχωρεῖ ἕως εἰς τὰ εὐδον τῆς Ῥωσίας, ὅπου χηματίζει τὸν περὶφημον λημένα τῷ Ἀρχαγγέλῳ.

§. 85. Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα διαίρει τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν· αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τὸν Ἀραβικὸν Ὀκεανόν, καὶ ἐκτείνεται ἕως εἰς τὸ Σουβετζ πλησίον τῆς Αἰγύπτου. δευὲν ἀπέχει μακρὰν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διαίρεται δι' εὐδὸς Ἰσθμοῦ. Ὁ πλέον εὐτυχὴς ἀνθρώπος τῷ κόσμῳ ἤθελε νομίζεται ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε δυνηθῆναι νὰ κόψῃ τὸν ἰσθμὸν τῆτον· τὸ ὄνομα τῷ ὁποίῳ θέλει ἐγχαράξῃ εἰς τὴν πλάκα τῆς ἀθανασίας.

§. 86. Εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ Κασπία θάλασσα, περικυκλωμένη πανταχόθεν ἀπὸ τὰς γαίας. λέγεται καὶ θάλασσα τῷ Ἀσραχανίῳ, εἰς τὴν ὁποίῳ χυίνεται ὁ Βόλγας ποταμός. μὲν ὅλον ὅπου εἶναι περικυκλωμένη ἀπὸ γῆν, λέγεται θάλασσα, ἐπειδὴ καὶ τὰ νεράτης εἶναι ἀλμυρά.

§. 87. Ὅρισμός τριακοσὸς ἕκτος. Κόλπος ὀνομάζεται εὖνα μέρος τῆς θαλάσσης κυκλωμένον ἀπὸ τὴν γῆν, τὸ ὁποῖον ὅμως κοινώνει μὲ κἀνείνα μέρος μὲ τὰς πλησιοχώρας θαλάσσης, ἢ Ὀκεανός. Ὁ μεγαλύτερος κόλπος εἶναι ὁ Μεξικὸς εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὸν ὁποῖον δέσονται διάφορα Νησιά. Οὗτος ὁ κόλπος περικυκλῶνεται κατὰ μὲν τὴν Μεσημβρίαν, ἀπὸ τὴν Νοτίαν Ἀμερικὴν, κατὰ δὲ τὴν Δύσιν, ἀπὸ τὸ Βασίλειον τῷ Μεξικῷ, καὶ κατὰ τὴν Ἀρκτον, ἀπὸ τὴν Φλώριδα Ἐπαρχίαν.

Ὁ κόλπος τῶν Βουτῶν περικυκλοῦται ἀπὸ τὴν Γροιλανδίαν, ἀπὸ τὴν ἄγνωστον Ἀρκτικὴν γῆν τῆς

A-

(1) Εἰς αὐτὴν τῆς Βορείου Ὀκεανός δέσονται ἐκεῖνα τὰ Κολοσαία Κῆτη, ἢτοι ἡ Φάλανα, ὁ Νάρβαλος, καὶ ὁ θαλάσσιος Κύων, ὁ καλόμενος Ἰταλισὶ Καρκάρεας.

Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, καὶ ἀπὸ τὰς Ἠνωμέσας Ἐπαρχίας καὶ Ἑυρωπαϊῶν. Εἰς αὐτὸν τὸν κόλπον δὲρῖσκονται Νῆσοι διάφοροι καὶ μεγάλαι, πλὴν ἀκατοίκητοι.

Ὁ κόλπος τῆς Καλιφουρνίας, ἢ τῆς νέου Μεξικου κεῖται πρὸς τὰ Δυτικὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὸν μέγαν Ὠκεανόν. Οὗτος ὁ κόλπος ἐκτείνεται ἀπὸ Νότον πρὸς Ἄρκτον, εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν.

§. 88. Εἰς τὴν παλαιὰν Γῆν ὁ μεγαλύτερος κόλπος εἶναι ὁ Περσικὸς, εἰς τὸν ὁποῖον χυῖται ὁ Τίγρις καὶ ὁ Εὐφράτης τῶν ποταμῶν. Ἐνας κόλπος εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν. Πρὸς τὰ Ἀρκτῶα μέρη δὲρῖσκεται ὁ κόλπος τῆς Καμσατσκάς, περικυκλούμενος ἀπὸ αὐτὴν, καὶ ἀπὸ τῆς Ταρταρίας τῶν Κινέζων.

§. 89. Εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν δὲρῖσκονται κόλποι πάμπολλοι καὶ ἀξιόλογοι, ὁ πρῶτος καὶ ὁποῖων εἶναι ὁ Ἀδριατικὸς, ὃς τις καὶ κόλπος τῆς Βενετίας λέγεται, καὶ Ἰωνίος κόλπος ἀκόμη, ἀπὸ τῆς Ἰσθμῆς τῆς θυγατρὸς τῆς Ἰνάχης, ἣτις διέβη αὐτῶν τῶν θαλάσσαν, μορφωθεῖσα εἰς βέν. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰάωνος τῆς Ἰταλῆς, τῆς πατρὸς τῆς Ἀδρίας, ἐξ ἧς ἀνομάθη καὶ ταῦτα καὶ Ἀδριατικὸς κόλπος, κατ'ε. Ὁ κόλπος εἰς ποτίζει ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας, τῆς Δαλματίας, καὶ τῆς Ἀλβανιτίας. Ἐκτεινόμενος εἰς μῆκος ἀπὸ τὴν Κερκύραν, ἕως εἰς τὴν Βενετίαν καὶ Τριέσιον· εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δὲρῖσκειται ἡ ἐπτάνησος Πολιτεία.

§. 90. Ὁ Κελασίος κόλπος, ὃς τις καὶ κόλπος τῆς Κορινθοῦ καλεῖται, ἀρχίζει ἀπὸ τὰς παλαιὰς Πάφας, καὶ τελειώνει κάτωθεν τῆς πόλεως τῶν Κορινθίων (1). Οἱ ἀνεμοὶ εἰς τοῦτον τὸν κόλπον φυσῶ-

(1) Ταῦτα νερά πάντα τῶν κόλπων φαίνονται ὅτι ναῖ ἐξαμύλωνται
Elem. Geograf. 4 22-

σῶσι ἔσπον τινὰ, μὲ εἷα διαφορετικὸν ἔσπον· δη-
λαδὴ μὲ μίαν ὀρμὴν ὑπερβολικῶς.

§. 91. Ὁ Σαρωνικὸς κόλπος, ὃς τις ταυτὸν κόλ-
πος τῆς Σαλαμῖνος, ἢ τῶν Ἀθηνῶν λέγεται, ἠνο-
μάσθη ἀπὸ Σάρωνός τινος κυνηγῆ, ὁ ὁποῖος ἔπε-
πνίγη εἰς αὐτὸν· οὗτος βρέχει τὰ δυτικὰ παράλια
τῆς Ἀττικῆς, ἔπειτα εὐώνεται μὲ τὸν Ἀργολικὸν
κόλπον, κτλ'.

§. 92. Ὁ κόλπος τῆς Θεσσαλονίκης ἐκτείνεται
πρὸς Ἄρκτον, ποτίζων τὰ παραθαλάσσια μέρη τῆς
Μακεδονίας. Εἰς τὸ τέλος τῆς δέξεται ἡ Θεσα-
λονίκη Πόλις. Εἰς αὐτὸν τὸν κόλπον χυίνεται ὁ Ἀ-
ξιὸς ποταμὸς, ὁ κοινῶς Βαρδάρης καλεῖται. Παρὰ
τῆς εἶναι ἡ ὁ κόλπος τῆς Κοντέσας καλεῖται,
ὃς τις τὸ πάλαι ἐλέγετο τῆς Ἀμφιπόλεως. Εἰς τὴν
Ἀφρικὴν πλησίον τῆς Κυρναϊκῆς Ἐπαρχίας, ἦτοι
εἰς τὴν Τρίπολιν πλησίον, δέξεται εἷας μεγα-
λώτατος κόλπος, ὀνομαζόμενος Κυρναϊκός, Ἰταλι-
σὶ δὲ γόλφο δι' Σίδρα.

§. 93. Ὁρισμὸς τριακοστὸς ἑβδομος.
Πορθμὸς λέγεται εἷα εὐρὴν πέραμα μεταξὺ δύο
θαλασσῶν, ἢ δύο ἠπείρων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπέχου-
σι πολλὰ μακρὰ ἀλλήλων τῶν. Οἱ πορθμοὶ εἶναι ἢ
αὐτοὶ πολλοί· ὁ πρῶτος ὅμως τῶν εἶναι ὁ τῆ Βε-
εῖγκ, ἢ ὁ Ἄνιαν, μεταξὺ τῆς Βορείας Ἀμερικῆς,
καὶ τῆς Ῥωσικῆς Ταρταρίας. Τῶν τὸν πορθμὸν
τὸν ἔπλωσε ἢ ὁ Καπιτὰν Κόκ, καὶ ἄλλοι πολλοί·
εἰς τὴν μέσῃ τῆς κείται ἡ Νῆσος τῆ Κλέρκ, μό-
λις ἀπέχουσα πεσάρακοντα μίλια ἀπὸ τῆς ξηρᾶς·
ὁ

χεδὸν δέκα πέντε πόδας ἀπὸ τῆς ἀρχαίας αὐτῶν ὑψώσιν· εἰς
δαξιν τῆ ὁποῖα εἶναι αἱ ἀπέναντι τῆς Κερκίνδου λεκιδωμενῆς
κογχύλαι, αἱ ὁποῖα δέξονται εἰς τρώματα διάφορα μεχρὲ
τῆς σήμερον.

ὁ πορθμὸς οὗτος δὲν εἶναι τόσο πλατὺς ἢ μίλιον ἀπέχει ἀπὸ τῆς ἄλλης μὲ ἑκατὸν μίλια.

§. 94. Δεύτερος πορθμὸς εἶναι ὁ Μαγελλανικὸς, μεταξὺ τῆς Νοτείας Ἀμερικῆς, καὶ τῆς γῆς τῆ Πυρός, ἐκτεινόμενος εἰς μῆκος ἑκατὸν δέκα μίλια. Τὸν τὸν πορθμὸν τὸν ἀνεκάλυψε Φερδινανδὸς ὁ Μαγελλανὸς κατὰ τὸ 1519 ἔτος, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πέμπτου Καρόλου τῆ Βασιλείας τῆς Ἰσπανίας.

§. 95. Τρίτος εἶναι ὁ Ἡράκλειος πορθμὸς, κοινῶς τῆς Γκιπλιτέρας καλέμενος· οὗτος χωρίζει τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν. Ἐνώνει τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν μετὰ τῆ Ἀτλαντικῆ Ὠκεανῶ, τὸ πλάτος τῆ ὁποῖα μόλις εἶναι πέντε μίλια.

§. 96. Τέταρτος εἶναι ὁ Δανικὸς πορθμὸς, μεταξὺ τῆς Δανιμαρκίας καὶ τῆς Ζελανδίας, διὰ τῆ ὁποῖα εὐρύνεται ἡ Βαλτικὴ Θάλασσα μετὰ τὸν Ὠκεανόν· τὸ πλάτος τοῦ ὁποῖου μόλις εἶναι ἡμίσεως μίλιον. Ὁ πορθμὸς τῆς Μανίλλας εἶναι πολλὰ κινδυνώδης, διὰ τὰ πολλά του ρόματα· αὐτὸς ἐκτείνεται ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς, καὶ εὐώνει τὸν Γαλιῶν Ὠκεανὸν μετὰ τὸν Ἰνδικόν.

§. 97. Ὁ Σικελικὸς πορθμὸς διαρεῖ τὴν Σικελίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας· αὐτὸς μόλις εἶναι πλατὺς εἰς ἓνα μίλιον. Λέγεται ἀκόμη οὗτος κοινῶς καὶ Φάρος τῆς Μεσσηνίας, Ἰσθαμικὸς εἰς τὴς πλέοντας. Ἐν τῇ φύγῃ ἀπὸ τὴν Σκύλλην εἰς τὸν τὸν πορθμὸν, πίπτει εἰς τὴν ἄρπαγον Χάρυβδιν, λέγει ἡ παροιμία. Εἰς τὸν τὸν πορθμὸν δεικνύεται ἡ μυθολογικὴ Σκύλλη, καὶ ἡ Χάρυβδις, αἱ ὁποῖαι καταπίνουσι τὰ πλοῖα τῶν ἀμαθῶν ναυτῶν. αὐταὶ δὲν εἶναι ἄλλο, παρά δύο ξηρόπετραι φοβεραὶ εἰς τὴν Θάλασσαν.

§. 98. Ὁ Ἑλλησπόντειος πορθμὸς χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν Ἀσίαν. Ὀνομάθη ἔτις ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, τῆς θυγατρὸς τῆ Ἀθάμαντος, τῆς πεσέσης εἰς αὐτὸν ἐκ τῆ Κεῖς, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁδηγόν. εἰς τὴν

Ἰὼ Κολχίδα, φύγασα τὴν διαβολὴν τῆς μητρὸς
 ἑαυτῆς. Ὁ Κεῖος ἔτος δὲν ἄργησε νὰ μεταμορφωθῆ
 εἰς χρυσόμαλον πρόβατον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν θαυμα-
 ζοῦν Ἰάσονα τὸν Θετταλὸν ἐχρησίμωσε διὰ βραβεῖον
 τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἀρετῆς τε. Τὸν πορθητὸν τῆτον
 ἐγεφύρωσεν ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Περσίας ὅταν ἐ-
 ννήθη κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

§. 99. Ὁ Βοσπορικὸς πορθητὸς, ὅστις ὑπὸ τῶν
 Ἑρῶων Μπογαζ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λέγεται,
 εἶναι ἐν πέραμα πολλὰ σκιδόν, σχεδὸν ἡμισυ τε μι-
 λίε, τὸν ὁποῖον ὁ Σάμιος Μανδροκλῆς ἐγεφύρωσε,
 ἁβῶν παρὰ τῆ Δαρείε χρυσῶν στέφανον.

Παρὰ τῆς τῆς πορθητῆς εἶναι καὶ ὁ τῆς Κριμαίας,
 ἡς τις χωρίζει τὴν ἐν Εὐρώπῃ Ταυρικὴν Χερσονή-
 τον ἀπὸ τῆς Ἀσίας, καὶ εὐάνει τὴν Μαυρίαν Πί-
 νην μετὰ τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Λέγεται πρὸς τῆ-
 τοις καὶ πορθητὸς τῆ Καφφᾶ, ἡτοι τῆς Θεοδοσιουπό-
 λεως τῆς Παλαιῶν.

§. 100. Ὅρισμὸς τριακοστὸς ὄγδοος. Αἱ
 ἕμναι ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ εἷας τὸπος βαθύς,
 κεκαλυμμένος πάντοτε μὲ ὕδατα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔ-
 χουσι καμμία κοινωνίαν μὲ τὴν θάλασσαν, ἀλλ' εἶ-
 ναι περικυκλωμένα πανταχόθεν ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ
 νερά τῆς λίμνης μὲ ὅλον ὅτι εἶναι ἀκίνητα, πίνονται,
 ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι ἀλμυρὰ, ὡς καὶ τὰ τῆς θαλασ-
 σῶν. Τὰ νερά εἰς τὰς λίμνας πηγαίνουσιν ἢ ἀμέ-
 σως ἀπὸ κανένα ποταμὸν, ἢ ἀπὸ πολλὰς ρύακας,
 ἢ ἀναβρῦει κάτωθεν αὐτῶν καμμία πηγή, ἢ τέλος
 παύτων ἀπὸ τὰς βροχάς. Πολλάκις εἰς μίαν πεδιά-
 δα ἴχνος λίμνης δὲν φαίνεται, ἀφ' ἧς δὲ κανένα ὄρος
 φράξῃ κανένα ποταμὸν, δίδυς χηματίζεται καὶ ἀυ-
 ξάνει. ἄλλοτε πάλιν, ἐν ᾧ τὸ πρότερον ἦτον τελεία
 λίμνη, ἀπὸ κανένα σεισμὸν τῆς γῆς διαιρεθῆντων
 τῆς βενῶν, μεταβάλλεται εἰς ξηρὰν γῆν, καὶ εἰς πλα-
 τυτάτας πεδιάδας, καθὼς ποτε συνέβη εἰς τὴν Θεο-

σαλίαν ἐπὶ τοῦ Κατακλυσμῦ τοῦ Δουκαλίωνος, καὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς Πύρρας.

§. 101. Αἱ ἀξιολογώτεραι λίμναι δρῖσκονται εἰς τὴν Βορείαν Ἀμερικῶν, εἰς τὴν Ἀφρικῶν, καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν. Εἰς τὴν Εὐρώπῳ δρῖσκονται διάφοραί λίμναι, πλὴν ὅχι ποσῶτον μεγάλαι. Ἡ λίμνη τῆς Γενέβρας εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη λίμνη εἰς τὴν Ἑλβετίαν, καὶ ἡ Περικίρα τῆς Ἰταλίας, εἶναι αἱ πρῶται τῶν λοιπῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ λίμνη τῶν Ἰωαννίνων, ὅς ἢ ἐκβάλλουσι τὰ νοσιμώτατα ἀχέλια, ἧτις καὶ Ἀχαιρυσία, καὶ λίμνη τῆς Χάρανος ἐλέγετο τὸ πάλαι. Ἡ Καρλαλίμνη τῆς Θεσσαλίας, καὶ τῆς Κασορίας, καὶ ἡ τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι μετὰ πόσον μεγάλαι, πλὴν διπορῶσιν ἀπὸ ὄψαρια νοσιμώτατα.

Μία λίμνη εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ λεγομένη Νεκρὰ Θάλασσα, ἧτις καὶ Ἀσφαλτίτις ὑπὸ τῶν πάλαι ἐλέγετο τὰ νερὰ τῆς ὁποίας εἶναι κάπνισα. Εἰς αὐτῶν χάνει τὰ ἱερά τῆς γλυκεῆς νάματι οὗ Ἰορδάνης ποταμός. αὐτὴ εἶναι γέματη ἀπὸ Ἀσφαλτον, εἴτε πίσσαν, καὶ ρυτίνῳ, καὶ τλ'.

§. 102. Ὀρισμὸς τριακοσὸς ἑννατος. Πρὸς ἡσυχίαν τῶν πλοίων, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν πλεόντων, ἡ φύσις ἠτοίμασε καὶ τινὰς ἀταράχας τόπους, Διμένους καλεωμένους, οἳ τινες ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ εἶναι μικρὸς κόλπος, συνεχόμενος μὲ τὰς θαλάσσας, γὰρ μὲ τὰς Ὠκεανὸς, ὅς τις ὑπερασπίζεται κυκλόθεν ὑπὸ τινῶν ὑψηλῶν λόφων, ἢ βουνῶν, τὰ ὁποία ἐγγίησαν πρὸς ἀντίστασιν τῶν δυνατῶν ἀέμων. οἱ λιμνῆες εἴποι γίνονται ἢ ἀπὸ τῆς φύσιν, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης, τῶν ἀνθρώπων. οἱ μικροὶ λιμνῆες καλεῦνται Ὀρμοὶ ὅπερ δηλαδὴ πλησιάζουσι τὰ πλοῖα, καὶ δένουσι τὰ χροινία ἔξω εἰς τὴν ξηρὰν. Ἀλισσῶσι λιμνῆες λέγονται, ὅσοι ἔχουσι στενὴν εἰσοδὸν καὶ Βασιλικοὶ ἴσῳ ὅσοι δὲν ὑπέκεινται εἰς κανὴν ἀέμον. Ὁ λιμνῆς

ἢ Βυζαντίων, εἰς τὴν κατισκρότην τῶν ὁποίων ἡ φύσις ἐσυνερίθη, ἢ τὸν ἐμάκρυνεν εἰς εἶδος κέρατος, ὡς τῆς Νήσου Δήμης λιμῆν, ὡς τῆς Λέσβου, ὡς τῆς Χίου, ἢ τῆς Ἀγίας Ἐλένης καλεῖται· ὡς τῆς Πειραιεύς τῆς Ἀθηνῶν, ὡς τῆς Ἀγκῶνος εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ Γούρας, ὡς τῆς Βασιλικῆς τῆς Τήλου, εἴτε τῆς Τολων τῆς Γαλιτίας, καὶ ὡς τῆς Μαρσιλίας, εἶναι ἅπαντες Βασιλικῆς λιμῆνες (1). εἶναι καὶ ἄλλοι λιμῆνες, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἄπειρος.

§. 103. Ὅρισμός τεσσαρακοστός. Ἡμεῖς πομεν (§. 73.) ὅτι ἡ Χερσόνησος οὐκ ἔσται μὲν τὴν ἐγγύτητι γὰρ διά τινος ἑσὺ μέρους, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἰσθμός. οὗτος ἔχει τὸ ἐναντίον τοῦ πορθῆος· ἐπεὶ καὶ περιέχεται ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῶν νεύων. Τοιοῦτοι Ἰσμοὶ εἶναι πολλοί, ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Σαρῆς Ἰσθμός, ἢ τὸ Σαβέτζ· ὅς τις ἐκτεινόμενος μέχρι τῆς Μεσογείου θαλάσσης, εἰς μῆκος μιλίων 125, κατὰ τὸν Πλίνιον, σιωδεῖ τὴν Ἀμερικὴν μὲν τῆς Παλαιστίνης, καὶ Παλαιῆς Ἀραβίας. ἄλλος ὁ τῆς Δαρείας, ἢ τῆς Παναμᾶ, εἰς τὴν Ἀμερικὴν· ὅς τις οὐκ ἔσται τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν, μετὰ τῆς Νοτείας· τὸ πλάτος τῶν ὁποίων μόλις εἶναι ὀγδοήκοντα μίλια. Τρίτος ὁ τῆς Πελοποννήσου, ὅς τις καὶ Κορινθιακὸς καλεῖται. αὐτὸς σιωδεῖ τὴν Πελοπόννησον μὲν τὴν Βοιωτίαν, ἐκτεινόμενος εἰς μῆκος ὡς μιλίων, ὅς εἶ καὶ Ἑξαμίλια ὀνομάζεται. ὁ Ἰσθμὸς ἕστος εἶναι ὀλιγώτερος ἀπὸ 5. Μίλια. Πολλοὶ ἐπάχισαν νὰ τὸν κόψωσι, καθὼς ὁ Νέριον καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ κανένας δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ὁ χάραξ ἕστος φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. Τέταρτος

(1) Τῶν λιμῆνων ἅπασιν τῶν ὁποίων εἶναι εἰς τῆς Ναυτικῆς Χάρτας σημειωμένους μὲν μίαν ἀγκυραν μεγάλην, καὶ πᾶσι μικρὰς λιμῆνας μὲν μίαν μικράν.

τος είναι ὁ τῆς Ταυρικῆς Νήσου, ὁ ὁποῖος ἐνώγει τὴν Κριμαίαν Χερσόνησον μετὰ τῆς Μικρᾶς Ταρταρίας. λέγει ὁ Ξενοφῶν ὅτι εἶναι πλατὺς 5. μίλια. Ὁ τῆς Μακεδονίας, ὅστις ἐνώγει τὸν Ἄθωνα μετὰ τὴν Ξηρὰν, εἶναι μικρός. εἰς λέγεται προσέτι καὶ Ἀκανθαῖος Ἰσθμός, τὸν ὁποῖον ὁ Ξέρξης ὁ Βασιλεὺς τῆς Περσίας τὸν ἔκοψε διὰ νὰ περάσῃ τὸ ναυτικόν τε σῶλον, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, κτλ.

§. 104. Ὁρισμὸς τεσσαρακοσῶς πρώτος. Ποταμὸς εἶναι εἷμα ρεῦμα γλυκῶν ὑδάτων, ὁ ὁποῖος πηγάζει, ἢ ἀπὸ μίῳ, ἢ ἀπὸ πολλὰς πηγᾶς, περιχόμενος ἢ ἀπὸ εἰς, ἢ περισσότερα μέρη τῆς γῆς, καὶ χιύεται τελούταιον ἢ εἰς ἄλλον ποταμὸν ἢ εἰς τὴν θάλασσαν. Καθ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην εἰσκόονται ποταμοί· ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων εἶναι Μέλαις, ἢ ὁ ποταμὸς τῶν Ἀμαζόνων, εἰς τὴν Νεβρίαν Ἀμερικῶν, ἐκτεινόμενος εἰς μῆκος πολλῶν μερῶν· οὗτος ὁ ποταμὸς κεῖται ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν. Δεύτερος ποταμὸς εἶναι ὁ Νεῖλος εἰς τὴν Ἀγυπτὸν, θαυμασὸς μετὰ τῆς καταρράκτας του, καὶ τῆς μεγάλας τῆς πλημμύρας. αὐτὸς χιύεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, χιματίζων εἷμα ἕξγωνον Δεκά, Δ. Μετὰ τῆτον εἰς τὴν Αἰθιοπίαν εἶναι καὶ Νίγηρ, ἢ τοῦ Σινεγάλ Ποταμὸς· ὁ ὁποῖος ἀρχεῖ ἐκ τῆς Νίγηρ λίμνης, τέμνων διχῶς τὴν Νιγητίαν, καὶ χιύεται δι' ἕξ μεγάλων στομάτων εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

§. 105. Εἰς τὴν Ἀσίαν ποταμοὶ εἶναι πολλοί. Τῆς μετὰ Κίνας οἱ διασημότεροι ποταμοὶ εἶναι, Κιάγγ, ἢ τοῖς ὁ ὕψος τῆς θαλάσσης, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν πηγὰς του ἐκ τῶν ὄρεων τῶν λεγομένων Μίν. Οὗτος ἔρχεται διὰ τῆς Κίνας, καὶ ἐνέμνος μετὰ ἄλλους ποταμούς, εἰσέρχεται εἰς τὸν Σινικὸν Κόλπον. Τὸ πρῶτον τῶν ποταμῶν τούτου εἶναι 4. σαδίων. Πρὸς τὸ ἄλλο μέρος εἶναι ὁ Ἀμμὲρ ποταμὸς ἐκτεινόμενος εἰς μῆκος

γεῖνος· καὶ ἄλλοι διάφοροι ποταμοὶ, κτλ. Εἰς τὰς κενδρίας εἶναι ὁ Μαιὰν ποταμὸς, καὶ ὁ τῆς Καμβοῖας, παρόμοιοι μὲ τὸν Νεῖλον κατὰ τὴν πλημμύραν.

τῆς Ὁ Γάγγης ποταμὸς τῶν Ἰνδῶν πιστεύεται ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ Φεῖσῶν ποταμὸς τοῦ Παραδείσου (1). καλεῖται ὡς μείζων ἀπαιτῶν τῶν ποταμῶν. αὐτὸς δέχεται δεκαεπτά ποταμοὺς πλωτῆς ἐν ἑαυτῷ. εἶναι παρὰ μιλίῳν τὸ πλάτος κατὰ τινὰς. ὅσοι λούονται ἐν τῷ ποταμῷ, πληρῶνεν εὐαγγεῖον εἰς τὸν Βαλέα τῆς. αὐτὸς ποτίζει τὴν γῆν τοῦ Μογὸλ Βαλείς, χυῖται εἰς τὸν Βεγγάλ κόλπον.

Εἰς τὴν Περσίαν δέσκεται ὁ Τίγρις, καὶ ὁ Εὐάτης τῶν ποταμῶν, περὶφημοὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Γραμ. Οὗτοι ποτίζοντες ὅλην τὴν Ἀσυρίαν καὶ Περσίαν, χυῖνται εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον. Ὁ Βόλις καὶ αὐτὸς εἶναι εὐαγγεῖον ποταμὸς παρὰ τῆς εἰς τὰς πηγὰς αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ῥωσικῆς Ἐπαρχίας. ποτίζει τὴν Ἰβηρίαν, καὶ τὴν Καζὰν Πόλιν, καὶ χυῖται εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν μὲ πολλὰ εὐαγγεῖα, πλησίον τῆς Ἀσραχανίης πόλεως. Ὁ Δὼν ποταμὸς τῆς Ῥωσίας, καὶ ὁ Σθούνης, εἶναι μικρότεροι, χυῖται ὁ μὲν εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὁ εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

§. 106. Ὁ Δέναβις ποταμὸς ἔχει τὰς πηγὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ, (Σβίτζερα) πλησίον τῆς Ἰλίας. αὐτὸς ποτίζει τὴν Γερμανίαν, τὴν Βισύνην, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βλαχοπογδαλίαν, τὴν ὁρίαν χωρίζει ἀπὸ τῆς Τερκίαν, καὶ χυῖται εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Οὗτος ὁ ποταμὸς δέχεται πᾶς ἄλλας ἐν ἑαυτῷ. Ὁ ποταμὸς Πὸ, τῆς Ἰταλίας

1) Οἱ ποταμοὶ τῷ Κόσμῳ ὀνομάζονται μὲ διάφορα ὀνόματα ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας, ἢ θέσεως αὐτῶν, ἢ ἐθνῶν, ἢ φυλῆς, ἢ θρησκείας αὐτῶν. ὅθεν χρειάζεται μία ἐντελής ἐρῶνα.

λίας ἀρχεται ἀπὸ τὸ Πιεμόντιον, ποτίζων τὸ Βασιλείον τῆς Μεδιολαύων, καὶ χυύεται εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον, πλησίον τῆς Βενετίας. Ὁ Τίβερις τῆς Ρώμης. Ὁ Ρῥῶος, ὃς τις χωρίζει τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας. Ὁ Ροδανὸς τῆς Φραντζας, καὶ ὁ Σῶνας. Ὁ Ἐλβας τῆς Σαξωνίας. Ὁ Δέννας τῆς Ρωσίας, καὶ ὁ Νέπερ, ὃς τις καὶ Βορυθεσνίας καλεῖται, εἶναι ποταμοὶ ἀξιόλογοι.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἷας ποταμὸς μέγας δίδεσκεται, δηλαδὴ ὁ Ἀχαιοῦς, εἴτε Βαρδάρης εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἀπὸ τὰ ἀπώτερα μέρη τῆς Βελγίας, καὶ χυύεται εἰς τὸν Κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης. Πρὸς τοῖς εἶναι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας, ὃς τις ἔχει τὰς πηγὰς του ἀπὸ τὸ Πίνδον ὄρος, δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλας ποταμὺς, διέρχεται διὰ μέσε τῆς Θεσσαλίας, καὶ χυύεται εἰς τὸν Κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπερ χηματίζει τὸ περὶφημα Τέμπη τὰ Θεσσαλικά μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης τῶν ὄρεων.

Εἰς τὴν Θράκην δίδεσκεται ὁ Εὐρὸς, ὃς τις κοινῶς Μαερίτσα καλεῖται, ποτίζων τὴν Ἀδριανούπολιν, καὶ χυύεται εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, Ἐρμος εἰς τὴν Ἰωνίαν, καὶ ὁ Μείωδρος, ὃς τις φαίνεται ὅτι παίζει μὲ τὴν φύσιν, χηματίζων ἀναριθμῆτους περιστροφὰς, χυύεται εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος πλησίον τῆς Σμύρνης.

Παρα τῶν τῶν ποταμῶν, εἶναι καὶ ἄλλοι ἀναριθμητοὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν. μάλιστα ὁ Ἀργυρὸς ποταμὸς τῆ Βρασηλίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπερ φερεται πίνονται τὰ τὰλλυρα τῶν Ἰαπωνίων. ὁ Ἄρες, καὶ Νόρπιτ εἰς τὴν βορείαν Ἀμερικὴν. ὁ Λοῦης τῆς βηρίας. ὁ Ὄβρις τῆς Ρωσίας. ὁ Ὀλδαν τῆς Τοπαρίας τῶν Κινέζων. ὁ Καίετ τῆς Κίνας, καὶ ὁ Ἰνδαν τῆς Παλαιστίνης. ἄλλοι τῶν ὁποίων εἶναι ποταμοὶ μῶταται, καὶ ἄλλοι περὶφημοὶ διὰ τὰς αὐτῶν ἐπιτομῆς

γείας ἢ δὴ τυχίας, τὰς ὁποίας προξενῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς.

Ἴδὲ λοιπὸν ὅπῃ ἐξεθέσαμεν τὰς συνήθεις ὅρους τῆς νεωτέρας ταύτης Μαθηματικῆς Γεωγραφίας· τοὺς ἀναγκαίους ὀρισμούς της, καὶ τὰς ἐτυμολογίας αὐτῆς κατὰ μέρος, πρὸς περαιωτέραν σαφήνειαν τῆς φιλομάσων Γεωγράφων. Ὅθεν πῶρα εἶναι καιρὸς νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ ἡδονικὸν μέρος τῆς Γεωγραφίας.

ΤΟΜΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΤΕΣ ΤΙΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ .

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Α΄. (1)

§. 107. Δ οθέντος τῆ πλάτους εἰὸς τόπε, νὰ θέσωμεν τὴν τεχνιτῶν ὑδρογειον σφαῖραν πρὸς τὴν θεῖσιν ἰσοῦτεσάρων μετῶν τῆς Γῆς μας .

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α Α΄.

Ἐῶ τὸ πλάτος τῆς Πόλεως τῆς Ἀθηνῶν ἴσον μὲν $37^{\circ} . 59' . \text{καὶ } 1''$. θέτομεν τῶν σφαῖραν εἰς εἰς εἰς ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον μετὰ τὸν ὀρίζοντα πτόπε μας . πλησίον αὐτῆς βάλλομεν εἰς αὐτομοδείκην, ἢ ἀπλῶς εἰς μαγνίτην . ἐπειτα διδιδύομεν τὴν σφαῖραν πρὸς Ἀρκτον, καὶ Μεσημβρίαν, ὥστε ὁ Ἀρκτικός τῆς πόλος νὰ βλέπῃ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπε βλέπει καὶ ὁ Ἀρκτικός πόλος τῆς ἀνεμοδείκῃς ἢ τῆς μαγνίτης . καὶ ὁ Ἀνταρκτικός, πρὸς τὸν Ἀνταρκτικόν . μετὰ ταῦτα ὑψώνομεν τὸν πόλον τῆς σφαιρας ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα ἴσον μετὰ τὰς μοίρας, ὅσες εἶναι αἱ τῆς δοθέντος πλάτους . ἐπάνω εἰς τὸν μέ-

504

(1) Πρόβλημα εἶναι μία πρακτικὴ ἀπόδειξις, μετὰ διδιδύων τινῶν ὑδρογειῶν καποτε ἔχει καὶ κατὰ ἐκείνην συμπίρασιν

σον Μεσημβρινὸν μετῴμεν εἷα τόξον ἴσον μὲ 90°, ἀρχίζοντες δηλαδὴ ἀπὸ τὸν οὐρίζοντα, καὶ ὅπου τελειώσει, ἐκεῖ εἶναι τὸ Ζενίθ. εἰς αὐτὸ τὸ Ζενίθ προσαρμόζομεν τὸ τεταρτημόριον τῆς κύκλου. τότε γινομένη, γίνεται φανερόν, ὅτι ὅλα τὰ μέρη τῆς σφαίρας εἶναι κείμενα ἐντελεστάτα καὶ παράλληλα μὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑδρογείης σφαίρας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

§. 108. Δοθέντος εἰὸς τόπου, νὰ εὐρωμεν τὸ πλάτος, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆ τῆς τόπου.

Πράξις.

Θέτομεν τὸν διωλισμὸν τὸπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν τῆς σφαίρας. ἔπειτα ἐρδυνώμεν διὰ νὰ δώμεν, ποῖος βαθμὸς τῆ Ἰσημερινῆ εἶναι ὑποκάτω τῆς μέγιστης Μεσημβρινῆς. Οὗτος ὁ βαθμὸς τῆ Ἰσημερινῆ, μᾶς παρασαίνει τὸ κύριον μῆκος τοῦ δοθέντος τόπου. Θεωρῶμεν ἀκόμη ποῖος βαθμὸς τῆ Ἰσημβρινῆ πίπτει ἐπάνω εἰς τὸν δοθέντα τόπον, καὶ αὐτὸς ὁ βαθμὸς δηλοῖ τὸ πλάτος αὐτῆ τῆς τόπου. αἱ αὖ ὁ τόπος κεῖται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν Ἡμισφαίριον, τὸ πλάτος αὐτῆ τὸ ὀνομάζομεν Ἀρκτικὸν πλάτος, εἰ δὲ εἰς τὸ Ἀνταρκτικόν, Ἀνταρκτικόν, δηλαδὴ κατὰ τὴν διάφορον θέσιν τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Α'.

109. Ζητῶ νὰ εὐρώω τὸ πλάτος, καὶ τὸ μῆκος τῆς Πόλεως τῆς Ἀθηνῶν. θέτω αὐτῶ τῶ Πόλιν τὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον βλέπω, ὅτι κεῖνται 41°, 25', 59", τῆ Ἰσημερινῆ, ὁ ὁῖος βαθμὸς μᾶς δίδει τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς Πόλεως

λεως τῆς Ἀθηνῶν. Ἄν πάλιν μετρήσω εἰς τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν εἰς εἰς αὐτῷ τῷ διδομένῳ Πόλιν, δέξομαι ὅτι ἀνταποκρίνεται ὁ $37^{\circ}, 59', 1''$ τοῦ Μεσημβρινοῦ, ὁ ὁποῖος μοι δίδει τὸ κύριον πλάτος αὐτῆς τῆς Πόλεως. Ἄρα τὸ μῆκος τῆς Ἀθηνῶν εἶναι μοιρῶν $41^{\circ}, 25'$, καὶ $59''$. τὸ δὲ πλάτος, $37^{\circ}, 59', 1''$, κατὰ τῆς Νεωτέρους. (1)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β΄.

§. 110. Ἀγαπῶ νὰ εὔρω τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τῆς Πόλεως καὶ διὰ μέσου τῆς Γεωγραφικῆς Χάρτας. Σχῆμα 22.

Ἀφ' οὗ εὔρω αὐτῷ εἰς τῷ χάρταν, πέρνω τὸν αὐτῆς Μεσημβρινόν, εἰς καὶ νὰ φθάσω εἰς τὸν Ἰσημερινόν. καὶ ἐκεῖ βλέπω ὅτι τέμνονται αἱ $41^{\circ}, 25', 59''$, τῆ αὐτῆ Ἰσημερινῆ. ὅθεν λέγω ὅτι ἔχει μῆκος, ἥτοι εἶναι μακρὰ ἀπὸ τῷ Νῆσον Φέρρῳ τῶν Καναρίων, ἴσον $41^{\circ}, 25', 59''$. διὰ νὰ εὔρω δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς τῆς Πόλεως, πέρνω τὸν αὐτῆς παράλληλον κύκλον, εἰς νὰ φθάσω εἰς τὸν πρῶτον Μεσημβρινόν, καὶ ἐκεῖ ὁρῶ, ὅτι συνάγεται μετ' τὸν $37^{\circ}, 59', 1''$. αὐτῆ, ὁ ὁποῖος μοι παρασαίνει τὸ πλάτος αὐτῆς τῆς Πόλεως (2).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Γ΄.

§. 111. Θέλω νὰ εὔρω καὶ πρακτικῶς τὸ πλάτος τῆς Πόλεως τῆς Ἀθηνῶν.

Πρᾶ-

(1) Ἀκολουθῶς θέλομεν εὔρειν διὰ πᾶν ὄργανον καὶ πρακτικῶς τὸ ἐπιτελεῖς πλάτος πᾶν Ἀθηνῶν.

(2) Ἡ χάρτα αὕτη εἶναι διηρημένῃ εἰς 360° , καὶ εἰς 400° .

Πράξις

Σταίνω πρὸς ὄρθας εἰς τὸν ὀρίζοντα τὸν Γωνιομέ-
 τρον ΖΔΝΟ, Σχ. 19. ἀπὸ τὸ κέντρον Κ καταβάζω
 τὴν ΚΝ τειχοδεμεσίῳ μολύβδιναν, ἣτις μοι παρα-
 σαίνει τὴν κορυφαίαν ΖΝ τῆς Ἀθῶων, ἐκτεινομέ-
 νῳ ἕως εἰς τὸ Ζ. διδραμῶ τὴν διόπτραν πρὸς τὸν
 Ἀρκτικὸν πόλον Π. τῷ ἕρανῶ, (1) ἔπειτα παρατη-
 ρῶ, καὶ βλέπω εἰς τὸν Γωνιομέτρω ὅτι μεταξὺ τοῦ
 ΖΟ, πῶς περιέχονται μοῖραι 51° , $00'$, $59''$. ταύτας
 ἀφαιρέσας ἀπὸ τὰς 90° , ἔχω 37° , $59'$, $1''$, τὸ ὁ-
 ποῖον εἶναι τὸ διάστημα τῆς Ἀθῶων ἀπὸ τὸν Ἰση-
 μερινόν. Ἄλλ' ἔπειδὴ καὶ κάθε σημεῖον τοῦ ἕρανοῦ
 ἀποτοκεῖται μὲν κάθε σημεῖον τῆς γῆς, διὰ τὸ
 τὸ πλάτος τῆς Πόλεως τῆς Ἀθῶων εἶναι τὸ πῶς
 ΖΙ, ἴσον 37° , $59'$, $1''$.

Π Α

Ὅ ἐστὶ καὶ κατὰ τὸ παλαιόν, καὶ κατὰ τὸ νέον, διὰ αὐτὸ καὶ ἔ-
 χει δύο Ἰσημερινούς.

(1) Διὰ τὰ εὐρησις τὸν Ἀρκτικὸν πόλον, πρέπει νὰ εὐρη-
 σθῆς ὄρθιος, ἔχων τὴν μετὰ δεξιάν τε χεῖρα πρὸς ἀνατολὰς, τὴν
 δ' ἀριστεράν τε πρὸς δυσμὰς, καὶ τὴν κεφαλὴν τε ὀρθίῳ. Ἐπει-
 τα ὑψώσας ὀλίγον τὴν κεφαλὴν τε, καὶ ῥίψας τὰς ὀφθαλμῶ-
 σιν εἰς τὸν ἕρανον, δελεῖ ἰδεῖν ἐντὶ ἀστέρα μονώπαστον, ἀρκετὰ με-
 γάλον, πῶς τρεῖς βαδμῶν, κείμενον εἰς τὴν ἕραν τῆς ἐλάσσονος
 ἀρκτε. οὗτος ὁ ἀκίνητος ἀστὴρ ὀνομάζεται Ἀρκτικὸς πόλος, ὁ
 ὁποῖος φαίνεται ὅτι δὲν κινεῖται παντάπασιν, μὲν ὅλον ὅπῃ κά-
 μνει εἷς κύκλον πολλὰ μικρὸν, ἔχοντα πέντε βαδμῶν διάμε-
 τρον. κατὰ σωείχαν τῶν, θεωροῦνται καὶ ἄλλοι τρεῖς μικροὶ
 ἀστέρες τῆς ἐλάσσονος Ἀρκτε, οἱ ὁποῖοι μόλις ὄρωνται μετὰ
 γυμνὸν ὀφθαλμόν. Διὰ ταῦτα τὰ εὐρησθῆναι αὐτὸν, δελεῖν εἷς ἀνιμα-
 δακτύλῳ, ἢ ἀπλῶς εἷς μαγνίτῳ, ὅπῃ βλέπει πάντοτε πρὸς
 τὸν Πόλον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Δ΄.

§. 112. Δοθείσης τῆς Πόλεως τῆς Ἀθηνῶν, ἀγαπῶ
να εὕρω τὸ πλάτος τῆς διὰ τῆ ὑψώματος τῆ πόλε.

Πρᾶξις.

Θέτω πρὸς ὀρθὰς εἰς τὸν Ὀρίζοντα τὸν Γωνιομέ-
την ΖΙΟΔΝΡΓ, Σχήμα 20. βανῶ ὀριζοντίως πρὸς
Ἄρκτον καὶ Μεσημβρίαν τὴν διόπτραν ΟΡ. ἔπειτα
διδιδυῶ τὴν ἄλλην διόπτραν ΔΠ, πρὸς τὸν Ἀρκτι-
κὸν πόλον τῆ παντός. ὁρῶ ἐπαύῳ εἰς τὸ τόξον τοῦ
Γωνιομέτρου ὅτι μεταξύ τῆ ΡΠ περιέχονται $37^{\circ}, 59',$
 $1''$, οἱ ὅποιοι εἶναι ἴσοι μὲ τὴν ἀπόστασιν τῆς Ἀ-
θηνῶν ἀπὸ τῆ Ἰσημερινῆ.

Δεῖξις.

Τὸ τόξον ΖΡ εἶναι μὲ τὸ τόξον ΠΠ, καθ' ὃ εἶναι
 90° . Ἀφαιρεθέντος τῆ κοινῆ ΖΠ, μοι μένει τὸ ΙΖ =
μὲ τὸ τόξον ΠΡ. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸ ἐκ τῆ ἴσων ἴσα ἀ-
φαιρεθῶσι, τὰ καταλειπόμενα θέλουσιν εἶναι ἴσα,
ἄρα ἡ Πόλις τῆς Ἀθηνῶν ἔχει πλάτος $37^{\circ}, 59', 1''$.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Ε΄.

§. 113. Ἐῶ καὶ ἀστρονομικῶς να εὕρω τὸ πλάτος
τῆς Ἀθηνῶν.

Πρᾶξις.

Θέτω καθέτως εἰς τὸν Ὀρίζοντα τὸ Μεσημβρινὸν
πλευρόπιον ΤΛ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἰστάμενον εἰς δύο
σερεὰ ὑποσημίγματα ΑΒ, καὶ ΓΔ, καὶ γυρίζει εἰς
τὸν

τὸν ἄξονα ΕΖ. Σχ. 21. ἀπὸ τὸ κάτω μέρος Γ. παρατηρῶ διὰ τὰ ἰδῶ ποῖοι ἀστέρες τῆ ἕρανῃ ἀπερ-
νώσιν ἐμπροσθεν ἀπὸ τοῦ σώμα Λ τῆ τηλεσκοπίου
ΤΛ. καὶ βλέπω ὅτι διαβαίνει ὁ ἀστὴρ Α, ἢτοι ὁ
καλέμενος Φωτεινὸς τῆς Λύρας. ὁ Η τῆ Ἡρακλέως.
ὁ Γ τῆ Βοώτε. ὁ γ, τῆ Κύκνου. ὁ Θ καὶ ὁ ι, τοῦ
Ἡνίοχου, καὶ ὁ μ τῆς Ἀνδρομέδας, οἱ ὅποιοι δέξισ-
κονται ὅλοι εἰς εἷνα καὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον. Ἀλ-
λ' ἔτι ἀπαιτεῖ ἀπέχασιν ἀπὸ τὸν ἕρανιον Ἰσημει-
νὸν μὲ 37°, 59', 1". ἀρα ἡ Πόλις τῆς Ἀθηνῶν δέ-
ξισκεται ὑποκάτω εἰς τὸν 37°, 59', 1", τῆ πλάτους
τῆ ἕρανίε Μεσημβρινοῦ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

§. 114. Δοθέντος τῆ πλάτους καὶ τοῦ μήκους μιᾶς
Πόλεως, θέλω τὰ εὔρω αὐτῆ τὴν Πόλιν ἐπαῖω εἰς
τὴν τεχνιτῶν ὑδρόγειον σφαῖραν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Α'.

Ἀγαπῶ τὰ εὔρω εἰς τὴν σφαῖραν τὴν Πόλιν τῆς
Ἀθηνῶν.

Πράξις.

Βάλλω τὸν 41°, 25', 59", τῆ Ἰσημεινοῦ, ὑπὸ τὸν
μέγιστον Μεσημβρινόν. ἔπειτα καταμετῶ ἐπαῖω εἰς
αὐτὸν τὸν Μεσημβρινόν 37°, 59', 1", καὶ βλέπω ὅπως
πέσαν, ἐκεῖ εἶναι ἡ Πόλις τῆς Ἀθηνῶν. Τοῦτο τὸ
Πρόβλημα εἶναι ὅλον τὸ ἐναντίον τῆ πρώτης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β.

§. 115. **Δ**οθέντος τῆ πλάτους καὶ τῆ μήκους, θέλω νὰ εὕρω τὴν Πόλιν τῆς Ἀθηνῶν καὶ διὰ μέσου τῆς Γεωγραφικῆς Χάρτας.

Πρᾶξις.

Μετὰ τὴν δεξιάν μου χεῖρα κρατῶ τὸν $41^{\circ}, 25', 59''$ βαθμὸν τῆ Ἰσημερινῆ, ἢ παραλλήλου τινὸς ἔχοντος τὰς μοίρας κεχαραγμύσας καὶ μετὰ τὴν ἀριστεράν μου τὸν $37^{\circ}, 59', 1''$ τῆ πρῶτης Μεσημβρινῆ, ἢ τῆ μεγίστης. Ἐπειτα κινῶ ὁμῶς καὶ τὰς δύο χεῖρας ὅσῃ ἔστι τὴν μίαν ἐπάνω εἰς τὸν Μεσημβρινόν, καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸν παράλληλον τῆς πόλεως, ἕως ἃ νὰ φθάσω εἰς εἷνα σημεῖον, δηλαδὴ ὅπως συμπέσωσι ἢ ἐκεῖ κεῖται ἡ ζητημένη Πόλις τῆς Ἀθηνῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Γ.

§. 116. **Δ**οθέντος τοῦ πλάτους μιᾶς Πόλεως κατὰ τὸ νέον, ἀγαπῶ νὰ εὕρω αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ παλαιόν. Ἐξω τὸ πλάτος τῆς Πόλεως τῆς Ἀθηνῶν εἰς τὸν νέον Ἀτλαντα μοιρῶν $42^{\circ} \frac{1}{4}$, θέλω νὰ ἐξέδρω αὐτὸ τὸ πλάτος ἴσον μετὰ πόσους βαθμοὺς ἀντιποκρίνεται κατὰ τὸ παλαιόν. λέγω, ἀν 10, μοὶ δίδωσι 9, οἱ $42^{\circ} \frac{1}{2}$ τί ἔχουσι νὰ μοὶ δώσωσι; πολλαπλασιάζω πρῶτον τὸ κλάσμα $42 \frac{1}{4}$, καὶ μοὶ γίνεται $\frac{169}{4}$. τὸν ἀριθμητικὸν τῆς ὁποῖας πολλαπλασιάζω διὰ τῆς 9, καὶ ἔχω $\frac{1521}{4}$. τῆτο διαιρήσας διὰ τῆς 4, ἔχω $\frac{380}{1}$. καὶ πάλιν αὐτὸ διαιρήσας διὰ τῆς 10, ἔχω $38^{\circ}, 1$. τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι 38° , καὶ εἷνα δέκατον τῆς μοίρας ὅσῃν, 6 λεπτὰ πρῶτα, ὅπερ ἐζητεῖτο.

Πρᾶξις.

$$10 \cdot 9 = 42^\circ \frac{1}{4} \cdot X = 10 X = 9 \cdot 42^\circ \frac{1}{4} = X =$$

$$\frac{9 \cdot 42 \frac{1}{4}}{10} = \frac{1521}{4} = \frac{381}{10} = 38^\circ, 1.$$

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

§. 117. **Δοθέντος** τῆς πλατύς εὐθὺς τόπου, θέλω νὰ εὕρω τὺς λοιπὰς τύπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ αὐτὸ πλάτος.

Πρᾶξις.

Διὰ τῆς πρώτης Προβλήματος προσαρμόζω τὴν σφαιρὰν πρὸς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ Κόσμου. ὑφᾶνω τὸν πόλον ἀναλόγως μετὰ τὸ πλάτος τῆς δοθέντος τόπου. θέτω τὸν δοθέντα τόπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὸν Μεσημβρινόν κρατῶ μίαν βελόνην, ἢ ἄλλο τι διὰ νὰ δεικνύῃ τὸν δοθέντα τόπον. μετὰ ταῦτα κινῶ τὴν σφαιρὰν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα. ἡ βελὸνὴ αὕτη θέλει σημειώσῃν ἓνα παράλληλον, εἰς τὸν ὁποῖον ὅσοι τόποι δέξονται, ἔχουσι τὸ αὐτὸ πλάτος (1).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε'.

§. 118. **Ἄγαπῶ** νὰ ἐξδύρω διὰ πᾶσαν ἡμέραν, εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἐκλειπτικῆς ἀναμφιβόλως δέξεται ὁ ἥλιος.

Ἔ-

(1) Δυνάμεθα νὰ λύσωμεν πῶσο τὸ Πρόβλημα καὶ διὰ μέσοις τῆς Χάρτας, ἀφ' ἧς διέλθωμεν κάθε παράλληλον κύκλον, εἰς τὸν ὁποῖον δέξονται αἱ Πόλεις, κτλ.

Ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας εἶναι γὰρ γραμμῆνοι οἱ μῦνοι, αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ αἱ μοῖραι τῆς Ἐκλειπτικῆς. σημειώνομεν τὴν ἡμέραν τῆ δοθεύτος μῦνός. ἀπέναντι ταύτης κείται ὁ ζητούμενος βαθμὸς τῆς Ἐκλειπτικῆς, εἰς τὸν ὁποῖον δέσκεται ὁ ἥλιος κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Τύτον τὸν βαθμὸν τὸν σημειώνομεν ἀκόμη ἐπάνω καὶ εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν τῆς σφαίρας, καὶ ἐκεῖ βέβαια πρέπει νὰ περιπατῇ ὁ ἥλιος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Θέλω νὰ ἐξέδρω εἰς ποῖον βαθμὸν τῆς Ζωδιακοῦ ἢ μάλλον εἰπεῖν τῆς Ἐκλειπτικῆς, δέσκεται ὁ ἥλιος κατὰ τὴν 23 τῆς Ἀπριλίου μῦνός. Ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας δέσκαω τὴν δοθεύσαν ἡμέραν τῆς Ἀπριλίου, κειμένῳ ἀπέναντι τῆ 15° τῆς Ταύρου δ. τυτόν τὸν βαθμὸν τοῦ Ταύρου τὸν ζητοῦν πάλιν εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν τῆς σφαίρας, καὶ βλέπω ὅτι μοὶ παρασταίνει τὴν θέσιν τῆς ἡλίου, εἰς τὴν ὁποῖαν δέσκεται ὁ ἥλιος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Τοῦτε γινουμένου, δέσκαω ἀκόμη ἴσον με πόσας μοῖρας ἀπέχει αὐτὸς ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἡμέτερον Zenith. εἶπω ποιῶ διὰ πᾶσαν ἡμέραν τῆς χρόνου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4'.

§. 119. Μοὶ ἐδόθη εἷας τόπος, καὶ ἀγαπῶ νὰ θέσω τὴν σφαῖραν, εἰς ἕξοπον ὅπως ὁ αὐτῆς Ὀρίζων νὰ περιγράψῃ ἐντελέστατα τὸν Ὀρίζοντα τοῦ δοθεύτος τόπου.

Πρᾶξις.

Θέτω τὸν δοθέντα τόπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. ἔπειτα μετῶ ἐπαύω εἰς τὸν Μεσημβρινόν αὐτὸ τὸν Ὀείζοντα ἐννευήκοντα μοίρας, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Ζενίθ· μετὰ ταῦτα διὰ θυῶν τὴν σφαῖραν ἰὰ τὴν πρώτῃ προβλήματος πρὸς Ἄρκτον καὶ Μεσημβρείαν, δείξω τὸ ζητούμενον ὅ ἐστιν, ὁ Ὀείζων τῆς σφαίρας εἶναι παράλληλος μετὰ τὸν Ὀείζοντα τοῦ δαθέντος τόπου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ΄.

γ. 120. Δοθέντος τῆς πλάτης αὐτοῦ τόπου, καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῇ, θέλω νὰ εὔρω ποία ὥρα εἶναι.

Ἀγαπῶ τώρα εἰς τὰς Ἀθῶνας νὰ εὔρω διὰ τῆς σφαίρας ποία ὥρα εἶναι. ἐδῶ δὲ ἔχω νὰ κάμω ἔργο, παρὰ νὰ βάλω τὴν σφαῖραν εἰς τὸν ἥλιον, πρὸς Ἄρκτον καὶ Μεσημβρείαν, καθὼς εἰς τὸ πρῶτον Πρόβλημα εἶπομεν. ὑψώσω τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μετὰ τὸ πλάτος τῆς Ἀθῶν, καθὼς ἔξεύρομεν. θέτω καὶ τὸν ἀεροδείκτην εἰς τὸν Ὀείζοντα· διὰ τῆς πέμπτου προβλήματος ἐμπήγω μίαν βελόνην εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Ἐκλειπτικῆς, εἰς τὸν ἴποιον ὁ ἥλιος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν δείσκειται. τώρα γυρίζω τὴν σφαῖραν, ἕως ἢ ἡ βελὸν ἢ νὰ πέτη εἰς τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν· ἔπειτα θέτω καὶ τὸν ἀεροδείκτην εἰς τὴν Μεσημβρείαν, δηλ. εἰς τὰς 12 ὥρας· μετὰ ταῦτα περιστρέφω τὴν σφαῖραν, ἕως ἢ ἡ πεθεῖσα βελὸν εἰς τὴν Ἐκλειπτικῇ, νὰ μὴ δίδῃ πλέον παντάπασιν σκιά. Τότε γυρομένη, ὁρῶ πού ὁ ἀεροδείκτης ἐσταμάτησε, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ζητούμενη ὥρα.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Η'.

§. 121. Δοθείσης τῆς ὥρας μιᾶς ἡμέρας, ἀγαπᾶνὰ ἐξόρω διὰ μέσθ τῆς σφαίρας ὅλας τὰς τόπους, οἵ τινες ἔχουσιν εἰς τὴν αὐτὴν σιγμὴν Μεσημβρίαν.

Π ρ ᾶ ξ ι ς.

Ἦψῶναι τὸν πόλον τῆς σφαίρας κατὰ τὸ πλάτος τῆς τόπε, εἰς τὸν ὁποῖον διατεῖβω· θέτω αὐτὸν τὸν τόπον ὑπὸ τὸν Μεσημβρινὸν, καὶ τὸν ὠροδείκτῶν τὸ βάλλω ἐπάνω εἰς τὴν δοθεῖσαν ὥραν τῆς ἡμέρας, ἔπειτα κινῶ τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἀξονάτης, ἠπὸς Ἀνατολάς, μετὰ τὸ Μεσημέριον, ἢ πρὸς Δυσμάς, αὐ πρὶν τὸ Μεσημερίου, ἕως ἔ ὁ ὠροδείκτης νὰ πέσῃ εἰς τὴν ἀνωθεν δωδεκάτῃν ὥραν τοῦ ὠρολογικοῦ κύκλου. μετὰ ταῦτα κρατῶν ἀκίνητον τὴν σφαῖραν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, ὁρῶ ὅλας τὰς τόπους ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν, οἵ τινες ὅλοι ἔχουσιν Μεσημβρίαν κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν (1).

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Θ'.

§. 122. Πῶς νὰ γνωρίση τις εἰς κάθε καιρὸν τὸ μῆκος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν οἰουδήποτε τόπου ὀρέγεται.

Πρῶτον, πρέπει νὰ ὑψώσῃ τὸν πόλον κατὰ τὸ πλάτος τῆς δοθείσης τόπε, καθὼς εἶπομεν. Δεύτερον, νὰ ἔυρῃ τὸν ἥλιον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς ποίαν μοῖραν τῆς Ἐκλειπτικῆς δεισκέται. Τρίτον, αὐ-

(1) Διὰ νὰ δεισκη τις καλύτερα τὸ ζητούμενον εἰς πᾶσα πρὸς Πρόβλημα, πρέπει νὰ μετρά τις ὥρας ἀστρονομικῶς, δηλαδὴ ἀπὸ Μεσημβρίαν ἕως Μεσημβρίαν, κτλ.

ἰσὺν τὴν μοῖραν τὴν φέρει πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ ἰσὺν ἐνάσει μὲ τὴν Ὀρίζοντα. Τέταρτον, πρέπει νὰ βάλῃ τὴν ὠροδείκτῳ τῆς σφαίρας εἰς τὰς ἀνω δώδεκα ὥρας. Πέμπτον, νὰ περιστρέψῃ τὴν σφαῖραν πρὸς Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς, ἕως ἢ ὁ ὄρεθεὶς βαθμὸς τῆς Ἐκλειπτικῆς νὰ ἐγγίξῃ τὸν Δυτικὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας. Ἑκτον, ἄς ἰδῇ τὸν ὠροδείκτῳ τῆς σφαίρας εἰς ποίαν ὥραν ἑσταμάτῃσσι, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ζητούμενη ὥρα.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Ζυγισκόμενος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀγαπῶ νὰ εἰδῶ ὅσων ὥρῶν εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ἡ δεκάτη τέταρτη τῆς Ἀπριλλίου μηνός.

Πράξις.

Γνωσκὼν τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μὲ τὸ πλάτος τῆς Ἀθηνῶν, $37^{\circ}, 59', 1''$. Δείσκω τὴν ὀρθὴν ἀνάβασιν τῆς ἡλίου, ἢτοι δείσκω τὸν ἥλιον εἰς τὴν Ἐκλειπτικῷ, ὁ ὁποῖος καταγράφει τὸν 7° τοῦ Ταύρου· τὸν βάλω πρὸς Ἀνατολὰς εἰς τὸν Ὀρίζοντα· ἔπειτα θέτω τὸν ὠροδείκτῳ τῆς σφαίρας εἰς τὰς 12. ὥρας. μετὰ ταῦτα γυρίζω τὴν σφαῖραν πρὸς δυσμὰς, ἕως ἢ νὰ πέσῃ ὁ ὄρεθεὶς βαθμὸς τοῦ Ταύρου εἰς τὸν Δυτικὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας. Ἔλος πάντων, ὁρῶ τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν ὁ ὠροδείκτης μοι σημειώνει, καὶ βλέπω, ὅτι μοι παραταίνει 13. ὥρας· καὶ τῶν ὥρῶν εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἰς τὰς Ἀθήνας. μὲ αὐτὸν τὸν ἕσπον δείσκω τὴν ὁποιανδήποτε Πόλιν τῆς Κόσμου.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Ι΄.

§. 123. Θέλω νὰ ἐξόρω διὰ τῆς σφαίρας εἰς ὁποίαν σιγμῶ γδματίζει ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κιννέζων, καὶ ὁ τῆς Βυζαντίων.

Εἰς τοῦτο τὸ Πρόβλημα ὑποθέτομεν, ὅτι καὶ οἱ δύο Βασιλεῖς γδματίζουσιν εἰς τὸ Μεσημέριον· μίαν βελόνην σημαδδῶ τῶν Κωνσταντινέπολι, τῆς ὁποίας θέτω ὑπὸ τὸν μέγισον Μεσημβρινόν. Ἐπειτα βάλω τὸν ἠεροδείκτην εἰς τῶν 12. ὥραν τῆς ὥρολογίου· μετὰ ταῦτα περιστρέψας πρὸς δυσμὰς τῆς σφαῖραν, ἕως ἢ ἡ Πόλις Πεκὶν τῆς Κίνας νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸν Μεσημβρινόν, βλέπω ποίαν ὥραν μοὶ σημεῖωται ὁ ἠεροδείκτης, ἧτις εἶναι ἡ ἕκτη. καὶ τόσα ὥραι ἀπέρασαν ἀφ' ἑκείνος ἐγδματίσεν.

§. 124. Τῆτο τὸ Πρόβλημα λύεται καὶ διὰ μέσιν τῆς Γεωγραφικῆς Χάρτης, εἴτε διὰ τῆ νέου Ἀτλαντος

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Εὐρίσκω τῶν ἀπόστασιν, μὲ τῶν ὁποίαν ἀπέχει ὁ Μεσημβρινός τῆς Κιννέζων, ἀπ' ἐκείνον τῆς Βυζαντίων, ἧτις εἶναι βαθμῶν 98 κατὰ τὸ νέον. Ταῦτῶν τῶν ἀπόστασιν διαιρέσας διὰ τοῦ $16\frac{1}{2}$, τὴς ὁποίας ὁ ἥλιος πέρνει εἰς μίαν ὥραν ἀπ' Ανατολῆς πρὸς Δυσμὰς, βλέπω ὅτι μοὶ προκύπτει ὁ 6. α. ριθμός, ἄρα τόσαι ὥραι εἶναι ἀφ' οὗ καὶ ἐκείνος Μονάρχης ἔφαγεν. —

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α ΙΑ΄.

§. 125. Νὰ εὐρίσκητις διὰ τῆς σφαίρας ποία ὥρα εἶναι εἰς κάθε καιρὸν τῆς ἡμέρας, ὑποθέτων νὰ λάμπῃ ὁ ἥλιος κατ' αὐτῶν τῶν σιγμῶ.

Πρέπει νὰ διαιρέσῃ τὸν Ἰσημερινὸν εἰς 24 πμμάχια, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειώσῃ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον· δηλ. ἀς βάλλῃ τὸν 6. ἀειθμὸν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἰσημερινῶν, τὸν ὁποῖον βάλλει ἀκόμη καὶ ὑποκάτω τῆς μεγίστου Μεσημβρινοῦ. διαρεῖ τὸν Ἰσημερινὸν εἰς 24 ἴσα μέρη, σημειῶντων μὲ τὸν ἐπόμενον τρόπον· 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. ἔπειτα πρέπει νὰ ὑψώσῃ τὸν πόλον ἀναλόγως μετὰ τὸ πλάτος τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διατείβει· μετὰ ταῦτα διδύσει τὴν σφαῖραν πρὸς Ἄρκτον καὶ Μεσημβρίαν. οὕτως ἐχόντων τῆς πραγμάτων, θέλει δεῖν τὸ ἥμισυ τῆς σφαίρας φωτισμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον· ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ἥτοι ἐκεῖ ὅπου ἐνώνευται ἡ σκιά μὲ τὸν ἥλιον, φαίνεται ἡ ζήτημένη ὥρα τῆς ἡμέρας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΒ΄.

126. Δοθείσης μιᾶς διαρισμένης ὥρας, ἀγαπῶν με ἐξέρω κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ποία ὥρα εἶναι εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἄλλο μέρος τῆς Κόσμου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ.

Ἀγαπῶ νὰ ἐξέρω διὰ τῆς σφαίρας, ποία ὥρα εἶναι εἰς τὴν Πεκὶν Πόλιν τῆς Κιννέζων, ἐν ᾧ ἐγὼ διατείβω εἰς τὰς Ἀθῆνας κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τετάρτης ὥρας πρὸς τῆς Μεσημβρίας.

Πρᾶξις.

Ἰσῶν τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μετὰ τὸ πλάτος τῆς Ἀθηνῶν, 37°, 59', 1". βάλλω ὑπὸ τὸν ἕγιστον Μεσημβρινὸν τὴν Πόλιν ταύτην τῆς Ἀθηνῶν,

νών, καὶ τὸν ὠροδείκτιν τῆς σφαίρας ἐπάνω εἰς τὴν 8. ὥραν, εἴτε τετάρτῳ 4. πρὶν τῆς Μεσημβρίας. σφέρω τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, ὥστε ἡ Πεκὶν Πόλις νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. ἔπως ἐχόντων τῶν παραγμάτων, ὁρᾷ τὸν ὠροδείκτιν δεικνύοντα τὴν 4. ὥραν μετὰ τὴν Μεσημβρίαν. ὅθεν λέγω καὶ γὰρ, ὅτι οἱ Κινέζοι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ἔχουσι 4. ὥρας μετὰ τὸ μεσημέριον.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Ι Γ'.

§. 127. **Δ**οθέντος εἰνός τόπου, καὶ μιᾶς διωρισμένης ὥρας, νὰ γνωρίσητις διὰ μέσου τῆς Γεωγραφικῆς Χάρτας, ποία ὥρα εἶναι εἰς ἄλλον τινα δοθέντα τόπον.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

Εν ᾧ διατείβω εἰς τὰς Ἀθῆνας, κατὰ τῆς 8. ὥραν τῆς ἡμέρας, (1) θέλω νὰ ἐξόρω διὰ τὴν νέου Ἀτλαντος ποίαν ὥραν ἔχουσιν εἰς τὸ Μπαγδάτ Πόλιν τῆς Περσίας.

Π ρ ᾱ ξ ι σ .

Ευρίσκω τὸν Μεσημβρινὸν τῆς Πόλεως τῆς Περσῶν, ὃ ὁποῖος κεῖται εἰς τὸν 70° βαθμὸν τῆ μήκους· ὁμοίως ἐξόρω καὶ τὸν τῆς Ἀθηνῶν ὅτι κεῖται εἰς τὸν 45 βαθμὸν· τὴν διαφορὰν τῶν τῶν Μεσημβρινῶν, ἢ τῶν μνηκῶν, τὴν διαίρω διὰ τὴν $16\frac{1}{2}$, καὶ εὐρί-

(1) Ὁ γδάλω ὥραν τῆς ἡμέρας λέγομεν τὴν 4. ἀπὸ τῆς Μεσημβρίας. αἱ ὥραι Ἀστρονομικῶς μεθύνται αἱ μετ' ἑκάστης ἡμέρας, ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς νυκτός, αἱ δὲ τῆς νυκτός, ἀπὸ τῆς Μεσημβρίας, κατ' ἄλλ.

ρίσκω διὰ πηλίκον ὡς ἔγγιστα μίαν ἢ ἡμίσειαν ὥραν, πὴν ὁποῖαν ἀφαιρέσας ἀπὸ τῆς 8, ἔχω $6\frac{1}{2}$. ἢ ὁποῖα εἶναι ἢ ζητημένη ὥρα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΔ΄.

§. 128. Δοθέντος τῆ πλάτους ἐνὸς τόπου, καὶ τοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου εἰς τὸν Ὀρίζοντα, νὰ εὕρωμεν εἰς κάθε καιρὸν τῆ χρόνος ποία ὥρα εἶναι.

Πρᾶξις.

Θέτω πρώτον τὴν σφαῖραν πρὸς τὰ τέσσαρα μέρη τῆ Κόσμου. Δεύτερον, ὑψώσω τὸν πόλον αὐτῆς ἀναλόγως μὲ τὸ δοθέν πλάτος τῆ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ζητεῖται ἡ ὥρα. Τρίτον μὲ εἷνα γωνιομέτρου πέραν τὸ ὕψος τῆ ἡλίου ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντα. Τέταρτον, εἰς τὴν Ἐκλειπτικῶν δρέσκῶ τὴν ὀρθὴν ἀνάβασιν τοῦ ἡλίου, τὴν ὁποῖαν ἔχει κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν· θέτω αὐτῶν ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. Πέμπτον, εἰς τὸν Μεσημβρινόν κατὰ τὸ Zenith κρεμῶ τὸ τεταρτημόριον τῆ κύκλου, σημειωμένον μὲ τῆς μοίρας του. Ἑκτον, βάλω τὸν ὠροδείκτῶν εἰς τὴν αὐτὴν δωδεκάτῶν 12. ὥραν τῆς σφαίρας. Ἑβδομον, τούτων καλῶς διαπεδεικνύων, στρέφω τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, ὡς ὁ εὐρεθεὶς βαθμὸς τῆ ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῶν νὰ συμπέσῃ μὲ τὸ εὐρεθησόμενον ὕψωμα τῆ ἡλίου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημειωμένον εἰς τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου, καὶ ὁ ὠροδείκτης τῆς σφαίρας θέλει μοὶ δῶσειν τὴν ζητημένην ὥραν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ΄.

§. 129. Δοθέντος ἐνὸς διωρισμένης τόπου, ἢ μιᾶς διωρισμένης ἡμέρας, καὶ τῆ βαθμῆ τῆ ἡλίου εἰς τὴν

Ἐκλειπτικὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, νὰ εὕρωμεν τὰ σημεῖα τῶ Ὀρίζοντος, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀνατέλλει καὶ δύει ὁ ἥλιος.

Π ρ ᾱ ξ ι ς.

Αφ' ἧ ὑψώσωμεν τὸν πόλον τῆς σφαίρας κατὰ τὸ πλάτος τῆ διωρισμένου τόπου, δειξομεν εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν τὴν ὀρθὴν ἀνάβασιν τῆ ἡλίου, ἣν ἔχει κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν σημειῶνοντες μὲ μίαν βελόνην, τὴν θέτομεν εἰς τὸν Ἀνατολικὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας, τὸ ὁποῖον σημεῖον μᾶς δεκνύει τὴν Ἀνατολὴν τῆ ἡλίου κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν. μετὰ ταῦτα περιστρέφομεν τὴν σφαῖραν πρὸς δυσμᾶς, ἕως ἧ ὁ δοθεὶς βαθμὸς τῆς Ἐκλειπτικῆς νὰ ἐγγίση τὸν Δυτικὸν Ὀρίζοντα τῆς σφαίρας, ὁ ὁποῖος μᾶς παρασαίνει ἐπιτέλεσματὰ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον βασιλεύει ὁ ἥλιος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α 14'.

§. 130. **Δ**οθείσης τῆς διαμέτρου ὁποιασδήποτε σφαίρας, νὰ εὕρωμεν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς καὶ τὴν κυβικότητα.

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ζήτημενον, πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὴν διαμέτρον τῆς σφαίρας διὰ τῆς περιφερείας τῆς, καὶ δειξομεν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. μετὰ ταῦτα, διὰ νὰ εὕρωμεν καὶ τὴν κυβικὴν σωματότητα αὐτῆς τῆς σφαίρας, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἕκτον μέρος τῆς αὐτῆς διαμέτρου διὰ τῆς ἐπιφανείας, καὶ δειξομεν τὸ ζήτημενον.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Α΄.

Αγαπῶ νὰ ἐξάβρω ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἡμετέρας γῆς μὲ πόσα τετραγωνικὰ μίλια σκεπάζεται. διὰ νὰ τὴν εὐρω, πολλαπλασιάζω τὴν διάμετρον αὐτῆς (1) ἣτις εἶναι $6875\frac{1}{2}$ μίλια Γεωγραφικά, διὰ τῆς περιφερείας, ἣτις εἶναι 21600 μίλια Γεωγραφικά. καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν εἶναι τὰ ζητούμενα τετραγωνικὰ μίλια, ἅτινα εἶναι ταῦτα· 148,510,800.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β΄.

§. 131. **Α**φ' εὐρον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, θέλω νὰ εὐρω καὶ τὴν σωματότητα τῆς. Ἐδῶ δὲν ἔχω νὰ κάμω ἄλλο, παρά νὰ πολλαπλασιάσω τὸ ἕκτον μέρος τῆς διαμέτρου τῆς γῆς $6875\frac{1}{2}$, τὸ ὁποῖον εἶναι $1145 + \frac{5}{6}$ μὲ τὴν ἐπιφάνειάν τῆς, ἣτις εἶναι, 148,510,800 μίλια τετραγωνικά· καὶ διὰ νὰ γούνη τοῦτο, πρῶτον πολλαπλασιάζομεν τὴν ἐπιφάνειαν μετὰ 1145. ἔπειτα τὴν πολλαπλασιάζομεν μετὰ $\frac{5}{6}$, καὶ τὸ γινόμενον τοῦτο διαιροῦμεν μὲ τὰ 60. μετὰ ταῦτα τὸ πηλίκον αὐτῶν τὸ προσθέτομεν εἰς τὸ πρῶτον γινόμενον, καὶ ἔξομεν ὅλῃ τὴν κυβικότητα τῆς Γῆς μας ἰσῶν μὲ 170,181,000,900 μίλια κυβικά· ἕκασον ἢ ὁποῖων περιέχει πλάτους, μῆκος, καὶ βάθος ἓνα μίλιον Γεωγραφικόν.

ΠΡΟ-

(1) Πρέπει νὰ ἐξάβρωμεν ὅτι ἡ περιφέρεια τοῦ κύκλου τοῦ μηχανικωπάτου Ἀρχιμήδους ἔχει πρὸς τὴν διάμετρόν του, καθὼς 22 πρὸς 7. ἢ καθὼς 314,159,265, πρὸς 100,000,000. ἡ περιμέτρος τῆς ὑδρογείου σφαίρας περιέχει 360° , ἕκαστη ἢ ὁποῖων περιέχει 60. μίλια Γεωγραφικά.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Ι Ζ'.

§. 132. Δοθέντος οιοδήποτε τόπου ὑπὸ τῷ διακεκαυμένην Ζώνην, ζητεῖται εἰς ποίαν ἡμέραν τῆ χρόνου τυγχάνει νὰ εἶναι ὁ ἥλιος κατὰ τῷ κορυφῶ των.

Π ρ ᾱ ξ ι ς.

Θέτομεν πρώτον τὸν δοθέντα τόπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. Δύτερον, σημειώνομεν μὲ μίαν βελόνην εἰς τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν τὸν βαθμὸν τῆ πλάτης τῆ τόπου. Τρίτον, σφέρομεν τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἄξονά της, ἕως οὗ νὰ διαβῶσι τὰ δύο σημεῖα τῆς Ἐκλειπτικῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα περνᾷ ὁ ἥλιος δις τῆ χρόνου. Τέταρτον, ζητήσομεν ἐπάνω εἰς τὸν Οὐρανὸν τῆ σφαίρας, ἃ βλέπομεν ποῖαι εἶναι ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, αἱ τινες συμπίπτουσι μὲ τὸν ἥλιον κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν· εἰς αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας ὁ ἥλιος θέλει ἀπεράσειν ἀπὸ τὸ Ζενίθ αὐτῶν.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α Α'.

Ἀγαπῶ νὰ ἐξέρω εἰς τῷ Σιάμ Πόλιν ἢ Ἰνδῶν, εἰς ποίας ἡμέρας τῆ χρόνου ἔχουσι τὸν ἥλιον κατὰ κορυφῶ αὐτῶν.

Π ρ ᾱ ξ ι ς.

Ἀφ' ἑ εὔρω αὐτῷ τῷ Πόλιν, τῷ θέτω ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, ὅπου σημειώνω τὸν τόπον της μὲ μίαν βελόνην. Ἐπειτα περιτρέψας τῷ σφαῖραν, βλέπω ὅτι διαβαίνουσιν ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖον δύο σημεῖα τῆς Ἐκλειπτικῆς, δηλαδὴ ὁ 16. βαθμὸς τῆ Ταύρου, καὶ ὁ 5. τῆς Παρθένου. Μετὰ ταῦτα ε-

ρόνῳ ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα, καὶ βλέπω ὅτι ὁ δέκατος ἕκτος βαθμὸς τῆ Ταύρου, ἀναποκρίνεται μὲ τῷ ἐνάτῳ ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου ὁ δὲ 5. τῆς Παρθένου, μὲ τῷ 27. τῆς Αὐγέστου. λοιπὸν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας διαβαίνει ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ Ζενίθ αὐτῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β'.

§. 133. Δοθείσης τῆς Πόλεως Μένας τῆς Εὐδαίμωνος Ἀραβίας, ἀγαπῶ νὰ εὕρω διὰ τῆς Νέας Γεωγραφικῆς Χάρτης εἰς ποίας ἡμέρας τῆ χρόνου διαβαίνει ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ Ζενίθ αὐτῆς.

Πρᾶξις.

Εὐρίσκω πρῶτον εἰς τῷ χάρταν τῷ δεδομένῳ Πόλιν ἔπειτα ἐπάνω εἰς αὐτῷ θέτω παραλλήλως μὲ τὸν Ὀρίζοντα μίαν στάθμην, ἢ ἀπλῶς μίαν κλωστῆν, ἢ ὁποία τρυπημένη καλῶς, παρέπει νὰ τέμνη τῷ Ἐκλειπτικῷ εἰς δύο σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ 28 βαθμὸς τῆς Διδύμων, καὶ ὁ 4. τῆς Καρκίνου ἄλλ' εἴτοι οἱ βαθμοὶ ἀναποκρίνονται μὲ τῷ 6. ἡμέραν τῆς Ἰουλίου, καὶ μὲ τῷ 12. τῆς αὐτῆς μηνός, ἄρα κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας διαβαίνει ὁ ἥλιος ἀπὸ τῷ κορυφῷ αὐτῶν ὅπερ ἐζητεῖτο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΗ'.

§. 134. Δοθέντος εἰὸς οἰκδήποτε τόπου τῆ Κόσμου, νὰ εὕρωμεν διὰ τῆς σφαίρας ποῖαι εἶναι αἱ μεγαλύτεραι ἡμέραι τοῦ χρόνου, καὶ ποῖαι αἱ μικρότεραι.

Π ρ ᾱ ξ ι ς.

Υψώνω πρῶτον τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μὲ τὰ πλάτος τῆ δοθέντος τόπου. Δεύτερον, αὐτὸν ἔκεινος ὁ τόπος δέλεσκαται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν Ἡμισφαίριον, τρίτον πρὸς Ἀνατολὰς εἰς τὸ Ὀρίζοντα τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆ Καρκίνου. Τέτον, βάλλομεν τὸν ἠροδείκτῳ τῆς σφαίρας εἰς τὰς ἀνω 12. ὥρας. Τέτατον, στρέφω τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἄξονά της, ἕως ἢ ὁ αὐτὸς βαθμὸς τῆ Καρκίνου νὰ συμπέσῃ εἰς τὸν Δυτικὸν Ὀρίζοντα. Πέμπτον, ὀρῶμεν τὸν ἠροδείκτῳ τῆς σφαίρας, πόσας ὥρας μᾶς σημειώνει εἰς αὐτὴν τὴν περιστροφῇ τῆς σφαίρας, αἵ τινες μᾶς παρασταίνουσι τὴν μεγαλιτέραν ἡμέραν ἐκείνου τοῦ τόπου. αὐτὰς τὰς ὥρας τὰς ἀφαιρέμεν ἀπὸ τὰς ἑπκοσι τέσσαρας, τὸ υπόλοιπον τῆ ὁποῖων δέλει μᾶς δῶσειν τὴν μικροτέραν ἡμέραν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

Ἄγαπῶ νὰ δέρισκω διὰ τῆς σφαίρας πόσων ὥρων εἶναι ἡ μεγαλιτέρα ἡμέρα εἰς τὴν Πόλιν τῆ Ἀθηνῶν.

Π ρ ᾱ ξ ι ς.

Υψώνω τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἴσον μὲ 37°, 59', 1". Τὸ σημεῖον τῆς Ἐκλειπτικῆς, τὸ ὁποῖον τέμνεται μὲ τὸν κόλκρον τῆ Ἡλιοσασίων, ἔκείνηται μὲ τὸν θερινὸν Τροπικὸν, τὸ δέτω πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸν Ὀρίζοντα. βάλλω τὸν ἠροδείκτῳ τῆς σφαίρας εἰς τὴν δωδεκάτῳ ὥραν, στρέφω καὶ τὴν σφαῖραν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα πρὸς δυσμᾶς, ἕως ἢ τὸ δέρεσκῳ σημεῖον νὰ ἐγγίξῃ τὸν δυτικὸν Ὀρίζοντα. ἔπειτα κρατῶ ἔτω τὴν σφαῖραν, βλέπω ὅτι ὁ ἠροδείκτῳ μοι

σημειοὶ τῶν 15. ὧρῶν, καὶ πᾶσαν ὥρῶν εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἡμέρα εἰς τὰς Ἀθῶνας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΘ'.

§. 135. Δοθέντος εὐδὸς διωρισμένου τόπου εἰς τῶν κατεψυγμένῳ Ἀρκτῶαν Ζώνῳ, ζητεῖται διὰ τῆς σφαίρας εἰς τὸν Ὀρίζοντα αὐτοῦ, διὰ πόσας ἡμέρας πρέπει νὰ λάμπῃ ὁ ἥλιος κατὰ συνέχειαν, χωρὶς ποτε νὰ δύσῃ· κατὰ ποίαν ἡμέραν δύει, καὶ διὰ πόσας ἄλλας ἡμέρας κρύπτεται, χωρὶς νὰ φαίνεται πλέον εἰς αὐτὸν τὸν Ὀρίζοντα.

Πρᾶξις.

Θέτομεν τῶτον τὸν διωρισμένον τόπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, ἀφ' ἑ πρώτον ὑψώσωμεν τὸν πόλον τῆς σφαίρας, ἀναλόγως μὲ τὸ πλάτος τῆ δοθέντος τόπου. ἔπειτα κινουμέν τῶν σφαῖραν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, ἕως ἔ· ὁ βαθμὸς τῆς Ἐκλειπτικῆς, ὅς τις τέμνεται μὲ τὸν κόλπον τῆς Ἡλιοσασίων, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς Καρκίνου νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, πλὴν πρὸς τὰ κάτω μέρη τῆς σφαίρας. Μετὰ ταῦτα βλέπομεν ποῖοι, καὶ πόσοι βαθμοὶ τῆς Ἐκλειπτικῆς δέχονται ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα αὐτῆς τῆς τόπου, καὶ διὰ πόσας ἡμέρας, ὅσαι εἶναι αἱ μοῖραι, θέλει λάμψῃ ὁ ἥλιος κατὰ συνέχειαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον· καὶ ὅς ἐναντίας πόσας ἡμέρας θέλουσιν εἶναι σκότος κατὰ συνέχειαν εἰς τὸν καιρὸν τῆ χειμῶνος. Ἄν εἶποι οἱ βαθμοὶ ἠδελον εἶναι 180°, θέλουσιν εἶναι· διὰ 6 μῆνας ἡμέραν, καὶ διὰ 6 πάλιν σκότος. εἰ δὲ ὀλιγώτεροι, δύναται νὰ ἰδῶσι τὸν ἥλιον καὶ δι' ἄλλας ἡμέρας νὰ ἀναβαῖνῃ εἰς τὸν Ὀρίζοντα αὐτῆς, καὶ νὰ καταβαῖνῃ καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς. Τὰ σημεῖα τῆς Ἐκλειπτικῆς,

τὰ ὁποῖα τέμνονται ἀπὸ τὸν Ὀρίζοντα, θίξουσι δάσειν τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἀρχινᾷ καὶ φαίνεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ὀρίζοντα, καὶ χάνεται ὑπ' αὐτόν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Θέλω νὰ ἐξάσω διὰ τῆς σφαίρας εἰς τὴν νέαν γῆν τῆς Ρώσων (νεὰ Ζέμπλα), ἣτις κεῖται εἰς τὰς 80 βαθμοὺς τῆ πλάτους, πόσας διὰ ἡμέρας ὁ ἥλιος ὀραταὶ ἀκαταπαύτως ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα αὐτῆς, χωρὶς ποτε νὰ βασιλεύῃ.

Πράξις:

Γινώσκων τὸν πόλον ἀναλόγως μὲ τὸ δοθεὲν πλάτος αὐτῆς τῆς κατοίκων. ἔπειτα φέρω πρὸς τὸ κάτω μέτρος τῆς σφαίρας ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς Καρκίνου 23. Μετὰ ταῦτα βλέπω ἐπάνω εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν ὅτι τέμνονται ὑπὸ τοῦ Ὀρίζοντος τῆς σφαίρας ὁ πρῶτος βαθμὸς τῆς Ταύρου, καὶ ὁ 28 τῆς Λέοντος, οἱ τινες ὀρῶνται ἐπάνω εἰς τὸν Ὀρίζοντα. ὀρῶ ἀκόμη εἰς τὸν Ὀρίζοντα ὅτι ὁ πρῶτος βαθμὸς τῆς Ταύρου ἀναπέχεται μὲ τὴν 8. ἡμέραν τῆς Ἀπριλίου Μηνός, καὶ ὁ 28 τῆς Λέοντος, μὲ τὴν ἕκτην τῆς Αὐγύστου. ἀπὸ τῆς 8. τῆς Ἀπριλίου, ἕως εἰς τὴν 6. τῆς Αὐγύστου ἀπερνῶσιν ἡμέρας 120. ὅ ἐστι 4. Μῶνες. Ἄρα εἰς τὴν νέαν γῆν τῆς Ρώσων βλέψουσι τὸν ἥλιον κατὰ συνέχειαν διὰ τόσας ἡμέρας τῆς χρόνου.

Θέλοντες ἔπειτα νὰ εὐρώμεν καὶ πότε ἀρχεται καὶ τελειώνει τὸ σκότος αὐτῆς, κάμνομεν τὸ ἐναντίον, ὅ ἐστιν, ὑψώνομεν τὸν Ἀνταρκτικὸν Πόλον ἴσον 80°. ἀναλόγως μὲ τὸ πλάτος τῆς νέας Ζέμπλας. ἔπειτα βάλλομεν ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς Αἰγιοκέρου. μὲ ταῦτα ὀρῶμεν πόσα σκ-

μεία τῆς Ἐκλειπτικῆς τέμνονται μετὰ τὸν Ὁρίζοντα, καὶ αὐτὰ θέλουν μᾶς δώσειν τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἀρχεται καὶ τελειώνει τὸ σκότος αὐτῶν. ἀπειναντι τῶν τῶν σημείων ἀείσκομεν ἀκόμη εἰς τὸν Ὁρίζοντα καὶ ποῖαι ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος εἶναι ἐκείναι, κατὰ τὰς ὁποίας συμβαίνει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ σκότος εἰς ἐκείνας τὰς τῶνας

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Κ'.

§. 136. Δοθέντος ἑνὸς διωρισμένης τῶνας, νὰ εὗρωμεν διὰ τῆς σφαίρας τὰς ὠτισκίνας, καὶ ἀντίποδας.

Π ρ ᾶ ξ ις.

Βάλω τὸν δοθέντα τῶνον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν κατὰ τὸ Ζενίθ. ἔπειτα ἐπαύω εἰς τὸν Μεσημβρινὸν μετὰ τὴν πόσας μοίρας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆ Ἰσημερινῆ, ὅσαι εἶναι αἱ τῆς δοθέντος πλάτους, καὶ ἐκεῖ εἶναι οἱ Ἀντίσκιτοι τῆς δοθέντος τῶνας.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α ΚΑ'.

§. 137. Δοθέντος ἑνὸς διωρισμένης τῶνας, καὶ μιᾶς διωρισμένης ἡμέρας, ζητεῖται διὰ τῆς σφαίρας εἰς ποῖα μέρη τῆς γῆς ἀείσκειται ὁ ἥλιος κατὰ κορυφῶν, εἰς τὴν ὥραν τῆς Μεσημβρίας.

Π ρ ᾶ ξ ις.

Εὐρίσκομεν τὸν βαθμὸν τῆς ἡλίου ἐπαύω εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν, τὸν ὁποῖον καταγράφει εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Τῶτον τὸν βαθμὸν τὸν θέτομεν ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν, ὅπως τὸν σημειώσωμεν μετὰ μίαν βελόνην, διὰ νὰ εἶναι γνωστός. Τὸν τῶνον τῶτον τὸν

Θέτομεν ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ἀνατολικὸν Ὁρίζοντα. ἔπειτα καθὼς εἶναι ἡ σφαῖρα κινῆντες αὐτὴν περὶ τὸ ἄξονά της, θέλομεν σημειώσασιν ὅλα τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα διαβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βελόνης, καὶ ἐκεῖνοι οἱ τόποι ἔχουσι τὸν ἥλιον κατὰ κορυφῶν εἰς αὐτῶν τὴ διωρισμένην ἡμέραν.

Τῆτο τὸ Πρόβλημα τὸ διαλύομεν καὶ διὰ μέσο της Νέας Γεωγραφικῆς Χάρτας· δηλαδὴ ἀφ' ἑ εὐρωμεν τὸν βαθμὸν τῆς ἡλίου εἰς τῆς Ἐκλειπτικῆς, τὸ ὁποῖον διαφέρει ὁ ἥλιος κατ' ἐκείνην τῆς ἡμέραν πέρανομεν τὸν ἴδιον παράλληλον τῆς τόπης, καὶ ὑπ' αὐτὸν θέλουσιν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ τόποι, οἵτινες ἔχουσι κατὰ κάθετον τὸν ἥλιον εἰς ἐκείνην τῆς ἡμέραν.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Κ Β'.

§. 138. Ζητεῖται νὰ γνωριθῆ τὸ κλίμα ἐνὸς τοῦτου, τὸ πλάτος τῆς ὁποῖου νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοῦ 66 $\frac{1}{2}$ βαθμούς.

Π ρ ᾶ ξ ι ς.

Διὰ τῆς δεκάτης ὀγδοῦς Προβλήματος εὐρὴ πόσων ἡμερῶν εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἡμέρα εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς ὁποῖου ζητεῖς τὸ κλίμα. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῆς εὐρεθισομένης ἡμέρας ἀφαιρέσον τὰς 12, τὸ ὑπόλοιπον διπλασίασον, καὶ τὸ γινόμενον αὐτῶν θέλοσιν δώσειν τὸ ζητούμενον κλίμα.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α.

Θέλω καὶ εὐρω τὸ κλίμα τῆς Ἀθηνῶν.

Πρᾶξις.

Γύρνω τὸν πόλον τῆς σφαίρας. εὐρίσκω τὸ α. σημειῖον τῆς Καρκίνου. τὸ θέτω εἰς τὸν Ὀρίζοντα κατὰ ναυπλάς. Βάλλω τὸν ὠροδείκτην τῆς σφαίρας εἰς τὴν 12 ὥραν. ἔπειτα κινῶ πρὸς δυσμὰς τὴν σφαίραν, ἕως νὰ πέσῃ εἰς τὸν δυτικὸν Ὀρίζοντα, μετὰ αὐτὰ βλέπω τὸν ὠροδείκτην ὅτι μοι σημειῶναι 15 ὥρας, ἐκ τῆς ὁποίων ἀφαιρέσας τὰς 12, ἔχω τρεῖς, αὐτὰς πολλαπλασιάσας διὰ τὴν 2, ἔχω διὰ γιγνώσκον 6. Ἄρα τὸ κλίμα τῆς Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἕκτον. Ἐὰν θέλωμεν ἑμῶς νὰ εὐρωμεν τὸ κλίμα ἐνὸς τόπου, τῶ ὁποίῳ ἡ μεγαλητέρα ἡμέρα εἶναι πλέον τῆς 10 ἡμερῶν, προσρέχομεν εἰς τὸν δεύτερον Πίνακα τῶν κλιμάτων. Ἀντικρῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ δοθέντος ὅπου κεῖται τὸ ζητούμενον κλίμα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΓ΄.

§. 139. Δοθείσης τῆς διαμονῆς τῆς μεγαλητέρας ἡμέρας οἰκίηποτε τόπου, ζητεῖται μὲ τὴν ἀπορρήθειαν μέθοδον τὸ πλάτος ἐκεῖνος τῶ τόπου.

Πρᾶξις.

Εὐρίσκω πρῶτον τὸ κλίμα τοῦ δοθέντος τόπου μὲ τὴν ἀπορρήθειαν μέθοδον τῆς ΚΒ΄. Προβλήματος. ἔπειτα ἐρῶ εἰς τὸν Πίνακα τῶν Κλιμάτων, ποῖος βαθμὸς τῶ πλάτους ἀναποκρίνεται μὲ τὸ δοθέν κλίμα, ἢ ἐκεῖνος εἶναι ὁ βαθμὸς τῶ ζητούμενου πλάτους.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΔ΄.

§. 140. Δοθέντος τῶ πλάτους ἐνὸς τόπου, καὶ τῆς θέσεως τῶ ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῶν, ζητεῖται ἡ ἀρ-

ἀρχὴ τῷ διαφωτισμῷ, ἥτις γίνεται ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἀκτῖνας τῆς ἡλίου εἰς τὴν γῆν τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τέλος τῷ ἀποφωτισμῷ τὸ ἑσπέρας.

Διὰ τὸ νὰ λύσωμεν τοῦτο τὸ Πρόβλημα, πρέπει νὰ ὑψώσωμεν τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μὲν τοῦ δοθέντος πλάτους, ἔπειτα κρεμάσωμεν τὸ τεταρτημόριον τῆς κύκλου εἰς τὸ Zenith τῆς τόπου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχη μοίρας ἕως 18. κατωτέρω τῆς Ὀριζωντος. Μετὰ ταῦτα δεισσομεν τὴν ὀρθὴν ἀνάβασιν τῆς ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῷ, τὴν ὁποίαν βάλωμεν ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν, καὶ τὸν ὠροδείκτεω εἰς τὰ 12. ὥρας. Τώρα κινῶμεν τὴν σφαῖραν πρὸς Ἀνατολὰς εἰς τὸν Ὀριζοντα, ἕως ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῷ νὰ ἀνταμωθῇ κατωτέρω τῆς Ὀριζωντος μὲ τὸν 18 βαθμὸν τῆς τεταρτημοσίου. Τὴν γενομένην, βλέπομεν ποίαν ὥραν μᾶς δεικνύει ὁ ὠροδείκτης, καὶ εἰς αὐτὴν ἀρχεται ὁ διαφωτισμὸς τῆς γῆς εἰς τὸ πρῶτον. Θέλοντες δὲ νὰ εὐρωμεν ἐκεῖνο τῆς ἑσπέρας, κινῶμεν τὴν σφαῖραν πρὸς δυσμὰς, ἕως ἢ νὰ ἐνωθῇ ὁ 18. βαθμὸς μὲ τὴν ὀρθὴν ἀνάβασιν τῆς ἡλίου, καὶ βλέπομεν τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁποία χαίονται αἱ ἀκτῖνες τῆς,

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Κ Ε΄.

§. 141. Δοθέντος ἐνός οἰκδηποτε τόπου, ζητοῦνται διὰ τῆς σφαίρας ὅλοι οἱ τόποι, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἰδίαν ὥραν εἰς τὴν αὐτὸν καιρὸν μὲ ἐκεῖνον τοῦ δοθέντος τόπου, προσέτι τὸ μεσονύκτιον καὶ τὸ μεσημέριον.

Π ρ ᾶ ξ ις.

Θέτομεν τὸν δοθέντα τόπον ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινόν. βλέπομεν ποῖοι τόποι πίπτουσιν ὑποκά-

ἀπο τῆ μεγίστου Μεσημβρινῆ εἰς αὐτὴν τὴν θείαν
 ἢ σφαῖρας· καὶ αὐτοὶ οἱ τόποι ἔχουσι τὴν αὐτὴν
 ὥραν. ἔπειτα κρατῶντες τὴν σφαῖραν ἀκίνητον, βάλ-
 ομεν τὸν ὠροδείκτῳ τῆς σφαῖρας εἰς τὰς 12 ὥρας.
 κατὰ ταῦτα κινῶμεν τὴν σφαῖραν, ἕως ἢ ὁ ὠροδείκ-
 τῆς γὰρ πέσῃ εἰς τὰς λοιπὰς 12. ὥρας. μετὰ ταῦτα
 βλέπομεν ποῖοι τόποι κείνται ὑπὸ τὸν αὐτὸν μέγιστον
 Μεσημβρινόν, καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μεσονύκτιον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΓ΄.

§. 142. **Δοθεύς** ἐνός τόπου εἰς τὸν νέον Ἀτλαν-
 τῶν, θέλω γὰρ εὔρω ποῖοι ἄλλοι τόποι ἔχουσι τὴν
 αὐτὴν ὥραν εἰς τὴν ἰδίαν στιγμῶν, τὸ μεσονύκτιον
 ἢ τὸ μεσημέριον.

Ἀφ' οὗ εὔρω τὸν δοθεύτα τόπον εἰς τὴν χάρταν,
 §. 22. πέρρω τὸν αὐτὸν Μεσημβρινόν ἀπὸ τὸν ἑνα
 γόλον, ἕως εἰς τὸν ἄλλον, καὶ βλέπω ὅσοι τόποι
 εἰνται ὑπ' αὐτὸν τὸν Μεσημβρινόν ἔχουσι τὴν ἰ-
 δίαν ὥραν εἰς τὴν αὐτὴν στιγμῶν. ἔπειτα διὰ γὰρ
 εὔρω πότε ἔχουσι μεσονύκτιον, μετὰ ἀπὸ τὸν δο-
 θεύτα τόπον διακοσίας μοίρας κατὰ τὸ νέον, καὶ ἔ-
 ρει πέρρω τὸν αὐτὸν Μεσημβρινόν. ὅθεν ὅσοι τόποι
 εἰσικονταὶ ὑποκάτω αὐτῆ, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουσι μεσο-
 νύκτιον, ἢ μεσημέριον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΖ΄.

§. 143. **Δοθείσης** τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τινὸς
 ἡλιακῆς, ἢ σελλωιακῆς ἐκλείψεως, ζητεῖται εἰς πό-
 τες ἄλλες τόπες ὁράται αὕτη ἢ ἐκλείψις.

Πράξις.

Σημειῶνται τῶ ὀρθῶ ἀνάβασιν τῆ ἡλίου εἰς τὴν Ἐκλειπτικῶν, καὶ τὸ σημεῖον, τὸ ἑποῖον ἀντίκειται εἰς αὐτὸν ἢ σελῶν κατ' αὐτὴν τῶ ἡμέραν. Δείσκοντες τὸν τόπον, ἐπαύω εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος εἶναι κατὰ κορυφῶν εἰς τῶ διδομένῳ ὄραν, τὸν ὁποῖο θέτω εἰς τὸ Zenith. κρατῶν τῶ σφαῖραν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θέσιν, βλέπω ὅλας σχεδὸν τὰς τόπους τοῦ ἀνωτέρω ἡμισφαιρίου, οἵτινες διαμνησθῆναι πρὸς Ἐκλείψας, δεῦν βλέπῃσι τὸν ἥλιον, ἐκτὸς ἐκεῖνα τῶ τόπων, οἵτινες δείσκονται μακρὰ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Ἐκλείψας.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Κ Η'.

§. 144. Πῶς γὰρ δείσκῃται εἰς τῶ σφαῖραν τὸ διάστημα ἐνὸς τόπου ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Πράξις.

Πέρνομεν μὲ ἓνα διαβήτην αὐτὸ τὸ διάστημα, διπλαθὲν βάλλοντες τὸν μὲν ἓνα πόδα αὐτῆ τῆ διαβήτη ἐπαύω εἰς τὸν ἓνα τόπον, καὶ τὸν ἄλλον, εἰς τὸν ἄλλον. ἔπειτα καθῶς εἶναι ἀνοικτός, τὸν προσαρμόζομεν εἰς τὸν Ἰσημερινόν, καὶ βλέπομεν πόσας βαθμούς περιλαμβάνει αὐτὸ τὸ διάστημα. Τέτους τοῖς βαθμοῖς τοὺς πολλαπλασιάζομεν μετὰ 60. καὶ γιγνώσκοντες αὐτῶν θέλει μᾶς δῶσειν τὸν ἀριθμὸν τῶ μιλίων, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀπέχει ὁ ἓνας τόπος ἀπὸ τὸν ἄλλον.

§. 145. Μετὰ τῶ μέθοδον ταύτην δείσκῃται ἡ διά τῆς χάρτας τὰς ἀποστάσεις ὅλων τῶ τόπων, καὶ τὰς ὁποίας ἀπέχουσιν ἀλλήλων. δηλαδὴ βάλλομεν τὸν

ὅν εἷς πόδα τῆ διαβήτε εἰς εἷς τόπον, καὶ τὸν ἕτερον εἰς τὸν ἄλλον. ἔπειτα τὸν φέρνομεν εἰς τὸν Ἰσημερινόν, καὶ βλέπομεν πόσοι βαθμοὶ εἶναι, τοὺς ποίους πολλαπλασιάζομεν ἢ μὲ 60, ἢ μὲ 100, ἀπὸ τὸ νέον.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Κ Θ'.

146. Δοθέντος ἐνὸς τόπου εἰς τὴν σφαῖραν, καὶ ἐκείνου διάστημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἀπέχει, ζητεῖται πόσοι ἄλλοι τόποι ἀπέχουσιν εἰς ἴσου ἀπὸ τὸν δοθέντα αὐτὸν τόπον.

Π ρ ᾶ ξ ις.

Διὰ τὰ λύσωμεν τὸ τὸ Πρόβλημα, βάλλομεν ἐν πρώτοις ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν τὸν δοθέντα ἔπον, ὁμοίως ὑψώομεν τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἰσολόγως μὲ τὸ πλάτος τοῦ δοθέντος. ἔπειτα κρεμάομεν εἰς τὸ Ζενίθ τῆς τόπου τὸ τεταρτημόριον τοῦ κύκλου, τὸ ὁποῖον διδιψύομεν πρὸς ἐκεῖνον τὸν δοθέντα τόπον, καὶ βλέπομεν πόσοι βαθμοὶ περιέονται μεταξύ τῆς Ζενίθ τῆς εἰσὸς τόπου καὶ τῆς ἄλλης. ἐπὶ ταῦτα, καθὼς εἶναι τὸ τεταρτημόριον, τὸ περιγεγυρίζομεν κυκλόθεν τῆς σφαίρας, καὶ βλέπομεν, ὅσοι τόποι συμπέσωσι ὑπὸ τὸν δίδομενον βαθμὸν τῆς κύκλου, ὅλοι αὐτοὶ ἀπέχουσιν εἰς ἴσου ἀπὸ τὸν δοθέντα τόπον· ὅεσιν, ἀπέχουσι μὲ τόσα ἴσα ἴλια ἀλλήλων.

§, 147. Τοῦτο τὸ εἰρημνόν Πρόβλημα, τὸ λύομεν καὶ διὰ μέσθ μίας Γεωγραφικῆς Χάρτας· δηλαδὴ θέτομεν τῆς δύο πόδας ἐνὸς διαβήτε εἰς τῆς δύο ὁμοίους τόπους. ἔπειτα ἀφίνομεν τὸν εἷς πόδα αὐτὸν ἀκίνητον, καὶ τὸν ἕτερον περιστρέφομεν, ἐκ τῆς ὁμοίως γίνεται εἷς κύκλος, εἰς τὴν ἀλίσδα τῆς ὁποίας ὅσοι

ἄλλοι τόποι συμπέσωσιν, ὅλοι αὐτοὶ ἀπέχουσιν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸν δοθέντα τόπον, ὅ ἐστιν, ἀπὸ τὸ κέντρον τῆ κύκλου, λείποντος δὲ τῆ τεταρτημορίου, πέρνομεν μίαν κλωσίδν, εἰς τὴν ἄκρην τῆς ὁποίας δύνομεν μίαν βελόνην, πὴν ὁποίαν ἐμπήγομεν εἰς τὸν δοθέντα τόπον. τὴν δὲ ἄλλην ἄκρην περιεργυρίζομεν, ἕως ἢ νὰ σχηματίσῃ εἷς ὁλόκληρον κύκλον καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι ἀπέχουσιν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸν πρῶτον.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Λ΄.

§. 148. Δοθέντος τῆ πλάτους καὶ τῆ μήκους δύο τόπων, ζητεῖται διὰ τῆς σφαίρας ἴσον μὲ πόσα μίλια ἀπέχουσιν ἀλλήλων.

Π ρ ᾶ ξ ις.

Ἔλθω τὸν πόλον τῆς σφαίρας ἀναλόγως μὲ τὴν πλάτος τῆ ἐνδὲς τόπων, βάλω ὑπὸ τὸν μέγιστον Μεσημβρινὸν αὐτὸν τὸν τόπον, εἰς τὸ Zenith τῆς κριμῆς τὸ τεταρτημόριον τῆ κύκλου, τὸ ὁποῖον διέδωκεν πρὸς τὸν Ὀρίζοντα, ἕως οὗ ὁ δεδομένος τόπος νῆ ἐγγίξῃ μὲ εἷς σημεῖον τῆ τεταρτημορίου τῆ κύκλου μετῶ ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὸ τεταρτημόριον, ἕως ἢ νὰ φθάσω εἰς τὸ Zenith, καὶ βλέπω ὅτι περιέχεται εἷς ἀειδμὸς βαθμῶν, τὸν ὁποῖον πολλαπλασιάσας διὰ πῶν 60, μιλίων, ἔξω τὸ ζήτημον εἰς μίλια.

Π Α Ρ Α Δ Ε Ι Γ Μ Α .

Ἄγαπῶ νὰ δείσω διὰ τῆς σφαίρας ἴσον μὲ πόσα μίλια Γεωγραφικὰ ἀπέχουσιν αἱ Ἀθήναι ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, τὸ ὁποῖον
 κεί-

κεῖται εἰς τὸ Νότιον Ἡμισφαίριον. Οἶτω τὰς Ἀθῆ-
 ρας ὑπὸ τὸ Ζενίθ, ὁμοίως καὶ τὸ πεταρτημόριον τῆ
 κύκλου, τὸ ὁποῖον διδύμω ἀπὸς τὸ Ἀκρωτήριο
 τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, καὶ βλέπω, ὅτι περιέχονται
 βαθμοὶ 72° . τῶς ὁποίους πολλαπλασιάσας διὰ τῆ
 30, ἔχω τὸν 4320. καὶ μὲ τόσα μίλια Γεωγραφικὰ
 ἰπέχουσιν αἱ Ἀθῆναι ἀπ' αὐτὰ τὸ μέρος. Τοῦτο
 ὁ Πρόβλημα λύεται καλλιώτερον διὰ τῆς σφαιρικῆς
 Γεωγωνομετείας.

Ἴδτε λοιπὸν ὅπως ἐφθάσαμεν ἕως ἐδῶ, ὀξυγντες
 τὰς τῆς σφαίρας τὰ κυριώτερα Πρόβλήματα τῆς Γεω-
 γραφίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς ἓνα Γεωγράφον.

Τ Ο Μ Η Τ Ρ Ι Τ Η

ΗΤΙΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΙΝΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΘΕΩΡΗΜΑΤΑ.

§. 149. **Η**μεῖς εἶπομεν ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ Εὐκλείδου εἶναι ἢ Προβλήματα, ἢ Θεωρήματα. Εἰς τὸ Θεώρημα ἄλλο δὲν ζητεῖται, παρὰ μίαν ἀπόδειξιν χωρὶς πρᾶξιν, εἴτε μίαν σειράσιν ἐπάνω εἰς τὴν ἀπολαβῆσαν ἐπισημονικὴν ἀπόδειξιν. Τὰ Θεωρήματα τῆς Γεωγραφίας εἶναι κἄποια συμπεράσματα τῶν ἀπολαβουσῶν ἀποδείξεων. συμπεράσματα ὅμως ὡς ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι ἀφώκτως ἔως, καὶ ὄχι ἀλλέως.

§. 150. Θεώρημα α'. Τὸ πλάτος παντὸς τόπου εἶναι ἴσον πάντοτε μὲ τὸ ὕψωμα τοῦ Πόλου τοῦ αὐτοῦ τόπου.

§. 151. Θεώρημα β'. Ἡ ὕψωσις τῶ Ἰσημερινῶ εἰς τὸν Ὀρίζοντα, εἶναι ἴση μὲ τὸ παραπλήρωμα τῶ πλάτους τῶ δοθέντος τόπου (1).

§. 152. Θεώρημα γ'. Ὅσοι τόποι κεῖνται ὑπὸ κατὰ τῶ Ἰσημερινῶ, δὲν ἔχουσι πλάτους, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλάτος ἀπ' ἐκεῖ ἀρχεται.

§. 153. Θεώρημα δ'. Ὅσοι τόποι ἀείσκοντα ἀμέσως ὑπὸ τῆς πόλως, περιέχουσι τὸ μεγαλύτερον πλάτος, διότι ἐκεῖ τελειώνει τὸ πλάτος.

§. 154.

(1) Παραπλήρωμα τῶ πλάτους λέγομεν ἐκεῖνο τὸ ῥῆθον τῶ Μεσημβρινῶ, τὸ ὁποῖον λείπει, διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ 90° μοῖραι

§. 154. Θεώρημα ε'. Ὅσοι τόποι κείνται ὑπὸ τὸν πρώτον Μεσημβρινὸν δὲν ἔχουσι μῆκος, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀρχεται τὸ Γεωγραφικὸν μῆκος.

§. 155. Θεώρημα ς'. Οἱ τιθέμενοι τόποι πρὸς τὸ δυτικώτερον μέρος τῆ πρώτης Μεσημβρινῆς, ἔχουσι τὸ μεγαλύτερον μῆκος, τὸ ὁποῖον δυνάται νὰ δοθῆ, διότι ἐκεῖ πλειώνει ἡ καταμέτρησις τῆ μήκους.

§. 156. Θεώρημα ζ'. Ὅλοι οἱ τόποι, οἵτινες κείνται ἀπὸ τὸ εὐ, καὶ ἄλλο μέρος τοῦ Ἰσημερινῆς, ἔχουσι τὸ πλάτος αὐτῶν μικρότερον, ἢ μεγαλύτερον, ἀναλόγως μὲ τῆ ἀπόστασιν αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν.

§. 157. Θεώρημα η'. Ὅσοι τόποι ἀείσκονται ἀπὸ τὸ ἐν, καὶ ἄλλο μέρος τοῦ Ἰσημερινῆς, οἵτινες ἔχουσι τὸ αὐτὸ πλάτος, ἔχουσι τὸ μῆκος μεγαλύτερον, ἢ μικρότερον ἀναλόγως μὲ τὸ διάστημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπέχουσι ἀπὸ τὸν πρώτον Μεσημβρινόν.

§. 158. Θεώρημα θ'. Ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον κείνται ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον τῆς Γῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἰσημερινὸς καὶ ὁ Μεσημβρινὸς τέμνονται, ἔτε πλάτος ἔχει, ἔτε μῆκος.

§. 159. Θεώρημα ι'. Τὸ μεγαλύτερον πλάτος παντὸς τόπου τῆς γῆς δὲν εἶναι κρείσσοτερον ἀπὸ 90°. βαθμούς, ἢ 100 κατὰ τὸ νέον, δηλαδὴ ἀπὸ 5400. ἢ 10,000 Μίλια Γεωγραφικά,

§. 160. Θεώρημα ια'. Ὅλοι οἱ τόποι, οἵτινες κείνται ἐκ διαμέξεως ἐναντίως, δὲν ἀπέχουσι περισσότερον ἀπὸ $6875\frac{1}{2}$ μίλια Γεωγραφικά. ἐπειδὴ καὶ πόσα μίλια περιέχει ἡ διάμετρος τῆς Γῆς.

§. 161. Θεώρημα ιβ'. Κάθε ἀνθρώπος κινήμενος ἐπάνω εἰς τῆ γῆν, ἀλλάττει καὶ τὸν αἰσθητὸν δείξοντα αὐτῆ ἀσυνάως.

§. 162. Θεώρημα ιγ'. Ἡ διάμετρος τῆ αἰθιτῆς δείξοντος ἐκάστου ζῶντος μεταβάλλεται συνεχῶς, κατὰ ἀναλογίαν τῆ ἡλιακῶν αὐτίνων.

§. 163. Θεώρημα 1δ'. Όλαι αἱ Ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ποτὲ μὲν φωτίζονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἄλλοτε δ' ἔσ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἡλιος φωτίζει μόνον τὸ ἡμισυ τῆς γῆς, ἢ καὶ πλέοντι.

§. 164. Θεώρημα 1ε'. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν τόπων, οἳ τινες κείνται ἔξω ἀμέσως ἀπὸ τῆς πόλεως, αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες εἶναι ἴσαι κατὰ τὸ μῆκος, ὅταν ὁ ἡλιος διεύσκειται εἰς τὴν Ἰσημερίαν· ὅστις, 12. ὥρας τῆς νυκτὸς, καὶ 12. τῆς ἡμέρας.

§. 165. Θεώρημα 1ς'. Εἰς πόλεις τῆς τόπυς, οἳ τινες κείνται ἔξω ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ ἀπὸ τοῦς Πόλεως, αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες καμμίαν φοράν δὲν ἐξισουῶνται, εἰμὴ εἰς δύο καιροὺς τῶ χρόνου· δηλαδὴ ὅταν ὁ ἡλιος διεύσκειται εἰς τὰς Ἰσημερίας· ὅστις, εἰς τὸν Κεῖρον, καὶ Ζυγόν.

§. 166. Θεώρημα 1ζ'. Ὅσον περὶσσότερον εὐαὶς τόπος πλησιάζει εἰς τὸν Ἰσημερινόν, ἄλλο τόσον ἔχει ὀλιγώτερον αἰίσυς τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ὅσον περὶσσότερον ἀπέχει ἀπὸ αὐτὸν τὸν κύκλον, τόσον περὶσσότερον εἶναι αἰίσυι.

§. 167. Θεώρημα 1η'. Πάντες οἱ τόποι, οἳ τινες κείνται εἰς εὐα καὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον τοῦ πλατῶς, ἔχουσι τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἰσομήκεις εἰς καθε καὶ χρόνον τῶ χρόνου.

§. 168. Θεώρημα 1θ'. Ἐὰν ἔσῃς, ἢ πένταρες τόποι κείμενοι μεταξὺ τῶ Ἰσημερινοῦ, καὶ ἐνὸς τῶ πόλων, ἐξ ἴσου ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων, δὲν ἔχουσι τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἀναλόγως μὲ τὰ διαστήματα αὐτῶν.

§. 169. Θεώρημα κ'. Εἰς ἐκείνους τὰς τόπυς, οἳ τινες κείνται μεταξὺ τῶ Ἰσημερινῶ καὶ τῶ πόλων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀυξάνουσιν αἱ ἡμέραι ἐξ ἴσου, δὲν εἶναι ποτε ὁμοιον καὶ ἴσον τὸ διάστημα τῶ παραλλήλων.

§. 170. Θεώρημα κ'α. "Ολοι οι τόποι, ἧς ὁποίων τὸ διάστημα ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν ἕως εἰς τὰς πόλεις δεῦν διαφέρει μὲ ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, δεῦν δὲρίσκουσιν ὑδέρμιαν ἀναλογίαν μεταξὺ τῆς ἐπιμηκείρας ἡμέρας αὐτῶν, καὶ τῆ διαστήματος.

§. 171. Θεώρημα κ'β. Εἰς τῶν διακεκαυμένῶν ζώνων τὸ λυκαυγὲς τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἐσπέρας εἶναι βραχυτάτον· εἰς δὲ τὰς κατεφυγμένας ζώνας εἶναι διεξοδικώτερον ἀπὸ κάδε ἄλλον τόπον· καὶ πάλιν αἱ εὐκρατοὶ ζῶναι ἔχουσι μίτερον τὸ λυκαυγὲς τῆς αὐγῆς, καὶ τῆς ἐσπέρας.

§. 172. Θεώρημα κ'γ. Εἰς ὅλους τοὺς τόπους, οἱ τινες κείνται εἰς τῶν διακεκαυμένῶν ζώνων, ὁ ἥλιος ἀπερνᾷ ἀπὸ τὸ Ζενιθ αὐτῶν δις τῆ ἐνιαυτοῦ. εἰς ἐκείνους πάλιν, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσιν ὑπὸ τοὺς τροπικὰς, διαβαίνει μίαν φοράν τῆ χρόνῳ. εἰς δὲ τὰς κατεφυγμένας ζώνας, καὶ δὲκράτως, ὑδέποτε δέρίσκεται κατὰ κορυφῶν αὐτῶν.

§. 173. Θεώρημα κ'δ. Εἰς ὅλους τὰς τόπους, οἱ ὁποῖοι δέρίσκονται εἰς τὰς κατεφυγμένας ζώνας, διαμείνει ὁ ἥλιος κατὰ συνέχειαν εἰς τὸν Ὀρίζοντα διὰ πολλὰς ἡμέρας, καὶ πάλιν διὰ πολλὰς ἡμέρας δεῦν ὁράται παντελῶς εἰς τὸν Ὀρίζοντα. Ἡ παρουσία τῆς ἡλίου, καὶ ἡ ἀπυσία αὐτῆ τόσον εἶναι βραχυτέρα, ἢ διεξοδικώτερα, ὅσον οἱ τόποι δέρίσκονται πλησιέστεροι ἢ ἀπώτεροι ἀπὸ τὰς Πόλεις.

§. 174. Θεώρημα κ'ε. Εἰς ὅλους τὰς τόπους, οἱ τινες κείνται ὑπὸ τὰς πολικὰς κύκλους, ὅταν ὁ ἥλιος δέρίσκεται εἰς τῶν μείζονα αὐτοῦ κλίσιν, ὁράται μίαν φοράν τῆ χρόνῳ εἰς 24. ὥρας, χωρὶς νὰ δύσῃ παντελῶς· καὶ πάλιν εἰς μίαν ἄλλῶν ἡμέραν τοῦ χρόνῳ, δεῦν ἀνατέλλει ποσῶς. Παρὰ πρῦτας τὰς δύο ἡμέρας τῆ χρόνῳ ἀνατέλλει καὶ δύει ὁ ἥλιος, καθῶς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τόπους τῆ Κόσμου ἧς δὲκράτων ζωνῶν.

§. 175. Θεώρημα κς'. Εἰς τὰς πότους, οἱ ὁποῖοι δέισκονται μεταξὺ τῶ Ἰσημερινῶ, καὶ τῶ Ἀρκτικῆ Πόλου, αἱ μεγαλύτεραι ἡμέραι, καὶ αἱ μικρότεραι νύκτες συμβαίνουσι τότε, ὅταν ὁ ἥλιος δέισκεται ἀμέσως εἰς τὸν Θερμὸν Τροπικὸν τῶ Καρκίνου ☉. Αἱ βραχύτεραι ἡμέραι, καὶ αἱ μεγαλύτεραι νύκτες συμβαίνουσιν εἰς αὐτὰς τὰς πότους, ὅποταν ὁ ἥλιος δέισκεται εἰς τὸν χειμερινὸν Τροπικὸν τῶ Αἰγόκερω.

§. 176. Θεώρημα κζ'. Εἰς ἐκείνας τὰς πότους, οἱ τινες κεῖνται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, ἢ Μεσημβριῆν ἑκείνην σκιά πωτὸς σώματος πρὸς ὄρθας κειμένου, διὰθνήσκειται πρὸς Ἄρκτον διὰ ἐξ μίνας, καὶ δι' ἄλλης πόσης πρὸς Μεσημβριῆν.

§. 177. Θεώρημα κη'. Εἰς τὰς πότους, τὰς μεταξὺ κειμένων τῶ Ἰσημερινῶ, καὶ τοῦ Ἀνταρκτικῆ Πόλου, γίνονται αἱ ἡμέραι μεγάλαι, καὶ αἱ νύκτες μικραὶ τότε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ ἥλιος καταγράφει τὸν Τροπικὸν τῶ Αἰγόκερω, καὶ ἀνάπαλιν.

§. 178. Θεώρημα κθ'. Ὅσα σώματα δέισκονται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, εἰς τὸν καιρὸν τῶ Ἰσημερινῶν, δεῦ ἀποτελοῦσιν οὐδεμίαν σκιά πρὸς αὐτὰ.

§. 179. Θεώρημα λ'. Ἡ σκιά τῶ σώματων, ἡτις χηματίζεται εἰς τῶ Γῆν, γίνεται μεγαλύτερα, ὅταν αὐτὰ τὰ σώματα ἀπέχουσι πολὺ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν, καὶ μικρότερα, ὅταν εἶναι πλησίον αὐτῶ.

§. 180. Θεώρημα λα'. Ὅσοι τόποι ἔχουσι μεγαλύτερον πλάτος, ἐντὸς τῶ πολικῶν κύκλων, καὶ τῶ Ἰσημερινῶ, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουσι καὶ μεγαλύτεραν τὴν ἡμέραν τῶ Θέρους ἐπειδὴ καὶ τὸ τόξον τῶ ἡλίου ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν Ὀρίζοντα ἕως εἰς τὸν δυτικὸν εἶναι μέγαλον, καὶ ἀνάπαλιν.

§. 181. Θεώρημα λβ'. Οἱ τόποι, οἱ ὁποῖοι κεῖνται ὑφ' οὐα καὶ τὸν αὐτὸν Μεσημβρινὸν, ἔχουσι πω-

πάντοτε ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς εἷνα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν.

§. 182. Θεώρημα λγ'. Οἱ τόποι, οἱ τινες ἔχουσι παράλληλον τὴν σφαῖραν, ἔχουσι πάντοτε παράλληλον καὶ τὸν κύκλον τῆ Ἰσημερινῆ εἰς τὸν Ὀρίζοντα.

§. 183. Θεώρημα λδ'. Ἐκείνοι οἱ τόποι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι πρὸς ὀρθὰς τὴν σφαῖραν, ἔχουσι πρὸς ὀρθὰς τὸν κύκλον τῆ Ἰσημερινῆ, καὶ ὅλας τὰς παράλληλους.

§. 184. Θεώρημα λε'. Ὅλοι οἱ τόποι, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν πόλων καὶ Ἰσημερινῆ, ἔχουσι πλάγιον τὸν Ἰσημερινόν· ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ σφαῖρα εἶναι πλαγία.

§. 185. Θεώρημα λς'. Ἐὰν δύο τόποι ἀπέχουσι κατὰ τὸ μήκος μὲ 15°. βαθμῶς, ὁ Ἀνατολικώτερος τούτων θέλει ἰδεῖν τὸν ἥλιον μίαν ὥραν ἀρότερον· καὶ πάλιν αὐτὸ ἀπέχουσι μὲ 30°. βαθμῶς, τὰ ὡρολόγια θέλουσι παρασταίνειν δύο ὥρας· καὶ εἰὰ ὁ βαθμὸς εἶναι τεσσαράκοντα πέντε, τὰ αὐτὰ ὡρολόγια θέλουσι καταγράφειν ἑξῆς· ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε ὥραν πέρρει 15°. βαθμῶς τῆ μήκους.

§. 186. Θεώρημα λζ'. Ἐὰν τις ἤθελε κινήσειν ἀπὸ εἷνα τόπον Ἀνατολικώτερον εἰς ὑπάγειν εἰς εἷνα δάπερον Δυτικώτερον, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὡρολόγιόν τῆ ἤθελε σημαίνειν μίαν ὥραν ἀρότερον, ἢ δυο, ὁ ποῖός τις εἶναι βέβαιός ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς ἀπέχει μὲ 15°. βαθμῶς τῆ μήκους, ἢ μὲ 30. κτλ'.

§. 187. Θεώρημα λη'. Ἄν εἷνα πλοῖον εὐγῆ ἀπὸ εἷνα λιμένα, πλέον πρὸς Ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὰ κάμη τὴν ὀλόκληρον περιήγησιν τῆς γῆς, οἱ πλείοντες εἰς τὸν καιρὸν τῆς επιστροφῆς των εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, ὅσον ἐξῆλθόν, θέλουσιν εὐρεῖν ὅτι εἰς τὴν ζῶν των ἐκέρδησαν μίαν ἡμέραν περισσότεραν. Καὶ ἐκ τῆ εἰσατίας, ἀν ἀρχίσωσι τὴν πε-

ριήγνσίν των πρὸς τὸ μέρος τῆς Δύσεως, μὴ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν, θέλουσιν ἐπαριθμήσειν μίαν ἡμέραν ὀλιγωτέραν ὅεσιν, ἔχασαν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ζωῦ των.

§. 188. Θεώρημα λδ'. Ἄν ἀπὸ εἰνὰ καὶ τὸν αὐτὸν λιμένα ἀναχωρήσωσι δύο πλοῖα, τὸ εἰ τῷ ὁποίῳν νὰ πλέη πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ τὸ ἄλλο πρὸς Δυσμὰς, καὶ νὰ περιτειγυρίσωσιν ὅλιγν τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς, καὶ πάλιν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ὅθεν ἐξῆλθον, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν· αὐτὰ τὰ πλοῖα θέλουσιν ἔχειν διαφορὰν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῆ, δύο ἡμερῶν· ὅεσιν, ὅταν τὸ εἰ πλοῖον μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν μὲν, τὸ ἄλλο μετὰ ὀκτώ· εἰς καιρὸν ὅπῃ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον μετῆρῃσιν ἐννέα ἡμέρας· καὶ πάλιν, ἂν ἤθελον δαπέρωσειν τὴν περιτροφίῶν, ἤθελον ἔχειν διαφορὰν πεντάρων ἡμερῶν, κατλ.

§. 189. Θεώρημα μ'. Ἄν δύο τινὲς ὁδύσωσιν ἀπ' Ἀρχτοῦ εἰς Μεσημβρίαν, καὶ φθάσωσιν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅθεν ἐξῆλθον, αὐτῷ ἐδεμίαν διαφορὰν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν θέλουσιν ἔχειν.

Ἰδὲ λοιπὸν ὅπῃ ἐξεθέσαμεν τὰ κυριώτερα Θεωρήματα τῆς Γεωγραφίας, τὰ ὁποῖα ἐκβαίνουσιν ἀπὸ αὐτῶν τὰ ἴδια Προβλήματα,

Τ Ο Μ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η ,

Ἡ τις περιέχει τὴν γενικὴν καὶ μεικτὴν διαίρεσιν τῆς Γῆς· τὴν ἀρχαίαν Γενεαλογίαν τῆς ἑβδομήκοντα δύο Ἐθνῶν τῷ Κόσμῳ· τὰ πρῶταγωνικά Μίλια, καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν Βασιλειῶν, καὶ Ἐπαρχιῶν τῆς Γῆς· τὰς Πόλεις, καὶ τὰς κυριωτέρας Χώρας· τὰς Λαῖς, καὶ τὰ Ἔθνη αὐτῶν· τὴν Ὁρησκίαν, καὶ τὴν Διοίκησιν αὐτῶν, κτλ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

§. 190. **Η** Γῆ, ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ, καὶ τροφὸς παντὸς ζωτικῆς ὄντος, πολλάκις διηρέθη, καὶ ὑποδιηρέθη· ὕστερον ὅμως ἀπὸ πόσους αἰῶνας, κατὰ τὸ 2572. ἔτος ἀπὸ κτίσεως αὐτῆς, Νῶε ὁ δίκαιος καὶ ἀκακος ἀνθρώπος τῷ Θεῷ, ὁ διασωθεὶς ἀπ' ἐκείνων τὸν ἀπανδαμάτορα Κατακλυσμὸν, ἐδιαίρεσεν αὐτὴν κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος, κατὰ τὴν ἠμεραν τῶν Θεῶν, ἀναλόγως μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν τεσσάρων υἱῶν, ΣΗΜ, ΧΑΜ, καὶ ΙΑΦΕΘ, καὶ ἐδέασσεν οὕτως, ὅτι ὁ Σῆμ, ὁ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ υἱῶν, να λάβῃ εἰς κατοικίαν τὴν γῆν, τὴν περιεχουμένην μεταξὺ Αἰγύπτου, Ἰουδαίας, Περσίας, Χωρασάνης, καὶ Ἰνδίας. Ὁ δὲ Χάμ, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Σῆμ, να λάβῃ εἰς κληρονομίαν τὴν Ἀφρικὴν ἅπασαν, καὶ τὴν Λιβύαν. Ὁ τρίτος καὶ πλεονταῖος τῶν υἱῶν, ὁ Ιάφεθ, να λάβῃ εἰς κληρονομίαν τὴν γῆν, ἥτις περι-

ριέχει τὴν Μηδαίαν, τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Εὐρώπην ἀπ' Ἀρκτε, ἕως Μεσημβρίας, καὶ ἕως εἰς τὰς Βρετανικὰς Νήσους· διαίρεσις, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν μετὰ ταῦτα καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων Γεωγράφων, οἱ ἀποῖοι ἦτον ἀκόμη νῆπιοι εἰς τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις. Λοιπὸν εἴποι ὠνόμασαν τὰ μεν Δυτικὰ μέρη τῆς γῆς, Εὐρώπην. Τὰ δὲ Ἀνατολικά, Ἀσίαν. Τὰ δὲ ἄλλα τὰ πρὸς Μεσημβρίαν κείμενα ἐκάλεσαν Ἀφρικὴν· μὴ ὅλον ὅτι ταῦτα ἅπαντα τὰ μέρη συνδέοντα μέτινας Ἰσθμῶν· καθὼς ἡ Ἀφρικὴ συνδέεται μετὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὴ πάλιν μετὰ τὴν Εὐρώπην, κατὰ

Ἡ διαίρεσις αὕτη ἦτον μετὰ κοινὴ μέχρι τοῦ 1500 ἔως ἀπὸ Χρῆστου· ὑστερον ὅμως ἀπ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐγνωσθησαν καὶ ἄλλαι Ἐπαρχίαι, καὶ τόποι μεγάλοι, τῶν ὁποίων Νέον Κόσμον ὠνόμασαν· καὶ τῆτι ὄχι δι' ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς διαστολὴν τοῦ παλαιῦ Κόσμου. Τῆ ἀληθείᾳ αὐτὴς ῥίψῃ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐπ' αὐτὴν εἰς μίαν γενικὴν Γεωγραφικὴν Χάρτην τῆς Ἰδρογείης ἡμῶν Σφαιρας, θέλει ἰδεῖν ὅλην τὴν ἐπιφανείαν τῆς Γῆς εἰς ἓνα χῆμα ἐπίπεδον, καὶ διηρημένον εἰς δύο μεγαλωτάτας Νήσους, ἡ μία τῆν ὁποίαν καλεῖται Παλαιὸς Κόσμος, καὶ ἡ ἄλλη Νεὸν προσαγορεύεται. Ονομάζεται παλαιὸς ὁ ἡμέτερος κόσμος, δι' ὅτι, ἀφ' ἧς ὁ ἀνθρώπος ἐπλάσθη ἐκ χειρὸς Θεοῦ, ἐγίνωσκον αὐτὴ πολλὰ μέρη, εἰς τὰ ἁπλοῦς διεσπάρησαν οἱ λαοὶ, μετὰ τὸν πάγκοινον κατακλυσμὸν, κατὰ τὴν ἑξῆς. Ὁ δὲ νέος Κόσμος καλεῖται καὶ αὐτὸς ἕως, ἐπειδὴ καὶ ὀλίγος καιρὸς εἶναι, ἀφ' ἧς ἀνεκάλυψαν αὐτὸν οἱ Εὐρωπαῖοι.

§. 191. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰρημῶν βεῖς ὑοὺς τοῦ Νάε, Σῆμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ δὲ γῆκα Ἔθνη 72. τῆν ὁποίων οἱ ἀπόγονοι ἠύξησαν, καὶ ἐπολλαπλασιάθησαν, καὶ ἐγένισαν τὴν γῆν. Ἀπὸ τῶν Σῆμ, καθὼς λέγει ἓνας Συγγραφεὺς, τὸν πρῶτον ὑόν τοῦ Νάε, ἐπαριθμῶνται Ἔθνη 25. ἦσαν ἅ. ὁ Ἀρφαζὰδ.

Τίς τῶ ὀποῖα ἐγενήθησαν οἱ Χαλδαῖοι, οἵ τινες κατοικῆσι τῆν γῆν τῆν κειμένην μεταξὺ τῆς Περσίας, καὶ Ἰουδαίας. β. ὁ Ἀλάμ, ἐξ οὗ ἐγεναν οἱ Ἐλινναῖοι. γ. ὁ Ἀσῦρ, ἀπὸ τῶν ὀποῖων καταγούσι τὸ γένος οἱ Ἀσῦριοι. δ. ὁ Λεδ, ἀφ' ἧ ἐφάνησαν οἱ Λυδοὶ. ε. ὁ Ἀράμ, ἐξ ἧ ἐγεναν οἱ Σύριοι.

Τίτοι Ἀράμ.

ζ. Ὁ Ὄς, ἀφ' οὗ ἐγεναν οἱ Τράχωνες. ζ'. ὁ Σὺλ, ἀφ' ἧ οἱ Μαγαρδοί. η. ὁ Γάδερ, ἀπὸ τῶν ὀποῖων ἐγέναν οἱ Ἀρμενιοὶ, οἱ κατοικῶντες τῆν μετὰ τὴν Ἀρμενίαν. θ. ὁ Μοασὸχ, ἀφ' ἧ οἱ Μεσσηνιοὶ.

Τίτοι Ἀρφαζάδ.

Ι. Ὁ Καίνα, ἀπὸ τῶν ὀποῖων ἐφάνησαν οἱ Γασρωνοὶ. ια. ὁ Σασα, ἢ Κασα, ἀφ' ἧ οἱ Κασαῖοι. ιβ. ὁ Ἔβερ, ἀπὸ τῶν ὀποῖων καταγούσι τὸ γένος οἱ Ἑβραῖοι. ιγ. ὁ Φάκελ, ἀφ' ἧ οἱ Βάκχοι. ιδ. ὁ Ἐλμωδάμ, ἐξ ἧ ἐγενήθησαν οἱ Ἰνδοί. ιε. ὁ Ἰεκταν, ἀφ' ἧ οἱ Μαδηνναῖοι. ις. ὁ Ἀραβωθ, ἐξ ἧ οἱ Ἀραβες. ιζ. ὁ Ἰδεραν, ἐξ ἧ οἱ Καμήλιοι. ιη. ὁ Ἀέρρας, ἀφ' ἧ ἐγεναν οἱ Μῆδοι. ιθ. ὁ Ἰεζιά, ἀφ' ἧ οἱ Ἀελαδοὶ. κ. ὁ Δελαμ, ἀπὸ τῶν ὀποῖων ἐγεναν οἱ Κεδρῆσιοι. κα. ὁ Γεβελ, ἀφ' ἧ οἱ Σχυθαι. κβ. ὁ Ἀβιμεήλ, ἀφ' ἧ οἱ Ἰρκανοί. κγ. ὁ Σαβάθ, ἀφ' οὗ οἱ Ἰνδοὶ Ἀραβες. κδ. ὁ Οὐήρ, ἀφ' οὗ οἱ Οὐαρντοὶ. κέ. ὁ Ἐβην, ἀφ' ἧ οἱ Γυμνοσοφισταί. ἔτι πάντες καταγόνται ἀπὸ τῶν Σῆμ, τῶν ὀποῖων εἶναι ἢ κατοικία, ἢ Ἀσία, εἴτε ἢ Περσία, ἢ Βαβυλωνία, ἢ Ἀσσυρία, ἢ Μεσοποταμία, καὶ ἢ Εὐδαίμων Ἀραβία, κτλ'.

Ἀπόγονοι καὶ Ἔθνη τῆ Χαμ 32.

β. 192. Α'. **Εἶναι** ὁ Χεζ, ἐκ τῶ ὁποῖον διγῆκαι οἱ Αἰθίοπες. β'. ὁ Μεσραίμ, ἐξ ἧ οἱ Αἰγύπτιοι. γ'. ὁ Φυδ, ἐξ οὗ οἱ Τρωγλοδῦται, δ'. ὁ Χαναάν, ἐξ ἧ οἱ Χανααῖοι, οἵ τινες ἔφυγαν ἀπὸ προσώπων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ κατώκησαν τῷ Τεῖπολιν τῆ Αφεικῆς, ἥτις ἦν εἰς τὸν κλῆρον τῆ Χαμ.

Τίτοι Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ τοῦ Χαμ.

Ε'. **Ο** Σαβατ, ἐξ ἧ οἱ Σαβάτιοι. ς'. ὁ Ευῖλατ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγένον οἱ Γαγγύωοι. ζ'. ἡ Σεβατα, ἐξ ἧ οἱ Σαβῖνοι. η'. ὁ Ρέγμα, ἐξ οὗ οἱ Ἰχθυοφάγοι. θ'. ὁ Σεβακατὰ, ἐξ ἧ ἐγεννήθησαν ἄλλα Ἔθνη πολλα.

Τίτοι Ρέγμα.

Ι. **Ο** Σαβα, ἐξ ἧ οἱ Μαργαρίται. ια'. ὁ Ἰνδαδαν, ἐξ οὗ καταγόσιν τὸ γένος τῶν οἱ Φοίνικες. ιβ'. ὁ Νεβρωδ, ἐξ οὗ ἐγένον οἱ Γίγαντες. ιγ'. ὁ Λυδισίμ, ἐξ ἧ οἱ Λυδισίμῃται, κητλ'. ιδ'. ὁ Νεμωστίμ. ιε'. ὁ Λαβισίμ. ις'. ὁ Νεφθαδισίμ. ιζ'. ὁ Παφωσνισίμ. ιη'. ὁ Χασιδονισίμ. ιθ'. ὁ Φιλισιείμ. κ'. ὁ Χαφθονισίμ, κητλ'.

Σπέρμα Χαναάη.

ΚΑ'. **Ο** Σιδων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ Σιδωνῖοι. κβ'. ὁ Χατναῖος, ἐξ ἧ οἱ Χατναῖοι. κγ'. ὁ Ἰεβουσαῖος, ἐξ οὗ οἱ Ἰεβουσαῖοι. κδ'. ὁ Αμορραῖος, ἐξ οὗ οἱ Αμορραῖοι. κε'. ὁ Γεργεσαῖος, ἐξ οὗ οἱ Γερ-

Γεργεσάιοι. κς'. ὁ Εὐαῖος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐαῖοι. κζ'. ὁ Ἀρκος, ἐξ ἧς οἱ Ἀρκαῖοι, κτλ. κη. ὁ Ἀσενναῖος, ἐξ ἧς οἱ Ἀσσηναῖοι. κθ'. ὁ Ἀραδός, ἀφ' ἧς οἱ Ἀραδῖοι. λ'. ὁ Σαμαραῖος, ἐξ οὗ οἱ Ὀρθοσῖται. λα. ὁ Ἀμαθῆς, ἐξ ἧς οἱ Ἀμαθῆσιοι, κτλ'. Οὕτως ἅπαντες οἱ 31 ἀπόγονοι εἰσι τοῦ Χαμ, ἡ κατοικία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Λιβύα. Οὕτως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χαμ ἐγέννησαν καὶ ἄλλα πολλὰ Ἔθνη, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἐξῆς· ἦγεν οἱ Τρωγλοδῦται, Ἀγγαῖοι, Γαγγαῖοι, Σαβῖνοι, Ἰχθυοφάγοι, Ἐλαῖνοι, Αἰγυπτῖοι, Φοίνικες, Λίβυες, Μαρμαεῖται, Κάρες, Ψυλλῖται, Ποσήδῖοι, Φρύγες, Μακωνες, Βιθῦνοι, Νομάδες, Λύκιοι, Μαριαδῖοι, Πάμφυλοι, Μοσῶνοι, Πισεκτοῖ, Αὐγαλαῖοι, Κίλικες, Μαυράσιοι, Κρήτες, Μαγάρται, Νεμίδες, Νατομῶνες, κτλ. τῶν ὁποίων τὰς πατερίδας εἰς τὸ ἐξῆς θέλωμεν ἰδεῖν.

Υἱοὶ Ἰάφεθ. Ἐκ τοῦ Ἰάφεθ Ἔθνη 15.

§. 193. **Μ**' ὅλον ὅτι ἡ γενεὰ τῶν Ἰάφεθ φαίνεται μικρὰ, πλὴν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἐξετάθησαν σχεδὸν ἀπ' Ἀρκτῆ εἰς Μεσημβρίας, δηλαδὴ ἀπὸ Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν. Ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἰάφεθ ἐχημάτισεν ὁ Γόμερ, τοῦ ὁποῖου ἀπόγονοι εἶναι οἱ Καππαδόκαι. β'. ὁ Μαγῶγ, ἐξ ἧς ἐγενήθησαν οἱ Κελτοί, οἱ ὁποῖοι καὶ Γαλάται προσαγορεύονται. γ'. ὁ Μαδαῖ, ἀφ' ἧς οἱ Μῆδοι. δ'. ὁ Ἰωῦαν, ἐξ οὗ οἱ Ἰῶνες. ε'. ὁ Ὠβεῖλ, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατάγονται οἱ Θεσσαλοί, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι τῶν Δόκκαλίωνος. ς'. ὁ Μοσῶχ, ἐξ ἧς οἱ Ἰβυεῖοι. ζ'. ὁ Θηράς, ἀφ' ἧς οἱ Θρακῆς. η'. ὁ Χετείμ, ἐξ οὗ οἱ Μακεδόνες.

Τῖοι Γόμερ.

Θ'. Ο Ἀχανάξ, ἐξ οὗ οἱ Ῥηγίωες. ἰ. ὁ Ῥηθάδ, ἐξ οὗ οἱ Σαυρομάται, ἰά. ὁ Θωργαμά, ὃ ἔῃ ἄλλοι Ἀρμενίοι.

Τῖοι Ἴωῦβάν.

ΙΒ'. Ο Ἐλισά, ἀφ' ἧ οἱ Σικελοί. ἰγ'. ὁ Θασεῖς, ἐξ οὗ οἱ Ἴβηρες, εἴτε οἱ Γεωργιανοί, ἰδ'. Κίτιος, ἀφ' ἧ οἱ Λατινοί, οἱ τινες λέγονται καὶ Ῥεμαῖοι. ἰε'. ὁ Ῥόδιος, ἐξ ἧ οἱ Ῥόδιοι, κατλ'. Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ, οἱ τινες ἐκλήρωσαν εἰς κατοικίαν ὄχι μόνον τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἀκόη καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ Ἀμερικῆς, μετὰ εἶπεν ἡ Ἀγία Γραφή, „πλατῦνοι ὁ Θεὸς τὸν Ἰάφεθ, καὶ κατασκηνώσει ἐν τοῖς σκηνώμασι τῆ Σήμ.

Ἰδὲ λοιπὸν ἐν συντόμῳ ἡ ἀρχαία Γενεαλογία τῶν ἡγῶν τῆ Νῶε, τῆ σωθέντος ἐκ τῆ φοβερωτάτης Κατακλυσμῆ, πῆν ὁποῖαν ὁ φιλολόγος ἀείσκει εἰς πλῆθος εἰς τὸν Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου.

§. 194. Οἱ λαοὶ ἔτι πάντες, ἀφ' ἧ διπρέθησαν καὶ ἐσκορπίθησαν ἐνθῶν κακείθῶν, περιπλασάμενοι εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ δάση, καὶ εἰς τὰς μεγάλας πεδιάδας, ἠλλαξαν καὶ ἦθη, καὶ γνώμην, καὶ μορφήν. Ἀκατὰ ἡ ἀνθρώπιнос γενεὰ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ναὶ ἡ αὐτῆ, ἐπειδὴ δεὸ εἶναι κἀνδράς ἀνδρας βεῖς χεῖρας, οὔτε καμία γυνὴ με πρότε πόδα ὄθεν ὅπου καὶ ἀν' ὑπάγητις ἀείσκει τὸν ἀνδρῶν ζῶον δίπεν, ὀρθοπατητικὸν, λογικὸν, θνητὸν, νεεπισήμης δεκτικὸν. Ἡ Φύσις ἐσόλησε μὲν τὸν ἀνδρῶν πον με τὰς χεῖρας, καὶ με τὴν ωραιότητα ἢ ἐν νήθειά ὁμως καὶ ἡ διαίτα, αἱ ὁποῖαι εἶναι δόλετρα φεῖς, ἐξέβρεν καλώτατα να μεταβάλλωσι τὸν χρῆσιν καὶ

καὶ φύσει καλὸν ἄνθρωπον εἰς ἄγειον θνητὸν καὶ αἰ-
 μοβόρον ζῶον. Τὸ κλίμα τῆς γῆς, ὁ ψυχρὸς, καὶ ὁ
 θερμὸς αἶθρ, τὰ νερά, αἱ ἔσοφαί, αἱ ὑπερβολικαὶ
 παλαιπωρίαί, καὶ αἱ διάφοροι περιστάσεις, μεταβάλλου-
 σι πολλὰκις τὴν μορφὴν καὶ τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώ-
 των. Εἶναι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν κα-
 λοί, ἀπὸ διάφορα ὅμως συμβεβηκότα μετεξέπησαν
 εἰς τὴν κακίαν· εἶναι τινὲς ἄλλοι ὅμως, οἱ ὁποῖοι
 βλάσκοντο κατ' ἐκαστὴν ἀπὸ τῆς καυστικῆς ἀκτίνης
 τοῦ ἡλίου, καὶ θλιβόμενοι ἀπὸ τῆς δεινοτάτης αἰ-
 μάρας, βιάζονται διὰ τὰ ἀλλάξωσι τὴν φύσιν των, καὶ
 ἔχουσι ἰδιαιτέρως τὸν χαρακτήριστικὸν αὐτῶν· ὅτε οἱ Αἰθίοπες ἠθέλω-
 ναί μελανεῖν, ὅτε οἱ Ἀμερικανοὶ χαλκόχρωοι, ἀ-
 πλῆκτον ὁ ἡλιος. Τὸ παράξενον εἶναι ὅμως ὅπου
 γίνονται εἰς τῆς ἠθικῆς χαρακτῆρας συντρέχει καὶ τι-
 νὲς ἄλλοι φυσικοὶ λεγόμενοι, οἱ ὁποῖοι χαρακτη-
 ροῦν ἰδιαιτέρως, ἐποίας κλάσεως καὶ γενεᾶς τυ-
 αίνει. Οἱ Καλμυκοὶ διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας,
 Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τῆς Ευρωπαϊκῆς, καὶ οἱ Τάρταροι
 πρὸ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Φυσιοῖστορικοὶ, καὶ οἱ Φυσιολό-
 γοι, γνωρίζοντες κάλλιστα τῆς χαρακτῆρας τῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν, ἀνάγνωσι τὸ
 ἠθροῦπιον γένος, μόνον εἰς τρεῖς κλάσεις, καὶ εἰς
 εἰς τὴν ἀνάγκην γενεᾶς. Εἰς τὴν πρώτην κλάσιν ἀνάγον-
 τι ἐκεῖνοι, ὅσοι καταγίνονται εἰς τὴν Γεωργικὴν
 Κληρὸν, καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἠθικῶν, οἱ ὁ-
 ποῖοι εἶναι οἱ Ευρωπαῖοι, οἱ Ἕλληνας, οἱ Τῆρκοι,
 ἠ Ἀραβες, οἱ Πέρσαι, οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Κινέζοι, οἱ
 οἱ ἄρταροι, καὶ οἱ ὀνομαστοὶ Λάπωνες. Εἰς τὴν δευτέ-
 ρην κλάσιν ἀνάγονται ἐκεῖνοι, ὅσοι ζῶσιν ὑπὸ τῆς
 οἰκίας, καὶ εἰς ἀνοικτὸν ἔρανον. Οὗτοι εἶναι μερικοὶ
 Μραβες καὶ Τάρταροι, εἶναι οἱ Καλμυκοὶ, οἱ Μογ-
 ὀλοὶ, καὶ οἱ Τουγγεσῖοι. Εἰς τὴν τρίτην κλάσιν
 ἀνάγονται οἱ ἄγειοι, καὶ οἱ θνητογνώμονες, οἱ ὁ-
 ποῖοι ζῶσι μετὰ τὸ κινήσιον τῶν ἀγέλιων καὶ ἡμέραν
 ζῶν.

ζώων. Οἱ Σαμογέται, εἶναι τῆς αὐτῆς κλάσεως, αἱ κατοικίαι τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς τὰς παγωμένους πότους, ὅπου πλανῶνται εἴθευ κακεῖθεν εἰς τὰ ὄρη ἐκεῖνα καὶ εἰς τὰ βουρά. Πέντε εἶναι αἱ γενεαί, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Φυσιολόγοι ἀνάγουσι τοὺς αὐτῶν εἰρημένους κατοίκους τῆς γῆς. Τῆς πρώτης, ἣτις ὀνομάζεται Καυκάσιος γενεά, εἶναι ὅλοι οἱ Ἑυρωπαῖοι, οἱ Ἕλληνας, οἱ Τῦρκοι, οἱ Ἀρμενῖοι, καὶ ὅλοι οἱ οἰκῦντες εὐδοθεν τῶν Καυκασίων ὄρεων, καὶ τινες Ἀφρικανοί, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσι τὸ Ἀρκτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Οὗτοι οἱ λαοὶ ἅπαντες εἶναι λευκοὶ τὴν ὄψιν, ὠραῖοι, καὶ καλοκαμωμένοι. Τῆς δευτέρας γενεᾶς λαοὶ εἶναι οἱ ἐκεῖθεν τῶν Καυκασίων ὄρεων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ οἱ κατοικῦντες εἰς τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν, οἱ ὅποιοι φθάσαντες ἕως εἰς τὰ Ἀνατολικά παραθαλάσσια αὐτῆς, καὶ ἕως εἰς τὸν Ἰσημερινόν. Αὕτη ἡ γενεὰ καλεῖται Μογγόλιος· οἱ λαοὶ ταύτης τῆς γενεᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι μελαγχεῖνοι, ἀραιότερα, με πλάτῳ φρόσωπον, καὶ με μικρὰς ὀφθαλμούς, ἢ τλ'.

Εἰς τὴν τρίτην γενεάν ἀνάγονται οἱ φυσικοὶ Αἰθίοπες, οἱ κατοικῦντες τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ὅποιοι εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μελανες. Οὗτοι οἱ λαοὶ ἔχουσι τὰ χεῖλη των χονδρά, καὶ αὐτῶν κάτω γυρισμένα, τὴν μύτην πλατεῖαν, τὰς τεῖχας τῆς κεφαλῆς των μελανωτάτας, καὶ περιεσπρῆμμένας ἀπὸ τὴν φύσιν. Λέγεται ἡ γενεὰ αὕτη Αἰθίοπος γενεά. Ἡ τέταρτη γενεὰ εἶναι οἱ Ἀμερικάνοι, τῆς ὁποίας οἱ λαοὶ εἶναι οἱ ἐπίλοιποι Ἀμερικανοί, οἱ ὅποιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι κατὰ τὴν ὄψιν τοῦ σώματος αὐτῶν χαλκόχροοι καὶ κίτρινόχροοι. Εἰς τὴν πέμπτην γενεάν ἀνάγονται ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ τινες κατοικῶσι τὰς Νήσους τῶν Νοτίων Ὀκεανῶν. Οἱ λαοὶ ταύτης τῆς γενεᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἐλαιόχροοι, ἔχουσι πλατεῖαν τὴν ῥίνα

(μύτην), μεγάλον τὸ σῶμα, καὶ δασύμαλοι. Ἡ γενεὰ αὕτη καλεῖται Μαλαίτιος γενεά.

§. 195. Οἱ λαοὶ τούτων τῶν γενεῶν, ἄλλοι μὲν εἶναι κατὰ πάντα ὅμοιοι, καὶ ἄλλοι ὀλίγον διαφορτικοί. Οἱ φυσικοὶ Τοῦρκοι διαφέρουσιν ὀλίγον τι ἀπὸ τῆς Ἑλλήνας· ἔτι πάλιν ξεχωρίζουσιν ἀπὸ τῆς Ευρωπαϊκῆς. Οἱ Ἕλληνες εἶναι μέτριοι μὲν κατὰ τὸ σῶμα, πλὴν ἔχουσι τὴν κεφαλὴν ὀλίγον μεγαλύτεν, τὴν ῥίνα μετρίαν, τὸ μέτωπον ὀλίγον ἐκβεβλημένον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν· τοιαύτῃ κεφαλῇ, οἱ Φυσιολογοὶ τὴν καλεῖσιν Ἑλληνικὴν. Παρὰ τῆς τῆς χαρακτῆρας δεικνύονται καὶ ἄλλοι διάφοροι μεταξὺ εἰς τὰς μεγάλας ταύτας ἀνθρωπίνους γενεάς, τὰς ὁποίας ὁ πειεργὸς Γωργάφος διδάσκει νὰ τὰς ἀναγνώσῃ εἰς τὰς μεγάλας πραγματείας τῆς Φυσιολογίας, καὶ Φυσικῆς Ἴσοείας.

Περὶ Ἀνέμων.

§. 196. Ἐπειδὴ καὶ θέλομεν ἀρχίσαι τὴν καταγραφὴν ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἶναι καλὸν νὰ εἰπῶμεν πρότερον ὀλίγα τινα περὶ τῶν ἀνέμων, οἱ ὁποῖοι περικαλύπτουσιν ὅλην τὴν ὑδρογειον ἡμῶν Σφαῖραν. Οἱ ἀεμοὶ οὗτοι ἄλλο δὲν εἶναι, εἰ μὴ ἐκροαὶ τινὲς τῆς περὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀτμοσφαιρας. Ὁ ἀῆρ, ὅστις εἶναι τὸ ἀναγκαϊότατον στοιχεῖον παντὸς ζωτικῆς ὄντος, εἶναι ἐν μέρει συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαιρας· ἡ ὁποία συγκεκμημένη οὕσα ἀπὸ ἀέρα καὶ ἀτμῆς τῶν ὑγρῶν σωμάτων, περικαλύπτει ὅλην τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν. Ὁ ἀῆρ, δὲν εἶναι πνεῦμα καθὼς αἱ Παλαιοὶ ἐνόμιζον, ἀλλὰ σῶμα βαρὺ, πιεσθὸν, ἐλαστικόν, καὶ ἠχητικόν, τὰ μετέωρα τῶν ὁποίων συστέλλονται μετέωρα καὶ ἐκτείνονται. Ὁ ἀῆρ ἔτις ἀκόμη δὲν εἶναι σῶμα ἁπλῆν, ἀλλὰ συνθετικόν, τὰ συνθετικὰ μέρη τοῦ ὁποίου

ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ. 107

ποίου είναι τὸ Θερμοξυγόνον, τὸ Σηπτογό-
νον, τὸ Φλογόγονον, καὶ τὸ Ἀνθρακικόν ο-
ξύ. Ὅλας τήτους τῆς ἀέρας τῆς ἀναπνέομεν ἀκα-
ταπαύστως καὶ τοὺς καταπνέομεν, πλὴν μὲ ἀνα-
λογίαν τινα· δηλαδή εἰς ἑκατὸν μέρη κοινῆ ἀέρος,
εἰσπνέομεν 21 μέρος Θερμοξυγόνου, 79 σηπτογό-
νου, τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι Ἄζωτον καλοῦσι, καὶ εἰς
χιλιοστόν φλογόγονον, καὶ ἄλλον πῶσον ἀνθρακικόν.
(1) Τὸ Θερμοξυγόνον τὸ δὶγάζομεν, ἐνώοντες θεϊ-
κόν οξύ, ὕδωρ, καὶ εἰς μέταλλον νέον Μαγκανέζιον
καλούμενον· τὸ Θερμοξυγόνον εἰσπνέομενον, ζωη-
ρῶνει τῷ καρδίαν τῆ ἀνθρώπου, βοηθεῖ τῷ κυ-
κλοφορίαν τοῦ αἵματος, εἰς τὸ ὁποῖον δίδει καὶ τὸ
ερυθρὸν χρῶμα. τὸ Θερμοξυγόνον τοῦτο καθαρόν
ὄν, εἰσπνέοντες το οἱ ἀνθρώποι ἢ πίνοντες το, κοκ-
κινίζουσι κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ ὄμματα, ὥστε δι-
κόπως δύνανται νὰ βλαφθῶσι τὰ ζωτικὰ πνεύ-
ματα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ὁ Προνοητὴς τῆς Φύσεως
ἔδωκε καὶ τὸν ἄζωτον αἶρα, μὲ τὸν ὁποῖον ἐν κραμα-
γερόμενον, ἀπολύει ὄχι ὀλίγον ἀπὸ τῷ ζωηρότητά
του· τὸ Θερμοξυγόνον τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
μεταβάλλει τὰ σώματα εἰς οἷα, δίδει τὰ χρώματα
εἰς τὰ πωρικὰ, καὶ εἰς τὰ κίτρα, κατλ. ὁ δὲ ἄζω-
τος, εἴτε τὸ σηπτογόγονον ἐγίνον ἀπὸ τῷ φύσιν δια-
νὰ σήπη καὶ νὰ χαλᾷ τὰ πράγματα τῆ κόσμου. Αὐ-
τὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σήπει καὶ μεταβάλλει τὰ
κρέατα καὶ τὰ ἄραια σώματα τῶ ἀνθρώπων εἰς
σκω-

(1) Εἰς εὐρεσίαν πάντης τῆς ἀναλογίας πάντων τῶ ἀέρων, εἶναι
εἰς ὄργανον ὑάλινον εἰς εἶδος σωλῶος ἐπὶ πνεύμα πεποιημένον,
Θερμοξυγονόμετρον καλούμενον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Χυμικοὶ
βάνοντες αἶρα κοινόν, καὶ ὀλίγον φωσφορον, εἰς τὰ θερμαίνοντες
το, κρατῶσι τὸ ζητῶμενον.

σκαληκων βρωμα και δυσωδιαν, ουκ με το φλογο-
 γονον. Τον αζωτον αερα τον εκβαζομεν απο τα σε-
 σηπότα κρέατα τῶ ζῶων δια τῆ πυρός· το φλογο-
 γονον παλιν ενεμενον με το θερμόξυγονον, προξενει
 τῶ φλόγα και το πῦρ· εκβαζομεν τῶτον τον αερα
 βαοντες εις μίαν φυάλλω ρινίσματα μεταλλων, υ-
 δωρ και θεικόν οξύ, απο τοῦ πυρός και της θερ-
 μης. Το βάρος τῶ αέρος, πρὸς το βάρος τῆ ατ-
 μοσφαιρας ειναι ως 1 πρὸς 15, ὡστε ὁ αἰρ οὔτος
 ειναι πολλα ελαφρότερος τῶ λοιπῶν αέρων, ἐκ τῆ
 ὁπείου αἱ γυναικες τῶ Ευρωπαϊῶν κατασκευάζουσι
 τὰς αεροστατικὰς ἐκεινας μηχανὰς, με τὰς ὁποίας
 αναβαίνουσιν ἕως εις τον κρανον, πλεύουσαι εις τὴν
 ατμοσφαιραν, ὡσαν τινες βασιλικοὶ μέλανες αετοί.
 Το ανδρακικόν, το ὁποῖον ἡ φυσικὴ φαίνεται ὅτι το
 ἔκαμε να βλάπτη παρα να ὠφελῆ, ειναι ενας αἰρ
 βαρύτατος, ὁ ὁποῖος δίδυς θανατῶνει τὰ ζῶα και
 τὰ πουλῖα· ὁ αἰρ οὔτος εκβαίνει εις πληθὺς ἀπο
 τὰ ζυμακῶνα σταφυλῖα (τζίπυρα), καὶ ἀπο ἄλλα
 πολλα ἀνήλια, καὶ ἕψας τῆς γῆς τον εκβαζομεν
 ἀκόμη και με τῶ Χυμικῶ τεχνῆ, ἐνωοντες ἀσβε-
 σομάρμαρον, ὕδωρ, καὶ θεικόν οξύ, κατλ. Οὔτοι λοι-
 πόν οἱ τέσσαρες αέρες ειναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι συνί-
 σωσι τῶ Ἀτμοσφαιραν, ἡ ὁποία φαίνεται ὡς μίᾳ
 μεγάλη θάλασσα του κόσμου. Αὕτη ἡ ατμοσφαιρα
 τώρα μεν κινεῖται ἀπο τῶ Ἀρκτον πρὸς Μέσημ-
 βειαν, και τώρα ἀπο τὴν Δύσιν πρὸς Ἀνατολᾶς· ὁ
 ἐξί κινεῖται ἀπο τέσσαρα μέρη τῆ κόσμου, και ανα-
 παυεται παλιν εις αὐτὰ τὰ ἴδια μέρη τῆς γῆς. Ἡ
 ατμοσφαιρα αὕτη τείνει πάντοτε εις ἰσορροπίαν· ἀν
 αὕτη κινεῖται με ἡσυχον ἔθρον καὶ ἱλαρον, ὀνομάζε-
 ται τότε αἰρ, ἡ αέρες κοινῶς, ἀν ὁμως κινηθῆ με ὀρ-
 μῆν καὶ βίαν, τότε καλεῖται ανεμος ἡ ανεμοί, πληθυντι-
 κῶς. Πολλὰ ειναι αἱ αἰτίαι, αἱ ὁποῖαι βαρῶσι τῶ
 ατμοσφαιραν εις κίνησιν, καὶ προξενῶσι τὰς ανέμους.

Πολ-

Πολλὰ εἶναι ὅμως καὶ αἱ γνώμαι, αἱ ὁποῖαι ὑποθέπουσιν αὐτὰς τὰς αἰτίας. Ὁ σοφὸς Γαλιλαῖος τῷ Γαλιλαίῳ πρὸς τοὺς ἄλλοις θέλει καὶ τὴν ἀξονικὴν κίνησιν τῆς γῆς, ἡ ὁποία κινουμένη συγκινεῖ μαζὺ καὶ τὴν ἀτμοσφαῖραν, πλὴν τώρα πολὺ, καὶ τώρα ὀλίγον, κτλ. Ἄλλοι πάλιν θέλουσι τὰς διαφορὰς ἀναθυμιάσεις τῶν ὑγρῶν σωμάτων, τὸ ἠλεκτρικὸν πῦρ, τὰς ἐκροὰς τῆς ἀτμοσφαίρας, τὰς διαλύσεις τῶν πολλῶν χιόνων, τοὺς καταράκτας τῶν μεγάλων ποταμῶν, κτλ. Τὸ κυριώτερον ὅμως αἴτιον εἶναι ὁ μέγας ἥλιος, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς θερμὰς τοῦ ἀκτίνης ἀραιώνει ὁσημέραι τὴν ἀτμοσφαῖραν κατὰ τὴν διακεκαυμένῳ ζώνῳ, τὴν σκορπίζει ἀπὸ τὸ εὐα καὶ ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, σχηματίζων ἄς τινας ἄλλας μεγάλας ποταμὸς τῷ ἕραν. Οἱ περὶ τὴν πόλιν ψυχρότατοι ἀνεμοὶ θεωροῦνται ἐκεῖ εἰς πλῆθος καταπιεσμένοι καὶ συσπασμένοι ἀπὸ τὴν ψύχραν, ἔρχονται μὲ ὀρμὴν διὰ νὰ καταλάβωσι τὸν τόπον τῶν ἀραιωμένων ἀέμων, ὅπως ἀπαιτῶνται μὲ βίαν, ἐκκλίνουσι διὰ τὴν ἐλασικότητά των ἀπὸ τὸ εὐα καὶ ἄλλο μέρος τῷ ἕραν· δηλαδή, ἢ πρὸς Ἀνατολὰς ἢ πρὸς Δυσμὰς· οἱ ὁποῖοι παρωξυσμένοι ὄντες τρόπον τινα ἀπὸ τὸν θυμὸν τους, ὡς τινα ἀχαλίνωτα ἄλογα, ἔρχονται διὰ τὴν πεδίον τῆς μεγάλης ἀτμοσφαίρας πρὸς πᾶσαν ὀρθογώνιον, ἕως καὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ὤρμησαν, καὶ ἐξῆλθον. Δυσχερεῖς οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, τὴν ὁποῖον ἡ τύχη τῆς παρασάειναι εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν ποικίλων ἀέμων· ἡ ἄμμος τῆς Μέκας, καὶ ἐκεῖνη τῆς Μεγάλης Ἀραβίας, τοῖχος γίνεται ἀπὸ τὸ εὐα μέρος καὶ βενὰ ἀπὸ τὸ ἄλλον, ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν ἀέμων. Τόποι ὀλόκληροι καὶ ἀνθρώποι ἀπειροὶ καλύπτονται ἀπὸ τὸν σωρὸν τῆς ἄμμου ταύτης, καὶ ἄλλοι πάλιν ἀνακαλύπτονται, καὶ ξεσκεπάζονται εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Οὗτοι λοιπὸν εἶναι οἱ ἀνεμοὶ, τὴν ὁποῖον οἱ ἀν-

Θρωποι δια να τες γνωρίσωσι και να τες καταλάβωσι, ἔδωσαν και ὀνόματι εἰς αὐτὰς ἀνάλογα μὲ τὰ μέρη τῆς γῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται φυσῶντες, ἢ ἄλλως πως. Οἱ ἀνεμοὶ οὗτοι φυσῶσιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη και πρὸς πᾶσαν ὀρθοβολίαν, και εἰς ὅλα τὰ μέρη. Τὰ πρῶτα μέρη ταῦτα, τὰ ὁποῖα καὶ ῥόμβοι καλεῦνται, κατ' ἀρχὰς ἦσαν τέσσαρα· Ἄρκτος, Νότος, Ἀνατολή, και Δύσις. ἔπειτα ἐδιαιρέθησαν εἰς ὀκτώ, μετὰ ταῦτα εἰς δεκάξι, καθὼς εἶται ἢ διαιρέσεις τῶ Ἰταλῶν, καὶ τῶ ἄλλων Ἑθνῶν. Οἱ Ἕλληνες, οἱ πλέον πειρώργοι τῶ λοιπῶν Ἑθνῶν, ὡς Ἀνδρόμαχος ὁ Κρήσις, Ἀριστοκλῆς ὁ Φιλόσοφος, και ἄλλοι, υποδιείρασαν αὐτὰ τὰ μέρη εἰς τριάκοντα δύο ῥόμβους, ἕκαστος ῥόμβος περιέχει 11°, 15'. εἰς καθὲ ἀνεμον τῶν τῶ ῥόμβων ἔδωσαν και ὄνομα ἰδιαίτερον, ὀνομάσαντες αὐτοὺς οὕτως. Ἀπαρκτίας, Ἀπαρκτίας Ἀνατολικός, Βορέας, Βορέας Ἀνατολικός, Μέσης, κατλ. με ὅλον πῶτο μεταξύ τούτων τῶ ῥόμβων καὶ ἀνέμων μένει ἓνα ἀρκετὸν διάστημα. Τῶτο πῶ διάστημα ἐγὼ εἰς τὸν νέον Ἀτλαντα, εἴτε εἰς τὴν νέαν μου Θαλάσσειον Χάρταν, διαίρεσα εἰς τὸ μέσον ὅστις εἰς 5°, 35', και τὸ ὀνομάζω ἡμισυ τοῦ ΑΒ, ΒΓ, ΒΑ, δηλαδὴ τὸ ἡμισυ τῆς Ἀπαρκτίας, και τῆς Ἀνατολικῆς Ἀπαρκτίας, ἢ Βορείου και Ἀνατολικῆς Βορείου, κατλ. καθὼς εἰς τὸν Ἀνεμοδείκτην φαίνονται.

Πρὸς μεγαλητέραν ὀβολίαν τῶ φιλομαθῶν Γεωμέτρων και Ναυπῶν, ἐγὼ ἐσημείωσα ἕκαστον ἀνεμον πῶ ἀνεμοδείκτη, με εἰς ἕνα Ἑλληνικὸν χαρακτήρα τοῦ Ἀλφαβήτου, ὁ ὁποῖος χαρακτήρ μοι παρασαίνει τὸν φυσῶντα ἀνεμον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος· δηλαδὴ λέγοντες ὅτι φυσᾷ, ὁ Α, ἢ ὁ Γ, ἢ ὁ Ε, ἐννοῶμεν ὅτι φυσᾷ ὁ Ἀπαρκτίας, ἢ ὁ Βορέας, ἢ ὁ Μέσης, και τὰ λοιπά.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΟΥ.

1.	A.	$\frac{1}{2}$	Α'παρκτίας. Τραμοντανα. Γιλδιζ.
2.	B.	$\frac{1}{2}$	Α'παρκτίας Ανατολικός.
3.	Γ.	$\frac{1}{2}$	Βορέας. Γραικοβραμοντανα. Γιλδιζ Ποργιάζ.
4.	Δ.	$\frac{1}{2}$	Βορέας Ανατολικός.
5.	E.	$\frac{1}{2}$	Μίσης. Γραικο. Ποργιάζ.
6.	Z.	$\frac{1}{2}$	Μίσης Ανατολικός.
7.	H.	$\frac{1}{2}$	Κεκίας. Γραικολεβαάντε. Γκιόν Δουσα Ποργιάζ.
8.	Θ.	$\frac{1}{2}$	Κεκίας Ανατολικός.
9.	I.	$\frac{1}{2}$	Α'πλιώτης. Λεβαάντε. Γκιόν Δουσα.
10.	K.	$\frac{1}{2}$	Α'πλιώτης Νότιος.
11.	Λ.	$\frac{1}{2}$	Εύρος. Συροκολεβαάντε. Γκιόν Δουσα Κεσιλαμέ.
12.	M.	$\frac{1}{2}$	Εύρος Νότιος.
13.	N.	$\frac{1}{2}$	Ευρόνοτος. Όστροσιράκο. Λοδοί Κεσιλαμέ.
14.	Ξ.	$\frac{1}{2}$	Ευρόνοτος Νότιος.
15.	O.	$\frac{1}{2}$	Φοινικίας. Σιρόκο. Κεσιλαμέ.
16.	Π.	$\frac{1}{2}$	Φοινικίας Νότιος.
17.	P.	$\frac{1}{2}$	Νότος. Όσρο. Λοδοί.
18.	Σ.	$\frac{1}{2}$	Νότος Δυτικός.
19.	T.	$\frac{1}{2}$	Λιβόνουτος. Όσρογαρμπίν. Κεμιλέ Λοδοί.
20.	Υ.	$\frac{1}{2}$	Λιβόνουτος Δυτικός.
21.	Φ.	$\frac{1}{2}$	Λι↓, Γαρμπίν. Κεμιλέ.
22.	X.	$\frac{1}{2}$	Λι↓ Δυτικός.
23.	Ψ.	$\frac{1}{2}$	Ζεφυρόλι↓. Πονέντε Γαρμπίν. Μπαπ Λοδοί.
24.	Ω.	$\frac{1}{2}$	Ζεφυρόλι↓ Δυτικός.
25.	1.	$\frac{1}{2}$	Ζέφυρος. Πονέντε. Μπαπ.
26.	2.	$\frac{1}{2}$	Ζέφυρος Αρκτικός.
27.	3.	$\frac{1}{2}$	Αργέσης. Πονέντε μαίτρο. Μπαπ Καραγελ.
28.	4.	$\frac{1}{2}$	Αργέσης Αρκτικός.
29.	5.	$\frac{1}{2}$	Θρασκιοζέφυρος. Μαίτρο. Καραγελ.
30.	6.	$\frac{1}{2}$	Θρασκιοζέφυρος Αρκτικός.
31.	7.	$\frac{1}{2}$	Θρασκίας. Μαίτρο-Τραμοντανα. Γιλδιζ Καραγελ.
32.	8.	$\frac{1}{2}$	Θρασκίας Αρκτικός.

§. 197. Ὁ εἰρημῶνος λοιπὸν ἀνεμοδείκτης μᾶς παρασαίνει τὰς 64. ἀέμους, οἱ ὅποιοι διῶνται νὰ διακριθῶσι καὶ εἰς ἄλλας περισσοτέρας. Οἱ ἀέμοι ἔτσι, ἄλλοι μὲν φυσῶσι ἐπὶσῖως, καὶ ὀνομάζονται Ἐπίσειοι, ὅ, τι λογῆς εἶναι οἱ ἀέμοι τῶν μεγάλων Ὠκεανῶν, τῶν Ἰνδῶν τῆς Κίνας, καὶ τλ'. Ἄλλοι περιοδικῶς, καὶ ὀνομάζονται Περιοδικοί, ἢ καὶ μετέμια κοινῶς, οἱ ὅποιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φυσῶσι εἰς τὰς μικρὰς θαλάσσας, καὶ εἰς τὰς ἑσθῆς πορθμῆς, καθὼς εἶναι ἐκεῖνοι τῶν Βυζαντίων, τῆς Ἑλλησπόντου καὶ τλ'. Εἶναι καὶ ἄλλοι ἀέμοι, οἱ ὅποιοι φυσῶσι ἀτάκτως, δηλαδὴ ἄλλοτε μὲν ἀπὸ τὸ εἷα μέρος, καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ἄλλοτε παύουσι παντελῶς, καὶ ἄλλοτε πάλιν μεταβάλλονται εἰς λαίλαπας, καὶ καταυγίδας· οἱ ὅποιοι κάμναι τὰς δυσουχεῖς ναυτας καὶ χάνουσι καὶ τὰς χάρτας πῶν, καὶ διαβήτας, καὶ ὅλης τῆς ἀνεμοδείκτης πῶν. Εἰς μάτῳ οἱ ταλαίπωροι ναυται θυμῶναι, εἰς μάτῳ φωνάζουσι, καὶ βλασφημοῦσι· οἱ ἀέμοι χεῖς νὰ τὰς φοβεῖνται καὶ νὰ τοὺς ἔφομάζουσι, ἀπερνῶσι ἀπὸ τὸ εἷα μέρος εἰς τὸ ἄλλο, ὑποταζόμενοι εἰς τὴν φοβεράν προσταγὴν τῆς Ἐσῆς τῶν θεῶν τῶν ἀέμων.

§. 198. Εἶναι καὶ ἄλλοι Ἀέμοι, ἀνακαμφίπῳ καλέμενοι, οἱ ὅποιοι φυσῶντες, επιστρέφουσι πρὸς τὴν αὐτὸν τῆς. Περὶ τῶν ἀέμων τῶν καὶ περὶ τῶν ἰδίων μάτων αὐτῶν, εἰς τὸ δεύτερον Βιβλίον τῶν Μετεωρολογικῶν ὁμιλεῖ ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης εἰς πλάτος.

Οἱ ἀέμοι λοιπὸν ἔτσι φυσῶντες, ἄλλοι μὲν φαίνονται ὅτι εἶναι ψυχροί, ἄλλοι δὲ θερμοί, καὶ ἄλλα ὑγροί, ἀαλόγως μὲ τὰς τόπας, καὶ μὲ τὰς καιρὰς εἰς τὰς ὁποῖας φυσῶσι καὶ δέουσονται.

Α'. Ὁ Ἀρκτικός, ὅς τις καὶ Τραμοντάνα Ἰταλικῶς καλεῖται, φαίνεται ψυχρὸς, ἐπειδὴ καὶ ἐρχόμενος εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ Ἀρκτικά μέρη τῆς γῆς, φέρει μαζί του καὶ πολλὰ μερίδια τῆς χιόνος πῶν ἐκεῖσε τόπων. Ἐ-

πρὸς ὁ ἄνεμος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φουᾶ τὸ θέρους, καὶ ὀνομάζεται μελτέμι.

Ὁ Ἀπαρκτίας εἶναι αἰθριος ἀήρ, ὑγιεινός, νεφελώδης, ἀστραπαῖος, χαλαζώδης, ἐκνεφίας, καὶ κατὰ πολλὰ ὑγρὸς καὶ σφοδρὸς.

Γ. Ὁ Βορέας, ὁ ὁποῖος φουᾶ πολλὰ πλησίον τῆς Ἀπαρκτίας, εἶναι καὶ αὐτὸς ὑγρότατος, νεφελώδης, καὶ ἀστραπαῖος.

Ε. Ὁ Μέσης εἶναι μετ' ὑγρὸς, νεφελώδης, καὶ ἀνακαμφίπνοος, πλὴν πολλάκις γίνεται ἐκνεφίας, καὶ φουσῶν ἐκ τῶν νεφῶν, σκορπίζει τοὺς λοιποὺς ἀνέμους.

Η. Ὁ Κεκίας εἶναι ὀλίγον ὑγρὸς, καὶ ἀνακαμφίπνοος. αὐτὸς φουᾶ πρῶτον ἀνοίξιν, βοηθῶν τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ διὰ τὰ ἀνοίξωσιν.

Λ. Ὁ Εὐρος φουᾶ πρὸς τὸ Φθινόπωρον. αὐτὸς εἶναι ξηρὸς, καὶ καυματώδης, καθὼς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης.

Ρ. Τ. Ὁ Νότος καὶ ὁ Λιβόνοτος, εἶναι ὑγροὶ θερμοὶ καὶ καυματώδεις.

Φ, καὶ Ψ. Ὁ Λίψ, καὶ Ζεφυρόλιψ, οἱ ὁποῖοι καὶ Λίβεις καλεῦνται, φουσῶσι τὸν Σεπτέμβριον μῆνα, εἰτινες εἶναι καὶ ὑγροὶ καὶ καυματώδεις.

Ι. Ὁ Ζέφυρος, ὅς τις παράγεται ἀπὸ τοῦ ζώου φέρειν, εἶναι καυματώδης, καὶ εἰς τινὰ μέρη κατὰ πολλὰ νοσώδης. ὁ Ζέφυρος σινηθίζει καὶ φουᾶ πρὸς τὸν Ἰέλιον μῆνα.

3. Ὁ Ἀργέστης, εἶναι ξηρὸς, αἰθριος, ἀστραπαῖος, χαλαζώδης, καὶ ἐκνεφίας.

7. Ὁ Θρασκίας, τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι παράγελ καλοῦσιν, εἶναι αἰθριος, ἀστραπαῖος, χαλαζώδης, καὶ ἐκνεφίας.

§. 199. Οἱ ἄνεμοι εἶσι ἀκόμη, κατὰ διαφόρους τῆρας, καὶ καιρὸς ἔχουσι διαφορὰς καὶ τὰς ιδιότητας

αὐτῶν· δηλαδή οἱ βόρειοι ἀνεμοί, οἱ ὅποιοι εἰς τὸν πόρον των εἶναι ψυχροί, εἰς τὸν Ἀνταρκτικὸν Πόλον εἶναι θερμοί. ὁμοίως καὶ οἱ Νότιοι εἰς τὸ Ἀρκτικὸν ἡμισφαίριον τῆς γῆς εἶναι θερμοί, καὶ γλυκεῖς, εἰς καιρὸν ὅπου εἰς τὸν Μεσημβρινὸν Πόλον αὐτοὶ εἶναι ψυχροί.

Διὰ τὰ γνωρίσματα αὐτὰς τὰς ιδιότητες τῶν ἀνέμων, καὶ τὰς καταλάβῃ, χρειάζεται να ἔχη τινὰ ὄργανα ἐπὶ ταῦτα πεποιμημένα διὰ τὰς ἀνέμους καὶ καιρὸς. τὸ Ἰσρομέτρον εἶναι εὖ ὄργανον διὰ τὰ γνωρίσματα τῆς Ξηρασίας, καὶ ὑγρασίας τῶν ἀνέμων. τὸ Θερμόμετρον πάλιν χρησιμεύει διὰ τὰ ἰδῆ ἂν ὁ αἶρ εἶναι ψυχρὸς ἢ θερμὸς. τὸ Βαρόμετρον, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ μεγαλύτερον, χρειάζεται διὰ τὰ ἐξόρμητις ἂν ὁ αἶρ εἶναι αἰθέριος, ἢ χαλαζώδης, ἢ ἀσραπαῖος, κτλ.

Εἶναι καὶ ἄλλα δύο ὄργανα, τὸ ἓν ἐκ τῶν ὁποίων λέγεται Ἀνεμοσκόπιον, τὸ ὅποιον δεικνύει τὸν φυσᾶντα ἀνεμόν. τὸ ἄλλο προσαγορεύεται Ἀνεμόμετρον, τὸ ὅποιον μετᾷ τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν ταχύτητα τῶν ἀνέμων, τῶν ὁποίων ἡ μέση ταχύτης εἶναι ἕως δώδεκα μίλια εἰς τὴν ὥραν.

Ἰδὲ λοιπὸν ὅπῃ ὀξεθέσαμεν τὸν Ἀνεμοδείκτην τῶν μετὰ τῆς ἑξόπου νεώτερον, καὶ διαφορετικὸν τῶν λοιπῶν, ὁ ὅποιος θέλει μᾶς χρησιμεύσειν εἰς τὸ ἐξῆς, εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ Πόλεων τῆς Κόσμου.

§. 200. Ἡμεῖς ἐπομεν (§. 190.) ὅτι ἡ γῆ διαιρεῖται εἰς δύο ἡμισφαίρια, τὸ εὖ τῶν ὁποίων καλεῖται ἀνα, καὶ τὸ ἄλλο, κατω. καὶ τὸ μὲν ἀνω ἡμισφαίριον εἶναι ὁ Παλαιὸς Κόσμος, τὸν ὅποιον καπικῶμεν ἡμεῖς. τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ὅποιον καλεῖται Νέος Κόσμος, ἢ καὶ Ἀμερικῆ, κατοικεῖται ἀπὸ τῆς Ἀμερικάνης. Ὁ Παλαιὸς Κόσμος διαιρεῖται
πά-

πάλιν εἰς τρία, Ἀσίαν, Ἀφρικῶν, καὶ Εὐρώπιον ὁ δὲ Νέος Κόσμος διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς Βορείαν Ἀμερικὴν, καὶ Νοτίαν. Εἶναι καὶ οὗτος τριπλῶς ἄγνωστος καλέμενος, ὁ ὁποῖος διαιρεῖται εἰς Ἀρκτικὸν ἄγνωστον Κόσμον, καὶ εἰς Ἀνταρκτικόν, καθὼς εἰς τὸν ἐφεξῆς Πίνακα φαίνεται. Παρὰ τούτους τὰς μεγάλης Κόσμος εἶναι καὶ ἄλλα τινὰ μέρη, Νῆσοι καλέμενα, τὰ ὁποῖα δεικνύονται διεσκορπισμένα ἐν τῷ κακείῳ, μέσα εἰς τὰ ἀχυνῆ πελάγη, τὰς ὁποίας Νήσους ἀντὶς τὰς σιναΐξ, θέλει κάμειν εἶνα ἄλλον νεώτερον Κόσμον.

§. 201. Τὰ ἀπείρα ταῦτα Νήσια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντὸς τῆς κόλπων τῶν μεγάλων Ὠκεανῶν καὶ Θαλασσῶν, εἰς τὰς Παλαιὰς ἦτον πάντῃ ἀγνώριστα· τὰ ὁποῖα ἠδωμήθησαν μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀνακαλύψασθαι μόνον τὰ πεπολιτισμένα Γαῖα, ἅτινα καταγίνονται εἰς τὰς τέχναις, εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ εἰς τὴν θαλασσοπορείαν. ἠδωμήθησαν καὶ, πλὴν ἀπέρασαν πολλοὶ αἰῶνες, ἕως οὗ εἰς τὰ φέρωσιν αὐτὰς τὰς γνώσεις εἰς τινὰ τελειότητα. Καὶ τίς ἐξέδοκε ἀκόμη πόσα μέρη δεικνύονται κεκρυμμένα ἐντὸς τῆς κόλπων τῆς ἀγνωσίας, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἀποπεταμίδεσθαι πρὸς τὸν δόξαν τῶν μεταγενεσέων πνευμάτων.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ:

§. 202. Ἡ Γῆ ἐπορευομένη ὅτι διαιρεῖται εἰς δύο Κόσμοις, δηλαδὴ εἰς Νέον, καὶ Παλαιόν· καὶ ὁ μὲν νέος ὑποδιαίρεται εἰς δύο, ὁ δὲ παλαιὸς εἰς τρία δηλαδὴ εἰς Εὐρώπιον, Ἀσίαν, καὶ Ἀφρικῶν. Ἐκαστὸν μέρος τῶν ἐπιδιαιρεῖται πάλιν εἰς Βασίλειαν, εἰς Ἐπαρχίας, εἰς Πόλεις, καὶ εἰς Χώρας, καὶ τὰ Προτὴ ὅμως ἀρχίσωμεν τὴν καταγραφὴν ἐκαστοῦ

στὸ τόπου, εἶναι καλὸν νὰ βάλωμεν ὑπ' ὄψιν εἷς
 ἄημα, τὸ ὁποῖον νὰ παρασταίῃ ὅλην τὴν Γῆν,
 διηρημένῳ ἢ ὑποδιηρημένῳ εἰς τόπους, καὶ ἐπαρ-
 χίας, αἱ ὁποῖαι φαινονται εἰς τὸ (Σχ. Γ.) ἔξοπον
 τινὰ δευτέραις μέγισταις γραμμῶν· καὶ γίνεται τοῦτο
 ὄχι δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ ἰδῇ ἕκαστος φιλομαθὴς
 εἰς πόσα μέρη διαίρεται εἷς πρῶτιστον αὐτῶν μέ-
 ρος, καὶ ὑποδιαίρεται.

ἢ Γῆ ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΚΟΣΜΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ.

Ὁ Παλαιὸς διαιρεῖται

Εἰς Εὐρώπην, ἐν ἧ εἰσὶν	Εἰς Ἀσίαν, ἐν ἧ εἰσὶν	Εἰς Ἀφρικὴν, ἐν ἧ εἰσὶν
<p>Ἡ Πορτογαλία. Ἰωνία. Γαλλία. Βελγία. Σαξωνία. Νορβηγία. Σβηκία. Σκυνδαβία. Ὁλλανδία. Πολωνία. Ρωσία. Μοχοβία. Ταρταρία. Σκυνδία. Ταυρικὴ. Μολδαυία. Βλαχία. Τυρκία. Μακεδονία. Ἑλλάς. Ἰθυρία. Γερμανία. Ἰταλία.</p>	<p>Ἡ Σιβηρία. Μοχοβία Ἀσιατικὴ. Ἡ Κίνα. Ἡ Ταρταρία. Ἄνεξάρτητοι. Αἱ Ἀνατολ. Ἰνδίαι. Ἡ Περσία. Ἡ Ἀραβία. Ἡ Γεωργία. Ἡ Ἀρμενία. Ἡ Χαλδαία. Ἡ μικρὰ Ἀσία. Ἡ Καππαδοκία, καὶ ἡ Πικλασίνη.</p>	<p>Ἡ Αἴγυπτος. Ἡ Λυβία. Ἡ Βαρβαρία. Ἡ Βιλαδογειρὶδ. Κάγγιν. Ἡ Καφραρία. Ἡ Γενία. Ἡ Μονομαπάτια. Ἡ Νεγρετία. Ἡ Νεβία. Ἡ Ζάαρη ἢ ἔρημος. Ἡ Ζαγυβαρ. Ἡ Μερὸν καὶ ἡ Μα ρόκ.</p>
<p>Ἐν ἧ εἰσὶ καὶ αἱ ἐρηξῆς Νῆσοι.</p>	<p>Ἐν ἧ εἰσὶ καὶ αἱ ἐρηξῆς Νῆσοι.</p>	<p>Ἐν ἧ εἰσὶ καὶ αἱ ἐρηξῆς Νῆσοι.</p>
<p>Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ. Ἀγγλία. Βρετανία. Ἰρλανδία. Ἰσλανδία. Αἱ Ἀζωεῖδες. Ἡ Πελαγονία. Αἱ Ὀρκαδες.</p>	<p>Ἐν τῷ μεγάλῳ Ὠκεανῷ. Αἱ Μαλίρβα Νῆσοι. Ἡ Γιάβα. Ἡ Βόρνεο. Ἡ Κεϋλάν. Συμάβα. Μολύκα. Αἱ Νῆσοι τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ Λισών. Ἡ Φορ- μόζα. Ἡ Νιφών.</p>	<p>Ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ὠκεανῷ. Ἡ Μαδαγασκάρ. Ἡ τῆς Φράνσας. Αἱ τῆς Ναυαρχία Αἱ Προδιδήνδες. Ἡ Κομόρη. Ἡ Ἀμσαρδάμ.</p>
<p>Ἐν τῇ Μεσογείῳ Θαλάσῳ. Αἱ Νῆσοι τῆς Δαλ- ματίας. Ἡ Κερκύρα. Κεφα- ληνία. Ζάκυνθος. Κρήτη. Σικελία. Μάλτα. Σαρδινία. Κόρσικα. Εὐβοία. Λήμνος. Ἄνδρος.</p>	<p>Ἐν τῇ Μεσογείῳ Θαλάσῳ. Ἡ Κύπρος. Ῥόδος. Αἱ Κυκλάδες. Αἱ Σπεράδες. Ἡ Χίος. Ἡ Σάμος. Ἡ Μυτιλήνη. Ἡ Τένεδος. Ἡ Τήλος. Σύμη. Κάρπαθος.</p>	<p>Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ. Αἱ Κανάριαι. Αἱ λεγόμεναι Μακάρων. Αἱ Ἐσπερίδες. Ἡ τῆς Ὠμαί. Ἡ τῆς Ματθαιί. Ἡ τῆς Ἑλένης.</p>

Ἡ Γῆ ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ Εἰς ΚΟΣΜΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΝ.

Ὁ Νέος διαίρεται

Εἰς Ἀμερικὴν Ἀρκτικὴν. ἐν ἧ εἰσὶν	Εἰς Ἀμερικὴν Νότιον. ἐν ἧ εἰσὶν	Εἰς Πελοπόννησον Ἀρκτικὴν, ἐν ἧ εἰσὶν
Ἡ Νέα Γαλλία.	Ἡ Χρυσὴ Καταλία.	Ἡ Νέα Δανία.
Ἡ Νέα Ἀγγλία.	Ἡ Γενεά.	Ἡ Νέα Οὐβελία.
Ἡ Νέα Σβεκία.	Ἡ Περσβία.	Ἡ Γῆ τῶ Γεωργίου.
Ἡ Νέα Νορβηγία.	Ἡ Μαγεθαιική Γῆ.	Ἡ Γροενλανδία.
Ἡ Φλωρίδα.	Ἡ Παραγουαία.	Αἱ Σπιτιπέργυαι Νῆσοι.
Ἡ Καναδά.	Ἡ Πλάτα.	Ἡ Νέα Ζέμβλα.
Ἡ Ἠνωμέναι Ἐπαρχίαι.	Ἡ Βρασιλία.	Αἱ τῶ Βαρφῆν Νῆσοι.
Ἡ Μεξικόν.	Ἡ Χιλή.	Ἡ Ἰαμέες.
Ἡ Νέον Μεξικόν.	Ἡ Παταγονία.	Ἡ Κριμπερλανδ.
Ἐν ἧ εἰσὶ αἱ ἐφεξῆς Νῆσοι.	Ἡ Γρανάδα.	Ἡ Φερρνεύα.
Ἐν τῶ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ.	Ἐν ἧ εἰσὶ αἱ ἐφεξῆς Νῆσοι.	Ἡ Κλέρκ Νῆσοι.
Ἡ Νῆσοι τῶ Σαν βίχ.	Πρὸς Δύσιν.	Αἱ Νῆσοι Καρέναι.
Ἡ Λός Μαίος.	Αἱ Γιαλάπαι.	Εἰς Πολιτικὴν Ἀναρκτηκτικὴν. Ἐν ἧ εἰσὶν
Ἡ Νεπλάδα.	Αἱ Τερίπους.	Ἡ Γῆ τῶ Πυρός.
Ἡ Κόκος.	Ἡ τῶ Παρά.	Ἡ Νέα Ὁζανδία.
Ἡ Πάζαρος.	Αἱ Νῆσοι τῆς Μαρκεζας.	Ἡ Γῆ τῶ Παπόνων.
Ἡ Γουαδαλούπαι.	Αἱ τῶ Κινδυν.	Ἡ Νέα Γενεά.
Ἡ Ἀλώσιχες.	Αἱ τῆς Φιλίας.	Ἡ Γῆ τῶ Κίρμ.
Ἡ Καρόλως.	Ἡ Καλιδονία.	Ἡ Νέα Ζελανδία.
Ἐν τῶ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ.	Ἡ Νέα Ζελανδία.	Αἱ Νῆσοι τῶ Σολομώντος.
Ἡ Νέα Γῆ.	Πρὸς Ἀνατολίας.	Αἱ Χαλενδέρ.
Ἡ Κριμπερλανδ.	Αἱ Νῆσοι τῶ Σαν βίχ.	Αἱ Νῆσοι τῶ Σαν βίχ.
Ἡ Ἀντίδες.	Ἡ τῆς Γεωργίας.	Αἱ τῆς Γεωργίας.
Ἡ Σαν Δομνίκο.	Αἱ Μαλβίνας.	Αἱ Μαλβίνας.
Ἡ Ἰαμοίκα.	Ἡ Τζουπά.	
Ἡ Κούβα.	Ἡ Ἀσενσιών.	
Ἡ Μαρτινίγκα.	Αἱ Χανδελέρ.	
	Ἡ Σανζπέρ.	

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ε Υ Ρ Ω Π Η

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η.

§. 203. **Η** Ευρώπη, τὴν ὁποίαν κατοικοῦσε πλεον πεπολιτωμένα καὶ ὀγενικά Ἔθνη τῷ Κόσμῳ κεῖται εἰς τὸ Ἀρκτικὸν Ἡμισφαίριον, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ Ἀρκτοδυτικὰ μέρη τῷ Παλαιῷ Κόσμῳ, ἧτις περιερίζεται κατὰ μὲν τὴν Δύσιν, ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· κατὰ δὲ τὴν Μεσημβρίαν, ἀπὸ τὰ στήλας τοῦ Ἡρακλέους, ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἀπὸ τὸν Ἑλλησπόντειον καὶ Βοσπορικὸν Πορθμόν· κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολίαν, ἀπὸ τὸν Πόντον, Μαιωτικὴν Λίμνην, καὶ μικρὰν Ταρταίαν· κατὰ τὴν Ἀρκτικὴν, ἀπὸ τὸν Ἀρκτικὸν Ὠκεανόν, καὶ Δοκίαν Θάλασσαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ευρώπη εἶναι τὸ μικρότερον μέρος τῆς πεντάκων μερῶν τῷ Κόσμῳ, πλὴν εἶναι τὸ καλλήτερον καὶ θερμότερον, διὰ τὴν ὑπερσυσίαν τῷ αἰέρος, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς χάριτας, τὰς ποίας οἱ λαοὶ αὐτῆς ἀπολαμβάνουσι· μὲν ὅλον τὸ αὐτὴ ἔχει ἑκτασὶν ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μίλια σχεδὸν 3600, ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας ἕως Ἐκτου σχεδὸν 2610. ✕

§. 204. Ἡ Ευρώπη ὀνομάσθη ἔτις ἀπὸ τῆς Ἰρώπης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀγνώροτος Βασιλέως; Τύρκε, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς Κάδμυ, τὴν ὁποίαν γαπήσας ὁ Ζεύς διὰ τὴν μεγάλω τῆς ὠραιότητι διὰ τὰ κάλλητις, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ προτερήματα
τι

τὴν ἦρπασε, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Κρήτην μετὰ πλοῖον ὀνομαζόμενον Ταῦρον· καὶ διὰ τὴν ἀπαθανάτισιν τὸ ὄνομά της, ὠνόμασεν αὐτὸ τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Κόσμου Εὐρώπῃ, ὡσαύτῃ εἶπη τις λόγος πρόσωπον· ἢ διότι ἡ Εὐρώπη φέγγουσα τὴν μὴν τῆς χολερωτάτης Ἡρας, τῆς γυναικὸς τῆς Διός, ἦλθε καὶ κατώκησεν αὐτὴν τὴν περπνοτάτην γῆν τῆς Εὐρωπαϊῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

205. **Η** Εὐρώπη περιέχει ἐν ἑαυτῇ τέσσαρας Αὐτοκρατορίας· δηλαδή τὴν Ῥωσικὴν, τὴν Ἀσριακὴν, τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ὀθωμανικὴν.

Καὶ 16. Βασίλεια.

τῆς Βρετανίας.	τῆς Βιτεμβέργας.
τῆς Σβηκίας.	τῆς Βαβαρίας.
τῆς Δανίας.	τῆς Σαξωνίας.
τῆς Ἰαπωνίας.	τῆς Πρωσίας.
τῆς Πορτογαλλίας.	τῆς Βοσμίας.
τῆς Ἰταλίας.	τῆς Οὐγγαρίας.
τῆς Νεαπόλεως.	τῆς Σαρδινίας.
τῆς Ὀλλανδίας.	τῆς Σικελίας.
τῆς Βεσφαλίας.	τῆς Ἑλβετίας, κτλ'.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

περιέχει εἰς τὴν ἄρκτουσίν της ἐν μέρος τῆς Εὐρώπης, δηλαδή τὰς ἑξῆς Ἐπαρχίας.

τὴν Μοχοβίαν.	τὴν Λιβονίαν.
τὴν Ἰγγίαν.	τὴν μικρὰν Ταρταρίαν.
τὴν Βελογορόδ.	τὴν Κερμαίαν.

τὴν

Τὴν Καζακίαν τῆ Δόν.	Τὴν Λιθουανίαν.
Τὴν Καζακίαν τῆς Οὐκρέϊνας.	Τὴν Κυρλανδίαν.
Τὴν Οὐσιακίαν.	Τὴν Βολωνίαν.
Τὴν Λαπουίαν.	Τὴν Ποδολίαν, κτλ'.
Τὴν Φιλανδίαν.	

Καὶ ἐν μέρος τῆς Ἀσίας.

Τὴν Ταρταρίαν.	Τὴν Καζαΐαν.
Τὴν Σαμογετίαν.	Τὴν Βεχκερίαν.
Τὴν Τόμβολτζ.	Τὴν Ὀλουϊμ.
Τὴν Σιβηρίαν.	Τὴν Καμσατσκαν.
Τὴν Καυκασίαν.	Τὴν Ἀναδίρ.
Τὴν Γεωργίαν.	Τὴν Νέαν Ζέμβλαν, κτλ'.
Τὴν Δαργεσαν Δάτκαν.	

Ἐθνη τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν
 Αὐτοκρατορίαν τῶν Ῥώσων.

α. Ἰγγροι.	κβ. Τάρταροι Τόμσκοι.
β. Ἐθῶνοι.	κγ. Νογαΐοι.
γ. Λιέφοι.	κδ. Τεόβι.
δ. Λαπῶνοι.	κε. Τῆ Ἐχολύμ.
ε. Φίνοι.	κς. Τῆ Κύσιμ.
ς. Λάπονες.	κζ. Τῆ Τέλιβερετ.
ζ. Βογῆλοι.	κη. Τῆ Βέργω.
η. Τογκέσιοι.	κθ. Σαβενίοι.
θ. Καλμῆκοι.	λ. Καζάκοι διαφόρων Γενῶν.
ι. Μογκῶλοι.	λα. Κρείχοι.
ια. Τάρταροι.	λβ. Βιρνῆσοι.
ιβ. Σαμοιέδαι.	λγ. Τέμσκοι.
ιγ. Ὀσιάκοι.	λδ. Τυραλίντζιοι.
ιδ. Βεράτοι.	λε. Βεχάριοι.
ιε. Τοχερεμίσοι.	λς. Μεσκέριοι.
ισ. Τσεβάχοι.	λζ. Βαραβίντζιοι.

εζ'. Μορδουίνοι.	λή. Βασκίεσι.
εή. Βοτιάκοι.	λθ'. Κίργκοι.
ιθ'. Ζερπιέροι.	μ'. Βερτίροι.
κ'. Τάρταροι τῷ Καζά.	μά. Τακέτιοι.
κά. Τάρταροι τῷ Βόλσκοι.	μβ'. Καμσάτσκοι, κτλ'.

Η ΓΑΛΛΙΑ

Περιέχει εἰς τὴν ἔξουσίαν της ὅλην τὴν Παλαιὰν Γαλίαν, τὸ Βέλγιον, καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας. Πρότινων μὲνων ἦτον ὑπὸ τὴν διαφύτευσίν της τὸ Βασίλειον

Τῆς Πορτογαλτίας.	Τὸ Δεκάτον τῷ Ῥώμ.
Τῆς Ὀλλανδίας.	Ἡ Κοινότης τῆς Ἑλβετίας.
Τῆς Βεσφαλίας.	Ἡ Τοσκάνα.
Τοῦ Τρείν.	Ἡ Σαυόια.
Τῆς Νεαπόλεως.	Ἡ Γκόρβα.
Τῆς Ῥώμης.	Ἡ Ἑπταάνησος Πολιτεία.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ Ἐπαρχίαι ἠλοφθέρωθησαν κατὰ τὸ παρὸν παρὰ τῷ Συμμάχων Βασιλέων.

Η ΑΟΥΣΤΡΙΑ

Ἔχει εἰς τὴν ἔξουσίαν της,

τὴν Ἀυσρίαν.	τὴν Κρακόβαν ^{ζιαν.} δηλ. Γαλλίτ-
τὴν Στυρίαν.	τὸ Βασίλειον τῆς Βοεμίας.
τὴν Καρινθίαν.	τὸ Βασίλειον τῆς Οὐγγαρίας.
τὴν Καρνιόλαν.	τὴν Σλαβονίαν.
τὸ Φριέλ.	τὴν Κροατίαν.
τὸ Τυρώλ.	τὴν Τρανσιλβανίαν.
τὴν Μωραβίαν.	τὴν Βεκεβίαν.
ἓν μέρος τῆς Σλεξίας.	ἓν μέρος τῆς Ἰσείας.
ἓν τρίτον τῆς Πολωνίας.	τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὴν Βενετίαν.

Η Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Α .

Περιέχει τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀουστρίας, τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας, τῆς Πρωσίας, καὶ τοῦ Βιττεμβέργ.

Η Ι Τ Α Λ Ι Α

Ἐχει μόνον τὸ Βασίλειον αὐτῆς, καὶ τὴν Βενετίαν.

Η Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α

Ἐχει εἰς τὴν Ἰνδοσίαντες, εἰς μέρος τῆς Εὐρώπης, δηλαδή·

Τὴν Ἑλλάδα μὲν ὅλας τὰς	Τὴν Βουλγαρίαν.
Νήσους αὐτῆς.	Τὴν Βόσναν.
Τὴν Μακεδονίαν.	Τὸ Βεζιάκι.
Τὴν Θράκην.	Τὴν Βλαχίαν.
Τὴν Ἀλβανίαν.	Τὴν Μολδαβίαν.
Τὴν Σερβίαν.	

Καὶ εἰς μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ Ἀφρικῆς, οἷον τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Συρίαν, καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Ἐχει ὑπὸ τὴν διαφέντευσίν τῆς.

Τὴν Ἀραβίαν, τὸ Τούνεζι, τὴν Τρίπολιν, καὶ τὸ Ἀλγέρι.

Η Ι Σ Π Α Ν Ι Α

Περιέχει μόνον τὸ Βασίλειον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἔτος ἐσυσήθη, ἀγάπης γνησιότητος μεταξὺ Γάλλων καὶ Ἰσπανῶν.

Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Περιέχει εὖ μόνον Βασίλειον ὁ Βασιλεὺς τῆς ὁποίας ἀναχωρήσας, ἐπῆγε καὶ κατόκησε κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Βρασηλίαν γῆν τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς.

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Ἔχει ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῆς

τὴν Σκοτίαν.

Τὸ Βασίλειον τῆ Διποσαί-
κι εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ πολ-
λὰς Νήσους αὐτῆς.

τὴν Ἀγγλίαν.

Τὰς Νήσους τῆ Γαληνῆ Ὠ-
κεανοῦ.

τὴν Ἰρλανδίαν.

τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.

Ὅλας τὰς Βρετανικὰς
Νήσους.

τὴν Γιβιλτέραν εἰς τὸν πορ-
θμὸν τῆ Ἡρακλέως.

τὴν Νέαν Βρετανίαν.

τὴν Μάλταν, καὶ τὰς Νήσους
τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπου.

Η ΔΑΝΙΜΑΡΚΑ

Ἔχει εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς παλαιῆς Τόπης.

Η ΣΒΕΚΙΑ

Ἔχει καὶ αὐτὴ τῆς παλαιῆς Τόπης, ἐκτὸς τῆς Πο-
μερανίας.

Π Ο Ρ Τ Ο Γ Α Λ Λ Ι Α .

§. 206. 1. **Η** Πορτογαλία, ἥτις καὶ Λουσιτανία τὸ πάλαι ἐλέγετο, εἶναι σὺ μικρὸν Βασίλειον τῆς Ἰσπανίας, διοικημένον ἀπὸ Βασιλεῖς, οἱ τινες γίνονται διαδοχικῶς. Ὁ Βασιλεὺς αὐτῆ τῶ Βασιλείῳ λέγεται ἀκόμη καὶ Πείργιψ τῆς Βρασιλίας Γῆς, τῆς κειμένης εἰς τὴν Νοτίαν Ἀμερικῆν. Ἐλαβε τὴν κλήσιν τὴν λέγεται Πορτογαλία, ἀπὸ τὴν Λατινικὴν σύνθετον λέξιν Portum Gallorum, εἶπε λιμένα τῶ Γάλλων, κτλ.

2. Σύνορα. Ἡ Πορτογαλία εἶναι τὸ Δυτικώτατον μέρος τῆς Εὐρώπης, ἥτις περριέζεται ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῶ Ἀτλαντικῶ Ὠκεανῶ.

3. Μέγεθος. Τὸ μῆκος τῆς ἐκτείνεται ἀπὸ Μεσημβρίαν πρὸς Ἄρκτον μίλια 300. τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολᾶς, 120. μίλια Γεωγραφικά. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Πορτογαλίας περιέχει μίλια τετραγωνικά 1711. εἶναι πολλὰ μικρότερα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας.

4. Ὅρη. Ἡ Πορτογαλία δεῦ περιέχει κἀνεὶ ὄρος ἀξίον καταγραφῆς, εἰμὴ μόνον τινὰς λόφους ἀρκετὰ μεγάλας.

5. Ὑδατα. Ἡ Πορτογαλία ἔχει πολλὰ νερά, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τὴν ἀρχιῶτων ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν· οἱ ποταμοὶ τῆς οἱ περιωρότεροι εἶναι πλούσιοι, διὰ τῆτο καὶ γίνονται ἀφέλιμοι εἰς τὴν Ἐμπορίαν.

6. Κλίμα. Ἡ Πορτογαλία κεῖται μεταξὺ τοῦ πέμπτου καὶ ἑβδόμου κλίματος. ἔχει τὸν αἶρα ὄκραν καὶ καλόν. Ὁλη ἡ Πορτογαλία διαιρεῖται εἰς πέντε Ἐπαρχίας· εἰς τὴν Ἰντεραμίαν, εἰς τὴν Τρασμανδίαν, εἰς τὴν Βεῖραν, εἰς τὴν Ἐστραμαδῶραν, καὶ εἰς τὴν Τρασταγάναν.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ εἶναι ἀφορωτάτη, πλὴν

είναι ἀκαλλιέργητος· μ' ὄλον τῶτο δίδει οἶνον καλόν, σαφίδα, μέλι, σίψιν, ἔλαιον, ἄλας, μάρμαρα, λεμόνια, καὶ πορτογάλλια κάλλισα, μάλισα κρόβατα, ἐκ τῶν ὁποίων πέρνουσιν ἐκεῖνο τὸ λεπτότατον μάλιον.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ὅμοιοι μὲ τῆς Ἰσπανίας· κατηγορεῖνται ὅμως ὡς ψεῦσαι, μάλισα οἱ ἐγκριτοὶ αὐτῶν. Ἡ γῆ αὐτῆ δὲν γονᾶ πολλάς ψυχάς· μόλις δέρισκονται 3600 ψυχαὶ εἰς ἓνα τετραγωνικὸν μίλιον· ὁ λαὸς τῆς Πορτογαλλίας ὅλος εἶναι ὡς ἔγγιστα 2,737,600.

9. Ἡθῆ. Τὸ πάλαι ὁ λαὸς τῆς Πορτογαλλίας ἦτον περιφνημὸς εἰς τὴν Ναυτικῶ· τῷ σήμερον φαίνεται ὅτι ἔξεπεσον πολλά· πολλοὶ τῆς κατηγοροῦσιν ὡς ἀδρας ὀλιγοπίστους, ὑποκριτὰς, καὶ ἄρπαγας· πολλοὶ λέγουσιν ὅτι οἱ Πορτογάλλοι νᾶ καταγώνται ἀπὸ τὸ Ἰσδαϊκὸν γένος.

10. Διάλεκτος. Οἱ Πορτογάλλοι ὁμιλεῖσι μίαν διάλεκτον μικτὴν ἀπὸ τῷ Ἰσπανικῷ, καὶ Γαλλικῷ, ἥτις προξενεῖ δυσἀρέσκειαν εἰς τοὺς ἀκόνοντας αὐτῷ, καθὼς λέγει εἷας Ἰσορικός.

11. Θρησκεία. Εἰς τὴν Πορτογαλίαν δέρισκονται δύο Θρησκείαι, ἡ Χριστιανικὴ, καὶ ἡ Ἑβραϊκὴ. Ἐχῆσι χωρῶν ἀκόμη ἐκεῖ καὶ οἱ Λουθηρανοὶ, οἱ ἀποστάται τῆς Παπτικῆς Ἐκκλησίας.

12. Πόλεις. Ἡμεῖς εἶπομεν ὅτι ἡ Πορτογαλλία διαμερεῖται εἰς πέντε Ἐπαρχίας, ἐκάστη τῆς ὁποίων ἔχει καὶ μίαν Πόλιν πρωτεύσαν. Πρωτεύουσα καὶ Βασιλικὴ Πόλις τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ἡ Ὀδύσσεια, ἡ κοινῶς λεγομένη Λισβῶνα, ἥτις κεῖται εἰς τὴν Ἐξτραμαδερᾶν Ἐπαρχίαν. Ἡ Πόλις αὐτῆ κατὰ τὸ παρὸν εἶναι μεγαλωτάτη καὶ ὠραιότατη, καὶ καλῶς ὠκοδομημένη παρά τῆς ὀχθῆς τοῦ Τάγου ποταμοῦ, ὅχι τόσον μακρὰν ἀπὸ τὸν Ὠκεανόν. Ἐχει λιμένα δρυχωρότατον, καὶ φρέλον ὠχυρότατον. αὐτῆ ἔχει
μη-

μῆκος 9°. 30'. καὶ πλάτος 36°. 42'. Δεύτερον, εἰς τὴν Ἰντεραμίαν Ἐπαρχίαν πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Βραχάρα, ἣτις κοινῶς καὶ Βραχανὴ καλεῖται. αὕτη ἔχει μῆκος 9°. 30'. καὶ πλάτος 41°. 15'. Τρίτον εἰς τὴν Τρασμενδάναν Ἐπαρχίαν πρώτη Πόλις εἶναι ἡ Βραγαύσα, εὐδον ὄρων κειμένη, ἡ ὁποία ἔχει μῆκος, 11°. 30'. καὶ πλάτος 41°. 47'. Τέταρτον, εἰς τὴν Βεΐραν Ἐπαρχίαν πρώτη Πόλις εἶναι ἡ Λαμέγο, κτλ. αὕτη ἔχει μῆκος, 9°. 55'. καὶ πλάτος 41°. 20'. Πέμπτον, τῆς Τρασταγανάς Ἐπαρχίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Εὐώρα, μεγάλη καὶ περίφημος, ἐνδον λόφων κειμένη· ἡ Εὐώρα ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νήσουσ τῶν Καναρίων μὲ 10°. 00. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημεριὸν, 38°. 10'. Παρὰ ταύταις τὰς Πόλεις ἡ Πορτογαλλία ἔχει καὶ ἄλλας πολλὰς, τὰς ὁποίας δεῖσκει τις εἰς ἄλλας Ἰσορικὰς Γεωγραφίας.

Ι Σ Π Α Ν Ι Α.

§. 207. 1. **Η** Ἰσπανία εἶναι εὐ Βασίλειον τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς γίνεται κατὰ διαδοχίῳ. Τὸ βασίλειον τῆτο ἐπεσον εἰς πολλὰ Γόνη· δηλαδὴ εἰς τὰς Ἑλλήνας, Ῥωμαίους, Γότθους, καὶ Σαρακηνούς· εἰς τὰς Ἀραβας, οἳ τινες ἔφερον τὰς τέχνας, καὶ τὰς ἐπισήμας εἰς αὐτὸ τὸ Βασίλειον. Λέγεται Ἰσπανία ἀπὸ τῆς Ἰσπανίης Πόλεως αὐτῆς, ἣτις καὶ Σιβύλλα λέγεται· ἡ Ἰσπανία τὸ πάλαι ἐλέγετο καὶ Ἰβηρία ἀπὸ τῆ Ἰβηρος τῆ ποταμῆς.

2. Σύνορα. Ἡ Ἰσπανία συνορεύει πρὸς Ἄρκτον μετὰ τῆς Γαλλίας, καὶ τῆ Ἀτλαντικῆ Ὠκεανῆ πρὸς Δυσμᾶς, μετ' αὐτῆ τῆ ἰδίου, καὶ τῆς Πορτογαλλίας πρὸς Μεσημβριαν καὶ Ανατολᾶς, μετὰ τῆς Μεσογείης Θαλάσσης πρὸς Ἄρκτον, ἀπὸ τῆ Πυρρναϊᾶ ὄρη. Αὕτη κεῖται πολλὰ πλησίον εἰς τὴν Ἀφρικὴν,

ἔξ ἧς διαιρεῖται διὰ τῆ Πορθημῆ τῆ Ἡρακλείους, ὅς τις κοινῶς καλεῖται Γμπιλτέρρα.

3. Μέγεθος. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μῆκος εἶναι μίλια 600, τὸ δὲ ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἀρκην πλάτος αὐτῆς εἶναι σχεδὸν μίλια 500. ὅλον τὸ ἐμβαδόν της εἶναι μίλια τετραγωνικά 9, 277. Ὅλη ἡ Ἰσπανία ἔξισοῦται μὲ $\frac{1}{5}$ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

4. Ὅρη. Ἡ Ἰσπανία εἶναι βενεδικτῆ τὰ μεγαλήτερα της ὄρη εἶναι τὰ Πυρήνια, ἅτινα διατρέσι τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τὰς Γαλλίας. Τὰ ὄρη ταῦτα συνδέουσιν ἀκόμη τὸν Δυτικὸν Ὠκεανὸν μετὰ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης, ὡσανὺ μία σειρά σιδηρᾶ. Τὰ ὄρη ταῦτα εἶναι σκεπασμένα ἀπὸ τὴν χιόνα διὰ πολλοὺς μῆνας τῆς ἐτῆς.

5. Ὑδατα. Οἱ μείζονες ποταμοί της εἶναι ὁ Ἐμπρος, ὅς τις χωρεῖται εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν ὁ Τάϊος, ὁ Δουβέρρος, καὶ ὁ Μίνχος, οἱ τινες ποτιζοσι καὶ τὴν γῆν τῆς Πορτογαλίας.

6. Κλίμα. Ἡ Ἰσπανία κεῖται μεταξὺ τῆ 4. καὶ 5. κλίματος· ἔχει τὸν ἀέρα καθ' ἑαυτὸν, θερμὸν, καὶ ξηρὸν. Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας βρέχει πολλὰ σπανίως. Διαιρεῖται ἡ Ἰσπανία εἰς ἑπτὰ Ἐπαρχίας, καθὼς εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν ἰδεῖν.

7. Προϊόντα. Ἡ Ἰσπανία γεννᾷ ἐκεῖνα τὰ περιφήμα πρόβατα, ἀπὸ τὰ ὅποια διγάζουσιν ἐκεῖνο τὸ λεπτότατον μαλίον, τὸ ὅποιον χρησιμῶς εἰς κατασκευὴν τῶν βέλων. Εὐχῆς ἔργον ἦτον εἰς τὴν φιλογουθῆς ἠθέλε φέρειν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπ' αὐτὰ τὰ πρόβατα, διὰ νὰ τὰ πολλαπλασιάσῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Πρὸς τῆτοις γίνεται μετὰξί ἔξαιρέτων, οἶνος καλός, πωρικὰ πάμπόλλα, ἔλαιον, καὶ βύττυρον, κατλ'.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας κατηγοροῦνται ὡς ἀνάθαρτοι· εἶναι ὅμοιοι μὲ τὴς λοιπῆς

Ευρωπαίους. Ὅλον τὸ πλῆθος τῆς Ἰαπωνίας συμπο-
σοῦται ἕως 10,000,000, ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τε-
τραγωνικὸν μίλιον βρίσκονται ψυχαὶ ὡς ἔγγιστα
1088.

9. Ἡθῆ. Οἱ Ἰάπωνοὶ εἶναι ὀλίγον μελανοὶ κα-
τὰ τὴν ὄψιν, καὶ κατὰ τὴν τεῖχος· εἶναι μεγαλο-
πρεπεῖς, ὀλίγον ὀκηροί· κατὰ τὰς τὰς χρόνους ἔ-
δειξαν μίαν ἀνδρείαν θαυμαστῶς εἰς τοὺς κατὰ τῆς
Γάλλων πολέμους. Φυλάττουσι τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας
με ζηλοτυπίαν.

10. Διάλεκτος. Ἀπὸ ὅλας τὰς Διαλέκτους τῆς
Εὐρώπης, ἡ Ἰαπωνικὴ φυλάττει πολλάς πρωτοτύπας
λέξεις τῆς ἑαυτῆς μητρὸς τῆς Λατινίδος· μὲ ὅλον τὸ
καθὼς αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία ἐδέχθη πολλά Ἔθνη, ἕως
ἔλαβε καὶ πολλάς λέξεις διαφόρων Γενῶν.

11. Θρησκεία. Καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν λα-
τρεῖται τὸ Παππικὸν δόγμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ μέ-
νουσι σαθεροί· δὲ εἶναι συγχωρημένη εἰς τὰς Ἰσ-
πανίας ἄλλη Θρησκεία, εἰμὴ τῆς Ἑβραίων. Πολλοὶ
Ἀνατολικοὶ ἀπέθανον, καὶ οἱ Ἰάπωνοὶ τὰς ἔρριψαν
εἰς τοὺς δρόμους, διὰ τὰ τοὺς φάγωσι (φεύ!) οἱ
κῶες.

12. Ἀρχαιότητες. Πλησίον εἰς τὸ Κάδιξ φαί-
νεται μία ἀρχαιοτάτη οἰκοδομὴ, ἡ ὁποία, λέγουσί
τινες, ὅτι εἶναι τὸ λείψανον τῆς περιφήμων σιλῶν
τοῦ Ἡρακλέους. Εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν τῆς Μορκίας,
εἶναι ἕνας Ναὸς περιφημὸς, ἔνδον τῶ ὁποῖοις βρίσκον-
ται θυσιαστήρια ἐπέκεινα τῆς 400. κτλ.

13. Πόλεις. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Βασιλείας τῆς
Ἰαπωνίας εἶναι τὸ Μανδρίτ, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τῆς
Βασιλείας· αὐτὴ ἡ Πόλις βρίσκεται εἰς τὴν νέαν
Καστελίαν, Πόλις μεγαλωτάτη καὶ καλῶς ὠκοδομη-
μένη. Τὸ Μανδρίτ ἔχει μῆκος 14°. 15'. καὶ πλά-
τος 40°. 20'. Β'. ἡ Σιβύλλα, Πόλις μεγαλωτάτη καὶ
παλαιοτάτη κειμένη εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν Ἐπαρχίαν·

ἔχει μῆκος 12°. 30', καὶ πλάτος 37°. 15'. Γ'. Ἡ Κάδιξ, τὸ πάλαι ἦτον χερσόνησος, τῷ σήμερον ὁμοῦς ἐγινε Νῆσος ἐξ αἰτίας τῆς πειρασάσεων· εἶναι ὁμοῦς Πόλις ἐμπορικὴ. Αὕτη ἔχει μῆκος 12°. 0. καὶ πλάτος, 36°. 25'. Δ'. Ἡ Μάλαγα εἰς τῷ Ἐπαρχίαν τῆς Γρανάδας· ἔχει μῆκος 13°. 15', καὶ πλάτος 36°. 50'. Ε'. Ἡ Μπαρσελώννα· καὶ αὕτη εἶναι μία Πόλις μεγαλωτάτη καὶ ὠραιωτάτη ἀπὸ ὅλας τὰς Πόλεις τῆς Ἰσπανίας, ὅπου γίνεται μεγαλωτάτον ἐμπόριον. Κατὰ τῶτους τῆς χρόνους ὅλας αὐτὰς τὰς Πόλεις τὰς εἶχαν κυριεύσειν οἱ Γάλλοι. Ἡ Μπαρσελώννα ἔχει μῆκος 20°. 5', καὶ πλάτος 41°. 30'.

Εἰς τῷ Ἰσπανίαν δέχονται καὶ διάφοροι Νῆσοι· εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν εἶναι ἡ Μαϊόρκα, καὶ ἡ Μινόρκα, εἰς τὰς ὁποίας δὲγαίνουσι πολλὰ προϊόντα.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

§. 208. 1. Ἡ Γαλλία, ἣτις καὶ Φραντζα λέγεται, εἶναι μία Ἐπαρχία μεγαλωτάτη τῆς Εὐρώπης. Αὕτη ἡ Γαλλία χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν διὰ τῆς Πυρηναιῶν ὄρεων. Ἐκπαλαι ἐσάθη ἐνδοξος ἡ Γαλλία, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας δεῦ ἡσυχάζουσιν, αὐ δεῦ ἰδῶσιν εἰς τῷ πατερίδα των εἶνα τι καινόν· μὲ ὅλον ὅτι ἡ Γαλλία ἔλαβε πολλὰς καταδρομάς καὶ ἐπαναστάσεις, πάντοτε ὁμοῦς ἠλύθερώθη. Ὅλη ἡ Γαλλία ἐδιοικεῖτο ἀπὸ εἶνα Αὐτοκράτορα, ὁ θρόνος τοῦ ὁποίου ἐπήγαινε κατὰ διαδοχὴν εἰς τοὺς ἀπογόνους του· μὲ ὅλον τοῦτο οἱ Γάλλοι τιμῶσι διὰ Βασιλέων των τὸν πλέον δὲγνώμονα, ἀνδρεῖον, καὶ σοφὸν ἀνδρα. Ὀνομάσθη Γαλλία αὕτη ἡ Ἐπαρχία ἀπὸ τῆς Γάλλους, οἱ τινες τὸ πρῶτον Κελτοὶ ἐλέγοντο. Οἱ πρῶτοι οἰκητὰι τῆς Γαλλίας μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἐσάθησαν οἱ Κελτοὶ, ἀπόγονοι τῆ Ἀσχανάζ ἡμ τῆ Γόμερ, καὶ ἐγγόνου τοῦ Νῶε· ἐπειτα ἐκλήθη καὶ Φραν-

Φραντζα, από τῆς Φράγκων τῆς ἐλθόντων ἀπὸ τῆς Σαξωνίας, κτλ'.

2. Σύνορα. Ἡ Γαλλία περιερίζεται ὑπὸ τῆς Οὐαύδας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Μεσογείου Θαλάσσης, τῆς Ἰσπανίας, τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τῆς Πυρρναίων ὄρων τῆς Ἰσπανίας.

3. Μέγεθος. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μῆκος εἶναι 560 μιλίων· τὸ δὲ ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἄρκτον πλάτος εἶναι μιλίων 480· περιέχει μίλια τετραγωνικά 50,000. εἶναι ἴση μὲ τὴν Εὐρωπαϊκῆν Τουρκίαν. Τὸ μῆκος τῆς εἶναι ἀπὸ τοῦ 12°, 47', ἕως 27°. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἀπὸ τοῦ 42°, 30', ἕως 51° βαθμῶν, 9', 31'.

4. Ὅρη. Τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς Γαλλίας εἶναι αἱ Ἄλπεις, αἱ ὁποῖαι διαιροῦσι τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, τὰ Πυρρναῖα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, τὰ Σβεκικά, κτλ'.

5. Ὑδατα. Ποταμοὶ θαυμαστοὶ τῆς Γαλλίας εἶναι οἱ ἐξῆς· ὁ Σένας, ὃς τις ποτίζει τὴν Πόλιν τῆς Παρισίων, καὶ χύεται εἰς τὸν Δυτικὸν Ὠκεανόν· ὁ Λουάρ, ὃς τις ἐκτείνεται πολὺ εἰς μῆκος, καὶ χύεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· ὁ Γαρόνας, καὶ ὁ θαυμαστός Ροδανός, ὃς τις ἔχει τὰς πηγὰς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἑλβετίας, πλησίον τῆς Πόλεως Γενέβρας. ἕτερος χύεται εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, εἶναι καὶ ὁ Ρῆνος, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις ἐκαμὶ διάβρα χεῖρην τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς Γαλλίας, ἕτερος ἔχων τὰς πηγὰς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἄλπεις, ποτίζει τὴν Σαξωνίαν, καὶ χύεται εἰς τὸν Δυτικὸν Ὠκεανόν πλησίον τῆς Οὐαύδας, κτλ'.

6. Κλίμα. Ἡ Γαλλία κεῖται μεταξὺ τῶ 5 καὶ 8 κλίματος· ἔχει ἀέρα θερμὸν καὶ ὑγιεινόν. εἰς τινὰ ἄλλα μέρη ἡ Ἀτμοσφαῖρα τῆς εἶναι πολλὰ νοσώδης. Διαιρεῖται ἡ Γαλλία εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ Χώ-
ρας

ρας, τὰς ὁποίας δέρισκει τις εἰς τὴν Γενικὴν Γεωγραφίαν.

7. Προϊόντα. Ἡ Γαλλικὴ γῆ εἶναι εὐφορος, δίδει διάφορα γεννήματα. οἱ Γάλλοι δὲ ἐπιδίδουσι πόσον εἰς τὴν Γεωργικὴν, ὅσον εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. τὰ ἀξιολογώτερα τῆς Γαλλίας εἶναι ὁ οἶνος ὁ κάλλιστος, τὰ διάφορα πωρικὰ, ἔλαιον, λιπάρι, μετὰξι πολὺ, μαλί, καὶ ἄλλα διάφορα εἰς πλῆθος.

8. Κάτοικοι. Ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας μετρίται εἰς πλῆθος, ὁ ὁποῖος πολλαπλασιάζεται ἀκαταπαύτως καὶ ἀυξάνει. εἰς καθὲ τετραγωνικὸν μίλιον περιέχονται ψυχαὶ 2500. ὅλος ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας φθάσει ἕως 33, 691, 362.

9. Ἡθῆ. Οἱ Φραντζέζοι εἶναι τὸ ζωηρότερον ἔθνος τῆς Εὐρώπης, ὄντες ὀξύμοες ἐκ φύσεως, καὶ ἀσεῖοι· εἶναι ἐφύρετικοί, καὶ ἀγαπῶσι κατὰ πολλὰ τὰ νεωτερίσματα, μάλιστα ἠδυνῶνται εἰς ἄκρον εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας· κατὰ τὰς ὑστερινὰς τοῦτους αἰῶνας ἐφθασαν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ἐφύρεσεως.

10. Διάλεκτος. Καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν ὁμιλεῖται ἡ Γαλλικὴ διάλεκτος, ἣτις συλλίσταται ἀπὸ τῆς Λατινικῆς, ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς, καὶ Γοτθικῆς· αὕτη ἡ διάλεκτος ἐφθασεν εἰς εἴνα τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε παρὰ πάντων νομίζεται ἡ πλέον ἐντελεσάτη, καὶ τερπνοτάτη, ὁ τόνος τῆς ὁποίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέρισκεται εἰς τὴν λήγεσαν.

11. Θρησκεία. Ἡ Θρησκεία τῆς Γάλλων δὲ εἶναι ἄλλη, παρὰ ἐκείνη τῆς Κατολικῆς τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας. ὅλαι αἱ τελεταὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐκκλησίας γίνονται παρομοίως, ὡς καὶ αἱ τῆς Ῥώμης· μ' ὅλον τοῦτο ἡ Γαλλικὴ Ἐκκλησία ἔχει τινὰ ἰδιαίτερα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν Ῥώμην· διὰ τῆτο καὶ λέγεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Ἐκκλησία

είναι ελδύθερα. οἱ Γάλλοι δὲν εἶναι τόσον δεισιδαίμονες εἰς τὴν Ὀρησκείαν. ἀδιαφοροῦσιν εἰς πολλὰ πράγματα. πρότινων χρόνων ἀπέβαλον ὀλοτελῶς τὴν Χριστιανικὴν Ὀρησκείαν, καὶ εἰσέβαλον τὴν Ὀρησκείαν καὶ τὰς ἐορτὰς τῆς Ἐλδύθερας. Τότε αἱ τελεταὶ ἐγίνοντο κρυφίως· οἱ λαοὶ ἀπεσκίρτησαν· οἱ Ναοὶ κατεστάνοντο (φεῦ!) οἰκήματα τῶν ἀλόγων ζώων.

12. Ἀρχαιότητες. Ἴσως τὴν σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ δέρισκωνται σιναγμοῦσα ὅλα τὰ ἀρχαῖα πράγματα τῶν σοφῶν λαῶν τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου. Τὰ ταμίεια τῶν Παρισίων, τὰ Μυσεία, καὶ αἱ πολλαὶ αὐτῶν βιβλιοθῆκαι εἶναι μάρτυρες τῆς μεταγενεστέρων.

13. Πόλεις. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς Γαλλίας εἶναι τὸ Παρίσιον· Πόλις μεγαλωτάτη, ὡραιότατη καὶ μεγαλοπρεπεστάτη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, κειμένη εἰς τὰ ὄχθας τῆς ποταμῆς Σῆνα. οἱ κάτοικοι ταύτης συμποσοῦνται ἕως 600,000. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τῆς Λούδρας 245. χιλιόμετρα, ἀπὸ δὲ τῆς Βιόννης 725 ἀπὸ δὲ τῆς Ρώμης 692. ἀπὸ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1250. ἀπὸ δὲ τῆς Μόσχας, 1500. Ἐκυριεύει καὶ αὕτη καὶ τῆς τῆς ἐχάτης καιροῦς ἀπὸ τῆς Συμμαχικῆς Βασιλείας. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῆς Καναρίων μὲ 20°, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 49° Β'. Ἡ Νάντη, πόλις κειμένη εἰς τὰς ὄχθας τῆς Γαρόνου ποταμοῦ, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰσπανίας. Ἡ Μαρσίλια· αὕτη ἡ Πόλις εἶναι πρὸς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, μ' ὅλον τοῦτο εἶναι ἐμπορικὴ, ὡραιότατη, μὲ λιμένα χωρητικόν, ὅπου πλέουσι τὰ τῶν Ἰταλιῶν πλοῖα· αὕτη ἔχει μῆκος 25°. 2. καὶ πλάτος 43°, 17'. Ε'. Ἡ Λυών· αὕτη εἶναι μεγαλωτάτη καὶ ὡραιότατη, πλὴν δέρισκεται εἰς τὴν Μεσόγειον εἰς τὰς ὄχθας τῆς Ῥοδανῆ ποταμῆς· εἶναι εἰ

δδ-

δωτέρα μετὰ τὸ Παρίσιον· ἔχει μῆκος 41°, 50'. καὶ πλάτος 45°. 50'. Εἶναι καὶ ἄλλαι Πόλεις ἀναρίθμητοι, τὰς ὁποίας δεικνύει τις εἰς ἄλλας Συγγραφάς.

Ε Λ Β Ε Τ Ι Α.

§. 209. 1. **Η** Ἑλβετία, ἣτις κοινῶς Σβίσαρα λέγεται, εἶναι ἐν μέρος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας, συγκείμενον ἀπὸ δύο Αριστοκρατίας, εἴτε ἀπὸ δεκαεννέα Καρτύνια, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐνωμέναι διὰ τινῶν δεσμῶν. ὠνομάσθη Ἑλβετία ἀπὸ τινος Κώμης αὐτῆς. οἱ Ἑλβετίοι τὸ πάλαι ἐχημάτισαν οἱ πλέον πολεμικώτατοι τῶν λοιπῶν Κελτο-Γάλλων, ἕως οὗ ὑπετάχθησαν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν δεσποτείαν.

2. Σύνορα. Ἡ Ἑλβετία κεῖται μεταξὺ τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, καὶ Ἰταλίας· δευρὸν ἔχει θάλασσαν ἀπὸ κεντρῶν μέρος, εἰμὴ μόνον τινὰς ποταμὸς καὶ λίμνας.

3. Μέγεθος. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη δευρὸν εἶναι τὸν ἐκτεταμένην, ὡς αἱ λοιπαί. μόλις τὸ πλάτος εἶναι χιλιομέτρων 120, τὸ δὲ μῆκος τῆς 300. Τὸ ἐμβαδὸν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας περιέχει μίλια τετραγωνικά 6000. εἶναι ἴση μὲ τὸ δωδέκατον μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερτίας.

4. Ὅρη. Τὰ ὄρη τῆς Ἑλβετίας εἶναι γνωστὰ εἰς ἄλλας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκεῖνα τὰ περιώνυμα Ἄλπη, ὄρη ὑψηλότατα, κεκαλυμμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὴν χιόνα, ἐκ τῶν ὁποίων ἴσως ἔλαβον τὸ ὄνομα τὰ λέγονται Ἄλπη, ὅ ἐστι, λόνκα· ταῦτα τὰ ὄρη πηγάζουσιν εἰς μάκρος· ἀρχονται ἀπ' ἐκεῖ, ὅθεν φλεῖώνει ἡ Μεσόγειος Θάλασσα, καὶ φθαίνουσιν ἕως εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Σαξωνίαν.

5. Ὑδατα. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἑλβετία ἔχει τὰ μεγαλύτερα ὄρη τῆς Εὐρώπης, διὰ τοῦτο καὶ οἱ μεγάλοι ποταμοὶ ἀρχονται ἀπὸ αὐτῶν τῶν Ἐπαρχίαν.

ὁ Ῥήνος, ὅστις φθαίνει εἰς τὴν Ὀλλανδαν, καὶ ὁ Ῥοδανὸς ὁ περιήγητος, ἀπὸ τὰ ὄρη ταῦτα ἀρχονται.

6. Κλίμα. Ἡ Ἑλβετία ἔχει τὰ μεγαλύτερα ὄρη τῆς Εὐρώπης· περιέχεται μεταξύ τῆ δεκάτης καὶ δωδεκάτης κλίματος. Ἐχει αἶρα καθαρὸν, ὑγιεινὸν, καὶ ψυχρὸν, ἕξ αἰτίας ὅτι εἰν ἐκεῖ πολλὰ βουνά, καὶ πολλὰ χιόνια.

7. Προϊόντα. Τὰ μεγαλύτερα προϊόντα τῆς Ἑλβετίας εἶναι ἡ κτηνοτροφία, τὸ βέτυρον, καὶ πτυεῖ· γίνεται καὶ οἶνος κάλλιτος, καὶ παρικὰ διάφορα.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλβετίας μόλις συμποσοῦνται εἰς 2,000,000. μ ὅλον τοῦτο εἰς πᾶρματα εἶναι φοβεροί· πολεμῶσιν ἀνδρείως διὰ τὴν πατριδα των, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶσιν ὑπερβαλλόντως.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἠθῆ τῶ Σβιτζέραν εἶναι ὅμοια κατὰ πάντα μετὰ τῶ λοιπῶν Εὐρωπαϊῶν, μετὰ διαφορὰν ὅτι εἶναι ἔτι εὐλικενεῖς, γλυκεῖς εἰς τὸ λέγειν, ἐμπισθύνουσι· διὰ τῆτο τῆς δέχονται οἱ Βασιλεῖς διὰ σωματοφύλακας. περιέρχεται τινὰς εἰς τὰ Ἐπαρχίας αὐτῶν χωρεῖς καμμίαν ἐνόχλησιν· ἀγαπῶσι κατὰ πολλὰ τῆς φίλης, μάλιστα τῆς Ἑλληνικῆς τῆς ὁποίας νομίζουσιν ὡς μεγάλης νόας.

10. Διάλεκτος. Ἡ διάλεκτος τῶ Ἑλβετῶν εἶναι διάφορος· ἄλλοι τῶ ὁποίων, ὅσοι δηλαδὴ κληρονομοῦσι πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὁμιλοῦσιν Ἰταλιστί· ὅσοι πρὸς Γερμανίαν, Γερμανισί· καὶ ὅσοι πρὸς Γαλλίαν, Γαλλισί, κατλ.

11. Θρησκεία. Ἡ Θρησκεία αὐτῶν τὸ πάλαι ἦτον ἡ Χριστιανική. μετὰ ταῦτα ἀνεφάνησαν τινες νεοαἱρέσεις ἐναντίαι εἰς τὴν Παππικὴν Ἐκκλησίαν· οἱ περὶ αὐτοὺς ὅμως εἶναι Λουθηρανῶν, ἢ καὶ Προτεστανῶν· ἀγαπῶσι κατὰ πολλὰ τὸ Ἀνατολικὸν Δόγμα.

12. Πόλεις. Ἡ Ἑλβετία δὲν ἔχει καμμίαν ἀξιόλογον Πόλιν, καθὼς ἡ Γαλλία, καὶ Ἰταλία·

ὄλον τούτο δέρονται τινες Πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ποιούσι διάφορα καὶ ἄλλοι ἐργόχειρα καὶ τέχνας· καθὼς ἡ Γενέβρα, ἡ Σκαφχάαζον, ἡ Τζιείχα, ἡ Λιὼν, ἡ Πέρρη, καὶ ἡ Βασιλέα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτυπώθησαν οἱ Ἕλληνας Συγγραφεῖς μὲ πλεον μεγαλητέραν ἀκρίβειαν καὶ τελειότητα. Ἡ Γενέβρα ἔχει μῆκος 23°, 55', καὶ πλάτος 46°, 13'· ἡ δὲ Βασιλέα ἔχει μῆκος 25°, 10', καὶ πλάτος, 47°, 40'. Παρά ταύτας τὰς Πόλεις, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, ὅχι ὅμως τόσο μεγάλαι.

ΙΤΑΛΙΑ.

§. 210. 1. Ἐπειδὴ καὶ ἀρχίσασμεν τὴν καταγραφὴν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὰ Ἐσπερία μέρη, ἔπεται ἀκολουθῶς καὶ φυσικῶν τάξιν, νὰ εἰπῶμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία χηματίζεται ὡς μία χερσόνησος, ἢ μάλλον εἰπεῖν ὡς εἷς πόδημα Γαλλικόν. Ἡ Ἰταλία ἔχει μίαν γλῶσσαν ὡραιότητι καὶ χαλεπατότητι, ἀξίαν διὰ περιήγησιν, καὶ ἀρκετὰ παχείαν ἀρμονίαν πρὸς πληθυσμὸν τῆς προιόντων, ἐκ τῆς ὁποίας εἶ ποτεῖ μάλλον τῆς λοιπῶν τόπων ἀπὸ πάντων ὡραν τῶ χρόνῳ. Ὀνομάζεται Ἰταλία, ὅτι Ἰταλίουτινος τῆς Βασιλέων αὐτῆς, ἢ ἐκ τῆς ὕψους εἰς τὸ ποῖον αὐτὴ δέρονται, ἐπειδὴ καὶ κυκλόθεν αὐτῆς ἀρμυρῶσι τὰ θαλάσσια ὕδατα. Οἱ πρῶτοι οἰκήτορες τῆς Ἰταλίας, διηγῶνται οἱ Ἱστορικοὶ, ὅτι ἦσαν ἀνθρώποι βάρβαροι καὶ ἄγριοι. μετὰ ταῦτα ἐνωθέντες μὲ τὴν Ἑθνη, ὅξε βαρβαρώθησαν, καὶ νυγένισαν. Ὁ πρῶτος ὀνομαστὸς Βασιλεὺς αὐτῶν λεγεται ὅτι ἐστὶν Ἰταλὸς ὁ Πίκος· μετὰ τῶτον, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος (1),
εἰς

(1) Ὁ Φαῦνος ἐπὶ εἰσέβαλε τὴν θρησκείαν τῶν Ἑλληνικῶν θεοτήτων εἰς τὴν Ἰταλίαν.

εἰς τὸν καιρὸν τῶ ὁποῖα ἐπῆγεν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὰς βουῆς τοῦ Γυριόπου. ἔπειτα ἀπὸ πεντήκοντα πρῶτε χρόνους τῶ Ἡρακλέους, ἐπῆγεν ὁ Αἰνεΐας ὁ υἱὸς τῶ Ἀγχιση ἀπὸ τῶ Τρωάδα, κτλ.

2. Σύνορα. Τὸ περαιοτέρον μέρος τῆς Ἰταλίας εἶναι χερσόνησος, ἡ ὁποία προχωρεῖ εἰς τῶ Μεσόγειον Θάλασσαν· αὐτὴ κατὰ Ἀνατολὰς βρέχεται ἀπὸ τὸν μεγάλον Ἀδριατικὸν Κόλπον· κατὰ μετὰ τὴν Μεσημβριαν, ἀπ' αὐτῶ τῶ Μεσόγειον Θάλασσαν. κατὰ δὲ τὰ Δυτικὰ μέρη καὶ Ἀρκτῶα, ἀπὸ τῶ Γαλλίαν καὶ Ἑλβετίαν, ἢ καὶ Γερμανίαν περατοῦται.

3. Μέγεθος. Τὸ μέγεθος αὐτῆς μαζὶ μετὰ τὰς Νήσους δεῦ ὀξισῶται μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς Ευρωπαϊκῆς Τερκίας. Τὸ μέγισον μῆκος αὐτῆς εἶναι μίλια 200. Τὸ δὲ μέγισον πλάτος δεῦ εἶναι ἕπε ἑκατὸν μίλια Γεωγραφικά. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Ἰταλίας, ὁμῶ καὶ τῶ Νησιῶν εἶναι μίλια τετραγωνικά, 5,472.

4. Ὅρη. Τὰ περιφημότερα ὄρη τῆς Ἰταλίας εἶναι αἱ Ἄλπεις, αἱ ὁποῖαι περιζωννύουσιν ὅλον τὸ Ἀρκτικὸν μέρος αὐτῆς, καὶ περατοῦνται πλησίον τῆς Βενετίας, ὅθεν ἀρχονται αἱ Ἀλπινίαι, εἴτε αἱ μικραὶ Ἄλπεις. Εἰς τῶ Ἰταλίαν δρέσκονται καὶ ἄλλα πολλὰ βουνὰ, πλῶ μικρά· τὸ Βεζούβιον, καὶ ἡ Αἶτρα τῆς Σικελίας, τὰ ὁποῖα εἶναι πυρίπνοα.

5. Ὑδατα. Οἱ μεγαλήτεροι ποταμοὶ καὶ πλέον ὀνομασοὶ τῆς Ἰταλίας εἶναι οἱ ἐξῆς. Πρῶτος ὁ Πάδος, Πὸ Ἰταλικῶς καλούμενος. οὗτος ἀναβρῦει ἐκ τῶ Ἄλπεων ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Γαλλίας, καὶ χωρεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον, πλησίον τῆς Βενετίας. Ὁ ποταμὸς οὗτος εἶναι πλῶστός ἀπὸ τῶ Θάλασσαν, ἕως εἰς τῶ Παυίαν, ἢ Ἀλεξάνδρειαν τῆς Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος δέχεται ἐν ἑαυτῶ πολλὰς ἄλλας ποταμῆς. Δεύτερος

εἶναι ὁ Τίβερις, ὁ ὁποῖος ρέει διὰ μέσῃ τῆς Ῥώμης Πόλεως, περὶφημος εἰς τὰς Ἰσορίας. Ἡ Ἰταλία ἔχει καὶ τινὰς λίμνας, ἡ Λάγο Μαϊόρε, εἴτε ἡ λίμνη ἡ Μεγάλη· εἶναι καὶ ἡ ἄλλη ἡ Μικρὴ, καὶ ἡ Πεσκιέρα, κτλ.

6. Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ἰταλίας εἶναι τὸ ἕκτον καὶ ἑβδόμον. ὄψιν ἀκολουθεῖ νὰ ἔχη αἶρα θερμὸν, πλῆν καθαρὸν, τερπνὸν, μάλιςα καὶ ὑγιεινότατον. ἐπειδὴ καὶ ἡ θερμότης συγκερναῖται μετὰ τῶν θαλασσίων ἀνέμων, καὶ χιόνων, αἱ ὁποῖαι καλύπτουσι τὰ ὄρη κατὰ τὸ περὶσσότερον μέρος τῆς ἔτας.

7. Προϊόντα. Ἡ Ἰταλία παράγει ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. διὰ τῆτο καὶ κῆπος τῆς Εὐρώπης λέγεται, διὰ τὴν εὐφορίαν αὐτῆς καὶ τερπνότητα. Εἰς τὴν Ἰταλίαν γίνονται σχεδὸν ἀπὸ ὅλα τὰ προϊόντα τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Τὰ καρποφόρα δευδρα τῆς Ἰταλίας χηματίζουσι ὡσαύτῃ εὐα τερπνότητα καὶ ὠραιότητα κῆπον τῆ Κόσμου. Ἡ Ἰταλία δίδει σίτον πολὺν, ὄλυραν, ρύζι, καὶ ζῆαν μεγάλην, εἴτε ἀραπόσιτον, οἶνον καλὸν, μῆλα, κεράσια, μετὰξιον, ἵππας πολλὰς καὶ καλὰς, βόας, καὶ πρόβατα· μάλιςα πόρα εἰσέβαλον καὶ τὴν γουεαὺ τῶν Ἰσπανικῶν προβάτων. Πρὸς τὰ Μεσημβρινὰ μέρη αὐτῆς γίνονται λεμόνια, νεραντζία, πορτογάλλια, ρόδια, σῦκα γλυκὰ, κάστανα, καὶ ἔλαιον καλὸν, μάλιςτα τῆς Λέκας, καὶ τῆς Γενόβας. Ἡ Ἰταλία δὲν εἴπορεῖ ἀπὸ μεταλλεῖα, μόνον εἰς τινὰ μέρη, ὅπῃ ἐκβάλλουσι σίδηρον πολὺν, καὶ καλόν. Τὰ μεγαλύτερα προϊόντα τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἡ μεγάλη ποροχάρησις τῆ λαῶ εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπισημας, εἰς τὰς ὁποῖας ἐδόθη ὅλος ὁ λαὸς μετὰ πόδον πολὺν καὶ μετὰ ζῆλον.

8. Κάτοικοι. Ὁ ὄργανισμὸς τῶν Ἰταλικῶν σωμάτων εἶναι ὁμοῖος μετὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ πῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊῶν. εἶναι δυνατῆς κράσεως καὶ θερμῆς.

μῆς, οἱ ὁποῖοι ἀνέχονται καθ' ἑκάστην εἰς πλῆθος. ἔλος ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας δὲν εἶναι περισσώτερος ἀπὸ 17, 926, 272.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἠθῆ τῶν Ἰταλῶν δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τῶν Γάλλων καὶ λοιπῶν ὄχλων γυνῶν. Οἱ Ἰταλοὶ, οἱ ὁποῖοι τὸ πάλας ἐξελάμβανον καθ' ὅλα τὰ μέρη μὲ τὰς ἀνδραγαθίας των, καὶ μὲ τὰ ἥρωϊκά αὐτῶν κατορθώματα, τὴν σήμερον εἶναι πολλὰ ἐλλειπείς. μὲ ὅλον τοῦτο αὐτοὶ εἶναι ἀνδρες ὀξείας, ἀγχινοὺς, καὶ σοφαστικοὺς, ἐφάδεται πολλῶν πραγμάτων. ἀναμεταξύτων μεταχειρίζονται καθ' ὑπερβολὴν τὴν ὀχλοειαν. εἰς τὰς ξένους φαίνονται γλυκεῖς καὶ ὑπερόπιοι. οἱ ἐπίσημοι αὐτῶν ἀγαπᾶσι τὴν λαμπρότητα, καὶ τὴν μεγαλοσθένειαν. εἶναι κατὰ πολλὰ περίεργοι. ἀγαπᾶσι τὰ ξυφανώματα κατὰ πολλὰ, μάλιστα τὴν Μουσικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠδυνῶνται καθ' ὑπερβολὴν.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Ἰταλῶν εἶναι ἢ πλέον εὐκόλος τῶν λοιπῶν Γλωσσῶν. αὕτη παράγεται ἀπὸ τὴν Λατινικὴν, πλὴν πολλὰ διεφθαρμένως. Ἐχει πολλὰς λέξεις Ἑλληνικὰς, καὶ νέας Ἰταλικὰς. καθ' ἑπάρχίαν ἔχει ἢ τὴν ἰδίως Διάλεκτόν τῆς. Ἡ πλέον καθαρὰ Ἰταλικὴ Διάλεκτος φησὶ φέρεται εἰς τὴν Τοσκάναν, Ἐπαρχίαν τῆς Ἰταλίας, καὶ μάλιστα εἰς μίαν Πόλιν τῆς Τοσκάνας Σικένναν καλεσμένην, τὴν ὁποίαν Διάλεκτον ὁμιλοῦσιν ὅλοι οἱ ἀσπυδαῖοι καὶ πεπαιδωμένοι ἄνθρωποι.

11. Ὀρησκεία. Ἡ Ὀρησκεία τῶν Ἰταλῶν εἶναι ἢ Χριστιανική. εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὰ παραθαλάσσια μέρη δύνονται καί τινες Ἐκκλησίαι τῶν Ἀνατολικῶν Χριστιανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐκπλύνονται αἱ θεῖαι τελεταὶ κατὰ τὰς Κανόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Εὐρίσκονται καὶ Ἑβραῖοι ἀρκετοί, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦσι τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον ἀνεμπόδως.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ἰταλίαν εὐρίσκονται πολλώταται ἀρχαιότητες· εἰς τὴν Ρώμῳ εὐρίσκεται ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, καὶ ἡ ἀλλὴ τῆς Ἁγίας Παύλου. Τὸ Παύθειον, τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Τραϊανῆ, τὸ Καπιτώλιον, αἱ Κολοσσαῖαι ἐκεῖναι Πυραμίδες, καὶ Ὀβελίσκοι τοῦ Οὐεσπεσιανῆ, καὶ Δομετιανῆ· τὸ Φελαμβότικόν Τόξον τῆς μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ Βιβλιοθήκη ἡ μεγάλη, τὸ εἰδωλεῖον, τὰ μεγάλα παλάτια, καὶ αἱ διάφοροι βρύσεις.

Τῆς λοιπῆς Ἰταλίας ἀξιολογώτεραι ἀρχαιότητες εἶναι ὁ ἐγκυκλιμνός Πύργος τῆς Πίζης, τὸ Γαμπινέτο τῆς Τοσκάνας, ἡ ὠραιότατη Ἐκκλησία τῶν Μεδιολαύων, ὅλη κεκοσμημένη ἐξωθεν μὲ ἀνδραγαθίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Μάρκου εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ τὸ ὠραιότατον παλάτιον τῆς ποτὲ Δεκός. Αἱ μεγάλαι Ἀκαδημίαι τῆς Πίζης, τῆς Βωνονίας, τῆς Πάτουβας, καὶ ὀξαιρέτως ἡ πλεσιωτάτη ἐκείνη καὶ ὠραιότατη τῆς Πανίας, πλησίον τῆς Μεδιολαύων, εἰς τὴν ὁποίαν συωφρέχουσι μαθηταὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, τὸν αἰεθμον ἕως δύο χιλιάδες κατ' ἑκατον χρόνον, καὶ χηματίζουσι τὸν καλλήτερον καλλωπισμὸν τῆς Ἰταλίας.

13. Πόλεις. Πρωτεύουσαι Πόλεις τῆς Ἰταλίας εἶναι πολλαί, ἐπειδὴ καὶ ὅλη ἡ Ἰταλία διαιρεῖται εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ Βασίλεια. εἰς τὴν Λεμπαρδίαν πλησίον τῆς Ἀλπεων εὐρίσκεται τὸ Βασίλειον τῆς κατ' αὐτὴν Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον εἶχε συσηθῆ τῷ 1805. ὑπὸ Ναπολέοντος τοῦ Βοναπάρτου, τὸ ὁποῖον Βασίλειον κατὰ τὸ παρὲν ἐκυρίδωσαν οἱ Γερμανοὶ, οἳ τινες καὶ ἄλλοτερον τὸ ὤρουν. Ἡ γῆ αὕτη τῆς Λεμπαρδίας εἶναι ἡ πλέον καρποφόρος καὶ καλὴ. Α'. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς Βασιλείου εἶναι τὰ Μεδιόλανα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαμψε καὶ ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος, ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῆς. αὕτη ἡ

Πόλις είναι ὠραιότατη καὶ μεγαλοπρεπέστατη τῶν λοιπῶν. ἔχει μῆκος 26°, 36', καὶ πλάτος 45°, 25'. πλησίον τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Παυία, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦτον ὁ θρόνος τῶν Λογγοπάρδων Βασιλέων, ἧτις τὴν σήμερον εἶναι μικρά, πλὴν ἔχει τὴν καλλιῆλυν καὶ ὠραιότατην Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, καὶ τῆς Ἰατρικῆς, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἔλαβα καὶ ἐγὼ τὰ φῶτα τῶν Ἐπιστημῶν, καὶ τῆς Ἰατρικῆς. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 26°, 40', τὸ δὲ πλάτος, 45°, 10'. Β'. Δεύτερα Πόλις εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶναι ἡ Βενετία, ἧτις εἶναι κτισμένη ἐπάνω εἰς 72 Νήσους, ὀντος τῶν Θαλασσιῶν ὑδάτων κειμένη· ἔχει οἰκοδομὰς ὠραίας, καὶ καλὰς. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι, 30°, 18', τὸ δὲ πλάτος, 45°, 40'. Γ'. Τρίτη Πόλις τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Βονωνία, εἰς τὴν ὁποίαν δέχεται καὶ μία καινὴ Ἀκαδημία. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 29°, 20', καὶ τὸ πλάτος 44°, 10'. Ἡ Τοσκάνα ἔχει καὶ αὐτὴ τὸ Βασίλειόν τῆς. Ἡ Πρωτόβουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Φλωρεντία ἡ ὠραία, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 1435. ἐπος ἐγινον ἡ συνελύσεις περὶ Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ Φλωρεντία ἔχει μῆκος 28°, 55', καὶ πλάτος 43°, 15'. Μετὰ τοῦτο τὸ Βασίλειον ἔπεται ἡ Ῥωμαϊκὴ Διοίκησις, τῆς ὁποίας ἡ Πρωτόβουσα Πόλις εἶναι ἡ παλαιὰ Ῥώμη. μ' ὄλον ὅτι τὰ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης τείχη φαίνονται πλησίον εἰς τινὰς λόφους. αὐτὴ ἡ πόλις κεῖται πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ, ξέμακτρα τῆς Θαλάσσης πολλὰ ὀλίγον. εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἔχει τὴν καθεδρῶν τῶν ὁ Πάπας. εἰς αὐτὴν ἐσάθησαν ἐκεῖνοι οἱ αἰμοβόροι Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων, οἱ ὁποῖοι ἠφαίνισαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας. εἰς αὐτὴν δέχεται ὁ Ναὸς τῶν Ἁγίων Πέτρων, Σαυμάσιος κατὰ τὴν κατασκευὴν· ὁ Πάπας μόλις ὀρίζει εὐὰ μιλιάνιον καὶ 220,000 ψυχὰς, τὸν ὁποῖον δουλῶσι 300 Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι. Τὸ

μῆκος τῆς Ῥώμης εἶναι 30°, 20. καὶ τὸ πλάτος 42°, 0. Μετὰ τὴν Ῥώμην σωμαπαντᾶτις τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, πρωτεύουσα Πόλις τῆ ὁποίου εἶναι ἡ Νεάπολις· πόλις ὠραιότατη μὲ μεγάλας καὶ ὑψηλὰς οἰκοδομὰς, καὶ μὲ πλῆθος ἀνθρώπων, εἰς τὴν ὁποίαν Πόλιν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας, ὁ ὁποῖος ὑπάγει διαδοχικῶς. λέγεται ἔπος Βασιλέως τῆ δύο Σικελιῶν. Ἡ Νεάπολις ἔχει μῆκος 31°, 35'. καὶ πλάτος 40°, 55'. Οὐ ποτὶά μακρὰ κεῖται τὸ Βεσέβιον, ὄρος πυρίπνον, θαυμασικὸν καὶ τρομακτικὸν εἰς τὰς περιέργους. Ἡ Σικελία εἶναι μία Νῆσος μεγαλωτάτη καὶ ὄρυχωροτάτη, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἑκατοικῆσαν οἱ Ἕλληνας, ὅς ἦν εἰς αὐτὸ ὁ μηχανιώτατος ἐκεῖνος Ἀρχιμήδης, ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆ Ῥωμαίων. ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι μιλίων ἕως 650. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης τῆς Νήσου εἶναι τὸ Παλέρμον, καὶ ἡ Μεσῆνα, εἰς τὰς ὁποίας γίνεται ἐμπόριον θαυμασόν. ἡ πρώτη ἔχει μῆκος 31°, 15', καὶ πλάτος 38, 25'. ἡ δὲτέρα ἔχει μῆκος, 33°, 30, καὶ πλάτος 38°, 45'. Τοῦτο τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν μόλις ἔχει ἀνθρώπους 6, 000, 000. Ἐπὸς τῆς Μεσογείας Θαλάσσης κεῖται ἡ Σαρδίνια Νῆσος, ἣτις εἶναι ὠραιότατη· αὐτὴ ἡ Νῆσος ἀνήκει εἰς τὴν Ἰταλίαν, καθὼς καὶ ἡ Κόρσικα. Ἡ περίμετρος τῆς πρώτης εἶναι μίλια 450, τῆς δὲ δούτερας 280. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς Σαρδινίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας, εἶναι ἡ Καγλιάρη. ὁ Βασιλεὺς ἔπος οὐρίζει καὶ τὸ Τορίνον τῆ Πεδεμοντίε, πλησίον τῆς Μεδιολάνων. Ἡ Καγλιάρη ἔχει μῆκος 27°, 30', καὶ πλάτος, 39°, 5'. Πλησίον τῆς Σικελίας εἶναι καὶ ἡ μικρὰ Νῆσος Μάλτα, τὴν ὁποίαν ἐξουσίασαν πρότινων ἐπὼν οἱ Γάλλοι· μετὰ ταῦτα τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ τινες καὶ μεχει τῆ νῦν ἐπικρατῶσιν. Ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι μιλίων 60. Ἡ Μάλτα μόλις ἔχει 150, 000 λαόν,

πολ-

πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀπέθανον ἀπὸ τῆς πανώλης κατὰ τὴν τῆς χρόνου. τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 32°, 10', καὶ τὸ πλάτος 36°, 00.

Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Α.

§. 211. 1. Ἡ Γερμανία, ἣτις παρὰ τῶν Γάλλων Ἀλγεμανία καλεῖται, εἶναι σὺ μέρος δύρυχωρότατον τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐξάριτον, κείμενον πρὸς τὰ Ἀρκτῶα μέρη τῆς αὐτῆς Εὐρώπης. λέγουσί τινες ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Γερμανίας γὰρ τὸ ἔβαλον οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι πρὸς καταφρόνησιν, τὸ ὁποῖον σημαίνει εἰς τὸ Λατινικὸν ἐξαδέλφης. ἐπειδὴ καὶ πρῶτον οἱ Τάυτορες καὶ οἱ Κίμβροι ἠγέρθησαν ἐναντίον τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὴν ἐνίκησαν, ὥστε ἐκυεῖδσαν τῆν Ῥώμην ἅπασαν, ὕστερον ἀπὸ 645 ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. οἱ Κίμβροι ἔτι καὶ οἱ Τάυτορες εἶναι γνή Γερμανικά. Οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἐκεῖνοι οἱ παλαιοὶ Κελτοὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι κατάγχεσι τὸ γένος ἀπὸ τῶν Κελτῶν τῶν γού τῶν Ἡρακλέους.

2. Σύνορα. Ἡ Γερμανία κεῖται κατὰ τὸ μέσον τῆς Εὐρώπης. αὐτὴ συνορεύει πρὸς Ἄρκτον μὲ τῆν Βαλτικὴν Θάλασσαν· πρὸς Ἀνατολὰς μὲ τὴν Οὐγγαρίαν· πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ μὲ τῆν Ἰταλίαν· πρὸς Δυσμάς μὲ τῆν Γαλλίαν, Δανίαν, καὶ Πρωσίαν.

3. Μέγεθος. Τὸ μεγαλύτερον μῆκος ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς εἶναι μιλίων Γεωγραφικῶν σχεδὸν 600. καὶ ἄλλων τόσων τὸ πλάτος. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Γερμανικῆς γῆς εἶναι 24, 860 μίλια Γεωγραφικά. εἶναι μικροτέρα ἀπὸ τῆν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν σχεδὸν κατὰ σὺ δεκατημόριον.

4. Ὅρη. Τὰ ὄρη τῆς Γερμανίας εἶναι πάμπολλα, τὰ περσιώτερα τῶν ὁποίων κεῖται πρὸς τὰ Μεσημβρινὰ μέρη αὐτῆς. Τὰ πλέον μεγαλύτερα ὄρη

αυτῆς εἶναι αἱ Ἄλπεις, αἱ ὁποῖαι χωρίζουσι τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ Ἰταλίαν. οὐκ μὲν τὰς Ἄλπεις συνέχονται καὶ ἄλλα ὄρη, τὸ Σφάρτσ-Βάλδ ὄρος, τὸ Τίεργεν, καὶ τλ. Ἡ Βοεμία σχεδὸν ἅπασα περικυκλεῖται ἀπὸ ὄρη, πλὴν μικρά· ἔχει καὶ πεδιάδας ὄχι μικράς πρὸς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν.

5. Ὑδατα. Ποταμοὶ μεγάλοι τῆς Γερμανίας εἶναι οἱ ἑξῆς. Α'. ὁ Δάναβις, ὅστις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὰς Ἄλπεις πλησίον τῆς Ἑλβετίας. ἔπος ποτίζει τὴν Γερμανίαν, τὴν Βαυαρίαν, καὶ τὴν Αουστρίαν. ἔπειτα καταβρέχων τὰ τεῖχη τῆς Βισύνης Πόλεως, καὶ διαβαίνων διὰ τῆς Οὐγγαρίας, Βλαχίας, καὶ Τερκίας, χυέται μὲ πολλὰς ἐκβολὰς εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Β'. εἶναι ὁ Ῥῥῆος ποταμὸς, ὁ ὁποῖος ἀναβρῦει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν, ἔκχωρίζων τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ τὸν Νέκαρ, καὶ τὸν Μάλν, χυέται εἰς τὴν Γερμανικὴν Θάλασσαν. Γ'. εἶναι καὶ ὁ Ὄδερ, ὅστις ἀναβρῦει ἀπὸ τὴν Μοραβίαν. Οὗτος ὁ ποταμὸς ποτίζει τὴν Λοραβίαν, τὴν Σλεκίαν, τὴν Σαξωνίαν, καὶ τὴν Πρωσίαν, ἔπειτα χυέται εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν.

6. Κλίμα. Κεῖται ἡ Γερμανία μεταξὺ τῶ ἦ, Δ', ἰ, καὶ ἰά. Βορεῖα κλίματος. Ὁ αἶρ τῆς Γερμανίας εἶναι εὐκράτος, πρὸς τὰ Ἀρκτικά ὅμως μέρη εἶναι ψυχρός. Τὸ θερος εἶναι θερμὸν· ὁ χειμὼν ψυχρός· μ' ὅλον τοῦτο, ἕξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ θερους, προφθαίνουσι τὰ πωρικά καὶ ωριμάζουσιν.

7. Προϊόντα. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Γερμανία ἔπρεβ ἀπὸ καλλῶ γῆν, διὰ τῆτο καὶ λαμβάνει πολλότατα προϊόντα· τὰ καλλήτερα προϊόντα τῆς γῆς ἐκείνης εἶναι ὁ οἶνος, τὰ γυνήματα, τὰ ὄσπρια, τὰ πωρικά, τὰ ξύλα, τὰ πολλότατα πρόβατα, οἱ ἵπποι, καὶ οἱ βόες οἱ πολλοί, καὶ τὸ λινάριον· μάλιστα εἰς τὴν

τῷ Γερμανίαν δρέσκονται μεταλλεῖα πολλὰ, καὶ ὀρυκτὰ, ἔξ ὧν ἐκβάλλουσι τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἀργυρον, τὸν κασίτερον, τὸν ὑδραργυρον, κτλ. Ἡ Γερμανία ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βοημίας εὐπορεῖ ἀπὸ πολυτίμης λίθου.

8. Κάτοικοι. Τὸ πάλαι εἰς τῷ Γερμανίαν οἱ λαοὶ ἦσαν ὄχι ὅσον πολλοὶ, ἔξ αἰτίας τινῶν δεισιδαιμονιῶν· τὰ νῦν ὁμως αὐξάνουσι καὶ πληθύνουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶαστότερον ἀπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας· εἰς καθε τετραγωνικὸν μίλιον δρέσκονται 995 ψυχαί. Τὸ πλῆθος τῆς Γερμανίας, ἦτοι τῆς Αυστρίας συμποσᾶται σχεδὸν 24, 735, 700.

9. Ἡθῆ. Νομίζονται οἱ Γερμανοὶ διὰ σώφρονες καὶ δίκαιοι· εἴτι οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἀνδρες φιλόπονοι, σπαδαῖσι, καὶ ἐφύρεται· εἰς τὰ ἔργα τὸν ὁμως εἶναι πολλὰ βραδεῖς, καὶ υπομονητικοί. Διὰ τὰ μηχανικὰ τῷ σήμερον ἐπαινεῦνται παρὰ πάντων. Φαίνονται ὅτι ἀγαπᾶσι τὸν Βασιλέα τῶν κατὰ πολλὰ, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρουσι σέβας μέγαν. Εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά συντρέχουσι πολὺ, ὅσον οἱ ἀνδρες, ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. Φαίνονται ὅτι ἔχουσιν εὐὰ χαρακτῆρα καὶ εὐὰ ἦθος ἀπλῆν καὶ χυδαῖον.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Γερμανῶν εἶναι ἀρχαία, ἣτις πλησιάζει εἰς τῷ Λατινικῷ, καὶ Ἀγγλικῷ· ἐμπερδύεται καθ' εἰς ἐν τῷ προσφέρειν πᾶ πολλότατα αὐτῶν σύμφωνα, τὰ ὁποῖα προσξενῶσιν ἀηδίαν μεγαλωπᾶτην εἰς τῷ ἀκοῦν τῶν ξένων ἀκροατῶν· μ' ὅλον τῶτο ἀπὸ τῷ Γερμανικῷ Διάλεκτον γεννῶνται καὶ ἄλλαι τῶσαι πολλαί, τὰς ὁποίας τις καὶ τὰς ἀναφέρει θέλει φωνῇ ὀχληρῶς. Ἡ πλέον καθαρωτέρα Διάλεκτος τῶν Γερμανῶν ἐν προσφέρεται εἰς τὴν Βιεννῶν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἄνω Γερμανίαν.

11. Ὄρησκειά. Μ' ὅλον ὅπως οἱ Γερμανοὶ εἶναι δεισιδαίμονες καὶ θρησκῆ, συγχωρῶσιν ὁμως εἰς τῷ

πατείδων καὶ ἄλλας Ὀρησκείας, αἱ τελεταὶ τῆς δ-
ποιῶν γίνονται ἀνεμποδίστως. Ἡ πρώτη Ὀρησκεία
τῆς Γερμανῶν εἶναι ἡ Χριστιανικὴ ἢ δεύτερα εἶναι
τῆς Λουθηρα, καὶ τρίτη τῆς Καλβίνε· αἱ ὁποῖαι ἀρ-
χισαν νὰ λατρεύωνται κατὰ τὸν 14. αἰῶνα ἀπὸ
Χριστῆ· δέσκονται καὶ ἄλλαι Ὀρησκείαι εἰς τὴν
Γερμανίαν· δηλαδὴ ἡ Ἀνατολικὴ τῆς ὀρθοδόξων Ἑλ-
λῶων, καὶ ἡ τῶν Ἑβραίων, μάλιστα τῆς Σαμαρει-
τῶν, κτλ.

12. Ἀρχαιότητες. Οἱ Γερμανοὶ δευτῶν ἦτον δασ-
μῶσι τὸ πάλαι εἰς τὸ νὰ κατασκιάζωσι πράγμα-
τα, καθὼς οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι· μὲν ὅλον
τοῦτο δέσκονται τινὰ μεταγενέστερα ὠραῖα πράγ-
ματα. Ἐξω ἀπὸ τὴν Βισόννυ δέσκεται τὸ σπῆ-
λαιον, τὸ καλέμνον τῆς Καλυψῆς, ἐντὸς τῆς ὁποῖας
εἶναι ὁ Ναὸς τῆς Θεᾶς τῆς Νυκτός, καὶ τὸ λουτρὸν
τῆς Ἀρτέμιδος, κτλ· ἔξω τοῦ σπηλαίου δέσκεται
ὁ Φιλόσοφος Διογένης μέσα εἰς μίαν κἀδνυ, κατε-
σκιάσμενος ἀπὸ κρομάστιχον, ὠριμώτατος κατὰ
τὴν τέχνην.

13. Πόλεις Ἐδιαιρεῖτο τὸ πάλαι ἡ Γερμανία
εἰς Ἀνωτέραν καὶ Κατωτέραν Γερμανίαν, ἐντὸς τῆς ὁ-
ποῖας δέσκοντο δέκα Ἐπαρχίαι, Κύκλοι καλούμε-
ναι· μὲν ὅλον ὅπως κατὰ τὸ παρὸν ἐντὸς μόνον ἔμει-
ναν. Πρῶτος Κύκλος, ὅστις εἶναι καὶ ἀνώτερος, εἶ-
ναι ὁ Ἀβσελιακός. Δεύτερος, ὁ Παβαελικός. Τρίτος,
ὁ Σφραμπικός. Τέταρτος, ὁ Φραγκονικός. Πέμπτος,
ὁ τῆς Ἀνω Ῥήης. Ἐκτος, ὁ τῆς Κάτω Ῥήης. Ἑβδο-
μῶς, ὁ Ἀνω Σαξωνικός. Ὀγδοὺς, ὁ Βεσφαλικός.
Ἐννατὸς, ὁ Κάτω Σαξωνικός. Ἐκτὸς τῶν τῆς Κυ-
κλων, εἰς τὴν Γερμανίαν ἀνάγεται ἀκόμη τὸ Βασι-
λεῖον τῆς Βοημίας, τὸ Δεκάτην τῆς Σλεξίην, τὸ Βα-
σίλειον τῆς Ουγγαρίας. Καθὼς λοιπὸν ἡ Γερμανία
ἔχει Ἐπαρχίας πολλὰς, καὶ Βασίλεια, ἔτι καὶ ἄλ-
λας

λας πόσας Πόλεις. Εἰς τὴν Ἀυστριακὴν Ἐπαρχίαν πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Βιέννα, Πόλις ὡραιότατη καὶ περρινοτάτη μετὰ τὴν μεγαλωτάτη αὐτῆς προάστεια. Αὕτη ἡ Πόλις κεῖται κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Δυναύβωος ποταμοῦ, τὸν ὁποῖον διαπερνοῦσι διὰ μιᾶς ξυλίνης γεφυράς, καὶ ὑπάγουσιν εἰς τὸ ἀπέναντι περριβόλιον, Πράτερ καλέμενον, πρὸς ξεφάνωσιν καὶ περριδιάβασίντων. Εἰς αὐτῷ τῷ Πόλιν εἶναι καὶ ὁ θρόνος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρείας. Εἰς αὐτῷ τῷ Πόλιν φυλάττονται πολλὰ σώματα ἀντίτυπα πολλῶν Βασιλικῶν φαμελιῶν, ἅπαντα ἀπὸ κηρομασίχην πεπλασμένα. Αὕτη ἔχει μῆκος 34°, 34' καὶ πλάτος 48°, 35'.

Β'. Εἰς τὴν Παβαρικὴν Ἐπαρχίαν πρωτεύουσα Πόλις εἶναι τὸ Μόνακον, ὅχι τόσο μεγάλη, πλὴν ὡραία, κατὰ τὴν οἰκοδομίαν. προλάβοντως ἡ Γαλλία εἶχε συστήσειν Βασιλεῶς εἰς αὐτῷ τῷ Ἐπαρχίαν, τῷ ὁποῖαν αὐτοὶ ὤριζον. Αὕτη ἔχει μῆκος 29°, 15' καὶ πλάτος 48°, 3'.

Γ'. Εἰς τὸν Σφαιρικὸν Κύκλον πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Σπιτγάρτη, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Ηγεμόνος αὐτῆς, καλῶς οἰκοδομημένης πρὸς τὸν Νεκαρον ποταμόν. Αὕτη ἔχει μῆκος 26°, 40' καὶ πλάτος 48°, 45'.

Δ'. Ὁ Φραγκονικὸς Κύκλος συνορεύει μετὰ τὴν Βορμικὴν πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ Παβαρικὴν πρὸς Δυσμᾶς δὲ μετὰ τὸν Κάτω Ῥῶνον. ὠνομάσθη Φραγκονία ἀπὸ τοῦ Γένους Γερμανικόν, τὸ ὁποῖον ὤρμησε καὶ τῆς Γαλλίας, καὶ τῷ ἐκκεῖθεν, ἐκ τοῦ ὁποῖου ὠνομάσθησαν καὶ οἱ Γάλλοι Φραντζέζοι. Πρωτεύουσαι Πόλεις τῆς Φραγκονίας εἶναι ἡ Παμπέργη, καὶ ἡ Νινεμπέργη. Ἡ Παμπέργη ἔχει μῆκος 28°, 30' καὶ πλάτος 50°, 00'.

Ε'. Ὁ Κύκλος τοῦ Ἀνω Ῥῶνος, ὠνομάσθη οὕτως, ἐπειδὴ καὶ κεῖται πρὸς τὰ ἀνω μέρη τοῦ Ῥῶνος ποτ.

Ἡ πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆ εἶναι ἡ Κάσσελ, ἣτις κεί-
ται πρὸς τὰς ὄχθας τῆ Φέλδα ποτ. Πλησίον τῆς
Πόλεως αὐτῆς ἀΐσκειται εὖας Θαυμασὸς πύργος,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀΐσκονται σίφωνές τινες οἱ πλεόν
Θαυμασοὶ τῆ Κόσμικ· εἰς αὐτῷ τὴν Ἐπαρχίαν εἶ-
ται καὶ ἡ Φρανκφὸρτ Αυτοκρατορικὴ Πόλις, εἰς τῷ ὁ-
ποίῳ συρρέχουσι πολλοτάτοι φραγματώταί τῆς Εὐ-
ρώπης. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 27°, 10', τὸ δὲ πλά-
τος 53°, 5'.

Γ'. Μετὰ τὸν Ἄνω Ῥῶνον, εἶναι καὶ ὁ Κάτω Ῥῆ-
νος, εἰς τὴν γῆν τῆ ὁποίῃ γίνεται πολὺς οἶνος, καὶ
πολλὰ πνευμά. Πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ
Μαχαίμυν, ἣτις ἔχει μῆκος 26°, 8' καὶ πλάτος 49°,
12'. Ἡ Ἐπαρχία αὐτὴ συναρθεῖ πρὸς Ἀνατολὰς με-
τὰ Κάτω Σαξωνίαν, πρὸς Δυσμὰς μετὰ τῷ Ὀλλαν-
δίῳ, καὶ πρὸς Μεσημβριαν μετὰ τὸν Ἄνω Ῥῆνον. Εἰς
αὐτῆς τῆς τόπαις γίνονται ἐκεῖνα τὰ ὀνομασὰ χοιρο-
μέτεια. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Μίνσερ,
εἰς τὴν ὁποίαν ἦν ὁ θρόνος τῆ Βασιλείως αὐτῆς,
ἔχει μῆκος 26°, 48' καὶ πλάτος 52°.

Η'. Ἡ Ἐπαρχία τῆς Κάτω Σαξωνίας διαρεῖται
εἰς πολλὰς ἄλλας Ἐπαρχίας, διὰ μέσε τῆ ὁποίαν
ρέει ὁ Ἐλμπας ποταμὸς, ὅστις χύνεται εἰς τὴν
Βαλτικὴν Θάλασσαν. Ἡ Ἐπαρχία αὐτὴ πρὸς Δυσ-
μὰς ἔχει τὴν Βεσφαλίαν, πρὸς Ἄρκτον τὴν Γερμα-
νικὴν Θάλασσαν, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Μεσημβριαν
τὴν Ἄνω Σαξωνίαν· ἔχει ἀκόμη καὶ πολλὰς Πόλεις·
τὴν Μαχδμπεργίω, τὴν Χαμπεργίω, τὴν Πρημέ-
νιω, καὶ τὴν Λιμπίτιω, καὶ ἄλλας πολλὰς, ἀπάσας
μεγάλαις καὶ ὀραίας.

Θ'. Ὁ ἐννατὸς Κύκλος εἶναι ἡ Ἄνω Σαξωνία,
πρὸς διαστολήν τῆς Κάτω Σαξωνίας. Ἡ Ἐπαρχία
αὐτὴ συναρθεῖ πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὴν Βαλτικὴν Θά-
λασσαν· πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὴν Πρωσίαν· πρὸς Με-

σημβείων με τὴν Βοεμίαν καὶ Φραγκονίαν· πρὸς Δυσμας μετὰ τὴν Κάτω Σαξωνίαν. Ἡ Ἄνω Σαξωνία, ἢ τὴ καὶ ἄνω Γερμανία λέγεται, εἶναι ὄνας τόπος πολλὰ ὠραῖος καὶ μεγάλος, μάλιστα καὶ πολλὰ εὐφορος. Εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν αἱ ἐπισήμαι καὶ ἡ Φιλοσοφία περιποιῆνται καθὼς πρέπει. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Δρέσδα, Πόλις ὠραιότατη καὶ μεγαλωτάτη, κειμένη πρὸς τὸν Ἑλπαν ποταμὸν, Λείψια, καὶ ἡ Χάλη, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι αἱ περὶ φημαι Ἀκαδημίαι.

Γ'. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημονίων Κύκλων τῆς Γερμανίας, εἶναι καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Βοεμίας, τὸ ὁποῖο συνορεύει πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὴν Σλαβίαν, καὶ Μοραβίαν, πρὸς Δυσμας δὲ μετὰ τὴν Παβαίαν, καὶ Φραγκονίαν· καὶ πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὴν Σαξωνίαν, κατὰ εἰς αὐτὸ τὸ Βασίλειον ὀρίσκονται μετακτεῖα πολλὰ καὶ λίθοι πολυτίμοι, ἀργυρεῖον, κασιπρὸς ἀπειρος· οἱ πλείον ὠραῖοι καὶ καλοὶ κρύσταλλοι κατασκάζονται εἰς αὐτὸ τὸ Βασίλειον. Ἡ Βοεμία ποτίζεται ἀπὸ τὴν Ἑλπαν, καὶ Μολδαυαν τῶν ποταμῶν. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς τῆς Βασιλείας εἶναι ἡ μεγάλη Πράγα, κειμένη πρὸς τὰς ὄχθας τῆς Μολδαυαν ποτ. εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Βασιλείας, μὲν ὅσοι ὅπερ ὁ Βασιλεὺς κατοικεῖ εἰς τὴν Βισόνην. Εἶναι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἐπαρχίαι, κείμεναι εἰς τὴν Γερμανικὴν ἢ Αὐτοκρατορίαν, καθὼς ἡ Οὐγγαρία, Κασετσία, κατὰ

§. 212. 1. **Ε**πειδὴ καὶ εἶπομεν (§. 205.) ὅτι ἡ Οὐγγαρία ἀνάγεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Γερμανίας, διὰ τὸ ἐκείναμεν εὐλογον νὰ ὀμιλήσωμεν πρῶτον δι' αὐτὴν, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, καταγράφοντες ἐν πρῶτον ἐν τὰ μέρη τῆς Ἡ' Οὐγγαρία, ἥτις παρὰ τῆς ἐπιτοπίων Μαντσάρ νομάζεται, δεῦν εἶναι μόνον μία Ἐπαρχία, ἀλλὰ πολλαί, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἀνομάσθησαν Οὐγγαροὶ ἀπὸ τῆς Οὐννης, οἱ τινες ἦσαν Γένος Θηριώδες, καὶ ἐχθρὸν ἀπονοδὸν τῆς Ἑλλήνων, ἀπὸ τῆς Μαιώων Δίμνην καταγόμενον. Ἡ Οὐγγαρία τὸ πάλαι ἐλέγετο Παρονία, ἐκ τῆς πρῶτων αὐτῆς κατοίκων τῆς Παιόνων, οἱ τινες ἦσαν Γένος Κελτικόν. Ἡ Οὐγγαρία ὑπέκειται εἰς ἴδιον Βασιλεῖα, ὃ θρόνος τὰ ὀκτοῖα ὑπάγει καὶ διαδοχὴν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας εἶναι ὁ Καῖσαρ τῆς Ἀυστρίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται ἡ Ἰλλυρία, ἡ Κροατία, ἡ Δαλματία, ἡ Σλαβονία, καὶ ἡ Τρανσυλβανία, κτλ.

2. Σύνορα. Ἡ Οὐγγαρία περαιοῖται κατὰ τὴν Ἀνατολὰς, ἀπὸ τὴν Βλαχομπογδανίαν, ἀπὸ Νότον, εἰς τὴν Κροατίαν καὶ Σερβίαν, πρὸς Δυσμὰς, ἀπὸ τὴν Ἀυστρίαν καὶ Στιρίαν, καὶ πρὸς Ἄρκτον, ἀπὸ τὴν Πολωνίαν, κτλ.

3. Μέγεθος. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μέγιστον μῆκος αὐτῆς εἶναι μιλίων 400, τὸ δὲ μέγιστον πλάτος 300. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Οὐγγαρίας περιέχει μίλια τετραγωνικὰ 17,000, καὶ ἐπέκεινα.

4. Ὅρη. Τὸ μεγαλύτερον ὄρος τῆς Οὐγγαρίας εἶναι τὸ Καρπάθιον, τοῦ ὁποῖου ἡ κορυφή πάλαιποτε εἶναι σκεπασμένη μετὰ τὴν λευκοτάτην χιόνα. διαιρεῖ τὴν Οὐγγαρίαν ἀπὸ τῆς Γερμανίας, οἱ κλάδοι τῆς

ὅποις συνάπτεται μετὰ τὰς περικείμεναι Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας, καὶ μετὰ τὰ λοιπὰ ὄρη τῆς Γερμανίας. Τὸ ὄρος τὸτο περικυκλώνει τὴν Οὐγγαρίαν εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου.

5. Ὑδατα. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Οὐγγαρίας εἶναι γνωστὸς εἰς ἄλλας, ἐπειδὴ καὶ εἶναι εὐδαμαστός Δάναβις, αἱ πηγαὶ τῶ ὁποῖοις εὐρίσκονται εἰς τὰς ὑψηλὰς Ἀλπεις τῶν Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν. Οὗτος ὁ ποταμὸς ρέων διὰ τῆς Γερμανίας, ποτίζει τὴν Οὐγγαρίαν, σφρόμενος καὶ περισφρόμενος εἰς σχῆμα πῶς μεγάλα, δέχεται ἐν αὐτῷ τὸν Δραῦον τὸν Σαῦον, τὸν Ταιν, καὶ Μάρρον τὰς ποταμῆς, καὶ ἔτι διαίρων τὴν Βλαχομπογδαρίαν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, χυίνεται εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον. Παρὰ τὰ τούτους ποταμῆς, ἡ Οὐγγαρία ἔχει καί τινας λίμνας μεγάλας, ἐκ τῶν ὁποῖων ἡ μία εἶναι ἡ Πλωπεζέη ἢ δὲ ἄλλη μία καλεῖται Ναϊζιδ λερζέη, κτλ.

6. Κλίμα. Ἡ Οὐγγαρία κεῖται μεταξύ τῶ ζ καὶ ἡ Ἀρκτικῆ Κλίματος. Ἡ γῆ εἶναι καρποφόρος καὶ καλὴ, ἔχει ὅμως ἀέρα νοσώδη καὶ βλαβερὸν ὅξ αἰτίας ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶναι γεμάτος ἀπὸ πολλὰ νερά, καὶ βάλτους βορβορώδεις, κτλ.

7. Προϊόντα. Ἡ Οὐγγαρικὴ γῆ μετὰ τὸ νὰ εἶναι μεσόγειος, καὶ φυσικὰ καρποφόρος, καὶ εὐχαιρὸς διὰ τοῦτο δίδει ἀφθονῶς τὰς καρπῆς καὶ τὰς δένδρας εἰς τὰς κατοίκους τῆς. Τὰ γεννήματα τῆς Οὐγγαρίας εἶναι θαυμασὰ καὶ πολλὰ· ὁ σίτος καὶ μεγάλη ζῆα εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας διαδίδεται. Οὐγγαρία εὐπορεῖ ἀπὸ τετράποδα ζῶα, βόας, καὶ ἵππους φοβερῆς, πρόβατα ἀναείδητα, καὶ χοίρους, οἶνον καλόν, ὅς τις Τοκάγερ καλεῖται. Εἰς αὐτῆ τὴν Ἐπαρχίαν εὐρίσκονται καὶ διάφορα οὐρυκτὰ, μάλιστα ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς εἶναι τὰ κάλλιστα μταλλεῖα αὐτῆς.

8. Κάτοικοι. Κατοικείται ἡ Οὐγγαρία ὑπὸ διαφορῶν γενῶν ἀπὸ Οὐγγροις, Κροάταις, Ἑβραίοις, καὶ Τέρκοις, οἵτινες ἀξίαντες καὶ ἐκάστῳ καὶ πληθύνουσιν. Ὁλος ὁ λαὸς τῆς Οὐγγαρίας συμποσοῦται ἕως 6,974,000, ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον μόνον περιέχονται 410 ψυχαὶ ἀνθρώπων.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἠθῆ τῶν Οὐγγρων εἶναι σκληρὰ καὶ γονδρά· μόνον τὸ αὐτοὶ εἶναι γενναῖοι καὶ φιλόστονοι. μᾶλλον θυσιάζονται διὰ τὸν Ἄρην, παρά τῳ Ἀθηνᾶν· πολεμοῦσι γενναίως μετὰ τὰς ἐχθρῶν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι πολυηροὶ. Οἱ ὄγκυοις ὑπὸν, καὶ οἱ ἄρχοντες εἶναι κόσμιοι· ὁμιλοῦσι διάφορους Διάλεκτους· ὁ ἐπίλοιπος λαὸς ὅμως εἶναι ἀπὸ πολλὰ χυδαῖος καὶ ἀμαθέςατος, καὶ φαχύς εἰς τὰ ἠθῆ, τὰ ὁποῖα ἴσως ἔλαβον ἐκ τῶν Τέρκων. Ἡμῶντες σαθεροὶ εἰς τὰς παλαιὰς αὐτῶν συνηθείας καὶ διοικήσεις. Τὰ πλέον ὠραιότερα στρατιωτικὰ ἐνδύματα εἶναι τῶν Οὐγγαρέζων, ἐπειδὴ καὶ εἶναι κατεσκευασμένα μετὰ πολὺ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τῳ Οὐγγαρίᾳ δέξονται πολλὰ Γῆνη, διὰ τοῦτο ὁμιλοῦνται καὶ διάφοροι Διάλεκτοι· ἄλλοι ὁμιλοῦσι τῳ Σλαβονικῳ, καὶ ἄλλοι τῳ Γερμανικῳ, καὶ πολλοὶ δὲ αὐτῶν προφέρουσι καὶ τῳ Λατινικῳ καὶ Γαλλικῳ.

11. Θρησκεία. Εἶπομεν ὅτι ὅπως πολλὰ Γῆνη, καὶ καὶ πολλαὶ Θρησκείαι. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν εἶναι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία· ὑποφέρονται ὅμως καὶ τῳ Λαθῆρῳ, ἡ τῳ Ἑβραίων, καὶ Τέρκων.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Οὐγγαρίας δὲν δέξονται ἀρχαιότητες, μετὰ τὸ νὰ ἐρημάτισαν οἱ ἀρχαῖοι Οὐγγροὶ ἀνθρώποι μικρῶν ἰδεῶν χαμερπῶν· δέξονται μόνον φυσικαὶ τινες βρύσεις,

σεις, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα ἄλλα μὲν εἶναι πικρό-
τατα, καὶ ἄλλα θανατηφόρα. ἔχει τινὰ λιθὰ, τὰ
ὁποῖα ἢ λοιπὴν Εὐρώπην ὅσν τὰ ἔχει ἔτε πῶσον ὠ-
ραῖα, ἔτε πῶσον θαυμασά.

13. Πόλεις. Ἀφ' ἧ ἐλδ' ἑρωώθη ἡ Οὐγγαρία ἀ-
πὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀγαρῶν, καὶ ὑπετάχθη εἰς τὴν
Βασιλείαν τῆς Οὐγγαρίας, λεγομένη καὶ Αὐτο-
κρατορίας τῆς Ἀυστρίας, ζῆ ὁ λαὸς ὅλος ἐκείνης
τῆς Ἐπαρχίας μὲ ἄκραν ἡσυχίαν καὶ ἐλδ' ἑρείαν.
Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Οὐγγαρίας εἶναι ἡ Πρεσ-
μπέργη, ὅπε εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας. Αὕτη ἀ-
πέχει ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν μὲ 35°, 14'.
καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 48°, 12. Κεῖται εἰς τὰς
ὄχθας τοῦ Δουναβέως ποτ. εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη,
καὶ ὠραία. Πλησίον τῆς Πόλεως ἐπὶ τινος λόφου
εἶναι τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον· ὁ Βασιλεὺς ὅμως αὐ-
τῆς καθεδρόβει εἰς τὴν Βισνύω τῆς Ἀυστρίας. Δε-
τέρα εἶναι ἡ Ὀφόνη, εἴτε Βούδα, ἡ παλαιὰ πρω-
τεύουσα Πόλις τῶν Τούρκων, κειμένη εἰς τὴν δε-
ξιαν ὄχθην τῆ Δανάβέως ποτ. ἔχει μῆκος 36°, 45',
καὶ πλάτος 47°. 20'. Μετὰ ταύτας εἶναι ἡ Πέση, καὶ
ἡ Τεμισβάρη, ὅπε συναζονται πανταχόθεν πολλὰ
καὶ διάφοροι πραγματεῖαι. Ἡ Πέση ἔχει μῆκος 37°,
10', καὶ πλάτος 47°, 24'.

Ἐπειδὴ καὶ ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀς
εἰπῶμεν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ αὐτῆς.

ΕΛΛΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΣΑ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ.

§. 213. I. **Η** Ἑλλάς, τὸ μέγα καὶ περικλεές, καὶ πολυδρῦλλον ὄνομα εἰς τὰς ἀρχαίας καιροὺς, ἥτις ἐχηματίσθη τὸ θαῦμα τῆς Κόσμου, ἡ ἐκπληξίς πάντων ζῶντων ὄντων, καὶ διδάσκαλος σχεδὸν πάσης ἀνθρωπίνης γενεᾶς, καὶ ἐφθάσε ποτε εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης τῆς αὐτῆς τῆς σήμερον ὑπόκειται εἰς τὴν δεσποτίαν τοῦ Αυτοκράτορος Τούρκου, μεγάλου Σουλτάνου καλουμένου, καταγομνίουτε ἀπὸ τὰ ἐνδοξότερα μέρη τῆς μεγάλης Ἀσίας, τῆς ὁποίας ὁ Μακεδὼν μέγας Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἶχε καταξωπῶσειν. Ἡ Ἑλλάς, ἥτις παρὰ τῶν ἀλλογενῶν Γραικία καλεῖται, ἔλαβε τῆς κλήσιν ἀπὸ τὸν δυνεστάτου ἐκεῖνον Ἑλλῶνα τὸν Θετταλὸν, τὸν υἱὸν τῆς δικαίας ἐκείνης καὶ σεβαστῆς Δοκκαλίωνος, καὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς Πύρρας, τῆς διασωθέντων ἐκ τῆς πανδαμάτορος ἐκείνης καὶ βρομακτικοῦ τῆς Θεσσαλίας Κατακλυσμοῦ. Ἑλλάς τὸ πάλαι μόνον ἡ Θεσσαλία ἐλέγετο· διὰ τὸ καὶ ὁ θεῖος Ὅμηρος, Ἑλλῆνας μόνους τῆς Θεσσαλίας ονομάζει, μάλιστα τοὺς Φθιώτας, καθὼς καὶ ὁ Ἡρόδοτος καλεῖ τῆς καὶ τῆς Πελασγούς Ἑλλῶνας. Μετὰ ταῦτα Ἑλλάς ἐκλήθησαν καὶ ἄλλα διάφορα μέρη, ἠπλοδὴ ἡ Ἀττικὴ, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἰωνία, καὶ ὅλον τὸ Ἀρχιπέλαγος, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ μέ-

μέρη τὸ πάλαι ἐδιοικῆντο ἀπὸ Δημοκρατίας, ἢ ἀπὸ ἰδίου Βασιλεῖς· τὴν σήμερον ὅμως ὑπόκεινται εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Τούρκου, καὶ διοικῆνται διαποτικῶς ἀπὸ τὸν μέγαν Σουλτάνον, καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἄριστοι Συμβεβίαι, Βεζυράδες καλεσμένους· ὁ εἰς τῶν, ὅστις καὶ μέγαν Βεζυρὸν λέγεται, κατοικεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν· ὁ δεύτερος εἰς τὴν Ἑυρωπαϊάν Ἑλλάδα· ὁ δὲ τρίτος εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπὸ τῆς τῆς Βεζυράδες ὑπόκεινται καὶ πάμπολλοι ἄλλοι Ἡγεμόνες, Πασάδες ὀνομαζόμενοι, οἱ τινες ἀλλάζονται συνεχῶς κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ τοῦ κοινῆ λαοῦ· ὁ εἰς τῶν ὀπίστων Πασάδων, ὅστις καὶ Καπιτὰν Πασὰς λέγεται, διοικεῖ τὰ τῆς Θαλάσσης πράγματα· ἀρχεῖ τὸν στόλον τῆς Βασιλείου· ἐπισημαίνεται εἰς ὅλας τὰς Νήσους τῆς Ἀρχιπελάγους· ἀντιμάχεται μὲν τῆς ἐχθρῆς τῆς Βασιλείας εἰς καιρὸν ἀνάγκης, οὗτοι ἅπαντες, καθὼς καὶ ὁ ἐπίλοιπος λαὸς ὑπόκεινται εἰς τὴν προσκυνητὴν ἑομερὰν ἀπόφασιν τῆς Σουλτάνου, καὶ Βασιλείας τῶν.

Ἔως ὅπῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠμαζόν αι Ἐπιστήμαι, αι Τέχναι, καὶ ἡ Φιλοσοφία, ἐλαμπον οἱ σοφοὶ Ἕλληνας μὲν τὰς ἀρετὰς τῶν μεταξὺ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Ἕθνη· ἔως ὅπῃ ἔζων ἐκεῖνοι οἱ μεγάλοι νόες τῆς Κόσμου, ὁ Μέγαν Ἀλέξανδρος, ὁ Πύρρος, ὁ Λεωνίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Περικλῆς, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Θεῖος Σωκράτης, ἐθελιάμβλον καὶ οἱ Ἕλληνας ἐναντίον εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς λαὸς τῆς Κόσμου· ἀφ' ἧς ὅμως ἐλείψαν αι Ἐπιστήμαι καὶ αι Μοῦσαι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐσβυσαν παντελῶς, καὶ ὅλα τὰ φῶτα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἐχάθησαν ὅλως, καὶ ὅλα τὰ καλά τῆς Ἑλλάδος. Δυσυχῆς Ἕλλας! πῶς ἦσαν, πῶς εἶσαι, καὶ πῶς ἔσῃ! Ἀφ' οὗ λέγω ἐλείψαν ὅλα τὰ καλά ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' ἧς οἱ λαοὶ ἔπεσαν εἰς δεινὴν ἀμάθειαν,

θειαν, καὶ παντελῶς ἐβαρβαρώθησαν, καὶ ἐγίναν ὅμοιοι μετὰ μελάρια, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὸ τί ἔκαμνον, καταφώγοντες ἀπλήλους, τότε ἤλθον τὰ Ἑθνη καὶ τὰς ὑπέταξαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Πρέπει γὰρ ἠξοῦρωμεν ὅτι ἐν ᾧ ἐλαμπον αἱ Ἐπισήμαι καὶ ἡ Φιλοσοφία, καὶ ἠμαζον ὁ πατριωτικὸς ζήλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ Πέρσαι, οἱ τινες ἐφυγον μετὰ μέγαλον ἔνειδος καὶ ἀφανισμόντων· ἔπειτα ὅταν ἐλείψαν αἱ Ἐπισήμαι καὶ ἡ Φιλοσοφία, ἤλθον οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ βάρβαροι καὶ ἠμοβόροι τύραννοι τῷ Κόσμῳ, οἱ ὁποῖοι ἠφάνισαν καὶ ἐβαρβαρώσαν τὴν Ἑλλάδα, τὴν γλυκυτάτην μας Πατρίδα. Μετὰ ταῦτα ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ Σαρακηνοί, οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Οὐγοί, οἱ τινες ἐδιώχθησαν πάλιν ἀπὸ τῆς Ῥωμῆς. Τελούταιον ἤλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ σημερινοὶ καλούμενοι Τούρκοι, ἐπὶ Σουλτῶν Μεχμέτ Β' καὶ ἐκυρίευσαν διὰ ξίφους τὴν Κωνσταντινέπολιν τὴν Βασιλεύουσαν πασῶν τῶν Πόλεων καὶ Χωρίων, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ Μαΐου 27, τῷ 1453 ἔτους, τὴν ὁποίαν ἐπολέμησαν μόνον πενήντα πέντε ἡμέρας, καὶ τὴν ὑπέταξαν, καὶ τὸς ἑκεῖν καταστροφῶν ἐπροξένησαν, καθὼς λέγει οὗτος Συγγραφεύς, ὡς εἰδέποτε ἄλλο ἔθνος· ἐπειδὴ καὶ ἔσφαξαν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ψυχὰς ἀναειδυμῆτες.

2. Σύνορα. Ἡ Ἑλᾶς, εἴτε ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τερκία, περιορίζεται ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἀπὸ τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον, ἀπὸ τὴν Προποντίδα, καὶ ἀπὸ τὸν Εὐξείνιον Πόντον· κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἀρκτου, ὅπερ ἐνώμεται μετὰ τὴν μεγάλην ἑρᾶν, περιορίζεται ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν, Πολωνίαν, Οὐγγαρίαν, καὶ Γερμανίαν.

3. Μέγεθος. Τὸ μεγαλῆτερον μέγεθος τὸ ἀπὸ Ἀρκτου ἕως Μεσημβρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας, εἶναι μιλίωι Γεωγραφικῶν 760· τὸ δὲ ἀπὸ Δυσμῶν

πρὸς Ἀνατολὰς πλάτος μιλίων 640 ἅπασα ἡ ἐπιφανεία αὐτῆς περιέχει πλείονα ἢ 50,000 τετραγωνικῶν μιλίων, ἐπειδὴ καὶ περιέχεται ἐντὸς ἢ 50 βαθμῶν τετραγωνικῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ εἶναι ἴση μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἡ Ἀσιατικὴ Τερκία εἶναι δις, ἢ καὶ τρίς μεγαλιτέρα καὶ τὴν ἑπτασίν της ἀπὸ τὴν Ἑρωπαϊκῶν, πλὴν εἶναι ἀκατοίκητος ἢ πλείον· μὲ ὅλον τὸ αὐτὰι αἱ Ἐπαρχίαι ἅπασαι ὁμῶς λαμβανόμεναι σιωπῶσιν εἰς αὐτὸν μεγαλώτατον Βασίλειον τῆ Κόσμου.

4. Ὄρη. Τὸ πλέον μεγαλιτέρον ὄρος τῆς Ἑρωπαϊκῆς Τερκίας εἶναι ὁ ὑπερήφανος Αἶμος τῆς Βουλγαρίας, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἀπὸ τὰ Ἀνατολικά μέρη τῆς Βουλγαρίας, καὶ προχωρεῖ πρὸς Δυσμὰς διὰ τῆς Μακεδονίας, καὶ Ἀλβανίας, ἐκπέμπων πόσες, καὶ πόσες κλάδους πρὸς πᾶν μέρος, σχηματίζων τὰ Ἀκροκεραύνια ὄρη, καὶ ἄλλα πολλὰ· φαίνεται ὅτι να εἰναιεταὶ ὑπὸ τὴν γλῶσσοῦ μὲ τὰς περιφίμους Ἀλπεῖς τῆς Ἰταλίας, καὶ ἔτιω πελειῶνει ἀπὸ τὸ να φαίνεταὶ ἐπᾶνω εἰς τὴν γλῶσσοῦ λέγεταὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ Αἶμος Κοτζὰ Μπαλκὰμ. Β'. Μετὰ τὸν Αἶμονα εἶναι ὁ σεβασὸς Ὀλυμπος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ὁποῖου αἱ κορυφαὶ φθάνουσιν ἔως εἰς τὰ νέφη. Γ'. Ὁ Φαυμαστός Ἄθως τῆς Μακεδονίας. Δ'. Τὸ Πίνδον τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ Πήλιον, ὁ Παρνασσὸς, καὶ ὁ Ἐλικῶν.

5. Ὑδάτα. Ἡ Ἑρωπαϊκὴ Τερκία ἔχει πολλὰ νερά· ποταμοὺς ὅμως μεγάλους ἔχει πρῶτον τὸν μέγαν Δούναβιν, ὁ ὁποῖος διέρχεταὶ διὰ τῆς Γερμανίας, Οὐγγαρίας, καὶ Τερκίας, καὶ χυῖεται εἰς τὴν Μαυρίην Θάλασσαν. Δεύτερον, τὸν Ἀξιὸν ποτ. τῆς Μακεδονίας, ὅς τις ἔχει τὰς ἀρχὰς τε ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ χυῖεται εἰς τὸν Θεσσαλονικὸν Κόλπον. Τρίτον, τὸν Ἴστρον, ὅς τις διοεῖζων τὴν Ῥωσίαν ἀπὸ τὴν Τερκίαν, χυῖεται εἰς τὸν Εὐξείνον Πόντον,

Τέταρτον τὸν Πηνειὸν ποτ. ὁ ὁποῖος ποτίζων ἀπάσων τῶν Θεσσαλίων, χρίζει τὸν Ὀλυμπον, ὅπου χηματίζονται τὰ περὶ τὸν Τέμπε τὰ Θεσσαλικά, καὶ χυῖεται εἰς τὸν Κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν Θράκην δεισκέται καὶ εἷας ἄλλος ποταμὸς μεγάλος ἢ Θραυμάσιος, Εὐρος, ἢ Μαρίσσα κοινῶς καλεμνός, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Αἴμονος τῆς ὄρει· εἰς τὸν ποτίζων ἀπάσων τῶν Θράκων ἢ τῶν Ἀδριανοπολιν, χυῖεται εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξὺ τῆς Μαρωνείας, καὶ τῆς Αἴνας τῶν Πόλεων.

6. Κλίμα. Ἡ Ἑλλάς κεῖται μεταξὺ τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης Βορείης κλίματος· ὅθεν ἐπεταὶ ὁ ἀὴρ αὐτῆς νὰ εἶναι εὐκράτος, καθαρὸς, καὶ ὑγιεινός. εἰς τινὰ μέρη ὁμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀὴρ εἶναι ψυχρός, καθὼς εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη· ἢ εἰς ἄλλα πάλιν θερμός, πλὴν κατὰ πολλὰ ζεῦρος, πλήρης ἀπὸ θερμοζυγόνου, τὸ ὁποῖον λεπτύνει τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, τὰ αὐξάνει, καὶ τὰ ζωογονεῖ εἰς ἄκρον.

7. Προϊόντα. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἑλλάς κεῖται μέσα εἰς τὸ κλίμα πολλὰ καλὸν καὶ χαροποιὸν, διὰ τὸ ἐπεταὶ ὅπως ἡ γῆ αὐτῆς νὰ δίδῃ πλεονεξία ἀφ' ἑαυτῆς τὰ ἀγαθά της, καὶ τὰς δυνάμεις της· μὴ ὅλον ὅπου ἡ Γῆ τῆς Ἑλλάδος δεῖ καλλιέργεσθαι με ὅλλω τῶν ἐτ' μέλειαν, καὶ Γεωργικῶν τῶν ἔργων, δίδει ὁμοῦ τὰς καρπὸς της καὶ τὰ γεννήματα της ἀφ' ἑαυτῆς, ὥστε οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ἀφ' ἑ ἐμπληθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθά της, πέμπουσι καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν καὶ μακρὰ μέρη ἀπὸ αὐτῆς. Εἰς ὅλλω τῶν Εὐρωπαϊκῶν Τουρκίων γίνεται σιτάρι πολὺ, κριθάρι, ρύζι, ζῆα μεγάλη (ἀραβοσίτος), μάλισα καὶ κεχρί. Τὰ σαφύλια τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὰ ὄχαιρετα, ἐπ' ἰδίῃ καὶ εἶναι γλυκύτατα καὶ νοσιμώτατα, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι τὸν οἶνον, τὸν ὁποῖον τῶν σήμερον τὸν πίνουσι σχεδὸν καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι. Κατὰ τὰ Μεσημβρινὰ μέ-

μέρη τῆς Ἑλλάδος γίνονται λεμόνια, κίτρα, πορτογάλλια κάλλιστα, καὶ ελαῖαι πάμπόλλαι διαφόρου ποιότητος· γίνεται βαμπάκι πολὺ, καὶ μετὰξὶ ὄξαι-
ρετον. Ὀμοίως εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐξάνουσι τὰ ποι-
μνία εἰς πληθος· τὰ πρόβατα, οἱ βόες, καὶ αἶγες·
δρίσκονται ἀκόμη καὶ βεβάλια, καὶ κάμηλοι πολ-
λαί, ἐκ τῆς ὁποῖων ἀλλα μὲν χρησιμῶν εἰς τὸν
καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ ἄλλα τὸν κομιδῶν τῶν
κταγμάτων, καὶ τ.

8. Κάτοικοι. Ἡ Ἑρωπαϊκὴ Τερκία κατοικεῖ-
ται ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη, δηλαδὴ ἀπὸ Τέρ-
κους, οἱ ὁποῖοι εἶναι τὸ δεσπότην γένος· ἀπὸ Χρι-
στιανούς, οἱ τινες εἶναι πολὺ περαιοτέρου ἀπὸ τοὺς
Τέρκους, ἀπὸ Ἑβραῖους τινάς, καὶ ἀπὸ πολλὰ ὀλίγους
Ἀρμενίους. Ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας ἡ
πολυγαμία εἶναι ἐμποδισμένη, ὅθεν οἱ λαοὶ εἴτε αὐ-
ξάνουσιν, εἴτε πληθύνουσιν, εἴτε γερμίζουσι τὴν γῆν
καθὼς πρέπει· διὰ τὸ πολλὰ μέρη αὐτῆς εἶναι ἔ-
ρημα καὶ ἀκατοίκητα. Ἄσας ὁ λαὸς τῆς Ἑρωπαϊκῆς
Τερκίας μόλις φθάσει εἰς 8,000,000, ἐπειδὴ καὶ
εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον μόλις δρίσκονται 187
ψυχαί· ἢμπορεῖ νὰ εὐρεθῆ ἄλλος ὅσος λαὸς εἰς τὴν
Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ὁ ὁποῖος σιωστὰ τὸ Βασί-
λειον τῆς Τερκίας.

9. Ἡθνη. Δὲν ἠξίωρον ἀντὶ τὴν φύσιν, ἢ τὰ συμβε-
βηκότα συμπεράσασιν εἰς τὸν φυσικὸν, καὶ ἠθικὸν ὀρ-
γανισμόν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ εἶναι ὄξυνοες, εἰ-
φοδρετικοί, ἐπιτηδείοι, καὶ ἀνδρείοι· ἢ κρασις τῶ ἀέ-
ρος, τὰ νερά, τὸ κλίμα τῶ τόπου, αἱ τροφαί, καὶ ἡ
σωτήρεια βοηθοῦσιν εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ σώμα-
τος. Εἶναι παρατηρημένον ἀπὸ τῆς Φυσιολόγους, ὅτι
ὅπου μεγάλη θερμότης, ἐκεῖ τὰ σώματα εἶναι χαυνα·
ὅπου δὲ ψυχρὰ ὑπερβολικὴ, ἐκεῖ τὰ σώματα εἶναι
σκληρὰ καὶ βαρῆα· ὅπου ὅμως τὸ κλίμα εἶναι εὐ-

κρατον, ἐκεῖ κ' ἐπὶ τὰ σώματα εἶναι δεκτικὰ πάσης ἐπιπιδειότητος. Οἱ Ἕλληες, λέγει ὁ Κύριος Γάσπαρης, οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν παλαιῶν Ἑλλήων, οἱ τινες διὰ τὰ λεπτότητα αὐτῶν ἦδη, προτερῆμα τῶν ἐπιστημῶν κ' τεχνῶν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσιν δρασηκότητα, ἀνδρείαν, καὶ παρξιωτισμὸν, ἀπεκατέστησαν τὸ κωρῶτισον Γένος, τὸ ὁποῖον ἐχρημάτισε διδάσκαλος ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γενῶν· ἔτσι οἱ νυνὶ Ἕλληες εἶναι ὅμοιοι μὲ τὰς μεγάλας αὐτῶν Προγόνους κατὰ τὰ φρονήματα, δηλαδὴ αὐτοὶ εἶναι φιλόξενοι, φιλοπάτερες, φιλομαθεῖς, δόλαβεῖς εἰς τὰ Θεῖα, καὶ σερεοὶ εἰς τὴν Ὁρησκεῖαν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴδιον μόνον τῶν καθ' αὐτὸ Ἑλλήων. Ὁ φυσικὸς αὐτῶν χαρακτήρ τὰς παρασαίνει ἡμέρας, ἰλαρὸς, κ' γλυκεῖς. Τὸ ἀνάστημα τῶν σώματος αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι μεσαῖον. Ὅλοι οἱ Ἕλληες, μάλιστα οἱ Μακεδόνες, κ' οἱ Θεσσαλοὶ, εἶναι φιλόξενοι· οὗτοι οἱ τελευταῖοι ὅμως εἶναι φιλελεύθεροι κ' ἀνυπότακτοι· μάλιστα οἱ Πελασγοὶ, οἱ ὁποῖοι ἠδυνῶνται κατὰ πολλὰ εἰς τὰ ὄπλα, εἰς τὰ ὁποῖα γυμνάζονται ἐκ νεότητος αὐτῶν. Τόσον οἱ Πελασγοὶ, ὅσον κ' οἱ λοιποὶ Θεσσαλοὶ ξεφαντώνουσι μὲ τὸς χορὰς, οἱ ὁποῖοι φαγωδέντες ἠρωϊκὰ φαγέδια, χορδύουσι κατὰ τὸ παλαιὸν, δηλαδὴ συνειδίξοντες τὰς τροφὰς, ἀντιστροφὰς, καὶ τὰς ἐπωδὰς· εἰς τὸν χορὸν κωροπορδύονται οἱ ἄνδρες, ἔπειτα αἱ γυναῖκες, μετὰ ταῦτα αἱ κόραι, συνεχόμενοι ἅπαντες ἀπὸ τὰς χεῖρας, αὐ καὶ ἠδελον εἶναι καὶ περπακῶσιοι τὸν ἀειθμὸν. Τὰ ἐνδύματα τῶν Πελασγῶν δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τῶν παλαιῶν Προγόνων μας, εἰμὴ κατὰ τὴν περικεφαλαίαν καὶ χλαμύδα· ἀντὶ φαρέφας, αὐτοὶ τὴν σήμερον φέρουσι πάντοτε περικεζωσμένῳ τὴν σάδῳ, ὡς καὶ οἱ νεοὶ αὐτῶν· σφίγγουσι τὴν μέσῳ αὐτῶν κ' πολλὰ μὲ τὰς ζώνας, διὰ νὰ εἶναι ἐπι-

πιδειοι εἰς τὸ τρέξιμον· ἢ μεγαλιτέρα πων τιμὴ εἶναι, τὸ νὰ γινώσκωσι ἀρχηγοί, τουτέστι καπιτάνιοι, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ὑπ' αὐτῆς στρατιῶτας, πληρώνονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ φυλάττωσι τὰς Ἐπαρχίας ἀπὸ τὰς καταδρομὰς· ἢ ἴθι τῇ ἀληθείᾳ ἀπαράλλακτα, ὡς τὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων Σπαρτιατῶν. Εἶναι ἄξιον νὰ ἀκῆτις τὰς ποιμένας τῶν Θιασαλῶν, οἱ τινες καὶ τὰς κορυφὰς τῶ Ὀλύμπου, Ὄσσης, Πίνδα, καὶ Πιερίας τῶ Ὀρέων, ὡς ὄπαδοί τῶ Ἀπόλλωνος, μετὰ μεγάλην ἐπιποδεότητα παίζουσι τοὺς μεγάλους ποιμενικὰς αὐλὰς, τὰς ὁποίας ἢ πεφωτισμένη Εὐρώπη δὲν τὰς ἔχει ἀκόμη.

Ἡμεῖς εἶπομεν ὅτι γενικῶς ὅλοι οἱ Ἕλληνας ἀγαπῶσι τὰς ἀσθεδὰς, καὶ τὴν μάθησιν, καὶ παχίζουσι διὰ τὸν φωτισμὸν τῶ γένους, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος· εἶναι μερικοὶ ὅμως Ζάπυροι, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δὲν ἀγαπῶσι τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀκόμη παχίζουσι παντοίῳ τρόπῳ νὰ ἐμποδίσωσι, καὶ νὰ σβύσωσι παντελῶς τὸ καλὸν τῆς πατείδος· δὲν ἠξέδρω, ἢ φυσικῆτων κακία καὶ ἀμάθεια τοὺς παρακινεῖ εἰς τὸ νὰ φθονῶσι τὰ καλὰ, ἢ ἄλλα τινὰ συμβεβηκότα· φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ τοιοῦτοι φιλόκακοι δὲν εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ καθαροὶ Ἕλληνες, ἀλλ' εἶναι νόθοι (Μπασάρδοι) Γραικοί, ὅμοιοι μετὰ μουλάρια, δηλαδὴ μίγματα πολλῶν καὶ διαφόρων.

Οἱ Τῦρκοι, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τυρκίαν κατέγονται ἀπὸ τὸ Τουρκισαν, πλησίον τῆς μεγάλης Ταρταρίας. Τῆτο τὸ γένος εἶναι τὸ τελευταῖον δεσπόζον γένος τῆς Ἑλλάδος. Ὁδὲν αὐτοὶ ἔχουσιν ἀκόμη πολλὰ ἢ ἴθι Ἀσιατικά· μ' ὅλον τῆτο εἶναι φιλόξενοι καὶ εἰλικρινεῖς· δὲν λείπει ἀπὸ αὐτῆς ἢ ἐπιποδεότης καὶ ἢ φρόνησις· πλὴν δὲν ἀ-

γαπῶσι τὰς ἐπισήμας, τὴν φιλοσοφίαν, καὶ τοὺς
σωματικὰς κόπας.

Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὅποιοι κατοικῶσιν εἰς τὴν Εὐρώ-
παικὴν Τερκίαν, εἶναι ἀπ' ὅλης καταφρονήτικοί καὶ
ἐβδελυγμοί. Οἱ Τούρκοι τὰς μεταχειρίζονται εἰς
τὰς ὑποθέσεις των διὰ καπνῶδτας καὶ πορνοδότας· εἶ-
ναι ὅμως κατὰ πολλὰ πλούσιοι. Ἐκτὸς τῶν ἰδῶ
φυλῶν, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, τὰς ὁποίας σι-
ναπαντᾷ τις μὲ τὴν περὶ ἡμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Βασιλεὺς, Ἡγμόνες, Ἀρχιστρατηγοί, καὶ Φιλόσοφοι.
Οἱ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ

Οἱ πρό Χεῖρ.

Ἀδριανὸς Φερῶν	940	Δημήτριος Πολ.	286	Γάσων Φερῶν	370
Αἰόλος	1015	Δημοκρίτος	361	Γάσος	1125
Ἀσκληπείος	927	Δημοδότης	522	Γεωργίου	361
Αἰφίης	530	Δικαίαρχος	310	Γεωργίου	538
Αἰφύλος	456	Διογένης	324	Κάδμος	1045
Ἀλκαῖος	607	Δημήτριος Σικ.	44	Καζιμάχος	244
Ἀλκιβιάδης	404	Διοσκυρίδης	23	Κόβης	405
Ἀλκίνοῦ	670	Δράκων	572	Κόκρω†	1125
Ἀμφικτίων	965	Εὐμεδολῆς	413	Κίμων	449
Ἀνακρέων	474	Εὐπαμινώνδης	365	Κόδρος	804
Ἀνακταρσις	590	Εὐπίκρος	270	Κρανεός	1045
Ἀπαλλίης	334	Εὐπιμενίδης	596	Λαυρεΐδιον	937
Ἀπολλῶν Ρόδ.	230	Εὐρεχθίδης	1035	Λαυρεΐδης	480
Ἄρατος	213	Εὐκλείδης	300	Λίνος	950
Ἀρσιάνετος	358	Εὐμόλιτος	920	Λυκάργος	708
Ἀρεΐδης	480	Εὐεργιδίης	407	Μελέαργος	934
Ἀρσοπέλης	322	Ζεύξης	397	Μιλτιάδης	489
Ἀρσοφάνης	389	Ζήνων	491	Μίνως	964
Ἀείων	620	Ἡρακλείτης	506	Μισαῖος	950
Ἀρχιμήδης	212	Ἡρόδοτος	484	Νικάνδρος	137
Βαχχιλίδης	480	Ἡσίοδος	880	Ξανθοῦ	359
Βίας	601	Θημισοκλῆς	449	Οἰδίππος	958
Βρασιδᾶς	422	Θέογυς	544	Ὄμηρος	850
Γοργίας	400	Θεοκρίτος	262	Ὄρφος	950
Γύλιππος	415	Θεόφρατος	288	Πανδίων	1005
Δαδάλος	987	Θουκυδίδης	391	Παρράσιος	415
Δακαλιών	1046	Γάσων	937	Περίστρατος	527

Πελασγός	1125	Σαπφώ	600	Φιλοποιμῶ	183
Πελοπίδας	364	Σίσυφος	983	Φορονδῆς	1080
Πέλο†	993	Σόλων	549	Φρύξος	962
Περικλῆς	429	Σοφοκλῆς	406	Φωκίων	318
Πίνδαρος	435	Σπυρίχορος	556	Φωκυλίδης	520
Πιστακός	570	Σωκράτης	400	Χείρων	937
Πλάτων	548	Τάυταλος	1019	Χίλων	60α
Πολύβιος	124	Τέρταδρος	648	Ωγγυδῆς	1125
Πολύγυτος	410	Τιμολίων.	337	Ωκελος	45α
Πρίαμος	904	Τυρταῖος	6α7		
Πυθαγόρας	497	Φειδίας	423		
Πύρρος	272	Φερεκύδης	515		
Οἱ ἀπὸ Ἑλλήνων βασιλεύσαντες ἐνδόξως.					
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	323	Φιλομήτωρ	180	Διονύσιος Αὐλ.	65
Πωλεμαῖος	300	Φύσκων	145	Διονύσιος β.	51
Φιλάδελφος	284	Λάδυρος	116	Κλεοπάτρα	46
Εὐαργέτης	246	Ἀλέξανδρος β.	106		
Φιλοπάτωρ	221	Λάδυρος β.	88		
Ἐπιφανῆς	204	Ἀλέξανδρος γ.	80		

Οἱ μετὰ Χρυσὸν Ῥωμαῖοι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ 31.

Τιβέριος	14	Πρόβος	276	Ἡρακλέως καὶ Μαρ- τίν. :	641
Καπιγόλας	37	Αυρήλιος Κέρ.	282	Κωνστας	642
Κλαύδιος	41	Διοκλητιανός	284	Κωνστας γ. Πω- γων.	668
Νέρων	54	Κωνσάτιος.	304	Γουστίνιος β.	685
Γάλλος	68	Κωνσταντίν. μίγ.	306	Λεόντιος	695
Ούλασιανός	69	Κωνσάτιος β.	337	Τιβέρ. Αΐμ.	697
Τίτος	79	ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ	361	Γουστίνιος β. ξα- ναβάλ.	705
Δομιτιανός	81	Γοβιανός	363	Φίλιππος Βαρ.	711
Νέρβας	96	Βαλενσίνης	364	Αναστάσιος β.	713
Τραϊανός	98	Θεόδός. ο μέγας	379	Θεοδόσιος γ.	714
Αδριανός	117	ἐχώρησε τὴν Βασιλ. πρὸς		Λέων Ἰσαυρός	716
Αἰώνιος Πίος	138	Ανατολ. καὶ Δυτικ.		Κωνσταντίνος Κε- κράννομος.	741
Αυρήλιος	161	Αρκάδιος	395	Λέων δ. Πορφ.	775
Κομοδος	180	Θεοδόσ. ο νεός	408	Κωνσταντίνος ε. Περ- φουρ. καὶ Εἰρήνη μῆ- τηρ.	780
Περτιναξ	193	Μαρκιανός	450	Κωνσταντίνος	790
Σεβήρος	194	Λέων α.	457	Εἰρήνη.	797
Καρακάλλος	211	Λέων ο νεός	474	Νικηφόρ. καὶ Σταυ- ράκιος	802
Εὐλαγιάβαλος	218	Ζήνων	474	Σταυράκιος	811
Αλέξανδρος	222	Αναστάσιος	491	Μιχαὴλ Κουρσο- λάτ.	811
Μαξιμίνος	235	Γουστίνος α.	518	Λέων Ἀρμένιος	813
Γορδιανός	238	Γουστίνιος α.	527	Μιχαὴλ Βραδύγ.	820
Φίλιππος	244	Γουστίνος β.	565		
Δέκιος	249	Τιβέριος β.	578		
Γάλλος	251	Μαυρίκιος	582		
Γαλιένος	254	Φωκάς	582		
Κλαύδιος	268	Ἡρακλειός	610		
Αυρηλιανός	270	Ἡρ. κλ. Κωνσ.	641		

Θεόφιλος 829	Ζωή κ̅ Θεοδ. ἀδελφ. 1042	Γεωργίου Ἀγγελ. 1185
Μιχαὴλ γ. κ̅ Θεοδώρα 842	Κωνσταντῖνος Μονομάχ. 1042	Ἀλέξιος Δεῦκας . . Θεόδωρος Λάσκαρ. α. 1204
Βάρδας 865	Θεόδωρα Περφ. 1054	
Βασίλειος Μακεδόνιος 867	Μιχαὴλ ε'. στρατιωτικός 1056	Γεωργίου Δεῦκας Βασιλῆος 1222
Λέων ὁ Σοφός 886	Γεωργίου Κομν. 1057	Θεοδόσιος Λάσκαρης β. 1255
Ἀλέξανδρος 911	Κωνσταντῖνος ι. Δεῦκας. 1059	Μιχαὴλ Παλαιολόγ. 1260
Πέντε Βασιλεῖς 918		
Κωνσταντῖνος 948	Μιχαὴλ, Ἄνδρον. κ̅ Εὐδοξ. 1067	Ἀνδ. ὁ γέρον 1285
Ρωμανός β. 359	Ρωμαν. Διογ. 1068	Ἀνδ. ὁ νέος 1332
Νικηφ. Φωκᾶς 963	Μιχαὴλ Δεῦκας 1071	Γεωργίου ε. Παλαιολόγ. 1341
Γεωργ. Ζιμίσκης 969		
Βασίλειος κ̅ Κωνσταντῖνος η. 975	Νικηφόρος Βοτανιάτης. 1078	Μανουὴλ β. Παλαιολόγ. 1391
Ρωμανός Ἀργ. 1028	Ἀλέξιος Κομν. 1081	Γεωργίου ε'. Παλαιολόγ. 1424
Μιχαὴλ δ. Παμφλαγ. 1034	Γεωργίου Κομν. 1118	Κωνσταντῖνος Παλαιολόγ. 1448
Μιχαὴλ Καλαφάτης. 1041	Μανουὴλ Κομν. 1145	
	Ἀλέξιος Κομν. 1180	
	Ἀνδρον. Κομν. 1183	
Βασιλεία Τούρκων.		
Οὗτος ἐπόρθησε τὴν Μωχαμέτ β. Πόλι 1421	Μωχαμέτ διωγ. 1617	Ἀχμέτ γ. 1703
Μπαγιζήτ β. 1481	Ὄσμάν β. 1618	Μωχαμέτ ε. 1730
Σελίμ α. 1512	Μωχαμέτ β. βαλμ. 1622	Ὄσμάν γ. 1754
Σουλτα. β. 1520	Μωχαμέτ δ. 1623	Μωχαμέτ γ. 1757
Σελίμ β. 1566	Ἰμπραχίμ 1640	Χαμὴτ 1774
Μωχαμέτ γ. 1574	Μωχαμέτ δ. διγαλ. 1649	Σελίμ γ. 1789
Μωχαμέτ γ. 1599		Μωχαμέτ 1809
Ἀχμέτ α. 1603	Σουλταμάν γ. 1687	Μωχαμέτ 1809
	Ἀχμέτ β. 1691	
	Μωχαμέτ β. 1695	

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἑλλάς κατοικεῖται ἀπὸ τόσα ἔθνη, ἔπεται ὅπως νὰ ὁμιλῶνται καὶ διάφοροι γλῶσσαι, δηλαδή ὁμιλεῖται ἡ Νεοελληνική, ἡ Τερρική, ἡ Βυλγαρικὴ, ἡ Γραικολατινική, ἡ Ἀλβανιτικὴ, ἡ Ἑβραϊκὴ διεφθαρμένη, καὶ ἡ Ἀρμενική. Ἀπ' ὅλας ταύτας τὰς διαλέκτους, ἡ Τερρική καὶ ἡ Νεοελληνική ἔχουσι τὰ πρωτεῖα. Ἡ τῆς Τερρικῆς διάλεκτος εἶναι συσθεμένη ἀπὸ Ἀραβικῶν, Περσικῶν, καὶ Ταρταρικῶν· ἡ δὲ τῆς Χριστιανῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἰδίᾳ διάλεκτος τῶν παλαιῶν Προγόνων καὶ κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν, πλὴν ὀλίγον διεφθαρμένη μὲν τινὰς πολλὰ ὀλίγας νεωτερισμούς. Ἡ πλέον ὀρθότερα Νεοελληνικὴ διάλεκτος καὶ τὸ παρὸν κοροφύρεται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, εἰς τὰ Ἰωάννινα, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Εἰς τὴν Ἀττικῶν, ὅπως τὸ πάλαι διδύθονοντο οἱ κανόνες τῆς διαλέκτου καὶ ἐδιορθῶνοντο, τὴν σήμερον ὁμιλεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ Ἀλβανιτικὴ· μὲ ὅλον τὸτο οἱ Ἀθῆνῶνιοι ὁμιλοῦσι καθὼς οἱ λοιποὶ Ἕλληνας, πλὴν συνεδίξουσι κατὰ κόρον τὸν παρακείμενον λήγοντα εἰς *κα*, καὶ τὸν ὑπερσυντέλικον, καὶ τὸ *τζέ*.

11. Θρησκεία. Ἡμεῖς εἰπομεν ὅτι εἰς τὴν Ευρωπαϊκῶν Τερρικήν δρέσκονται πολλαὶ φυλαὶ, διὰ τοῦτο ἔπεται νὰ εἶναι καὶ διάφοροι θρησκείαι. Ἡ πρώτη τῶν τῆς θρησκείων εἶναι ἡ τῆς ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μέχρι τῆς σήμερον διαφυλάττεται ἀμώμητος, καὶ διατηρεῖται εὐληκερῆς μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς πρώτης χριστιανικῆς καὶ καθολικῆς Πίσεως. Εἰς μάτῳ ἐπάχρισαν τὰ βάρβαρα ἔθνη νὰ ἐλκύσωσι τοὺς Χριστιανὲς Ἕλληνας, τὰς κατὰ πολλὰ σερεωμένους εἰς τὴν Χριστιανικῶν Πίσιν, καὶ νὰ τὰ ἀπατήσωσι, τὰττοντές τους εἰς τὴν μερίδα τῆς αὐτῶν ἀπατηλῶν θρησκείων· πολλοὶ Ἄγιοι Μάρτυρες ἔδω-

σαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν τυράννων ἀντὶ τῆς ψυχῆς, τὰ αἵματά των καὶ τὰς σάρκας των, προσφέροντες αὐτὰς ὡς δῶρόν τε καὶ θυσίαν εἰς τὸν γλυκύτατόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Δεύτερα θρησκεία εἶναι ἡ τῶν Ὀθωμανῶν, ἡ ὁποία διατηρεῖται σῶα ἀπὸ τοῦς ὁπαδοῦς τοῦ Μωάμεθ· ἡ δὲ Ἑβραϊκὴ θρησκεία καὶ ἡ Ἀρμενικὴ δὲ εἶναι τόσον ἐπίσημοι. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρῶτος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

12. Ἀρχαιότητες. Τὰ ἀξιολογώτερα ἀράγματα τοῦ κόσμου ἐδύνατό τις νὰ τὰ ἴδῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁποῖα ἦτον ἔργα χειρῶν ἐκείνων τῶν παλαιῶν θαυμασῶν Ἑλλήνων. Μάρτυς τοῦ λόγου εἶναι τὰ ταμεῖα τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, τῆς Βενετίας, τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων, καὶ ἐκεῖνα τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ, καὶ ἡ αὐτῶν μηχανικὴ νομίζεται ὡς θαῦμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου σχεδὸν ἄρπαξαν καὶ ἐκλεψαν ἀρχαιοτητας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ ὅλον τὸτο δέλεονται ἀκόμη ἀναείδητα. Α'. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δέλεονται πάμπολλα κτίρια καὶ οἰκοδομήματα· δηλαδὴ ἡ Ἁγία Σοφία, ἡτις καὶ μεγάλη Ἐκκλησία ἐλέγετο, κατὰ ἔθος παλαιόν· τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον, οἱ διάφοροι πύργοι, αἱ Πυραμίδες, καὶ οἱ Ὀβελίσκοι εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον καταζωγραφισμένοι ἀπὸ Ἱερογλυφικά. Β'. Εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τῆς Φιλιππικῆς κάμπης δέλεονται αἱ φάτναι τῶν ἀλόγων τοῦ θαυμαστοῦ Διομήδους. Γ'. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν Πελασγιῶτιν γλῶσσο δέλεονται μονόλιθοι τινες παμμεγέθεις, τῶν ὁποίων αἱ κορυφαὶ φαίνονται μακρόθεν μέσα εἰς τὰ συῦφα. Ἡ φύσις ὡς φαίνεται ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὰς δυνάμεις τῆς καὶ τὸ μεγαλεῖόν τῆς εἰς αὐτὰς τὰς πέτρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀχειροποίητοι καὶ ἀκατασπόδαστοι. Εἰς ὅλας αὐτὰς

τὰς

τὰς πέτρας εἶναι κτισμένα ἀπὸ εἴνα, ἢ δύο Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς σήμερον σώζονται. Εἰς αὐτὰ τὰ ὑψηλότετα Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Μετέωρα ἀναβαίνουσι διὰ πολυκομμάτων κλιμάκων, (μὲ σκάλας) καὶ μὲ τὸν ἐργάτην καλέμενον, ὃ εἶσι, βάλλουσι τὸν ἀνθρώπον εἰς εἴνα δίκτυον, ἔπειτα δένοντες τὸν μὲ εἴνα χονδρὸν χοιρίον, τὸν ἔλκουσιν εἰς τὰ ἄνω, ἢ τὸν κατεβάουσι πρὸς τὰ κάτω. Τὸ μεταξὺ διάστημα ἄνω καὶ κάτω εἶναι ποδῶν 250, καὶ ἐπέκεινα. Εἰς αὐτὰ τὰ Μοναστήρια δίδσκονται πολλότατα κειμήλια, καὶ ἀναεῖδημτα εἰς τὰς μεμβράνας χειρόγραφα βιβλία, ἔργα τῶν παλαιῶν ἐκείνων πατέρων, καὶ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Αλοῖμονον εἰς ἐκεῖνον, ἕτινος ἡ Κλωθὼ κόψει τὸ χοιρίον ἐκεῖνε τῷ δικτύῳ, ἐπειδὴ τότε δίδυς κόπτεται καὶ ἡ κλωσὴ τῆς ζωῆς τῆ.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τερκία ἔχει πολλὰς ἐπαρχίας, ἔπεται νὰ ἔχη καὶ πολλὰς πόλεις. Α'. Ἡ Ἐπαρχία τῆς Θράκης, ἣτις καὶ Ῥέμελη παρὰ τῶν Τέρκων καλεῖται, περριερίζεται μὲ τὴν μαύρην Θάλασσαν, μὲ τὴν Προποντίδα, μὲ τὸν Ἑλλησπόντειον καὶ Βοσπορικὸν πορθμὸν, μὲ τὴν Βυλαρείαν καὶ Μακεδονίαν. Αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Τέρκους, Ἑλληνας, καὶ Βυλαράς. Πρωτόεσσα πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι τὸ Βυζάντιον, εἴτε ἡ Κωνσταντινέπολις, Πόλις μεγαλωτάτη, ἀραιοτάτη καὶ μεγαλοπρεπεστάτη, μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἡ Πόλις αὕτη ἦτον οἰκοδομημένη ἐντὸς τῆ κερατῆς Ἀκρωτηρίῳ, ἐπαῖω εἰς ἑπτὰ λόφους, ὄθον καὶ Ἐπτάλοφος καλεῖται, κτισθεῖσα πρῶτον ὑπὸ Βυζαντός τινος Ἀρχιστρατήγου τῶν Μεγαρέων, κατὰ τὸν ἐν Δελφοῖς χρῆσμον τῶν Ἀπόλλωνος. Μετὰ ταῦτα ὁ μέγας Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Κωνσταντῖνος, ἐν ἔτει 330 ἀπὸ

Χεῖρ, τὴν ἀνεέωσε, καὶ τὴν ἐμεγάλυνεν εἰς πλάτος, χηματίσας αὐτὴν εἰς χῆμα τετραγωνικόν· τὴν ἐκαλλώπισε καὶ τὴν ὠχύρωσε μὲ τείχη δυνατὰ, ἢ περιοχὴ τῆς ὁποίας εἶναι σχεδὸν ἕως 20. μίλια. Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν δέσκεται ὁ βασιλικὸς θρόνος τῆς Ὀθωμανῶν, ὁ ὁποῖος ὑπάγει καὶ διαδοχικῶς εἰς τὰς ἀρρένας· ἢ καθέδρα τῆς μεγάλης Βαζίρης, ὁ θρόνος τῆς Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὸ τὴν ὁποίον Πατριάρχην ὑπόκεινται Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιεπίσκοποι σχεδὸν ἕως 138. Εἰς τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν γίνεται ἐμπόριον μεγαλώτατον διαφόρων εἰδῶν· ἐπειδὴ καὶ μέσα εἰς αὐτὴν δέσκονται ἕξοι κάτοικοι σχεδὸν ἀπὸ ὅλα τὰ γῆν τῆς κόσμου. Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως νὰ ἰδῆ τις ἐκεῖνῳ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὴν Προποντιδα ἕως τὸν κεράτιον Κόλπον, καὶ ἕως εἰς τὸν Βόσπορον γέμεσσαν ἀπὸ ἀναρίθμητα πλοῖα, εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα καθ' ἑκάστῳ ὥραν, φορτωμένα ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων. Διὰ ὅλας αὐτὰς τὰς χάριτας, καὶ δι' ἄλλας πολλὰς νομίζεται ἡ Κωνσταντινῆ πόλις ἢ πλέον ὠραιοτάτη Πόλις τῆς κόσμου· καὶ τρόπον τινὰ ὡσαύτῃ νὰ ἦτον ἠρωρεισμένη ἀπὸ τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως νὰ γῆν αὐτὴ ἢ Πόλις εἰς αὐτὴν τὴν ὠραιοτάτην θέσιν τῆς Εὐρώπης. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Πόλις αὕτη εἶναι ὅσον μεγάλη καὶ δούρυχωρος, ἔπεται νὰ εἶναι καὶ πολυαἰθραπτος, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῆς κατοίκων τῆς λέγασιν ὅτι εἶναι ὡς ἐγγύς 800,000, ἢ καὶ ἐπέκεινα, μὲ ὅλον ὅπερ ἢ φοβερὰ δρέπανος τῆς Παρώλης δευὲς παύει ἀπὸ τῆς νὰ θείξῃ κατ' ἕως πολλὰς ψυχὰς τῶν τῆς δυσυχῶν λαῶν. Αὕτη ἀπέχει τῆς Νήσου τῆς Κασαρίων μὲ 46°, 35', καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημεριὸν 41°, 50'.

Δολιτέρα μετὰ τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν εἰς τὴν Θρακικὴν Ἐπαρχίαν εἶναι ἡ Ἀδριανούπολις, Ὀρεσία

πρότερον λεγομένη, ἀπὸ Ὀρέων τοῦ ἕξ τῆ Ἀγαμέμνονος, κειμένη πρὸς Ἀρκετούσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅς ἢς ἀπέχει μὲ 130 μίλια. Ἀδελιανὴ πόλις ἐκλήθη ἀπὸ Ἀδελιανῆ τῆς Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωμαίων, καὶ γαμβροῦ τῆς Τραϊανοῦ Αὐτοκράτορος. Αὕτη κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τῆς Εὐρῆ καὶ Τάξε τῆς ποταμῶν, μὲ πολλὰς ψυχὰς ἀνθρώπων διαφόρων φυλῶν· τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι 46°, 50'. τὸ δὲ πλάτος, 41°, 50'. Τετὴν Πόλις εἶναι ἡ Φιλιππούπολις, ἀπέχουσα τῆς Ἀδελιανουπόλεως 72 μίλια. ἔχει καὶ αὕτη πολλὰς κατοίκους· οἱ περισσότεροι Βέλγαροι. ἔχει μῆκος 41°, 55'. καὶ πλάτ. 42°, 25'.

§. 214. Δεύτερα ἡ Βουλγαρία, εἶναι καὶ αὕτη μία Ἐπαρχία μεγαλωτάτη τοῦ Ὀθωμανικοῦ Βασιλείου· κεῖται πρὸς ἄρκτον τῆς Θράκης, καὶ συνορεύει μὲ τὴν Μακεδονίαν, μὲ τὴν Σερβίαν, καὶ μὲ τὴν Βλαχίαν. Εἰς αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ γίνονται γεννήματα πολλὰ καὶ ποίμνια. Οἱ κάτοικοί τινες εἶναι Χριστιανοί, καὶ Τῆρκοι, οἱ τινες ὀμιλοῦσι τὴν Σλαβωνικὴν Διάλεκτον. Πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Σοφία. Ἐκλήθη ἕως αὕτη ἡ Πόλις ὅς αἰτίας ὅτι ἐν ᾧ αὕτη ἐκτίσθη, ἐκτίζετο καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὸ Βυζάντιον. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ 300 μίλια· ἔχει μῆκος 41°, 40'. καὶ πλάτος 42°, 50'. Δεύτερα Πόλις αὐτῆς εἶναι τὸ Βιδίτι, πρὸς ἄρκτον τῆς Σοφίας, κειμένη πρὸς τὰς ὄχθας τῆς Δουνάβεως ποταμῆς, ἣτις ἔχει μῆκος 42°, 30'. καὶ πλάτος 44°, 6. Τετὴν πρωτεύουσα Πόλις τῆς Βουλγαρίας εἶναι ὁ μέγας Τύρναβος, δυνατωτάτη, καὶ τείχη τῆς ὁποίας εἶναι κτισμένα ὅς ἀσβεστ, καὶ τ'. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 44°, 20. τὸ δὲ πλάτος, 43°, 50'.

§. 215. Τετὴν Ἐπαρχία εἶναι ἡ Μακεδονία, τὸ ὄνομα λαβέσα ἀπὸ τῆς Μακεδόνης, ἣτις παρὰ τῇ
 Δεία

Θεία Γραφή Χεττιεῖμ καλεῖται. Συνορεύει μὲ τὴν Βυλγαρίαν, Θράκην, Θεσσαλίαν, καὶ Ἀλβανίαν. Αὕτη τὸ πάλαι ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνοσ ἐφθασεν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης τῆς, πρότερον ἔσα ἄσημος. Πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη, τὸ ὄνομα λαβῆσα ἐκ τῆς νίκης τῷ Θεσσαλῶν, κτισμένη ὑπὸ τῷ Κασάνδρῳ εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆ Θεσσαλονικῆς Κόλπε, μὲ πλῆθος ἀνθρώπων διαφόρων γένων. Εἰς αὐτῷ γίνεται μεγάλον ἐμπόριον μὲ τὰ λοιπὰ ἔθνη. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ Βυζάντιον πρὸς δυσμὰς μίλια 433. ἔχει μῆκος 40°, 50'. καὶ πλάτος 40°, 48'. Δουτέρα εἶναι αἱ Σέρραι, καὶ Σέρρας κοινῶς, Πόλις Μεσόγειος, ἰκανῶς μεγάλη, καὶ ὠραιότατη κατὰ τὴν θέσιν ἔχει πλῆθος ἀνθρώπων, γίνεται καὶ ἐμπόριον καλὸν εἰς αὐτῷ. Ἀπέχει τῆς Θεσσαλονικῆς μὲ 60 μίλια. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 41⁹ 46. καὶ τὸ πλάτος, 40°, 00'.

§. 216. Τετάρτη Ἐπαρχία εἶναι ἡ Ἀλβανία, ἡ ὁποία περιέχει τὴν Ἠπειρον, καὶ τὴν Ἰλλυρίαν. Αὕτη ἔλαβε τὴν κλήσιν ἀπὸ τῷ Ἀλβαν τῷ καταγομμένου ἀπὸ τὸ Κελτικὸν γένος. Ἡ Ἀλβανία συνορεύει πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν Μακεδονίαν πρὸς δυσμὰς, μὲ τὸν Ἰώνιον Κόλπον πρὸς Ἄρκτον μὲ τὴν Γερμανίαν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἀλβανία εἶναι μόν βουνώδης κατὰ πολλὰ, πλὴν καρποφόρος. Κατοικοῦσιν εἰς αὐτῷ Χεττιεῖοι, καὶ Τερκοί, οἱ τινες ὀμιλοῦσι τὴν Ἰλλυρικὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν Νεοελλυρικὴν. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς κρείως Ἀλβανίας εἶναι ἡ Σκόδρα, κοινῶς Σκίπρι, ὅπε εἶναι ἡ καθέδρα τῆς Ἡγεμόνος ἐκείνου τῷ τότε. Εὐρίσκεται ἡ Σκόδρα εἰς 34°, 45', τὸ μῆκος, καὶ 42°, 5'. τὸ πλάτος. Ἡ λοιπὴ λεγομένη Ἀλβανία εἶναι ἡ κρείως παλαιὰ Ἠπειρος, τῆς ὁποίας

ποίας οἱ κάτοικοι ἐχρημάτισαν Θαυμασοὶ τόσο εἰς τὰ ἄρματα, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀρσενίας. Ἡπειρος σημαίνει μίαν μεγάλην ξηρὰν, εἴτε γῆν. Αὕτη ἔχει πρὸς ἀνατολὰς τὴν Θεσσαλίαν, ὅς ἢ διαχωρίζεται διὰ τὴν Πίνδα ὄρεα. Πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἐχρημάτισεν ὁ Αἰδωνεύς, ὁ πατὴρ τῆς Περσεφόνης· ἐπειτα ἐσάθη ὁ Θαυμασὸς Πύρρος, ὁ υἱὸς τῶ ἀνδρειοτάτου Ἀχιλλέως, ὃς τις καὶ Νεοπτόλεμος ἐλέγετο, ἀπὸ τῶ ὁποῖου Πύρροι καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου Πυρρίδαι ἐκαλεῖντο. Ἐσάθησαν ἀκόμη καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου ἄπειροι· ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀρρέβας, ὁ Αἰακίδης, καὶ ὁ δεύτερος Πύρρος ὁ τρομερὸς ἐχθρὸς τῶν Ῥωμαίων, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἔφερε τὰ ἄρματα ἐναντίον εἰς τὰς Ῥωμαίους, ὡς γνήσιος ἀπόγονος τῶ Θαυμασοῦ ἐκείνου Ἀχιλλέως. Οὗτος ὁ Πύρρος εἶχεν εἴνα καθ' αὐτὸ βασιλικὸν χαρακτῆρα· εἶχεν εἴνα μόνον ὀδόντα ὀλόκληρον, καθὼς λέγουσι· κατὰ τὰς ιδέας του δευτ. ἐσάθη κατώτερος ἔτε ἀπὸ τὸν ἀρόπαππὸν του τὸν Θαυμασὸν Ἀχιλλέα, οὔτε ἀπὸ τὸν μέγαν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Ἡπείρου τὴν σήμερον εἶναι τὰ Ἰωάννινα, κειμένη εἰς τὰς ὄχθας τῆς Ἀχερυσίας λίμνης τῶ Χάρωνος, ὅς ἢ ἐξέρχονται δύο ὀνομαστοὶ ποταμοὶ, δηλαδὴ ὁ Κοκυτός, καὶ ὁ Ἀχέρων. Αὕτη εἶναι πολυάνθρωπος, ὅς ἢ αἰτίας ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἡπείρου τῶ σήμερον ἔχει τῶ κατοικίαν τα εἰς αὐτῶ. Οἱ κάτοικοί της εἶναι Μαωμετανοὶ, καὶ Χερσιανοὶ οἱ περαιοτέρου, οἳ τινες ὀμιλοῦσι τῶ Νεοελληνικῶ γλῶσσαν μὲ περαιοτέραν ὀρθότητα, ἐκ τῶ διότι δέξονται τῶ σήμερον εἰς αὐτῶ δύο Σχολεῖα ἀξιόλογα, καὶ ἄλλα μικρά. Ἀπέχουσι τὰ Ἰωάννινα ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Καναρίων, ἧτι εἶχουσι μῆκος 39°, 15'. καὶ πλάτος ἀπὸ τὸν Ἰσημεριῶν 39°, 15'.

§. 217. Πέμπτη Ἐπαρχία τῆτου τοῦ Βασιλείου εἶναι ἡ κυρία Ἑλλάς, ἣτις περιερίζεται ἀπὸ τὸν Ὀλυμπον, Ὄσαν, Πιερίαν, καὶ Πίνδον τῶ ὄρειον, ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κορινθιακόν. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη ὑποδιαιρεῖται εἰς ἄλλας δύο, εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἣτις εἶναι ἡ κατ' αὐτὸ Ἑλλάς, Πατρὶς τῶ ἰδύονεσάτι ἐκείνη Ἑλλῆως τῶ ὑἱ τῶ Δόικαλίωτος, ἡ ὁποία πάλιν ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε Ἐπαρχίας, δηλαδὴ εἰς Φθιώτιν, Μαγνησίαν, Θεσσαλιώτιν, Ἐσσιώτιν, καὶ Πελασγιώτιν, εἰς τὴν Βοιωτίαν, καὶ Ἀττικὴν. Ὁ αἶψ τῆς κυρίας Ἑλλάδος εἶναι εὐκρατος καὶ ὑγιεινός· ἡ γῆ πολλὰ καρποφόρος, καὶ παράγει πλεσιοπαρόχως τῆς καρπῆς τῆς καὶ τὰ ζωνήματά τῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκβαίνουσι σχεδὸν ὅλα τὰ εἶδη τῶ Εὐρωπαϊκῶν πωρικῶν. Οἱ κάτοικοι αὕτης εἶναι οἱ περυσότεροι Χριστιανοί, οἱ τινες φυλάττεσιν ἀέμνη τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἥθη τῶ προγόνων των, καὶ ὀλίγοι Τῆρκοι. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Λάρισα, κειμένη πρὸς τὰς ὄχθας τῶ Πηνειῶ ποταμοῦ, μακρὰν τῆς Θαλάσσης 30 μίλια Γεωγραφικά. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν δεισκόται πολλοὶ Τῆρκοι, καὶ κακοὶ, τῆς ὁποίας ὁ Ἀλὶ Πασῶς ὁ Ἡγεμὼν τῶ Ἰωαννίνων ἐταπεινώσεν εἰς ἄκρον. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν δεισκέται καὶ ὁ τάφος τῶ Δείξ Ἰπποκράτης τῶ Πατρὸς τῆς Ἰατρικῆς. Ἐχει μῆκος 40°, 40'. καὶ πλάτος 39°, 50'. Δεύτερα Πόλις τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἐσσιώτιδα εἶναι ἡ Τεῖκη, ἡ κοινῶς Τεῖκηλα, κληθεῖσα ἔπος ἀπὸ τῆς Τεῖκης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσωπῆ καὶ γυναικὸς τῶ Ἰψέως. Αὕτη ἀπέχει πρὸς δυσμὰς τῆς Λαρίσης μὲ 35 μίλια· τὸ πάλαι εἶχε φρέγιον ὄχυρόν· εἰς αὐτὴν δεισκέτο ὁ Ναὸς τῶ Ἀσκληπιῶ· μακρὰν ταύτης πρὸς ὄρων διάστημα δεισκόται τὰ μετέωρα Μοναστήρια κείμενα ἐπαύω
εἰς

εις ὑψηλοτάτας πέτρας, καθὼς εἰς τὴν περὶ τῆς ἀρχαιοτήτων περιγραφῆς τῆς Ἑλλάδος εἶπομεν. Εἰς τὴν Ἑσιώτιδα γῆν εἰσέσκονται καὶ οἱ Πίνδοιοι, οἵτινες κατοικῶσι τὴν Ἀρπτικὴν ἀκρὰν τῆς Πίνδος ὄρους. Οὗτοι λέγονται Γραικολατῖνοι, ὡς αἰτίας ὅτι ὁμιλοῦσι τὴν Γραικολατινικὴν γλῶσσαν. Ἡ μεγαλιτέρα Κομόπολις αὐτῶν εἶναι τὸ Μέαγοβον, καὶ ἡ Κασανία, — εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται ὅλα τὰ εἶδη τῶν πωρικῶν καὶ καρπῶν, ὡς αἰτίας ὅτι τὰ νερά της εἶναι ὀξεία καὶ πολλὰ. Μετὰ τὴν Θεσσαλίαν ἔπεται ἡ Βοιωτία, τῆς ὁποίας πρώτη Πόλις εἶναι ἡ κοινῶς λεγομένη Λεβαδία, περὶφημος τὸ πάλαι διὰ τὸ μαντεῖον τῆς Τροφωνίης, καὶ ἀξιεπαῖνος διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τῶν ἀρχόντων της.

Α Τ Τ Ι Κ Η.

§. 218. **Η** Ἀττικὴ, ἣτις τὸ πάλαι ἐλέγετο Ἀκταῖον, ἀπὸ τῆς Ἀκταίου τῆς βασιλεύσαντος εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη ἐκ τῆς Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς τοῦ Κραναῦ Βασιλέως τῆς Ἀττικῆς. Αὕτη τὸ πάλαι ἐλέγετο καὶ Κεκρωπία, ἀπὸ Κέκρωπος τῆς ἐλθούσης ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ βασιλεύσαντος εἰς αὐτὴν. Οἱ παῖδες καὶ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς ἔζων ἀποράδην καὶ διηρημένοι εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ βουνὰ δίκην ἀλόγων, ἕως οὗ ἦλθον ἄνδρες σοφοὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπ' ἄλλα μέρη, καὶ τοὺς ἐδίδαξαν τὸ πολιτικὸν σύστημα, καὶ τὰς ἔβαλον εἰς τάξιν. Ὁ Κέκρωψ, ὅς τις παρέλαβε τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὸν Ἀκταῖον, τὸν παῖδα βασιλέα τῆς Ἀττικῆς, ἦλθον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὸ 1582 ἔτος πρὶν Χριστοῦ, καὶ κατώκησε τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπηξεν τὰ θεμέλια τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τῆτον τὸν βασιλέα ἐχρημάτισαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὀνο-

μασοὶ βασιλεῖς, δηλαδὴ ὁ Ἐριχθόνιος, ὁ ὁποῖος εἰσήγαγε τὴν χρῆσιν τῆς ἀμαξῶν εἰς τὰς Ἀθήνας· ὁ Ἐριχθαῖος, ὅστις ἐδυσίασε τὴν παρώπιν τε θυγατέρα διὰ τὴν πατερίδα· ὁ Αἰγυῖς, ὁ Θησεύς, ὃς ὦν ὁ πρῶτος ἢ ὀνομαστότερος ἐσάδῃ ὁ Θησεύς, ὁ ὁποῖος νομίζεται ὡς μέγας διεργέτης τῆς Ἑλλάδος. Οὗτος ὁ ἀγαθὸς βασιλεὺς ἐκαθάρισε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς κλέπτιας, ἀνανέωσε τὴν Ἀττικὴν, ἀνέκτισε καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἐσωμάζετο τοὺς λαοὺς εἰς τὴν πόλιν, τὴν ἐμοίρασε κατὰ δήμους ἢ φαμυλίας, ἐλυθέρωσε τὰς Ἀθηναίους ἀπὸ τοῦ νὰ σέλωσι τὰς γῆστων εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ γίνωνται θύματα ἐκείνου τῶ φοβεροῦ Μινοπαύρου. Ἡ Ἀττικὴ τὸ πάλαι ἐχημάτισε μία Ἐπαρχία ἀπὸ τὰς πλέον λαμπαρὰς καὶ ἀκουσὰς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας, κατὰ τὸν Θεκυδίδην, ἐνομίζοντο ὡς αὐτόχθονες καὶ γηγενεῖς, διὰ τὸ καὶ ἔδειον εἰς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των διὰ σημεῖον ἓνα τέττιγα χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. Ἡ Ἀττικὴ, τῆς ὁποίας τὸ περισσότερον μέρος ἐκτείνεται εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, περατοῦται πρὸς Ἀνατολὰς, μὲ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, πρὸς Νότον μὲ τὸ Μυρτώον πέλαγος, πρὸς Δυσμὰς μὲ τὸν Σαρωνικὸν κόλπον, καὶ μὲ τὴν Μεγαρίδα γῆν, καὶ πρὸς Ἄρκτον μὲ τὴν Βοιωτίαν καὶ Φωκίδα. Τὸ ἀπ' Ἄρκτον πρὸς Μεσημβρίαν μέγιστον μῆκος αὐτῆς εἶναι 53 μίλια· τὸ δὲ ἀπὸ δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μέσον πλάτος αὐτῆς εἶναι 22 μίλια· ἢ περιφέρειά της εἶναι 135 μίλια, καὶ τὸ ἐμβαδόνης μίλια τετραγωνικὰ 756. Τὸ κλίμα τῆς Ἀττικῆς εἶναι καλὸν, ὁ αἶρ ὑγιεινός, τὰ προϊόντα κάλλιστα· οἱ κάτοικοί της εἶναι Τῆρκοι, καὶ Χερσιανοί, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι Ἀλβανῖται μὲ ἡδὴ χονδροειδέστατα καὶ τεισβάμβαρα. Ὁ ἀειθερὸς τῆς ψυχῶν ὄλων τῶν κατοίκων αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας ἕως εἰκοσι

χιλιάδες, οἱ ὅποιοι καὶ τὸ παρὸν Δεῖσκονται εἰς Ἀθλίαν κατάσσειν. Ἡ Πόλις τῆς Ἀθηνῶν τὸ πάλαι εἶχε πολλὰς ἀρχαιοτάτας, καθὼς τὰ εῖρεπιά των πῆν παρασαίνουσι μέχρι τῆς σήμερον· οἱ Ἄγγλοι ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης πρὸ χρόνων τινῶν πολλὰς τέτων εἰς τὰς πατρίδας των ἐκόμισαν.

Ἡ Ἀττικὴ δὲν ἔχει πολλὰς πόλεις, εἰμὴ μίαν καὶ μόνην, ἣ ὁποία εἶναι αἱ Ἀθῆναι. Ἡ πόλις αὐτὴ τὸ πάλαι, ὡς φαίνεται, ἦτον κατὰ πολλὰ μεγάλη· τὴν σήμερον ὅμως ἐσμικρύνθη ὄχι ὀλίγον. Αὕτη κεῖται μακρὰν τῆς Θαλάσσης τέσσαρα Μίλια πρὸς Βορρὰν βλέπουσα. ἀπέχει ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Καναρίων μετὰ 41°, 59'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μετὰ 37°, 59', 1". Μετὰ τὴν Ἀττικὴν συνέχεται ἡ Μεγαρικὴ, ἣτις καὶ Μέγαρα πληθυντικῶς λέγεται. Αὕτη εἶναι μία Ἐπαρχία κατὰ πολλὰ μικρὰ, ὅλη κατακλιμένη ἀπὸ Χερσιανῆς, καὶ ἐκτεινομένη ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς ἕως εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἕως εἰς τὴν Βοιωτίαν. Τὴν καταγραφὴν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῆς Ἀθηνῶν μετ' αὐτῆς πολὺ θέλομεν ἐκθέσει εἰς πλάτος εἰς τὴν περιήγησιν, τὴν ὁποίαν προλαβόντως ἔκαμα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

§. 219. Ἑκτὴ Ἐπαρχία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Γερκίας εἶναι ἡ Πελοπόννησος, ἣτις καὶ Μωρέας κοινῶς λέγεται. Αὕτη εἶναι μία Χερσονήσος, ἣ ὁποία συνδέεται διὰ τινος ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου Ἐξαμίλι καλαμῶν, μετὰ τὴν μεγάλῃν ξηρὰν. Ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τῆς Πέλοπος, τῆς ἣς τῆς Ταντάλε, τῆς βασιλεύσαντος εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον. Λέγεται Μωρέας, διότι ἔχει πολλὰ συκάμινα, τὰ ὁποία οἱ Ἴταλοὶ μῶρα καλεῖσιν. Ἡ περίμετρος ταύτης τῆς Νήσου, ἣτις ὁμοιάζει μετὰ οὐα φύλλον πλατανῆς, εἶναι ὡς ἐγγιστα 600 μιλίων κοινῶν. Αὕτη ἡ Νῆσος περικυλᾷται ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἐκτὸς τοῦ

ισθμῶ· ἔχει καὶ ὄρη μεγάλα, τὸν Στύμφαλον τῆς Ἀχαιῆς καὶ Ἀρκαδίας· Φολέκ τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ τὸ Ταύγετον τῆς Λακωνικῆς γῆς. Πρῶτοι οἰκηταὶ τῆς Πελοποννήσου ἐχρημάτισαν, Αἰγυπιάδης ὁ Αἰγύπτιος, ὅστις κατὰ τὸ 2089 πρὸ Χριστοῦ ἐκτίσεν τὴν Σικυῶνα, κοινῶς Βασιλικά· ὁ Εὐρωΐ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἰναχος τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατὰ τὸ 1840 ἔτος ἐθεμελίωσε τὸ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον ἔγινε σχεδὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβραάμ. Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἐσάθηντων θαυμαστοὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὰς ἀνδραγαθίας των, καὶ διὰ τὸν μέγαν πατριωτισμὸν. Ἡ Πελοπόννησος εἶναι μὲν βουνώδης, πλὴν ἔχει καὶ πεδιάδας, εἰς τὰς ὁποίας γίνεται σίτος πολὺς, καὶ ἄλλα διάφορα γεννήματα· μέλι, κρασί, μετόξι, σῦκα, σαφίδα, καὶ ζῶα διάφορα. Ἐκ τῶν γίνεται καὶ τὸ περιφημὸν πρινοκόκκι. Οἱ κάτοικοί τῆς εἶναι οἱ περισσότεροὶ Ἕλληνες, καὶ οἱ λοιποὶ Τῆρκοι. Πρωτεύουσα πόλις τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἡ Τριπολιτζᾶ, ἣτις κεῖται εἰς τὴν μέσῳ τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς. Αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Τῆρκους καὶ Ἑλλῶνας· κεῖται κατὰ τὸν 40°, 15', τῆ μήκους, καὶ 37°, 52', τοῦ πλάτους.

Δωδέτερα Πόλις εἶναι ὁ Μισρᾶς, ἣτις ἐκτίσθη ἐκ τῶν Θεμελίων τῆς περιφήμου Σπάρτης, 3 μίλια μακρῶν αὐτῆς· αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Τῆρκους καὶ Χριστιανῶν. Ἀπασα ἡ Ἐπαρχία αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Λακεδαιμόνας, Μανιάτες καλουμένους, οἱ τινες εἶναι ὅμοιοι κατὰ τὰ φρονήματα μὲ τὰς παλαιὰς αὐτῶν προγόνους· ἀγαπᾷσι τὴν ἐλδοθερίαν εἰς ἄκρον, καὶ τὴν πατριδα των. Τὸ μῆκος τῆς Σπάρτης εἶναι 40°, 35'. τὸ δὲ πλάτος, 37°, 10'. Τρίτη Πόλις εἶναι τὸ Ἄργος, κειμένη πλησίον τῆς θαλάσσης. αὕτη ἡ πόλις ἐκτίσθη παρὰ τοῦ Ἄργου τῆ παντόπτε·

εἰς αὐτῶν πολεμῶν ὁ Φαυμασὸς Πύρρος ὁ βασι-
 λεύς τῆς Ἠπείρου, ἐθανατώθη παρά τινος κατογραίας
 γυναικός· τανῦν εἶναι σμικροτάτη· τὸ μῆκος τῆς εἶ-
 ναι 40°, 45'. τὸ δὲ πλάτος 37°, 45'. Τετάρτη εἶ-
 ναι ἡ Κόρινθος· ὄνομα μόνον ἔχει, καὶ οὐ φράγ-
 μα· αὕτη εἶναι πολλὰ σμικρὰ, ποταπὴ, πτωχὴ· οἱ
 κάτοικοί τῆς εἶναι Ἕλληνας καὶ Τῦρκοι· κεῖται ἐντὸς
 τῆ ἰσθμοῦ· ἔχει ἀκρόπολιν ὀχυρὰν ἐπὶ τόπῳ ὑ-
 ψηλοῦ κειμένῳ, ἧτις καὶ Ἀκροκόρινθος λέγεται.
 Φαίνεται ὅτι τὸ πάλαι ἡ θάλασσα νὰ ἐφθασεν ἕως
 πλησίον τῆς πόλεως, καθὼς αἱ ἀπέναντι εἰς τὴν
 Ἀγριλιὸν λελιθωμένα κογχίλαι φανερώουσι. τῶν
 σήμερον τὰ νερὰ ταῦτα ἐτραβίχθησαν πρὸς τὰ μέ-
 σα ἕως δέκα πέντε πόδας. τὸ πάλαι ἦτον Παροιμία
 „ ἔ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον “ τὴν σήμερον ὁμως
 εἰδὲς θέλει νὰ πλεύσῃ εἰς Κόρινθον. Πλησίον αὐ-
 τῆς εἶναι καὶ ὁ ἰσθμὸς τῆς Πελοποννήσου, τὸ πλά-
 τος τῆ ὁποῖα μόλις εἶναι πέντε μιλίων. Τῆτον τὸν
 ἰσθμὸν πολλοὶ ἐπάχρισαν νὰ τὸν κόψωσι, καὶ εἰδὲς
 ἐδουήθη· δευ- θέλει ὁμως τόσον κόπον, ὅσον θέλει
 νῆν καὶ ἀρχιτεκτονικῶ. Ἡ Κόρινθος ἔχει μῆκος
 40°, 58', καὶ πλάτος 30°, 14'.

Πέμπτη καὶ τελευταία Πόλις τῆς Πελοποννήσου εἶναι
 αἱ παλαιαὶ Πάτραι, ἧτις ἀπέχει ἀπὸ τὴν Κόρινθον
 μὲ 87 μίλια. Αὕτη ἡ πόλις τὸ πρῶτον ἦτον σμι-
 κρὰ, ἔπειτα ἐμεγαλιώθη, ὥστε ἐγινε καὶ περιφημὸς·
 διὰ τῦτο καὶ εὐδαίμονα πόλιν τῆς Ἀχαιῶν καλεῖ
 αὐτῶν ὁ Στέφανος. Πρότερον αὕτη ἡ πόλις ἐλέγετο
 Ἀρῶν· κεῖται ὀλίγον τι μακρὰν τῆς θαλάσσης. Εἰς
 αὐτὴν τὴν πόλιν ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλολος Ἀνδρέας·
 ὁ πρῶτόκλητος, τῆ ὁποῖου ὁ Ναός εἶναι εἰλίπειοι
 πλησίον τῆς αἰγιαλῆς τῶν Πατραίων. Εἰς αὐτὴν τὴν
 πόλιν τῶν σήμερον γίνεται ἐμπόριον διὰ μέσων τῶν
 πλοίων, τὰ ὁποῖα φορπώνουσι σαφύδα, οἶνον, καὶ τ.

αὕτη κατοικεῖται ἀπὸ Τέρκας ὀλίγας, καὶ Ἑλλήνας πολλὰς· ἀπέχει ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Καναρίων μὲ $39^{\circ}, 45'$, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν $38^{\circ}, 25'$.

§. 220. Ἐπειδὴ καὶ εἶπομεν ἀρκετὰ διὰ τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἃς εἶπαμεν ὀλίγα τινα πόρα καὶ διὰ τὰς Νήσους τῆς Ἀρχιπελάγους· εἶναι καλὸν μάλικα γὰρ ὁμιλήσωμεν διὰ ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς Νήσους, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Ἐπτανήσου πολιτείας, αἱ ὁποῖαι τὸ πάλαι ἐδιοικῶντο ἀπὸ τῆς Βενετίας.

§. 221. Ἡ Κερκύρα λέγεται κοινῶς Κορυφοί· αὕτη μὲ ὅλον ὅτι εἶναι μικροτέρα τῆς Κεφαλληνίας, εἶναι ὅμως ἀξιολογωτέρα ταύτης, καὶ τῆς λοιπῶν, ἐπειδὴ εἶναι πολυάνθρωπος καὶ ὀχυρά. ἐλέγχετο αὕτη τὸ πάλαι Δρέπανος, καὶ Φαιακία. εἰς αὐτὴν τῆς Νήσου ἦλθεν ὁ Ἰάσων, καὶ συμεζύχθη εἰς γάμου κοινωνίαν μὲ τῆς Μήδειαν· εἰς αὐτῆς τὴν Νήσον ἦτον ἐκεῖνοι οἱ περιφνημοὶ κῆποι τῆς Ἀλκινόου βασιλέως αὐτῆς, ὅς τις ὑπεδέχθη εἰς ξενίαν τὸν σοφὸν Ὀδυσσεύα. Ἡ περίμετρος ταύτης εἶναι μίλια ἕως 90. ἀπέχει τῆς Βενετίας 800. μίλια, καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν, $37^{\circ}, 48'$. ἀπὸ δὲ τὸν Ἰσημερινὸν, $39^{\circ}, 40'$.

§. 222. Πρὸς τὸν Θρασκοζέφυρον αὐτῆς κεῖνται οἱ Ὀθωνοὶ νῆσοι κατοικησῆσαι· πρὸς τῆς Ἡπειρον εἶναι ἡ Σάξωα νῆσος. Μετὰ τῆς Κέρκυραν εἶναι οἱ Παξοὶ νῆσοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, Παξοί, Ἀντίπαξοι, καὶ Διδασκαλειὸν, πρὸς Νότον τῆς Κορυφῶν κείμεσαι, καὶ κατοικησῆσαι.

§. 223. Λόδικας, ἡ κοινῶς λεγομένη Ἀγία Μαύρα· αὕτη ἡ νῆσος εἶναι μικρά· μόλις ἡ περίμετρος τῆς εἶναι 35 μιλίων· δευρὸν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τῆς Ξηραὶ. ἀπέναντι τῆς νήσου ὁ Ἠγεμὼν τῆς Ἰωαννίνων ἐκτίσεν εὐφρέειον ὀχυρὸν.

§. 224. Ἡ Ἰθάκη, ἣτις εἶναι ἡ περιφνημὸς πατεῖς

τεῖς τῆ Ὀδυσσεύς, καὶ τῆ ὑπὲρ αὐτῆ Τηλεμάχης· περίφημος εἰς τὰς παλαιὰς καὶ νέας Ἱστορίας. Αὕτη κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Κεφαλληνίας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων Νήσων. Ἐκλήθη Ἰθάκη ἀπότινος ἥρωος Ἰθάκης καλεμενῆς. Μόλις γυρίζει 18 μίλια.

§. 225. Ἡ Κεφαλληνία, καὶ Κεφαλονία κοινῶς, εἶναι μία μεγάλη νῆσος τῶν ἑπτά. Ἡ νῆσος αὕτη κατοικήθη τὸ πρῶτον ἀπὸ Ἀθηναίους, καθὼς καὶ ἡ Κέρκυρα ἀπὸ τῆς Κορινθίους, καὶ ὠνομάσθη ἕως ἀπὸ τῆς Κεφαλῆς τῆ ὑπὲρ τῆς Διονέως τῆ ἐξελεθόντος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι ἕως 130 μίλια· πρῶτὸν πόλις αὐτῆς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν τὸ Ἀργοςόλι, τὸ ὁποῖον ἔχει μῆκος 38°, 30'· καὶ πλάτος 38°, 40'.

§. 226. Πρὸς Ἐύρον τῆς Κεφαλληνίας ἕξακρον αὐτῆς ἕως 10 μίλια, κεῖται ἡ Ζακύνθος Νῆσος, ἥτις ἔχει θέσιν καλὴν καὶ ὠραίαν. Ἐκλήθη ἕως ἀπὸ Ζακύνθου τῆ ὑπὲρ τῆς Δαρδάνης. Ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι μὲν μικρά, πλὴν καρποφόρος· παράγει καὶ αὕτη, καθὼς καὶ ἅπασαι αἱ ἑπτάνησοι, σαφίδαυ λεπτὴν, οἶνον, καὶ ἔλαιον καλόν. Ὅλοι οἱ ἑπτάνησιῶται εἶναι ἀμελεῖς εἰς τὴν Γεωργικὴν, καὶ θυμῶδεις. Πρῶτὸν πόλιν εἶναι ἡ ὀμώνυμος αὐτῆς Ζακύνθος, ἥτις ἔχει μῆκος 38°, 55', καὶ πλάτος, 37°, 57'. Πρὸς Βορρὰν τῆς Ζακύνθου μετὰ τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ἀκαρνανίας δέρισκονται Νῆσοι πολλαὶ, ἕως τετράκοντα, ἅπασαι ἀκατοίκητοι αἱ ὁποῖαι καλεῦνται. Ἐχινάδες, ὅπως ἐμφωλδύσσι κλέπται πολλοί.

§. 227. Πρὸς Νότον τῆς Ζακύνθου πλησίον τῆς Πελοποννήσου εἶναι αἱ Στροφαδες Νῆσοι, ὅπως δέρισκεται ἐν Μοναστήριον ὀνομασθὸν μὲ τινὰς δὲ λαβεῖς Πατέρας.

§. 228. Πρὸς Νότον τῶν ἄνω εἰρημενῶν Νήσων, πλησίον τῆς Μοθωνίης κεῖνται τρεῖς Νῆσοι, ἡ μία

τῶ ὁποίῳν λέγεται Πρώτῃ ἢ δὲ ἄλλη Σφαγία, διότι ἐκεῖ οἱ Ἀθηναῖοι κατέσφαξαν τετρακοσίας Λακεδαιμονίους διὰ ξίφους· καὶ ἡ τρίτη καλεῖται Θιγαρούσα, αἱ ὁποῖαι λέγονται κοινῶς ἅπασαι Σαπίεττες.

§. 229. Ἀντικρυ τῆ Μαλέα Ἀκρωτηρία κεῖται ἡ Κυθήρη Νῆσος, Τσερίγο καλεμένη. Εἰς αὐτῷ τὸ πάλαι ἐτιμᾶτο ἡ Ἀφροδίτη· αὕτη εἶναι κατοικημένη, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ἑπταήνησον Πολιτείαν. Ἡ περίμετρος τῆς εἶναι μιλίων 60. ἔχει μῆκος 41°, 00'. καὶ πλάτος 36°, 20'. Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀκρωτηρίας κεῖται ἡ Ἐλαφόννησος· καὶ πρὸς τὴν Εὐρόνοτον αὐτῆς εἶναι ἡ Τσηεργότος Νῆσος, καὶ ἄλλαι μικραὶ.

§. 230. Ἡ Κρήτη Νῆσος, παρὰ τῶ Ἰταλῶν λέγεται Κανὴ· ἐκλήθη Κρήτη ἀπὸ τῆς Κρήτης νύμφης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἐσπερίδος. Ἡ Κρήτη τὸ πάλαι ἐσάθη ὀνομασῆ, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτῷ ἦτον ἐκεῖνος ὁ περίφημος Λαβύρινθος. Ἐκεῖ ἐφέρθη ἡ ὠραιοτάτη Εὐρώπη ὑπὸ τῆ Διός. Αὕτη μὲ ὅλον ὅπῃ ἔχει πολλὰ ὄρη, εἶναι ὅμως καρποφόρος· δίδει οἶνον, μέλι, τυρὸν, ἔλαιον, λάδανον, κόμμι, καὶ γυνήματα πάμπολλα. Οἱ κάτοικοί τῆς εἶναι Χρειαῖοι καὶ Τῆρκοι· οἱ Τῆρκοι τῆς Κρήτης εἶναι ἐκ φύσεως κακοὶ καὶ διεστραμμένοι· ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι κατὰ τινας ἕως 420 μίλια. Μὲ ὅλον ὅπῃ ἡ Κρήτη τὸ πάλαι εἶχεν ἑκατὸν Πόλεις, τῷ σήμερον ὅμως ἔχει μόνον τρεῖς· ἡ πρώτη εἶναι ἡ καθ' αὐτὴ Κρήτη, ἡτις καὶ Κανδία λέγεται, ἀρκετὰ μεγάλη. ἔχει μῆκος 42°, 51', καὶ 35°, 30' πλάτος. Ἀπέναντι τῆς Πόλεως κεῖται ἡ μικρὰ Νῆσος Δία, εἰς τῷ ὁποίῳ λέγασιν ὅτι ἦτον ὁ τάφος τῆς Διός. Δεύτερα Πόλις εἶναι ἡ Κυδωνία, κοινῶς Χανιά, καὶ τρίτη ἡ Ρέθιμος, καὶ τ' λ.

§. 231. Πλησίον τῆ ἐν Πελοποννήσῳ Σκυλλαιῶν
Ακ-

Ἀκρωτεῖα δέρισκονται μερικαὶ Νῆσοι, δηλαδὴ ἡ Βελοπεῖλα, Πέτσα, καὶ Ἰδρα. ἡ Βελοπεῖλα εἶναι ἀκατοίκητος, ἡ δὲ Πέτσα εἶναι κατοικημένη, καὶ ὠραία· πλὴν οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς εἶναι ταραχοποιοὶ καὶ κακότετροποι· ἅπαντες Ἀλβανῖται ἄμυσοι, καὶ ἐδὴ ὑγιῆς. Πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς τῆς Νήσου εἶναι ἡ Ἰδρα, ἣτις Ἰδρέα τὸ πάλαι ἐλέγετο, ἡ ὁποία εἶναι ἀνὺδρος καὶ ξηρὰ, καὶ κατὰ πολλὰ πετρώδης. Αὕτη κατὰ τῆτον τὸν αἰῶνα ἐγέννησε ναύτας θαυμαστὰς καὶ ἀξίους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ παρὸν δυνάμνται νὰ φιλοκεικῆσωσι διὰ τὴν ἠρωτεῖα μὲ πολλοὺς ναύτας τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆ κόσμου· πλὴν ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἀχρεῖοι φιλάδικοι καὶ τεισβάρβαροι. Οὗτοι γεννῶνται σχεδὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ αὐτῶν τρέφονται καὶ εὐτυχῶσιν, καὶ πάλιν εἰς αὐτῶν χάνονται. Ἡ περίμετρος τῆς Ἰδρας μόλις εἶναι 25 μίλια, τὸ μῆκος τῆς εἶναι 41°, 30'. τὸ δὲ πλάτος 37°, 25'. Πλησίον τῆς Ἰδρας εἶναι καὶ ἄλλα διάφορα Νησιά ἕως 10 τὸν ἀριθμὸν, αἱ Καλεβίνοι, καὶ τῆ Πέλοπος λεγόμεναι.

§. 232. Πρὸς Ἄρκτον μακρὰν τῆς Ἰδρας 40 μίλια, εἶναι ἡ Νῆσος Πόρος, πολλὰ πλησίον τῆς Πελοποννήσου. Ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι ὠραία, καὶ παράγει λεμόνια, καὶ διάφορα ἄλλα προϊόντα. Ἡ περίμετρος τῆς εἶναι 15 μίλια. Αὕτη εἶναι ἡ Καλαυρεία τῶν Παλαιῶν, εἰς τὸν ἄσυλον Ναὸν τῆς ὁποίας ὁ δεινὸς Δημοθῶνης πινὼν τὸ κώνειον ἐτελεύτησεν. Εἰς τὴν Ἀκράρειαν τῆ βετῆ τῆς νήσου φαίνονται μερικὰ παλαιὰ κτίρια τῆ Ναῦ τῆ Ποσειδῶνος. Εἰς αὐτὴν τῆ Νῆσον ἐξέρχεται εἷς ναρὸν ἰαματικόν. Τὴν κατὰ γραφῶν τῶν Νήσων τῶν μετ' ἐ πολὺ θέλω δάσσει εἰς πλάτος εἰς τὴν περιήγησίν μου.

§. 233. Ἡ Αἴγινα Νῆσος κεῖται ἐν τῶ Σαρωνικῶ Κόλπῳ ἀπέναντι τῆς Ἐπιδάουρας, καὶ τῶ Ἄθηναιῶν,

των, ὅξ ὦν ἀρίσταται μὲ 28 μίλια. Ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι 40 μιλίων. Κατοικεῖται ἀπὸ "Ἑλλήνας" εἶναι ὠραία, πλὴν πετρώδης. ἐκλήθη Αἴγινα ἀπὸ τῆς Αἰγίνης θυγατρὸς τῆ Ἀσωπῆ. Ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὴν τὸν Νῆσον ὁ δίκαιος Αἰακὸς, ὅστις δεηθεὶς, ἔκαμε νὰ βρέξῃ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου ταύτης τὸ πάλαι ἐλέγοντο Μυρμηδόνες, καθὼς καὶ οἱ Θεσσαλοί. Οἱ νῦν Αἰγινῆται εἶναι συνάγματα ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν. Ὁ λιμὴν αὐτῆς τῆς Νήσου εἶναι ὠραῖος, ἔχει καὶ φρέγιον κτιθεὶς ὑπὸ τῆς Τέρκων. Πλησίον αὐτῆς τοῦ λιμενίου κατ' αὐτὰς τὰς χρόνας εὗρηκαν πολλὰς ἀνδριάντας παλαιὰς. εἶναι τινὰ ὑπόγεια εἰς εἶδος κέλλης, ἐντὸς τῆς ὁποίων δεισκονται τάφοι νεκρῶν, περὶ τὰς ὁποίας εἶναι καθίσματα τινὰ, εἰς τὰ ὅποια οἱ νῦν Αἰγινῆται δεισκουσι λύχνους παλαιὰς, καὶ ἀγγεῖά τινὰ πῆλινα μυροδόχα, ἢ καὶ δακρυδόχα, θύματα τῆς παλαιῶν εἰς τὰς αὐτῆς νεκρῆς. Κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Νήσου, ἀπέσταντι τῆς Ἀθηνῶν εἶναι ἡ Πόλις Αἴγινα, ἐπὶ τόπῳ ὑψηλῆ καὶ δυσβάτῃ. Πλησίον ταύτης ἔκειτο ὁ θαυμαστὸς Ναὸς τῆ Ὀλυμπίας Διὸς, κτίσμα Αἰακῆ Βασιλέως τῆς Αἰγίνης· σώζονται μέχρι τῆς σήμερον κτίριά τινὰ, καὶ διάφοροι σῦλοι μεγάλοι. Πρὸ ὀλίγων χρόνων οἱ Ἀγγλογερμανοὶ σκάπτοντες εὗραλον πολλὰς ἀνδριάντας ἀρχαιοτάτης κατασκευῆς, τὰ χήματα τῆς ὁποίων καὶ ὁ στολισμὸς παρομοιάζουσι μετὰ τῆς παλαιῶν Αἰγυπτίων. δεὶ εἶναι γνωστὸν εἰς ποῖον αἰῶνα ἐτεχνεργήθησαν, μὲ ὅλον τὸ ἐθαυμάσθησαν ὡς ἀξιολογώτατοι καὶ πολῦτιμοι.

§. 234. Ἡ Σαλαμὴν κατὰ τὸ παρὸν ὀνομάζεται Κέλερις. Αὐτὴ ἀπέχει ἀπὸ τῆν Αἴγινα 8 μίλια, καὶ 15. ἀπὸ τὸν Πόρον, τῆς δὲ Ἀμφιάλης ἀκρας τῆς Ἀττικῆς πολλὰ ὀλίγον. Μόλις ἡ περίμετρος ταύτης εἶναι

εἶναι 30 μιλίων. Εἰς αὐτῷ ἐβασίλευεν ὁ Τελαμῶν, ὁ πατὴρ τῆ ἀνδρειοτάτου Αἴαντος. Ἡ Σαλαμῖν ἐσάθη ὀξάκιστος εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅσον διὰ τὸν γενναῖον Αἴαντα καὶ Τελαμῶνα, ὅσον καὶ διὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἀθιναίων ἐναστίον τῆς Περσῶν. Εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον κατὰ τὸ 420 ἔτος πρὸ Χριστοῦ ὁ σοφὸς καὶ γενναῖος Θεμισοκλῆς μὲ 300 χερδὸν πλοῖα τῆς Ἀθιναίων κατεναυμάχησε καὶ κατετρόπωσε τὸν μέγαν στόλον τῆς Περσῶν, συγκείμενον ἀπὸ 1200 πλοῖα, ἢ ὡς λέγουσιν τινες ἀπὸ 3000. Ἡ Πόλις τῆς Σαλαμῖνος τῷ σήμερον κατήντησεν εἰς κώμην καλυμμένην Ἀμπελάκια. Τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτὸ μὲ ἐκεῖνο τῆς Ἀθηνῶν· περὶ αὐτῷ εἶναι καὶ νησιῶτα τινὰ, πλὴν μικρὰ, ἐν οἷς εἶναι καὶ ἡ Ψιττάλεια, εἰς τῷ ὁποίῳν κατέφυγον 200 λογάδες τῆς Περσῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης, καὶ αἰχμαλωτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων.

§. 235. Ἡ Κέως Νῆσος, ἣτις καὶ Τζία λέγεται, κεῖται πλησίον τῆ Σαντίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἀττικῆς, σχεδὸν 12 μίλια μακρῶν πρὸς Εὐρόνοτον. Ἐκλήθη Κέως, ἐκ τῆ Κέω τῆ ἡμετέρας τῆς Ἀπόλλωνος. Αὕτη ἡ Νῆσος εἶναι μία τῆς Κυκλάδων Νήσων. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς συνανασφρομένοι μὲ πολλὰς Εὐρωπαϊκὰς παραπλέοντας τῷ Νήσῳ αὐτῶν, καὶ ἀράσσοντας εἰς τὸν λιμένας, κατεσάθησαν ὄγκιστοι καὶ ἀποροσῆγοροι, μὲ ἤδη Εὐρωπαϊκὰ, ἀγαπῶντες πᾶς μύσας καὶ πᾶς ἐπισήμας. Ἡ περίμετρος τῆς Νήσου μόλις εἶναι 65 μιλίων. Ἡ Πόλις Κέως δὲν εἶναι ὅσον μεγάλη· ἀπέχει ὀλίγον τι τῆς Θαλάσσης· ἔχει μῆκος 32', 25' καὶ πλάτος 37', 35'.

§. 236. **Η** Εὐβοία, ἣτις τανῦν Εὐρυπος λέγεται, καὶ ἀπὸ τῆς Τύρας Νεγροπόντε, εἶναι μία Νῆσος ἀρκετὰ μεγάλη, ἐκτεινομένη ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀναπλάς. Αὕτη ἡ Νῆσος τὸ πάλαι ἐλέγετο Μάκρις καὶ Ἀβαντίς, ὕστερον ἐκλήθη Εἰσία ἀπὸ τῆς Εὐσίας τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ. Αὕτη ἦτον ἀφιερωμένη εἰς τὴν θεῶν Ἥραν. Ἡ Νῆσος αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτον ποτὲ ἐιομένη μὲ τὴν Βοιωτίαν καὶ Ἀττικῶν, καὶ ὕστερον ἀπὸ κανένα σεισμὸν τῆς γῆς νὰ διηρέθη, καὶ ἐτραβίχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καθὼς τὴν σήμερον φαίνεται. Αἱ ἐσωχαὶ καὶ ἐξωχαὶ αὐτῆς, ἦτοι οἱ λιμένες καὶ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νήσου, ἀναποκρίνονται μὲ ἐκεῖνα τῆς Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. Μεταξὺ τῶν τῆς δύο γαιῶν ἐγινε χάσμα μέγα, ἐν τῷ τῷ ὁποίῳ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται τὰ θαλάσσια νερά, ἐκ τῆς ὁποίων συγκροτῶνται ἐκεῖνα αἱ περιφημοὶ παλίρροιαὶ τῆς Εὐρύπου, αἱ ὁποῖαι γίνονται τετράκις τῷ ἡμερονυκτίου πρὸς τὴν νέαν σελήνην καὶ πανσέληνον, καὶ πολλάκις πρὸς τὰς τετραγωνισμὸς αὐτῆς, καθὼς ἐκ τῆς πέρας μόνος μου ἐπιληροφορήθην ἐκεῖ. Εὐρυπος ἐκλήθη ἡ Νῆσος ἀπὸ τῆς Εὐρείπου, ἦτοι ἀπὸ τῆς ἀταξίας καὶ ἀνησυχίας τῆς ἐκεῖ νερῶν. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Εὐρείπου εἶναι ἡ νῦν Εὐρείπος, ἣτις τὸ πάλαι Χαλκίς ἐλέγετο, κτισμένη πρὸς τὸ μέσον μέρος τῆς Νήσου, πλησίον τῆς θαλάσσης εἰς τινα ὠραῖον αὐτῆς ἀκρωτήριο, ὅλη περιτειχισμένη μὲ τεῖχη δυνατὰ, καὶ μὲ πυροβόλα ὄπλα οχυρωμένη. Ἡ θεῖσις τῆς Πόλεως ταύτης δίδεσκειται εἰς ἓνα χαμηλὸν καὶ γοσῶδη τόπον, ὅπου ὁ ἀὴρ αὐτῆς μολύνεται καὶ φθείρεται. Ἀπέναντι τῆς Πόλεως ταύτης εἶναι ἡ μεγάλη ξηρὰ τῆς Βοιωτίας,

μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς τὴν Θάλασσαν κεῖται ἕνας
 σπερὸς καὶ δυνατὸς πύργος, ὁ ὁποῖος ζυγνύει τὰ
 δύο μέρη μὲ γέφυρας. ὅλον τὸ διάστημα αὐτὸ μό-
 λης εἶναι ογδοήκοντα βήματα. Εἰς αὐτὴν τὴν χώ-
 ραν κατοικεῖ καὶ ὁ κατὰ καιρὸν Πασιᾶς τῆς Εὐρείπης.
 εἶναι τιμημένη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ Εὐ-
 ριπος εἶναι καλῶς κατοικημένη, πλὴν ἀπὸ Τέρκας,
 καὶ πολλὰ ὀλίγας Χριστιανῶν, καὶ Ἑβραίων. Τὸ γεω-
 γραφικὸν αὐτῆς μῆκος εἶναι 42°, 6'. καὶ τὸ πλάτος
 38°, 33'. Περὶ τὴν πόλιν ταύτην ἡ θέσις τῆ πόπε
 εἶναι ὠραία καὶ τερπνὴ, ὅλη κατὰφυτος ἀπὸ ἐλαιῶ-
 νας, καὶ ἀμπελῶνας, καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα δένδρα.
 Ἡ Κάρυκος εἶναι καὶ αὐτὴ μία χώρα παλαιόθεν τε-
 τειχισμένη, καὶ κατοικημένη τανῦν ἀπὸ Τούρκων, καὶ
 πολλὰ ὀλίγας Χριστιανῶν. Αὕτη κεῖται εἰς ἓν λόφον
 ὑψηλόν, ὀλίγον μακρὰν τῆς Θαλάσσης. Περὶ αὐ-
 τὴν τὴν Πόλιν τὸ πάλαι εὐγαζον τὸν ἀμύραντον καλέ-
 μενον λίθον, ὁ ὁποῖος καιόμενος, εἰδέποτε ἀφανίζε-
 ται. Τὴν καταγραφὴν τῆς Εὐρείπης, θέλω τὴν δώσει εἰς
 πλάτος μετ' οὐ πολὺ ἐνωμένῳ μὲ τὴν περὶήγησιν,
 τὴν ὁποῖαν προλαβόντως εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ἔκαμα.

§. 237. Ἡ Σκίρος Νῆσος, ἡ ὁποία κατὰ τέρας
 τῶν χρόνων ἔγινε κατοικία τῶν κλεπτῶν, τὸ πάλαι
 ἐχρημάτισεν ὀνομασθῆ δια τὸν θάνατον τῆ Θησέως εἰς
 αὐτὴν, καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ἀχιλλέως ὑπὸ
 τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐν ᾧ καιρῷ οἱ Ἕλληνες ἤθελον νὰ
 στρατεύσωσιν ἐναντίον τῆς Τρωάδος. Γυρίζει μίλια
 60. Ἡ ὀμώνυμος αὐτῇ Πόλις ἔχει μῆκος 42°, 40'.
 καὶ πλάτος 38°, 56'.

§. 238. Ἡ Σκόπελος Νῆσος κεῖται πλησίον τοῦ
 Κόλπου τοῦ Βόλου. Αὕτη παράγει ἐκείνο τὸ κρασὶ
 τὸ σκοπελίτικον, τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖ τόσο ὁ Καισάρ-
 ειος Δαπόντες. Γυρίζει μίλια 30. ἔχει μῆκος
 42°, 00, καὶ πλάτος 39°, 34'.

§. 239. Ἡ Σκιάθου Νῆσος δέσκεται πολλά πλησίον μὲ τῷ Σκόπελον, καὶ μὲ τῷ Θεσσαλίῳ εἶναι κατοικημένη καὶ αὐτὴ ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Νῆσοι. Ἡ περίμετρος τῆς εἶναι ἕως 30 μίλια. Ἐχει μῆκος $31^{\circ}, 45'$, καὶ πλάτος $39^{\circ}, 28'$. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Σκιάθου καὶ Σκοπέλου κείνται τὰ Χιλιδρόμια, κοινῶς Λιδρόμια. Χιλιδρόμια ἐκλήθησαν, μὲ τὸ να εἶναι πολλοὶ δρόμοι, ἐξ αἰτίας πολλῶν Νήσων. αἱ Νῆσοι αὐταὶ εἶναι, ἡ Γισρα, ἡ Φάθος, ἡ Πιπέρι, ἡ Κυεῖα Παναγία, ἡ Περσεῖε, καὶ ἡ κοινῶς Λιδρόμια. Εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους οἱ κλέπται ἔχουσι τὸ κατάλυμά των. Πρὸς Νότον τῶν εἶναι καὶ ἄλλαι δύο Νῆσοι, Ἀδελφοὶ καλέμεναι, ἡ Παναγία, καὶ τ'.

§. 240. Ἡ Θάσος Νῆσος, εἶναι μία τῶν Νήσων τῆς Θράκης. αὐτὴ κείται ἀπέναντι τῆς Θράκης καὶ τῆ Ἄθως, ἐξ ἧ ἀπέχει 30 μίλια πρὸς Βορᾶν. Εἰς αὐτῷ τῷ Νῆσον οἱ Πάριοι τὸ πάλαι εὐεσκον χρυσίον, καὶ ἀργύρεον, καὶ τ'. ἡ περίμετρος τῆς δὲν υπερβαίνει τὰ 40 μίλια. Τὸ μῆκος τῆς εἶναι $42^{\circ}, 30'$. τὸ δὲ πλάτος $40^{\circ}, 56'$.

§. 241. Ἡ Σαμοθράκη, ἥτις καὶ Σαμαντράκη κοινῶς λέγεται, ἐκλήθη ἕως ἀπὸ Σάμης τῆ ἕρ τῆ Ἐρμῆ, καὶ τῶν Θρακῶν τῶν οἰκησάντων εἰς αὐτῷ. μόλις ἀπέχει 10 μίλια ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Θράκης. ἔχει μῆκος $43^{\circ}, 50'$. καὶ πλάτος $40^{\circ}, 30'$.

§. 242. Ἡ Ἰμβρος κείται πρὸς Νότον τῆς Σαμοθράκης, μακρὰν 25 μίλια εἶναι κατοικημένη· γυρίζει ἕως 35 μίλια· ἔχει μῆκος $43^{\circ}, 50'$. καὶ πλάτος $40^{\circ}, 20'$.

§. 243. Ἡ Λίμνος Νῆσος εἶναι μεγαλητέρα τῶν αὐτῶν εἰρημνῶν. Αὐτὴ κατοικεῖται ἀπὸ Τέρκες, καὶ πολλὰς Χερσιανές· ἔχει ἀρκετὰ χωρία ἐπάνω τῆς. Ἐσάθη ὀνομασῆ αὐτὴ ἡ Νῆσος διὰ τὴν Λιμναίαν γῆν, ἥτις ἐκεῖ ἐκβαίνει. Ἦτον μάλιστα ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἡ-

φαισον τὸν χαλκία καὶ ὄπλοποιόν. Ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι μίλια ἕως 70. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος μίλια 87. ἀπὸ τὴν Μιτυλήνην 60. Ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει λιμένας Βασιλικὸς καὶ ἀξιολόγους. Τὸ μῆκος εἶναι 43°, 30'. τὸ δὲ πλάτος 40°, 3'. Ὀλίγον μακρὰν τῆς Νήσου πρὸς Νότον κείνται δύο νησίδια, Ἅγιος Εὐστράτιος καλέμενα, κατοικημένα καὶ αὐτά.

§. 244. Ἡ Τένεδος Νῆσος καλεῖται ὑπὸ τῶν Τέρκων Μποχτζὰ Ἀδασί. Τὸ πάλαι ἐλέγετο Λαυκόφρος. Αὕτη κείται πολλὰ πλησίον τῆς μικρᾶς Ἀσίας, πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλησποντικῆς πορθμοῦ· ἔχει θέσιν ὠραίων, ἐπειδὴ καὶ βλέπει ὅλα τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια διαβαίνουσιν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινέπολιν· δίδει οἶνον κάλλιπον· κατοικεῖται ἀπὸ Τέρκους καὶ Χερσιανῆς. Κατὰ τῆς ἀπερασμένης χρόνου ἐδοκίμασε τὴν πλέον μεγαλητέραν καταστροφὴν ἀπὸ τῆς ἀπανθρώπου βαρβάρους. Οἱ κάτοικοί τῆς διεσκορπίθησαν ἔνθεν ἀκεῖθεν εἰς τὰς Νήσους, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων, καὶ τὴν γυρίζει μίλια 20. ἔχει μῆκος 44°, καὶ πλάτος 39°, 55'.

§. 245. Προχωρῶντες εἰς τὸν Ἑλλησπόντειον πορθμόν, συναπαντῶμεν τὴν Προϊόννησον, τὴν κοινῶς Μαρμαρᾶν καλεμενίαν. Ἐκλήθη ἔτι ἀπὸ τὰ λαυκά καὶ κατὰ μάρμαρα, τὰ ὅποια ἀπὸ αὐτῆς μετακομίζονται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. Γυρίζει μίλια 30. ἔχει μῆκος 45°, 35'. καὶ πλάτος 40°, 25'. Περὶ αὐτῆς τὴν Νήσον εἶναι καὶ ἄλλαι νῆσοι τὸν ἀειθρόν τεσσαρες ἢ καὶ πέντε.

§. 246. Ἡ Καλόλιμος Νῆσος κείται πρὸς Ἀναπλάς, οὐ πολλὰ μακρὰν τῆς Κιζύκου, ἡ περίμετρος τῆς ὁποίας μόλις εἶναι 25 μίλια.

§. 247. Πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς κόλπου τῆς Νικομηδείας, ἀείσκονται αἱ Κυαυαὶ τὸ πάλαι καλέμεναι Νῆσοι, τὰ νυνὶ Νησία

σία τῆς Πόλεως. Αὐταὶ εἶναι ἀρκετὰ τὸν ἀριθμὸν, ἢ ἄρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Νῆσος τῶ Πριγγίπος καλεσμένη, καλῶς κατοικημένη καὶ ἐσολισμένη. Δεύτερα εἶναι ἡ Ἀντιγόνη, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ καλουμένη Πίτυς· μετὰ ταῦτα εἶναι ἡ Πλάτυς, πλησίον τῆς Ἀνατολῆς κειμένη. Ἡ Ὀξεία Νῆσος ὁμοιάζει μὲ μίαν Πυραμίδα, διὰ τὴν ἄρως τῶν γῆν ἑσίων τῆς, καὶ φυσικῶν σωθῆσιν. Ἡ Χάλκη Νῆσος εἶναι ὀνομαστή. Αὕτη ἔχει καὶ λιμένα καλόν. Εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον δέξεται καὶ τὸ Μορσῆσιον τῆς Θεοτόκου· πλησίον αὐτῆς εἶναι ἡ Νῆσος τῶ Ἀστρῶν, ἀρκετὰ μεγάλη· καὶ τελευταῖον εἶναι ἡ Νῆσος, ἣτις ὀνομάζεται Πρῶτη, ὅτι αἰτίας ὅτι οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως ἄρως αὐτῶν βλέπεσιν. ἀπέχει ἀπὸ τὸ Βυζάντιον ἕως 10 μίλια. Ἀπασαὶ αὐταὶ αἱ Νῆσοι εἶναι κατοικημέναι ὑπὸ ἀνδρῶν ἰκανῶς γεγυμνασμένων εἰς τὰ καλά ἥθη.

§. 248. Ἐμβαίοντες πάλιν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, δέξομεν τὴν Λέσβον Νῆσον, τὴν νῦν καλεσμένην Μιτυλιώην, ἡ ὁποία εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τῆς Μιτυλιώης τῆς θυγατρὸς τοῦ Μακαρέως. Ἡ Νῆσος αὕτη διαιρεῖται ταυτῶν εἰς δύο Ἐπαρχίας· εἰς τὴν κατ' αὐτὴν Μιτυλιώην, καὶ εἰς τὴν Μέθυρναν. Οἱ κάτοικοι ταύτης τῆς Νήσου καὶ τὸ πάλαι ἦσαν θαυμαστοὶ τραγωδισταί, καὶ τὴν σήμερον, ἐπειδὴ καὶ τὰ νερὰ ταύτης τῆς Νήσου καὶ ὁ ἀῆρ, εἶναι κάλλιστα. Ἐπαινεῖται ἡ Λέσβος διὰ τὴν εὐφορίαν τῶ οἴνου, καὶ διὰ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι μὲ ὄλον ὅτι εἶναι ἄραιαι, φοροῦσιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἀνδρῶν κάλυμμα, ὅμοιον μὲ τὴν Περσικὴν τιάραν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, μὲ μίαν μεγάλην καὶ πλατείαν πίνναν τῆς θαλάσσης. Ἡ Νῆσος αὕτη ἐξάγει καὶ ἔλαιον πολὺ, καὶ ξυλικῶν, καὶ γεννήματα ὄχι ὀλίγα. Ἡ περιμε-

Ἔξος ὅλης τῆς Νήσου εἶναι μιλίων Γεωγραφικῶν 140. Εἰς τὴν Νήσον ταύτην δέσονται πολλά καὶ διάφορα χωρία. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς Λέσβου εἶναι ἡ κοινῶς Μιτυλήνη καλεσμένη, ἡ ὁποία εἶναι ἰκανὴ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ ὠραία, μὲ μεγάλας οἰκοδομὰς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν 1815 χρόνον παντελῶς ἐκάησαν ὑπὸ τοῦ πυρός. Ἡ Πόλις αὕτη δέσκεται πλησίον τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐκτίσθη πρὶν Χρυσῆ 150 χρόνος, ὑπὸ Μιλήτη τινός ἕξ τοῦ Ἡλίου. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νήσου τῆς Καναρίων μὲ 43°, 52', καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 39. 15'.

Ἡ Μέθυμα εἶναι ἡ δευτέρα τῆς Μιτυλήνης. Αὕτη ἡ χώρα σύγκειται ἀπὸ ἑπτὰ χωρία κείμενα πολλὰ πλησίον. Εἰς τὴν Μιτυλήνῃ εἶναι καὶ ἄλλη μία Κωμόπολις, δηλαδὴ τὸ Πλουμάρι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πατὴρ τοῦ σοφοῦ Βενιαμίν τοῦ Λεσβίου, τοῦ ἡμετέρου σεβαστοῦ καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφύτρωσε τρόπον τινὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀγάπην διὰ τῆς επισήμας καὶ φιλοσοφίαν εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῶν φιλομουσῶν νέων τῆς Ἑλλάδος. "Ὅσον ὁ φθόνος τινῶν καὶ ἡ ἀμάθεια ἠθέλησαν νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀγαθοῦ τεταυθῶς, ἄλλο τόσον ἐπολλαπλασίασαν τὴν δόξαν του καὶ τὰς ἀρετὰς του. Μάρτυς τῶν ἀρετῶν τα εἶμι ἐγὼ ὁ ἴδιος.

§. 249. Ἀπέναντι τῆς Μιτυλήνης καὶ ἀνατολὰς, εἶναι πολλὰ μακρὰ τῆς Ἀσιατικῆς ἄκρας, εἰς τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον κείνται τὰ Μοχονήσια, ἕως 25 τὸν ἀριθμὸν, τὰ ὁποῖα τὸ πάλαι ἐλέγοντο καὶ Ἑκατόνησοι, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι κατοικημένα, καὶ τινὰ ἔχουσι μόνον Μοναστήρια, καὶ Ἱερά ἐπαύωτων. Τὰ προϊόντα των εἶναι τὸ ἔλαιον.

§. 250. Πρὸς Νότον τῆς Μιτυλήνης 90 μίλια, κείται ἡ Νήσος Χίος, ἡ ὁποία ἐκλήθη ἕως ἀπὸ Χίος τῆ ἕξ τῆ Ποσειδῶνος, ἡ διότι ἔχει χῆμα τοῦ

Ἡ στοιχείου. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τῆς Σμύρνης
 κατ' ὄψιν γραμμῶν μόνον 60 μίλια. Ἡ Νῆσος
 αὕτη εἶναι μεγάλη, ὠραία καὶ πολυπύρρατος. Ἔ-
 χει βουνὰ μεγάλα, πλὴν ἔχει καί τινες πεδιάδας.
 Δίδει προϊόντα, οἶνον καλόν, μασίχι, σῖτον, ἔ-
 λαιον, ἅπαντα καλὰ καὶ νόσιμα, μάλιςα λεμόνια
 καὶ πορτογάλλια πάμπολλα. Ὁ ἀὴρ τῆς Χίος εἶναι
 ζωηρός, καὶ τὰ νερά της κάλλισα. Διὰ τὸτο γυνικῶς
 οἱ Χῖοι εἶναι χαρίεντες καὶ στωπτικοί. Οὗτοι οἱ
 Ἕλληες ἀγαποῦσι τὴν πατριδα των κατ' ὑπερβό-
 λην, τὴν ὁποίαν βοηθεῖσι κατ' ἐκαστὴν μὲ τὰς αὐ-
 τῶν δαπάνας, καὶ μὲ τὴν ἀγχίνοια των. Ἡ Διοί-
 κησις τῆς Χίως τὴν σήμερον παρὰ πάντων τῆς νοῦ
 ἐχόντων νομίζεται ἢ πλεον ἀρίστη καὶ καλὴ ἀ-
 πὸ τὰς Διοικήσεις τῆς λοιπῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Εὐ-
 ρωπαϊκῆς Τερκίας. Εἰς τὴν Πόλιν τῆς Χίως, οἱ
 πτωχοὶ δεῦν εἶναι πτωχοὶ, ἐπειδὴ καὶ τρέφονται
 ἀπὸ τοὺς πλεσίς με μεγάλην δὲ χαρίστησιν. Ἡ
 Νῆσος αὕτη ἔχει πολλὰς χώρας ἐπαύω της, τῆς ὁ-
 ποίας ἑνωμένη Πόλις εἶναι ἢ ὁμώνυμος αὐτῇ
 Χίος, κειμένη πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέναντι τῆς
 Τσεσμέ χώρας, ἐξ ἧς ἀπέχει μὲ μίλια 18. Αὕτη
 ἢ Πόλις ἔχει καλὰς καὶ μεγάλας οἰκοδομάς. Εἶναι
 ἀρκετὰ μεγάλη, μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. Πρὸς Μεσημ-
 βείαν αὐτῆς εἶναι ὁ μεγάλος λιμὴν τῆς Ἀγίας Ἐ-
 λσίνης καλούμενος. Πρὸς Βορρῶν τῆς πόλεως ἕως
 τρεῖς ὥρας μακρῶν εἰς τὴν Πασᾶ τὴν βρῦσιν δει-
 σκεται τὸ γολεῖον τοῦ Ὁμήρου, κατεσκευασμένον
 ἐπαύω εἰς εἷνα μονόλιθον ὑψηλόν, εἰς τὸ μέσον τοῦ
 ὁποίου φαίνεται εἷνας θρόνος λίθινος πεποικιλμέ-
 νος μὲ τινὰ ζῶα κεχαραγμένα εἰς αὐτόν. Περὶ τὸν
 θρόνον τοῦτον φαίνονται τὰ καθίσματα τῆς μαθη-
 τῶν, κατὰ τὴν λέγουσιν. Ἐκεῖ πλησίον ἀναβρῦει καὶ
 εἷνα νερὸν ἐλαφρότατον. Ἡ περίμετρος τῆς Χίου εἶ-

ραι 110. μίλια. Ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῆς Κανα-
 ερίων μὲ 44°, 10'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 38°, 20'.

§. 251. Περὶ τῶν Χίων πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς
 κείνται αἱ Ἀγνούσαι λεγόμεναι Νῆσοι, καὶ πρὸς
 Δυσμὰς οὐκ εἰσάγεται ἡ Φύρα, ἡ Φαρά Νῆσος, μι-
 κρά μὲν, πλὴν κατοικημένη καλῶς, οἱ κάτοικοι
 τῆς ὁποίας εἶναι ὅλοι ναῦται, εἰς τὸ ὁποῖον ἔργον
 ἐπιδίδουσι πολλὰ καλὰ, εἶναι ὅμως ζηλότυποι καὶ μι-
 σόξενοι. Πλησίον τῆς Νήσου ταύτης εἶναι τὰ Ἀντί-
 φαρα κατὰ πολλὰ μικρά.

§. 252. Ἡ Σάμος Νῆσος, ἥτις τοπάλαι μὲ
 πολλὰ ὀνόματα ἐκαλεῖτο, κείται πολλὰ πλησίον
 τῆς Ἀνατολικῆς Μυκάλης, ἀπέναντι τῆς Ἐφέσου.
 Ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι κατὰ πολλὰ καρποφόρος. Δί-
 δεει γεννήματα πολλὰ καὶ καρπὸς, μάλις αὖ οἶνον ἐ-
 ξαίρετον, τὸν ὁποῖον ὑπάγουσιν εἰς ἀλλοδαπῆ μέρη.
 Ἐπειδὴ ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι καρποφόρος, διὰ τοῦτο
 οἱ παλαιοὶ ἔλεγον ὅτι καὶ ὄρνιθων φέρει γάλα.

§. 253. Οἱ Σάμιοι τοπάλαι ἐσάθησαν περιήφημοι
 καὶ κατὰ τὴν ἡσθε, καὶ κατὰ τῆς πολέμου· τῶν σήμερον ὁ-
 μως παντελῶς δευ ἀκρόνται. Ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει λι-
 μένας καλὰς, καὶ ὄρη ὑψηλά· γυρίζει μίλια 87.
 Πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ Σάμος. Ἐχει
 μῆκος 44°, 40'. καὶ πλάτος 37°, 55'.

§. 254. Ἡ Ἰκαρία Νῆσος, ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ
 τῆς Ἰκάρου, υἱοῦ τοῦ Δαιδάλε, τῆς ἐλθόντος εἰς αὐ-
 τὴν ἀπὸ τῶν Κρήτων. Αὕτη ἡ Νῆσος ἀπέχει ἀπὸ
 τῶν Χίων μὲ 50. μίλια, καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου 10.
 Ἡ περιμέτρὸς τῆς εἶναι 38 μίλια. Ἐχει μῆκος
 44°, 20'. καὶ πλάτος 37°, 35'.

§. 255. Ἡ Πάτμος Νῆσος, ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ
 τοῦ πατήματος τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ἔγινε περιήφη-
 μος καὶ ὀνομαστή διὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάν-
 νη τοῦ Θεολόγου, γυνομένη ὑπὸ τῆς Δομετιανῶν, εἰς

τῶν ὁποίων ἔγραφε τῶν Θεῶν Ἀποκάλυψιν. Κεῖται πρὸς Νότον τῆς Σάμου, ἐξ ἧς ἀπέχει με 20. μίλια. Ἀπ' ἀρχῆς συνεστήθη καὶ σώζεται ἐν Σχολεῖον Ἑλληνικὸν εἰς αὐτῷ. Ἡ περιμέτρος τῆς εἶναι 40°. μίλια. Ἐχει μῆκος 44°, 30, καὶ πλάτος 37°, 30'.

§. 256. Ἡ Ληρία Νῆσος, ἥτις καὶ Λέρος καλεῖται, κεῖται πρὸς Νότον τῆς Πάτρως. Γυρίζει μίλια 25. Ἐχει μῆκος 44°, 40, καὶ πλάτος 37°, 10'.

§. 257. Ἡ Νῆσος Κῶ εἶναι ἡ πλέον ὀνομαστή εἰς ὅλον τὸν Κόσμον διὰ τῶν γέννησιν τοῦ Θεοῦ Ἰπποκράτους, τοῦ πατρὸς τῆς Ἱατρικῆς ἐπιστήμης, καὶ τῆς Θαυμασοῦ Ἀπελλοῦ τῆς ζωγράφου τῆς χρυσοῦ αἰῶνος. Αὕτη ἡ Νῆσος ποτὶ πάλαι ἀνομάζετο Μερόπη, ἀπὸ τοῦ ἔθνους τῶν Μερόπων τῶν ἐνοικησαύτων εἰς αὐτῷ. Εἰς αὐτῷ δέξεται ἐν πλάτανος κατὰ πολλὰ μέγας, ὁ ὁποῖος λέγουσι νὰ εἶναι φυτόμορφος ἀπὸ τὸν Ἰπποκράτην. Εἶναι περιασπυραὶ φωλαὶ ἐπάνωθεν ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῆς χρόνου. Ἡ Κῶ εἶναι μία Νῆσος ἐπιμήκης, ἡ περιμέτρος τῆς ὁποίας εἶναι 65 μίλια. ἔχει μῆκος 45°, 00' καὶ πλάτος 36°. 50'.

§. 258. Ἡ Κλάρος Νῆσος κεῖται πρὸς τὸν Ὀρασκιοζέφυρον τῆς Κῶ, καὶ μακρὰν τῆς Λέρου, ἥτις γυρίζει μίλια 15'.

§. 259. Ἡ Κίσσηρος Νῆσος ποτὶ πάλαι ἐκαλεῖτο Πορφυρεῖς, ἴσως διότι εἰς αὐτῷ ἔυγαζον τῶν πορφυραῶν βαφῶν. Γυρίζει μίλια 20. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νήσου Κῶ 10 μίλια. Ἐχει μῆκος 45°, 6, καὶ πλάτος 36°, 40'.

§. 260. Ἡ Τήλος Νῆσος, ἥτις κοινῶς Ἐπισκοπία λέγεται, κεῖται πρὸς τὸν Εὐρόνοτον τῆς Κισσηρου, ἐξ ἧς ἀπέχει πολλὰ ὀλίγον. Γυρίζει μίλια 35. Ἐχει μῆκος 45°, 20', καὶ πλάτος 36°, 35'.

§. 261.

§. 261. Ἡ Σύμη Νῆσος ἐκλήθη ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τῆ Ἰαλύσε. Οἱ Συμαῖοι, οἳ τινες καὶ Συμακί καλεῖνται, εἶναι περίφημοι κολυμβισταὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Αὐτοὶ βυθίζονται ἕως εἰς τὰ βάθη τῆς θάλασσῶν διὰ τὰ δὴγάλωσι τοὺς ἀπόγγους καὶ τὰ κοράλλια, διὰ τὰ διορθῶνωσι τὰ διεφθαρμένα βασιλικά πλοῖα, καὶ τ'. Ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει καὶ Πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Γυρίζει μίλια 25. Ἐχει μῆκος 35', 36, καὶ πλάτος 36', 36'.

§. 262. Πρὸς Νότον τῆς Σύμης, 50 μίλια μακρῶν κεῖται ἡ Νῆσος Ῥόδος, κληθεῖσα ἔτι ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τῆ Πεσειδῶνός. Τοπάλαι ἐλέγετο Ὀφιῖσα, ἐπειδὴ καὶ εἶχε πολλὰς ὄφεις. Ἐχει αἶρα καθαρόν, καὶ καλὸν ἕρπον. Ἐχει Πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ὀχυρωμένην. Ἐχει λιμένας ἀσφαλεῖς καὶ καλλίσους, εἰς τοὺς ὁποίους γίνεται καὶ ναυπηγία τῶν βασιλικῶν πλοίων. Ἡ Ῥόδος ἐστάθη ἀκουσὴ εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν Κόσμον, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλους κολοσσάς ὅτις εἶχεν. Ὁ μέγας Κολοσσὸς τῆς Ῥόδου, ὁ ὁποῖος παρῆσαν τὸ εἶδωλον τοῦ Ἡλίου, ἦτον ἐν τῇ ἐπιπέδῳ θεαμάτων τῆς Κόσμου, τὸ ὕψος τῆς ὁποῖου ἦτον πῆχεων 70. Μόλις ἐδύνατό τις τὰ ἀγκαλιάσει τὸν μείζονα δάκτυλον τῆς χειρὸς τῆς. Λέγουσιν ὅτι εἶχεν εἰς τὸ σῆθὸς του ἐνα ἕσωπτρον μέγαν, εἰς τὸ ὅποιον οἱ Ῥόδιοι ἔβλεπον τὰ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐρχόμενα πλοῖα, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι παράδοξον. Ἀνηγέρθη οὗτος ὑπὸ Χάρητος τοῦ Λυδοῦ εἰς δωδεκά ἐτη, διὰ τορλακασίαν ταλαύτων. Ἐστάθη ὀρθίος 56 χρόνας, ἔπειτα ἀπὸ σεισμῶν τῆς γῆς κατέπεσε. Μὲ τὸ χάλκωμα τῆς τῆς κολοσσῆς, οἱ Αἰγύπτιοι ὅταν ἐξουσίασαν τὴν Ῥόδον, ἐφόρτωσαν 900 καμήλους. Ἀπέχει ἡ Ῥόδος Νῆσος ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας 350 μίλια, καὶ τῆς Κύπρου, 240. Ἡ περίμετρος τῆς εἶναι μιλίων 130. ἀπέχει ἀπὸ τὸν

Ἰσημερινὸν μὲ 36°, 29' καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν 45°, 59'.

§. 263. Ἡ Κύπρος Νῆσος κεῖται κατὰ Ἀνατολὰς τῆς Ῥόδου, ἔξ ἧς ἀπέχει μὲ 240 μίλια· μὲ ἄλλα πᾶσα κ' ἀπὸ τὸν Ἰάφθον. Ἀπὸ ὅλας τὰς αὐτῶ εἰρημίας Νήσους, ἡ μεγίστη εἶναι ἡ Κύπρος, ἥτις τὸ πρῶτον Μακαρία ἐλέγετο, διὰ τὰς ὀτυχίας τοῦ τόπου αὐτῆς τῆς Νήσου. Ἐκλήθη Κύπρος ἀπὸ τὸν πολὺν χαλκόν, τὸν ὁποῖον κ' πρῶτην φοράν οἱ ἄνθρωποι εὗρον εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον. Θεῖχος χαλκὸς τὴν σήμερον δέρεσκειται πάνπολυς εἰς αὐτὴν, τὸν ὁποῖον οἱ Τούρκοι καλοῦσι καράμποια. Ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι ἐπιμήκης· τὸ κατὰ διάμετρον αὐτῆς μῆκος εἶναι μιλίαν 140, τὸ δὲ πλάτος 50. Γυρίζει μίλια 600. Ἡ γῆ τῆς Κύπρου δίδει ποιοῦντα, οἶνον κάλλιπον, καὶ σίτην, ἐκ τοῦ ὁποῖο ὁ ἄρτος γίνεται λευκώτατος καὶ ἠδύτατος. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Νήσου εἶναι ἡ κοινῶς Λεωκοσία καλεμμένη, καλῶς κατοικημένη, κ' πολυάνθρωπος. Εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆ αὐτῆς ἡγεμόνος. Ἐχει μῆκος 51°, 15', κ' πλάτος 35°, 45'. Ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει ἐπάνω τῆς πολλοτάτης χώρας καὶ χωρῆα, αἱ ὁποῖαι ὑπερον ἀπὸ εἴνα τὸσον καιρὸν λαμβάνουσι χρονικῶ καταστροφῶν καὶ δυσυχίαν, τὴν ἰσορίαν τῶ ὁποῖων δέρεσκει ὁ φιλομαθῆς εἰς τὴν μσεικῶν τοπογραφίαν τῆς Νήσου Κύπρου.

§. 264. Ἀπὸ τὴν Κύπρον ἐπιστρέφομεν πρὸς Δυσμὰς καταρχάφοντες τὰς λοιπὰς Νήσους τῆς Μεσογείου Θαλάσσης. Πλησίον τῆς Ῥόδου, κατὰ τὸν Ζεφυρόνοτον δέρεσκειται ἡ μικρὰ Νῆσος Κάρπαθος, εἰς τὴν ὁποῖαν δέρεσκονται πολλοὶ λαγοί. Γυρίζει μίλια 25. ἔχει μῆκος 45°, κ' πλάτος 35°, 52'.

§. 265. Πλησίον τῆς Καρπάθου ἡ Κάσος Νῆσος ἔχει κ' χώραν καλῶν ἐπάνω τῆς. Μεταξὺ τῆς Καρπά-

πά-

πάθε καὶ τῆς Ἀσυπαλίας δέσπονται Νῆσοι πάμπολλαι, πλὴν μικραί. Αἱ Συρνίδες· ἡ Πλατεῖα· οἱ Ἀδελφοί· ἡ Στατίδα· ἡ Πιαῖα· ἡ Καμίνα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη· αἱ Μαδῶναι· ἡ Ἰππουελαγῆσα· ἡ Κεκαμήλα, κτλ.

§. 266. Ἡ Ἀσυπαλία Νῆσος μόλις γυρίζει μίλια 40. Τὸ πάλαι ἐλέγετο Πύρρα, ἔπειτα ὠνομάσθη καὶ Θεῶν Τράπεζα. Ἀπέχει τῆς Κῆς πρὸς Δυσμὰς μίλια 25. Ἐχει μῆκος 44°, 20'. καὶ πλάτος 36°, 40'.

Ἡ Ἀνάφη κεῖται πλησίον τῆς Ἀσυπαλίας. Εἶναι κατοικημένη καθὼς αἱ λοιπαὶ Νῆσοι. Ἐκλήθη Ἀνάφη, μὲ τὸ νῦν ἀνεφανῆ ἐκεῖ εἰς τὰς Ἀργοναύτας καθ' ὃν καιρὸν ἐβασανίζοντο ἀπὸ τῆς τελευτίας τῆς Θαλάσσης. Γυρίζει μίλια 30. ἔχει μῆκος 43°, 55'. καὶ πλάτος 36°, 35'.

§. 267. Ἡ Σαντοεῖνη Νῆσος, ἥτις τοπάλαι Θηρασία ἐλέγετο, εἶναι μία τῶν Κυκλάδων Νήσων. Αὕτη ἔχει σχῆμα ἡμισφαιρικόν. Εἰς αὐτῇ τῇ Νήσῳ 1507 ἐπὶ μετὰ Χριστὸν συνέβησαν πολλαὶ μεταβολαὶ τῆς φύσεως· ἐπειδὴ μία ἔσα, ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς ἐσχίσθη εἰς δύο, καὶ πολλὰ μέρη αὐτῆς ἐπῆγαν εἰς ἀφανισμόν. Περὶ αὐτῇ τῇ Νήσῳ εἶναι τινὰ Νησιά, τὰ ὅποια πρὸτερον ὄντων ἦτον, τὸ δὲ τῶν ὀποίων λέγεται Νῆσος τῶν Διαβόλων· ἄλλη λέγεται Καμὴνη, καὶ ἄλλη Φλογισμὴνη. Ἡ Νῆσος Σαντοεῖνη δίδει οἶνον κάλλιστον, ἐξ αἰτίας ὅπου ὑπ' αὐτῇ δέσπονται κρατῆρες. Ἡ περιμέτρος αὐτῆς εἶναι μίλια 40. ἔχει μῆκος 43°, 33'. καὶ πλάτος 36°, 30'.

§. 268. Ἡ Πολύκανδρος λέγεται καὶ Φιλόκανδρος. Κεῖται μετὰ τῆς Σαντοεῖνης καὶ τῆς Μήλε. Γυρίζει μίλια 28. ἔχει μῆκος 43°, 5'. καὶ πλάτος 36°, 33'.

§. 269. Πρὸς Δυσμὰς τῆς Πελοκαλδρου κείται ἡ Νιῶ Νῆσος, ἣτις καὶ Ἰος ἐλέγετο, ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ οἰκησάτων Ἰώνων. Εἰς αὐτῷ τῷ Νῆσον ὁ Κόκ κόμης Ὀλλανδὸς λέγει ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν πύρον τῶ Ὀμήρη, κατὰ τὸ 1774 ἔτος· ἡ περιμέτρος τῆς ὁποίας εἶναι μίλια 35.

§. 270. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Νιοῦς δέρεσκεται ἡ Ἀμοργός, ἣτις εἶναι μία τῶ Νήσων τῆς Ἀσίας. Αὐτὴ ἡ Νῆσος τοπάλαι ἐλέγετο καὶ Παγκάλι καὶ Φυχία. Γυρίζει μίλια ὡς 25. Ἔχει μῆκος 44°, καὶ πλάτος 36°, 55'.

§. 271. Κατὰ τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Νιοῦς κείται ἡ μικρὰ Νῆσος Σίλωος, ἣτις καὶ Πίκρωδρος λέγεται. Γυρίζει μίλια 20.

§. 272. Ἡ Μῆλος Νῆσος κείται εἰς τὸν 42°, 35'. τῷ μήκους, καὶ 36-, 43'. τῷ πλάτους. Αὐτὴ ἡ Νῆσος εἶναι ἡ στρογγυλωτάτη πασῶν τῶ λοιπῶν Νήσων. Εἶναι κατοικημένη καὶ αὐτὴ ὡς αἱ λοιπαί. Εἶναι εὐφορωτάτη· δίδει οἶνον καλὸν καὶ πολὺν, γυνήματα ἀρμετὰ, πωρικὰ, θεῖον, καὶ σίψιν. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι θαλασσοπόροι. Μισθόνονται εἰς τὰς Εὐρωπαϊούς, διὰ τὰ τὰς γνώσιν ὁδηγοί. Ἔχει ὅμως ἡ Νῆσος αὐτὴ ἀέρα νοσώδη, καὶ νερὸν ἀποσον. Γυρίζει μίλια 60. Περὶ αὐτῷ εἶναι καὶ ἄλλαι Νῆσοι, μάλιστα ἡ Κίμηλος, ἐξ ἧς ὄβγαίνει ἡ Κιμωλαία γῆ, καὶ Ἀντίμηλος, καὶ τὰ λοιπά. Πρὸς τὸ μέρος τὸ Ἀρκτοδυτικὸν αὐτῆς, κατὰ τῷ Πελοπόννησον κείται καὶ ἡ Φαλκονέρι Νῆσος.

§. 273. Ἡ Σίφρος Νῆσος κείται πρὸς Δυσμὰς τῆς Μῆλε, ἐξ ἧς ἀπέχει μὲ 15 μίλια. Τὸ πάλαι ἐλέγετο Ἀσράγαλος, Ἀκίς, καὶ τὰ λοιπά· οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἐλέγοντο Ἀκάθαρτοι, Εὐρύφρωκτοι, κατλ'. Ἡ περιμέτρος αὐτῆς εἶναι μίλια 32. Ἔχει μῆκος 42°, 50'. καὶ πλάτος 37°.

§. 274.

§. 274. Πλησίον τῆς Σίφου πρὸς Ἄρπτον εἶναι ἡ Σέρειφος Νῆσος, ἣτις ποπάλαι εἶχε δύο Πόλεις, τὴν Φιλόκανδρον, καὶ τὴν Σίκυων. Γυρίζει μίλια 35. Ἐχει μῆκος 42°, 25'. καὶ πλάτος 37°, 10.

§. 275. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Σέρειφου κεῖται ἡ Ἀντίπορος, εἰς τὴν ὁποίαν δέσκονται διάφοροι σαλακτῖται, καὶ σαλαγμῖται, σχήματος διαφόρου ἢ περιμέτρος τῆς ὁποίας μόλις εἶναι 18 μίλια. Πρὸς Ἄρπτον τῆς Σέρειφου εἶναι καὶ ἡ Θέρμη Νῆσος, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος μόλις εἶναι 36 μιλίων.

§. 276. Ἡ Πάρος Νῆσος εἶναι μία τῶν περιφῆμων Νήσων τῆς Ἀρχιπελάγους, διὰ τὰς ἀρχαίας οἰκοδομὰς αὐτῆς, διὰ τοὺς ναοὺς τῆς, διὰ τὰς λατομίας καὶ τὰ λοιπὰ. Αὐτὴ τὸ πάλαι ἐλέγετο Πακτία καὶ Δημητείας, καὶ τλ'. Ἐχει Πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Πρὸτιῶν χρόνων οἱ Ἄγγλοι ἐξώρυσαν ἐκ τῆς γῆς τοὺς ἀρχαίους νόμους τῶν Παρίων, ἅπαντας γεγραμμένους εἰς λευκώτατα μάρμαρα τῆς Πάρου. Εὐρίσκονται καὶ τὴν σήμερον τινὰ ἀρχαῖα ἀνάγματα. Γυρίζει μίλια 35. Ἐχει μῆκος 45°, 20', καὶ πλάτος 37°. Μεταξὺ τῆς Πάρου καὶ Ἀντιπάρου δέσκονται διάφορα νησίδια.

§. 277. Ἡ Ἀξία, ἣτις καὶ Νάξος λέγεται, κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Πάρου. Αὐτὴ ἡ Νῆσος εἶναι ἡ μεγίστη τῶν λοιπῶν Κυκλάδων Νήσων. Ὀνομάζεται καὶ Στρογγυλὴ, ἀπὸ τοῦ στρογγυλοῦ αὐτῆς σχῆμα. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Πάρου Νήσου μίλια 10, καὶ 30 τῆς Δήλου. Εἰς αὐτὴν γίνεται καλὸς οἶνος· διὰ τοῦτο οἱ παλαιοὶ αὐτῶν εἰς τὰ νομίσματά των ἐχάραττον τὸ πρόσωπον τοῦ Διονύσου μετὰ πώγωνα· ἀπὸ τοῦ ἕτερου μέρους τοῦ νομίσματος ἐχάραττον τὸν Βάκχον φέροντα κρατῆρα, ἢ οὐα σάτυρον φθάσαντα εἰς ἡλικίαν. Οἱ σάτυροι ἔπαι ἦτον ἄνθρωποι ἄγριοι, ἀσελγέστατοι· ὄφρα καὶ σατυρίασις τὸ πάθος λέγεται. Γίνεται εἰς

αὐτῷ βαμπάνι, ἔλαιον, μετάξι, σμερίλι, καὶ κίτρα ἐξαίρετα. Ἡ περιμέτρος ταύτης εἶναι μιλίων 80. Ἀπέχει ἀπὸ τὸν πρῶτον Μεσημβρινὸν μὲ 43°, 35'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν 57°, 8'.

§. 278. Ἡ Μήκωνος Νῆσος ἔχει Πόλιν τῷ αὐτοῦ ὀνόματος. Κεῖται πρὸς Δυσμὰς τῆς Νάξου. Οἱ κάτοικοι ταύτης ἄλλοι εἶναι πραγματώται, καὶ ἄλλοι ναῦται. Γυρίζει μίλια 28. Ἐχει μῆκος 43°, 35'. καὶ πλάτος 37°, 30'.

§. 279. Πλησίον τῆς Μικῶνου, πρὸς Δυσμὰς αὐτῆς κεῖται ἡ Δῆλος Νῆσος, ἣτις Δήλαις πληθυντικῶς λέγεται, ἡ ὁποία τὸ πάλαι Ἀστερία ἐλέγγοτο. Εἰς αὐτῷ τῷ Νῆσον καθ' ἑκάστῳ ἡμέραν συχναῖουσιν οἱ Εὐρωπαϊοὶ περιηγηταὶ πρὸς Θεωρίαν τῆς ἐν αὐτῇ παλαιῶν, καὶ ἀρχαιοτήτων. Ἐκ παλαι ἐστάθη ὀνομασθῆ διὰ τῷ γέννησιν τῆς Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Αὕτη ἡ Νῆσος τὸ πρῶτον δὲν ἐφαίνετο, καὶ ἔπειτα, ὡς φαίνεται, κύβησε καὶ ἐφάνη ἀπὸ κανόνα κρατῆρα τῆς γῆς.

§. 280. Ἡ Σύρα Νῆσος εἶναι μία τῆς Κυκλάδων. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς οἱ πλείονες λατρεύουσι τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης. Ἐχει Πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματος, μὲ θρόνον Δυτικῆς Ἐπισκόπου.

§. 281. Ἡ Τῖνος κεῖται πρὸς Ἄρκτον τῆς Δήλου, ἔχει ἀέρα καλόν, καὶ νερά πολλὰ. Ἡ γῆ αὐτῶν παράγει μετάξι, καὶ πωρικὰ διάφορα· ἔχει μάρμαρα ἐξαίρετα. Γυρίζει μίλια 38. ἔχει μῆκος 43°, 22'. καὶ πλάτος 37°, 38'.

§. 282. Τέλος πάντων εἶναι καιρὸς τώρα νὰ εἰπῶμεν ὀλίγα τιὰ καὶ περὶ τῆς Ἄνδρου, ἣτις Ἄνδρο καλεῖται ἀπὸ τὰ ἐν αὐτῇ πολλὰ ἄντρα καὶ σπήλαια. Ἡ Νῆσος αὕτη κεῖται πλησίον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Καρύσου· εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ἡ περιμέτρος τῆς ὁποίας εἶναι μίλια 85. Ἐχει Πόλιν τῷ

αὐτῶν ὀνόματος. Οἱ Ἄνδρειοι ἀπεφάσισαν νὰ γινῶσι σχεδὸν ἅπαντες καλόγηροι, καὶ ἔγω νὰ γινῶσι δέλοιο καὶ ὑπηρεταὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ἡ Ἄνδρος Νῆσος ἔχει τόπον χαριέστατον, ὑδατώδη, καὶ εὐφορώτατον· παράγει διάφορα πωρικά, μάλισα κίτρα. Μὲ ὅλον τὸτο οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ἀμελεῖς. Ἀπέχει ἀπὸ τὸν Ἴσημερινὸν μὲ 37°, 55'. καὶ ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Καναρίων, 42°, 50'.

§. 283. Παρὰ ταῦτας τὰς ἀνω εἰρημονίας Νήσους, εἶναι καὶ ἄλλαι πάμπολλαι εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, τὰς ὁποίας συντομίας χάριν παραφέρωμεν· θέλωμεν ὁμιλήσειν ὅμως μετὰ ταῦτα διὰ τὰς Νήσους τῶν μεγάλων Ὠκεανῶν, καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ Νῆσοι αὗται, ὡς πάλαι καιρὸς, ἐν ᾧ ἄλλαι μὲν ἦτον, καὶ τώρα δὲν εἶναι, καθὼς ἡ Νῆσος τῆς Καλυψῆς ἀπέναντι τῆς Κερκύρας, ἡ Ἀτλαντὶς Νῆσος τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τλ'. ἄλλαι δὲ πάλιν δὲν ἦτον, καὶ τώρα εἶναι, καθὼς αἱ Νῆσοι τῆς Σαντορίνης, τῆς Δήλε, καὶ τλ'. αἱ ὁποῖαι ἀνέδυσαν ἐκ τῆς Θαλάσσης. Ἄλλαι δὲ Νῆσοι πάλιν ἦτον, καὶ εἶναι, καὶ δὲν ἤξούρουσαν ἕως πότε θέλουσιν εἶναι, αἱ ὁποῖαι ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ μεγάλα κορυφαὶ τῶν ὑποβρυχίων ὄρεων. Ἀπασαὶ αἱ Νῆσοι τῆς Ἀρχιπελάγους ἔχουσιν ἀέρα καλὸν καὶ καθαρὸν, νερὰ ὀλίγα, πλὴν καλὰ. Μὲ ὅλον ὅτι αὗται εἶναι πάντοτε περικυκλόμεναι ἀπὸ τὰ ὕδατα, εἶναι ὅμως ἠδονικαὶ καὶ χαριέσταται, διὰ τὰς πολλὰς καρπὰς, καὶ τὰ διάφορα προϊόντα αὐτῶν. Αἱ Νῆσοι αὗται ἀν' ὑπέκειντο εἰς κανένα πεφωτισμένον Βασίλειον, ἠθέλον φθάσασιν πάλιν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης των, τὴν ὁποίαν τοπάλαι ἀπῆλαυσαν.

§. 284. Παρὰ ταῦτας τὰς Νήσους, καὶ τοὺς λοιπὰς εἰρημονίας τόπους, ὑπέκεινται εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ ἡ Αἴγυπτος, ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἄ-

πασα ἡ Μικρὰ Ἀσία, ἀπὸ τῆς Σμύρνῃς ἕως εἰς τὸν Πόντον, Καισαρίαν, Καππαδοκίαν, Δαμασκόν, καὶ Τραπεζῆντα, καὶ μέρη πολλὰ τῆς γῆς τῆς Χαλδαίων, καὶ τῆς Μείζονος Ἀρμενίας, περὶ τῆς ὁποίων εἰς τὸ περὶ τῆς Ἀσίας Κεφάλαιον θελώμεν ὁμιλήσειν.

Δ Α Κ Ι Α.

§. 285. Ἰπὸ τὸ Ὀθωμανικὸν Βασίλειον εἶναι ἀκόμη καὶ πολλὰ μέρη τῆς παλαιᾶς Δακίας, δηλαδὴ ἡ Οὐγγροβλαχία, καὶ ἡ Μολδαυία, κτλ'. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη εἶναι κατὰ πολλὰ ὀλιγώδης. Ἡ γῆ αὐτῆς εἶναι εὐφορώτατη· δίδει ἀφθόως τοὺς καρπὲς τῆς, τὰ ζῶά τῆς, καὶ σχεδὸν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τροφίοντα. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς γῆς εἶναι εὐρωστοὶ καὶ τὸ σῶμα, πλὴν ἀδύνατοι κατὰ τὴν ἀγχινοίαν καὶ ἐπιποδειότητα. Αὐτὰ τὰ μέρη διοικεῖνται ἀπὸ τινος Ἡγεμόνας Χερσιανῆς ἐπὶ ταυτῆς σαλμέτους παρὰ τῆς Ἰψηλῆς Πόρτας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, Μπέϊδης καλεμῆνης, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες ὑφ' ἑαυτῆς ἄλλας ὑπηρετίας, συνάζουσι κατ' ἔτος διὰ τὸν Σελταῖον παρὰ τῆς ὑψηλῆς εἰς ἀρκετὸν εἰσόδημα. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Βλαχίας εἶναι τὸ Βακερέσιον, ὅπερ ἔχει τὸν θρόνον τῆς Βλάχμπεις. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι πολυαἰθρωπος καὶ καλῶς κατοικημένη. Κατ' αὐτῆς τοὺς χρόνους εἰς αὐτῆν τῆν Πόλιν ἐσύσθησαν εἰς νέον Λύκειον, ἥτοι ἐπισημονικὸν Σχολεῖον, συνεργὸς τῶ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ φιλόμοστος καὶ σοφὸς Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐπαρχίας ταύτης Ἰγνάτιος, ὁ πατὴρ Ἀρτης. Ἡ φήμη τῆτου τῶ καλῶ Ἀρχιερέως θέλει διαμείνειν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Τὸ Βακερέσιον ἀπέχει ἀπὸ τὸν παρῶτον Μεσημβρινὸν μὲ 44°, 10', καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν 44°, 30'.

§. 286.

§. 286. Τῆς Μολδαυίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι τὸ Ἰάσιον, ἀπέχουσα τῷ Βυκερεσίου πρὸς Βορρᾶν μὲ 200 μίλια· εἰς αὐτῷ τῷ Πόλει κἀθιταί ὁ Ἡγεμὼν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας. Τὸ μῆκος τῆς Ἰασίου εἶναι 44°, 15', τὸ δὲ πλάτος 47°, 10'. Πρῶτων χρόνων τὰς Ἐπαρχίας ταύτας τὰς εἶχαν κυριόσασιν οἱ Ρῶσοι, πλὴν εἰρῆνῆς γενομένης, τὰς ἐπέστρεψαν πάλιν πρὸς τῷ Ὑψηλῷ Πόρταν.

Σ Ε Ρ Β Ι Α .

§. 287. Ἡ Σερβία, ἥτις ~~πρὸ~~ ~~τῶν~~ χρόνων ἦτον ὑποπεταγμένη εἰς τὸν Σουλτανὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπεσκίρτησεν ἀπ' αὐτὸν, ἔχουσα Ἀρχηγὸν καὶ πολεμάρχην τὸν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην περὶφημον Καραγεώργιον τὸν Σέρβον. Ὁ πατριωτισμὸς τούτων τῶν φιλελευθέρων ἀνδρῶν, καὶ ἡ ἀνδρία, ἔκαμαν ὅπῃ νὰ θαυμάσου· ὅλοι οἱ Περίγγοι τῆς Κόσμου. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Σερβίας εἶναι ἡ Λοκόπολις, κοινῶς Μπελιγράδι, κειμένη εἰς τῷ Μισσημβενῷ ὄχθῳ τοῦ Δουνάβεως ποταμοῦ, ἥτις ἔχει μῆκος 37°, 24'. καὶ πλάτος 45°, 24'.

Π Ο Λ Ω Ν Ι Α .

§. 288. 1. Ἡ Πολωνία, ἥτις καὶ Λεχία λέγεται, ὑπὸ τῷ Λέχου Βασιλέως τῷ βασιλεύσαντος εἰς αὐτῷ, εἶναι εὐα μέρος πλατύτατον τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας. Τῷ Πολωνίαν κατοίκησαν πρῶτον οἱ Σαρμάται, ἢ Σαυρομάται, ἕπειτα διάφορα ἄλλα ἔθνη. Τὸ πάλαι εἶχει ἴδιον Βασιλεῖα· κατὰ τὸ 1795, ἔπαυσε πλέον τοῦ νὰ στέφῃ ἴδιον Βασιλεῖα, καὶ διηρέθη εἰς τρία μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἑ-

λα-

λαβον οί Γάλλοι, τὸ δὲ ἄλλο οί Ῥώσοι, καὶ τὸ τρίτον, τούτῃσι τῷ Γαλίτσιαν, ἔλαβον οί Γερμανοί· τῷ σήμερον ὁμως ἐξουσιάζεται ἅπαντα ὑπὸ τῶν Ῥώσων.

2. Σύνορα. Περαιῶται ἡ Πολωνία κατὰ Ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Βορυσθίνης ποταμοῦ, τοῦ κοινῶς Νίερε καλουμένου. Κατὰ Βόρρην ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, καὶ τῆς Μοσχοβίας. Ἀπὸ Δυσμῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας καὶ Μολδαυίας.

3. Μέγεθος. Ἰὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μεγαλύτερον μῆκος αὐτῆς εἶναι μίλια 640. τὸ δὲ ἀπὸ Ἄρκτον πρὸς Μεσημβρίαν μεγαλύτερον πλάτος, μίλια 550. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Πολωνίας καὶ Λιθουανίας εἶναι 10050. Εἶναι μικροτέρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερτίας.

4. Ὅρη. Ἡ Πολωνία μὲ τὸ νὰ εἶναι τόπος κατὰ πολλὰ ἐπίπεδος καὶ πλατύς, οὐκ ἔχει κανένα ὄρος ἀξιώπαινον, εἰμὴ τὸ ὑψηλὸν Κάελον, τετῆσι, τὸ Φαλακρὸν, καὶ τινὰς μικρὰς λόφους.

5. Ἰδιότα. Ποταμοὶ θαυμασοὶ τῆς Πολωνίας εἶναι ὁ Βορυσθίνης, ὁ ὁποῖος δέχεται ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ποταμὰς τῆς Ῥωσίας καὶ Πολωνίας, καὶ χυίεται εἰς τῷ μαύρῳ Θάλασσαν. Εἶναι ἀκόμη ὁ Σαῦος, ὁ Βίσολας τῶν ποταμῶν, καὶ ἄλλοι πολλοί.

6. Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Πολωνίας εἶναι τὸ μεταξὺ τοῦ ὀγδοῦ καὶ δωδεκάτου· τὸν χειμῶνα γίνεται ψύχρα ὑπερβολικὴ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

7. Προϊόντα. Ἐπειδὴ εἰς τῷ Πολωνίαν δέονται μεγαλώταται πεδιάδες, διὰ τῆτο τὰ γονήματα καὶ ἡ βουκολικὴ πολλαπλασιάζονται καὶ αὐξάνουσι. Τὸ χρυσίον τῆς Πολωνίας εἶναι εἰς μεγάλῳ ὑπόληψιν. Εἰς αὐτῷ ἐμβαίνει ἀκόμη πολὺ ἄλας, διάφορα μέπελλα, ξυλική, καὶ τὰ λοιπά.

8. Κά-

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Πολωνίας εἶναι οἱ κυρίως Πολάκοι, εἴτε οἱ Λέχοι, Ῥώσοι, τινὲς Γερμανοὶ, καὶ Ἑβραῖοι πολλοί, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποικίων ἀνάγεται πρὸς 9,000,000. ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον δέσονται ψυχαὶ 895.

9. Ἡθῆ. Οἱ Λέχοι εἶναι ἀνδραποὶ δυνατῆς κράσεως, καὶ μέτεροι εἰς τὸ ἀνάστημα τῆς σώματος. Εἰς τὰ ἄρματα εἶναι ἐπιτήδαιοι. Ὁ λαὸς τῆς Πολωνίας εἶναι ἐλδύθερος ἢ ὑπόκεισις καὶ ἢ ὑποουλότης εἶναι καὶ πολλὰ μακρὰ ἀπὸ αὐτῶν εἶναι ποροσέτι καὶ φιλόξενοι, περιποιέμενοι τῆς ξύνης, τῆς διαβαίνοντες ἐκεῖθεν.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Λέχων εἶναι εὐα μίγμα τῆς Σλαβωνικῆς, Γερμανικῆς, καὶ Λατινικῆς Διαλέκτου, ἢ ὅποια οὕσα πολλὰ σκληρὰ καὶ τραχεῖα, ποροξενεῖ δυσκολίαν εἰς τῆς ξένους διὰ τὰ τὴν ποροφέρωσιν.

11. Ὄρησκεία. Εἰς τὴν Πολωνίαν δέσονται διάφοροι Ὄρησκείαι. Ἡ πρώτη εἶναι ἢ Κατολικὴ τῶν Ῥωμανῶν. Δεύτερα τῶν Ἀνατολικῶν Ὄρθοδόξων. Τετῆρη τῶν Λεθροκαλβίνων. Τετῆρη τῶν Ἑβραίων. Πέμπτη τῶν Ἀρμονίων, καὶ τὰ λοιπά. Διὰ τὴν Ὄρησκείαν οἱ Λέχοι κατὰ τὸν ἀπερασμῶν αἰῶνα ἐδοκίμασαν τὰ κατὰ τῆς τύχης των παρὰ τῶν ἐκεῖ ποτε κρατῆτων. Πολλοὶ ἱερεῖς ἐφυλακώθησαν ἐκ τῶν δύο Ὄρησκείων, καὶ πολλαὶ Ἐκκλησίαι ἐκλείσθησαν, διὰ τὰ τὴν ἐπιτελέντι τὰ μυσήρια.

12. Ἀρχαιοότητες. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐκυλίοντο εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ βαρβαρότητα, δεύ ἠξιώθησαν τὰ ἐγείρωσιν εὐα τι ἀξίεπαινον εἰς τὴν πατερίδατων εἰς μνήμην τῶν πορο αὐτῶν γεννητῶν.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἢ Πολωνία διαιρεῖται εἰς Ἀνω καὶ Κάτω Πολωνίαν, καὶ εἰς ἄλλας Ἐπαρχίας,

χίας, διὰ τὸτο ἔχει καὶ διαφορούς Πόλεις, τῆ δὲ ὁποίων ἡ πρωτεύουσα εἶναι ἡ Βαρσάβια, κειμένη εἰς τὴν Κάτω Πολωνίαν, πρὸς τὰς ὄχθας τῆ Βίστουλα ποταμῦ. Αὕτη ἔχει μῆκος 38°, 45'. καὶ πλάτος 52°, 14'. Εἰς τὴν αὐτὴν Πολωνίαν εἶναι ἡ Κρακόβια, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι 38°, καὶ τὸ πλάτος 50°, 8'. Ἡ Βίλνα Πόλις εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Λιθουανίας Ἐπαρχίας, κειμένη πρὸς τὸν Βίλνι ποταμὸν, ἣτις ἔχει μῆκος 43°, 18', καὶ πλάτος 54°, 32'. Ἀπασαὶ γὰρ αἱ Ἐπαρχίαι αὗται ταυτῶν ὑπόκεινται εἰς τὸ Ῥωσικὸν Κράτος.

Π Ρ Ο Υ Σ Ι Α

§. 289. 1. Ἡ Προυσία, ἣτις καὶ Βορουσία λέγεται, τὸ πάλαι ἦν τὸ μέρος τῆς Πολωνίας. Πολέμων δὲ γενομένων, τὴν ἔλαβον οἱ Γερμανοί, καὶ πάλιν οἱ Πολωνοί, καὶ αὐθις οἱ Σάξωνες, καὶ τλ'. Κατὰ τὸ παρὸν αὕτη ἡ Ἐπαρχία διοικεῖται ἀπὸ Βασιλέα, τοῦ ὁποίου ὁ θρόνος ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν.

2. Σύνορα. Ἡ Προυσία συνορεύει πρὸς Ἀνατολὰς μὲ τὴν Πολωνίαν καὶ Ῥωσσίαν, πρὸς Ἄρκτον μὲ τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, πρὸς Δυσμὰς μὲ τὴν Σαξωνίαν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὴν Φραγκογίαν καὶ Βοεμίαν.

3. Μέγεθος. Τὸ μεγαλύτερον μέγεθος αὐτῆς ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς εἶναι ἕως 240 μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τὸ πλάτος· τὸ ἐμβαδόντης περιέχει μίλια τετραγωνικὰ 4, 130. Εἶναι ἴση μὲ τὴν ὄγδον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας.

4. Ὅρη. Ἡ Προυσία οὐδὲν ἔχει κανένα ὄρος διάσημον, εἰ μὴ μόνον τινὰς λόφους, ἐξ αἰτίας ὅτι εἶναι ἡ γῆ ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐπίπεδος.

5. Ῥ.

5. Ὑδάτα. Αὐτὴ κολυμβᾷ σχεδὸν εἰς τὰ ὕδατα. Οἱ μεγαλήτεροι αὐτῆς ποταμοὶ εἶναι ὁ Ὅδερ, ἡ Ἐλβα, καὶ ὁ Νέστος, οἱ τινες χυθόνται εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν.

6. Κλίμα. Κεῖται μεταξύ τῶ θ', καὶ ι', κλίματος· ὅθεν ὁ χειμὼν εἰς αὐτοὺς τοὺς κατοίκους φαίνεται βαρὺς, τὸ θερὸς καυματώδες· μὲν ὅλον τοῦτο ὁ αἶρ αὐτῆς εἶναι καθαρὸς καὶ ὑγιεινός.

7. Προϊόντα. Ἡ Πρωσία ἔχουσα ὡς ἐπιτοπλεῖσεν ὀμαλὸν καὶ εὐγεῶν ἐπίπεδον, καὶ ἀρμόδιον εἰς τὴν γεωργικὴν, παράγει ἀφθόνης τοὺς καρπῆς καὶ τὰ γεννήματά της, ζῶα πάμπολλα, καὶ ψαεικῶν. Εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Πρωσίας εὐρίσκεται τὸ ἤλεκτρον (κεχειμπάρι) τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πολύτιμον.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Πρωσίας δεῦν εἶναι τόσον πολλοί, ὅσον εἶναι ἀνδρεῖοι· εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον μόλις περιέχονται 1077 ψυχαί· ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων ἀνάγεται ἕως εἰς 6,000,000.

9. Ἡθῆ. Οἱ Πρωσιᾶνοὶ εἶναι ἀνδρωποὶ ἀγαθοὶ καὶ γενναῖοι· θυσιάζονται διὰ τὴν πατριδαπὼν· κατὰ τὸ 1814 ἔδειξαν μεγάλον ζῆλον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των, τὴν ὁποῖαν κατεκυρίδιον οἱ Γάλλοι δυναστικῶς.

10. Διάλεκτος. Εἰς τὴν Πρωσίαν ὁμιλεῖται γονικῶς ἡ Γερμανικὴ Διάλεκτος· ὁμοίως καὶ ἀπὸ πολλοὺς, μάλιστα ἀπὸ τῆς μεγιστᾶνας, ἀφορέεται ἡ Γαλλικὴ, καὶ ἄλλαι διάφοροι.

11. Θρησκεία. Οἱ Πρωσιᾶνοὶ εἶναι Χριστιανοὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὑποκείμενοι εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης. Εἶναι καὶ πολλοὶ Λουθηροκαλβίνοι, καὶ Προτεστάνται.

12. Πόλεις. Ἡ Πρωσία ἔχει διαφόρες Πόλεις

καλῶς εἰκοδομημένης καὶ κατοικημένης, ἡ πρώτη τῆς ὁρείων εἶναι ἡ Περλίν, ἣτις κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σπαρέου ποταμοῦ. Αὕτη ἡ Πόλις εἶναι λαμπρὰ καὶ δὺρύχωρος, μὲ μεγάλας οἰκοδομὰς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως. Εἰς εὖα δημόσιον αὐτῆς μέρος ἴσανται οἱ ἀνδριάντες τῆς μεγίστων Ἀρχιερατῆγων τῆς Προυσίας, πρὸς μνήμην τῆς αὐτῶν κατορθωμάτων. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῆς Καναριῶν μὲ 31°, 26'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 52°, 35'. Δεύτερα Πόλις εἶναι ἡ Δάλτσικα, ἣτις κεῖται εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ταϊξέλου ποταμοῦ. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι καλῶς ὀχυρωμένη, καὶ σερεὰ πρὸς ἀντίστασιν πολεμίων, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται καὶ ἐμπόριον ἰκανὸν παντοδαπῶν πραγμάτων. Ἐχει μῆκος 36°, 35'. καὶ πλάτος 54°, 40'.

Δ Α Ν Ι Α .

§. 290. 1. Ἡ Δανία, ἣτις καὶ Δανιμάρκα λέγεται, εἶναι εὖα μέρος τῆς Ευρώπης συγκείμενον ἀπὸ πολλὰς Ἐπαρχίας, δηλαδὴ ἀπὸ Νήσους, Χερσονήσους, Ἡπείρους, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Χερσόνησος συνεχεται μὲ τὴν Σαξωνίαν. Αὕτη ἐκαλεῖτο Κιμβρικὴ Χερσόνησος· τὰ νῦν λέγεται Ἰστανδ. Αἱ Νῆσοι διέσκοπται εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, ἡ πρώτη τῆς ὁποίων εἶναι ἡ Ζελανδία, τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι 64 μιλίων, καὶ τὸ πλάτος 44. Δεύτερα εἶναι ἡ Φοινικία, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶναι, ἡ Ἀμαγρία, ἡ Σόλθολμ, ἡ Βέου, καὶ ἡ Μονάντ. Ἡ Ἡπειρος τῆς Δανίας εἶναι εὖα μέρος Δυτικῶν τῆς Νορβηγίας συνεχόμενον μὲ τὴν Σβεκίαν.

2. Σύνορα. Ἡ Δανία συνορεύει πρὸς Ἀνα-

πολάς με τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, καὶ Προυσίαν· πρὸς δυσμὰς μετὸν Ὠκεανὸν τὸν Δυτικόν· πρὸς Ἄρκτον μετὴν Σβεθίαν, καὶ πρὸς Μεσημβρείαν μετὴν Γερμανίαν καὶ Σαξωνίαν, καὶ τὰ λοιπά.

3. Μέγεθος. Ἡ Δανιμάρκα εἶναι Βασίλειον ἰκανῶς μεγάλον, τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ὁποίου περιέχει μίλια τετραγωνικά 10037.

4. Ὅρη. Εἰς τὴν Δανιμάρκην, ἐπειδὴ καὶ εἶναι διάφοροι Νῆσοι, διὰ τῆτο δυν᾽ ἀρίσκονται μεγάλα Ὅρη ἄξια καταγραφῆς.

5. Ὑδατα. Ἡ Δανία εἶναι σχεδὸν ἅπασα περικυκλωμένη ἀπὸ ὕδατα ἄλμυρά ἢ γλυκᾶ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλα πλούσια.

6. Κλίμα. Κεῖται ἡ Δανία μεταξὺ τοῦ 1. ιά. καὶ 1β. κλίματος· ὅθεν ἔπεται ὅτι ὁ χειμὼν νὰ εἶναι βαρὺς· ὁ ἀὴρ ὑγρὸς καὶ ψυχρὸς, πλὴν ὑγιεινός. Τὸ ἔδαφος εἶναι ὁμαλὸν καὶ καρποφόρον.

7. Προϊόντα. Παράγει ἡ Δανιμάρκα πολλὰ καὶ διάφορα προϊόντα, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ πολλὰ γεννήματα, ἡ κτίωστροφία, ἡ ψαεική, καὶ ἡ ξυλική.

8. Κάτοικοι. Οἱ Δανιμαρκέζοι δυν᾽ διαφέρουσιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὀλίγον ὑψηλότεροι τῶν λοιπῶν, ὄχι ὅμως ἅπαντες. Εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον ἀρίσκονται ψυχαὶ 183. Ὅλον τὸ πλῆθος τῶν λαῶν τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Δανίας μόλις συμποσᾶται ἕως 1, 387, 101.

9. Ἡθῆ. Οἱ Δανοὶ τὸ πάλαι ἐρημάτισαν θυμασοὶ κατὰ τὴν ἀνδρείαν, διὰ τῆς ὁποίας ὑπέταξαν πολλὰ ἔθνη. Οὗτοι οἱ λαοὶ εἶναι κατὰ πολλὰ φιλόπονοι, καὶ ἀγγινέσονται εἰς τὰς μαθήσεις καὶ μηχανάς· μάλιστα εἰς τὴν Ἀστρονομίαν προχωροῦσι μετὰ μεγάλῳ δὺκολίῳ, ἀγαπᾶσιν ὅμως τὰ πνεύ-

ματώδη υγρά και πιοτά, εκ τῶν ὁποίων πίπτουσι εἰς πολλὰ ἐλατώματα.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Δανῶν εἶναι μία νέα συθεμένη ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῶν Γόττων, τῶν Γερμανῶν, καὶ ἄλλων Ἑθρῶν.

11. Θρησκεία. Καθ' ὅλην τὴν Δανίαν πολιτεύεται ἡ νέα Θρησκεία τοῦ Λεθέρ; ἥτις ὑπεδέχθη μὲν μέγαλον ζήλον ὑπὸ τοῦ πρώτου Φρειδερίκου Βασιλέως τῶν Δανῶν.

12. Ἀρχαιότητες. Φαίνεται ὅτι ἡ Δανία πλετεῖ ἀπὸ πολλὰς καὶ ωραίας ἀρχαιοτήτας. Πλησίον τῆς Πόλεως Πλησιεὶκ σώζονται λείψανα τινὰ τῶν μεγάλων τεύχων, τῶν κατασκευασθέντων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας πρὸς ἀντίστασιν τῶν Σαξῶνων. Εἰς τὸ Γότθορ εὐρίσκεται μία σφαῖρα χάλκινη θαυμασίας κατασκευῆς; τῆς ὁποίας ἡ διάμετρος εἶναι δέκα ποδῶν· καὶ μία ἄλλη ἐπισηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τύχωνος Βράε τῆς Δανίας Ἀστρονόμου· εὐρίσκεται ἀκόμη καὶ ἐν ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον δεκνύει τὰς κινήσεις τῶν πλανητῶν κατὰ τὸν Κοπέρνικον.

13. Πόλεις. Ἡ πρώτη Πόλις τῆς Δανίας εἶναι ἡ Κοπενάγη, κειμένη εἰς τὴν Ζελανδίαν, εἰς τὴν ἐποίαν γίνεται ἀρκετὸν ἐμπόριον. Αὕτη ἔχει μῆκος 30', 15', καὶ πλάτος 55°. 40'. Δεύτερά εἶναι ἡ Σχεσβίκ, ἥτις κεῖται εἰς τὴν Κιμβρικὴν Νῆσον, τὸ πλάτος τῆς 54°, 40'. καὶ τὸ μῆκος 27°, 30'. Ἡ Χριστιανία εἶναι ἡ πρῶτος Πόλις τῆς Νορβηγίας, ἡ ὁποία κεῖται πλησίον τῆς θαλάσσης· ἔχει καὶ αὕτη μῆκος 37°, 25'. καὶ πλάτος 59°, 00'. Παραταύτας τὰς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν Δανίαν ὑπόκειται ἡ Νῆσος Ἰσλανδία, οὐτικωτέρα τῆς Νορβηγίας. Ἀπ' αὐτῶν τῶν Νήσων ἀπερνοῦσιν οἱ Γεωγράφοι τὸν πρῶτον Μεσημβριτὸν ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Καναρίων.

είων· εἰς αὐτὴν εἶναι τὸ πνεύρον ὄρος ἢ Ἐκλα, τὸ ὁποῖον ἐκπέμπει πῦρ καὶ τέφραν καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Αὕτη περιέχει μίλια κατὰ τὸ μῆκος 500 καὶ κατὰ τὸ πλάτος 250.

Ο Λ Λ Α Ν Δ Ι Α .

§. 291. 1. **Ἡ Ὀλλανδία** εἶναι ἐν Ἀρκτικόν μέρος τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον διοικεῖται δημοκρατικῶς. Πρῶτινῶν χρόνων ἡ Διοίκησις αὕτη μετετράπη εἰς Μοναρχίαν ὑπὸ τῶν Γάλλων, καὶ διαείσθη Βασιλεύς αὐτῆς εὐὰς τῶν ἐγκρίτων Γάλλων. Συμμαχίας γενομένης κατὰ τὸν 1814 χρόνον, ἐξέπεσε τοῦ θρόνου ὁ σφεδρὸς αὐτῆς Βασιλεύς, καὶ ἡ Ἐπαρχία ἐμεινεν ὡς καὶ τὸ πρότερον.

2. **Σύνορα.** Δύναται τις νὰ νομίση τὴν Ὀλλανδίαν ὡς μίαν μεγάλην Νῆσον, ἢ Χερσονήσον διὰ τὰ πολλότατα αὐτῆς ὕδατα, τὰ ὁποῖα τῷ περικυκλῶνόντι· περιερίζεται πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τῷ Γαλλίῳ, μετὰ τῷ ὁποῖῳ καὶ συνέχεται πρὸς Ἀνατολὰς, μετὰ τῷ Σαξωνίῳ πρὸς Δυσμὰς, καὶ πρὸς Δύσιν μετὰ τῷ Γερμανικῷ Θαλάσσω.

3. **Μέγεθος.** Ἡ Ὀλλανδία, ἥτις σμωίσταται ἀπὸ πολλὰς Ἐπαρχίας, μόλις εἶναι τὸ εἰκοστὸν μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Τὸ ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἀρκτικὸν μῆκος αὐτῆς εἶναι 240 μιλίων· τὸ δὲ μέγιστον πλάτος, 180. ὅλον τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς περιέχει 4320 μίλια.

4. **Ὅρη.** Δὲν ἔχει κατ'οἶον ὄρος ἀξίον καταγραφῆς, εἰμῆτινας λόφους, κτλ'.

5. **Ἵδατα.** Ἡ Ὀλλανδία ὅσον εἶναι ἐλλειπῆς καὶ τὰ ὄρη, ἄλλο τόσον εἶναι πλασία καὶ τὰ ὕδατα. Αὕτη σχεδὸν κεῖται ἐντὸς τῶν ὑδάτων, τόσον ἀλμυρῶν, ὅσον καὶ γλυκῶν· οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ, οἱ ὁποῖοι

ποῖοι τῶν ποτίζουσιν εἶναι ὁ Ῥῶος, ὅς τις διαίρε-
μενος, καὶ ὑποδιαιρούμενος εἰς κλάδους, καὶ ὑπο-
κλάδους, πελοταῖον καθίσταται ἀφανῆς ἐντὸς τῆς
ἀμμου τῆς Βαλτικῆς Ἐπαρχίας. Ὁ Σέλδης ποτα-
μός, ποτίζει τὰς κάτω χώρας τῆς ὀλλανδίας, ἐ-
πειτα χεῖνται εἰς τὴν Γερμανικὴν Θάλασσαν. Εἰς
αὐτῶν τῶν Ἐπαρχίαν δέχονται πολλαὶ διόρυγες,
αἱ ὁποῖαι ἐγίναν ἐπὶ ταύτῃ, πρὸς κομηδίῳ τῶν ἐμ-
ποριῶν διὰ τῶν πλοίων.

6. Κλίμα. Ἡ ὀλλανδία περιέχεται εἰς τὸ δέ-
κατον Ἀρκτικὸν κλίμα· μὲ ὅλον τὸτο ἢ χαμηλότης
τῆς γῆς ἐκείνης, ὁ ὑγρὸς ἢ βαλτωδὴς τόπος αὐτῆς,
κατασταλέουσιν τὸν ἀέρα πυκνὸν, ὑγρὸν, καὶ νοσώ-
δη. Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας ὑφώνονται ἀναθυ-
μιάσεις ἐκ τῶν ὑγρῶν τόπων, ὥστε πρὸξενῶσι κα-
ταχρίαν μεγάλην, ἢ σῆψιν τῶν σωμάτων.

7. Προϊόντα. Μὲ τὸ νὰ πλημμυροῦσι πολλά-
κις τὰ νερά εἰς αὐτῶν, διὰ τοῦτο δὲν γίνονται τὰ
γενηήματα καὶ οἱ καρποὶ ἐν καιρῶν πρὸ δέοντι, κα-
θὼς γίνονται ἀφθόνως εἰς ἄλλα μέρη. Μὲ ὅλον τὸτο
οἱ ἵπποι, καὶ οἱ βόες γίνονται εἰς πλῆθος· ὁ τυ-
ρὸς καὶ τὸ βούτυρον τῆς ὀλλανδίας, εἶναι καλῶς
ἐγνωσμένα εἰς ὅλα τὰ μέρη. Οἱ ὀλλανδέζοι μὲ τὸ
νὰ ἔχωσι πολλὰ καὶ καθαρὰ ὕδατα, κατασκευά-
ζουσιν ἐν χαρτίον λεπτότατον ἢ καλόν· πρὸς τῆσι
αὐτοὶ μετακομίζοντες τῶν ἀπασρῶν ζάχαριν ἀπὸ
τὰ μακρυνὰ μέρη εἰς τῶν πατερίδατων, τῶν καθα-
ρίζουσι, ἢ τῶν ἀσπρίζουσιν, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεται
ἱκανὸν ἐμπόριον.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς δὲν εἶναι τό-
σον πολλοί, μὲ ὅλον τὸτο εἶναι ἀρκετοί, καὶ ταξεί-
δουσι διὰ τῶν πλοίων αὐτῶν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ
Κόσμου. Εἰς τῶν Ναυτικῶν καὶ Θαλασσοπορίαν εἶ-
ναι ἐμπειρότατοι. Εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον
μό-

μόλις δέχονται 435 ψυχαί· ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ὀλλανδίας συμποσοῦται 1, 881, 885.

9. Ἡθῆ. Οἱ Ὀλλανδοὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι συνειδησμένοι νὰ συναΐξωσι χήματα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, φαίνονται ὅτι εἶναι ὀλίγον φιλόκερδεῖς ἢ πλεονέκται· αὐτοὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν των εἶναι κατὰ πολλὰ μέτεροι· δευ εἶναι ὑπερήφανοι· δευ ἀγαπᾷσι τὰς νεωτερίσμους, ἀλλὰ φυλάττουσιν ἀκόμη τὰς παλαιὰς καὶ σκευασμένας ἰδέας των.

10. Διάλεκτος. Ὅλοι σχεδὸν οἱ Ὀλλανδοὶ προφέρουσι τὴν Γερμανικὴν Διάλεκτον μειγμένῃ μετίνας Λατινικὰς ἢ Γαλλικὰς λέξεις. Εἶναι πολλοὶ ὅμως, οἳ τινες ἀφοῦρασι καθάρωτα τὴν Γαλλικὴν Διάλεκτον.

11. Θρησκεία. Οἱ Ὀλλανδοὶ εἶναι ἅπαντες Χριστιανοὶ Κατόλικοι, ὑποκείμενοι εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης· τινὲς ἔξ αὐτῶν ὅμως εἶναι Λουθηροκαλβίνοι. Εὐρίσκονται καὶ τινες φαμηλίαι Ἀνατολικῶν Ἐββίων.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν εὐρίσκονται πολλαὶ ἀρχαιότητες χήσιμα εἰς τὴν ἀνθρωπίνῃ οἰκονομίᾳ· εἰς αὐτὴν εὐρίσκονται κανάλια, χειροποίητα διὰ τῆς ὁποίων τὰ πλοῖα πλέουσι κατ' ὅλῃν τὴν Ἐπαρχίαν· ἐν σπήλαιον ἀπὸ μάρμαρον κατὰ πολλὰ μεγάλον, τὸ ὁποῖον ὑποσηρίζεται ἀπὸ χιλιάδας στύλους, εἴκοσι ποδῶν τὸ ὕψος· δύο ἀνθρώπινα δέρματα, δηλαδὴ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καλῶς εἰργασμένα, ὡς τῆς λοιπῶν ζώων· ἕνας ὑποχίτων κατεσκευασμένος ἀπὸ σῦτερα ἀνθρώπου, καὶ ἄλλα διάφορα, τὰ ὁποῖα διὰ συντομίαν παραλείπομεν.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἡ τῶν Ὀλλανδῶν Δημοκρατία σιμίσεται ἀπὸ πολλὰς μερικὰς Δημοκρατίας, διὰ τοῦτο ἔχει ἢ πολλὰς Πόλεις ἢ χώρας·

ἡ πρωτεύουσα ὅμως Πόλις τῆς Ὀλλανδίας εἶναι ἡ Ἀμστερδάμη, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ἀξιολογώτατη τῶν λοιπῶν Πόλεων. Αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Καναρίων μὲ 22°, 21', καὶ ἀπὸ τῶν Ἰσημερινῶν μὲ 52°, 25'. Παρὰ ταύτην εἶναι καὶ ἡ Ῥοτερδάμη, ἡ Χάγη, ἡ Λαϊδώνη, καὶ ἡ Χαρλέμη, εἰς τὰς ὁποίας κατεσχυάζονται διάφορα ἐργόχειρα, καὶ πανία ἐξάιρετα.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ.

§. 292. 1. Ἐπειδὴ καὶ ὀμιλουῦτες διὰ τὰς Εἰρωπαϊκὰς Ἐπαρχίας κατὰ τάξιν, ἐπλησιάσαμεν καὶ εἰς τὴν Βρεττανίαν, εἶναι καλὸν γὰ εἰπῶμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῶν Νήσων ταύτης τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ Βρεττανία εἶναι μία εὐωσις πολλῶν Βασιλείων καὶ Ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποία καὶ τὸ 1706 ἔτος εὐνώθησαν εἰς εὐὴ Βασίλειον, ὠνομάσθησαν Μεγάλη Βρεττανία, ἡ ὁποία διοικεῖται βασιλικῶς. Μ' ὄλον τοῦτο αἱ Βασιλικαὶ ἀποφάσεις καὶ πρῶτα περὶορίζονται ὑπὸ τῆ Κοινοῦ Βελούττειν. Ἡ Βρεττανία τοπᾶλαι ἐλέγετο καὶ Ἀλβίων, ἀπὸ τοῦ Ἀλβίωμος τοῦ υἱοῦ τῆ Ποσειδῶνος· οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς, λέγουσιν, ὅτι ἐστάθησαν εἰς μὲν τὴν Ἀγγλίαν, Καληδονίαν, καὶ Σκωτίαν, οἱ Γερμανοί, ἢ Σάξωνες, οἱ ὁποῖοι διώξαντες τὰς κατ' αὐτὸ Βρεττανῆς, κατώκησαν αὐτοὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς Νήσους ἐχημάτισαν ἄλλα ἔθνη τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰσπανίας, κτλ.

2. Σύνορα. Τὸ Βασίλειον τῆς Βρεττανίας συνίσταται εἰς πολλῶν καὶ διαφόρων Νήσων, ἡ πρῶτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Ἀγγλία καὶ Σκωτία, ἧτις κυρίως καὶ μεγάλη Βρεττανία λέγεται. Τόσον αὕτη ἢ Νήσος, ὅσον καὶ ἡ Ἰρλανδία καὶ αἱ λοιπαὶ, πρὸς

Δυσμᾶς καὶ Ἄρκτον περιερίζονται ὑπὸ τοῦ Δυτικοῦ Ωκεανοῦ· πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Μεσημβρίαν, ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

3. Μέγεθος. Τὸ ἀπὸ Νότον πρὸς Ἄρκτον μεγαλύτερον μῆκος τῆς Ἀγγλίας εἶναι 550 μιλίων, τὸ δὲ πλάτος μόνον 240. Τῆς δὲ Ἰσλανδίας τὸ μεγαλύτερον μῆκος εἶναι 240 μιλίων, τὸ δὲ πλάτος 160. Ἡ περιμετρος ταύτης εἶναι μιλίων 1836. Αἱ Νῆσοι αὐταὶ ὁμοῦ λαμβανόμεναι εἶναι μεγαλύτεραι ἀπὸ τὸ ἡμισυ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἡ μεγαλύτερα ἀπόσασις τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆς Γαλλίας εἶναι μίλια 18.

4. Ὅρη. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δεῦ εἶναι κἀνὲν ὄρος ἄξιον καταγραφῆς, εἰμὴ βουνά τινα μικρὰ, ὅ,τι λογιῆς εἶναι ὁ Λωδιώτης τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὴν Σκωτίαν, καὶ τὸ Γράμπιον, εἰς τὰ ὁποῖα δρέσκονται λίθοι πολύτιμοι, καὶ μαρμαρα λωκότατα. Παρὰ ταῦτα τὰ ὄρη, εἶναι καὶ τινες λόφοι διεσκορπισμένοι κατ' ὅλας αὐτὰς τὰς Νήσους.

5. Ὑδατα. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὁ Ταμψὸς, ὁ κοινῶς Τάμης λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Γλοκεστερ-νῆς Ἐπαρχίας, καὶ ρέων πρὸς Ἀνατολὰς, δέχεται ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλας ποταμῆς, ἕπειτα χυίνεται εἰς τὴν Γερμανικὴν Θάλασσαν· οὗτοι οἱ ποταμοὶ εἶναι πλεῖστοι μέχρι τῆς Λόνδρας· πρὸς τούτοις εἶναι καὶ ὁ Σαβρένας ποταμὸς, ὁ Ἄβος ἢ Οὐμβερ, ὁ Οὐρος, ὁ Ἀρας, κατ'.

6. Κλίμα. Κεῖται ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Σκωτία μεταξὺ τῶ δεκάτου καὶ δωδεκάτου κλίματος· εἰς περιελαστότερον καιρὸν τῶ ἔτους καλύπτονται ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀπὸ ἀντίρων, καταχνιῶν, καὶ χιόνια. Εἰς αὐτὴν τὴν Νήσον βρέχει πολλὰ συνεχῶς· ἡ ψύχρα τὸν χει-

χειμῶνα εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι μετέρα, εἰς τὴν Σκωτίαν εἶναι ὑπερβολικὴ, μὲ ὅλον τὸτο ὁ ἀήρ ταύτης τῆς Νήσου εἶναι εὐκρατος καὶ ὑγιεινός.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ τῆς Ἀγγλίας μὲ τὸ νὰ εἶναι ἢ πλείστη ἐπίπεδος, ὁμαλὴ, καὶ καλὴ, παράγει τὰ γεννήματα καὶ τοὺς καρπὸς τῆς πλυσιοπαρόχως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διείσκονται μεταλλεῖα διαφόρα εἴδους, ἦγουν σιδήρου, χάλυβος, μολύβδου, καὶ κωσιτέρου, κτ'. Διείσκεται καὶ ἐδέτερον ἄλας πικρὸν, τὸ ὁποῖόν κοινῶς λέγεται ἄλας τῆς Ἀγγλίας, ἀφέλιμον εἰς τὰς ἀσθενεῖς.

8. Κάτοικοι. Μὲ ὅλον ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι μίαν μικρὰ Νήσος, οἱ κάτοικοί τῆς ὅμως ἀύξάνουσιν εἰς πλήθος, οἱ τινες σενοχωρούμενοι εἰς τὴν παρειδάκον, πέμπουσιν ἀποικίας καὶ εἰς ἄλλας τόπους, τοὺς ὁποῖους ἄλλως μὲν ἔλαβον διὰ τῶν ὄπλων, ἄλλως δὲ μὲ τὴν ἀγχίνουαν καὶ σοφίαν των. Οἱ Ἀγγλοὶ τὴν σήμερον ἐφθάσαν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ναυτιλίας, καθὼς ποτε ἐκεῖνοι οἱ περήφημοὶ Ἀθηναῖοι. Εἰς τὴν μεγάλῃ Βρετανίᾳ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον περιέχονται ψυχαὶ 2,026. ὅλος ὁ λαὸς αὐτῆς συμπίσῃται ἕως 12,000,500.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἦθη τῶν Ἀγγλων εἶναι ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊῶν· εἶναι ὅμως αὐτοὶ ὀλίγον πεισματώδεις, καὶ ὑπερήφανοι· εἶναι φιλοκερδεῖς εἰς ἄκρον, ὅθεν τοῦ ὁποῖου κέρδους ζῆντιτόνται εἰς διάφορα καὶ μακρυνὰ μέρη τοῦ κόσμου· μὲ ὅλον τὸτο αὐτοὶ φυλάττεσι μίαν ἀξίεπαινον μετριοφροσύνην· φαίνονται πλούσιοι, καὶ μεγαλόδαροι πρὸς τὰς λοιπὰς. Ἀγαπᾷ τὰς περιηγήσεις κατὰ πολλὰ, καὶ τὰς ἀρχαιοπότας τῶν παλαιῶν λαῶν, μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, ὅθεν τῶν ὁποῖων ἐξοδύουσιν ὄχι ὀλίγα ἀργύρια. Ἐν τῶν εἰσὶ τινες ἀροκομμενέστατοι καὶ ἀγχινούστατοι, ἐσολισμένοι μὲ ἦθη

χρησά, με σπυδῶ, καὶ με ἐπισήμας· εἶναι τινὲς ὅμως ἀναλφάβητοι, χωρὶς Γεωμετερίαν καὶ Γεωγραφίαν, οἱ ὅποιοι δεῦν περιέρχονται δι' ἄλλο, παρὰ διὰ τὰ λέγονται περιηγηταί. Οὗτοι περιερχόμενοι τὰ μέρη τοῦ κόσμου, μάλιστα τῆς Ἑλλάδος, παχίζουσι τὰ ξεγυμνώσωσιν ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀπὸ κάθε ἀρχαῖον ἔργον τοῦ παλαιῦ Κόσμου, διὰ τὰ τὸ πωλήσωσι μετὰ ταῦτα εἰς ἄλλας, ὥστε τὰ γινώσκει πλείστοι μετὰ τὰ ξένα ἀράγματα. Δυσυχεῖς ἐκεῖνοι οἱ λαοί, οἱ ὅποιοι ἀφίνονται τὰ ἔλκωνται ἀπὸ τὸν χρυσὸν χαλινὸν τῶν τοιάτων πλεονεκτῶν, καὶ γυμνῶνται τὴν πληγὴν τῆς δυσυχίας των, πωλῶντες εἰς τὰς ξένας τὴν τιμὴν καὶ τὸν σολισμὸν τῆς πατριδος των! Οὗτοι οἱ λαοί, θέλει εἰλθεῖν καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ κτυπήσωσι τὸ εὐαπὸν ὄμμα, καὶ τὰ εὐγῆ εἰς τὸ ἄλλο, καθὼς ποτε συνέβη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Νῶε.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῆς Ἑγγλων ἔχει μεγάλῃ ὁμοιότητα μετ' ἐκείνῃ τῆς Γερμανῶν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ σύγκεται ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Διάλεκτων τῆς Σαξῶνων, τῆς Νορμάνδων, καὶ τῆς Γάλλων. Οἱ Ἑγγλοι διὰ τὰ πελειοποιήσωσι τὴν αὐτῶν Διάλεκτον, καὶ τὰ παρασβύσωσι δὺκολώτερον τὰς ιδέας των, ἐδανείσθησαν ὀλοκλήρως λέξεις καὶ λόγους ἀπὸ τῶν Λατινικῶν, Δανικῶν, καὶ Ἑλληνικῶν Διάλεκτων· μὲ ὅλον τὸτο ἡ Διάλεκτος αὐτῆ εἶναι πλήρης ἀπὸ σύμφωνα καθὼς εἰς τὴν μέσῃ τῆς λέξεως, ἔτω καὶ εἰς τὸ τέλος, καὶ τὸσον, ὥστε ἀπὸ τῶν κακοφωνίαν τῶν τῆς συμφώνων προξενεῖται εὐ δυσάρεστον ἀίσθημα εἰς τὸ ακουστικὸν ὄργανον τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου.

11. Ὄρησκεια. Ἡ Ἑγγλικὴ Ἐκκλησία δεῦν ὑπόκειται εἰς τὴν Ῥωμαϊκῇ, ἔτε εἰς τὰς προσωγάς καὶ νόμους τοῦ Πάπα, ἀλλ' ἔχει ἰδίους νόμους καὶ

κανόνας, οἱ ὅποιοι τὸς ὑποχρεώνουσι νὰ λατρεύωσι τὸν Χριστὸν, καθὼς τὸς ἐδίδαξεν ὁ Λεωθῆρος ὁ ἀρχηγὸς τῆς αὐτῆς αἰρέσεως· μὲ ὅλον τῆτο εἰς τὴν Ἀγγλίαν συγχωρεῖται καὶθε θρησκεία· ὅθεν καθ' ἕνα δυνάται ἐλευθέρως νὰ ἀκολουθῆ τὰ δόγματα τῆς πίσεώς τε, καὶ τῆς κανόνας τε.

12. Αρχαιότητες. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν σήμερον δύνονται πολλαὶ ἀρχαιότητες, ἔργα ὁμῶς ὄχι Ἀγγλῶν, ἀλλὰ κατορθώματα ἄλλων παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν τῆ Κόσμου. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δύνονται δρόμοι κάλλιστοι, καὶ οἰκοδομήματα ὠραιότατα, καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα.

13. Πάλεις. Ἐπειδὴ καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας συνίσταται ἀπὸ πολλὰς ἄλλας Ἐπικρατείας καὶ Βασίλεια, διὰ τῆτο ἔχει καὶ πολλὰς Πόλεις καὶ χώρας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Λόνδρα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας, ὁ ὁποῖος ὑπάγει διαδοχικῶς εἰς τὸς ἀπογόνους αὐτοῦ. Αὕτη ἡ Πόλις κεῖται εἰς τὰς ὄχθας τῆ Ταμηςῆ ποταμῆ, μακρὰν τῆς Θαλάσσης μίλια σχεδὸν 40. Εἶναι ἡ μεγαλωτάτη καὶ ὠραιότατη Πόλις τοῦ Κόσμου, μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νύσσης τῆς Καναλιῶν μὲ 17°, 34'. ἀπὸ δὲ τὸν Ἰσημερινὸν, 51°, 31'. Πρωτεύουσα Βασιλικὴ Πόλις τῆς Σκωτίας εἶναι ἡ Ἐδεμβέργος, κειμένη πρὸς τὴν Λιγνοξίαν Ἐπαρχίαν· ἔχει μῆκος 15°, 00. καὶ πλάτος 56°, 16. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Ἰρλανδίας εἶναι ἡ Δουβλίν, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἐμπόριον ἰκανόν. Αὕτη ἔχει μῆκος 11°, 14'. καὶ πλάτος 53°, 18.

Σ Β Ε Κ Ι Α,

§. 293. 1. **Η** Σβενία, ἥτις παλαιά Σκανδαυία ἐλέγετο, εἶναι ἐν μέρος μεγαλώτατον τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον περιέχει ἐν ἑαυτῷ πολλὰς Ἐπαρχίας, καὶ Βασίλεια. Αἱ Ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι δεικνύονται εἰς τὴν Σβενίαν εἶναι· Α'. ἡ Γοτθία, Β'. ἡ κεντρικὴ Σβενία. Γ'. ἡ Βοθνία ἢ Δυτικὴ, Δ'. ἡ Λαπωνία. Ε'. ἡ Βοθνία ἢ Ἀνατολική, Ϛ'. ἡ Φιλανδία, καὶ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἢ Πομερανίᾳ. Αὗται αἱ Ἐπαρχίαι διοικῶνται ἀπὸ ἑνὸς Βασιλέως, τοῦ ὁποῖου ὁ θρόνος ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν.

2. Σύνορα. Ἡ Σβενία συνορεύει μὲ τὴν Νορβηγίαν, Ρωσίαν, Δανίαν, καὶ Βαλτικὴν Θάλασσαν.

3. Μέγεθος. Τὸ Βασίλειον τῆς Σβενίας ἐκτείνεται ἀπ' Ἀρκτὸς ἕως Μεσημβρείας εἰς μίλια 800 Γεωγραφικά· τὸ πλάτος τῆς Βασιλείας εἶναι 640 μίλια· τὸ ἔμβαδόν αὐτοῦ τοῦ Βασιλείου περιέχει 12967 μίλια τετραγωνικά· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν,

4. Ὅρη. Τὸ Βασίλειον τῆς Σβενίας εἶναι σχεδὸν ὅλον βενώδες. Τὸ μεγαλύτερον ὄρος αὐτοῦ εἶναι τὸ Κέλσν, πρὸς ὁποῖον οἱ κλάδοι εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Θάλασσαν, σχηματίζουσι πολλότατα νησίδια.

5. Ὑδατα. Ἡ Σβενία εἶναι πλησιωτάτη ἀπὸ ὕδατα. Εἰς ὅλας τὰς κοιλιάδας τὰς σχηματιζομένας ἐκ τῶν κλάδων τῶν ὀρέων Ϛέουσι ποταμοὶ διάφοροι· ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Βασιλείας εἶναι ὁ Γκνπαέλμπας, ὃς τις χύνεται εἰς τὴν Γερμανικὴν Θάλασσαν· εἶναι καὶ λίμναι διάφοραι, καὶ μεγάλαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται νησίδαι διάφορα.

6. Κλίμα. Ἡ Σβενία κεῖται μετὰξὺ τοῦ 14.

καὶ

κὶ κς'. κλίματος, διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη γίνε-
ται φύχρα ὑπερβολικὴ· μάλιστα εἰς τὴν Λαπο-
νίαν, ὅπερ πίπτει χιόνια σωρηδόν κὶ εἰς πλῆθος,
τὰ ὁποῖα διαρκῶσιν εἰς πολὺν καιρὸν τῷ ἔτος· μὲν ὅ-
λον τὸ ἄηρ τῆς Σβεκίας εἶναι καθαρὸς κὶ υγιει-
νός· τὰ νεράτης εἶναι ὀχραῖρετα κὶ ποτιμώτατα· εἰς
αὐτὸ τὸ κλίμα ζῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπέκεινα τῆς
ἐκατὸν χρόνων.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ τῆς Σβεκίας ὅσον πλα-
τεῖ κατὰ τὰ μεταλλεῖα, δεῦρ πλατεῖ κατὰ τὰ γεν-
νήματα κὶ καρπός· μὲν ὅλον τὸ πᾶρ τὰ μεσημβρι-
νὰ αὐτῆς μέρη γίνονται γεννήματα καὶ πωρικὰ ἀρ-
κετὰ. Εἰς τὴν Σβεκίαν κὶ Λαπονίαν γίνονται ζῶα
πάμπολλα κὶ διάφορα, μάλιστα ὁ βέννος, τὸν ὁποῖον
οἱ Ἀστρονόμοι ἔθεσαν μεταξὺ τῶν ἀσεισμῶν αὐτῶν.
Ὁ βέννος τρέχει περισσώτερον ἀπὸ τοὺς καλῆς ἵπ-
πους· αὐτὸς δίδει εἰς τὸν Λάπωνα γάλα, τυρὶ,
μαλίον, καὶ τέλος πάντων τὸ κρέας τε, καὶ τὸ ἴδιον
δέρμα. Οἱ πλείοσι Λάπωνες ἔχουσι χιλιάδας ἀπὸ
αὐτῶν, τὰς ζῶν ἄνυσιν εἰς τὰς ἀμάξας, τὰς καβ-
βαλικῶσιν, κὶ εἰς αὐτὰς σπιλάται ὁ πλοῦτος αὐ-
τῶν κὶ ἡ ὑδαίμονία.

8. Κάτοικοι. Οἱ Σβέκοι εἶναι ἄνδρες φιλόπο-
νοι καὶ κοπιαστικοί· κατὰ τὸ σῶμα ὑρωσώτατοι καὶ
ἀνδρείοι· διὰ τὸ πολλὰκις πολεμῶντες μὲ τὰ λοι-
πὰ ἔθνη ὑψωσαν τρόπια εἰς τιμὴν τῆς δόξης των.
Οἱ Γότθοι, οἱ τινες ἦτον ἐν μέρει τῷ λαῷ τῆς Σβέ-
κων, ἐχρημάτισαν ποτὲ ζωγράφοι ονόμαστοὶ κὶ περι-
φημοὶ, τῶν ὁποῖων ἡ ζωγραφία παρὰ πάντων τῶν
νῦν ἐπαιεῖται κὶ θαυμάζεται.

Οἱ Λάπωνες, οἱ ὁποῖοι διαφέρουσι κατὰ πολλὰ ἀ-
πὸ τῶν Σβέκων κὶ λοιπῶν ἀνθρώπων, κατοικῶσι γε-
δὸν ἐν τῷ τῷ πολιτικῷ κύκλῳ, ὅ ἐστι μέσα εἰς τὴν
κατεφύχμεν ἄρκτων ζώνην, ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη κὶ

βανά τῆς Λαπονίας· ἡ τροφή τῶν Λαπώνων ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ ἡ φλοιά τινων δένδρων, μάλιστα τὰ πόδικα, ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζουσιν ἐν εἶδος ἄρτων. Τρώγουσιν ἀκόμη τὸ κρέας τῶν βέννων, τὸν τυρόν, καὶ τὸ γάλα τῶν. Οἱ κάτοικοι ὅλοι τῆς Σβεκίας συμποσῶνται ἕως 2,861,000.

9. Ἡ Θη. Τὰ ἦθη τῶν Σβεκῶν εἶναι μέτρια· αὐτοὶ ζῶσι μὲ οἰκονομίαν· ὁ λαὸς πότε τῶν Βασιλείων ἐπιτηδύεται κατὰ πολλὰ εἰς τὴν μηχανικὴν· εἶναι ὅμως ὀλίγον φιλόδοξοι, καὶ ὑπεραίρονται καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ γένους των. Οἱ Λάπωνες δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τῶν ἐν Αἰθιοπία σκηνήταις· αὐτοὶ ἔτε σπεύρουσιν, ἔτε θερίζουσιν, ἔτε φυτεύουσιν ἄμπελον, ἔτε τὸν οἶνον πίνουσιν, ἔτε ἄρτον ψήνουσιν, ἔτε τρώγουσιν· ἔτε οἶκον ἔχουσι, μῆτε αὐτῶν κλείουσιν· ὅθεν ζῶσι μίαν ζωὴν σκυλίτικην, μὲ ὅλον τὸτο δάρεσον εἰς αὐτῶν.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Σβεκῶν εἶναι ἡ Γερμανικὴ καὶ Δανικὴ, πλὴν διεφθαρμένη· εἶναι τινὲς ὅμως Σβεκοὶ, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦσιν ὀρθότατα τὴν Γερμανικὴν, καὶ Γαλλικὴν Διάλεκτον.

11. Θρησκεία. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Σβεκίας μόνον ἡ Θρησκεία τοῦ Λεθέρου ἔχει χώραν, ἐκτὸς τῆς Λιβωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν λατρεύουσι τὸν Πάπαν. Οἱ Λάπωνες μὴ διχαιρούμενοι εἰς κάμμιναν Θρησκείαν, λατρεύουσι τὰς ὄφεις, τὸ πῦρ, καὶ τὸν ἥλιον, ἐκ τῶν ὁποίων ζεσαίνονται, καθὼς ποτε οἱ Αἰγύπτιοι.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Σβεκίαν δὲν εἰσκονταὶ ἀρχαιότητες ἀξίαι καταγραφῆς· εἰμὴ μόνον δύο ὠρολόγια μηχανικώτατα, τὰ ὁποῖα δεικνύουσιν τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, τὰς ἑορτὰς τῶν χρόνων, καὶ τὰς κινήσεις ὅλων τῶν οὐρανίων σαμάρων.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σβεκία διαιρεῖται

ται εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, διὰ τούτο ἔχει καὶ πολλὰς Πόλεις, τῆς ὁποίας ἡ φωτεινότερα εἶναι ἡ Στοκχόλμη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Βασιλείας. Αὕτη ἡ Πόλις εἶναι μεγάλη καὶ ωραία, κτισμένη ἐπὶ Νήσων, καὶ Χερσονήσων. Ἐχει μῆκος $37^{\circ}, 5'$, καὶ πλάτος $59^{\circ}, 20'$. Ἡ Φάλων, ἣτις κεῖται πρὸς Ἄρκτον τῆς Στοκχόλμης, εἶναι καὶ αὕτη διάσημος, καὶ καλῶς οἰκοδομημένη. Αὕτη ἔχει μῆκος $33^{\circ}, 25'$, καὶ πλάτος $60^{\circ}, 30'$. Πρὸς ταύτας τὰς Πόλεις εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι.

Ρ Ω Σ Σ Ι Α.

§. 294. 1. **Η** Ῥωσία, ἣτις καὶ Μόχοβία λέγεται, εἶναι τὸ πλέον ἐκτεταμένον Βασίλειον τῆ Κόσμου. Αὕτη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς Θάλασσης ἕως εἰς τὸ τέλος τῆ παλαιῆς Κόσμου, δηλαδὴ ἕως εἰς τὴν Καμιτσάτσκαν, ἣτις κεῖται πολλὰ πλησίον τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ πλῆθος τῆς ἐγκατοίκων τῆς Ῥωσίας σιωπηροτάτη ἀπὸ τῆς ἑνωσιν πολλῶν καὶ διαφόρων ἔθνων. Λέγουσιν οἱ Ῥῶσοι καταγόνται ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ παλαιὸν ἔθνος τῆς Σκυθῶν, περὶ τῆς ὁποίων διηγείται ὁ Ἡρόδοτος. Μ' ὅλον ὅτι τὸ παλαιὸν ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῆς Ῥωσίας ἦν ποταπὸς καὶ μικρὸς, εἰς τὸν καιρὸν ὅμως τῆς Μεγάλου Πέτρου ὑπερυψώθη καὶ ἐλαμπρύνθη ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ καπερθώματα τῆ θάυμαστου τῆς ἀνδρός, ὁ ὁποῖος καὶ πατὴρ τῆς πατρίδος ὀνομάζεται. Οὗτος περιελθὼν ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἐσωάζε τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς χάριτας τῆς Κόσμου, καὶ τὰς ἐισδύθη, ὡς ὁ ἥλιος τὰς λαμπρὰς ἀκτῖνάς τε· ἐπειτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἠθέλησε νὰ κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ποιεῖ ἕνας καλὸς πατὴρ πρὸς τὰς ἠγαπημένους υἱούς τε· ὅστις ἐσελε καὶ ἔφερεν εἰς τὸ Βασίλειόν τε τὰς

ωραίας

ώραίας και ελκιδεύεις τέχνας, τὰς ἐπισήμας κὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἐκ τῆς ὁποῖων οἱ λαοὶ φωτίζονται καὶ σοφίζονται. Μετὰ τὸν Μέγαν Πέτρον, Αἰκατερίνα ἢ Β'. ἡ τροπαιεχὸς ἐκείνη Ἀυτοκράτειρα πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ἠθέλησε νὰ δείξῃ εἰς τοὺς λαοὺς ὁποῖου πνύματος γυνὴ ἦτον, ἡ ὁποία ἔκαμῃ καὶ ἐτρόμαξαν τὰ ἔθνη ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῆς καὶ τῆς ἀγχίνου αὔτης. Ἀλέξανδρος ὁ Παυλοβίτσης, ὁ μέγας Ἀυτοκράτωρ τῶν Ῥωσιῶν, ὅς τις κατὰ τὸ 1814. ἔτος μετὰ τὰς ἀνοραγαθίας τῆς ὑψώθη ἕως εἰς τὰς ἀσέρας, ὡς πρόωρισμένος ἐκ Θεῶν, ἐφθασεν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης τῆς, τὴν ὁποῖαν πολλοὶ Βασιλεῖς τῆ κόσμου ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, κὶ ἐκ ἐδυμήθησαν.

2. Σύνορα. Συνορεύει ἡ Ῥωσία πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸν πορθμὸν τῆ Βεεγγ, ὅς τις διαίρει τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τὸν παλαιὸν Κόσμον· πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, καὶ Σβεκιαν· κὶ πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν, καὶ Τερκίαν· ὅ ἐστι, συνορεύει μετὰ τοὺς Ταρτάρους, μετὰ τοὺς Κινέζους, Ἰνδοὺς, Πέρσας, Τέρκους, Γερμανοὺς, καὶ Σβέκους.

3. Μέγεθος. Τὸ πλεον ἐκτεταμένον Βασίλειον τῆ Κόσμου, εἶναι τὸ τῶν Ῥωσιῶν, τὸ ὁποῖον ὑπερτερεῖ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰκοσάκις, ἢ καὶ πλεόντι· ὅ ἐστι, διπλάσιον σχεδὸν τῆς Εὐρώπης ὅλης, ὡς περιέχει τὸ δέκατον μέρος τῆς γῆς. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μῆκός τῆ εἶναι μιλίων 6, 125. τὸ δὲ ἀπὸ Μεσημβρίαν πρὸς Ἄρκτον μεγαλύτερον πλάτος τῆ 4, 500. ὅλον τὸ ἐμβαδὸν τῆ Ῥωστικοῦ Βασιλείου περιέχει μίλια τετραγωνικὰ σχεδὸν ἕως 1512500, ὅξ ἂν τὰ 1050000 εἶναι τῆς Ἀσίας, κὶ τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης.

4. Ὅρη. Ἡ Ῥωσία μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἐν Βασίλειον κατὰ πολλὰ ἐκτεταμένον, ἔχει καὶ ὄρη πολλὰ, πλὴν

πλήν ἔχει καὶ πεδιάδας ἀρκετάς, εἰς τὰς ὁποίας γίνονται τὰ ἄπειρα προϊόντα τῆς Βασιλείας. Τὸ διασημότερον ὄρος τῆς Ῥωσίας εἶναι τὸ Οὐραλικὸν ὄρος, τὸ ὁποῖον συνέχεται μὲ τὰ ὄρη τῆς Σβεκίας, καὶ ὑπάγει ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν.

5. Ὑδάτα. Εὐπορεῖ ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ὕδατα· ἔχει ποταμοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους· ἔχει καὶ λίμνας διαφόρους καὶ πολλὰς. Ὁ πρῶτος ποταμὸς τῆς Ῥωσίας εἶναι ὁ Ῥᾶ, ὁ κοινῶς λεγόμενος Βόλγας, ὃς τις διερχόμενος διὰ τῆς λίμνης Βόλγας, καὶ ποτιζὼν τὴν Μοχοβίαν, χυῖται εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Ἀσραχάν πόλεως. Δεύτερος ποταμὸς ὀνομαστὸς εἶναι ὁ Δῶν, ταύτῃς τὸ πάλαι λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἐκ τῆς λίμνης, Αατσίόρο, καὶ ποτιζὼν πολλὰς Ἐπαρχίας, εἰσέρχεται εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην· ἔπος ὁ ποταμὸς φαίνεται ὅτι διαχωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν Ἀσίαν. Ὁ Δῶν ποταμὸς ἐνώνεται μὲ τὸν Θαυμαστὸν Βόλγαν διὰ τινος αὐλακος, διὰ τοῦ ὁποῖου μετακομίζουσι τὰ πλοῖα φορτωμένα ἀπὸ χαβιάρι, ἀπὸ τὴν Κασπίαν Θάλασσαν, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Ὁ Νίερος, ὃς τις καὶ Βορυθόνης λέγεται, ὁ Ἴσρος, ὁ Δέννας, ὁ Νένας, καὶ ὁ Δβόνας τῶν ποταμῶν, εἶναι ἅπαντες Θαυμαστοὶ καὶ μεγάλοι, οἱ ὁποῖοι περιτριγυρίζουσι τὸ Βασίλειον τῆς Μοχοβίας. Παρὰ τῆς τῆς ποταμῶν, εἶναι καὶ λίμναι διάφοροι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρῶτη εἶναι ἡ Λαδόγα, ἥτις κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Πετρσπόλεως· ἡ Β' εἶναι ἡ Ουέγα· ἡ Γ'. ἡ Πάιπος, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὴν Νοβογορόδ Ἐπαρχίαν, πλησίον τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης.

6. Κλίμα. Κεῖται ἡ Ῥωσία μεταξὺ τῆ δεκάτης, καὶ δεκάτου ἐννάτης κλίματος· ὅθεν διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν πρὸς Ἄρκτον τῶν ἰσθμῶν, ἔπτε-

ται να γίνεται ψύχρα υπερβολική εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη. Εἰς τὴν Ῥωσίαν, καθὼς εἶπομεν, εἶναι πολλὰ νερά, διάφοροι βάλτοι καὶ λίμναι· μὲ ὅλον τὸτο ὁ ἀήρ αὐτῆς εἶναι μὲν ψυχρὸς, πλὴν εἶναι καθαρὸς καὶ ὑγιεινός, ὅξ αἰτίας ὅτι δὲν συμβαίνεισι συνεχῶς αἱ μεταβολαὶ τῆς καιροῦ εἰς αὐτῆς τῆς τόπους, διπλαδὴ ἀφ' ἧ ἀρχήσῃ ὁ χειμὼν, δὲν παύει, ὅως ἔ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀνοιξίς, καὶ τ'.

7. Προϊόντα. Μὲ ὅλον ὅτι ἡ Ῥωσία δοκιμάζει ψύχραν υπερβολικὴν, ἔπορεῖ ὅμως ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα προϊόντα, ἐπειδὴ καὶ αἱ πεδιάδες αὐτῆς ἐκτείνονται εἰς ἄκρον. Τὰ πρῶτα προϊόντα τῆς εἶναι τὰ ἄπειρα γεννήματα, τὰ ὅποια πέμπονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Κόσμου· οἱ ἵπποι, οἱ βόες οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ, ὁ κάστωρ, ὁ μόσχος ὁ Μοσχόβικος· τὰ πολλὰ καὶ διάφορα μεταλλεῖα· ξύλα καλὰ πρὸς κατασκευὴν πλοίων· λινάρι, πύσσα, καὶ γυνναεῖα πολλὰ καὶ διάφορα, ἅπαντα ωραιότατα καὶ πλεσιοπάροχα.

8. Κάτοικοι. Τεσσαράκοντα ἑνὲα φυλῶν κάτοικοι εἶναι εἰς τὴν Ῥωσίαν, οἱ ὅποιοι εἶναι οἱ ἑξῆς. 1. οἱ Ῥῶσοι. 2. οἱ Ἑσῶνοι. 3. οἱ Λιέροι. 4. οἱ Λατῶνοι. 5. οἱ Φῖνοι. 6. οἱ Λάπωνες. 7. οἱ Βογῆλοι. 8. οἱ Τεγγῆσιοι. 9. οἱ Καλμῆκοι. 10. οἱ Μογγόλοι. 11. οἱ Τάρταροι. 12. οἱ Σαμοιῆδαι. 13. οἱ Στεάκοι. 14. οἱ Ἰγγροι. 15. οἱ Βράτοι. 16. οἱ Τσχερεμίσοι. 17. οἱ Τσεβάσχοι. 18. οἱ Μορδοῖνοι. 19. οἱ Βοπέακοι. 20. οἱ Ταρπιέροι. 21. οἱ Τάρταροι τῆς Καζάν. 22. οἱ Τάρταροι Ταβόλσκοι. 23. οἱ Τόμσκοι. 24. οἱ Νογαῖοι. 25. οἱ Ἄβιοι. 26. οἱ Ἐχέλυμοι. 27. οἱ Κίσιμοι. 28. οἱ Βέργοι. 29. οἱ Σαυδίοι. 30. οἱ Κοζάκοι διαφόρων γενῶν. 31. οἱ Κεῖλοι. 32. οἱ Βιρυῆσοι. 33. οἱ Τόμσκοι. 34. οἱ Τεραλίντζοι. 35. οἱ Βεχάριοι. 36. οἱ Μεσπέριοι. 37. οἱ Βαραβίντζιοι. 38. οἱ Βασιέροι. 39. οἱ

Κίργχοι. 40. οἱ Ἰακέτιοι. 41. οἱ Βερτίροι. 42. οἱ Καμοκιάτσχοι. 43. οἱ Τουλιβέρτιοι. 44. οἱ Ἰβηρες. 45. οἱ Κερκάζιοι. 46. οἱ Ἀρμενίοι. 47. οἱ Πολωνοί. 48. οἱ Γερμανοί. 49. οἱ Σβεκοί, κ'τ'. Οἱ κυριδύοντες πάντας τὰς φυλὰς εἶναι οἱ Ῥῶσοι, ἐκ τῆς ὁποίῳν ὀνομάζεται καὶ ὁ τόπος αὐτῆς Ῥωσία. Ἡ Ῥωσικὴ φυλὴ φαίνεται ὅτι ἔχει τὸ γένος τῆς ἐκ τῆς Λέχων, Βοέμων, Σλαβόνων, Κροατῶν, καὶ ἄλλων φυλῶν, τῆς ὁποίῳν οἱ Ῥῶσοι προφέρουσι τὴν διάλεκτον. Τόσον οἱ Ῥῶσοι, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι εἶναι δυνατῆς καὶ σκληρᾶς κράσεως ἀνδρωποί, οἱ τινες ἀνδρίζονται καὶ ἀντέχουσιν εἰς τὰς δυσλίωας μεταβολὰς τῆς καιρῆς, καὶ τῆς κλιμάτων. Οἱ Κοζάκοι καὶ οἱ Καλμῦκοι εἶναι μεγάλα ἀνασήματος ἀνδρίζονται κατὰ πολλὰ εἰς τοὺς πολέμους καὶ μάχας, τὰς λόγχας τῆς ὁποίῳν τὰ ἔθνη βλέποντες, τρομάζουσι, καὶ ἐκπλήττονται. Ἀπ' αὐτῶν ἐκβαίνουσιν ἱππεῖς φοβερῶτατοι καὶ τρομακτικοί. Μ' ὅλον ὅτι εἶναι πολλὰ γῆνη τὰ κατοικῆντα τῆς Ῥωσικῆς γῆν, ὁ λαὸς τῆς ὅμως ὅλος συμποσᾶται ἕως 36,000,000 ἐκ τῆς ὁποίῳν 30 μιλιῆρια κατοικῆσι τῆς Εὐρωπαϊκῆν Ῥωσίαν, καὶ 6 τῆς Ἀσιατικῆς· ἐπειδὴ καὶ εἰς κάθε τετραγωνικὸν μίλιον περιέχονται πολλὰ ὀλίγοι ἀνδρωποί.

9. Ἡ Ἔθνη. Τὰ ἔθνη τῆς Ῥωσῶν εἶναι ὀλίγον χωρτρά· ἔχουσι τινὰς ἰδέας παλαιὰς καὶ σκευασμῶνας. Οἱ ὄγκνεῖς Ῥῶσοι διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς χυδαίας· εἶτοι μεταχειρίζονται τὸ πολιτικόν, τῆς μεγαλοφρέπειαν καὶ πολυτέλειαν, τῆς τρυφὴν κατακόρως. Ἀγαπῶσι τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας· οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Ῥωσίας εἶναι τόσον ἐπιτήδαιοι εἰς τὸ κλέπτειν, ὥσε ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ κλέπτουσι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶ ἀνδρώπε, χωρὶς νὰ φαίνωνται παντάπασιν ὅτι κινῆται, ἢ κλέπτουσι.

10. Διάλεκτος. Εἰς τὴν Ῥωσίῳ ἐπειδὴ καὶ κατοικῆσι πολλὰ γόνη, ἔπεται νὰ εἶναι καὶ διάφοροι διάλεκτοι· οἱ Ῥῶσοι ὅμως, οἱ τινες καὶ Μοχοβίται λέγονται, ἀφοφέρουσι τὴν Ἰθυρικῶν, ἢ Σλαβενικῶν διάλεκτον, μεμιγμένῳ μὲ ἐκείνην τῆς Πολωνῶν, τῆς Βοσέμων, καὶ τῆς Κροατῶν. Οἱ Ῥῶσοι καταγίνονται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς διαλέκτους, μάλιστα εἰς τὴν Ἑλληνικῶν, Γερμανικῶν, καὶ Γαλλικῶν.

11. Θρησκεία. Ἄπαντες οἱ Ῥῶσοι κρατῶσι τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὀρθόδοξων Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα φυλάττουσιν ἀπαραλλάκτως καθὼς τὰ παρέλαβον· διὰ τῆτο καὶ καυχῶνται ὅτι λατρεύουσι τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς Ἀγίων Πατέρων. Ἐκτὸς τῆς Χριστιανῶν, εἶναι καὶ ἄλλα ἔθνη, τὰ ὁποῖα λατρεύουσιν ἄλλα μὲν πῦρ ἢ λίθον, ἄλλα δὲ τὸ πῦρ, καὶ ἄλλα τὰ εἰδῶλα. Εἶναι μία φυλὴ, ἣτις λέγεται Ἀδαμιαία, τῆς ὁποίας οἱ ἀρρένες στυβεύσκονται μὲ τὰς θηλείας εὐδὸν τῆς ἰκετεριῶν οἰκῶν.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ῥωσίῳ μὲ τὸ νὰ μὴ εἰρημάτισαν ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώποι σοφοὶ καὶ ἐπισήμονες, δεῦν δεύσκονται ἀρχαιότητες ἀξίαι καταγραφῆς· μὲ ὅλον τοῦτο εἶναι ἕνας Νὰος πολλὰ θαυμάσιος ὀνομαζόμενος Ἱερουσαλήμ, ὅς τις διὰ προσαγῆς Ἰωάννη τινὸς Βασιλέως ἐκτίσθη, καὶ ἐκαλλωπίσθη, τὲ ὁποῖα ἢ τέχνη καὶ ἢ ἀρχιτεκτονικὴ εἶναι κατὰ πολλὰ αἰεαία. Μετὰ τὸν Νὰόν τῆτον, εἶναι καὶ ὁ Κολοσαῖὸς ἀνδρείὸς τὲ Μεγάλος Πέτρος, ὅλος ἐξ ὀρυχάλκου πεπονημένος, κείμενος ἐπάνω εἰς εὐὰ παμμεγέθη γρανίτικῶν λίθον, τὸν ὁποῖον ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀρχιτέκτονες τὲ κόσμος δεῦν ἐμπόρεσαν νὰ τὸν κινήσωσι, καὶ μόνος ὁ Κεφαλονίτης Καρπέρης ὁ θαυμαστὸς μηχανικὸς τὸν ἐσήκωσε μακρόθεν, καὶ τὸν ἐβαλεν ἐκεῖ ὅπε τῶρα φαίνεται.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ῥωσία ὀρίζει πᾶς ἐξῆς Ἐπαρχίας καὶ Βασίλεια, διπλαδὴ τὴν Μοχοβίαν, Ἰγγελίαν, Βελγοροδ, Καζακίαν τῆ Δόν, Καζακίαν τῆς Οὐκραΐνας, τὴν Ὀσιακίαν, τὴν Λαππορίαν, τὴν Φιλανδίαν, τὴν Λιβονίαν, τὴν μικρὰν Ταρταρίαν, τὴν Κεϊμαΐαν, τὴν Λιθουανίαν, τὴν Κουρλανδίαν, τὴν Βολωνίαν, τὴν Ποδολίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Σιβηρίαν, τὴν Σαμουγιτίαν, τὴν Καυκασίαν, τὴν Γεωργίαν, τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Δαργεσάν, τὴν Καζάν, τὴν Βουχαρίαν, τὴν Ὀχότσκιαν, τὴν Καμισιάτσκιαν, καὶ τὴν Νέαν Ζέμβλαν, ἔπεται νὰ ἔχη καὶ πολλὰς Πόλεις καὶ χώρας ὀνομασάς. Τέτων ὄλων τῶν Ἐπικρατειῶν ἡ πρωτεύουσα καὶ βασιλικὴ Πόλις εἶναι ἡ Πετρέπολις, ἡ ὁποία Ἀγία Πετρέπολις παρὰ τῆς ἑντοπίαν λέγεται· ἐκτίθη ὑπὸ τῆ Μεγάλου Πέτρου κατὰ τὸ 1705 ἔτος, ἐπὶ τινῶν Νήσων, καὶ τῶν δύο ὄχθων τῆ Νέβα ποταμοῦ, ἅπαντα λιθοπεποιμησῆ, καὶ καλῶς ὠκεδομησῆ. Αὕτη ἡ Πόλις εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον λαμπρὰς Πόλεις τῆ Κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἐμπόριον μεγαλώτατον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ὁ ὁποῖος ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν εἰς τὰς μεταγενεστέρας αὐτῆ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς ἀναβαίνει ἕως 440,000, οἱ ὁποῖοι εἶναι λαοὶ διαφόρων ἔθνων, Ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Κουαρίων μὲ 47°, 58'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 60°. Δεύτερα Βασιλικὴ Πόλις τῆς Μοχοβίας εἶναι ἡ Μόσχα, ἥτις κεῖται εἰς τὸ μέσον τῆς Ῥωσίας κατὰ τὸν Μόσχον ποταμὸν. Αὕτη ἡ Πόλις εἶναι μεγαλωτάτη μὲ πληθὸς ἀνθρώπων, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1812 ἐκῆν ὀλοτελῶς ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Αἱ περισσότεραι οἰκίαι τῆς Μόσχας ἦτον ξύλιναι, αἱ δὲ λοιπαὶ πέτριναι, καὶ τ'. Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν σέφον-

ταί αὐ Βασιλεῖς τῆς Ρωσίας· εἰς αὐτὴν ἦσαν καὶ ὁ
 θρόνος τῆ Πατριάρχου Ρωσίας, εἰς τὸν ὁποῖον εἶ-
 ναι υποκείμενοι ἕως πεσαράκουτα Ἀρχιεπίσκοποι
 καὶ Ἐπίσκοποι. Τὸ μῆκος τῆς Μόσχας εἶναι $56^{\circ}, 00'$.
 καὶ τὸ πλάτος, $55^{\circ}, 55'$. Τρίτη Πόλις εἶναι ἡ Πύ-
 γα, κειμένη πρὸς Δυσμὰς τῆς Μόσχας, πλησίον τῆς
 Βαλτικῆς Θαλάσσης. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι $42^{\circ}, 5'$.
 τὸ δὲ πλάτος $56^{\circ}, 55'$. Τετάρτη εἶναι ἡ Βίλνα, ἣτις
 κεῖται εἰς τὴν Λιτουανίαν πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Νιέ-
 μενος ποταμοῦ· τὸ μῆκος ταύτης εἶναι $44^{\circ}, 18'$. τὸ
 δὲ πλάτος $54^{\circ}, 32'$.

Παρά ταύτας τὰς Πόλεις, εἶναι ἀκόμη ἡ Ἀρχάγ-
 γελος, καὶ ἡ Ἀσραχάν, τῶν ὁποίων ἡ μία κεῖται
 εἰς τὴν Δοβκῶν Θάλασσαν, ὅπου γίνεται ἐμπόριον
 μεγαλώτατον· καὶ ἡ ἄλλη πλησίον τῆς Κασιίας
 Θαλάσσης. Ἡ πρώτη ἔχει μῆκος $57^{\circ}, 20'$. καὶ πλά-
 τος $60^{\circ}, 50'$. ἡ δὲ δευτέρα, μῆκος $67^{\circ}, 35'$. καὶ πλά-
 τος $46^{\circ}, 22'$. πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Εὐρω-
 παϊκῆς Τερκίας κεῖται ἡ Τομπόλσκη, πρωτεύουσα
 Πόλις ὅλης τῆς Σιβηρίας· ἔχει μῆκος $48^{\circ}, 40'$. καὶ
 πλάτος 58° . Ἡ Ἰρκύτσκη, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀξιο-
 λογωτάτη Πόλις τῆς Σιβηρίας, κεῖται πρὸς Ἀνατο-
 λὰς τῆς Τομπόλσκης. Τόσον εἰς τὴν μίαν, ὅσον καὶ
 εἰς τὴν ἄλλην ἐνεργεῖται ἐμπόριον μεγαλώτατον
 μεταξύ Κινέζων καὶ Ρώσων. Ἡ Καμσάτσκα, ἣτις
 εἶναι μία μεγάλη χερσόνησος κειμένη ἀπέναντι τῆς
 Ἀμερικῆς, ἔχει μίαν Πόλιν ὀνομαζομένην Νίζνι
 Καμτσάτσκινοσρον, καὶ ἄλλην μίαν Βολχετσκοϊσ-
 ρρον καλεμένην, ἡ μία τῶν ὁποίων περιέχει μό-
 νον ἕως τετρακοσίας οἴκους, ἡ δὲ ἄλλη ἕως πεντα-
 κοσίας. Αὐτὰς τὰς Πόλεις τὰς δέσκει τις εἰς δια-
 φέρους Συγγραφεῖς, διαφόρως πως καλουμένας καὶ
 ὀνομαζομένας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Α Σ Ι Α.

§. 295. **Ε**πειδὴ καὶ εἴπομεν ἱκανῶς περὶ τῶν πρώτων μερῶν τοῦ Κόσμου, δηλαδή περὶ τῆς Εὐρώπης, ἃς εἶπαμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῆς Ἀσίας, ἡ ὁποία νομίζεται τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κόσμου. Ἡ Ἀσία, ἡ ὁποία κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἐν μεγαλωτάτῳ μέρος τοῦ Κόσμου, κατὰ πολλὰ μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς μῆκος εἶναι 5200 μίλια Γεωγραφικὰ, καὶ ἄλλα τόσα τὸ πλάτος· εἶναι τετράκις μεγαλύτερα ὅλης τῆς Εὐρώπης. Τὸ τὸ μέρος ὀνομάσθη Ἀσία, ἀπὸ τῆς Ἀσίας θυγατρὸς τοῦ Ὀκεανῆ καὶ Τιτθύος τῆς γυναικὸς τοῦ Ἰαπετῆ ἀλλέως πατρὸς. Ἡ Ἀσία ἐκπαλαί εἰσάθη κατοικημένη ἀπὸ ἀνθρώπων· εἰς αὐτῷ ἀνέφυσαν πολλὰ καὶ διάφοροι μεταβολαί. Αὐτὴ ἔδωκε τὰς νόμους καὶ κανόνας εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ὅ ἐστιν, αὐτὴ ἐκίνησεν ἐκεῖνας τὰς παλαιὰς Προφῆτας, τὰς Κελεῖς καὶ τὰς Βασιλεῖς καὶ Νομοκράτας. Εἶναι παρατηρητέον ἀπὸ τῆς Φυσικῆς ὅτι ὅλοι αἱ θρησκείαι, καὶ ὅλα τὰ δόγματα εἰς τὴν Ἀσίαν τὸ πρῶτον ἐσοματίσθησαν, καὶ ἐθεασίδησαν. Ὁ Ἄδαμ, ὁ Νῶε, ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ, ὁ Μωϋσῆς, ὁ Δαβὶδ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Μωάμεδ, εἰς τὴν Ἀσίαν ἐγεννήθησαν, εἰς αὐτῷ ἀνετράφησαν, καὶ εἰς αὐτῷ συνέγραψαν τὰς νόμους τῶν, καὶ τὰ δόγματά των. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Κόσμου ἀπὸ τῆς

τῷ Ἀσίαν ἔλασι τὸ γένος καὶ τῷ φυλῶν. Ἡ Ἀσία, ἡ μεγάλη ξηρὰ τῷ Κόσμῳ, παράγει ἀναρίθμητα προϊόντα, γυνήματα δηλαδή, καὶ καρπῶς. Ἐκείνοι οἱ μεγάλοι καὶ κολοσσαῖοι ἐλέφαντες (1), οἱ τρομακτικοὶ καὶ φοβεροὶ λέοντες, αἱ τίγρεις καὶ αἱ παρδάλεις, ἡ υἰάνη καὶ ἡ πάνθηρ, ὁ μονόκερωσ ὁ φοβερός, καὶ αὐτὸς ὁ δυνάδεστος μάχος, εἶναι γυνήματα καὶ θρέμματα τῆς δὶλογημένης Ἀσίας· τὰ ἄραιότατα πετεινά τῷ ἔρανε, καὶ πελῖα τοῦ παραδείσου· οἱ παπαγάλλοι οἱ περὶεργοί, οἱ σφοδράμηλοι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λευκότετοι κύκνοι, εἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν θρέφονται καὶ πληθύνουσιν. Ἡ Ἀσία συνορεύει πρὸς Δυσμᾶς μετὰ τῷ Ἑλλάδα καὶ Μεσόγειον Θάλασσαν, πρὸς Ἄρκτον μετὰ τῷ Μογοβίαν, Ταρταρίαν, καὶ Σιβηρίαν· πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸν Γαλιῶν Ὠκεανόν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸν Ἰνδικόν καὶ Περσικόν Ὠκεανόν.

Περιέχει ἐν ἑαυτῇ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ πολλὰς Βασίλειαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη Ἐπαρχία εἶναι ἐκείνη τῷ Κινέζων, ἥτις κεῖται κατὰ τὸ ἀνατολικώτερον μέρος τῆς Ἀσίας· πλησίον ταύτης εἶναι ἡ ἀνεξάρτητος Ταρταρία, ἔπειτα ἡ Ἰνδία, τὸ Τερριζαν, ἡ Περσία, ἡ δυνάμων Ἀραβία, ἡ Παλαιστίνη, ἡ Μικρὰ Ἀσία, καὶ ἡ Ἰβηρία. Περὶ τῶν ἀπάντων θέλομεν εἰπεῖν ἐν συτόμῳ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτάς.

ΚΙ-

(1) Οἱ ἐλέφαντες εἶναι δύο εἰδῶν, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς· οἱ τῆς Ἀσίας, εἶναι ὑψηλοὶ ἕως δεκαπέντεσεν πόδας ἢ Παρισίων· τὸ μήκος των εἶναι ἕως δέκα ἑπτά· τὸ μεγαλύτερον ὀδόντι αὐτῶν ἐλέφαντος εἶναι ἕως ὀκτώ ποδῶν τὸ μήκος, τὸ ὅποιον ζυγιάζει ἕως 50 ὀκάδες τὸ βάρος· ζῶσιν ἀγεληδόν 100. ἕως χίλιοι ὄμῳ.

§. 296. 1. **Η** Κίνα, ἥτις εἶναι τὸ μεγαλῶτατον Βασίλειον τῆς Κόσμου, παρὰ τῆς ἑυτοπίων λέγεται Τζίν, καὶ παρὰ τῆς Ἰνδῶν, Τέρκων καὶ Περσῶν, Χαπαϊ Χετ, καὶ Τζιν Ματζίν, παρὰ δὲ τῆς Ῥώσων καὶ Ταρτάρων, Κιτσι.

2. **Σύνορα.** Τὸ Βασίλειον τῆς Κίνας περατῶται πρὸς Ἄρκτον διὰ τῆς μεγάλου τείχους, τὸ ὁποῖόν ἐκτίσθη παρὰ τῆς Ζίου Βασιλείας, πρὶν Χριστῶ 290 ἔτη, τὸ μήκος τῆς ὁποίας εἶναι 1500 μίλια, τὸ δὲ ὕψος καὶ πλάτος του εἶναι 40, καὶ 15 μίλια. πρὸς Δυσμᾶς συνορεύει μὲ τὴν Ἰνδίαν, πρὸς δὲ Μεσημβρίαν μὲ τὸν Ἰνδικὸν καὶ Σινικὸν Ὠκεανὸν, καὶ πρὸς Ἀνατολᾶς μὲ τὸν Ἀνατολικὸν Ὠκεανὸν, καὶ μὲ τὰς Ἰαπωνικὰς Νήσους.

3. **Μέγεθος.** Τὸ μεγαλήτερον Βασίλειον τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Κίνα· τὸ μεγαλήτερόν τῆς μήκος εἶναι 2400, τὸ δὲ πλάτος 1200 μίλια· τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς εἶναι μίλια τετραγωνικὰ ἕως 250,000.

4. **Ὅρη.** Ἡ Κίνα μὲ τὴν ἄδύπορην ἀπὸ πολλὰς καὶ καλὰς πότας, ὅσων ἔχει τόσα ὄρη μεγάλα, εἰμὴ τινα βενὰ μικρὰ καὶ λόφους· ἐκτὸς μόνον πρὸς τὴν Ἀρκτῶα αὐτῆς μέρη, ὅπου δὲύσκοιτο διάφορα ὄρη καὶ βουνά.

5. **Ἵδατα.** Οἱ μεγαλήτεροι ποταμοὶ τῆς Κίνας εἶναι ὁ Κιαγγ, ὁ νομιζόμενος ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, ὅς τις ἔχει τὰς πηγὰς τε ἐκ τῆς ὄρειαν τῆς λεγομένης Μίν· ὁμοίως ὁ Καϊων ποταμὸς καὶ ὁ Σιγαν, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἰσχυρῶς μεγάλοι. Παρὰ τῆς τῆς εἶναι καὶ ὁ Ἀμὲρ, ὅς τις ποτίζων τὴν Ταρταρίαν τὴν Κινεζικὴν, χύνεται εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θαλάσσαν.

6. Κλίμα. Κείται ἡ Κίνα μεταξύ τῶ γ' καὶ ε': Βορείου κλίματος· ὅθεν ἔχει τὸν αἶρα εὐκρατὸν καὶ ὑγιεινόν. ἡ γῆ εἶναι καρποφόρος τόσον πολλὰ, ὥστε καθὼς λέγουσιν, εἰς τινὰ μέρη γοννῶνται οἱ καρποὶ καὶ τὰ πωρεὰ δις καὶ τρεῖς τῶ εἰαυτῶ.

7. Προϊόντα. Ἡ Γῆ τῶ Κινέζων δίδει πολλὰ καὶ διάφορα προϊόντα. Τὰ κυριώτερα εἶναι ὁ πολὺς χρυσὸς, οἱ λίθοι οἱ πολύτιμοι, τὸ βαμπάκι καὶ τὸ μεταξι τὸ ἐξαιρετὸν· τὸ ραβάρβαρον, ἡ κάμφορα, ἡ ζάκχαρις, καὶ ὁ μόχος ὁ κάλλιςος.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Κίνας εἶναι εἰς πλῆθος, ἐπεὶδὴ τοῦτο τὸ Βασίλειον εἶναι τὸ παλαιότατον· καὶ ὁ λαὸς πλέον πεπολιτισμένος, εἰς τὸ ὁποῖον αὐξάνουσιν οἱ λαοὶ, καὶ πολλαπλασιάζονται. Τῆτο τὸ Βασίλειον ἤρξατο πρὶν Χριστῶ 2865 ἔτη. Ὁ λαὸς ὁ λαὸς τῆς Κίνας ἀνάγεται ἕως εἰς 353,000,000, ἐπειδὴ καὶ εἰς καθε τετραγωνικὸν μίλιον περιέχονται ἕως 1852 ψυχαί.

9. Ἡθῆ. Οἱ Σίναί εἶναι τόσον ὀφρεῖς καὶ ὀξύνοες, ὥστε ὑπερβαίνουσι τοὺς λοιπὰς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου· εἶναι ἐπιτηδειότατοι εἰς καθε τῆς ὑπηρεσίαν, καταγίνονται κατ' ὑπερβολὴν εἰς τὰς μαθήσεις καὶ πωδὰς, μάλιστα εἰς τὰ Μαθηματικά, διὰ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ εἰσέησαν εἷνα βασιλικὸν Ἰπατον καὶ κερτῶν, διὰ τὰ θεωρῆ τὰ μαθηματικά, καὶ τὰς λοιπὰς τέχνας καὶ ἐπισήμας. Κατὰ μίμησιν τῶν εἰσέησαν καὶ οἱ Ἑυρωπαϊοὶ τὸ Ἰνστιτῶτο. Καυχῶνται ὅμως οἱ Κινέζοι ὑπὲρ τὸ δέον, νομίζοντες ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἔχουσι δύο ὄμματα, καὶ οἱ λοιποὶ ἀνθρώποι εἷνα. Εἰς τὰς Κινέζας ἦτον γνωστὰ ὅξ ἀρχῆς ἀπάσαι αἱ τῶ Ἑυρωπαϊῶν ἐφευρέσεις καὶ τέχνηαι.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶ Κινέζων εἶναι κατὰ πολλὰ διαφορετικὴ ἀπὸ τὰς λοιπὰς διαλέκτους τῶ κόσμου, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὁμιλοῦσι μὲ ἕνα
τρό-

τρόπον ποικίλ διαφορτικῶν, κατέστι καὶ μετὰ τὸ εἶναι, καὶ μετὰ τὰς χεῖρας, καὶ μετὰ τὰ ἄλλα μέλη τῆ σώματος· καὶ ἅπαντα οὐχὶ δι' ἄλλο, παρὰ διὰ τὴν παρασησώσασιν τὰς ἰσχύας των μετὰ τὰς ποικίλ ὀλίγας αὐτῶν λέξεις, ἐκείνη τῆ ὁποίων λέξεων φέρει ποικίλ σημασιόμωμον, ὅ ἐστι, μία λέξις ἄλλοι ποικίλ ἀπαγγέλλεται. Ἀρχαί τινες εἶσι αἱ λέξεις τῆ Κινέζων ὅσων εἶναι πλέον τῆ 333. ἄλλοι πάλιν, ἕως 365, σιωπεύονται μετὰ τὰς ἡμέρας τῶ χρόνι, ὅσοι ἄλλοι εἶναι οἱ χαρμηπτες καὶ τὰ σοφία τῆ Ἀλφραβήτης αὐτῶν. Εἶναι τινες εἰς τὴν Εὐρώπῳ, μάστιχα εἰς τὴ Μεδιόλωνα, οἱ ὅποιοι ἐπαγγέλλονται τὴν παράδοσιν τῆς τῆ Κινέζων διαλέκτου, περὶ τῆς ὁποίας ἐσωδίσαν Βιβλία καὶ συγγράμματα, κασιδιῶς ὀφθαλμοφανῶς εἶδον καὶ ἐγὼ εἰς ἐκείνα τὰ μέρη. Αὐτοὶ γράφουσι κατὰ σῆλῳ, καὶ ἀπὸς πάσαν διδυβολίαν, ἕως οἱ ἀρχαίοι Ἑλληνες, καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Ἀσίας.

11. Θρησκεία. Ἡ Θρησκεία τῆ Κινέζων ὅσων εἶναι διαφορετικὴ ἀπ' ἐκείνην τῆ ἀρχαίων Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων. Αὐτοὶ λατρεύουσι τὸν Ἥλιον, τὴν Σελήνῳ, καὶ τὰς ἀστέρας. εἶναι τινες ὅμως, οἱ ὅποιοι λατρεύουσι τὸν Μωαϊκεῖ, καὶ ἐξακολουθεῖσι τὰ δόγματα τῶ. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Κίνας, μάστιχα εἰς τὴν Ἑπαιρίαν τοῦ Ναβυγινῶ λατρεύεται φανερά καὶ ὁ Πλάτων καὶ Πλωτῆς τῶ Κόσμου, ὁ χύλιος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀπονομητῆς τῆς φύσεως.

12. Ἀρχαί ὁ τινες. Εἰς τὰς Ἑπαιρίας τῆς Κίνας, δύνεισκονται ποικίλ καὶ διάφοροι Ἀρχαί τινες, εἰς αἰτίας ὅσων εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ἐχρημάτισαν εἰς ἀρχῆς ἀνῶρες σοφοὶ καὶ ἐπισήμονες, καὶ τεχνίται ἐμπειροπατοί. Ἐν ἀπὸ τῶ πλέον θαυμαστὰ ἀπαγγέλλεται τῶ κόσμῳ εἶναι τὸ μέγα τεῖχος, τὸ ὅποιον περὶ τελευτεῖται τὸ ἡμισυ τῶ Βασιλείης τῆς Κίνας εἰς εἶδος ἡμικυκλῆς, τὸ ὅποιον, κασιδιῶς ἐπορευσι, ἐκτίσθη ἀπὸ

πρὸ Χριστοῦ 290 ἔτη, παρὰ τῷ Σίν Αὐτοκράτορος τῆς Σίνων. Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας δίδίσκονται διάφορα τόξα θειαμβδύτικὰ ἐγερωθέντα εἰς τιμὴν τῶ ἐνδόξων αὐτῶ ἀνδρῶν· σπήλαια διάφορα, καὶ γέφυραι πάμπολλαι.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ ἡ Κίνα διαιρεῖται εἰς δεκάεξ καὶ ἐπέκεινα Ἐπικρατείας καὶ Βασιλείας, ἔπεται ὅτι ἐκάστη αὐτῶ ἔχει καὶ μίαν Πόλιν πρωτεύουσαν ἢ καὶ πλείονας. Ἡ πρώτη λοιπὸν Πόλις, καὶ βασιλεύουσα τῆς Κίνας εἶναι ἡ Πεκίν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῶ Αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας, ὁ ὁποῖος ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν. Αὕτη ἡ Πόλις εἶναι πολυάνθρωπος, καὶ κατὰ πολλὰ μεγάλη· εἶναι καλῶς ὑποδομημένη, μὲ οἴκους ὡραιότητας, καὶ δρόμους μεγάλους καὶ πλατεῖς. εἰς ταύτῃ τῷ Πόλιν ὑπόκεινται ἄλλαι 26 Πόλεις ἐλάσσονες. Ἡ Πόλις αὕτη ἀπέχει ἀπὸ τὰς Νήσους τῶ Καναίων μὲ 134°, 16'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 39°, 54'.

Δεύτερα Πόλις τῆς Κίνας εἶναι ἡ Ναύκη, πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Πεκίν, Πόλις μεγαλωτάτη, εἰς τῷ ὁποίαν ἦτον πάλαι ποτὲ ὁ θρόνος τῶ Αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσίας. Εἰς αὐτῷ ὑπόκεινται 14 πόλεις μεγάλαι. ἔχει μῆκος 138°, 10'. καὶ πλάτος 31°, 13'. Ἡ Κωπὼν Πόλις, κεῖται πρὸς τὰς εἰβολὰς τῶ Κιάνγ ποταμοῦ, πλησίον τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν ὁποίαν συχναῖσιν οἱ Εὐρωπαϊοὶ διὰ τὰ πνευματίζονται.

Ἡ Κεϊλαν, ἢ καὶ Κεϊλαν, εἶναι Πόλις μεσόγειος τῆς Κίνας, ἀρκετὰ μεγάλη, κειμένη πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Κουέου ποταμοῦ, εἰς τῷ ὁποίαν ὑπόκεινται πόλεις ἕως 78. Ἐχει μῆκος 127°, 30'. καὶ πλάτος 24°, 34'.

Παρὰ ταύτας τὰς Πόλεις καὶ Ἐπικρατείας, εἶναι καὶ ἄλλαι ἀναειδημοὶ, τὰς ὁποίας δίδίσκει τις εἰς τὰς Ἰσορικός Γεωγραφίας.

§. 297. 1. Πρὸς δυσμὰς τῆς Κίνας, εἶναι ἡ Ἰνδία, ἣτις καὶ Ἀνατολικὴ ὀνομάζεται, πρὸς διαστολὴν τῆς Δυτικῆς, δηλαδὴ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομάσθη ἔτις ἡ Ἰνδία, ἐκ τοῦ Ἰνδῶ ποταμοῦ. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς, λέγουσιν ἅτινες, ὅτι νὰ ἐσάθῃσαν χίονα χιλιάδες ἔθνη, ἐκ πᾶν ὁπίων οἱ πρῶτοι ἦσαν οἱ Βραχμῶνες, οἱ ἄποιοι τοπάλαι ἦσαν ἔνδοξοι εἰς τοὺς πολέμους, εἰς τὰς μαθήσεις, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τέχνας. Οὗτοι οἱ λαοὶ ἐνομιζοῦντο ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὡς σοφώτατοι καὶ γνωσικώτατοι. Πρῶτος τῶν λοιπῶν βασιλέων ἦλθε κατὰ τῆς Ἰνδίας Διόνυσος ὁ Βάνχος, ὁ ὁποῖος κτίσας τὴν πόλιν Νύσαν, ἐποίησε τρόπαια ἐναντίον εἰς τὰς Ἰνδῆς. Μετὰ τούτων ἦλθεν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος ἐνίκησεν τὸν Πῶρον Βασιλέα τῶν Ἰνδῶν μετὰ τὰ ἀναρίθμητά τε στρατόματα.

2. Σύνορα. Ἡ Ἰνδία περατῆται πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸ Βασίλειον τῆς Κίνας, πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὴν Ῥωσίαν καὶ Ταρταρίαν, πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὴν Περσίαν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸν Περσικόν, καὶ Ἰνδικὸν Ὠκεανόν, καὶ μετὰ τὰς λοιπὰς Νήσους τῆς Ἰνδίας.

3. Μέγεθος. Διαρεῖται εἰς πολλὰς ἐπαρχίας καὶ βασίλεια. Ἐκτείνεται ἀπὸ δυσμῶν ἕως ἀνατολὰς εἰς μίλια σχεδὸν 2245. καὶ ἀπ' ἄρκτου ἕως μεσημβρίας εἰς 2040 μίλια Γεωγραφικά. Τὸ ἔμβασθον ὅλης τῆς Ἰνδίας περιέχει ὡς ἔγγιστα 430, 000 μίλια τετραγωνικά.

4. Ὅρη. Πολλὰ μέρη τῆς Ἰνδίας σκεπάζονται ἀπὸ ὄρη μεγάλα καὶ φοβερά, τὰ πρῶτα τῶν ὁπίων εἶναι τὸ Ἴμαον, τὸ ὁποῖον ἐκάνεται μετὰ τὸ Καυκάσιον ὄρος, καὶ διέρει πρὸς Ἰνδίαν ἀπὸ τῆς Μιθδαίας.

καὶ

καὶ καὶ τὸ Σαρδόνιον ὄρος, καὶ ἄλλα μικρὰ κείμενα πρὸς τὴν Χερσονήσον τῆς Ἰνδίας.

5. Ἑδάτα. Ποταμοὶ θαυμαστοὶ τῆς Ἰνδίας εἶναι ὁ Ἰνδός, ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἀπὸ τῆ Παραμπασιου ὄρους, δεύτερος ὁ Ἰδάσσης, τρίτος ὁ Γάγγης, ὅστις νομίζεται ὅτι εἶναι ὁ Φεισῶν ποταμὸς τοῦ Παραδείσου, μείζων ἀπάντων τῶν ποταμῶν. Ὅλοι ἔτι οἱ ποταμοὶ χιώνονται εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανόν.

6. Κλίμα. Κεῖται ἡ Ἰνδία μεταξὺ τῆ ἀρκτου καὶ πέτρης κλίματος τῆ Βορείου· διὰ τῆτο εἰς αὐτὰ τὰ μέρη δὲ γίνεται ψύχρα ὑπερβολικὴ. Ὁ ἀὴρ αὐτῆς εἶναι συγκρασμένος· ἡ γῆ κατὰ πολλὰ καρπιοφόρος.

7. Προϊόντα. Παράγει προϊόντα διάφορα καὶ πλεσιοπάροχα, δηλαδή γεννήματα, ῥίζι, ραβάρβαρον, βαμβάκι, μεπάξι, ὑφάσματα διάφορα, μόσχον, ἡλεκτρον, ζάκχαρον, ἀδάμαντας, καὶ διαφόρους ἄλλους πολυτίμους λίθους· πρὸς τέτοις παπαγάλλους ὠραιότητας, καὶ πιθήκας.

8. Κάτοικοι. Ἡ γῆ τῶν Ἰνδῶν κατοικεῖται ὑπὸ διαφόρων φυλῶν, δηλαδή Ἰνδῶν, Ταρτάρων, Περσῶν, Ἑβραίων, καὶ Εὐρωπαϊῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνξάνουσι καθ' ἑκάστην κὶ πληθύνονται· εἰς τὰ ἄρματα μόνον δυνάσται νὰ εὐγώσιν 600,000 ἄνδρες.

9. Ἡθῆ. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας κατοικοῦσι διάφορα Ἡθῆ, διὰ τῆτο ἔχουσι διάφορα καὶ τὰ Ἡθῆ αὐτῶν· μ' ὅλον τῆτο οἱ περὶ τὴν θάλασσαν οἰκῶντες εἶναι ἀνδρωποὶ γενναῖοι, εὐρωσοὶ, λούκοι τῆν ὀψιν, ὄξιωροὶ, καὶ ἐμπειρότετοι εἰς τὰς πραγματείας των.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν εἶναι ξεχωριστή· ἐπειδὴ καὶ ἔχει λέξεις καὶ φωνὰς διαφορητικὰς τῶν λοιπῶν γλωσσῶν· μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς

τὰς τελετὰς, καθὼς λέγουσι, μεταχειρίζονται τῷ Ἀραβικῷ, καὶ ἄλλοι τῷ Περσικῷ.

11. Θρησκεία. Εἰς τὰς Ἰνδίας μὲν τὰ εὐείσκωνται πολλά καὶ διάφορα ἔθνη, διὰ τοῦτο καὶ διάφοροι θρησκεῖαι λατρεύονται, τῶν ὁποίων ἡ πρωτεύουσα εἶναι ἡ Εἰδωλολατρεία, καὶ ἡ τοῦ Μωάμεθ, ἡ γὰρ εἰπῶ καλλιώτερον τοῦ Ἀλῆ. Εἶναι καὶ Χριστιανοὶ ὅχι ὀλίγοι, μάλιστα καὶ Ἀνατολικοὶ Ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦσι τὰς θυσίας τῶν ἀνεμπόδισως.

12. Ἀρχαιοῦτες. Εἰς τὰς Ἰνδίας δέισκονται διάφοροι Ἀρχαιοῦτες. εἰς τῷ Πόλιν Ἄγραν δέισκονται διάφορα μνημεῖα παλαιὰ τῆς αὐτῶν Βασιλέων μεγαλοπρεπῆ καὶ ὡραία, ἅπαντα κατεσκευασμένα εἰς εἶδος Μαυσωλείων. Ὁ πλεσιώτατος θρόνος τῆς Μονάρχης τῆς Μογὸλ Βασιλείας, εἰς τὸν ὁποῖον καθέζεται μίαν φοράν τὸν χρόνον κατὰ τῷ ἡμέραν τῆς γενεθλίων του. Τοῦτον τὸν θρόνον, καθὼς λέγουσι, τὸν ζετιμοῦσιν ἴσα μὲν ὅλα τὰ πλῆθη τῆς Κόσμου, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἐσολισμῶς μὴ ἀναριθμήτως ἀδάμαντας, καὶ πολυτίμης λίθης.

13. Πόλεις. Ἡ Ἰνδία διαιρεῖται εἰς δύο Βασίλεια, ἕκασον τῆς ὁποίων ὑποδιαίρεται εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας. ἕκαση Ἐπαρχία περιέχει πολλὰς Πόλεις καὶ χώρας. Τὸ μεγαλύτερον Βασίλειον τῆς Ἰνδίας εἶναι τὸ Μογὸλ, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόκεινται 37 Ἐπαρχίαι, ἡ μικρὰ Βασίλεια. Τῆτο τὸ Βασίλειον κεῖται πρὸς τὰ Ἀρκτικά μέρη τῆς Ἰνδίας. Πρωτεύουσα Πόλις τοῦ Μογὸλ εἶναι ἡ Ἄγρα, εἰς τῷ ὁποίᾳ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως αὐτῶν, Πόλις πολυαἰθρωπος καὶ ὡραία. Ἐχει μῆκος 96°, 26. καὶ πλάτος 26°, 40.

Εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Πεγού, τὸ ὁποῖον κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Μογὸλ, πρωτεύουσα Πόλις εἶναι

ἡ Πεγού, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔρχονται οἱ πολύτιμοι λίθοι εἰς τὰς Εὐρωπαϊούς. Ἐχει μῆκος 114°, 30' καὶ πλάτος 17°, 00'. Παρὰ ταύτας τὰς Πόλεις, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, οἷον ἡ Ἀρακά, ἡ Σιάμ, ἡ Μαλάκα, κτλ. τὰς ὁποίας δέξονται εἰς τὰς Ἰσραηλῆς Γεωγραφίας· πρέπει δὲ νὰ ἠξοδύρηται ὅτι εἰς τὰς Ἰνδίας δέξονται πολλότατοι ἀποικίαι διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν γυνῶν, αἱ ὁποῖαι ἔκτισαν Πόλεις καὶ χώρας ἐκεῖ.

Π Ε Ρ Σ Ι Α.

§. 298. 1. **Ἡ** Περσία εἶναι εὖ μέρος μεγαλώτατον τῆς Ἀσίας, τῆς ὁποίας οἱ Βασιλεῖς ἐλέγοντο κατ' ἐξοχὴν μεγάλοι βασιλεῖς τοῦ παλαιῦ Κόσμου. Ἐσάθησαν ποτε οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας, ὅπῃ κατεπέρασαν τὸν Κόσμον μὲ τὰ ἀναείδητα αὐτῶν στρατόματα. Οἱ Πέρσαι ἀνωθεν ἐσάθησαν ἐχθροὶ φοβεροὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὗτοι πολλάκις ἐκινήθησαν καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάντοτε ἐτράπησαν κατησχυμένοι εἰς τὴν πατρίδα των. Οἱ Πέρσαι ἔγιναν αἰτία ὅπου ὁ Λεωνίδας ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηνῶν νὰ ὑψώσωσιν ἕως εἰς τοὺς ἀσέρας. Ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ὅς τις καὶ μέγας προσαγορεύεται, ὁ πρῶτος ἥρωας τῆς Κόσμου, ἐξηγόρασε τὴν καταισχύνει τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν τιμῆν τῆς νίκης τε. Αὐτὸς πρῶτος ἀπ' ὅλης τῆς Βασιλείας τῆς Κόσμου ἐνίκησε τὰς Πέρσας, καὶ πόσον, ὡς ὅπῃ ἐφοξένησε τὸν τελειὸν αφανισμόν τοῦ μεγάλου αὐτῶν Βασιλείου. Ὁ Ἀλέξανδρος νικήσας τὸν Δαρεῖον, ἐμβῆκε θριαμβόλιον εἰς τὴν μεγάλην Πόλιν Σούσαν, τὴν βασιλεύσαν τῆς Περσίας, ἐπάνω εἰς μίαν θριαμβότικῶν ἀμαξῶν, ὡσαν εἶας μέγας Θεὸς τῆς γῆς, ὅπου ἐνυμφάθη τὴν πρῶτην

θυγατέρα τοῦ δυσυχοῦς βασιλέως Δαρείου, καθῶς τὸν παρασείνουσιν εἰς τὰ θεάτρα οἱ Εὐρωπαῖοι.

2. Σύνορα. Ἡ Περσία ποπάλαι ἦτον κατὰ πολλὰ ἐκτεταμένη, τὴν σήμερον ὅμως ἐσκέφαν τὰ ὅριά της. Αὕτη πρὸς μὲν Ἄρμετον περατοῦται μετὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν, καὶ μετὰ τὸν Κάυκασον τὸ ὄρος· πρὸς δὲ Ἀνατολὰς μετὰ τὴν Ἰνδία· πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸν Περσικὸν Ὠκεανὸν, καὶ πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὴν Τίγειν καὶ Εὐφράτιν τῶν ποταμῶν.

3. Μέγεθος. Τὸ Βασίλειον τῆς Περσίας εἶναι μέγαλον· τὸ μῆκος αὐτῆ ἀπὸ τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἕως εἰς τὴν Ἰνδικὴν εἶναι μιλίων 1840. τὸ δὲ πλάτος μόνον 1080. ὅλον τὸν ἐμβαδὸν τῆς Περσικῆς γῆς περιέχει μίλια τετραγωνικὰ 245, 000.

4. Ὅρη. Ἡ Περσία εἶναι γέμισσα ἀπὸ ὄρη καὶ βουκῶν. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς ὄρος εἶναι ὁ Ζάγγρος, ἢ καὶ Ζάγγιος καλέμενος, ὃς τις εἶναι ὑψηλότετος, καὶ χεῖρζει τὴν Μηδίαν ἀπὸ τὴν Ἀσσυρία· δεύτερον ὄρος εἶναι ὁ Οὐρόντης, τὸ Ἰσσηκῶνιον, τὸ ὁποῖον εἶναι μέρος τοῦ Ταύρου, ὁ Κεραυνὸς καὶ ὁ Χοανδρᾶς, τὰ ὁποῖα κεῖνται πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀσσυρίας.

5. Ποταμοί. Ἡ Περσία ἔχει πολλὰς καὶ μεγάλας ποταμῆς, καὶ κατὰ πολλὰ ὀνομαστῆς εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφίαν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ Τίγεις καὶ ἡ Εὐφράτης. Οὗτοι οἱ ποταμοὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Γεωργίας καὶ Ἀρμενίας, καὶ χεῖνται εἰς τὸν Περσικὸν Ὠκεανὸν, ποτίζοντες ὅλην σχεδὸν τῆς Περσίας. εἶναι ἀπόμνη καὶ ὁ Καμβύσης, καὶ ὁ Κύρος, οἱ τινες ἔχουσι τὰς πηγὰς των πρὸς τὰ μέρη τῆς Κασπίας θάλασσης, ὅπερ καὶ εἰσβάλλουσι.

6. Κλίμα. Ἡ Περσία δέισκεται μεταξὺ τοῦ πεπάρτε καὶ ἑκτε βορείε κλίματος, ὃ ἐστὶ κεῖται ὑπὸ τῆς αὐτοῦ παραλλήλους, ὑπὸ τῆς ὁποῖου ἐστὶ

σκέται καὶ ἡ Ἑλλάς· διὰ τὸτο ἔχει τὸν ἀέρα καθαρόν καὶ ὑγιεινόν· συμβαίνει ὁμῶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους ζέση ἀρκετή· καὶ εἰς τὸν χειμῶνα κατὰ τὰ βορινὰ αὐτῆς μέρη, γίνεται ψύχρα μεγάλη, καὶ χιόνια ὄχι ὀλίγα. /

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ τῆς Περσίας μὲ τὸ νὰ εἶναι εὐγεωὺς καὶ τερπνὴ, ἐξάγει ποροῦντα πολλὰ καὶ διάφορα· γεννήματα, πωρικά πολυειδή, καὶ ῥοδάκινα ἐξαίρετα, τὰ ὅποια λέγονται περσικά μῆλα· γίνεται οἶνος κάλλιτος, μετὰξι καὶ βαμβάκι ἀρκετόν. Ἡ γῆ τῆς Περσίας τρέφει ἀκόμη καὶ ἵππους καλοῦς, καὶ πρόβατα πάμπολλα· εἰς αὐτῶν ἐκβαίνουσι καὶ ορυκτὰ διάφορα, καὶ μαργαριτάρια πολλότατα.

8. Κάτοικοι. Κατοικεῖται ἡ Περσία ἀπὸ Πέρσας, Χελσιανῶς, καὶ Ἑβραίους, οἱ ὅποιοι ἀνάγονται εἰς πλῆθος. Ἐκπαλαὶ ἐστὰθι πολυάνθρωπος, οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὁμῶς ἐφέροντο ὡς μαυροὶ καὶ ἀνόητοι. Τῆτόν μου τὸν λόγον ἐπιβεβαιοῖ ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεία αὐτῶν. Ὁ Βασιλεὺς Ξέρξης, ὃς τις διαβάς τὸν Ἑλλησπόντειον Πορθμὸν μὲ ἐν ψαράδηδησον πλοιάριον, κατέφυγεν εἰς τὴν Περσίδα σώος καὶ ὑγιής.

9. Ἡ θῆ. Οἱ Πέρσαι εἶναι ἀνθρωποὶ σκληροὶ, μεγαλοπρεπεῖς, καὶ κατὰ πολλὰ ὑπερήφανοι. Ἐκπαλαὶ ἦτον δεδομμένοι εἰς τὰς τρυφὰς καὶ εἰς τὴν πολυτέλειαν. Τὰ ἦθῃ τῶν Περσῶν μιμῶνται οἱ νυνὶ Τοῦρκοι· μὲ ὅλον τούτο οἱ Πέρσαι εἶναι καλόφωνοι, τραγαδοῦσι πολλὰ ᾠραῖα καὶ ἠδονικά, ἐκ τῆθ ὁποίων ἀείσκονταί τινες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην.

10. Διάλεκτος. Λέγει ὅσας συγγραφεὺς ὅτι ἡ διάλεκτος τῶν Περσῶν ἔχει περαιοτέραν ὁμοιότητα μὲ τὴν τῶν Γερμανῶν, παρὰ μὲ τὰς λοιπὰς δια-

λέκτες· μ' ὄλον τοῦτο οἱ Πέρσαι ὀμιλοῦσι μὲ ἕτε-
χωριστῶ Περσικῶν διάλεκτον, ἢ ὁποῖα ἔχει καὶ
πολλὰς λέξεις Ἀραβικὰς, καθὼς εἰς τὰ συγγράμ-
ματά των φαίνονται.

11. Θρησκεία. Καθ' ὅλην τὴν Περσίαν λα-
τρύεται ὁ Μωάμεθ, ἢ μάλλον εἰπεῖν ὁ Ἀλῆς, ὁ
γαμβρὸς τοῦ Μωάμεθ. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅπου οἱ
Πέρσαι δὴ συμφωνοῦσι μὲ τῶν Τούρκων καὶ Ἀρα-
βας, μάλιστα ὅπου ἔχουσι καὶ λογοτείας. Πολι-
τεύεται εἰς τὴν Περσίαν ἀκόμη ἢ τῶν Χριστιανῶν
Θρησκεία, καὶ ἐκείνη τῶν Ἑβραίων, κτλ.

12. Ἀρχαιοότητες. Εἰς τὴν Περσίαν εἰδυά-
τό τις εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν νὰ εἶδῃ τινὰ φοβερά
καὶ μεγάλα, ὅ, τι λογιῆς ἦτον τὰ φοβερά τεί-
χη τῆς Βαβυλωνος· οἱ κρημασοὶ κῆποι τῆς Σεμιρά-
μιδος· ὁ ὑψηλὸς πύργος εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλ-
δαίων, κτλ. τὴν σήμερον ὅμως πολλὰ ὀλίγα φα-
νούνται, καθὼς εἶναι ὁ Βασιλικὸς οἶκος, ὅς τις τὸ
πάλαι ἴσατο ἐπαῖω εἰς πεσάρωντα σύλως μεγά-
λους, ἐκ τῶν ὁποίων μέχρι τῆς σήμερον οἱ δεκαεν-
νέα ὄρῳνται, καὶ τινὰ ὑπόγεια φοβερά, τὰ ὁποῖα
οἱ Ἀγγλοὶ ὀνομάζουσι σόματα τῶ ἀδῶ.

13. Πόλεις. Ἐπειδὴ τὸ βασίλειον τῆς Περσίας
ἐκτείνεται εἰς πλάτος, διαιρεῖται, καὶ ὑποδιαιρεῖ-
ται εἰς πολλὰς ἄλλας Ἐπικρατείας καὶ Βασίλεια,
διὰ τῆτο ἔχει καὶ πολλὰς Πόλεις, καὶ μεγάλας. Τὸ
πάλαι βασιλικαὶ καὶ πρωτεύουσαι Πόλεις αὐτῆς ἦτον
ἢ Νινὸς, ἢ Βαβυλὼν ἢ μεγάλη, ἢ Σοῦσα ἢ πα-
τεῖς τῶ Ξέρξε· τὴν σήμερον ὅμως πρωτεύουσα Πό-
λις εἶναι τὸ Ἰσαχάν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρό-
νος τῶ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὑπάγει κατὰ διαδοχικῶν
ὁ Μονάρχης τῶ τῶ Βασιλείῃ τιμᾶται καὶ λατρύε-
ται ὑπὸ τῶ ἐπικράτων τῶ σχεδὸν ὡς θεὸς τῆς γῆς.
Τὸ Ἰσαχάν ἀπέχει ἀπὸ τῶν Νήσων τῶ Καναίων
μὲ

μέ 70°, 30'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 32°, 25'. Δεξιτέρα ταύτης εἶναι ἡ Σιράς, ἣτις νομίζεται νῦν εἶναι ἡ Περσέπολις ἡ μεγάλη τῆς Σουσιανῆς Ἐπαρχίας· εἰς αὐτῷ τῷ σήμερον εἶναι ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῆς Δυτικῆς Βασιλείας τῆς Περσίας. Αὕτη ἔχει μῆκος 70°, 5'. καὶ πλάτος 29°, 55'. Πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Ἰσθαχὰν κεῖται ἡ Κανταχάρ Πόλις, ὅπου κατοικεῖ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀνατολικῆς Βασιλείου· τῷ Πόλιν ταύτῃ ἤρπασαν οἱ Πέρσαι ἀπὸ τῆς Ἰνδούς, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τῷ Βακτριανῷ Ἐπαρχίῳ· εἶναι ἰκανῶς μεγάλη καὶ ὀχυρωμένη. Εἰς τῷ Χαλδαϊκῷ γῆν δέσκεται ἀκόμη καὶ ἡ μεγαλόπολις Μπαγδάτ, κειμένη ἐπὶ τῆς ὄχθας τοῦ Τίγριδος ποταμῆ.

Τ Α Ρ Τ Α Ρ Ι Α .

§. 299. 1. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ταρταρίας περιλαμβανόμεν τῷ Ῥωσικῷ Ταρταρίῳ, τῷ Κινεζικῷ, καὶ τῷ ανεξάρτητον Ταρταρίῳ, καὶ πολλὰ ἄλλα Βασίλεια καὶ Ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι κεῖνται μεταξὺ Ῥωσίας, Κίνας, καὶ Ἰνδίας. Ἡ Ταρταρία τοπάλαι ἐλέγετο Σκυθία, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἦσαν ἔθνη βάρβαρα, τῶ ὁποίων οἱ πλεόν διάσημοι ἐξημάτισαν οἱ Ἀλανοὶ Σκύθαι, οἱ Ἰαξάρται, οἱ Ἀργασοὶ, οἱ Ὑπάκαι. Ἐκλήθη Ταρταρία ἔπος ὁ τόπος ἀπὸ τῆς Τάρταρ ποταμῆ τῆς ποτιζοντος τὸν τόπον τῆς μεγάλης Μογὸλ τῆς Ἰνδίας.

2. Σύνορα. Περαιπύται ἡ Ταρταρία ἀπὸ Βορραῦ μὲ τὸν παραγωγικὸν Ὠκεανὸν, ἀπ' Ἀνατολῶν μὲ τῷ θάλασσαν τῆς Καμσάτσκας, ἀπὸ Μεσημβρείας μὲ τὰ Βασίλεια τῆς Κίνας, τῆς Ἰνδίας, καὶ Περσίας, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν μὲ τὸ Βασίλειον τῶ Μογόβων καὶ Τέρκων.

3. Μέγεθος. Ἡ μεγάλη Ταρταρεία εἶναι κατὰ πολλὰ ἐκτεταμένη, δηλαδή ἀπ' Ἄρκτου πρὸς Μεσημβρείαν, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν ἕως Ἀνατολᾶς. Τὸ ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολᾶς μῆκός της εἶναι μίλια σχεδὸν 4112. καὶ τὸ ἀπὸ Μεσημβρείας ἕως Ἄρκτου, μίλια 2700. κτλ.

4. Ὅρη. Ἡ Ταρταρεία ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα ὄρη, τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ Ἴμαον, ἐκτενόμενον ἕως εἰς τὰς Ἰνδίας· δεύτερα εἶναι τὰ Σέγδια ὄρη, καὶ τὸ Καυκάσιον, τὸ ὁποῖον ὀρθοῦ λωδρότητα.

5. Ποταμοί. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ταρταρείας εἶναι ὁ Ὄβις, ὃς τις χυέται πλησίον τῆς Νέας Ζέμβλας εἰς τὴν παγωμένην θάλασσαν· ὁ Λούας ποταμὸς εἶναι ὁ μέγιστος τῆς Ταρταρείας· ὁ Τάρταρος, καὶ ὁ Σεντιάγκας εἶναι καὶ αὐτοὶ ποταμοὶ θαυμαστοί. Εἰς τὴν Ταρταρίαν δρέσκονται καὶ λίμναι διάφοροι, ἡ πρῶτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Κιτάυ, ἣτις ἐκτείνεται ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολᾶς εἰς μῆκος μιλίων πολλῶν.

6. Κλίμα. Περιέχεται ὅλη ἡ Ταρταρεία μεταξὺ τῶν πεντάρτε, καὶ εἰκοσῶ πεντάρτε Βορείς κλίματος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐπεται νὰ συμβαίνει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ψύχρα ὑπερβολικὴ, χιόνια πολλὰ, καὶ πάγη πολυχρόνια. Ἡ Ταρταρεία ἔχει τὸν αἶρα της κατὰ πολλὰ νοσώδη καὶ βλαβερόν, ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλων ὁρέων καὶ λιμνῶν.

7. Προϊόντα. Μὲ τὸ νὰ μὴ εἶναι ἡ γῆ αὐτῆς τόσον εὐκαρπος, ἐκ τῆς πολλῶν βοωῶν, καὶ ἀκαλλιέργειας τῆς κατοίκων, δευρὸν δίδει πολλὰ προϊόντα· ἐκτὸς μόνον πρὸς τὰ Μεσημβρινὰ αὐτῆς μέρη, ὅπερ γίνονται καρποὶ διάφοροι, καὶ ἰατρικῆς βότανα, δηλαδή τὸ ραβάρβαρον, τὸ τέ, καὶ ὁ μόσχος· ἡ γῆ αὐτῶν τρέφει καὶ ζῶα διάφορα, μάλιστα ἵππους, καὶ καμήλας καὶ μοσχογίδας.

8. Κά-

8. Κάτοικοι. Κάτοικοι τῶν Ταρταριῶν εἶναι διάφορα γένη, οἷον, Τάρταροι, Καλμυκοί, Σκύθαι, καὶ ἄλλα Ἕθνη ἄγρια, τῶν ὁποίων ἡ ἡδίστη τροφή εἶναι τὰ ἀνθρώπινα κρέατα, καὶ τῶν ἀλόγων, πλὴν ἄψιπτα καὶ ἀμαγεύονται. Ἀπὸ αὐτῶν ἄλλοι κατοικῶσιν εἰς πόλεις καὶ χώρας· οἱ περισσότεροὶ δὲ ὑπὸ τῆς σκηνῆς, ἔξω εἰς ἀνοικτὸν ἔρπον.

9. Ἕθνη. Τὰ Ἕθνη τῶν Ταρτάρων εἶναι κατὰ πολλὰ ἄγρια καὶ βάρβαρα· κατὰ τὸ σῶμα εἶναι μέτεροι, δυνατοὶ καὶ δύνητοι· κατὰ τὴν ὄψιν μελαροί, βαθεῖς τῶν ὀφθαλμῶν, με χονδρὰ χεῖλη, καὶ με ἀραιὸν γένειον.

10. Διάλεκτος. Οἱ Τάρταροι με τὸ νὰ εἶναι διαφόρων φυλῶν, ὁμιλοῦσι καὶ διαλέκτες διαφόρους. Οἱ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ταρταρίᾳ οἰκῶντες προσφέρουσιν ἀπαραλλάκτως τὴν τῶν Κεϊμαίων διάλεκτον· ἄλλοι δὲ τὴν Ἰνδικήν, ἢ Περσικὴν, ἣτις ὁμοιάζει με τὴν Τερικὴν.

11. Θρησκεία. Ἡ κυριόουσα θρησκεία τῆς Ταρταρίας εἶναι ἡ εἰδωλόλατρεία, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ Ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν· μετὰ ταύτην εἶναι ἡ Ὀθωμανικὴ, καὶ ἡ τῶν Χριστιανῶν, αἱ ὁποῖαι δεισκονταὶ περὶ τὴν Κασιανὴν Θάλασσαν, καὶ ὀλίγον τι περαιτέρω.

12. Ἀρχαιότητες. Αἱ ἀρχαιότητες ὅπου δύναται τις νὰ ἰδῇ εἰς τὴν Ταρταρίαν, εἶναι βενὰ καὶ δάση μεγάλα, καὶ θηρία ἄγρια· ἐπειδὴ ὄντες οἱ Τάρταροι ἀνθρώποι ἄγριοι δὲν ἠθέλησαν νὰ κάμωσι κἀνὸν ἄξιον ἔργον εἰς τὸν Κόσμον. Τὸ μόνον θαυμαστὸν ὅπερ ἠμπορεῖ τις νὰ ἰδῇ εἰς τὴν Ταρταρίαν, εἶναι τὸ μέγα τεῖχος, τὸ ὁποῖον διαρεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς Κίνας, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν.

13. Πόλεις. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Ταρταρίας περιλαμβανόμεν εἰς τὴν παρῶσαν πραγματείαν πολ-
λές

λῆς τόπους, καὶ πολλὰς Ἐπικρατείας τῆς μεγάλης Ἀσίας, δηλαδὴ τὴν ἀνεξάρτητον Ταρταρίαν, τὴν Κινεζικὴν, καὶ τὴν Ῥωσικὴν, αἱ ὁποῖαι περιέχουσι τὴν ἀνεξάρτητον Ταρταρίαν καὶ ἔρημον. Τὸ Οὐμπέκ, καὶ Οἰβέτ Βασιλεῖον, τὴν Τυμεσάν, καὶ Σιβηρίαν Ἐπαρχίαν, τὸ Τυγγιστὸν Ἐνδὸν, τὸ Κιπαΐ, καὶ τὸ Ταϊνφοῦ, Βασιλεία, τὰ ὁποῖα διοικουῦνται κατ' ἰδίαν ἀπὸ βασιλεῖς καὶ ἐπάρχους, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν εἶναι ἀνεξάρτητοι, ἄλλοι δὲ ὑποκείμενοι εἰς τὴν Κίναν, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ὁ παρῶτος βασιλεὺς τῆς μεγάλης Ταρταρίας λέγεται μονάρχης καὶ κύριος τῶ Κόσμου, τὸν ὁποῖον λατρεύουσιν οἱ Τάρταροι ὡς Θεόν. Πρωτόβυσα Πόλις τῶν τῶν Ἐπαρχιῶν εἶναι ἡ Μποχάρα, ἡ Σαμαρκανδ, ἡ Τεκάντ, ἡ Σουχούρ, καὶ ἡ Καμπαλὸν Πόλις, τῶν ὁποίων τὰ μήκη, καὶ τὰ πλάτη δὲ εἶναι καλῶς προσδιορισμένα.

ΑΣΙΑ ΜΙΚΡΑ.

§. 300. 1. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἐνοῦμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἀνατολικῆς Τερκίας, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουσι πολλὰς Ἐπαρχίας τῆς μικρᾶς ταύτης Ἀσίας. Ἡ Ἰωνία, ἡ Βυθωνία, ὁ Πόντος, ἡ Μιθρία, ἡ Φρυγία, ἡ Λυδία, ἡ Καρία, ἡ Λυκία, ἡ Παμφυλία, ἡ Κιλικία, ἡ Καππαδοκία, ἡ Καραμανία, ἡ Γεωργία, ἡ Ἀρμενία, ἡ Φοινίκη, ἡ Συρία, ἡ Παλαιστίνη, καὶ αἱ Ἀραβίαι, εἶναι ἅπασαι Ἐπαρχίαι τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἀνωθεν ἐχημάτισαν πολλὰ φυλαὶ, καὶ διάφορα ἔθνη.

2. Σύνορα. Ἄπαντα ταῦτα τὰ ἀνω εἰρημενὰ μέρη περιερίζονται μεταξύ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης, Προποντιδος, Πόντου, Περσίας, εὐδαίμονος Ἀραβίας,

βίας, καὶ Αἰγύπτου, πὲ πλείστα τῶν ὁποίων ὑπόκεινται εἰς τὸν Σηλιτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

3. Μέγεθος. Μ' ὅλον ὅπῃ λέγεται μικρὰ Ἀσία τῆτο τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι ὁμῶς μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τερτίαν δις, καὶ τρις, ἢ καὶ πλέον τι, καθὼς εἰς τὰς Γεωγραφικὰς Ἀτλαντὰς φαίνεται.

4. Ὅρη. Ἡ μικρὰ Ἀσία μετὰ τὸ εἶναι ἐν μέρος τῆς μεγάλης Ἠπείρου, ἔχει ὄρη πολλὰ καὶ μεγάλα. Τὸ Ἀραράτ, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἐκάθησαν ἡ Κιβωτὸς τῆς Νῶε, κεῖται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς μείζονος Ἀρμενίας, πῦ ὁποῖα αἱ κορυφαὶ διὰ παντὸς εἶναι κεκαλυμμέναι ἀπὸ τῆν χιόνα· ὁ Ὀλυμπος εἰς τὴν Βυθλίαν πλησίον τῆς Προύσης· τὸ Σίναιον ὄρος, κείμενον πρὸς τὸ μέρος τῆς πετραίας Ἀραβίας, εἰς τὴν κορυφὴν τῆ ὁποίου σῶζεται τὸ μοναστήριον τῆς Ἁγίας Δικατερίνης, ὅπερ ὁ Μαῦσῆς ἔλαβε τὰς πλάνας τῆς διαθήκης διὰ τὰς ἀπειθεῖς Ἰσραελῖταις.

5. Ὑδατα. Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν δρέσκονται πολλοὶ ποταμοὶ καὶ αξιοσημεῖοι. Ὁ Τίγρις, καὶ ὁ Εὐφράτης ἀρχονται ἀπὸ τῆν μικρὰν Ἀσίαν, καὶ χιώνονται εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον· ὁ Ἰορδάνης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβαπτίσθη ὁ Θεοῦθρος Ἰησῦς μας Χριστὸς, ὁ ὁποῖος ποτίζων τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Ἰερουζαλήμ, βυθίζεται εἰς τὴν νεκρὰν θάλασσαν. Τὰ νερά τῆν τοῦ ἱερῦ ποταμῦ εἶναι ποτιμώτατα καὶ γλυκέα· διὰ τῆτο καὶ βασούσι διὰ πολλὴν καιρὸν, ὅταν βαλθῶσιν εἰς μεταλλικὰ ἀγγεῖα· εἰς τὰ δόλονημῖνα νερά τούτου τοῦ Ἰορδάνου λούονται ὅλοι οἱ Ἀνατολικοὶ δόλαβεῖς προσκυνητὰ τῆ ζωοδόχε Τάφῃ τῆ Ἰησῦ Χριστῦ. (1) Ὁ Μαῖαν

(1) Εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἠξιώθην να ἔμβω καὶ ἐγὼ

ὄρος ποταμὸς, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα φαίνονται ὅτι παίζουσι μὲ τῆν φύσιν, ἄρχεται ἀπὸ τῆν Φρυγίαν, ἢ μὲ τὰς διαφορὰς στροφὰς ἢ περιστροφὰς τε, χυίνεται εἰς τῆν Μεσόγειον Θάλασσαν· ὁ ποταμὸς οὗτος εἶναι κατὰ πολλὰ ὀνομασθὸς εἰς τοὺς Ποιητάς. Ὁ Σκάμανδρος, τῆ ὁποίου τὰ ὕδατα εἶναι λολκότατα, ὡσὼν ἢ χιῶν, ποτίζει τῆν γῆν τῆς Μιθίας. Εἶναι ἢ ὁ Σιμόεις, καὶ ὁ Γρανιτὸς ποταμὸς· πλὴν εἶποι ὄνομα μόνον ἔχουσι, καὶ ἔσ' ἀνάγμα.

6. Κλίμα. Ἡ μικρὰ Ἀσία κεῖται μεταξὺ τοῦ ἐβδόμου, καὶ ὄγδου Βορείου κλίματος· διὰ τῆτο ἢ γῆ αὕτη εἶναι καρποφόρος, ὁ ἀὴρ καθαρὸς καὶ ὑγιανὸς, ἢ ψύχα μετεία· οὔτε βρέχει τόσον πολὺ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ἔτε χιονίζει, ἢτλ'.

7. Προϊόντα. Παράγει καρπὰς διαφορὰς· γεννήματα πάμπολλα, βαμπάνι, μετάξι, ἰατρικὰ βότανα, καὶ μυρσικὰ, εἶτε ἀρώματα.

8. Κάτοικοι. Ἡ Ἀνατολή εἶναι μὲν μεγάλη, ἔχει ὅμως κατὶκοὺς πολλὰ ὀλίγους, ὁ ἀειθμὸς τῆ ὁποίων δὲν συμποσοῦται μὲ ἐκεῖνον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας· μ' ὅλον ὅτι εἰς τὰς Τέρκας εἶναι συγκεχωρημένη ἢ πολυγαμία, ἢ συσολὴ ὅμως ἐμποδίζει τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν. Κατοικεῖται ἀπὸ Χερισιανῆς, Τούρκους, Ἀρμενίους, καὶ Ἀραβας, καὶ ἀπὸ ἄλλα διάφορα Ἔθνη.

9. Ἡθνη. Τὰ ἠθνη τῆ Ἀνατολικῶν εἶναι μὲν χονδρὰ καὶ βάρβαρα, πλὴν εἶναι σερεὰ καὶ σεμνὰ· ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆ Κόσμου εἰς τῆν Ἀνατολήν ἴσως σώζεται περισσότερον ἢ πρὸς ἀλλήλους αἰδῶς
καὶ

κατὰ τὰς ἀπέρασμένους χρόνους, τὰ ὕδατα τῆ ὁποίας μοὶ ἐφάνησαν τρόπον τινα χαροποιὰ καὶ διάφορα τῆ λοιπῶν, καὶ τῆ-
τω ἴσως ἀπὸ τῆν ἰδέαν μου.

καὶ δὲ λάβεια· αὐτοὶ εἶναι μὲν γενναῖοι καὶ παχεῖς, πλὴν εἶναι δειλοί· δὲν ἀγαποῦσιν ὀλοπελῶς τὰς Μύσας καὶ Ἐπισημάς.

10. Διὰ λεκτός. Εἰς τὴν μικρὰν ταύτην Ἀσίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προφέρεται ἡ Ὀθωμανικὴ, ἢ Ἀραβικὴ, καὶ ἡ Ἀρμενικὴ· εἰς πολλὰ ὀλίγα μέρη ὁμιλεῖται ἡ Νεοελληνικὴ, καὶ αὕτη διεφθαρμένη.

11. Ὁρθοκεία. Ἐστὰ θη καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι σχεδὸν οἱ λαοὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἐλάτρουσιν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· οἱ Τῦρκοι τανυῦ, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς τὸ Ἄλκορα, ἔχουσι τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν κοινὴν αὐτῶν λατρείαν· παρὰ ταύτην τὴν πίσιν τῶν Τῦρκων, λατρεύεται καὶ ἡ τῶν Χριστιανῶν τῶν Ὀρθοδόξων, ἡ τῶν Κοπτῶν, καὶ ἡ τῶν Ἀρμενίων, κτλ'.

12. Ἀρχαιοῦτες. Τὸ πάλαι ἐδυάτο τις καὶ ἰδῆ εἰς τὴν Ἀσίαν πολλὰς ἀρχαιότητας· τὴν σήμερον ὅμως πολλὰ στανίως φαίνονται, καὶ ταῦτα ὄχι ἄλλο, εἰμὴ σύλῳι τινές, ἀμφιδέατρα χλωσμένα, καὶ εἰρήπεια παλαιῶν Ναῶν.

13. Πόλεις. Ἡμεῖς εἶπομεν ὅτι ἡ μικρὰ Ἀσία διαιρεῖται εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει μίαν, ἢ καὶ δύο πρωτεύουσας Πόλεις· καὶ τούτων πάλιν πρωτεύουσα καὶ ὀνομαστοτέρα εἶναι ἡ Σμύρνη, ἡ ὁποία κείται εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη τῆς Ἰωνίας. Ἡ ὡραία αὕτη Πόλις ἐκτίσθη, καθὼς λέγουσιν ὑπὸ τῶν Ταντάλε, ἢ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων, καὶ ὀνομάσθη οὕτως ἀπὸ τῆς Σμύρνης τῆς Ἀμαζόνος, κατὰ τὸν Στέφανον· εἶναι μεγάλη καὶ πολυἀφρωπος· κατοικεῖται ἀπὸ διάφορα ἔθνη. Τὴν σήμερον, καθὼς καὶ πρότερον, εἶναι ἡ πρώτη ἐμπορικὴ Πόλις τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νήσου τῶν Καναρίων μὲ 45°, 10'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημεριὸν μὲ 39°, 28'.

§. 301. Τῆς Βυθινίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Χρυσούπολις, ἣτις καὶ Σκούταρη λέγεται, ἀπέναντι τῶ Βυζαντίου· τὸ μῆκος καὶ πλάτος αὐτῆς εἶναι ἴσον μὲ τὸ τῶ Βυζαντίου. Τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας εἶναι καὶ ἡ Προῦσα, κειμένη πλησίον τοῦ ὄρους Ὀλύμπου, Πόλις πολυαἰθραπος· ἔχει μῆκος 46°, 40'. καὶ πλάτος, 49', 00'.

§. 302. Ἡ Κύζικος εἶναι ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς Μιθιδίας. Τῆς δὲ Φρυγίας πρωτεύουσα τὸ πάλαι ἦτον ἡ Τρωάς ἀπέναντι τῆς Νήσου Τενέδου, ἡ ὁποία κατεδαφίσθη ὀλοπελῶς ὑπὸ τῶ Ἑλλήνων.

§. 303. Πόλις τῆς Λυδίας πρωτεύουσα εἶναι τὰ Θυάτειρα, ἡ Ἐκκλησία τῆς ὁποίας συγκαταλέγεται μὲ τὰς ἑπτὰ Ἐκκλησίας τῆς Ἀσίας, τὰς ἐν τῇ Ἀποκαλύψει τῶ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἐχει μῆκος 45°, 33'. καὶ πλάτος 39°, 56'.

§. 304. Ἡ Ἀντιόχεια εἶναι μία μεγάλη Πόλις τῆς Καρίας, ἡ ὁποία τοπάλαι ἐλέγετο καὶ Σελεύχεια, πανοῦ δὲ Γκιουζέλ Ἰσάρ. Ἐχει μῆκος 46°, 36'. καὶ πλάτος 37°, 32'.

§. 305. Τῆς Παμφυλίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Ἀτάλεια, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶ Ἀτάλῃ Βασιλέως· αὕτη κεῖται πλησίον τῶ Καταρράκτη ποταμοῦ, καὶ εἶναι καλῶς ὀχυρωμένη· ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς συνεχῶς ἀποστατεῖ ἐναντίον τοῦ βασιλέως αὐτῆ, καθὼς πορὸ ὀλίγη ἀπεσάτισε, καὶ καταπολεμηθεῖς συωελήφθη, καὶ ἐκαρτομήθη. Ἐχει μῆκος 41°, 48', καὶ πλάτος 37°, 5'. Ἡ Ταρσὸς Πόλις, εἶναι καὶ αὕτη πρωτεύουσα τῆς Κιλικίας, ἡ ὁποία, καθὼς λέγουσιν, ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Σαρδαναπάλα. Εἰς αὐτῷ τῷ Πόλιν εἶδε καταφώτιν φοραὴν τὸν ἥλιον ὁ Μακάριος Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὁ ῥήτωρ Ἑρμογενῆς. Ἐχει μῆκος 53°, 5'. καὶ πλάτος 37°, 10'.

§. 306. Ἡ Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας, τὸ πάλαι

λαι ἐλέγετο Μάζα ὑπὸ τῶν Καππαδόκων, καὶ εἶναι μία Πόλις μεγαλωτάτη, καὶ ἀκουσθὴ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον· εἰς αὐτὴν ἐχημάτισεν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ μέγας Βασίλειος· ἢ αὐτὴ εἶναι πατὴρ τοῦ περιηγητῆ Πausανίου, ὁ ὁποῖος περιῆλθε καὶ ἐξισόρησεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 54'. 5'. τὸ δὲ πλάτος, 41°, 00'.

§. 307. Εἰς τὴν Λυκαονίαν πρώτη Πόλις εἶναι τὸ Ἰκόνιον, ὅπου εἶναι ἡ καθέδρα τῆς ἡγεμόνος τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἔχει μῆκος 50°, 53'. καὶ πλάτος 37°, 45'. Τῆς Παφλαγονίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Ἀγκυρα, εἰς τὴν ὁποίαν κατασκευάζονται ἐκεῖνα τὰ ὠραιότατα ὑφάσματα, σαλῖα καλεσμένα, τὰ ὁποῖα γίνονται ἐκ τῆς μαλίου τῆς καμηλογιδῶν τῆς Ἀγκύρας· αἱ αἶγες αὐταὶ εἶναι ὠραιόταται, διὰ τὸ λεπτὸν αὐτῶν μαλίον, καὶ δευ' ἀρέσκονται σχεδὸν εἰς ἄλλο μέρος. Ἡ Πόλις αὕτη ἔχει μῆκος, 50°, 15'. καὶ πλάτος 39°, 30'.

§. 308. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Καππαδοκίας εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Πόντου, εἶναι καὶ ἡ Τραπεζῆς Πόλις, κτίσμα, καὶ ἀποικία τῶν Συνοπέων, οἱ Τῆρκοι τῆς ὁποίας εἶναι κάκισοι. Ἔχει μῆκος, 57°, 25'. καὶ πλάτος 41°, 00'.

§. 309. Πλησιόχωρος μὲ τὸν Πόντον εἶναι καὶ ἡ Κολχίς, ἣτις τὰ νῦν Γεωργία ὀνομάζεται, τὴν κλήσιν λαβῆσα ἐκ τῆς τῶν Γεωργιῶν ἔθνους, τῆς οἰκησάντων ἐν αὐτῇ. Τῆτο τὸ γένος ἔχει τὸν καθ' αὐτὸ ἀνθρώπινον χαρακτῆρα, δηλαδὴ, εἶναι ἄνθρωποι ἡμεροὶ, καλοὶ καὶ αγαθοὶ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἶναι αἱ ὠραιόταται τῆς κόσμου. Τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην, καθὼς καὶ τὴν λοιπὴν Ἰβηρίαν, ἀρίζουσιν οἱ Ῥῶσσοι. Πρωτεύουσα καὶ Βασιλικὴ Πόλις ὅλης τῆς Κολχίδος τὸ πάλαι μὲν ἦτον ἡ Αἶα, ἣτις ἀρέσκεται εἰς τὴν Μεχειλιανὴν Ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν

Πόλιν ἐπλώσαν οἱ θαυμασοὶ Ἀργοναῦται, διὰ τὴν λάβωσι τὸ χρυσὸν ὄφρα, ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων καὶ ἐνδοξότερος ἦτον ὁ εὐγενέστατος Ἰάσων ὁ Θετταλός, ὁ υἱὸς τοῦ Αἴσωνος τοῦ βασιλέως τῆς Ἰολκῆ, καὶ τῶν τῶν νῦν δὲ πρωτεύουσα Πόλις τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Γεωργίας εἶναι ἡ Τίφλις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῶν Γεωργιανῶν. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι πολυ-ἀνδρωπος, καὶ καλῶς ὑποδομημένη, πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Βλικιάνει ποταμοῦ, τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι 63°, 50'. τὸ δὲ πλάτος 42°, 35'.

§. 310. Προχωροῦντες πρὸς Νότον ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, συναντῶμεν τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν, ἡ πρωτεύουσα Πόλις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Ἐζρέμ, ἰκανῶς μεγάλη, ἣτις ἔχει μῆκος, 58°, 35'. καὶ πλάτος 39°, 55'.

§. 311. Πρὸς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς μείζονος Ἀρμενίας πλησίον τῆς Μεσογείου θαλάσσης εἶναι καὶ ἡ Κυρηστικὴ Ἐπαρχία, ἣτις καὶ Χαλέπ κοινῶς λέγεται· πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι τὸ Χαλέπ, Πόλις μεγαλωτάτη καὶ ἐμπορικὴ, μετ' ὡραία πρᾶστα. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 50°. τὸ δὲ πλάτος 35°, 55'.

Τῆς κοίτης Συρίας ἡ πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Δαμασκός, ἡ πατεὶς τῆς Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Πόλις μεγαλωτάτη, μετ' ἀπληθὺς ἀνθρώπων, καὶ ἐμπορικὴ. Εἰς αὐτὴν κατασκευάζονται τὰ ἀξιόλογα πολεμικὰ σκευῆ, τὰ διμισκί Τερκιστὶ καλούμενα. Ἐχει μῆκος 55°. καὶ πλάτος 33°, 30'.

§ 312. Εἰς τὴν Παλαιστίνην δὲν δεύουσιν καὶ νῦν πολλαὶ Πόλεις, ἐξ αἰτίας ὅτι κατοικεῖται ἀπὸ σκληροῦς Ἀραβας. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία κεῖται ἐπάνω εἰς τόπον ὄρειον, ἀρχαιοτάτη, ὡραιότατη,

ονομασίη, ἢ Θαυμασίη εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, διὰ τὰς ἀρχαίας χάριτας ὅπου εἶχε, καὶ διὰ τὰς σιωπῆς Θαυματουργίας τοῦ Θεοῦ, τὰς διὰ τῆς ἀπεσταλμένων παρ' αὐτῆ Προφητῶν γενομένης. Ἡ Πόλις αὕτη ἐστάθη ἢ ἐκλεκτὴ ἢ ἀγαπητὴ Πόλις τῷ Θεῷ· διὰ τὸτο λέγει, „ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτῷ“ κτλ. Ἐκτίσθη ἢ Πόλις αὕτη ὑπὸ τῷ Μελχισεδεκ βασιλέως Σαλὺμ ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σιών· ἀνεκαίνισθη ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀνομάσθη Πόλις Δαβὶδ κατ' ἐξοχίαν· μετὰ ταῦτα κατασκαφείσα ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων, ἐκτίσθη εἰς τὸ Μωρίας τὸ ὄρος, ὅπου κείται κατὰ τὸ παρόν. Εἰς αὐτῷ τῷ Πόλιν εἶναι ὁ Θαυμασὸς Ναὸς τῷ Ζωοδόχῳ Τάφῳ τῷ προσκυνητοῦ μας Δεσπότη Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὅποιον διὰ φθόρον ἔκαυσαν οἱ Ἀρμενῖοι πρὸ ὀλίγων χρόνων, ἢ πάλιν οἱ ἡμέτεροι τὸν ἀνεκαίνισαν διὰ συνδρομῆς τῶν ὁσσεβῶν Χριστιανῶν· εἰς αὐτῷ εἶναι τὸ Ἱερόν, καὶ τὰ Ἄγια τῶν Ἁγίων, ἔργα πανθαύμαστα τῷ σοφῷ Σολομῶντος, τῷ σήμερον προσκυνητάτα τῶν Τέρκων· εἰς αὐτῷ εἶναι τὸ ὄρος, εἰς τὸ ὅποιον ὁ Ἀβραὰμ ἠθέλησε νὰ θυσιάσῃ διὰ ἀγάπην Θεοῦ τὸν υἱὸν τοῦ τὸν Ἰσαάκ· εἰς αὐτῷ ἔπαθον, ἢ ἐθανατώθησαν πόσοι, ἢ πόσοι Προφῆται· εἰς αὐτὴν ἐσταυρώθη, ἐτάφη, ἢ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ Θεοῦδρωπος Ἰησοῦς Χριστός· εἰς αὐτὴν κατέβη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ἐν εἶδει πυρῶν γλωσσῶν· ἀπ' αὐτῷ σχεδὸν ὀγῆκων οἱ Νόμοι καὶ οἱ Προφῆται· εἰς αὐτῷ θέλει γίνῃ ἢ δευτέρα Παρυσία, καὶ ἢ γενικὴ Κεῖσις τῷ Θεῷ, ὅπου θέλῃσι συναχθῆ ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ γλῶσσαι, κτλ. Δεὴ εἶναι ἔθνος, τὸ ὅποιον ἀγροεῖ τῷ Θαυμαστῷ Πόλιν ταύτῃ· δεὴ εἶναι καιρὸς, εἰς τὸν ὅποιον δεὴ συστρέχουσιν εἰς αὐτῷ προσκυνηταὶ διαφόρων φυλῶν, ἀπὸ διαφόρων τόπων καὶ Ἐπαρχίας. Μ' ὅλον ὅτι ἢ

Πό-

Πόλις αὕτη εἶναι ἐκλεκτὴ καὶ ἀγία, οἱ κάτοικοί
της ὅμως εἶναι ὅσον σκληροτράχηλοι, βάρβαροι, καὶ
πλεονέκται, ὅπερ ὁμοιάζουσι μετ' ἐκείνους τὰς σαυρω-
τὰς καὶ ἐμπαίκτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ ὅ-
μα τῷ ὁποίῳ δεῦρ' ἀκούει τις ἄλλο, παρὰ τὸ, χότ
μπατζίσσι, κατ' ἄλ. ὃ ἐστὶ, ὄσ μοί τι-δῶρον, κατ' ἄλ.
αὕτη ἔχει μῆκος, 53°, 35' καὶ πλάτος, 41°, 30'.

§. 313. Πρὸς τὸν Ζεφυρότοπον τῆς Ἱερουσαλήμ,
τρεις ὥρας σχεδὸν μακρὰν αὐτῆς, κεῖται ἡ Πόλις
Δαβίδ, δηλαδὴ ἡ Βηθλεέμ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννή-
θη ὁ Ἰησοῦς μας Χριστός. Ἡ Πόλις αὕτη τανῦν κατήν-
τησεν εἰς κώμην, ἣτις κατοικεῖται ἀπὸ περαιοτέρως
Χριστιανῶν Ἀραβας, καὶ ὀλιγωτέρως Τέρκων. Ἡ Ἱε-
ριχώ, ἡ ὁποία τὸ πάλαι ἦτον ἀκρῆ, τὴν σήμερον
κατοικεῖται ἀπὸ ὀλίγων Ἀραβας. Αὕτη κεῖται εἰς
τὸ πεδῖον τοῦ Ἰορδάνου, μακρὰν τοῦ ποταμοῦ ἕως
τρεις ὥρας.

§. 314. Πέραν τῆ Ἰορδάνου εἶναι ἡ πετραία Ἀρα-
βία, καὶ ἡ ἔρημος αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δρέσκον-
ται κλέπται πολλοὶ καὶ λησάι. Πετραία ἐκλήθη,
ἐκ τῆς Πέτρας Πόλεως, τῆς ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος
κατοικεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ κάτοικοι ταύτης τῆς
Ἐπαρχίας ζῶσιν οἱ πλείονες ὑπὸ τὰς σκῆμας, πε-
ρειπλωμένοι εἴθου καὶ κείθου ὡς τὰ ἄλογα ζῶα.
Εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν κεῖται τὸ Σίναιον ὄρος,
καὶ τὸ Χωρήβ, ὅπερ τὸ πάλαι ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὰς
πλάκας τῆς Διαθήκης, καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν.

§. 315. Ἡ μεγάλη Ἀραβία, ἣτις καὶ εὐδαί-
μων καλεῖται διὰ τὰ ἐν αὐτῇ γεννώμενα ἀγα-
θὰ, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Γεμέν, εἶναι μία Ἐπαρ-
χία μεγαλωτάτη, συνεχομένη μετ' αὐτὴν πετραίαν Ἀ-
ραβίαν καὶ Παλαιστίνην. Αὕτη χηματίζει ἐν εἶδος
Χερσονήσων, τῆς ὁποίας τὸ περαιοτέρων μέρος πε-
ρικυλᾶται ἀπὸ τὰς θαλάσσης, καὶ ἀκρῆς, δηλαδὴ
πρὸς

πρός Δυσμάς ἔχει τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, πρὸς Μεσημβρίαν τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς τὴν Περσιανὴν Θάλασσαν. Αὕτη ἡ Ἐπαρχία παράγει προϊόντα πολλὰ, διάφορα, καὶ καλά· ὁ καφφές ὁ κάλλιφος, τὸ λιβάνι, τὸ πικρὸν, καὶ ἄλλα διάφορα δρώδη βότανα, εἶναι προϊόντα τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Πολλὰς Πόλεις πάλαι εἶχεν ἡ Ἐπαρχία αὕτη, ὅλας κατοικημένας ἀπὸ Ἀγαρηνῶν, καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη· τὴν σήμερον πρωτεύουσα καὶ ὀνομαστὴ Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Μέκκα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Μωάμεθ, καὶ ἐδίδαξε τὴν νέαν αὐτοῦ θρησκείαν. Αὕτη ἔχει μῆκος 28°, 40'. καὶ πλάτος, 22°, 40'.

Ἡ Μεδίνη, ἢ Μεδινέ κεῖται πρὸς Ἄρκτον τῆς Μέκκας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ πάρος τῶ Μωάμεθ, εἰς τὸν ὁποῖον, λέγουσιν, ὅτι δεισκεται τὸ φακίλιόν του, καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι δεισκεται ἡ κεφαλὴν με τινας ὀδόντας. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι 57°, 30'. καὶ τὸ πλάτος 25°.

ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Α Φ Ρ Ι Κ Η.

§. 316. **Ε**πειδὴ καὶ περὶ ἡλθόμεν καταγράφοντες τὴν Ἀσίαν, εἶναι καιρὸς τῶρα νὰ ἔμβωμον καὶ εἰς τὴν Ἀφρικῆν. Ἡ Ἀφρικὴ λοιπὸν, ἣτις τὸ πάλαι ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων Λιβύα ἐλέγετο, εἶναι εὖ μέρος μεγαλώτατον τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον κατέχει τὸ τρίτον μέρος τῆς Παλαιᾶς Κόσμου. Αὕτη ἔλαβε τὴν κλήσιν ἀπὸ τῆς Ἄφρας τῆς ἤν τῆς Λίβυος Ἡρακλέες, τῆ βασιλεύσαντος εἰς αὐτὴν. Οἱ πρῶτοι οἰκῆτες τῆς Ἀφρικῆς ἐξημέτισαν οἱ Ἄτλαντες, οἱ Γέτουλοι, οἱ Μαῦροι, οἱ Νερμίται, οἱ Ἄφροι, οἱ Κυρηνᾶιοι, οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ Τρωγλοδῦται, καὶ τ' οἱ ἀπόγονοι τῆς ὁποίων ἄλλοι μὲν εἶναι λευκοὶ, ἄλλοι δὲ μελανόχροες, καὶ ἄλλοι κατάμαυροι.

Μὲ ὅλον ὅπερ αὐτὴ εἶναι ἓν μέρος μεγαλώτατον τῆς Κόσμου, ἡ φύσις τὴν ἐξημέτισαν ὡς μίαν μεγάλην Χερσονήσον τῆς γῆς, ἡ ὁποία συνέχεται μετὰ τὴν Ἀσίαν διά τινος ἰσθμοῦ Σαρ, ἡ Σαῆζ καλουμένη. Περὶ τὴν Ἀφρικὴν ταύτην λιμνάζουσι τὰ ἀλμυρώτατα ὕδατα τῆς μεγάλων Ὠκεανῶν, καὶ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης, τῆς ὁποίας τὸ πλεῖστον μέρος κεῖται ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην Ζώνην. Ἐκτείνεται ἀπ' Ἄρκτον ἕως Μεσημβρίας ἐπέκεινα τῆς 4500 μιλίων Ἰταλικῶν καὶ ἀπὸ Ἀνατολῆς μέχρι Δυσμῶν ὡς ἔγγιστα τῆς 3600. ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι μιλίων 12120. Ὅρη καὶ βεναὶ ἔχει ἀπειρα καὶ ἀξιοσημείωτα ἔχει καὶ ποταμοὺς ὀνομαστὰς καὶ μεγάλους, ἡ ἀρχὴ τῆς ὁποίων ἀνάγεται εἰς μήκος.

Ἡ Ἀφρικὴ ἔσται μεγάλη ξηρὰ τῆς γῆς, ἔχει καὶ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ Βασίλεια ἐν ἑαυτῇ, ἕκαστον τῶν ὁποίων διοικῶνται ἀπὸ ἰδίης ἡγεμόνας καὶ κειτὰς· ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἀλιζέρη, ἡ Τένεξι, ἡ Τείπολις, τὸ Μαρόκ Βασίλειον, ἡ Σουαγάλια, ἡ Νιγερτία, ἡ Ἀβιασιβία, ἡ Μοναματάπα, καὶ τὸ ἀκρωπτεῖον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος εἶναι Ἐπικράτειαι μεγαλῶταται τῆς Ἀφρικῆς.

Καθὼς ἡ Ἀσία γυνᾶ ζῶα διάφορα καὶ φοβερά, οὕτω καὶ ἡ Ἀφρικὴ γυνᾶ ἐλέφαντας μεγάλους, λέοντας, καμηλοπάρδαλεις, λεοντοπάρδαλεις, ζέβρας (1), καμήλους, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀχημότατοι κροκόδειλοι εἰς αὐτῶν δρέσκονται εἰς πλῆθος.

Α Ι Γ Τ Π Τ Ο Σ .

§. 317. 1. Πλησιόχωρος μὲ τῶν Παιτραίαν Ἀραβίαν καὶ Παλαισίβω εἶναι ἡ Αἴγυπτος, ἡ ὁποία κείται πρὸς τὸ Ἀρκτικώτατον μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Καλεῖται ὑπὸ τῶν Τέρκων Μισίρ. Αὕτη τὸ πάλαι ἐσάθη Φαυμασιή καὶ ὀνομασιή εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, διὰ τὰς τῶν Αἰγυπτίων μαθήσεις καὶ σπουδὰς, καὶ διὰ τῶν μεγαλοπρέπειαν τῶν αὐτῆς βασιλέων. Ὁ Κέκρω† καὶ ὁ Δαναός, οἱ δικαιοτάτοι ἐκεῖνοι βασιλεῖς ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔλκυσσι τὸ γένος,

2. Σύ-

(1) Ἡ Καμηλοπάρδαλις ἔστι ἐν ζῶων πολλὰ ὅμοιον μετὰ τῶν καμηλῶν καὶ μεγαλήτερον, κατεσιγμένον ἀπὸ τινος σίγμα-πα διαφόρου ἴδους· οἱ εμπροσθεν πόδες αὐτῆς εἶναι ὑψηλότατοι ἀναλόγως μετὰ τῶν λοιμῶν αὐτῆς, ἔχει καὶ κέρατα καὶ βέχει παχύτατα. Ἡ Ζέβρα εἶναι ζῶον ἀσπρον, ὅμοιον μετὰ μίαν ἡμίονον μικρὰν, κατεσιγμένον καὶ αὐτὴ μετὰ γραμμάς διαφόρου χρώματος· τρέχει περισσότερον ἀπὸ καθεὶς ἄλλο ζῶον· ζῆ εἰς τὸ ἀκρωπτεῖον τῆς καλῆς ἐλπίδος ἀπὸ χόρσων, κατ.

2. Σύνορα. Συνορεύει ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ Βόρ-
ρᾶ μετὰ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, ἀπὸ Ἀνατολῶν,
μετὰ τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν, καὶ Ἐρυθρὰν Θάλασσαν,
ἀπὸ Μεσημβρείας, μετὰ τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἀπὸ
Δυσμῶν, μετὰ τὴν Κυρηναϊκὴν Ἐπαρχίαν.

3. Μέγεθος. Ἡ Αἴγυπτος, ἡ ὁποία εἶναι τὸ
καλλιώτερον μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ἐκτείνεται ἀπὸ Ἄρκτε
πρὸς Μεσημβρίαν εἰς μῆκος μιλίων Ἰταλικῶν 550,
ἀπὸ δὲ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς μιλίων σχεδὸν 400.
Τὸ εμβαδὸν τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς εἶναι κατὰ πολ-
λὰ μικρότερον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τερκίας.

4. Ὅρη. Μετὰ τὸ νὰ εἶναι ὅλη ἐπίπεδος, δευ-
τεροῦ καὶ οὐκ ἔχει ὄρος ἀξιοσημείωτον, εἰμὴ τινὰς λόφους,
ἢ βουρά.

5. Ποταμοί. Ἡ Αἴγυπτος καυχᾶται εἰς τὸν
μέγαν αὐτῆς Νεῖλον, εἰς τὸν ὁποῖον ἴσαται ὅλη τῆς
ἡ δὴ τυχία, καὶ δὴ δαίμονία. Ὁ Νεῖλος, τὸν ὁποῖον
οἱ Τερκοὶ Ἱερὸν Νεῖλον καλεῖσιν, εἶναι ὁ μέγιστος
ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος ἀρχεται μεταξὺ
τῆς ὀρέων τῆς Σελήνης, τῆς κειμένων εἰς τὴν ἀνω-
τέραν Αἰθιοπίαν. Αὐτὸς εἶναι πλοῦτος ἕως εἰς εὐα-
ἀρκετὸν διάστημα, διὰ τῶν ὁποῖων οἱ παραγματοῦται με-
τακομίζουσιν ἀπὸ τὸ Καῖρον τὰς παραγματοῦται των. Ὁ
Ἱερὸς ἕτος ποταμὸς πλημμυρεῖ ἀπᾶς τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸν καιρὸν τῶν φέρων, δηλαδὴ τὸν Ἰεῖον, Ἰέλιον, καὶ
Αὐγασον, ὁ ὁποῖος ὁμῶς μετὰ τὰ πολλότατα αὐτῶν ὕδα-
τα, φέρει καὶ τὴν δὴ τυχίαν εἰς ἐκεῖνας τὰς λαῖας.
Οἱ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι, ὡς σοφοὶ ὅτις ἦσαν, διὰ τὸ νὰ
προγινώσκουσι τὰς δὴ τυχίας των, ἢ τὰς δυσυχίας,
ἐφευρόν τινὰ ὄργανα, ὑδρόμετρα καλούμενα, ἃ τινὰ
διαρῶνται εἰς ὄργγας, πόδας, καὶ δακτύλους, καὶ τὰ
ὁποῖα ἐσπειγμένα ὄντα μέσα εἰς τὰς ποταμὸς,
δεικνύουσι τὴν ἀνάβασιν καὶ κατὰβασιν, καὶ τὴν
πλημμύραν αὐτῶν. Ὁ Νεῖλος ἔταν ὑψώση τὰ νερά

τῆ ἕως δωδέκα πήχεις, φέρει τὴν δυσυχίαν, ἢ τὴν πείναν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· ὅταν δὲ εἰς δεκαπενταρὰς, φέρει τὴν ὀδυμίαν, καὶ ὅταν εἰς δεκαπέντε, προσεῖ τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ὀτυχίαν· ὅταν ὁμως αὐτὰ τὰ νερά φθάσωσι τοὺς δεκαεξή πήχεις, τότε χαρὰ γίνεται κατ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον· Ὁ ποταμὸς οὗτος, ὃς τις φαίνεται ὅτι ἀρχεται ἀπὸ τῆν λιμνῶν Ζαρέτ, προχωρῶν ἀπὸ τὰ Νότια μέρη τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Βορρῶν, ἢ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλας ποταμούς, ἐπεὶτα πολλὰς Δελτας χηματούζων, χύνεται διὰ πολλῶν ἑσμάτων εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.

6. Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Αἴγυπτου εἶναι τὸ τέταρτον Βόρειον· πλὴν ὁ ἀῆρ αὐτῆς εἶναι νοσηδης, ἢ βλαπτικὸς, ὃς αἰτίας τῶν μεμολυσμένων ἀναθυμιάσεων τῆς γῆς ἐκείνης· ἢ βρῶμα τῆς σεσηπτότων κροκοδείλων, ἢ καῦσις τῆς ἡλιακῶν ακτίνων, καὶ ἢ ἀκαθαρσία τῆς ἐπιπέτου, ἴσως νὰ παράγῃσι τὴν ἀνθρωποφθόρον ἐκείνην καὶ ὀλεθριωτάτην πανώλην τῆς Αἴγυπτου.

7. Προϊόντα. Ἡ Αἴγυπτος ὅσην ὀτυχίαν προσεῖ εἰς τὸν Κόσμον, ἄλλω πῶσω βλάβῳ φέρει μὲ τὴν πανώλην τῆς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ γῆ αὐτῆς μὲ τὸ νὰ εἶναι εὐγεωὺς καὶ λιπαρὰ ὃς αἰτίας τῆς πλημμυριῶν, παράγει καρπὸς, καὶ γυνήματα πάμπολλα· ρίζι τὸ κάλλισον, ζάχαρον, λινάρι, μετάξι, καὶ διάφορα ἰατρικὰ βότανα.

8. Κάτοικοι. Κατοικεῖται ἀπὸ Ἀραβας, Τέρκας, Χερισιανὸς, καὶ Ἑβραίους, ἄλλοι τῆς ὁποίων εἶναι μέλανες, ἢ ἄλλοι μελαγχρεοὶ, καὶ ἄλλοι λευκότατοι, οἱ ὁποῖοι ἀυξάνουσι κατ' ἐκάστην καὶ πληθύνονται.

9. Ἡθῆ. Τὰ ἦθῆ τῶν Ἀράβων εἶναι κατὰ πολλὰ βάρβαρα· αὐτοὶ δευ μίμνεται κατ' ἑθῆα τράπον

πον τὰς προγόνους των· ὅλοι εἶναι δεδομένοι εἰς τὴν ἀρπαγὴν καὶ κλεψίαν. εἶναι ἀμαθέστατοι εἰς ἄκρον, σκληροτράχηλοι καὶ διςτραμμυνοὶ κατὰ τὴν γνώμην. Μ' ὅλον τὸ ποτὶ εἶναι αἰανδροὶ καὶ δειλότατοι· ἑκατὸν Ἀραβες φοβῶνται περισσότερον ἀπὸ εἰς Ἀλβανίτην, παρὰ ἀπὸ ἑκατὸν διαβόλους. Οἱ Ἀλβανῖται κατ' αὐτὰς τὰς χρόνας ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν μεγαλαυγίαν δυσυχίαν καὶ ἀφανισμόν.

10. Διάλεκτος. Εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν προφέρεται ἡ Ἀραβικὴ καὶ Τερικὴ γλῶσσα· εἶναι τινες ὅμως, οἱ ὁποῖοι προφέρουσι καὶ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν τῶν παλαιῶν Αἰγυπτίων, μὲ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐκτελοῦσι τὰς αὐτῶν τελετὰς.

11. Θρησκεία. Καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον πολιτεύεται ἡ Θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, ἡ ὁποία καὶ μέχρι τῶ νῦν διατηρεῖται μὲ μέγαλον σέβας. Ἐκτὸς τῆς τῆς Μωάμεθ Θρησκείας, εἶναι καὶ ἡ τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ τῶν Χριστιανῶν, μάλιστα τῶν Κοπτῶν, οἱ ὁποῖοι δρέσκονται ἐκεῖ εἰς πλῆθος.

12. Ἀρχαιότητες. Αἱ Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἱ περὶ αὐτὰς ὀβελίσκοι ἐσάθησαν ἐν τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων τοῦ Κόσμου· αὐταὶ εἶναι ἔργα τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. Ἡ πρώτη τῶν πυραμίδων εἶναι ἡ μεγίστη· τὸ ὕψος τῆς ὁποίας εἶναι ποδῶν 520, τὸ δὲ πλάτος τῆς βάσεως ἕως 602. εἰς τὴν κορυφὴν τῆς δύνανται οἱ ἀνθρώποι νὰ ἀναβῶσι μὲ δυχολίαν, ἐπειδὴ καὶ ἔχει βαθμίδας ἕως 250 τὸν ἀριθμόν.

13. Πόλεις. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη τὸ πάλαι διηρεῖτο εἰς ἀνωτέραν, καὶ κατωτέραν Αἴγυπτον, ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶχε πολλὰς ἄλλας Ἐπαρχίας· τανῦν ὅμως εἰς ἓν ἐνωθεῖσα, καλεῖται Μισίρ ὑπὸ τῶν Τέρκων, ὑφ' ὧν καὶ διοικεῖται, καὶ ὑπερασπίζεται.

Ἦτον

Ἡ τὸν καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὤριζον αὐτὰς οἱ Μαμαλοῦκοι, εἶπε Μπέϊδες τῆς Αἰγύπτου, οἱ ὁποῖοι ἄλλο δυν ἦτον, εἰμὴ σκλάβοι, καὶ ἀνδράποδά τινα καπαγόμενα ἀπὸ τὸ γένος τῶν Ταρτέρων τῶν κυριδυσάτων τὴν Αἰγύπτου. Πρὸ τινῶν χρόνων ὁ Μποναπάρτης ὁ ποτὲ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἀπεσόβησε καὶ ἐδίωξεν ἕως Χοβαλ ὅλας τὰς τῆς Μαμαλικίας, καὶ ἐξουσίασε τὴν Αἰγύπτου ἅπασαν, ἕως ἢ ἦλθον οἱ Τούρκοι καὶ τὴν ξαναέλαβον ἀπὸ αὐτὸν. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς Αἰγύπτου τὴν σήμερον εἶναι τὸ Γραν Κάιρον, ἡ ὁποία ἀνηγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Μέμφεως, τῆς παλαιᾶς βασιλευδούσης Πόλεως τῶν Αἰγυπτίων. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι κατὰ πόλιν μεγάλη καὶ πολυαἰθρωπὸς· εἰς αὐτὴν γίνεται ἐμπόριον ἀρκετὸν μὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ ὁ θρόνος τῆς ἡγεμόνος ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος πέμπεται ἀπὸ τὸν Σουλτάνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπέχει ἡ Κάιρος ἀπὸ τὰς Νήσους τῶν Καναρίων μὲ 49°, 5. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 30°.

Δεύτερα ἐμπορικὴ Πόλις τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ ὁποία ἠγέρθη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Ἀλεξανδρῶν τῶν Μακεδόνας, χτισθεῖσα πρότερον ὑπὸ τῶν Μαθηματικῶν Δημοκράτες μὲ μεγάλῳ ἐπιτηδεύτητι καὶ τέχνῳ. Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν τὸ πάλαι ἐπαροῦδιοντο αἱ Ἐπιστήμαι, καὶ ἡ Φιλοσοφία· εἰς αὐτὴν ἠκμασαν ἄνδρες σοφώτατοι καὶ ἐπισήμονες. Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἦτον ἐκεῖνη ἡ θαυμαστὴ Βιβλιοθήκη, τῆς ὁποίας εἰς τὸ ἀνάφλιόν τῆς πύλης ἦτον γεγραμμισθὸν τὸ „Ψυχῆς παραμύθιον“. Αὕτη τὴν σήμερον κατοικεῖται ἀπὸ τεισβαρβάρων Ἀραβῶν. Ἔχει μῆκος 47°, 10. καὶ πλάτος 31°, 15.

ΛΗΣΤΡΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ,

§. 318. Ληστρικαὶ Ἐπαρχίαι ὑπὸ τινῶν καλῶνται ἢ Ἀλγέρη, ἢ Τένεζη, καὶ ἢ Τεῖπολις, αἱ ὁποῖαι κείνται πρὸς Δυσμὰς τῆς Αἰγύπτου. Οἱ κάτοικοι τῶν τῶν τῶν Ἐπαρχιῶν ζῶσι μὲ τὴν ἀρπαγῆν ἢ μὲ τῆν κλεψίαν. Αὐταὶ διοικῶνται Ἀριστοκρατικῶς· ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων λέγεται Νταῆς· ὁ Νταῆς τῆ Τένεζε λέγεται ἢ Μπέης. Οἱ Ἀλγερῖνοι, οἱ Τενεζῖνοι, ἢ οἱ Τεῖπολίται, οἱ ὁποῖοι κοινῶς Βαρβαρέζοι λέγονται, εἶναι ἐχθροὶ φοβεροὶ τῶν Χριστιανικῶν φυλῶν. Οὗτοι τῶν σήμερον ἔχουσι πλοῖα πολλὰ, μὲ τὰ ὁποῖα κουρσῶνσι κατ' ἐκάστῳ εἰς τῶν θάλασσαν. Οἱ Ὑδριῶται ἢ οἱ Σπετζιῶται δεῦν φοβουῦνται ἄλλο ἔθνος παρὰ τῆς Βαρβαρέζης, μὲ τῆς ὁποῖους καὶ πολεμῶσιν ὅτε καὶ αὐτῶν τύχῳσιν.

§. 319. Πρὸς Δυσμὰς τῆς Αἰγύπτου εἶναι ἡ Ἐρημος τῆς Βάρκης, ἢ τῆς Πολεμαίδος· μετὰ ταύτην εἶναι ἡ Τεῖπολις Ἐπαρχία, πρωτεύουσα Πόλις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Τεῖπολις τῆς Βαρβαρίας, ἡ ὁποία ἔχει μῆκος 30°. 45'. ἢ πλάτος 32°. 53'.

Ἡ Τένεζη Ἐπαρχία συνεχεται μὲ τῶν Τεῖπολιν, κειμένη πρὸς Δυσμὰς αὐτῆς· ἔχει τὴν γῆν κατὰ πολλὰ καρποφόρον, καὶ παράγει προϊόντα διάφορα. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἡ Τένεζη, ἡ ὁποία ἠγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς παλαιᾶς Καρθαγίνης. Ἐχει μῆκος 28°. 26'. καὶ πλάτος, 36°. 40'.

§. 320. Ἡ Ἀλγέρη Ἐπαρχία εἶναι μεγαλητέρα τῶν λοιπῶν, καὶ μᾶλλον πολυανθρώπος· κείται μετὰ τῶν Τένεζε καὶ τῆς Μαρόν Βασιλείας· ἡ πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Ἀλγέρη, ἡ ὁποία ἔχει λιμένα ἀξιολογώτατον. Ὁ ἠγεμὼν ταύτης τῆς

Πόλεως λέγεται κὶ βασιλεύς. Ἔχει μῆκος $21^{\circ}, 00'$ καὶ πλάτος $37^{\circ}, 20'$.

Ἀφ' ἧ κατεγράψαμεν ἐν συντόμῳ καὶ αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι ἐμμέσως ὑπόκεινται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι καιρὸς πῶρα νὰ εἰπῶμεν καὶ περὶ τῆς λοιπῆς Ἀφρικῆς.

Μ Α Ρ Ο Κ.

§. 321. 1. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆτο ἐνοιοῦνται δύο Βασίλεια, Φέζ, καὶ Μαρόκ, τὰ ὁποῖα ἐνάγονται, καὶ ἄλλοτε χωρίζονται. Τὸ Μαρόκ λοιπὸν Βασίλειον κεῖται πρὸς τὰ Ἀρκτοδυτικὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, πολλὰ πλησίον μὲ τὰς Λησεικὰς Ἐπαρχίας, κὶ μὲ τὴν Ἰσπανίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπέχει μόνον 18 μίλια.

2. Σύνορα. Συνορεύει τὸ Μαρόκ Βασίλειον πρὸς Ἀνατολὰς μὲ τὰς Λησεικὰς Ἐπαρχίας· πρὸς Ἄρκτον, μὲ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, καὶ μὲ τὸν πορθμὸν τῆ Ἡρακλέως· πρὸς Δυσμὰς μὲ τὰς Νήσους τῆ Καναρίων, καὶ μὲ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὀκεανὸν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν, μὲ τὴν μεγάλῃν Ἐρημον τῆς Ζααρὰς, καὶ μὲ τὴν Αἰθιοπίαν.

3. Μέγεθος. Τὸ Φέζ, καὶ Μαρόκ Βασίλειον εἶναι ἀρκετὰ μέγαλον, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται εἰς μῆκος ἀπ' Ἄρκτου ἕως Μεσημβρίας εἰς μίλια σχεδὸν 550. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆ πλάτος μόλις εἶναι 150 μίλια· εἶναι κατὰ πολλὰ μικρότερον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

4. Ὅρη. Εἰς τὴν Μαροκίαν γῆν διέσκοιται ὄρη ἀρκετὰ, τὸ πρῶτον τῆ ὁποῖων εἶναι ὁ Ἄτλας, τῆ ὁποῖα ἡ κορυφή φθαίνει σχεδὸν ἕως εἰς τὰ νέφη. Ἄτλας ὀνομάσθη, ἕκ τινος περιφήμου Ἀστρονόμου τῆς Ἀφρικῆς, τὸν ὁποῖον πλήξας ὁ φοβερὸς Περσὸς, ἔθαψεν ὑπὸ τῷ ὑπάρειω τῆ τῆ ὄρης.

5. Ἰδα-

5. Ὑδάτα. Αὕτη ἡ Ἐπαρχία δὲν ἔχει ποταμὸς ἀξίως καταγραφῆς· ἔχει μόνον τὸν Σαβρέ, τὸν Δεῖναν, καὶ τὸν Κεσάν ποταμὸν.

6. Κλίμα. Κεῖται ὁ τόπος οὗτος ὑπὸ τὸ τέταρτον καὶ πέμπτον Βόρειον κλίμα. Ὁ ἀὴρ ταύτης τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὑγιεινὸς καὶ καλὸς, πλὴν θερμὸς, ὡς αἰτίας τῆς ἡλιακῶν ἀκτίνων.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ αὐτῆς εἶναι μὲν ἀμμώδης, πετρώδης, καὶ ἀγρία, παράγει ὅμως προϊόντα διάφορα καὶ καλά, δηλαδὴ γεννήματα ἀρκετὰ, οἶον, ἔλαιον, καὶ ζάκχαρον, ὅλα κάλλιστα· ἐξαιρέτως δέ τινα δέρματα ἐργασμῶνα, μαρωκίνα καλέμενα, χρειαζόμενα εἰς διαφόρας ἐργασίας.

8. Κάτοικοι. Κατοικεῖται ἡ Ἐπικράτεια αὕτη ἀπὸ Ἀραβας μαύρους, Βαρβαρέους, Χεϊσιωνῆς, καὶ Ἑβραίους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἄπειρος.

9. Ἡθῆ. Μὲ ὄλον ὅτι οἱ Μαροκίνοι εἶναι πολλοί, εἶναι ὅμως δειλοὶ καὶ ἀτεχνοὶ εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην· πολλοὶ ὡς αὐτῶν μεταχειρίζονται τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη. Καταγίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον, πλὴν εἰς τὰς ἀρπαγὰς καὶ εἰς τὰς παραχὰς περιεσώτερον. Τὰ ἠθῆ τῶν τῶν λαῶν εἶναι τελοσβάρβαρα, διὰ τῆτο καὶ ἡ γῆ αὐτῆς Βαρβαρία ἐκλήθη.

10. Διάλεκτος. Ἡ Διάλεκτος τῆς βαρβάρων τύπων εἶναι ἡ Βαρβαρικὴ, ἡ ἀρχαία Ἀφρικανικὴ κατὰ πολλὰ διεφθαρμένη, καὶ ἡ Ἀραβικὴ, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προφέρονται διὰ τὴν λάφυρον.

11. Ὀρησκεία. Πολιτεύεται εἰς αὐτὰ τὰ Βασίλεια ἡ Θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, μάλιστα τῆ Ἀληγανβρῆ αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Μαροκίνοι δὲν συμφωνῶσι μῆτε κατὰ τὰ δόγματα, μῆτε κατὰ τὴν φιλίαν.

12. Ἀρχαιοότητες. Εἰς αὐτῶ τῶ Ἐπικράτειαν δὴ σώζονται ἀρχαῖα πράγματα, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἀνώθεν ἐσάθησαν σμικροπρεπεῖς· μὲ ὅλον τὸ το εἰς τῶ Μαρόκ χώραν εἶναι ἐν ἱερὸν αὐτῶν ὠραιότατον, κείμενον μέσα εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον. Εἰς τῶ Πόλιν Φέζ εἶναι τὸ ἐξάκυστον ἱερὸν τῶ Τούρκων, ἡ περιφέρεια τῶ ὁποῖου εἶναι ἕως ἐν μίλιον· ἔχει τετράκοντα θύρας· περὶ αὐτὸν τὸν Ναὸν καλοῦνται ἀκαταπαύτως ἕως 900 φῶτα, ἢ τ'.

13. Πόλεις. Πρωτεύουσα Πόλις τῆς τοῦ Βασιλείᾳ εἶναι τὸ Μαρόκ, εἰς τῶ ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος εἶναι δεσποτικὸς, καὶ ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν. Ἡ Πόλις αὐτὴ ἐκτίσθη ὑπὸ τινος Σερῖφ καλεμένου, καὶ ἐκαλλωπίσθη εἰς ἄκρον. Εἰς αὐτῶ τῶ Πόλιν δίδονται τινὰ χολεία, εἰς τὰ ὁποῖα παραδίδονται αἱ Ἐπισήμαι, καὶ ἡ Ἀλχυμία. Ἀπέχει ἀπὸ τῶς Νήσους τῶ Καναρίων μὲ 10°. 50'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 31°.

Ἡ Φέζ εἶναι ἡ δευτέρα, εἰς τῶ ὁποῖαν εἶναι καὶ ἄλλος θρόνος βασιλικὸς τῶ τῶ Ἐπαρχιῶν. Ἡ Πόλις αὐτὴ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, εἰς τῶ ὁποῖαν γίνεται ἐμπόριον ἰκανόν. ἔχει μῆκος 13°, 50'. καὶ πλάτος 33°, 40'. Εἶναι καὶ ἄλλη μία Πόλις Ταφιλέτ καλεμένη, τοῦ Ταφιλέτ Βασιλείᾳ, ἡ ὁποῖα κεῖται πρὸς τὸν Εὐρότοτον τοῦ Μαρόκ. ἔχει μῆκος 16°. καὶ πλάτος 28°. 32'.

Σ Α Α Ρ Α Η Ε Ρ Η Μ Ο Σ .

§. 322. Ἡ μεγάλη Ἐρημος τῆς Ἀφρικῆς, ἥτις καὶ Ἐρημος τῆς Σάαρας, ἢ τῆς Βαρβαρίας λέγεται, ἐκτείνεται ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς εἰς μῆκος πολλῶν ἡμερῶν. Ἡ μεγάλη Ἐρημος αὐτὴ περατῆται πρὸς Δυσμᾶς μὲν καὶ Ἀρκτεν μὲ τὰ Βασίλεια

τῆ Φιζ καὶ Μαρόκ, μετὰ τὰς Λησεικὰς Ἐπαρχίας, καὶ μετὰ τὴν Αἴγυπτον· πρὸς Μεσημβρίαν δὲ μετὰ τὴν Αἰθιοπίαν ἢ Ἀβυσσηνίαν, κτ'. Εἰς τὴν γῆν ταύτην γίνεται καύσις ὑπερβολικὴ· ὁ αἶρ αὐτῆς εἶναι ροσώδης. Οἱ ἀνθρώποι ταλαιπωρεῖνται ἀπὸ τῆς ἀνυδρίας, ἀπὸ τῆς καύσις, ἢ ἀπὸ τῆς πολλοτάτης ἄμμου, ἢ ὁποῖα καὶ ποτε, ἐγειρομένης θυέλλης, τὴς χρησιμῶς διὰ τὰ φων. Ἐπειδὴ ἡ τὸ κλίμα εἶναι τοῖστον, διὰ τὸτο ἡ γῆ αὐτῶν δὲν παράγει προϊόντα πλουσιοπάροχα, εἰμὴ τινὰς καμήλας, καὶ πρόβατα. Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων αὐτῆς εἶναι ἄφρησκοὶ, καὶ ἄθεοι, κατοικῶντες ἔξω εἰς ἀνοικτὸν ἔρρανόν, καὶ εἰς τὰς πεδιάδας, κτ'.

Αἰθιοπία.

§. 323. 1. **Ἡ** Αἰθιοπία περιέχει τὸ περισσότερον μέρος τῆς Ἀφρικῆς. Λέγεται Αἰθιοπία ἐκ τῶν Αἰθιοπῶν τῶν κατοίκων αὐτῆς, οἱ τινες εἶναι ἀνθρώποι μελανοὶ καὶ μαῦροὶ· οἱ λαοὶ εἶσι μαυρίζουσι ἀπὸ τῆς ὑπερβολικῆς καύσις τῶν ακτίνων τῆς ἡλίου, αἱ ὁποῖαι ἀκαταπαύτως πίπτουσι πρὸς ὄφθαλμοὺς, ἢ κατὰ κορυφῆν αὐτῶν, τὴς καίουσι, ἢ τὴς μαυρίζουσι, ὅ,τι λογῆς μαυρίζουσι τὴς ἡμετέρους χερσικὰς ἢ γεωργικὰς εἰς τὸν καιρὸν τῆς θερίας. Διαίρεται ἡ Αἰθιοπία εἰς δύο, εἰς ἀνωτέραν, καὶ κατώτεραν Αἰθιοπίαν, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιέχει πολλὰ Βασίλεια, ἢ Ἐπικρατείας, καθὼς ἀκολουθῶς θέλομεν ἰδεῖν.

2. **Σύνορα.** Πρὸς Δυσμὰς συνορεύει μετὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸν Ἀραβικόν, καὶ πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ Βαρβαρίαν.

3. **Μέγεθος.** Ἡ Αἰθιοπία, ἥτις καὶ Νιγη-
τία

γία λέγεται, ἐκ τῆ Νίγηρ (μέλαν) Λατινικῶ, εἶναι ἐν μέρος μεγαλώτατον τῆς Αφρικῆς, τὸ ὅποιον ἐκτείνεται ἀπ' Ἄρκτε ἕως Μεσημβριαν εἰς μίλια σχεδὸν 3300. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς πλάτος περιέχει μίλια 3600, καὶ ἐπέκεινα. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς Ἐπαρχιῶν τῶν περιέχει ἀναρίθμητα τετραγωνικὰ μίλια.

4. Ὅρη. Ἡ Αἰθιοπία περιέχει πολλὰ ὄρη καὶ βουνά, τῶν ὁποίων τὰ ὑψώματα εἶναι τὰ τῆς Σελήνης καλέζοντα, τὰ ὅποια κείνται ἀμέσως εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Χαμπεσίας, τὸ Βασίλειον ὄρος τῆς Ἀβυσσινίας, Ἀμάρα, κ'τ'.

5. Ποταμοί. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Αἰθιοπίας εἶναι ὁ Νίγηρ, ὃς τις χυώται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· ὁ Νείλος, περὶ τοῦ ὀπίου ἐίπομεν· ὁ Ζαμβαλὸς ποταμὸς, καὶ ὁ Σοφθαῶς· παρὰ τούτους εἶναι καὶ ἄλλοι πολλοί.

6. Κλίμα. Ἀπασα ἡ Αἰθιοπία κείται μεταξὺ τοῦ α. β. καὶ γ'. Βορείου κλίματος, καὶ α. β. γ. δ. καὶ πέμπτης Νοτίου ὁ ἔστι, κείται ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἄλλο μέρος τῆ Ἰσημεριῶν, κατὰ πολλὰ πλησίον τῆ ἡλίου, ἀμέσως ὑπὸ τῆς διακεκαυμένης Ζώνης, ὅπου ὁ ἥλιος ρίπτει ἀκαταπαύτως πρὸς ὀρθὰς τὰς ἀκτῖνας τῆς. Ὁ αἶθρ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι κατὰ πολλὰ θερμὸς, καὶ γασώδης· ἡ γῆ ἄγονος, ἢ πλείστη ἀκαλλιεργήτης καὶ ἀγεώργητος.

7. Προϊόντα. Τὰ προϊόντα τῆς Αἰθιοπίας εἶναι ἁπανιότατα· μ' ὅλον τοῦτο παράγει ζάχαριν, καὶ βαμπάκι· μάλισα ἡ Ἀβυσσινία παράγει μετὰξι ὄξαιρεπν, καφφέν, ἤλεκτρον, χρυσίον πάμπολυ, καὶ σκλάβας ἀσπίδερῶτες.

8. Κάτοικοι. Ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς Αἰθιοπίας εἶναι μαῦροι, ἢ μαυροκίτρινοι, ἀφρωποὶ ὠμοβόροι, βαρβαρώτατοι, σκνηροὶ καὶ ἀμελέσατοι, μάλισα οἱ Κάφροι, καὶ οἱ Μονοματάπαι, οἱ ὅποιοι

κλέπτονται μεταξέυων ἢ πωλῶνται εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς. Τινὲς ἀπόγονοι τύπων, καθὼς λέγει ὕψας Εὐρωπαϊκῶν, εἰρόντες καθ' ἑαυτὸν μίαν ἀγελάδα, ἐκοψάν ἀπὸ τῆς μηρῆια τῆς οὐα ἀρκετὸν κομματί κρέας, καὶ τὸ ἔφαγον ὡμὸν, ἔπειτα προσαρμόσαντες τὸ δέρμα πῆς βροῦς εἰς τὴν τριβῶν, τὴν ἔφησαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἰκοκύριον τῆς. Τὴντο ἰδόντες οἱ πλείοντες Εὐρωπαϊκοί, ἐθαύμασαν εἰς τὴν τὸς τῆς θηριωδίας, καὶ ἀπαύθρωνον διάθεσιν τῶν τῆς λαῶν· εἶναι τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὅπῃ τρώγῃσιν καὶ ἀνθρώπινον κρέας.

9. Ἡ θη. Ἀπ' ὅλους τῶν Αἰθιοπίας, μόνον οἱ Ἀβυσσηνοὶ ἔχουσι τινὰ ἥθη χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ· οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι κατὰ πολλὰ ἀπαύθρωτοι καὶ τεισβαρβαροί, καὶ ὀκνηροὶ εἰς ἄκρον. Αὐτοὶ ἐπάνω τῆς δευτῆς φορῆσι ροῦχα, καθὼς οἱ λοιποὶ λαοί, ἀλλὰ ζῶσι γυμνοὶ ὑπὸ τῆς σκῆρας, ζῶντες ἀγέλιαν καὶ πεθλιμμένον.

10. Διάλεκτος. Καθ' ὅλην τὴν Αἰθιοπίαν προφέρονται πολλαὶ καὶ διάφοροι διαλέκτοι, αἱ ὁποῖαι ἅπασαι εἶναι βάρβαροι καὶ κακόφωνοι, καὶ σχεδὸν ἀναρῶροι. Οἱ Ἀβυσσηνοὶ προφέρουσι μίαν διάλεκτον, ἣτις φαίνεται ὅτι ἔχει συγγένειαν μετὰ τὴν παλαιὰν γλῶσσαν τῆς Καλδαίων, τῆς Ἑβραίων, καὶ Αἰγυπτίων· οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Νεβίας προφέρουσι μίαν διάλεκτον καὶ πολλὰ ὁμοίαν μετὰ τὴν Ἀραβικὴν.

11. Θρησκεία. Οἱ πολλοὶ λαοὶ τῆς Αἰθιοπίας ἄλλοι μὲν λατρεύουσι τὸν Κεῖρον, καθὼς εἶναι οἱ Ἀβυσσηνοί, οἱ ὅποιοι ἔχουσι καὶ ἴδιον Πατριάρχην Ἀυτοκέφαλον, ὁ ὅποιος δευτῆς γνωρίζει τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ἀλλὰ διδάσκει τὰ δόγματα τῆς Εὐτυχῆς, καὶ τῆς Ἰακωβιτῶν, καὶ τῆς Ἄλλοι δὲ πιστεύουσι τὸν Μωάμεθ, καθὼς εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς Νεβίας· εἶναι τινὲς, οἱ ὅποιοι προσκυνῶσι τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὰς ἀστέρας, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐπιτύχουσιν.

12. **Ἀρχαιότητες.** Εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἴσως τὸ πάλαι νὰ ἦτον πρᾶγματα ἄξια καταγραφῆς· τὴν γήμερον, καθὼς λέγουσιν, δευ' δὲλεσκεται ἄλλο, εὐητήτες Ἐκκλησίαι τῆς παλαιῶν ἀσκητῶν, ἐσκαιλισμένα μέσα εἰς τὰς βράχας, καὶ ἀσήλαια τῆς βενῶν καὶ ποταμῶν.

13. **Πόλεις.** Εἰς τὴν ἀνωτέραν Αἰθιοπίαν δὲλεσκεται τὸ μέγα Βασίλειον τῆς Ἀβυσσινῶν, εἴτε τῆς κοινῶς Χαμπεσιῶν λεγομένην, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται εἰς ἀρκετὸν διάστημα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βασιλείας εἶναι Χριστιανός, ὁ θρόνος τοῦ ὁποῖου στήνεται ὅπως τὸ ἀρέση, ἐπειδὴ καὶ ζῆ ὑπὸ τὰς σκηνάς, καθὼς καὶ ὅλοι τε οἱ ὑπήκοοι. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς ὑπέκεινται καὶ ἄλλα Βασίλεια, δηλαδή τῆς Νιγηλτίας, τῆς Νεβίας, τῆς Ἀμβιαῦν, τῆς Ναυτιβαῦν, καὶ τῆς Ραγγῶν. Εἰς τὴν κατωτέραν Αἰθιοπίαν δὲλεσκεται τὸ Βασίλειον τῆς Γεντίας, τῆς Κογγό, τῆς Μαϊάκας, τῆς Καφρείας, τῆς Ὀπεντόπων, τῆς Μονομοπάπων, καὶ τ. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ Βασίλεια ἐξουσιάζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι, καὶ τὰ διοικῶσιν, αἱ ἀποικίαι τῆς ὁποῖων καθιεργῶσι καὶ δελεῶσιν τὴν γῆν ἐκείνην.

Μέχρι τῆς ἐπελειώσαμεν καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς Κόσμου, καταγράφοντες ἐν συντόμῳ τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ τὰς Ἐπικρατείας.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

§. 324. **Εἰς** τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, πρὸς Δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς, δὲλεσκονται αἱ Νῆσοι τῆς Μακάρων, Κανάλαι κοινῶς λεγόμεναι, τῆς ὁποῖων ὀνομασίη εἶναι ἡ Καναρία, καὶ ἡ Φέρρο, ὅθεν ἀπερνεῖ ὁ πρῶτος Μεσημβρινός τῆς παράσης Γεωγραφίας. Αἱ Νῆσοι αὐταὶ εἶναι ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν, αἱ ὁποῖαι μῆκος δευ' ἔχουσι παντελῶς, εἰμὴ μόνον 27°, Βέρσεις πλά-

πλάτος. Τὰς Νήσους ταύτας ορίζουσι οἱ Ἰαπωνοί, οἱ ὅποιοι ἀπολαμβάνουσι καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν, καὶ ὅποια γίνονται εἰς πλῆθος. Ὁ αἶψ ἐπὶ αὐτὰς τὰς Νήσους εἶναι εὐκρατος καὶ ὑγιεινός, καὶ ἡ γῆ καρποφόρος καὶ καλὴ, αἱ ὅποια δίδουσι τὰς καρπὰς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ.

§. 325. Πρὸς Νότον τῶν τῶν Νήσων, ὀλίγον μακρὰν τῆ Καποβέρδε Ἀκρωτηρία, κείνται αἱ Ἐσπερίδες Νῆσοι, αἱ ὅποια ἦν τὸ πάλαι αἱ κατοικίαι τῶν Γοργόνων, καὶ τῆς Μεδέσης τῆς αὐτῶν Βασιλείσσης. Αὐταὶ εἶναι δεκά τῶν ἀειθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ μεγίστη εἶναι ἡ τῆ Ἀγίης Ἰακώβη. Ἀπασαὶ αὐταὶ αἱ Νῆσοι ἔχουσιν ἀέρα ροσώδη καὶ βλαβερόν, αἱ ὅποια ορίζονται ἀπὸ τῆς Πορτογαλίας. Ἐχουσι μῆκος σχεδὸν 356°, καὶ πλάτος Βόρειον, 16°.

§. 326. Πλησίον τῆ Ἰσημεριῆς εἰς τὸ Βορειὸν Ἡμισφαίριον δεισκόνται τρεῖς Νῆσοι μικραὶ, ἡ τοῦ Φερδινάνδε, ἡ τοῦ Πρίγγιπος, καὶ ἡ τῆ Ἀγίης Θωμᾶ, ἥτις κείνται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν.

§. 327. Εἰς τὸ Μεσημβριὸν Ἡμισφαίριον, πλησίον τοῦ πρώτου Μεσημβριῆς, εἶναι ἡ Νῆσος Ἀσενσιόν· πλησίον τοῦ Ἰσημεριῆς εἶναι ἡ τῆ Ἀγίου Ματθαίου, καὶ ἡ Ἀντόριον, αἱ ὅποια εἶναι μὲν μικραὶ, πλὴν παράγουσι προϊόντα διάφορα, τὰς ὅποιας ορίζουσι οἱ Πορτογάλλοι.

§. 328. Ἡ Νῆσος τῆς Ἀγίας Ἐλένης κείνται εἰς τὸν 40°, τῆ μήκους, καὶ 80°, τῆ πλάτους· αὐτὴ εἶναι καρποφόρος, καὶ ορίζεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων.

§. 329. Πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀφρικής, μακρὰν τῆς Μονομοτάπας Ἐπαρχίας μίλια ἕως 300, ἐντὸς τῆ Ἀνατολικῆς Ὠκεανῆς, δεισκεται ἡ Μαδαγασκάρ Νῆσος, ἡ ὅποια εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἀνω εἰρημίων. Οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου ταύτης εἶναι κατὰ πολλὰ ἀσελεγεῖς, καθὼς λέγουσιν, οἱ πλείστοι τῶν ὁπίων

ἁποίων εἶναι εἰδωλόλατραι, ἢ Μωαμετάνοι. Ἡ περιμετρὸς αὐτῆς εἶναι ἕως 2100 μίλια Γεωγραφικά· τὸ μέγιστόν τῆς μῆκος εἶναι μίλια 950, καὶ τὸ πλάτος μόνον 250.

§. 330. Πρὸς Ἀνατολὰς ταύτης δέξονται αἱ Νῆσοι Βεβὸν, ἢ τῆς Φραύσας, ἢ ἡ Ροδὸν Ῥήγας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ πολλὰ μικραί.

§. 331. Πλησίον τῆς Μαδαγασκάρ Νήσου πρὸς Ἄρκτον, εἶναι αἱ Κομόραι Νῆσοι, αἱ Κοσμολέδαι, αἱ Προβιδύσαι, καὶ αἱ Νῆσοι τῆς Ναυαρχίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλαὶ τὸν ἀριθμὸν. Ἀπὸ τὰς Νήσους ταύτας ἀλλαι μὲν εἶναι κατοικημέναι, καὶ διοικεῦνται ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς, καὶ ἀλλαι ἀκατοίκητοί δια τὴν ὀμικρότητα των.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ.

§. 332. Ἐπειδὴ καὶ προλαβόντως ὠμιλήσαμεν περὶ τῆ ἑστέρας μέρους τοῦ Κόσμου, δηλαδὴ περὶ τῆς Ἀσίας, χωρὶς νὰ εἰπῶμεν τίποτε περὶ τῶν πολλῶν Νήσων αὐτῆς, εἶναι καιρὸς τῶρα νὰ καταγράψωμεν αὐτὰς κατὰ τάξιν, κἀμνοντες ἀρχῶν πρῶτον ἀπὸ τὰς Νήσους τῆς Ἀραβίας, Ἰνδίας, καὶ Κίνας, ἕως ἔ νὰ κατανήσωμεν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ὠκεανῶν.

§. 333. Μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς, ἢ εὐδαίμονος Ἀραβίας, κατὰ τὸν Πορθμὸν τὸν καλούμενον Βαβελ Μανδέρ, ὅπου ἔχει τὰς ἀρχάς τῆς ἡ Ἐρυθρᾶς Θάλασσης, κεῖται ἡ Νῆσός Σόκοπώρα, ἢ ὁποῖα εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη· ἔχει μῆκος 74°, καὶ πλάτος βόρειον 13°.

§. 334. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς ἀνω εἰρημένης Νήσου, εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν, δέξονται πολλαὶ Νῆσοι Ἀκιδίδαὶ καλέμεναι, καὶ παρακατιόντως πρὸς Νότον,

τον, αἱ Μαλδίβαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλαι μὲν εἶναι κατοικημενῆαι, καὶ ἄλλαι ἀκατοίκητοι καὶ ἀκαλλιέργητοι.

§. 335. Πλησίον τῆς Μορίν ἀκρωτηρία τῆς Ἰνδίας δέσκεται ἡ Κεϋλαν Νῆσος, ἡ ὁποία κατὰ τὸ χῆμα εἶναι στρογγυλή, καὶ κατὰ πολλὰ καρποφόρος. Παράγει πορριόντα διάφορα, πωρικὰ, ἀρώματα, καὶ βότανα τῆς ἰατρικῆς κάλλιστα· εἰς αὐτῷ δέσκονται λίθοι πολυτίμοι πλείοι, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἄπειρον, οἱ περαιοτέροι κάτοικοι ταύτης εἶναι Χερσιανοί· περιπατοῦσι γυμνοί, καθὼς καὶ οἱ Ἀφρικανοί. Πολλὰ μέρη ταύτης τῆς Νήσου δέξουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι, μάλιστα οἱ Ὁλλανδέζοι, καὶ οἱ Πορτογάλλοι. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Κεϋλαν, τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι 97°, 25'. τὸ δὲ πλάτος 7°, 5'.

§. 336. Ἡ Σερμάτρα εἶναι μία τῶν μεγίστων Νήσων τῆς Ἰνδίας, τῆς ὁποίας τὸ χῆμα εἶναι ἐπίμηκες. Κεῖται πολλὰ πλησίον τῆς Μαλάκας Χερσονήσου· διαιρεῖται ὑπὸ τῆς Ἰσημεριῦς εἰς τὴν μέσῳ. Ἐχει μῆκος μιλίων 170, καὶ πλάτος, 62. παράγει πορριόντα διάφορα, δηλαδὴ μέλι, ρίζι, κάμφορα, κασίαν, καὶ πενζέινον· δέσκονται εἰς αὐτῷ καὶ ἐλέφαντες πάμπολλοι, καὶ κάλλιδοι διὰ τὸν πόλεμον. Διαιρεῖται εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, ἔχει καὶ Πόλεις διαφόρες. Εἰς αὐτῷ τὴν Νῆσον ἐκτισαν οἱ Ἄγγλοι καὶ Ὁλλανδέζοι Πόλεις καὶ Φρούρια ὀχυρώτατα.

§. 337. Πλησίον τῆς Σερμάτρας, πρὸς Νότον αὐτῆς κεῖται ἡ Ἰάνα Νῆσος, ἣτις ἐκτείνεται εἰς μῆκος μιλίων 150. Ἡ Νῆσος αὕτη παράγει διάφορα πορριόντα. Διοικεῖται ἀπὸ δύο βασιλεῖς τῆς Βατὰμ, καὶ τῆς Ματαρὰν, ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖται, καθὼς λέγουσιν, ἀπὸ γυναῖκας.

§. 338. Ἡ Βόρνεο Νῆσος κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Σερμάτρας· εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ἡ περιμέτρος τῆς

τῆς ὁποίας εἶναι σχεδὸν 2200 μιλίων. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Βόρνεο, τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι 131°, καὶ τὸ πλάτος 4°, 5'.

§. 339. Ἡ Κέλεβος Νῆσος ἔχει σχῆμα μιννοειδές· αὕτη κεῖται ἀμέσως ὑπὸ τὸν Ἴσημερινόν, πολλὰ πλησίον τῆς Βόρνεο Νήσου, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας εἶναι σκληροτράχηλοι καὶ κακοί· περιπατοῦσι γυμνοὶ ἅπαντες, καθὼς καὶ οἱ Αἰθίοπες.

§. 340. Μεταξὺ τῆς Κέλεβας καὶ Βορνέε τῶν Νήσων, ὑποκάτω τοῦ Ἴσημερινῆ κεῖται ἡ Μακασάρ Νῆσος, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἐμπόριον ἀρκετὸν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊῶν.

§. 341. Εἰς τὸν αὐτὸν παράλληλον τῆς Ἰάνα Νήσου κεῖνται αἱ Μολέκαι, καὶ ἡ Τιμόρ Νῆσος, καὶ ἄλλαι μικραὶ, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Τιμορλαῦδοι.

§. 342. Πλησίον τῶν τῶν Νήσων πρὸς Ἄρκτον κεῖνται ἡ Κεράμ καὶ ἡ Τιλόλος Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι ὀρίζονται ὑπὸ τῶν Πορτογάλων.

§. 343. Πρὸς Ἀνατολὰς τούτων ἀπὸ τοῦ Ἴσημερινῆ κεῖται ἡ μακρὰ Νῆσος Νέα Γεϊνία καλεσμένη, ἣτις καὶ γῆ τῶν Παπόνων λέγεται. Αὕτη ἡ Νῆσος εἶναι καρποφόρος, πλὴν οἱ κάτοικοί τῆς εἶναι ἄγριοι, καὶ μελανοὶ τὴν ὄψιν.

§. 344. Ἀνατολικώτερον ταύτης εἶναι ἡ Νέα Βρετανία, ἣτις καὶ Νέα Ἰρλανδία λέγεται· ἡ Νῆσος αὕτη εἶναι κατὰ πολλὰ μικρά.

§. 345. Πρὸς Μεσημβρίαν τῶν, οὐ πολλὰ μακρὰ, εἶναι ἡ μεγαλωτάτη πασῶν τῶν Νήσων, ἡ Νέα Ὀλλανδία, τῆς ὁποίας τὰ μέρη ἀκόμη δεῦρ ἐγνώσθησαν. Ὁ εὐρετὴς ταύτης τῆς Νήσου ἐσάθη, καθὼς λέγουσιν, ὁ Καπιτὰν Κόκ, ὁ μέγας Θαλασσοπόρος, ὁ ὁποῖος πλεύσας κατὰ τὸ 1770 ἔτος, ἔφερον ἀποικίας Εὐρωπαϊκὰς εἰς αὐτὴν, ἡ ὁποία ἐπειδὴ εἶναι

κατὰ πολλὰ μεγάλη, διὰ τὸτο νομίζεται τὸ πέμπτον μέρος τῆς Κόσμου.

§. 346. Πρὸς τὸν Εὐρόνοτον ταύτης τῆς Νήσου κείται ἡ Νέα Ζελανδία, ἡ ὅποια διαιρεῖται εἰς τὸ μέσον διὰ τινος πορθμῆ. Ταύτῃ τῷ Νῆσον ἀνεκάλυψε τὴν πρώτην φοράν ὁ Καπετὰν Τοσμάν· μετὰ ταῦτα ἐπέρασε καὶ ὁ Καπετὰν Κόκ, ὅταν ἔκαμε τῷ περὶ τῷ γῆν περιήγησίν τε. Αὕτη εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ὅλη κατοικημοσύνη, καὶ εἰς ἄκρον καρποφόρος.

§. 347. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς ἀνω εἰρημνύων Νήσων, δρῖσκονται αἱ Νῆσοι τῆς Φιλίας, αἱ τοῦ Κινδύως, αἱ Νῆσοι τῆς Ἐταιρίας, αἱ τῆς Μαρκέζας, ἡ Τεμπανί, ἡ Πετκέρνη, καὶ αἱ Ὀχαίται, τῆς ὁποίων ἄλλαι μὲν εἶναι κατοικημοσύαι, καὶ ἄλλαι παντελῶς ἀγνώριμοι. Τὰς περαιοτέρας τῶν ὀρίζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι, οἱ ὁποῖοι καὶ συλλάβουσι τὰ φοιρόντα αὐτῶν, καὶ τὰς καρπύς.

§. 348. Πρὸς Ἄρκτον ἀπάντων τῶν τῶν Νήσων, πλησίον τῆς γραμμῆς τῆς Ἰσημερινῆς, εἰς τὸ Ἄρκτικόν Ἡμισφαίριον, κείνται αἱ Μολγρᾶτες Νῆσοι, πολλὰ τὸν ἀριθμὸν.

§. 349. Ἡ Σαν Φραγγίσκος, καὶ αἱ Νῆσοι τοῦ Σαν Βήχ δρῖσκονται μεταξύ τοῦ 210, καὶ 220 βαθμῶν τῆς μήκους, καὶ 23°, τῆς πλάτους. Εἰς τὰς Νήσους τοῦ Σαν Βήχ ἐθαυατώθη ὁ ἐνδοξὸς Καπετὰν Κόκ ὑπὸ τῆς ἀσπλάγχχνων ἐντοπίων τῆς Νήσων τῶν.

§. 350. Πλησίον τῆς Μολγρᾶτων Νήσων, πρὸς Δυσμὰς αὐτῶν, δρῖσκονται αἱ Νῆσοι Καρολίνας, καὶ αἱ Μάρτυρες.

§. 351. Ἡ Μινδάο Νῆσος εἶναι μεγάλη· αὕτη κείται εἰς τὸν 140°, τοῦ μήκους, καὶ 8°, τοῦ πλάτους. Ἡ Νῆσος αὕτη ἀνάγεται εἰς τὰς Φιλιππίνας Νήσους, καθὼς ἡ Παραγῶν, ἡ ὅποια εἶναι Δυτικώτερα ταύτης.

§. 352.

§. 352. Αἱ Φιλιππῖναι Νῆσοι εἶναι πολλαὶ τὸν ἀριθμὸν, αἱ ὁποῖαι κεῖνται εἰς τὸν Ἀνατολικὸν Ὠκεανόν. Ὀνομάσθησαν ἔτιος, ἕκτινος Φιλίππου, βασιλέως τῆς Ἰαπωνίας, εἰς τὸν καιρὸν τῆ ὁποῖα εὐρέθησαν καὶ ἀνεκαλύφθησαν.

§. 353. Ἡ Λασιῶν Νῆσος, εἶναι καὶ αὐτὴ μία τῶν Φιλιππίνων, ἡ ὁποῖα κεῖται πρὸς Ἄρκτον τῶν λοιπῶν. Αὐτὴ ἔχει καὶ Πόλιν, Μανδίλλαν ὀνομαζομένην, ὅπερ κάθηται ὁ Ἰαπωνικὸς Ἡγεμὼν, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς Νήσους τῆς Ἰνδίας γίνονται ἀρώματα διάφορα, ζῶα ἄπειρα, καὶ περὶ αὐτῶν παραδείσεια ὠραϊότατα.

§. 354. Κατ' εὐθείαν γραμμῶν, πρὸς Ἀνατολὰς τῶν Φιλιππίνων, δέξονται αἱ Νῆσοι τῶν Λησιῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ Μαριανῶν λέγονται. Τὰς Νήσους ταύτας εὗρον τὸ πρῶτον οἱ Ἰαπωνοὶ, εἰς τὰς ὁποίας καὶ μέχει τῶ νῦν ὑπόκεινται.

§. 355. Πρὸς Δυσμὰς τῆς Λουσιῶν, μέσα εἰς τὸν κόλπον τὸν καλούμενον τοῦ Κοχιγλινίου τῆς Κίνας, κεῖται ἡ Χαϊνὰ Νῆσος, ἰκανῶς μεγάλη, εἰς τὴν ὁποῖαν δέξονται πολλαὶ Πόλεις, μετὰ πλῆθος ἀνθρώπων. Μεσημβρινώτερον ταύτης εἶναι αἱ Παρασέλες καλούμεναι, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς πλῆθος.

§. 356. Ἡ Μάκασον Νῆσος δέσκεται εἰς τὸν Καυτῶνιον Κόλπον, τὴν ὁποῖαν τοπάλαι ὤριζον οἱ Πορτογάλλοι, ἐκ πᾶν ὁποῖων κατὰ τὸ 1668 ἔτος τὴν ἔλαβον μετὰ πόλεμον οἱ Κινέζοι. Περὶ αὐτὴν τὴν Νῆσον εἶναι καὶ ἄλλαι μικραί.

§. 357. Κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς Ἄρκτον τῆς Λασιῶν, εἶναι ἡ Φορμόζα Νῆσος, ἡ ὁποῖα ἔχει χῆμα ἐπίμηκες. Ἡ Νῆσος αὕτη διαίρεται δίχα ὑπὸ τοῦ Τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου· εἶναι καλλιεργημένη, καὶ καρποφόρος. Πρὸ πολλοῦ οἱ Κινέζοι ἔλαβον παρὰ
τῶ

τῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ ταύτῳ τῷ Νῆσον, ἥτις ἀπέχει ἀπὸ τῆς Νήσου τῆς Καναρίων μὲ 139°, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μὲ 23°.

§. 358. Πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Ναυκινικοῦ Κόλπου δέξονται αἱ Ἰαπωνικαὶ Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλαὶ καὶ ὀνομασταὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Αὐταὶ αἱ Νῆσοι ὑπόκεινται εἰς ἰδίους Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄπειροι τὸν ἀριθμὸν. Ἡ πρώτη καὶ μεγαλιτέρα τῆς Ἰαπωνικῶν Νήσων εἶναι ἡ Νιφῶν, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλήτερον μῆκος εἶναι μιλίων 750, τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Βόρραν μιλίων 300. Ἡ γῆ ταύτης τῆς Νήσου εἶναι καλὴ, καὶ ἐπιμελῶς καλλιεργημένη· παράγει προϊόντα διάφορα· ἔχει πολλὰ μεταλλεῖα, μάλιστα χαλκωμα ἐξαιρετικόν, καὶ χρυσίον ἄπειρον. Εἰς τὰς Νήσους ταύτας συνεχῶς συμβαίνουσι σεισμοὶ τῆς γῆς, καὶ παραχαλᾶ ἀνέμων. Τὸ κλίμα τῆς τούτης εἶναι ὑκρατον, καὶ ὁ ἀὴρ ὑγιεινός· οἱ ἀνδρωποὶ ὅμως εἶναι σκληροβάρηλοι, καὶ ἐχθροὶ φοβεροὶ τῆς Χριστιανῶν. Αὐτοὶ καὶ μὲν τῷ ὄψιν εἶναι μελανοὶ, κατὰ δὲ τὰ ἦδη ὅμοιοι μὲ τὰς Κινέζους· εἶναι ὀξύνοες καὶ δίφρυες, πλὴν εἶναι πονηρότατοι καὶ ἀλαζόνες. Πρὸ χρόνων πολλῶν οἱ λαοὶ ἔποι ἐλάτρωον τὸν Χριστὸν, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, τῷ σήμερον ὅμως ἔτε τοιμᾶτις νὰ εἰπῆ ὅτι εἶναι Χριστιανός· ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἅπαντες εἶναι εἰδωλολάτραι, καὶ θρησκοὶ εἰς ἄκρον. Ἐκάσος Ἰάπων ἔχει εἰς ἑαυτὸν ξεχωριστὸν εἰδωλον, τὸ ὁποῖον προσκυνεῖ ὡς Θεόν. Πολλὰ πραγματεῖαι γίνονται εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους μεταξὺ Κινέζων καὶ Ἰαπωνῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς εἶναι χεδὸν ἐμποδισμέναι. Ὁ βασιλεὺς τῆς λαῶν τούτων, ὁ ὁποῖος προσκυνεῖται ὡς Θεός, ἔχει τὸν θρόνον τῆς εἰς τῷ Ἰένδον Πόλιν τῆς Νιφῶν Νήσου. Αὐτὸς ὀρίζει πολλὰς ἄλλας βασιλεῖς τῆς Ἰαπωνικῶν Νήσων,

σων, ἢ πολλὰς ἡγεμόνας, οἱ ὁποῖοι ἅπαντες προσφέρουσιν εἰς αὐτὸν σέβας καὶ τιμὴν.

§. 359. Πρὸς τὸν Εὐρόστον κείμεναι τινες Νῆσοι Μαλαβεΐναι καλέμεναι, πολλαὶ τὸν ἀριθμὸν. Ἀνατολικώτερον τούτων εἶναι αἱ Τρεῖς Κολῶναι λεγόμεναι. ἔπειτα ἡ Ῥίκα Δέλα Πλάτα, κτλ'.

§. 360. Εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Ὀχότσκας ἀπέναντι τοῦ Ἀμὲρ ποταμοῦ καὶ τῆς Καμσάτσκας, κεῖται μία Νῆσος ἀρκετὰ μεγάλη, Χάττα καλεσμένη, ἡ ὁποία ἔχει καὶ τινὰς Πόλεις ὀνομασθῆς, τὴν Σοροζίμ, τὴν Λάαπαρ, καὶ τὴν Πεχαῦδ.

§. 361. Ἀπέναντι τῆς Ἀκρωτεῖς τῆς Καμσάτσκας εἶναι μερικαὶ Νῆσοι Οὐείλες καλέμεναι, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ πολλὰ μικραὶ καὶ πολλαί.

§. 362. Ἡ Νῆσος τοῦ Βερίγγ κεῖται πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Καμσάτσκας. Ἀνατολικώτερον ταύτης εἶναι ἡ Ἀτάκα Νῆσος, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὀλίγον ὀνομασταί.

§. 363. Παρὰ ταύτας τὰς ἀνω εἰρημόνας Νήσους τῆς μεγάλης Ἀσίας, εἶναι καὶ ἄλλαι πολλαί, δυσκορπισμέσαι ἄνω καὶ κάτω, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς πλατυτάτων Ὠκεανῶν τῆς Κόσμου, ἐκ τῆς ὁποῖων ἄλλαι μὲν εἶναι γνωσταί, ἄλλαι δὲ μένουσι κεκρυμμέναι εἰς δόξαν τῆς μεταγενεστέρων ἀπογόνων ἡμῶν.

§. 364. Μέχρι τούτων, καὶ ἐπὶ ποσούτων δίδομεν τέλος ὁμιλῶντες κατὰ συνέχειαν περὶ τῆς Νήσων τῆς Παλαιῆς Κόσμου, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται σχεδὸν ἕως εἰς τὸν μεγάλον πορθμὸν τῆς Βερίγγ, τὸν διαιρῶντα τὴν Μεγάλην Ἀμερικὴν ἀπὸ τὸν Παλαιὸν Κόσμον. Ἡ Νῆσος τῆς Κλέρκ, ἣτις κεῖται ἔντος τῆς πορθμοῦ Βερίγγ, ἀμφιβάλκεται εἰς ποῖαν γλῶσσαν πρέπει νὰ ἀνάγεται, ἐπειδὴ κεῖται μεταξὺ τῆς Παλαιῆς καὶ Νέου Κόσμου.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η .

§. 365. **Ε**πειδὴ καὶ ὁδόντες νοσῶς πρὸς Ἀνατολὰς, ἐφθάσαμεν ἕως εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ Βερίγγ, ἃς ἀπεράσωμεν ἦδη μὲ κἀνεὶα πλοῖον εἰς τὴν ἀπέναντι γῆν τῆς μεγαλωτάτης ταύτης Νήσου, τῆς ὁποίας τὰ μέρη ἦτον κεκρυμμένα ἀπ' αἰῶνος, μέχρι τῆς γεννήσεως τῶ θαυμαστῶ Κολόμβου. Ἡ μεγαλωτάτη αὕτη Νῆσος καλεῖται Ἀμερικὴ, ἀπὸ Ἀμερικῆ τινὸς Φλωρεντίνου, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν Κολόμβου ἐπλόσεν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς ἐκεῖνην τὴν γῆν, κατὰ τὸ 1497 ἔτος.

Ἡ Ἀμερικὴ κεῖται εἰς τὸ κάτω ἡμισφαίριον τῆς γῆς, πρὸς Ἀνατολὰς τῶ Παλαιῶ Κόσμου, ἔξ ἧ μόλις ἀπέχει μὲ 80 μίλια, τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶναι ὁ 210°. καὶ ὁ 360 βαθμὸς τοῦ Ἰσημερινῶ. Ἡ Ἀνατολικωτέρα πλοῦρά αὐτῆς ἀφίσταται τῆς ἡμετέρας γῆς τὸ ὀλιγώτερον μὲ 1380 μίλια, τὸ ὁποῖον διάστημα εἶναι μετὰξὺ Ἀφρικῆς καὶ Νοτίας Ἀμερικῆς.

Ἡ Ἀμερικὴ περικυκλοῦται πανταχόθεν ἀπὸ μεγάλης Ὠκεανῆς ἢ πορθμῆς. Ἐκτείνεται ἀπ' Ἀρκτῆ ἕως Μεσημβρίας εἰς μῆκος μιλίων Ἰταλικῶν χεδὸν 8400. Τὸ μεγαλήτερόν τῆς πλάτος εἶναι 5200 μίλια. Εἶναι καὶ πολλὰ μεγαλιτέρα τῆς Ἀσίας ὑπερβαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τερτίαν ἐξηκοντάκις καὶ ἐπέκεινα. Ἐχει τὰ μεγαλήτερα ὄρη τῶ Κόσμου, τὰς μεγαλιτέρας πεδιάδας, καὶ ποταμοὺς, καὶ λίμνας.

Παράγει πολλότατα καὶ διάφορα προϊόντα, μεταλλεία, χρυσίον καὶ ἀργύριον ἀπειρον, λίθους πολυτίμους, καφφέν, ζάκχαριν, καὶ βότανα ἰατρικὰ ἐξάίρετα. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς γῆς ἐκείνης, οἱ τινες εἶναι ὅμοιοι μὲ ἡμᾶς, βέβαια ἐξημέτιστων ἀπόγονοι τῶ Νῶε. Οἱ Ἀμερικανοὶ τὸ πάλαι ἅπαντες ἦσαν εἰδωλολάτραι, καὶ ἄθρησκοι· ἔζων μίαν ἀρχαίαν ζωνὴν, γυμνοὶ καὶ τετραχελισμένοι εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ ὄρη. Ὁ Θεὸς, ὅστις καλύπτει καὶ ἀνακαλύπτει τὰ τῆς φύσεως ἀπόρρητα καὶ περὶεργα, ἀδήγησε τὰς σοφοὺς Εὐρωπαίους εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διὰ νὰ φωτίσωσιν ἐκείνους τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς μας, καὶ νὰ τὰς καθοδηγήσωσιν εἰς τὴν θείαν ἐπίγνωσιν. Ἡ βουλὴ τῶ Θεοῦ ἤθελε λάβειν καλὴν ἔκβασιν, ἀν' ἡ πλεονεξία τῆς Ἰαπωνῶν καὶ ἡ ἀχόρητατος γνώμη τῆς Βρετανῶν δὲν ἤθελε περιεσφύσειν εἰς τὸ κακόν. Περισσότεροι ἄνθρωποι, λέγει εἴνας συγγραφεύς, ἀπέθανον σκάπτοντες εἰς τὰ μεταλλεία τῆς Ἰαπωνῶν, παρὰ εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τοῦ Κόσμου.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς ποτὶ πάλαι ἐδιοικοῦντο ἀπὸ ἰδίης βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἀφ' ἧ ἐξουσίασαν τοὺς τόπους ἐκείνους ἐδίωξαν ἐκείθεν εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰς ἐρήμους τὰς πρῶτω βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας αὐτῶν, καὶ ἐκυριεύσαν δυνασικῶς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πολλὰς ἀποικίας μετεκόμισαν ἀπὸ διάφορα μέρη.

Διαιρεῖται ἡ Ἀμερικὴ εἰς δύο, δηλαδὴ εἰς Βορείαν καὶ Νοτίαν, καὶ ἡ μὲν Βορεία καλεῖται Μεξικανή, ἡ δὲ Νοτία, Περυβιανή. Αἱ δύο αὗται Ἐπικράτειαι ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς πολλὰς ἄλλας Ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι συνενώνονται διὰ τινος Ἰσθμοῦ, τοῦ Παναμᾶ καλημένου, ὁ ὁποῖος κεῖται εἰς τὸ Βόρειον Ἡμισφαίριον, καὶ πολλὰ μακρὰν τῶ Ἰσημερινῷ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ ΒΟΡΕΙΑ.

§. 366. 1. Καλεῖται Βόρειον τὸ μέρος ταύτης τῆς Ἀμερικῆς, διότι κεῖται εἰς τὸ Βόρειον Ἡμισφαίριον. Αὕτη ἡ Ἐπικράτεια περιέχει πολλὰς ἄλλας Ἐπαρχίας καὶ χώρας, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶναι τὸ Μεξικόν. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη τόπαλαι εἶχεν ἰδικόν της βασιλέα, τὸν ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἐξώσαν πῦθρονου οἱ Ἰσπανοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ Εὐρωπαῖοι.

2. Σύνορα. Τὸ μεγαλώτατον μέρος ταύτης τῆς γῆς συνορεύει πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Παναμᾶ, πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· πρὸς Ἀρκτον μετὰ τὴν Ἄγνωστον Γῆν, καὶ μετὰ τὴν Παγωμένην Θάλασσαν, καὶ πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

3. Μέγεθος. Ἡ Βορεία Ἀμερικὴ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν ἰσθμὸν τῆς Παναμᾶ, ἢ τῆς Δαρείου λεγομένης, καὶ τοῦ Ἀνιᾶ εἰς μίλια Ἰταλικά σχεδὸν 6000. εἶναι μεγαλιτέρα τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς.

4. Ὅρη. Εἰς τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν δέχσκονται ὄρη καὶ βεναὶ πολλὰ, ὅχι ὅμως τόσο μεγάλα. Τὰ ὄρη ταῦτα δὲν εἶναι ἄλλα, εἰμὴ κλάδοι τινὲς, καὶ βραχίονες τοῦ ὑψηλοτάτου ὄρους τῆς Κόσμου τοῦ Κιμβοράσκε.

5. Ὑδάτα. Ποταμοὶ δέχσκονται ἀρκετοὶ εἰς τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν, ὅχι ὅμως τόσο μεγάλοι. Οἱ ὀνομαστότεροι ποταμοὶ ταύτης εἶναι ὁ Μασίσιπος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς ὄρειαν τῆς ἐνδοτέρας Ἀμερικῆς, καὶ χυύεται εἰς τὸν Μεξικανὸν κόλπον, καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Οὗτος διαβαίνει ἀπὸ πολλὰς λίμνας, χυύεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν. Ἡ Ἀρκτικὴ Ἀμερικὴ ἔχει καὶ πολλὰς λίμνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ πολλὰ μεγάλαι καὶ γέμισαι ἀπὸ ὄφθαλα, κατλ'.

6. Κλι-

6. Κλίμα. Ἡ Βορεία Ἀμερικὴ κείται μεταξὺ τῶ γ' καὶ κδ'. Βορεῖς κλίματος. Ὁ αἰρ ταύτης τῆς γῆς κατὰ μέρος μὲν εἶναι θερμὸς, κατὰ μέρος δὲ ψυχρὸς· εἶναι ὁμως καθαρὸς καὶ ὑγιεινός.

7. Προϊόντα. Εἰς αὐτῷ γίνονται πολλὰ καὶ διάφορα προϊόντα, ἐξ αἰτίας ὅτι ἡ γῆ εἶναι καλή. Εἰς τῷ Μεξικανῷ Ἐπαρχίῳ γίνεται βαμπάκι, ζάχαρις, μετᾶξι, κερμέξι, καὶ ἰατρικὰ βότανα. Εἰς τῷ Νέῳ Ἀγγλίῳ γίνεται σῖτος πολὺς, ξύλα, σίδηρος, καὶ ὀφθαλμα. Εἰς τῷ Βεργινίῳ γίνεται λουλάκι, καὶ νικοτιανόχορτον εἰς πλῆθος.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῶ Ἐπαρχιῶν τῶν εἶναι λαοὶ διαφόρων Ἐθνῶν· Ἀμερικανοί, Ἰαπωνοί, Πορτογάλλοι, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Γερμανοί, καὶ πολλοὶ σκλάβοι Ἀφρικανοί, οἱ τινες εἶναι καὶ διάφοροι κατὰ τὸ χρῶμα καὶ κατὰ πάντα. Τῆς Μεξικανῆς Ἐπαρχίας οἱ λαοὶ εἶναι ὀξύνοες, ἐπιπίδειοι εἰς τὰς τέχνας, μάλιστα εἰς τῷ ζωγραφικῷ. Διωχθέντων τῶ ἀρχαίων Ἀμερικανῶν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ βενα, οἱ ἐπίλοιποι κατεσάθησαν μὲ τῷ σκεδῶν δειγνοεὶς καὶ εὐτακτοί. Πολλοὶ Αἰθίοπες τῆς Ἀφρικῆς σκλάβοι δρέσκονται εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐξ αἰτίας ὅτι τοὺς ἀγοράζουσιν ἐπιταυτοῦ ἀπὸ τῷ Ἀφρικῷ, διὰ τὰ σκάπτωσιν εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Διάφοροι ἀποικίαι τῶ Εὐρωπαϊῶν ἐπισταῖσιν ἐπάνω εἰς τὰς μαύρας τούτες, οἱ τινες κράζονται Ἰνδιάνοι, οἱ πλεῖστοι τῶ ὁποίων διάγῃσι γυμνοί.

9. Ἡ θη. Ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας δρέσκονται διάφορα ἔθνη, διὰ τῶ ἔχουσι καὶ διάφορα τὰ ἠθῶν. Οἱ Εὐρωπαϊοὶ φέρονται Εὐρωπαϊκῶς· οἱ Αἰθίοπες, ἐπειδὴ καὶ ταλαιπωρεῖνται ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκῆς, φέρονται βαρβαρικῶς, καὶ πολλάκις κλίνουσιν εἰς ἀποστασίαν· οἱ Ἀμερικανοί, οἱ τινες

λέγονται καὶ Ἰνδιάνοι, εἶναι ἀνθρώποι ἀγαθοί, ἡμεροί, καὶ ἀποροσήγοροι.

10. Διάλεκτος. Εἰς τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν προφέρονται διάφοροι Διάλεκτοι, δηλαδή ἡ ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδιάνων, ἣτις ὑπάγει παρακμάζουσα, ἡ Ἰαπωνική, ἡ Γαλλική, καὶ ἡ Ἀφρική· περισσότερο ἀπὸ ὅλας προφέρεται ἡ Ἰαπωνική.

11. Θρησκεία. Καθὼς εἶναι διάφορα τὰ ἔθνη, τὰ κατοικῶντα εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας, ἕτως εἶναι διάφοροι καὶ αἱ θρησκείαι. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἀπαύτως λατρεύουσι τὸν Χριστόν· οἱ μαῦροι, ὅπως τύχωσιν, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ προσκυνοῦσι τὰ εἰδωλα ὡς Θεοὺς, τὸν ἥλιον, τὰς ἀστέρας, κτλ. εἶναι ὁμῶς πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, οἱ τινες δοξάζουσι τὸν Θεόν, καὶ τὰς Ἀγίας, καὶ βαπτίζονται κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Πάπα, καὶ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαίων.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ παλαιοὶ λαοὶ οὐκ εἶχον δοκιμήσειν οὔτε εἰς τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν, ἕτε εἰς τὰς λοιπὰς ἐπισήμας· διὰ τὸ οὐκ εὐρίσκει τις εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας ἄλλο τι ἄξιον καταγραφῆς, εἰμὴ ὄρη τινὰ πυρίπνοα φοβερά καὶ τρομακτικά, λίμνας πολλὰς, καὶ ὕδατα ἰκανά.

13. Πόλεις. Ἡ Βορεία Ἀμερικὴ περιέχει ἐν ἑαυτῇ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Μεξικανή, ἣτις λέγεται καὶ Νέα Ἰαπωνία, τὸ ὄνομα λαβῆσα ἐκ τῆς Μεξικῆς αὐτῆς μεγάλης πόλεως. Περιερίζεται αὕτη ἀπὸ τὸν Μεξικὸν Κόλπον πρὸς Ἀνατολὰς, ἀπὸ Μεσημβρείας ἀπὸ τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, καθὼς εἶπομεν· ἀπὸ Δυσμᾶς ἀπὸ τὸν Ὠκεανόν, καὶ πρὸς Ἄρκτον ἀπὸ τὸν Μεξικὸν Καναδᾶν, καὶ τῶν Ἐνωμένων Ἐπαρχιών. Πρωτεύουσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Μέξικος, ἡ ὁποία τοπάλαι ἐλέγετο Θεμισιτᾶν. Ἡ Πόλις αὕτη ἦτον βα-

σιλική· κατὰ τὸ 1521 ἔτος ἐπάρθη ὑπὸ Φερδινάνδου τινὸς Κορπεσία Ἰσπανῶν, ὅστις καπεδαφίσας αὐτῷ ἔσταν κτισμένῳ εἰς πάλαις ἐντὸς τῆς λίμνης, ἔκτισεν ἀπέναντι αὐτῆς τὴν νῆον Νέαν Μεξικὸν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Ἰσπανικοῦ Ἡγεμόνος. Οἱ περὶ τὸν Φερδινάνδον στρατιῶται ἅπαντες ἦσαν 900, οἱ τινες πολεμήσαντες ἀνδρείως, ἐκίησαν εἰς ἀστράτευμα συγκείμενον ἀπὸ 350, 000 στρατιῶτας, τὸν Βασιλέα τῆς ὁποῖων νικηθέντα, ἐφόνδυσαν ἀνηλεῶς, καὶ τὴν Πόλιν κατὰ κράτος διεφθείραν. Ἀπέχει ἡ Πόλις τῶν Μεξικῶν ἀπὸ τῶν Νήσων τῆς Καναρίων πρὸς Ἀνατολὰς 280°, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰσημεριὸν 20'.

§. 367. Ἡ Φλώριδα Ἐπαρχία κεῖται πλησίον τῶν Μεξικῶν, περὶ τὸν Μεξικὸν Κόλπον· αὕτη παράγει κακάον, λαλάκι, καὶ βαμβάκι ἄπειρον. Ἐχει πολλὰς Πόλεις, τὴν Φλώριδα, τὴν Χαρλεσὸν, τὴν Σαν Βανὰχ, κατ'λ'. οἱ κάτοικοι τῆς ὁποῖων εἶναι κατὰ πολλὰ ἀκάθαρτοι καὶ βάρβαροι.

§. 368. Αἱ Ἡνωμέναι Ἐπαρχίαι ὠνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν. Αὐταὶ εἶναι πολλαὶ τὸν ἀριθμὸν· αἱ πλέον ὀνομασται εἶναι δέκα ἑπτὰ, αἱ ὁποῖαι ἅπασαι ζῶσι δημοκρατικῶς, καὶ ἐλευθέρως μέχρι τῆς σήμερον, πρῶτον οὖσαι ὑποκείμεναι εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς μεγάλης Βρετανίας. Συνορεύουσι πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν· πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὸν Καναδά· πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὸ Νέον Μεξικὸν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸν Κόλπον τῶν Μεξικῶν. Ἐκάστη τούτων ἔχει καὶ ἀπὸ μίαν Πόλιν πρωτεύουσαν. Ἡ Φιλαδέλφια εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὠραίας Πόλεις τῆς ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν. Εἰς αὐτῇ τὴν Πόλιν γίνεται ἡ κοινὴ συνάθροισις τῶν Μεγιστάνων· ἔχει μῆκος, 309°, καὶ πλάτος 44°. Πρὸς Ἄρκτον τῆς Φιλαδελφίας

είναι ἡ Βοσὸν, καὶ πρὸς Μεσημβρίαν εἶναι ἡ Χαρλεστον, καὶ ἡ Βασκετον, καὶ τλ'.

§. 369. Ἡ Λαβραδὸρ εἶναι ὡς μία μεγάλη Χερσόνησος τῆς Ἀμερικῆς, συνενωμένη μὲ τὰς Ἠνωμένας Ἐπαρχίας. Ἡ γῆ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἄγονος· οἱ κάτοικοί τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὀλίγοι Εὐρωπαῖοι.

Ἡ Καναδά εἶναι μία Ἐπαρχία μεγαλωτάτη, ἣτις περιορίζεται ἀπὸ τῆς Λαβραδὸρ, Ἠνωμένων Ἐπαρχιών, Μεξικῆ, καὶ Ὠκεανῶ. ἔχει καλὴν γῆν καὶ καρποφόρον· οἱ κάτοικοι αὐτῆς οἱ πλεῖστοι εἶναι Γάλλοι, καὶ Ἀγγλοὶ· ἡ γῆ αὕτη ὑπόκειται εἰς τοὺς Βρεττανούς. Πρωτεύουσα Πόλις τοῦ Καναδά εἶναι ἡ Κβεβέκα, καλῶς κατοικημένη καὶ ἐμπορικῆ.

§. 370. Τὸ Νέον Μεξικὸν συνορεύει πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τῷ Παλαιῷ Μεξικῷ· πρὸς Δυσμὰς μὲ τῷ Γαλιβὸν Ὠκεανόν, καὶ πρὸς Ἄρκτον μὲ τῷ Ἀγνωσον γῆν τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς τὸ Νέον Μεξικὸν ὑπόκειται καὶ ἡ ἐπιμηκεστάτη Χερσόνησος Καλλιφερνία, τῆς ὁποίας ἡ γῆ, καθὼς καὶ ἐκείνη τοῦ Νέου Μεξικῷ, εἶναι εὐφορος· παράγει πλεσίως τὰ προϊόντα.

Οἱ κάτοικοι τῶν τῷ Ἐπαρχιών οἱ πλεῖστοι εἶναι φυσικοὶ Ἀμερικῆς. Ἡ πρωτεύουσα Πόλις τοῦ Νέου Μεξικῷ εἶναι ἡ μεσόγειος Σάντα Φέ, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι 269°, 30'. καὶ τὸ πλάτος 41°, 30'. Τῆς Καλλιφερνίας πρωτεύουσα Πόλις εἶναι ἡ Σαν Κάρολος, καὶ τλ'. Παρὰ ταύτας τὰς Ἐπαρχίας, ἡ Βορεῖα Ἀμερικῆ ἔχει καὶ ἄλλας, αἱ ὁποῖαι δεῦν εἶναι τόσον γνωσταί.

ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

§. 371. 1. **Η** Νοτία Ἀμερικὴ εἶναι μικροτέρα τῆς Βορείας, πλὴν ἡ γῆ αὐτῆς εἶναι καλλιωτέρα, καὶ μᾶλλον καρποφόρος. Ἐχει σχῆμα τριγωνικόν, ἢ κορυφὴ τῆς ὁποίας κείται πρὸς τὴν γῆν τῆς Πυρός. Ταύτῃ ἐκυρίδωσε τὸ πρῶτον Πιζάρδος τις μόνον μὲ 150 στρατιῶτας, ἐνίκησε τὸν βασιλέα Ἀτταβαλίβου τοῦ Περού Βασιλείου, ἔπειτα τὸν ἐφόνδωσεν ἀσπλάγχχνως, ἀφ' ἧ τοῦ ἐπῆρσεν εὐα κελεῖον γεμάτον ἀπὸ χρυσίου καὶ ἀργύριου. Ἡ Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ περιέχει ἐν ἑαυτῇ πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ Βασίλεια, ὧν ἡ πρῶτη εἶναι ἡ τοῦ Περού, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν κλήσιν ἐκ τῆς Περού ποταμῆς.

2. Σύνορα. Συνορεύει πρὸς Ἄρκτον μὲ τὴν Βορείαν Ἀμερικὴν· πρὸς Ἀνατολὰς μὲ τὸν Βόρειον Ὠκεανόν, πρὸς Μεσημβρίαν μὲ τὴν γῆν τῆς Πυρός, καὶ πρὸς Δυσμὰς, μὲ τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

3. Μέγεθος. Ἡ Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ ἐκτείνεται ἀπ' Ἄρκτον εἰς Μεσημβρίαν εἰς μίλια Ἰταλικὰ 3600. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς πλάτος εἶναι μιλίων 3200. Εἶναι καὶ πολλὰ μεγαλιτέρα τῆς Εὐρώπης.

4. Ὅρη. Τὰ μεγαλιτέρα ὄρη τῆς Κόσμου δέονται εἰς τὴν Μεσημβρινὴν γῆν τῆς Ἀμερικῆς· ἡ γῆ αὕτη ἔχει ὄρη καὶ βουνὰ πολλὰ καὶ μεγάλα. Τὸ πλέον θαυμαστὸν ὄρος αὐτῆς εἶναι τὸ Κιμβοράσον, τῆ ὁποίου ἡ κορυφὴ πάντοτε δέεται χιονοσκέπαστος, μέσα εἰς τὰ σύννεφα. Τὸ ὕψος τῆς ὄρης εἶναι τεσσάρων μιλίων Ἰταλικῶν καὶ ἐπέκεινα· κείται εἰς τὴν διακεκαυμένην Ζώνην, κατὰ πολλὰ πλησίον τῆς Ἰσημερινοῦ. Εἰς τοῦτο τὸ ὄρος πολλοὶ σοφοὶ κάμνουσι διαφοροὺς παρατηρήσεις, καὶ πειρά-
μα-

ματα, ἄλλοι ἐκ τῆς ὁποίῳν κατέρχονται εἰς τὴν ὑπὸ
πύρρειά τε βεβλαμμένοι, καὶ ἄλλοι κινδυνεύοντες τῆς
ζωῆς των. Πλησιέστατον τῆς εἶναι ὁ διάσημος Κορ-
διλέρας, ὁ ὁποῖος συσπνοῦται μὲ τὸν Κιμβοράσον.
Οὗτος περιέχει ἐν ἑαυτῷ ὑπὲρ τὰ εἴκοσι βενὰ πυ-
ρίπποα, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπουσιν ἀκαταπαύστως πῦρ
καὶ τέφραν, κατλ.

5. Ὑδάτα. Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ μὲ τὸ νὰ ἔχη
τὰ μεγαλύτερα ὄρη, διὰ τὸτο ἔχει καὶ τοὺς μεγαλι-
τέρους ποταμοὺς τῆ Κόσμου. Ὁ πρῶτος ποταμὸς ταύ-
της τῆς γῆς καὶ ὅλα τῆ Κόσμου εἶναι ὁ Ἀμαζώνιος,
ὁ ὁποῖος ἀρχεται ἐκ τῆς ὑψηλοτάτων κορυφῶν τῆ ὄ-
ρους Κιμβοράσσ· τὸ μῆκος τῆτου τῆ ποταμοῦ μετρεῖ-
ται μὲ χιλιάδας μίλια, ὅστις ποτίζων ὄλλω τῆ
γῆ τῆς Ἀμαζόνων, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολ-
λὰς ἄλλους ποταμοὺς, χυῖται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν
Ὠκεανὸν, ὀλίγον μακρὰ τῆ Ἰσημερινῆ· ὁ Ἀργυ-
ρὸς ποταμὸς, ὅστις καὶ Λαπλόπας λέγεται, ἀνα-
βρῦει ἐκ τῆς κλάδων τῆ Κορδιλέρα ὄρους, ἔπειτα δε-
χόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰς ἄλλας ποταμοὺς, χυῖται
πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, πλησίον τῆς
Μπενόος Ἀἴρος Πόλεως, ὅπου σχηματίζει εἷνα με-
γαλώτατον κόλπον τῆς Ὠκεανῶν. Λέγεται Ἀργυρὸς
ποταμὸς, διότι εἰς αὐτὸν φορτῶνσι τὸ ἀργύριον καὶ
τὸ χρυσίον, καὶ τὰ Ἰαπωνικὰ τάλληρα.

6. Κλίμα. Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ κείται μεταξὺ
τοῦ ἀ. Βορείου κλίματος, καὶ τῆ κβ. Ἀνταρκτικῆ· τὸ
πλεῖστον μέρος αὐτῆς κείται ὑπὸ τῆς διακεκαυμέ-
νῃ Ζώνῃ· μὲ ὅλον τὸτο ὁ ἀῆρ αὐτῆς εἶναι εὐκρα-
τος, καὶ ἡ θερμότης συγκερασμένη· ἐπειδὴ καὶ ὁ
δροσερὸς ἀῆρ πάντοτε φυσᾷ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς πλη-
σίον αὐτῆς Θαλασσῶν.

7. Προϊόντα. Ἡ γῆ αὕτη ἔχει μὲν με-
γάλα βενὰ, ἔχει ὅμως καὶ μεγαλωτάτας πεδιάδας,
αἱ

αἱ ὁποῖαι δίδουσι τὰς καρπὲς καὶ τὰ γεννήματα ἐκατονταπλασίονα. Ἡ γῆ αὕτη εἶναι καλὴ καὶ ἀρμόδια πρὸς παραγωγὴν παντὸς εἴδους προΐοντων. Οἱ λαοὶ ταύτης ζῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ καὶ δὴτυχίᾳ· εἰς ὄλῳ αὐτῷ τῷ γῆν δρέσκονται μεταλλεῖα πλουσιώτατα, καὶ λίθοι πολύτιμοι ἀπειροί, κατ' ἐξοχίῳ δὲ οἱ ἀδάμαντες τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ δούτερεῖα τῆς Ἀνατολικῶν. Εἰς τῷ Περῶ Ἐπαρχίᾳ δρέσκειται ἐκεῖνο τὸ δύλογημένον δένδρον τῆς Κίνας, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ πανάγαθος Θεὸς διὰ τὸ πίνωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ ἀποτινάζουσι τὸν δεινότατον πυρετὸν ἀπὸ λόγου των· καρφές, καὶ ζάκχαρις, καὶ νικοτιανόχορτον εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπαρχίας γίνεται εἰς πλῆθος, καὶ διάφορα ἄλλα βότανα χρήσιμα εἰς τῷ Ἰατρικῷ. Ἡ κτήνοτροφία τὸ πρῶτον δὲν ἦτον εἰς χεῖσιν, πῶρα ὅμως αὐξάνει, καὶ πληθύνει. Πολλὰ ζῶα καὶ διάφορα δρέσκονται εἰς τῷ Νοτίᾳ Ἀμερικῷ· πίθηκες, λέοντες, τίγρεις, παρδάλεις, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ωραιότατοι ψιττακοὶ, κοινῶς παπαγάλλοι.

8. Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσημβριῆς Ἀμερικῆς ὡς ἐπιτοπλεῖσον εἶναι ἐνδογενεῖς Ἰαπωνοὶ καὶ Πορτογάλλοι· παρὰ τούτους εἶναι καὶ πολλοὶ Ἀμερικανοὶ καὶ Αἰθίοπες. Ἐκ τούτων τῆς κατοίκων, ἄλλοι ὑπόκεινται εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Βασίλεια, καὶ ἄλλοι ζῶσιν ἀνεξαρτήτως εἰς τὰ ὄρη καὶ δάση.

9. Ἡ Ψη. Ὁλων σχεδὸν τῆς αὐῶ εἰρημενῶν κατοίκων τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς τὰ ἦΨη εἶναι χοιρῶν καὶ βάρβαρα· αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι κατὰ πολλὰ ἰδιώται καὶ ἀμαθεῖς. Μ' ὄλον ὅτι οἱ Περεβιανοὶ ζῶσιν ὑπὸ τῷ διακεκαυμένῳ Ζώνῳ, δὲν εἶναι ὅμως μέλαρες, ὡς οἱ Αἰθίοπες. Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τῆς Ἀμαζόνων εἶναι ἀγροὶ καὶ θηριογνώμονες. Εἰς αὐτὰς τὰς τόπους αἱ γυναῖκες δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τοὺς

ἀνδρας· πολεμοῦσι με ἀνδρίαν ὑπὲρ τῆς πατρῆδος ἐναντίον εἰς τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν. Οἱ Βρασιλιῶται ἀγαπᾷσι τὴν κλεψίαν καὶ τὸ ψεῦδος· εἶναι καὶ πολλὰ σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερείτητοι τῇ καρδίᾳ. Οἱ λαοὶ τῆς Χιλί Ἐπαρχίας τῆς γῆς τῆς Παπαγόνων, εἶναι μεγαλόσωμοι καὶ γιγαντιαῖοι, λεῖκοι τὴν ὄψιν, καὶ ἀνδρειωμένοι· ζῶσιν ἐλδύθέρως εἰς τὴν πατρῆδατον, ἐνδεδυμένοι μετὰ τὰ δέρματα τῆς ἀγέλιων θηρίων.

10. Διάλεκτος. Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν δίδίσκονται πολλαὶ φυλαὶ, καὶ διάφορα ἔθνη, διὰ τοῦτο καὶ ποικίλοισι διαλέκτοι προφέρονται, αἱ ὁποῖαι ὅσον ἀξίζουσι τὸ οὐδὲν, μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἀπελείς· οἱ Εὐρωπαϊοὶ ὅμως ὁμιλοῦσιν ἐλδύθέρως τὴν πάτριον αὐτῶν γλῶσσαν.

11. Θρησκεία. Μόνον οἱ Εὐρωπαϊοὶ, καὶ οἱ Περυβιαννοὶ πιστεύουσι τὸν Χριστὸν, καὶ αὐτοὶ ὄχι ὅλοι· οἱ δὲ λοιποὶ, προσκυνοῦσι τὰ εἰδῶλα, δηλαδή ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι τὴν σελιλίω, καὶ ἄλλοι τὰς ἀσέρας, τὰς βροντὰς, καὶ τὰς ἀσραπάς.

12. Ἀρχαιότητες. Εἰς τὴν Περυβιαννὴν Ἐπαρχίαν δίδίσκονται εἰρήπεια πολλῶν ἀρχαίων ναῶν· εἰς τὴν Κοῦσκο σώζεται ἀκόμη ὁ περὶφημος ναὸς τοῦ ἡλίου, τὰ τεῖχη τῶ ὁποῖα καὶ ἡ σκέπη τὸ πάλαι ἦτον κεκαλυμμένα μετὰ χρυσᾶς πλάκας.

13. Πόλεις. Ἡ Νοτιὰ Ἀμερικὴ περιέχει ἐν ἑαυτῇ, καθὼς εἶπομεν, πολλὰς Ἐπαρχίας καὶ χώρας· ἡ πρώτη Ἐπαρχία τῆς ὁποῖων, καὶ ὀνομασθῆναι εἶναι ἡ Περουβιαννὴ, ἡ ὁποῖα κεῖται ἀμέσως ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην Ζώνην, πολλὰ πλησίον τῆ Ἰσημεριῆς. Πρωτόβυσα Πόλις ταύτης εἶναι ἡ Λῆμα, κειμένη πλησίον τῆς θαλάσσης. Ἡ Πόλις αὕτη εἶναι μεγάλη, καὶ καλῶς ἠκοδομημένη· εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Ὑποβασιλέως αὐτῆς. Ἐχει μῆκος

211°, καὶ Νότιον πλάτος 10°. Πρὸς Ἄρκτον τοῦ Περῦ, κεῖται ἡ Νέα Γρανάδα, πολλὰ πλησίον τοῦ Παναμᾶ ἰσθμῦ. Αὕτη ἡ Ἐπαρχία ἔχει πολλὰς Πόλεις, δηλαδή τὴν Γουαντιντίλαν, τὴν Καρθαγένην, τὴν Καυέναν, καὶ τὴν Σουείναμ, εἰς τὰς ὁποίας φαρύεται ἡ θαυμασὴ νάρκη, καὶ τὰ μεγάλα ναρκωτικὰ ἀχέλια, τὰ ὁποῖα μὲ τὸ ἡλεκτρικὸν αὐτῶν πῦρ ναρκώνουσι, καὶ θανατώνουσι διάφορα ζῶα.

§. 372. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Περῦ Ἐπαρχίας διέσκειται ἡ Βρασιλία γῆ, τὴν ὁποίαν ὀρίζουσιν οἱ Πορτογάλλοι· αὕτη παράγει προϊόντα διάφορα, καθὼς εἶπομεν. Ἐκεῖ εἶναι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς ὁ πολὺς, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀνθρώποι ὑποδεδλώνονται καὶ σκλαβώνονται. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας φυγὼν τὰς παραχὰς καὶ ἀκαταστασίας τῶν Βασιλείων τῶν, ἠλθε καὶ κατῴκησεν εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, ὅπου ἀπολαμβάνει τὰ προϊόντα τῶν τόπων ἐκείνων καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἀπ' ὅλης σχεδὸν τῆς Βασιλείας τῆς Κόσμου, ἔτος μόνον νομίζεται κατὰ τὸ παρὸν ὁ πλέον ὀτυχίης· ἐπεὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Βασιλεῖς ἔχουσι χρεῖαν ἀπὸ τῆς θησαυροῦς τοῦ πλησίου τῆτος Βασιλείως. Πολλὰς Πόλεις ἔχει αὕτη ἡ Ἐπαρχία, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Βιλλαβόα, καὶ ὁ Σαν Σεβαστιανός, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀρκετὰ μεγάλαι, καὶ καλῶς κατοικημέναι.

§. 373. Ἡ Χιλή Ἐπαρχία κεῖται πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Περού. Αὕτη ὄν εἶναι ὅσον μεγάλη, πλὴν παράγει προϊόντα διάφορα καὶ καλά. Πρωτόδικα Πόλεις αὐτῆς εἶναι ἡ Σαν Ἰάγο (τοῦ Ἰακώβου.) ἔχει μῆκος 310°, καὶ πλάτος 36°.

§. 374. Οἱ γιγαντιαῖοι ἐκεῖνοι Παταγῶνες κατοικῶσιν εἰς τὴν πλέον Νοτεῖαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἀμερικῆς, Χίαν καλεσμένῳ, τὰ σύνορα τῆς ὁποίας

είναι ἡ γῆ τοῦ Πυρός, καὶ οἱ μεγάλοι Ὀκεανοί. Πολλὰ μέρη ταύτης τῆς Ἐπαρχίας ἐξουσιάζουσιν οἱ Γάλλοι, καὶ οἱ Ὁλλανδοί.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

§. 375. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει πολλὰς καὶ μεγάλας Νήσους, αἱ ὁποῖαι παράγουσι διάφορα προϊόντα· τὰς περαιοτέρας τούτων τῶν Νήσων ἐρίζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι. Εἰς τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν, ἐντὸς τοῦ κόλπου Βαρφίν, δρισκενταί τινες Νῆσοι ἰκανῶς μεγάλοι, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Κεμπερλανδ· ἡ Γάμας κεῖται πρὸς Βορέαν αὐτῆς, ἡ δὲ Φερρῆε, καὶ αἱ λοιπαὶ δύο Νῆσοι κεῖνται πρὸς Μεσημβρίαν τῆς Κεμπερλανδ. Αὗται εἶναι ὀλίγον γνωσταὶ εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦτο τὰς παρατρέχομεν.

§. 376. Ἀπέναντι τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν, δρισκεται μία μεγάλη Νῆσος, Νέα Γῆ καλουμένη· τὸ χῆμα ταύτης εἶναι τρίγωνον.

§. 377. Αἱ Λεκάϊες Νῆσοι εἶναι κατὰ πολλὰ μικραὶ, ὁμοίως καὶ αἱ Βερμῦδες, αἱ ὁποῖαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἀγγλων.

§. 378. Πρὸς Νότον τούτων τῶν Νήσων δρισκενται αἱ Ἀντίλλαι Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλὰὶ τὸν ἀριθμὸν, καὶ διάφοροι, διαιρούμεναι εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας. Ἡ πρώτη τῶν μεγάλων εἶναι ἡ Κέβα, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν κλήσιν ἀπὸ τοῦ Κολομβῆ Φερδινάνδου· ἡ Νῆσος αὕτη ἔχει πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ἐπαύτης· ἔχει καὶ λιμένα βασιλικὸν διὰ τὰ πλοῖα.

§. 379. Ἡ Ἰαμαϊκα εἶναι μικροτέρα· κεῖται πρὸς Μεσημβρίαν αὐτῆς· λέγεται ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν, Νῆσος τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου. Πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἰαμαϊκας καὶ Κέβας, εἶναι ἡ Νῆσος τοῦ Ἁγίου Δομενίκου, ἡ ὁποία καὶ Ἰσπανιόλα λέγεται.

§. 380.

§. 380. Ἡ Κέβα Νῆσος ὑπόκειται εἰς τὰς Ἰσπανοὺς· ἡ Ἰαμαϊκά εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς· ἡ δὲ Σαντομάρκος, εἰς τὰς Φραντζέζους.

§. 381. Αἱ Νῆσοι τῶν μικρῶν Ἀντίλλων εἶναι πολλαί, τὰς ἐποίας οὐδεὶς οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὸ Πόρτο Ρίκο, τὸ οὐδεὶς οἱ Ἰάπωνοι.

§. 382. Ἡ ὀνομαστὴ Μαρτινίκα, ἡ ὁποία ἐκπέμπει τὸν καφεὺν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ τὴν ζάκχαριν, οὐκ εἶναι τόσο μεγάλη, πλὴν εἶναι καρποφόρος καὶ καλή· ταύτης τὰ φροῖόντα ἀπολαμβάνουσιν οἱ Γάλλοι. Ἀπασαὶ αὐταὶ αἱ Νῆσοι τῶν Ἀντίλλων παράγουσι καφεὺν, ζάκχαριν, βαμβάκι, παπαγάλλους, καὶ διάφορα ἰατρικὰ βότανα. Εἰς τὸν εἰκοστὸν βαθμὸν τῆς Νοτίης πλάτους κεῖται ἡ Νῆσος τῆς Ἁγίας Τριάδος.

§. 383. Κατ' ἀφείων γεαυμῶν πρὸς Μεσημβρίαν αὐτῆς, οὐδεὶς οἱ πολλαὶ Νῆσοι τῆς Σαντο Βίχ, κεῖσθαι κατὰ τάξιν.

§. 384. Οὐ πολλὰ μακρὰ τέπων, εἶναι ἡ Νῆσος τῆς Γεωργίας καλεσμένη· ἐπειτα εἶναι αἱ Μαλιβῦναι Νῆσοι, πλησίον τῆς Μαγελλανικῆς πορθμῆς.

§. 385. Ἡ Γῆ τοῦ Πυρός εἶναι μία Νῆσος ἰκανῶς μεγάλη, πλὴν ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς. Πλησίον ταύτης εἶναι αἱ Νῆσοι τοῦ Δράκου, τέσσαρες, ἡ πρῶτη τὸν ἀεθμὸν, ἀπασαὶ ἐρημοὶ καὶ ἀκατοίκητοι.

§. 386. Πρὸς Ἄρκτον τῆς Γῆς τῆς πυρός, εἰς τὸν Γαλιων Ὠκεανὸν, οὐδεὶς οἱ ἡ Χίλη Νῆσος· αἱ Νῆσοι τῆς Φερνανδέζι, ἡ τῆς Φέλις, αἱ Τερίπες, καὶ αἱ Γαλάπαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπειροὶ τὸν ἀεθμὸν.

§. 387. Πρὸς Ἄρκτον τῆς Ἰσημεριῆς, πλησίον τῆς Γαλάπων, κεῖται ἡ Κόκος Νῆσος, ἡ ὁποία εἶναι μικρά. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἀκρωτερίου τῆς Καλιφορνίας πρὸς Μεσημβρίαν αὐτοῦ κεῖται ἡ Νουπλάδα, ἡ ἄρα

Μάϊος, καὶ ἡ Ῥόκα, ἔπειτα ἡ Πάξαρς καὶ αἱ Γουαδαλῦπες, ἀνεβαί εἰς πολλὰς.

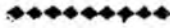
§. 388. Ἡ Καρλότις, ἡ Ἀρχίππη, καὶ ἡ Νῆσος τῆς Ἐλισάβετ κείνται περὶ τὴν ὄλβιον Ἐπαρχίαν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Κόντρον, τὴν ὁποίαν τινες νομίζουσι Χερσόννησον, εἶναι μία μεγάλη Νῆσος τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέρη εἶναι ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς.

§. 389. Ὑπερον ἀπὸ ὅλας τῶν Νήσων, εἶναι ἡ Νῆσος τῆ Κλέρκ, ἡ τῆ Κόκ, καθὼς ἀνωτέρω εἶπαμεν· αὕτη δίδεσκεται εἰς τὴν μέστω τοῦ μεγάλου πορθμῆ τοῦ Βερίγγ, ὁ ὁποῖος διαμερῆ τὴν Ἀμερικὴν, ἀπὸ τὸν παλαιὸν Κόσμον.

Παρά ταύτας τῶν Νήσων, εἶναι καὶ ἄλλαι διάφοροι, τῶν ὁποίας ὁ φιλομαθὴς Γεωγράφος δίδεσκει εἰς τῶν μεγάλων Γεωγραφικῶν Ἀτλαντικῶν γεγραμμένων εἰς πλάτος.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΓΗ ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

§. 390. **Η** μείς εἶπομεν εἰς τὸν Πίνακα τῆς γου-
κῆς διαιρέσεως τῆς Γῆς, ὅτι παρὰ τὰ τέσσαρα γνω-
στὰ μέρη τῆ Κόσμου, εἶναι καὶ ἄλλα, ἀκόμη ἄγνωστα
εἰς ἡμᾶς, τὰ ὁποῖα δυνάμει νὰ εἶναι καὶ πολὺ, ἢ
ὀλίγον μεγάλα. Οἱ ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι ἔφερον τὸν
Κόσμον ἀνω κάτω, ἐπάχρισαν διὰ νὰ διέλθωσι καὶ
αὐτὰ τὰ ἄγνωστα μέρη, πλεῖν δὲ ἐδωμήθησαν, ἐ-
πειδὴ καὶ ἔπω ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ταύτης τῆς ἀνακα-
λύψεως. Ἡ φύσις φαίνεται ὅτι ἠθέλησε νὰ περι-
τειχίσῃ ταῦτα τὰ μέρη μὲ πάγην, καὶ μὲ βενὰ ἀ-
πὸ μεγάλα πάγην, διὰ νὰ μὴ προχωρήσωσιν οἱ ἀν-
θρώποι περαιτέρω.

§. 391. Ἡ γῆ αὕτη διαιρεῖται εἰς δύο, δηλαδὴ
εἰς γῆν ἄγνωστον Ἀρκτικῶν, καὶ εἰς γῆν ἄγνωστον
Ἀνταρκτικῶν. Ἡ Ἀνταρκτικὴ ἄγνωστος γῆ διέρι-
σκεται εἰς τὰ Μεσημβρινώτατα μέρη τῆς Ἀμερικῆς,
ἧτις εἶναι ἡ ἀνωτέρα Γῆ τῆ πυρός, ἡ ὁποῖα καὶ Μα-
γελλανικὴ καλεῖται, ἐκ τοῦ μεγάλου Θαλασσοπόρου
Μαγελλάνου, ὁ ὁποῖος τῆν ἐξεσκέπασε κατὰ τὸ
1519 ἔτος.

§. 392. Ἡ μεγαλωτάτη Νῆσος Νέα Ὀλλανδία,
καὶ ἡ Νέα Ζελλανδία, δὲν εἶναι ἀκόμη καλῶς ἔγ-
νωσμεναί εἰς ἡμᾶς. Οἱ μεγαλωτάτοι Ὠκεανοὶ, οἱ
ὁποῖοι κεῖνται ὑπὸ τὸν Ἀρκτικὸν Πόλον, μένουσι
μέχρι τῆς σήμερον ἄγνωστοι.

§. 393. Ἡ Ἀρκτικὴ ἄγνωστος γῆ, εἶναι ἡ με-
γάλη Γροενλανδία, ἡ ὁποῖα ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ
σῦ

ἐν μεγαλώτατον μέρος τῆς Βορείᾳ Ἀμερικῆς. Ἡ Γῆ αὕτη ἐκτείνεται σχεδὸν ἕως πλησίον εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὴν ἀνεκάλυψε τὸ πρῶτον Ἐνρίκος ὁ Ῥέφος καὶ τὸ 982 ἔτος, καὶ τότε πρῶτον ἔλαβε καὶ τινὰς ἀποικίας. Εἰς αὐτὴν τὴν κρονίαν γῆν δεῦν δόδοκιμῶσιν οἱ ἐγκάτοικοι, ἐξ αἰτίας τῆς μεγαλωπίας ψυχρότητος. Ἡ γῆ τῆ Βιλκίαν, καὶ αὐτὴ μέχρι τῆ νῦν εἶναι ἀγνωστος, καὶ κεῖται περὶ τὸν Βαρφίον κόλπον.

§. 394. Ἡ Νέα Ζέμβλα τῆ Ῥώσων, ἣτις κεῖται εἰς τὸν Ἀρκτικὸν παγωμένον Ὠκεανὸν, δεῦν ἐγνωσθῆ ἀκόμη ὅλη. Ταύτην ἀνεκάλυψαν οἱ Ῥῶσοι, διὰ τῆτο αὐτοὶ μόνοι τὴν ἐξεσιάζουσιν.

§. 395. Ἡ Σπιτμπέργα κεῖται Ἀρκτικώτατα τῆς νέας Ζέμβλας, πλησίον τῆς Νορβηγίας, καὶ Σβηκίας. Διὰ Σπιτμπέργα, συνοῦνται μερικαὶ Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι δρέσκονται εἰς τὴν Ἀρκτικὴν παγωμένην λωκλὴν θάλασσαν, ὅπου τρέφονται, καὶ πολλαπλασιάζονται αἱ ὑπερμεγέθεις φάλαιναι, καὶ οἱ βομακτικοὶ νάρβαλοι.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀρκτικούς παγωμένους Ὠκεανὺς ἐμποροῦν νὰ δρεθῶσι καὶ ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς ἡμᾶς ἀγνωστα μέχρι τῆς σήμερον. Ἴσως θέλει εἰλθεῖν καιρὸς, ὅταν θελήσῃ ὁ Προνοητὴς τῆς Φύσεως, ὥστε νὰ ξεσκεπάσωσιν ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ πάγη τῶν τῆ Ὠκεανῶν καὶ νὰ ἀνακαλυφθῶσι τὰ λοιπὰ ἀγνωστα μέρη τῆ Κόσμου.

Ἴδὲ λοιπὸν ὅπῃ Χάριτι Θεῖα ἐτελειώσαμεν τὴν καταγραφὴν ὅλης τῆς Κόσμου, καταγράψαντες ἐν συντόμῳ ὅλα τὰ μέρη αὐτῆ, ἐν πρὸς ἐν, καὶ κατὰ τάξιν, μετὰ τρόπον νεώτερον καὶ μεθοδικόν, διὰ νὰ γένη μεγαλήτερον τὸ ὄφελος εἰς τὴς ἐρασιᾶς τῆς Γεωγραφίας, καὶ τῆς νέων πραγμάτων.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.

Οτι τὰ Νομίσματα εἶναι εἶδός τε τῆς ἀρχαίων αἰώνων, αὐταὶ αἱ ἴδιαι εἰκόνες τῆς ἀρχαίων ἡμῶν Προγόνων μᾶς κηρύττουσι τὴν ἀλήθειαν. Εἶναί τινες Ἱστορικοὶ, οἱ ὅποιοι ἀνάγκη τὴν τέχνην ταύτην τοῦ χαράττειν τὰ νομίσματα, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ἀκόμη τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ· εἶδός τε τῆς ἀληθείας μεγάλου πνεύματος ἀνδρός. Εἰς μάτην ἐπάσχισαν τινὲς νὰ ἀναιρέσωσι τὸ οὐρανίον τοῦτο δῶρον, προβάλλοντες τὴν συναλλαγὴν τῆς πραγμάτων· εἰς μάτην ἐκοπίασαν, ἐπειδὴ ὅταν τις ᾤρετο μίαν σαφυλὴν, πῶς ἦεν δυνατὸν αὐτὸς νὰ δώσῃ τὸ χωράφιόν τε; ἢ ὅταν τις ἄλλος ἐχρειάζετο πρόβατον, πῶς ἦτον δυνατὸν νὰ δώσῃ τὸ βόδιόν τε; πᾶν τὸ ὅποῖον δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὰς πολιτικὰς νόμους. Τὰ νομίσματα εἶναι εἴς τε μέσον πρόχειρον εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς ἀνθρώπων, καὶ τρόπον τινὰ αὐτὰ εἰς κάθε καιρὸν ἐχρησίμωσαν καὶ χρησιμώουσι τὰ μέγιστα. Διὰ τὸ τοῦτο τινὲς καὶ παντοδύναμα τὰ ὀνομάζουσιν, ἐπειδὴ καὶ τὸς ἰσχυροὺς ἔχον, ὡς καὶ τὰς πύλας τῆς ἀδῆς καὶ τῆς παραδείσου ἀνοίγῃσι καὶ σφραλλῶσιν.

Ὁ Θεὸς ἐ χάρισε μὲν τὸ τοῦτο ἀναγκαῖον δῶρον εἰς τοὺς ἀνθρώπους· τὸ ἐχάρισεν ὅμως ὄχι διὰ νὰ τὰ κρυπτοῦσιν ὑπὸ τὴν γῆν, καθὼς ἔκαμν ἐκεῖνος ὁ ἀχρεῖος δούλος, ὁ κρυφὰς τὸ τάλαντον, ἀλλὰ νὰ τὸ μεταδώσωσι καὶ εἰς τὸν πλησίον τῆς, εἰς τὸν χρεῖαν ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἴς τε μόνον, διὰ νὰ μείνῃ ὁ ἔχων τὰ πολ-

πολλὰ ἡσυχος καὶ ἀφρόντισος, ἄλλο δὲ, διὰ τὰ οἰκο-
νομηθῆ καὶ ὁ πόνος ὁ δυσυχής.

Οἱ ἀρχαῖοι λαοί, οἱ ὅποιοι ἀνεπαύοντο εἰς τὰς
αὐτῶν θρησκείας, ἐχάραττον πολλὰ εἶδη νομισμά-
των εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῶν αὐτῶν θεοτήτων. Οἱ Ἀ-
θῆναιοί, οἱ ὅποιοι ἐλάβον τὴν Ἀθῆναϊν, ὡς θεῶν
καὶ ἔφορον τῶν ἐπισημῶν καὶ τῆς αὐτῶν πατρίδος,
οἱ Θεσσαλοί, οἱ ὅποιοι ἐτίμησαν τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ
τὴν πολεμικὴν Ἀθῆναϊν, Θεσσαλικῶν καλεμενῶν·
οἱ Τρῶες καὶ οἱ Δάρδαροι, οἱ τινες ἐσέβοντο τὸν
Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, ἅπαντες αὐτοὶ οἱ λαοὶ
ἐχάραξαν καὶ ἐποπλασάσαν τὰ νομίσματα τῶν
εἰς τιμὴν τῶν αὐτῶν ἱερῶν θεοτήτων, κ. τ. λ. Οἱ με-
ταγενέστεροι ὅμως θέλοντες τὰ τιμῶνται ὡς θεοί,
κατέλειπον τὰς εἰκόνας τῶν θεῶν, καὶ ἐχάραττον τὰς
μορφὰς τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων, φράγμα δι' ὅλα ἐν-
αντίον τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν συνηθειῶν, ὡς μέ-
χει τῆς σήμερον συνηθίζεται. Τὰ νομίσματα τῶν
παλαιῶν ἦσαν πολλῶν εἰδῶν, κατὰ τὴν ποιότητα καὶ
κατὰ τὴν ὕλην, δηλαδή ἄλλα μὲν ἦσαν ἀπὸ χρυ-
σίου, ἄλλα ἀπὸ ἀργύρου, ἄλλα ἀπὸ χαλκῶν καὶ ὀ-
ρείχαλκον, καὶ ἄλλα ἀπὸ μόλυβδον, κασσήτερον
κ. τ. λ. καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν.

Οἱ Πελονηταῖ καὶ οἱ Γεωργάφοι, οἱ ὅποιοι πε-
ριέρχονται τὰς Ἑλλήνικας Ἐπαρχίας καὶ χώρας,
συναπαντῶσι πολλὰ νομίσματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν
προγόνων διαφόρων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴ
γινώσκοντες τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, τὰ παραβλέπουσιν καὶ
τὰ καταφρονεῖσι· μάλιστα εἶναι τινὲς χρυσοχόοι, οἱ
ὅποιοι ἀκαταπαύτως χαλεπεῖ τὰ ἀρχαία καὶ ὠραῖα
ἔργα, καὶ τὰ μεταποιεῖσι νεωσὶ. Τοῦτο ἰδὼν καὶ ἐ-
γὼ ἐπαρακινήθην διὰ τὰ ἐκθέσω κατὰ τὸ παρὸν
ὀλίγην τινα καταγραφὴν καὶ ἐξήγησιν μερικῶν νο-
μισμάτων τῶν ἀρχαίων ἡμῶν Προγόνων, ἐκ τῶν ὅ-
ποιων

ποίων εἶας ἰσορικός καὶ εἶας φιλόλογος ὠφειλεῖται τὰ μέγιστα, αἱ εἰκόνες τῶν ὁποίων δρέσκονται κεχαραγμένα εἰς τὴν νομισματικὴν Χάρταν, χῆμα 26. Εἶναι ἅπασαι ἀντίτυπα ἀρχαίων τινῶν μεταλλικῶν νομισμάτων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἔλαβον εἰς τὰς Ἀθῶνας παράτινος ἡμετέρας φίλης καὶ περιέργου περιηγητοῦ Γερμανοῦ κυρίου Δίγκ. ἄλλα δὲ ἀπὸ τὰ ἡμετέρα, καὶ ἄλλα ἀπ' ἄλλα τινὰ πρωτότυπα καὶ ἀρχαίτυπα. Πολλὰ τῶν τῶν νομισμάτων ἐσάθμισα μὲ τὴν ζύγην καὶ μὲ τὰς κόκκους, καὶ ἄλλων ἐμέτρησα τὰς διαμέτρους τῶν καὶ τὸν ὄγκον αὐτῶν* εἰς τινὰ πάλιν διὰ μεγαλητέραν ἡδονὴν ἐσημείωσα καὶ τὴν μυθολογικὴν ἰσορίαν τῶν πρωτοτύπων εἰκόνων καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν (1)* εἰς τινὰ ἄλλα ἔκθεσα τὰς χαρακτῆρας τοῦ νομίσματος καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν, καθὼς ἀκολούθως βλέπομεν* εἰς τὴν Χάρταν κατέταξα τὰ νομίσματα κατ' ἀριθμὸν, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν 1, 2, 3, 4, κ.τ.λ. ἕως τέλους ἀναλόγως μὲ τὰς ἀριθμῆς, οἵ τινες δρέσκονται εἰς τὴν παρεῖσαν καταγραφήν.

1. Τῶν Ἀθῶνων, ἄργυρος (ἀσημι) κεφαλὴ Παλλάδος, μὲ περικεφαλαίαν. Γλαυῆς ἐπὶ στάμνου καὶ ἀνδράποδον, μὲ ΑΘΕ, ΦΑΝΟΚΛΗΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ κ. τ. λ. Ἡ Ἀθῶνα ἦν θυγάτηρ Διὸς, παρθένος εἰλικρινῆς καὶ καθαρὰ* ἐνομιζέτο ὡς θεὰ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας. Γλαυῆς ὄρ-
νεον

(1) "Ὅτι μὴ νομίσῃ ὁ περιεργὸς ἀναγνώστης, ὅτι ἐγὼ εἰμι προσκολλημένος εἰς τὴν Μυθολογίαν καὶ εἰς τὰς μυθολογίας τῶν παλαιῶν λαῶν, ἀλλ' ἄς μὲ σοχασθῇ ὡς εἷς φιλέλληνα, ὁ ὅποιος ἀγαπᾷ νὰ εἰδῇ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἐσολισμένον μὲ ἰδέας πολλὰς μὲ μάθησιν καὶ σοφίαν, μὲ πατριωτισμὸν, καὶ μὲ ἡθῆ Ἑλληνικὰ, τῶν ἀρχαίων ἡμῶν σοφῶν Προγόνων.

ιον τῆς Ἀθηνᾶς, σύμβολον τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐπισημῶν· ἀνδράποδον, διότι τὸ πάλαι εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦσαν πολλοτάτοι σκλάβοι, οἱ ὁποῖοι ἐδέλωον τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ μεταλλεῖα· ἑμίονος καὶ ὀνόματα τῆς τότε ἀρχόντων, κ. τ. λ'. Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶναι πεντάδραχμον, ζυγιάζει πέντε δράμια, ἔχει διάμετρον, 12 γραμμῶν, τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται εἶναι ἀντίτυπον τῆ ὑπὸ τῆ Πραξιτέλης κατασκευασμένου ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον ἐσώζετο εἰς τὸν ἐν Ἀκροπόλει ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ὅλον ἀπὸ ὀρείχαλκον καθαρὸν πεποιημένον.

2. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Παλλάδος μετ' ἐπισημῶν ἐστεφανωμένῳ ἀπὸ κλάδους ἐλαίας. Γλαῦξ ἰσαμνὴ, καὶ κλάδος ἐλαιοφόρος μετ' ἌΘΕ. Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶναι πεντάδραχμον, ζυγιάζει πέντε δράμια, ἢ διάμετρος τῆ εἶναι 11 γραμμῶν. Τὸ ἄραϊον τοῦτο νόμισμα εἶναι ἀντίτυπον ὡς φαίνεται τῆ παλαιῆς ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον τὸ παλαιὸν οἱ Ἀθηνῶν μετεκόμισαν ἀπὸ τὴν Τρωάδα. Τὸ Παλλάδιον τοῦτο ἐλέγετο κρηνοπέτης, ἐξ αἰτίας ὅτι ἦτον ἀχειροποίητον, καθὼς αὐτοὶ ἐνόμιζον. Λέγουσιν οἱ Ἰσραηλιῶτες ὅτι ἐν ᾧ οἱ Ἕλληες ἐπολιώρκειον τὴν Τρωάδα, Διομήδης ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς ὁ Ἰθακήσιος, ἐσυμφώνησαν διὰ νὰ κλέψωσι τὸ ἱερὸν Παλλάδιον τῆς Τρώων. Ἐν μιᾷ ἐν τῆς καθαρῶν νυκτῶν ἐφθάσαν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν τείχη τῆς Τρωάδος, καὶ ἐσυμφώνησαν ὥστε νὰ ἀέβη παλαιὸν ὁ Διομήδης, ἔπειτα νὰ ἐλκύσῃ καὶ τὸν Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν τείχη. Λοιπὸν σκύπτει ὁ Ὀδυσσεὺς, πατεῖ εἰς τὰς ὄψεις τοῦ ὁ θεῖος Διομήδης, καὶ ὁδύς ἀναβάς εἰς τὸ τεῖχος, κλέπτει τὸ Παλλάδιον, καὶ πάλιν ἐπιστρέφει ὅθεν ἀέβη· ὁ Ὀδυσσεὺς ὅμως θυμωμένος ὅλος διὰ τὸ γέλασμα, ἐν ᾧ ὁδύον, ἔσπασε τὴν μάχαιράν τε κατὰ τὴν Διομήδην,

διὰ

διὰ τὴν πληρώσει τὸν φθόρον τε· ὁ θεῖος ὅμως Διομήδης, ὅς τις ἐπολέμησε μὲ τὰς θεούς, ἰδὼν τὴν βρομφαίαν σίλβουσαν τῷ Ὀδυσσεύς ἀπὸ τῆν λάμψιν, ἐθύμωσεν, ὅθεν ἔβαλεν ἐμπρός τὸν ἐχθρόν τε, καὶ τὸν αὐδήγησεν ἕως εἰς τὴν σκηνὴν του. Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ἔκαμε τότε μεγάλας ἀλληλομαχίας διὰ τὴν λάβην τὸ Παλλᾶδιον, ἀλλ' ὁ Διομήδης ποιήσας οὐκ ἀντίτυπον, ἔδωκεν ὡς παρακαταθήκην τὸ ἀληθές Παλλᾶδιον εἰς τινὰ Δημοφῶντα καλούμενον. Οἱ λοιποὶ δὲ Ἑλλήνες ἐμάχοντο ὅλον οὐκ ἄνευ διὰ τὸ ψεύδές Παλλᾶδιον καὶ ἀντίτυπον τὸ πρῶτον καὶ ἀληθινόν. Ὁ Δημοφῶν ἰδὼν τὴν παρακλίω δειξίσκεν Βεζύγλιον τινὰ Ἀθίωαῖον, καὶ τὸ ἀφιερώνει τὸ Παλλᾶδιον, ὁ ὁποῖος λαβὼν τὸ ποδόμενον, τὸ ἔφερεν εἰς τὰς Ἀθίνας καὶ τὸ ἔθηκεν εἰς τὸν ἐν ἀκροπόλει Ναόν τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τὴν μείνη τὸ μνημόσυδόν τε διὰ παντός. Τὸ θαυμαστόν τῆτο ἀγάλμα ὅσον ἦτον περισσότερον ἀπὸ τρεῖς πήχεις τὸ ὕψος, ὅλον ἀπὸ ἐλαίας ξύλον, καθὼς λέγουσι, κατασκευασμένον· ἢ ὠραιότες τε ὅμως καὶ τὸ τεχνέργημα, ἐχρησίμωσεν εἰς τὰς μεταγενέστερας ὡς πρωτότυπον τῶν ἐπομῶν ἀγαλμάτων. Οἱ Ἀθίωαῖοι ἔλαος ἐνθεσιασμένοι εἰς τὴν λατρείαν, ἐχάραξαν εἰς τιμὴν τῆτος τῆ ἀγάλματος πολλὰ εἶδη νομισμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὰς Ἀθίνας μέχει τῆς σήμερον πλήθος συναπαντῶνται.

3. Τῶν Ἀθίωων, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθίνας μὲ περικεφαλαίαν· καὶ ἡ γλαυξ μὲ κλάδον ἐλαίας καὶ ΑΘΕ, ὡς ἀνωθεν. Τοῦτο τὸ νόμισμα ἦτον μία δραχμὴ, τὸ ὁποῖον τὴν σήμερον ζυγιάζει 72 κόκκους, ὁ ἐστὶ οὐκ ἄραμι σωσδόν, ἢ διάμετρος τῆ ὁποίας εἶναι $6\frac{1}{4}$ τῆς γραμμῆς.

4. Τῶν Ἀθίωων, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθίνας καὶ γλαυξ, ὡς ἀνωθεν. Τῆτος εἶναι τὸ ἡμίδραχμον,

καὶ

καὶ ζυγιάζει 40 κόκκας· ἔχει διάμετρον $5\frac{1}{2}$ πη
γραμμῆς.

5. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ τῆς Ἀθηνᾶς
κ. τ. λ. ὡς εἶπομεν. Τῆτο τὸ νόμισμα εἶναι ὁ ὀβο-
λὸς τῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ζυγιάζει 12 κόκκας, ἢ
διάμετρος τε εἶναι 4. γραμμῶν.

6. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς
ἀνωθεν. Τοῦτο ἦτον ὁ ἡμιοβολὸς τῆς Ἀθηναιῶν, ὁ
ὁποῖος βαρεῖ 6 κόκκας, ἢ διάμετρος τε 3. γραμμῶν.

7. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς με
πρηνεκεφαλαίαν, ὡς εἶπομεν, καὶ κλάδος ἐλαίας με
ΑΘΕ. Τῆτο τὸ μικρότατον νόμισμα, ἦτον τὸ τέταρτον
τῆ ὀβολῆ τῆς Ἀθηναιῶν, τὸ ὁποῖον ζυγιάζει μόνον
3 κόκκας, ἔχει διάμετρον 2 γραμμῶν· τῆτο τὸ νό-
μισμα εἶναι ἴσον με εἷς παρὰ Τέρικον τοῦ νυῦ
καιρῆ, δηλαδὴ κατὰ τὸ βάρος, ὡς 4 παράδες, ἔ-
νας ὀβολός· ἀλλὰ 6, ὀβολοὶ ἢ ὀβελοὶ ποιῶσι μίαν
δραχμῆν· 100 δραχμαὶ πάλιν ποιῶσι μίαν μναῖν
Ἐλληνικῆν· ἀρα 2400 παράδες ἀναλογῶσι με μίαν
μναῖν· 60 μναὶ ποιῶσι 1 τάλαντον· ὡς τὸ τάλαν-
τον τῆς πάλαι Ἀθηναιῶν ἀναλογῶσε με 3600 γρό-
σια Τέρικα, ἀν δηλαδὴ τὸ ἀσίμι τῆς γροσίων ἦτον
καλὸν ὡς καὶ τὸ τῆς παλαιῶν δραχμῶν, ὅ,τι λο-
γῆς εἶναι ἐκείνο τῆς Ἰσπανικῶν ταλίων, τὸ ὁποῖον
ὑποδέτομεν πρὸς 32 παράδες τὸ μέγαλον δράμι,
ὅ,εσι ἢ δραχμῆ· εἶδε καὶ τὸ ἀσίμι τῆς γροσίων εἶναι
κατώτερον, τότε τὸ τάλαντον ἀναλογεῖ με 4800 γρό-
σια, τὸ τάλαντον, τὸ ὁποῖον περιέχει 6000 δραχ-
μάς, εἴτε 6000 δράμια, εἶναι ἴσον με 15 ἀκάδες
ἀργυρεὺς κατὰ τὸ βάρος· ἐπειδὴ καὶ τὸ τάλαντον πε-
ριέχει 60 μνάς πρὸς 100 δραχμάς, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ἴσον με 6000 δραχμάς. Τὸ χρυσὸν τάλαντον τῆς
παλαιῶν ἦτον δεκάκις τιμιώτερον τῆ ἀργυρῆ αὐτῶν,
καθὼς ἀπὸ τὴν παρακαταθήκην τῆ Μενάνδρου μνα-

Θαυόμενον· εἰς καιρὸν ὅπῃ τῷ σήμερον σχεδὸν εἶναι δεκαεπτάκις, ὃ ἐστὶ μὲ 17 δράμια ἀσίμι ἀγοράζει τίς εἴνα δράμι χρυσίου· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ πάλαι τὸ χρυσίον ἦτον ἀθιωώτερον, καὶ τώρα ἀπειβέστερον· καὶ τῆτο ἴσως, διότι τότε τὸ χρυσίον ἦτον περιωότερον, καὶ τώρα ὀλιγώτερον· ἢ διότι τότε ἦτον κατώτερον, καὶ τώρα καλλιώτερον, καὶ κα-
θαρώτερον· ἢ ἴσως τότε δευ ἦσαν τόσοι ἔμποροι, καθὼς τὴν σήμερον διὰ νὰ ἀπειβαίνωσι τὸ χρυσίον, καὶ τὰ φλωεῖα. Εἶναι παρατηρητέον μάλιστα, ὅπῃ τὸ χρυσίον πηγάζει ὅλον εἴνα ἀπὸ τῷ Εὐρώ-
πῳ εἰς τῷ Ἀσίαν, καὶ τὸ ἀσίμι ἀνάπαλιν. Πρέ-
πει νὰ ἐξέδηται, ὅτι καὶ εἴνα πάλιον Ἰαπωνικὸν τι-
μᾶται μὲ 7 δραχμάς, καὶ κάτιτι· ὃ ἐστὶ μὲ 42 ὀ-
βολάς. Παρὰ ταῦτα τὰ εἶδη τῶ νομισμάτων οἱ Ἀ-
θῆναιοὶ εἶχον καὶ ἄλλα διάφορα, μάλιστα εἰς τιμῷ
τῆ παρὰ τῆ Περικλέους καὶ Φειδίου πέποιημένους Κο-
λοσαῖς ἀγάλματος, τῷ καταγραφῷ τῆ ὁποῖα ἐκ-
θέσαμεν εἰς τὴν Γεωγραφίαν μας, εἰς τὰς ἀρχαῖότη-
τας τῶ Ἀθηνῶν.

8. Τῶν Θεσσαλῶν χαλκός, κεφαλὴ Ποσειδῶνος
μὲ τρίαιναν. Πρώτα, μὲ ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Ὁ Ποσειδῶν
ὀνομιζέτο Θεὸς τῆς θαλάσσης, καὶ τῶ Ὀκεανῶν· αὐ-
τὸς ἦτον υἱὸς τῆ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, ἀυτῶδέλφος τῆ
Διὸς, τῆ Πλάτωνος, καὶ τῆς Ἥρας· ὁ Ποσειδῶν ἔλαβεν
εἰς κληρονομίαν ὅλην τὴν θαλάσσαν καὶ τὰς Νήσους·
αὐτὸς μὲ τῷ ἀνδρίαν τῆ ἐκαθάεισε τὰς θαλάσσας
ἀπὸ τῆς κακῆς ἀνθρώπων· ὁ Ποσειδῶν ἐρημάτισον
ἀκόμη εἴνας ἀπὸ τῆς πλέον ὀνόμασθες Θεὸς τῶ Ἐθ-
νῶν, ὁ ὁποῖος ἐλατρώετο παντῆ· ἢ τρίαινά του ἐ-
ρησιμίαιε διὰ σημεῖον τῆς ἀνδρίας τῆ· πάντοτε πα-
ρασαίνεται γυμνὸς ἰσάμενος ὀρθὸς εἰς μίαν κογχύ-
λῳ συρομενίῳ ἀπὸ δύο ἢ τέσσαρα ἄλογα περω-
τά, ἢ ἄλλα τερατώδη· ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον αὐτὸς εἰς
τῷ

τῷ κεφαλῷ τε φέρει εἷα σέφανον· με μίαν χεῖρα κρατεῖ τῷ χρυσῷ τελαυνά του, καὶ με τῷ ἄλλῳ τας ἰνίας τῆς ἀλόγων του, τὰ ὅποια ὀδηγεῖ τρέχοντα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα τῆς κατὰ πολλὰ βαθέων θαλασσῶν, κ. τ. λ.

9. Τῶν Αἰνιῶνων τῆς Θεσσαλίας, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλ. ὁ Ἡρακλῆς, με ΑΙΝΙΑΝΩΝ ΜΥΜΜΗΝΩΝ.

10. Τῆς Ἄρτας, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλ. με λύραν ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ. Πήγασος καὶ Α. Ὁ Πήγασος ἦτον τὸ πτερωτὸν ἄλογον, τὸ ὅποιον κατὰ λέγεται ἐγεννᾷ ἀπὸ τὰ αἵματα τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδέσης, ἀφ' ἧς ὁ Περσεύς τῷ ἀπεκεφάλισεν. Τῆτο τὸ ἄλογον τὸ ἐκαβαλίκοσεν ἢ Ἀθῆνᾶ, καὶ τὸ ἐχάρισεν εἰς τὸν Βελλεροφόντῳ.

11. Τῶν Δελφῶν, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος· Ἀεῖων μουσικὸς ἐπὶ δελφίνος· ὁ Ἑλλῶνικὸς Ἀπόλλων ἦτον υἱὸς τῆς Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ὁ ὅποιος ἐγεννήθη εἰς τῷ Νῆσον Δῆλον. Κατὰ τὰς Ποιητὰς ἕτος ὁ Ἀπόλλων ἦτον εὐδοξὸς εἰς τῷ μουσικῷ, εἰς τὰς ἐπισήμας καὶ εἰς τὰς τέχνας, ὁ ὅποιος ἐδοξάζετο ὡς Θεὸς τῆς Ποιητῆς, τῆς Μουσικῶν, καὶ Ῥητόρων. Ὅλαι αἱ Μῦσαι ἦτον εἰς τῷ ὑποταγῷ τῆς τῆς Ἀπόλλωνος. Ὁ Ἀπόλλων διώχθεις ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, ὡς λέγει ἡ μυθολογία, ἦλθε καὶ ἐκατώκισεν εἰς τῷ Θεσσαλίᾳ παρὰ τῷ Βασιλεῖ Ἀδμήτῳ, ὅπου ἐδίδαξεν τὰς Θεσσαλὰς τῷ μουσικῷ καὶ τὰς ἐπισήμας. Τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τῆς Ἀπόλλωνος ἦτον τὸ θαῦμα τῆς Κόσμου. Αεῖων ἦτον εἷας μουσικὸς Λέσβιος, τὸν ὅποιον ναῦται τινὲς τὸν ἐρρίψαν διὰ φθόνον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τὰ τῆς πάρωσι τὰ ἀργυρέα τῆς. Ἐνας δελφίν, ὁ ὅποιος ἐτειγύριζε τὸ πλοῖον, ἐπῆρε τὸν Αεῖωνα, καὶ τὸν εὐγαλεν εἰς τῷ ξηρᾷ, κ. τ. λ.

12. Τῶν Ἀθῆνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθῆνᾶς με πειρικεφαλαίαν. Γλαυῆ, κλάδος ἐλαίας, με ΑΘΕ.

τὸ τοῦ νόμισμα εἶναι μία δραχμὴ παλαιά, ἢ ζυγιάζει 77 κόκκους, ἢ διάμετρος τοῦ ὁποῖου εἶναι 7 γραμμῶν.

13. Τῶν Λοκρῶν, χαλκός, κεφαλὴ Διός, κεραυτός με Λοκρῶν.

14. Τῶν Μεγάρων, χαλκός, κεφαλὴ, με δάδα ἢ ΓΟΡΓΙΦΑΝΗΣ. Ἄνθρωπος ἀρμέγων πρόβατον, με ΜΕΓΑΡΕΩΝ ἄνθρωπος ἀρμέγων πρόβατον διηλοῖ, τὸ μηλοτρόφον τῆς Μεγάρων, καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ φιλόξενον ἦθος τῆς Μεγαρέων, τὸ ὁποῖον μέχει τῆς σήμερον σώζεται.

15. Τοῦ Ταλαστίου ἄργ. ἄνθρωπος με ἀσπίδα καὶ ῥόπαλον, με ΟΠΟΝΤΙΩΝ, ἢ κεφαλὴ ἐστεφανωμένη.

16. Τῶν Ολυθίων χαλκός, πύρα, ἢ Ἀγριμανία καὶ ἢ συκιά, με κωπιά εἰς τὰ χεῖρα, με ΟΛΥΘΝΩΙΩΝ, καὶ ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

17. Τῆς Κορίνθου, χαλκός, κεφαλὴ Διός, λέων καὶ ἔργος με ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

18. Τῆς Ζαγορείου, χαλκός, κεφαλὴ με ΠΥΡΡΟΤ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἰππὸς ἐπὶ στρατιῶτι με ΘΕΣΠΡΩΤΙ. Πολλοὶ βασιλεῖς τῆς ἡπείρου ἐλέγοντο Πυρρίδαί, ἐκ τῆς Πύρρων τῆς ἢ τῆς Ἀχιλλέως, ἢ τῆς ἢ τῆς Αἰακίδου, οἱ τινες ἐφάνησαν ἑομακτικοὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

19. Τῆς Παλαιᾶς Πάτρας, ἄργ. κεφαλὴ με διάδημα, ἢ Ἀθηνᾶ καὶ Γλαῦξ, ὅτι σὺ τῆς Ἀθηνῶν ἢ μονόγραμμα Π, ἦτοι ΠΑΤ. με ΠΑΤΡΙΕΩΝ ΜΗΤΡΩΔΩΡΟΣ ΜΑΝΕΚΑΔΟΣ.

20. Τῆς Νικοπόλεως, χαλκός, Βάκχος με κεῖκνον καὶ θύρσον με ΤΠ. ΚΛ. ΚΟΤΙΤΙΑΙΑΝΟΤ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΙΕΤΡΩ. νίκη ἐν δεξιᾷ σέφανον, ἀειστερᾶ φοινικα με ΤΠ. ΜΑΡΚ. ΑΓΡΙΠΠΑ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΕΤΡΩ. Ὁ Βάκχος ἐνομίζετο θεὸς τῆς οἴνου, ὅχι ὅτι ἐφεῦρε τὸν οἶνον, ἀλλὰ αὐτὸς ἦτον εἷας βασιλεύς, οἱ στρατιῶται τῆς ὁποῖου εἶχον τὰς λόγχας κεκαλυμμέναι.

μείας με φύλλα κισσῶ, ἢ ἀμπέλας, εἰς εἶδος θύρα-
 σα, οἱ τινὲς πρῶτον ἐπήγαυον παίζοντες καὶ χο-
 ραῖοντες εἰς ὅλας τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἔπειτα
 ἐξουσίαζον. Ὁ Βάκχος ἔφερε καὶ οἶνον μαζίτου, καὶ
 ἐδίδεν εἰς τὰς ἐναντίας αὐτῆ καὶ τοὺς ἐμεθύσει, καὶ
 ἔτις τὰς κατεξώπωνεν. Ὁ Παν, ὅς τις ἦτον ὁ ἐξαί-
 ρητος ἀρχιστράτηγός τε καὶ μουσικός ἐλάλει τῷ μι-
 σικλῷ του πολλά γλυκά· αὐτὸς εὗρεν τὸ δεξιὸν καὶ
 αἰσιτερόν κέρασ τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἐγένεν
 αἰτία, καὶ τὴ ἐποροσήρμωσαν εἰς τὸ μέτωπόν δύο
 κέρατα.

21. Τῆς Πέλλης, νέος Ζεύς, τρίπτεσ με ΠΕΛΛΗΣ.
 Ἡ Πέλλη τῆς Μακεδονίας κεῖται πλησίον τῆς Γιαντι-
 σαῶς· αὐτὴ ἐσάθη ἢ πατεὶς τῷ Φιλίππῳ Βασιλέως,
 καὶ τῷ μεγάλῳ Ἀλέξανδρῳ ἕκ αὐτῆ, τῆς Μακεδόνων.

22. Τῆς Πέλλης, Φαῦνος διὰ τὸ βεβρόφον με κα-
 λαύροπα, Ἀλέξανδρος με ΠΕΛΛΗΣ καὶ ΑΛΞ· ὁ
 Φαῦνος ἦτον ὁ πρῶτος ὅπῃ εἰσέβαλλεν εἰς τῷ Ἰ-
 παλίῳ τῷ λατρείῳ τῆς Ἑλληνικῶν Θεῶν, ὁ ὁ-
 ποῖος ἐπαραστρέτετο παρομοίως με τὸν Πᾶνα, τὸν
 Θεὸν τῆς ποιμένων, δηλαδὴ με κέρατα καὶ γυμνός.

23. Τῶν Ἀλικαρνασσῶν, χαλ. κεφαλὴ Διὸς,
 τρίαινα καὶ λύρα με ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΩΝ.

24. Τῆς Πούντας, ἄργ. κεφαλὴ Ἀθηνᾶς με
 ΑΚΤΙΟΥ. Πήγασος πετῶν καὶ ΑΓ. ἢ Πουίτα κεῖται
 ἀπὸνάντι τῆς Λοδικάδος εἰς τῷ Ἡπειρον.

25. Τῆς Πύρρου, χαλ. κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. Ἐλέ-
 φασ μόνόγραμμα ΠΡ καὶ Β, Πύρρος ὁ υἱὸς τῷ Αἰα-
 κίδου, τὸ πρῶτον ἔφερε τοὺς ἐλέφαντας ἐναντίον τῆς
 Ῥωμαίων, σοχαζόμενος νὰ τὰς καθυποτάξῃ εἰς τὴν
 ἐξουσίαν τε, κ. τ. λ.

26. Τῆς Λαρίσσης, ἄργ. ἵππος κεφαλὴ Ἡ-
 λίας, με ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.

27. Τῆς Φιλόκίας, ἄργ. κεφαλὴ Ἀθηνᾶς με

πτερικεφαλαίων, με ΑΡΓΙΩΝ, ὁ Πήγασος καὶ ζῶον κείμενον.

28. Τῆς Ἀργολίδος, χαλκός κεφαλὴ Ἀσκληπιῆ με ΕΠΙΔΑΤΡΟΥ ΙΕΡΑΣ. Επιφανεστάτη πανήγυρις σεφανωμένη με ΑΣΚΛΗΠΙΑ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ἐλατρώετο εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ὡς εἶας μέγας Θεὸς τῆς Γατεικῆς.

29. Τῆς Κίος, κεφαλὴ, Ἡρακλῆς, με ΙΣΤΗΝ ΤΟΝΚΤ, καὶ ναυτικὴ καὶ ΚΙΑΝΩΝ.

30. Τῆς Θεσσαλίας, ἄργυρος, ἡ Θεσσαλικὴ Ἀθηνᾶ, με ΕΝΕΚΡΑΤΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡ, ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Ζῶς σαχυοφορῶν κεφαλὴ.

31. Τῆς Σκοτίας Θεσσαλῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Παλλάδος, λύρα καὶ γλαῦξ, δίοδον σημαίνει, με ΣΚΟΤΟΥΣΣΕΩΝ.

32. Τῆς Δημητριάδος, ἄργυρος, νίκη στεφανοῦσα παύραν με μονόγραμμα ΧΕ Δ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ. Ποσειδῶν με τείριαν, καὶ πέλεκυς τῆς Τενέδου, καὶ πανί με ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. καὶ Φ.

33. Τῆς Τσαρίτσανης καὶ Ἐλασσῶνος, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος με ΣΩΤΗΡ ΑΠΟΛΛ. λύρα ἐσεφανωμένη με ΛΑΠΙΘΩΝ.

34. Τῶν Κορφῶν, χαλκός, κεφαλὴ Ἡρακλέους, παύρα με ΚΟΡΚΤΡΑΙΩΝ, ΑΓΑΝΙΚΑ.

35. Τῆ Βοίως, χαλκός, κεφαλὴ Βάνχε κισσοφοραῦτος, στέφανος κισσοῦ διὰ τὸν ἀριστον οἶνον, με ΠΑΓΑΣΑΙΩΝ.

36. Τῆς Πάρου, ἄργυρος, κεφαλὴ Μεδέσης με δύο λιμνίας, καὶ δύο κόλπους, βῆς καὶ σάχυς, τὸ εὐκαρπον, με ΠΑΡΙΩΝ.

37. Τῆς Σάμου, κεφαλὴ, με ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ ΑΥΓΜ. ΟΠΕΛΣΕΟΥ. Μελέαγρος λόγχι τὸν ὡ κατειργάσατο. Ὁ Μελέαγρος ἦτον εἶας ἀπὸ τοὺς πλέον ἀξίους νέες τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἠκολέθησε τὸν Θαυμα-

στον Γάσωνα εἰς τὴν Κολχίδα· αὐτὸς ἦτον εὐαὶς Πρίγκιψ φοβερὸς εἰς τὴν Καλυδωνίαν γῆν· αὐτὸς ἐδοξάσθη πρῶτον μὲ τὸ κυνηγεῖ τὰ ἀγριοχοῖρε, τὸν ὁποῖον εἶχε πέμψειν ἡ Ἄρτεμις εἰς ποινὴν ἐκείνου τὰ τόπια.

38. Τῆς Μιλήτου, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, καὶ λέοντα, φέρονται ἀνωθεν ἀσέρια μὲ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

39. Τῶν Πρασιῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ γυναικὸς σεφανωμένη μὲ στήχους, βοῦς κωνιορτὸν ρίπτων μὲ ΠΡΑΙΣΙΩΝ.

40. Τῆς Ῥόδου, ἄργυρος, ὁ ἥλιος μὲ Παρθένου κεφαλῆν, καὶ πτερὰ, σημεῖον ἀέμου· αὐθός κὶ καρπὸς μὲ ΡΟΔΟΣ.

41. Τῶν Γορτυνίων, χαλκὸς κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνηφοροῦτος, παῦρος τρέχων, καὶ δύο δελφίνες, μὲ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.

42. Τῆς Κορώνης, χαλκὸς, γυνὴ μὲ σέφανον, μὲ ΑΧΑΙΩΝ ΚΟΡΩΝΑΙΩΝ. Ζῶς μὲ τὴν νίκην στεφανῶνται εἰς χεῖρας, μὲ ΚΛΕΑΡΧΟΥ.

43. Τῆς Μακεδονίας, χρυσός· κεφαλὴ Φιλίππου, τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας· δύο ἄλογα σύρουσι μίαν ἀμαξάν τρέχουσαν εἰς τὰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας μὲ τὸν ἀθλητὴν, σπάμνος, ὅτι οἱ ἀθληταὶ ἔπερνον διὰ βραβεῖον τῆς νίκης των, εὐα ἀγγεῖον πλήρες ἐλαίου, μὲ Φιλίππου. Τῆτο τὸ χρυσὸν νόμισμα εἶναι ἀραιότατον. Λέγεται Φίλιππον μέχει τοῦ νοῦ εἰς τινὰς τόπια· αὐτὸ εἶναι δίδραχμον, ζυγιάζει 157 κόκκους, μὲ διάμετρον 7 γραμμῶν. Τοῦτο τὸ νόμισμα μοι ἔτυχε κὶ τὸ ἐπῆρα ἀπὸ τινὰ Σαλαμίνιον Ἱερέα, διὰ τεῖα βενέτικα χρυσᾶ.

44. Τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας, κεφαλὴ Ζῶς, καὶ ἡ κεφαλὴ, μὲ ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

45. Τῆς Βυθινίας ἢ Προύσης, χαλκὸς, κεφαλὴ βασιλέως, μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΤΚΟΜΗΑΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ

ΠΡΑΔΑΝΤΙΔΟΣ, κεραυτός ἐσεφαντομικός με ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΠΡΟΤΥΠΙΩΝ.

46. Τῆς Ἡρακλείας, χαλκός, γυμνή κεφαλή Ἡρακλέως, καὶ αὐτὸς λατῆ με ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

47. Τῶν Βυζαντίων χαλκός, κεφαλή Ἀπόλλωνος, σελῶν με ἀστέρα, με ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ σελῶν, ἢ ὅποια εἶναι ἢ αὐτὴ Ἀρτεμις, ἦσαν ἀδελφοί. Εἰς τὸ Βυζαντίον φαίνεται ὅτι ἦτον προσωρισμὸν νὰ παρασαινεταὶ ἡ σελῶν, ὅσον εἰς τὰ νομίσματα, τόσον καὶ εἰς τὰς σημαίας, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον φαίνεται.

48. Τῶν Φιλίππων, χρυσός· κεφαλή ἀγνείου Ἡρακλέως, τρίπους, κεφαλή ἵππου, με ΦΙΛΙΠΠΩΝ.

49. Τῆς Φιλιππεπόλεως χαλκός, κεφαλή Βάκχου κιασοφοροῦντος· τρίπους, ἀφ' οὗ κλαδοί, με ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ.

50. Τῶν Θηβῶν, χαλκός· νέος Ἡρακλῆς, σάμνος με αὐτὴ καὶ ρόπαλον, με ΘΗΒΑΙ. Ὁ Ἡρακλῆς ἐνομιζέτο ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς, ἀλλ' αὐτὸς ἦτον υἱὸς τῆ Ἀμφιτέλιου βασιλέως τῆς Θηβῶν, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆ Ἀλκμῆς. Πολλοὶ ἀπέρασαν ὑπὸ τῆ ὀνόματος τῆς· ὁ Ἡρακλῆς ὅμως εἶπε ἦτον δυνατὸς, ἐπολέμησε με τὸν Ἀπόλλωνα εἰς τὰς Δελφοὺς, καὶ ἐγύρισεν αὐτὸν κάτω τὸν τρίποδα, κτλ.

51. Τῆς Εὐρύπου, ἄργυρος, καρκῖνος, με Αἰδηψίω. λαῦρος ἰχθύς με Αἰνοκρατῆς Ἀρχιφρῶνος. Ὁ καρκῖνος ἐπαῦθα δηλοῖ τὰς συνεχεῖς παλυρροίας τῆς Εὐρύπου, αἱ ὅποια ἀναβαίνουσι καὶ καταβαίνουσιν ἀκαταπαύστως εἰς τὸ στενὸν τῆς Εὐρείπου· ὁ δὲ ἰχθύς δηλοῖ ἴσως διατὶ δρέσκονται πολλὰ ὄψαρια εἰς τὴν Εὐρυπον, τὰ ὅποια τὸ πάλαι ἐτραγον μόνον οἱ ἱερεῖς τῆς Δήμητρας.

52. Τῆς Νήσου Σκύρου, ἄργυρος, κεφαλή Ποσειδῶνος με τρίαιναν, πρῶρα, με ΣΚΥΡΙΩΝ.

53. Τῆς

53. Τῆς Νήσῳ Κῶς, χαλκός, κεφαλή Ἴπποκρά-
της, μὲ ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ· ὄφιν καὶ ρόπαλον ἢ σημαία
τῷ Ἀσκληπιῷ μὲ ΚΩΝ. Οἱ Κῶοι θέλοντες διὰ τὴν
τιμῆσωσι τὸν συμπατριώτην τὸν θεῖον ἐκείνον
Ἴπποκράτην τὸν πατέρα τῆς Ἰατρικῆς, τῷ ἐχάραξαν
καὶ διάφορα νομίσματα, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῦ
τῷ σεβασῷ γέροντος. Ὁ ὄφιν εἶναι σημεῖον υἰείας,
ἐπειδὴ καὶ οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ κατεσπούδαζον πολλὰ
ιατρικὰ ἐκ τῶν ὄφεων, τὰ ὁποῖα τῷ σήμερον παν-
τελῶς ἀπεσκορακίσθησαν ἀπὸ τῶν καλῶν ἰατρῶν.

54. Τῆς Πάρου, ἄργυρος, κεφαλή ἠλίας, βῆς, τὸ
εὐκαρπον δηλοῖ, ὁ τρίπους τῷ λατομῖα τῷ λαμ-
πρῶν μαρμάρων τῷ ναῶν, μὲ ΠΑΡΙΩΝ.

55. Τῶν Ναξίων, ἄργυρος, κεφαλή Ποσειδάωνος,
Βάκχος μὲ κρατῆρα, καὶ θύρσον εἰς τῷ ἀρισερῶν,
ἄγαλμα καὶ ἄμπελος μὲ σαφυλίῳ καὶ ΝΑΞΙΩΝ.

56. Τῆς Τενέδου, ἄργυρος, ὁ Ἑρμαφροδίτος, καὶ ἡ
Σαλμακίς, τῷ εὐωσίῳ τῷ δύο θαλασσῶν· πέλε-
κυσ, σαφύλι, ξόπαιον καὶ μονόγραμμα ΓΑ, μὲ ΤΕ-
ΝΕΔΙΩΝ. Ἑρμαφροδίτος δηλοῖ Ἑρμῶν καὶ Ἀφροδί-
την, δηλαδή ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼς νομίζουσι τι-
νες, τὸ ὁποῖον εἶναι τῷ ἀδυνατών τὴν γυνῆν εἰς τῷ
φύσιν, ὡσαύτῃ ἀντίκειται εἰς τὰς φυσικὰς νόμους,
καθὼς ἀπεδείχθη ἀπὸ πολλὰς Ἀνατόμους.

57. Τῆς Μεθύμνης εἰς Μιτυλήνην, ἄργυρος, κε-
φαλή στρατιώτου μὲ ΜΕΘΙΜΝΑΙ· κάπρος, ἴσως τὸ
πάλαι τὴν ἦτον πολλοὶ χοῖροι εἰς αὐτῷ τῷ Νῆσον.

58. Τῆς Μαρωνίας, ἄργυρος, κεφαλή ἀνδρός καὶ
ἵππος, ἄμπελος, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος ΜΗ-
ΤΡΟΔΟΤΟΣ.

59. Τῆς Κωνσταντίας εἰς Πόντον, χαλκός, κεφαλή.
ὁ πρῶτος ὅπου ἐκτίσεν αὐτῷ τῷ Πόλιν μὲ ΚΤΙ-
ΣΤΗΣ ΤΟΜΟΣ. Ἑρακλῆς μὲ λεοντήν καὶ ρόπαλον,
μὲ ΤΟΜΙΤΩΝ.

60. Τῆς Αὐλῶνος, ἄργυρος, Ζεὺς γυμνός, ἐν δεξιᾷ κέρανον ἐν ἀριστερᾷ σβύσει, καὶ μονόγραμμα ἔλαφος μὲ ΚΑΤΛΩΝΙΑΤΑΣ.

61. Τῆς Πόντου, χαλκός, Ἑρμῆς γυμνός, ἐν δεξιᾷ λύχνον σβυσόν, ἐν ἀριστερᾷ κηρύκειον, μὲ ΕΤ. καὶ κύκλον· σπάχης καὶ μὲ ΟΒΟΛΟΣ. Ὡς φαίνεται οἱ Πόντιοι διὰ ὀβολὸν εἶχον τὸ νόμισμα, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὁποίου ἔχεσι τὸν Ἑρμῆν, μὲ τὸ κηρύκειον, τὸ ὁποῖον διηλοῦ σημεῖον εἰρῆνης καὶ ἀγάπης. Ὁ Ἑρμῆς ἐνομιζέτο θεὸς τῶ ἐμπορίου, καὶ τῶ σωθῆκων, τὸ σημεῖον τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ κηρύκειον.

62. Τῆς Κάστρου τῆς Ὠραίας, χαλκός, κεφαλὴ Ἡφαίστου, ὄφις μὲ γένειον, καὶ κορόνα καὶ φύλλον, μὲ ΟΜΟΛΙΩΝ.

63. Τῆς Βυθινίας, χαλκός, κεφαλὴ βασιλέως, μὲ διάδημα, ἵππος βαδίζων, μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΟΜΗ.

64. Τῶν Βυζαντιῶν, χαλκός, νόμισμα ἀπὸ Θεσαυροφυλάκειον τῆς Γερμανίας, ἀπὸ Χεισεῦ· κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, μὲ δένδρον, μὲ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

65. Τῆς Τείκης τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ, χαλκός, κεφαλὴ Τείκης. Ἀσκληπιὸς μὲ λύχνον, μὲ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς τὸ πάλαι ἐδοξάζετο εἰς τὴν Τείκην ὡς θεὸς τῆς ἰατρικῆς, τῆς ὁποίου εἶχασιν ἐγείρειν εἷνα Ναὸν Θαυμασόν. Αὐτὸς ἐνομιζέτο ὑὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀπόλλωνος. Ἐδιδάχθη τὴν ἰατρικὴν ἀπὸ τὸν Χείρονα Κύνταυρον τὸν Θεσσαλόν, τὸν πρῶτον ἐφόρετὸν τῆς ἰατρικῆς. Πολλὰ γυναικὲς τῶ Θεσσαλῶν κατὰ παράδοσιν ἐγιναν ἐμπειρόταται εἰς τὴν ἰατρικὴν.

66. Τῶν Ἀθηνῶν, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μὲ περικεφαλαίαν καὶ μονόγραμμα Α. ἵππος, πήγασος καὶ μονόγραμμα Γ. Ὁ πήγασος δηλοῖ, ὅτι οἱ Ἀ-

Α'θίναϊοι τὸ πάλαι, εἶχον ὡς φαίνεται συμμαχίαν τινὰ μὲ τῆς Κορινθίου. Τῆτο τὸ νόμισμα ἦτον διδραχμον· ζυγιάζει 130. κόπκους, ἔχει διάμετρον 9. γραμμῶν.

67. Τῆς Ἀγίας Μαύρας, ἄργυρος, ἀνὴρ ἐπὶ τῆς ἐλάφου, ἢ σάχυς ἐσφρανωμένη· παῦρα, ρόπαλον, μὲ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ.

68. Τῶν Λοκρῶν, χαλκός, δύο κεφαλαὶ μὲ ἀσέρας, Κάστωρ καὶ Πολυδύκης. Ζῶς ἀετοφόρος καὶ κέρας Ἀμαλθείας, μὲ ΛΟΚΡΩΝ. Ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδύκης, ἦσαν ἀδελφοὶ δίδυμοι ὡς φαίνεται, υἱοὶ τῆ Τιנדάρη Βασιλέως τῆς Σπάρτης. Οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἦσαν κατὰ πολλὰ ἠγαπημένοι, ἀξιοί ἀθληταὶ καὶ γυναιῶι, ἐκαθάρισαν τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς κερσαρίας, καὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς κλέπτιας· ἐλυθέρωσαν καὶ τὰς Ἀθίνας ἀπὸ τὸ κέρσδιμα τῆς ἐχθρῶν· ἀπέθανον, καὶ ἐτέθησαν εἰς τὸν βράνον εἰς τὸν ἀσβερισμὸν τῆς Διδύμων. Ὁ ἀετὸς ἔπος, ὃς τις καὶ βασιλικὸς λέγεται, ἦτον ὄρνειον ἀφιερωμένον τὸ πάλαι εἰς τὸν Δία, τὸν υἱὸν τῆ Κρόνης.

69. Τῆς Βάρνας, χαλκός, κεφαλὴ Διὸς· ἵππῶς, μὲ ΟΔΙΤΗΣ.

70. Τῆς Στρατονίκης, κοινῶς Φραγκοκᾶσρε, πλησίον τῆ Ἀθῶνος, κεφαλὴ Στρατονίκης, γυναικὸς τῆ Ἀντιόχης Βασιλέως, πυργοφόρος ὡσαυτὴ ἢ Κιβέλη, μὲ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΑΙ. Ἄρτεμις, μὲ τόξον, καὶ μὲ βέλη εἰς τὰς χεῖράς της, κύων, ἢ ΕΠΙ. Χ. ΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ.

71. Τῆς Κωνσταντινουπόλεως, χρυσός, ΙΕ. ΧΣ'. Φ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΕΝ ΧΡΙΣΤῶ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

72. Τῆς Χαλκηδόνας, χρυσός, κεφαλὴ βασιλέως, Α'θίνα μὲ νίκην κρατούσαν δελεῖνα, μὲ ΛΤΣΙΜΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΕΚΑΤΑΙΟΥ ΚΑΛΧΑ. Τὸ παρὸν νόμισ-

μισμα τῆς Ἀθηνᾶς εἶναι ἀντίτυπον ὅμοιον μὲ ἐκείνο τὸ ὑπὸ τῶ Φειδίου καὶ Περικλέους κατασκευασμένον, κολωσαῖον ἄγαλμα εἰς τὰς Ἀθῆνας, τῶ ὁποίῳ τὴν καταγραφὴν ἀνωτέρω ἐκάμαμεν.

73. Τῆς Νήσου Θερμῶν, χαλκός, σκύλος ὑλακτῶν, μὲ ΚΤΟΝΙΩΝ. ἡ Δήμητρα, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων ΖΕΟΡΦ, ΛΙΞΑΤ.

74. Τῶν Θηβῶν, ἄργυρος, ἀσπίς καὶ σάμνος, μὲ ΘΗ. τοῦτο ἦτον ἡμίδραχμον, τὸ βᾶρος τοῦ ὁποίου εἶναι 45. κόκκις, καὶ ἡ διάμετρος τῶ 6 γραμμῶν.

75. Τῆς Θεσσαλονίκης, χαλκός, μὲ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ Ἄκτιος Ἀπόλλων μὲ λύραν, τὸν λιμένα σημαίνων, μὲ ΘΕΣΣΑΛΟΝ ΗΙΕΝΕΩ.

76. Τῆς Ἀμφιπόλεως χαλκός, κεφαλὴ Διὸς δαφνηφορέντος, ἵππος, καὶ δύο μονογράμματα, μὲ ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

77. Τῶν Τρικκάλων, ἄργυρος, ἀνὴρ ταῦρον δαμάζων, καὶ ἵππος μὲ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ. Ὁ ταῦρος δηλοῖ τὸ εὖγεον τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ καρποφόρον· ὁ ἵππος ὅτι πρῶτον οἱ Θεσσαλοὶ ἐκαβαλίδυσαν τοὺς ἵππους, διὰ τῆτο καὶ ἵπποκρίταιροι ἐλέγοντο.

78. Τῶν Αἰτωλῶν, χρυσός, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δαφνηφορέσης, ἀνὴρ ἐν δεξιᾷ νίκην ἔχων, ἀειεῖον ἔγχος καὶ φάσγανον, μονόγραμμα καὶ ἀνδραπὸν ἐν εἴδει ἑσπαιῖς.

79. Τῆς ἐπικρατείας Πάτρας, χαλκός, γυνὴ καθμενή μὲ στέφανον καὶ ράβδον, μὲ ΑΧΑΙΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΑ, Ζῶς γυμνός μὲ τὴν νίκην ἐν δεξιᾷ, καὶ ράβδον ἀνταῦρος.

80. Τῆς Μιτυλιώσης, κεφαλὴ, τρίπυς, μὲ ΜΙΤΤ.

81. Τῆς Βελεσίνης, ἄργυρος, Φέρα θυγάτηρ Αἰόλης, ἡ Ὑπερεία πηγή, τὸ Κεφαλόβρυσον, μὲ ΦΕΡΕΩΝ.

82. Τῆς Λήμνης, κεφαλὴ, λαμπάς, δύο ἀσέρες ἐπὶ δύο καλυμμάτων, μὲ ΗΦΑΙ.

83. Τῆς

83. Τῆς Χίε, σφύγξ, σοφία καὶ παύρα, ἡ ναυτική με ΧΙΩΝ. Σάτωρ, Κάτωρ καὶ Πολυδύκης με δύω ἀσέρας, με ΔΙΧΑΛΚΟΝ.

84. Τῆ Ἀδραμυτίου, κεφαλή Ἀπόλλανος, κέρας Ἀμαλθείας, Κάστωρ καὶ Πολυδύκης καλύμματα, καὶ δύω ἀσέρες, με ΑΔΡΑΜΥΤΙΝΩΝ. Τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας διπλοῖ ἀφθονίαν καὶ δῦτυχίαν. Τῆτο ἦτον ἐν κέρας τῆς Ὠλυκίας Αἰγός, τῆς ἔσοφου τῆ Διός· φαίνεται ὅτι ἡ Ἀμαλθεία ἡ κόρη τῆ Μελλίσεως βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἔδρεψε τὸν Δία με γάλα καμμιάς αἰγός· διὸ καὶ ἐμεινω ὁ λόγος μέχει τῆς σήμερον.

85. Τῆς Σμύρνης, κεφαλή Σμύρνης, γυνή δεομένη τῆς κολώνας Ἀθωῶς, καὶ μονόγραμμα ΠΑΡ, με ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΑΡ.

86. Τῆς Χίε, κρατῆρ διὰ τὸν οἶνον, τὸν Ὅμηρον ἐν τῇ καθέδρᾳ με μίαν βίβλον εἰς τὰς χεῖρας, με ΙΑΙΑΣ, καὶ ΟΜΗΡΟΣ, σφύγξ με ΧΙΩΝ. Οἱ Χίοι ἐχάραξαν τὸ πάλαι νομίσματα εἰς τιμὴν τῆ σοφοῦ Ὁμήρου, νομίζοντες αὐτὸν Χίον, μὴ εἰδότες ὅτι ἐπὶ τὰ πόλεις μάχονται δι' αὐτὸν· εἶναι ὅμως εἰς τὴν Χίον μία μεγάλη πέτρα καλαμικὴ σχολεῖα τῆ Ὁμήρου, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας φαίνεται εἷας θρόνος καὶ ἄλλὰ τινα γλυπτὰ, ἐπὶ τῆ ὁποίου ἐκάθητο ὁ θεῖος Ὅμηρος, καθὼς λέγουσι, καὶ ἐδίδασκε τὴς μαθητὰς του ὡς αἰωτέρω εἶπομεν· σφύγξ, σημεῖον εἰρηῆς γνώσεως καὶ σοφίας.

87. Τῶν Τεικεάλων τῆ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἄργυρος, μισθὸν πρόβατον, με ΠΡ, εἰς τετράγωνον. Τὸ μισθὸν πρόβατον ἐνταῦθα διπλοῖ, τὸ μηλοτρόφον τῆς Ἐσιώτιδος γῆς, καὶ τὸ καρποφόρον αὐτῆς.

88. Τῆς Ἐφέσε. Ἐφεσία Ἀρτεμις· τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας δόμος, ὅνπερ ἀνήγειρον Ἀρτεμισία ἡ Μαυσόλα τέλεινα σύζυγος πάλαι, με Ε-

ΦΕΣΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩ. Νεωκόρος δηλοῖ ὑπέρτερον ἐσ-
 ρῶν πραγμάτων.

89. Τῶν δύο Τσανάκ Καλεσί, τετάρτης μὲ, ΕΠΙ-
 ΑΡΧ, ΑΙΑ, ΖΩΙΑ, ΑΒΤΑΗΝ, εἰς τὰς δύο ἐρωμύνας,
 μὲ ΣΗΤΙΩΝ.

90. Τῆς Μαύης, ἄργυρος, ἀετὸς μὲ χεῖρον ῥάμ-
 φος, τὸ πετρώδες καὶ ἐπικίνδυνον σημαίνων, μὲ Μ
 εἰς τετράγωνον, μὲ ΑΛΕΝΩΝ, καὶ ΣΑΧΥΣ.

91. Τῆς Λακωνίας, χαλκός· κεφαλὴ μὲ ΤΙ-
 ΜΑΝΑΡ, γυνὴ μὲ κύονα καὶ ΛΑ.

92. Τῆς Κνωσῆ εἰς τὴν Κρήτην, χαλκός, κεφα-
 λὴ Διὸς δαφνηφόροντος, ἀετὸς βαδίζων· τὸ Ἀριστίων
 εἶναι ὄνομα τῆ ἀρχοντος μὲ ΑΡΙΣΤΙΩΝ· εἰς αὐτῷ
 τῷ πόλιν κατῴκει Μίνως ὁ Βασιλεὺς τῆς Κρήτης.

93. Τῆς Καρύσσης, ἄργυρος, πετεινός· ἢ Κάρυστος
 βυζάνει τῷ Εὐρυπον.

94. Τῆς Πεξογεράκι εἰς τὴν Βοιωτίαν, κεφαλὴ
 ἐσεφανωμένη, ἀνὴρ μὲ τόξον εἰς τὴν δεξιάν, καὶ σέ-
 φανον εἰς τὴν ἀριστεράν, μὲ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΟΝ.

95. Τῆς Φθιώτιδος Θεσσαλίας, χαλκός, κεφαλὴ
 Παλλάδος μὲ ΘΕΛΑΧΙΦΟΝΟΣ· ῥόπαλον καὶ τόξον ἐκ-
 τὸς θήκης, ἔπιμον μὲ ΦΘΙΩΤΙΩΝ. τὸ ἔπιμον τόξον
 ἐνταῦθα δηλοῖ, τὸ ἔπιμον τῶν Θεσσαλῶν, δηλαδὴ
 καὶ εἰς πῦρ καὶ εἰς θάνατον, καὶ εἰς κάθει ἀξίον.

96. Τῆς Βουθροπῆ ἀπὸ τῆς Κορφῶν, χαλκός,
 κεφαλὴ Πύρρου βασιλέως, μὲ ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
 ἢ τίκτη κτείνεσα βέν, μὲ ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ.

97. Τῆς Κωνσταντινεπόλεως ἄργυρος, ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΣ μὲ ΕΜΑΝΟΘΗ, ὃ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 ΕΜΑΝΟΘΗ ΔΕΣΠΟΤΗΣ Ο ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΤΟΣ. Οὗτος ἔ-
 χει σκῆπτρον εἰς τὰς χεῖρας, εἶναι ἐνδεδυμένος πῆν
 βασιλικῶν σολῶν. Πολλοὶ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντι-
 νεπόλεως ἐλέγοντο Πορφυρογέννητοι, ἐξ αἰτίας ὅτι
 αἱ μητέρες αὐτῶν τὰς ἐγκυνῶσαν μέσα εἰς μίαν κά-

μεραν πεποιημένω ἀπὸ πορφυρῶν μάρμαρον, ἢ ἐξολισμένω ἀπὸ ποφυράς σολάς. Τὸ νόμισμα τῆτο εἶναι μεγάλη δραχμή, ζυγιάζει 82 κόκκους, εἶναι κοιλόκυρτον, ἡ διάμετρος τῶ ὁποῖε εἶναι 12. γραμμῶν. Εὐρέθησαν εἰς τῶ Λεβαδίαν νεωστὶ ἀρετόταται.

98. Τῆς Ἀγχιάλου, τύχη μὲ τιμόνι, καὶ Ἀμαλθείας κέρας, μὲ ΟΥΑΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ· πλοῖον πλέον σημεῖον ἀγαθῆς τύχης, μὲ ΟΥΑΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ.

99. Τῆς Δήμης, ἄργυρος, Ἡφαιστος καὶ πυράγρα, ἀμόνη, σφύρα, κεραυνός, μὲ ΔΗΜΝΙΩΝ. Ὁ ἄκμων, ἡ πυράγρα καὶ ἡ σφύρα δηλοῖ ὅτι αὐτὸς παρῶτος ἐτεχνέργησε παράγματα σιδηρᾶ, μπρέτσινά, ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον περὶφημος ὀπλοποιός.

100. Τῆς Ναυπάκτου, χαλκός, κυνηγός μὲ τὸξον τευτομένον καὶ βέλος, καὶ κύων, μὲ ΝΑΥΠΑΚΤΩΝ. χοῖρος τρέχων διὰ τὸν φόβον τε, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος ΑΓΑΣΙΚΑΝΗΣ ΕΦΟΡΟΣ.

101. Τῆς Κνωσῆ, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος μὲ ΠΟΛΝΟΣ, ὁ λαβύρινθος μὲ ΚΝΩΣΩΣ.

102. Τῆς Νικοπόλεως, χαλκός, Ἡρακλῆς ἐν δεξιᾷ ρόπαλον ἔχων ἐν ἀριστερᾷ ὄλτον καὶ τεία μῆλα, τὰ πετεινά, τὰ ὄρεινά καὶ τὰ πεδεινά τῆς ΔΑΚΙΑΣ σημεῖον, μὲ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΑΥΓΑΛΟΤ, τὸ περὶφημον τῶ οἶνε μὲ κηρύκειον· ΤΠ. ΛΟΟΥ ΤΕΡΤΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΟΥ ΠΡΟΣ ΙΣ.

103. Τῆς Δέπνητσας, χαλκός, Βάκχος μὲ ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ, γυνὴ μὲ θυρσον, τιμόνι καὶ κέρας, μὲ ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ.

104. Τῆς Ἠπειρα, κεφαλὴ Περσεφόνης, Ἀθῶνα, μὲ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΡΡΟΥ. Ἄδεται ὅτι ὅταν ὁ Πλάτων, ὁ θεός τῶ ἄδου, ἀρπαξῆ τῶ Περσεφόνω θυγατέρα τῆς Δήμητρος, ἀπὸ τὴν Σικελίαν τῶ ἔφερον εἰς τῶ

Ἡ "πειρον, ὅπου εἶχε τὰ βασιλείᾳ του, οἱ διάδοχοι τῶ ὁποῖα ἐσάφησαν οἱ Σαυματοὶ ΠΥΡΡΟΙ.

105. Τῆς Λήμνου, κεφαλὴ νέου ἐσφραγισμένη, πρόβατον, σημεῖον τῆς μηλοτροφίας γῆς, δῶδα, εἶπε λαμπρὰς ἄπτωσα μὲ ΗΦΑΙ. Λέγεται ὅτι ὁ ΗΦΑΙΣΤΟΣ διωχθεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἦλθεν εἰς τὴν Λήμνον, ὅπου καὶ ἐδέχθη τὴν χαλκῶτικὴν του τέχνην· οἱ Λήμνιοι ἐδυσίαζον εἰς αὐτὸν πρόβατα διὰ τὰ μὴ τῆς προξενήσῃ ὡς ἐνόμιζον σεισμούς εἰς τὴν Νῆσον αὐτῶν.

106. Τῆς Βοστίτσας, ἄργυρος, κεφαλὴ Διὸς δαφνηφορέντος, μὲ ΑΙΓΑΙΩΝ, καὶ μονόγραμμα ΧΑ, καὶ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.

107. Τῆς Θεσσαλίας πόλεως Ἑλλάδος, ἄργυρος, βῆς, μὲ ΕΛΛ, καὶ τετράγωνον διηρημένον.

108. Τῆς Ὀρχας, χαλκός, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, τρόπαιον ἐσφραγισμένον μὲ ΟΡΙΚΙΩΝ.

109. Τῶν Κερκυρέων, χαλκός, σάμνος, ὅτι νῆσος, μὲ ΚΟΡΚΥΡΑ, Ζῶς καθήμενος.

110. Τῆς Παλιοπέβεζας, χαλκός, κεφαλὴ γυναικὸς ἐσφραγισμένη, μὲ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, καὶ ὀβελίσκος μὲ ΙΕΡΑΣ.

111. Τοῦ Δυρράχου, χαλκός, κεφαλὴ γυμνὴ ἀνδρὸς, σημεῖον τῆς Ἑλευθερίας μὲ ΦΙΛΟΤΑ, ΔΥΡ.

112. Τῆς Λεγκέτας, χαλκός, κεφαλὴ ἀνδρὸς ἀγενοῖς μὲ ΠΙΛΟΝ, πλοῖον μὲ ΛΟΡΕΩΝ.

113. Τοῦ Ἀθῶνος, γυνὴ ἐπὶ σφαίρας μὲ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ. ἄστρον κτίσμα Ἀλεξάρχου Μακεδόνοιο τῶ Κασαῖδρα βασιλέως ἀδελφῆ.

114. Τῶν Θεβῶν, ἄργυρος, ἀσπίς καὶ σάμνος μὲ ΘΕΒ. τῆτο ἦτον ἡμίδραχμον.

115. Τῆς Ἠπείρου, ἀσπίς, κεφαλὴ Ἥλιος, κεραυνὸς τῶ Ἀλεξάνδρα βασιλέως, ἐγκόνει Ἀχιλλέως, μὲ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΟΠΤΟ.

116. Τῆς Ζακυνθῆς, ἄργυρος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μὲ ΚΡΟΤΩ, Ἡρακλῆς ἐνδυμένος μὲ τῷ λεοντῆν εἰς τὸ ρόπαλον, μὲ ΟΙΚΙΣΤΑΣ.

117. Τῆς Κνωσοῦ, ἄργυρος, ἡ Εὐρώπη ἐπὶ τῷ ταύρῳ, καὶ πέπλον ἀπλωμένον καὶ δύο δελφίνες· τὸ σχῆμα τῷ λαβυρίνθῳ μὲ ΚΚΩΣΩΝ. Ἡ Κνωσὸς πόλις ἦτον εἰς τῷ Κρήτῳ. Ὁ ταῦρος διλοῖ τῷ ἀρπαγῶ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῷ Φοινίκῳ. Αὕτη ἦτον μία ἀπὸ τὰς πλέον ὠραίας κόρας τῷ τότε καιρῷ. Ἐλέγετο ὅτι εἶχε κλέψειν τῷ ὠραιότητα καὶ τὸ φτιασίδι τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ὅλα τῆς τὰ κάλλι. Ὅρα τὴν ἰσορίαν τῆς Εὐρώπης. Ὁ λαβυρίνθος ἦτον εἰς τῷ Κρήτῳ εἰς, μὲ ὅλον τῷ διαφόρως τὸν σχηματίζουσι, δηλαδὴ στρογγυλὸν καὶ τετράγωνον.

118. Τῆς Ἀδριανεπόλεως, Ἄρτεμις καὶ σκύλος μὲ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Βάκχος μὲ Δύρσον καὶ σαφυλῶ, μὲ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ἡ Ἄρτεμις ἐνομιζέτο ὡς θεὰ τῷ κυνηγίῳ· αὕτη ἦτον θυγάτηρ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐγεννήθη καὶ αὕτη εἰς τῷ Δῆλον Νῆσον. Ἡ Ἄρτεμις ἦτον μία ἀπὸ τὰς ὠραίας παρθένους, ἡ ὁποία ἀγαπήσασα τῷ παρθενίαν καθῶς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐδόθη ὅλως δι' ὅλα εἰς τὸ κυνήγιον. Αὕτη εἶχε δύο ὀπαδοὺς τῆς νέας παρθένους, τῶν ὁποίων τῷ παρθενίαν ἐφύλαττε μὲ μεγάλῳ ποσοχῶ, καθῶς ἀπὸ τῷ ἰσορίαν τῆς Καλισῆ μανθάνομεν. Ἡ Ἄρτεμις ζωγραφίζεται μὲ τόξον, μὲ βέλη, καὶ μὲ φαρέτραν· κάποτε φέρει καὶ μίαν σελίνῳ εἰς τῷ κεφαλῷ τῆς· ἐλατρώετο ἡ Ἄρτεμις εἰς τῷ Ἐφεσον, ὅπερ τῆς ἐκτίσων εἶνα Ναὸν ὑπερθαύμασον.

119. Τῆς Ἡρακλείας, κεφαλὴ τῷ Νέρβα, μὲ ΝΕΡΩΑΣ ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ· ἡ τύχη ἰσταμένη ἐν δεξιῇ ἔχουσα τιμόνι, καὶ ἐν ἀριστερᾷ κέρας Ἀμαλθείας μὲ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

120. Τῆς Πουῦπας, κεφαλὴ χεῖρα, περὶσερὰ μὲ
ΑΚΤΙΩΝ.

121. Τῆς Τρωάδος, ἄργυρος, κεφαλὴ ΠΡΙΑΜΟΥ,
μὲ ΠΡΙΑΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ἢ Πόλις Τροία μὲ τεία
πλοῖα, ἢ ΤΡΟΙΑ.

122. Τῆς Μαγκάλιας, ἢ Καλατίας· εἰς τὰ πα-
ραθαλάσσια τῶ Πόντου, ἄργυρος, κεφαλὴ ὁ Ἀλέξαν-
δρος, τόξον εἰς Σήκῳ ρόπαλον καὶ σπάχης μὲ
ΚΑΛΑΤΙΑΣ.

123. Τοῦ Δυρράχιου, ἄργυρος, τετράγωνον δια-
χωρίζων τὸ στυλόν, καὶ ὄρεινόν τῶ τόπου διλοῦν·
ἀγελάδα βυζανομνή, ἢ κέρας ἐλάφου, μὲ ΔΥΡΡΑ,
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΟΝΟΤΝΙΟΥ.

124. Τῆς Ἠπείρου, δύο κεφαλαὶ Διός, καὶ τῆς
ζυγαικῆς αὐτῆ Ἥρας μὲ ΕΤ ἀνάποδα. Ταῦρος δεῖ-
χνει τὰ ἄρματά τε μὲ ΛΠΕΙΡΩΤΑΝ.

Τέλος τῆς Νομισματολογίας.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ.

	Φύλ.
§. 1. Ὑπόθεσις.	1
§. 3. Καταγραφή τῶν Σφαιρῶν.	2
§. 6. Οἰσμοὶ γενικοὶ τῶν χημάτων.	4
§. 7. Οἰσμοὶ τῆς Γεωγραφίας.	6
§. 8. Κορυφαία γεωμετρία, Ζενίθ, καὶ Ναδίρ.	6
§. 10. Ἀξονες τῆς γῆς.	6
§. 12. Πόλος Ἀρκτικός, καὶ Ἀνταρκτικός.	7
§. 14. Οἰζῶν αἰδητός.	8
§. 15. Οἰζῶν νοητός.	9
§. 17. Μεσημβρινὸς μέγιστος.	9
§. 18. Πρῶτος Μεσημβρινός.	9
§. 19. Ἰσημερινός.	10
§. 20. Ζωδιακός.	11
§. 21. Τροπικοὶ κύκλοι.	12
§. 22. Πολικοὶ κύκλοι.	12
§. 23. Κόλμοι.	12
§. 24. Κύκλος τῶν Ὁρῶν.	13
§. 27. Πλάτος παντὸς τόπου.	13
§. 29. Μῆκος παντὸς τόπου.	14
§. 31. Ἀναλογία τῶν Μέντρων.	14
§. 37. Πίναξ τῶν Μιλίων.	17
§. 38. Ζῶναι τῆς γῆς.	20

§.	42. Κλίματα ὠριαῖα καὶ μῆσιαῖα .	21
§.	43. Λυκαυγές φῶς .	23
§.	45. Σφαῖρα ὀρθή .	24
§.	46. Σφαῖρα παράλληλος .	25
§.	48. Σφαῖρα πλαγία .	26
§.	52. Ἀμφίσκιοι .	28
§.	54. Ἐπερόσκιοι .	29
§.	55. Ἀντίσκιοι .	29
§.	56. Ἀντίποδες .	30
§.	57. Θεωρία διατὶ δυν̄ πίπτομεν ἔξω τῆς γῆς .	30
§.	68. Τὰ μεγαλήτερα Ὄρη τῆς γῆς τῆς Α'. καὶ Β'. Τάξεως .	36
§.	70. Ὄρη πυρίπνοα .	37
§.	72. Ἀκρωτήρια .	39
§.	73. Χερσονήσοι .	40
§.	74. Νῆσοι .	40
§.	75. Ὠκεανοί .	43
§.	78. Θάλασσαι .	45
§.	87. Κόλποι .	48
§.	93. Πορθμοί .	50
§.	100. Λίμναι τῷ Κόσμῳ .	52
§.	102. Λιμένες .	53
§.	103. Ἰσθμοί .	54
§.	104. Ποταμοί .	55
§.	107. ΤΟΜΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, περιέχουσα τινὰ γεωγραφικὰ προβλήματα .	59
§.	149. ΤΟΜΗ ΤΡΙΤΗ, ἐν ἣ περιέχονται τινὰ θεωρήματα .	91
§.	190. ΤΟΜΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ἣτις περιέχει πᾶν γενικῶ καὶ μαιρικῶ διαίρεσιν τῆς Γῆς τῶ ἀρχαίαν γενεαλογίαν τῷ Κόσμῳ, τῆς λαοῦ, τῆ ἡθῆ, τῶ φωνῶ καὶ τῶ Θρησκείαν αὐτῶ, κτλ.	98

§. 191.	Οἱ ἀπόγονοι τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, Σήμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ.	99
§. 194.	Πάντες οἱ λαοὶ τῆς Κόσμου ἀνάγονται εἰς Κλάσεις καὶ εἰς Γενεάς.	103
§. 196.	Νέος Ἀνεμοδείκτης Φίγλαωτος, καὶ περὶ αὐτέμων.	106 καὶ 111
§. 202.	ὑποδιαίρεσις τῆς Γῆς.	115
§. 203.	ΕΥΡΩΠΗ, πρῶτον μέρος τῆς Κόσμου.	119
§. 206.	Πορτογαλλία.	125
§. 207.	Ἰσπανία.	127
§. 208.	Γαλλία.	130
§. 209.	Ελβετία.	134
§. 210.	Ἰταλία.	136
§. 211.	Γερμανία.	143
§. 212.	Ουγγαρία.	150
§. 213.	Ἑλλάς, καὶ Εὐρωπαϊά Τυρκία.	154
§. 214.	Βελγία.	171
§. 215.	Μακεδονία.	171
§. 216.	Ἀλβανία.	172
§. 217.	Θεσσαλία.	174
§. 218.	Νέα Ἀττική.	175
§. 218.	Περὶ τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.	177
§. 219.	Πελοπόννησος.	177
§. 220.	Ἄπασαι αἱ Νῆσοι τῆς Μεσογείου θα- λάσσης.	180
§. 285.	Δακία.	202
§. 287.	Σερβία.	203
§. 288.	Πολωνία, εἴτε Λεχία.	203
§. 289.	Πρωσία.	206
§. 290.	Δανία ἢτοι Δανιμάρα.	208
§. 291.	Ὁλλανδία.	211
§. 292.	Βρετανία ἅπασα.	214
§. 293.	Σβηκία καὶ Λαπωνία.	219
§. 294.	Ρωσία.	222

§. 295. ΑΣΙΑ, δὲύτερον Μέρος τῷ Κόσμῳ.	230
§. 296. Κίνα.	232
§. 297. Ἰνδία.	236
§. 298. Περσία.	239
§. 299. Ταρταρία.	243
§. 300. Ἀσία μικρά.	246
§. 301. Βυθινία.	250
§. 302. Μηδία.	250
§. 304. Καρία.	250
§. 305. Παμφυλία.	250
§. 306. Καππαδοκία.	250
§. 307. Λυκαονία.	251
§. 309. Κολχίς, εἴτε Γεωργία.	251
§. 310. Μεγάλη Ἀρμενία.	252
§. 311. Συρία.	252
§. 312. Παλαιστίνη.	252
§. 315. Εὐδαίμων Ἀραβία.	254
§. 316. ΑΦΡΙΚΗ, τρίτον μέρος τῷ Κόσμῳ.	256
§. 317. Αἴγυπτος.	257
§. 318. Λησεικαὶ Ἐπαρχίαι. Τένεξι.	262
§. 319. Τρίπολις.	262
§. 320. Ἀλγέρη.	262
§. 321. Μαρόκ καὶ Φέζ.	263
§. 322. Σάαρα ἢ Ἐρημος.	265
§. 323. Ἀβυσσυνία ἢ ἅπαντα ἢ Αἰθιοπία.	266
§. 324. Νῆσοι τῆς Ἀφρικῆς.	269
§. 332. Νῆσοι τῆς Ἀσίας.	271
§. 365. ΑΜΕΡΙΚΗ, τέταρ. μέρος τῷ Κόσμῳ.	278
§. 366. Ἀμερικὴ βόρειος.	280
§. 367. Φλώριδα.	283
§. 468. Ἡνωμέναι Ἐπαρχίαι.	283
§. 369. Λαυραδόρ.	284
§. 370. Νέον Μεξικόν.	284
§. 371. Νοτία Ἀμερικὴ.	285

§. 372.	Ἡ Βρασιλία γῆ,	289
§. 373.	Ἡ Χιλή.	289
§. 374.	Ἡ Χίκα,	289
§. 375.	Ἀπασαι αἱ Νῆσοι τῆς Ἀμερικῆς,	290
§. 390.	Πέμπτον μέρος τοῦ Κόσμου, ΓΗ ΑΓ- ΝΩΣΤΟΣ.	293
§. 396.	Νομισματολογία,	295

ΟΝΟΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΓΕΝΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Ο' Πανιερώτατος Ἅγιος Ἀθηνῶν Γρηγόριος . Σώμ.	20
Ο' Πανιερώτατος Ρέοντος καὶ Πρασῆ Διονύσιος .	3
Ο' Πανιερώτατος παύλου Αἰγίνης Παΐσιος .	1
Ο' Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Νεό- φυτος .	2
Ο' Ὁρεοῦ Ἐπίσκοπος τοῦ Ἁγίου Ἀθωνῶν Ἀ- γάπιος .	2

Οἱ ἐξ Ἀθωνῶν .

Ο' τῷ Ἁγίου Ἀθωνῶν Ἀρχιδιάκονος Νεκτάριος Λέσβιος .	2
Ο' τοῦ Ἁγίου Ἀθωνῶν Ἱεροδιάκονος Ματθαῖος Λέσβιος .	2
Ο' Ἠγέμενος τῷ Ἀγ. Γεωργίου Βρανᾶ Γαβριήλ .	4
Ο' Ἠγέμενος τῷ ταξιαρχῶν Πεξάκης Διονύσιος .	7
Ο' Ἠγέμενος Ποντελιωτῆς Κύριλλος .	2
Ο' Ἠγέμενος Φανερωμένης ἐν Σαλαμίνι .	5
Ο' Ἠγέμενος τῷ Ἁγίῳ Σπυριδῶνος Συμεῶν .	1
Ο' τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἐξάρχος παύλου Πορτάρης Νεόφυτος Λέσβιος .	2
Βαρθολομαῖος Ἱερομόναχος .	1
Ο' Προηγέμενος Ἰωαννίκιος ἐξ ἄνδρα Ἀγιότης .	2
Φιλάρετος Ἱερομόναχος .	1
Νεόφυτος Ἱερομόναχος .	1
Ἀγαθάγγελος Ἱερομόναχος καὶ μαθητής .	1
Διονύσιος Ἱεροδιάκονος Πετράκη .	1

Δαμασκηνός Ἱεροδιάκονος Πετράκη .	Σώμ.	1
Ἀνθυμὸς Ἱεροδιάκονος Πεξάκη καὶ μαθητής .		1
Ἀθανάσιος Ἱεροδιάκονος Πετράκη .		1
Ἰωακείμ Ἱερομόναχος Μεγαρόεις .		1
Παΐσιος Ἱερομόναχος ἐξ Εὐβοίας καὶ μαθητής .		1
Παπᾶ Ἐλόθεριος Μεγαρόεις .		1

Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶ .

Ἰωάννης Παλομάς Ἀθηναῖος .		2
Ἀλέξανδρος Λογοθέτης Χωματινός .		2
Ἰωάννης Τατλίκαρας ὁ Ῥαιδεσινώς .		1
Γεώργιος ὁ καὶ Οὐκυδίδης Φύλλας .		1
Γρηγόριος ὁ καὶ Πιττακὸς Μιτυλήναιος .		3
Ξυνοφῶν Γέροντας .		1
Στάμος Σεραφεῖμ .		2
Παναγιώτης Μπελεγεῖνος Πρεβεζάνος .		3
Νικόλαος Καρῶρης .		1
Γεράσιμος Πετράκη .		1
Σωτήριος Φιλιππιάδης .		1
Πάτροκλος Γέροντας .		1
Μιλτιάδης Χερχανδίου .		1
Μιχαὴλ ὁ καὶ Δαναὸς Μπυζίκης .		1
Ἰωάννης Βλάχος ὁ καὶ Κλεομένης		1
Κωνσταντῖνος Λογοθέτης ἐξ Αἰγίνης .		10
Σωτήριος Μοίρας ἐξ Αἰγίνης .		2
Πέτρος Ῥεβελάκης .		1
Διονύσιος Σερμελής .		1
Γάκωβος Κλεώθης .		1
Ἰωάννης Καλλιφερνάς .		1
Δημήτριος Καλλιφερνάς .		1

Οἱ ἐξ Ἐμπόρων .

Χατζῆ Νικόλαος Σπαματίκη .		1
Ἀναγνώσης Παναγιώτης Σχοινιά .		1

Παναγής Σκκζές.	Σώμ.	1
Γωάννης Μαρμαειτέρης.		1
Γωάννης Πάλης.		1
Αναγνώσης Μαζιότης.		1
Γεωργαυτῆς Σκκζές.		1
Πέτρος Δημητρίε.		1
Αγγελής Δημητρίε.		1
Σπυρίδων Μπνεζέλος.		1
Σπυρίδων Πατέσας.		1
Τῆς Ἐταιρείας.		5
Χατζὶ Σπυρίδων Τζικάνης.		1
Γωάννης Τεικκαλινός.		1
Αλύπιος Σαγγέρης.		1
Σπυρίδων Ούζεν Ἀντώνη.		1
Γεώργιος ὁ τῆ Φιλίππε Κρητικῆ.		1
Ο' Ἐξοχώτατος Μανουὴλ Δημητρίε Κωνσταντι- πολίτης.		1
Ο' Γραμματικὸς Βελισάριος Κωνσταντινοπολίτης.		2

Οἱ κατὰ τὰς παλαιὰς Πάτρας ἐνοικῶντες
κὴ περικοικῶντες φιλογενεῖς Συδρομηταί.

Οἱ ἐξ Ἐλλογίμων.

Ο' Πανιερώτατος Πατρῶν Γερμανός.		10
Σπυρίδων Τεικέτης ὁ ἐκ Μεσολογγίε τῆς Αἰτω- λίας.		5
Μιλτιάδης Πελοποννήσιος.		5
Δοσίθεος Κερτεζίτης.		2
Γωάννης Ζαήμης.		5
Αναστάσιος Τεικέτης ὁ ἐκ Μεσολογγίου τῆς Αἰ- τωλίας.		1
Γωάννης Π. Παλαμάς ὁ ἐκ Μεσολογγίε.		1
Α'θανάσιος Πελοποννήσιος.		1
Ανδρέας Παπαγγελῆ.		1

'Α-

Ἀναστάσιος Κρητικός.	Σώμ.	†
Ἰωάννης Δημητρεῖς ὁ ἐξ Ἀνατολικῆς.		†
Ἄγγελος Μυσοξίδης.		†
Νικόλαος Γερακάρης ὁ ἐκ Κεφαλῶν.		†
Μελέτιος Ἱεροδιάκονος.		†

Οἱ ἐξ Εὐγενῶν.

Μενιζέλος Ῥεφός Πελοποννήσιος.		†
Γεράσιμος Μαντζαβίνος.		2
Γεράσιμος Κομποθένης.		†
Γεώργιος Καλαμογάρτης.		†
Παναγιώτης Πατερός.		†
Δημήτριος Τζέρτος.		2
Πόλος Φιλάρετος.		†
Δημήτριος Ῥόδη Θαῖς.		†

Οἱ ἐξ Ἐμπόρων τῆς Πάτρας.

Ἀνδρέας Κοντογέρης ὁ ἐκ Κεφαλῶν.		†
Παναγιώτης Χειλόπελος Πελοποννήσιος.		†
Μαρῆς Τζιμάρης ὁ ἐκ Κεφαλῶν.		†
Γεώργιος Ἀποσολόπελος ὁ ἐκ Κερκύρας.		†
Γεώργιος Κροϊτζος, Πελοποννήσιος.		†
Διονύσιος Κωντανίτης ὁ ἐκ Ζακύνθου.		†
Κωνσταντῖνος Κετζόπελος Πελοποννήσιος.		†
Κάρολος Δρακόπελος ὁ ἐκ Κεφαλονιάς.		†
Νικόλαος Παπαλεξόπελος Πελοποννήσιος.		†
Γεώργιος Δημητριάδης Νικοπολίτης.		†
Ματθαῖος Καλαρρυτόπελος Πελοποννήσιος.		†
Ζώης Λιανός ὁ ἐξ Ἠπείρου.		†
Ἀντώνιος Μπελεφάντης ὁ ἐκ Ζακύνθου.		†
Ἀναγνώσης Κατζίφης.		†
Κωνσταντῖνος Παπαθανασόπελος.		†

Οἱ ἐκ Τριπολιτζᾶς τῆς Πελοποννήσου,

Ο' Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμυκλῶν Νικηφόρος.	Σώμ. Ι
Ο' παῖς Μαλτζίκε Κύριλλος.	Ι
Φιλόθεος Πρωτοσύγγελος τῆ Παναγίᾳ Τάφῃ,	Ι
Γεώργιος Ἰωάννης ἐκ Καλαβρύτων.	3
Μιχαὴλ Γελνιάτης.	Ι
Κωνσταντῖνος Κορδίας.	Ι
Παναγιώτης Παπαδόπουλος.	Ι
Χατζῆ Παράγος Μανιετάκης.	2
Ἀναστάσιος Γιαννακόπουλος.	2
Οἱ τῆς ἐν Δημητζαῖν Σχολῆς Ἐπίτροποι.	Ι
Νικήτας Καλόπουλος.	Ι
Ἰωάννης Γεωργίε.	Ι
Παναγιωτάκης Ἐμμανυὴλ Λεόπουλος.	3
Ἀναγνώστης Νικολάε.	2
Γαλαῖης Φιλόπουλος.	Ι
Παναγιώτης Ταμιχτζής.	Ι
Παναγιώτης Δημητράκοπουλος.	Ι
Ἰωάννης Πρωτόπουλος.	Ι
Δημήτριος Σταμελόπουλος.	2
Ἰωάννης Μασίνας.	Ι
Δημήτριος Λαγοπατόπουλος.	Ι
Ἀνδρέας Γεωργιάδης Ὁρολογᾶ.	Ι
Εὐστάθιος Κανάκης.	Ι
Ἀναγνώστης Κοκκοράκης.	Ι
Ἀναγνώστης Ζαφυρόπουλος.	2
Νικόλαος Γιαννετάκης.	Ι
Ἀναστάσιος Γεωργίε.	Ι
Σταῦρος Ῥοντόπουλος.	Ι
Ἀνδρέας Ῥοντόπουλος.	Ι
Ἀποστόλης Ἀντωνόπουλος.	Ι
Προκόπιος Σκαλισήρης.	Ι

Σωτήρος Σαρδέλης .	Σώμ. 1
Βασίλειος Ἰωάννης Βαγνιώτε .	1
Γεώργιος Ἀιτωνόπελος .	2
Γεώργιος Παπαδόπελος .	1
Ἡλίας Κεσκέρης .	1
Στέφανος Κοπανίτζας .	1
Δημήτριος Παναγιωτόπελος .	1
Νικόλαος Χατζῆ Πολυχρόνη .	1
Καρέλος Κανελόπελος .	1
Κωνσταντῖνος Μιχαλόπελος .	1
Κωνσταντῖνος Κοκάλης Χῖος .	1
Γεώργιος Καρλαντόπελος .	1
Σπυρίδων ἐκ Καλαβρύτων .	1
Δημήτριος Παπαδόπελος Χῖος .	1
Γεώργιος Νέλος .	1
Νικόλαος Ταμπακόπελος .	1
Παντολέον Νικολάε Χίε .	1
Γεώργιος Γαλανόπελος .	1
Στέφανος Ὀρολογᾶς .	1
Γιαννάκος Μπαρπιέρης .	1
Ἰωάννης Χρησακόπελος .	1
Δημήτριος Πολιτόπελος .	1
Μιχαήλ Παναγιώτε .	1
Νικόλαος Παπανίκας .	2
Ἀγανώσης Ῥοντόπελος .	1
Βασίλειος Ἀθανασίε .	1

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλογενεῖς
συνδρομηταί.

ΠΙΣΤΟΛΟΓΙΑ

Ο Παναγιώτατος καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	100.
Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱερουσολύμων Κύριος Πολύκαρπος	5.
Ο Πανιερώτατος ἅγιος Ἐφέσου κύριος Διονύσιος Καλλι- άρχης	10.
Ο Πανιερώτατος ἅγιος Ἡρακλίας κύριος Μελέτιος	5.
Ο Πανιερώτ. ἅγιος Νικημηδίας κύριος Ἀθανάσιος	5.
Ο Πανιερ. ἅγιος Θεσσαλονίκης κύριος Ἰωσήφ	5.
Ο Πανιεροσοφολογιώτατος ἅγιος Ἀδριανουπόλεως κύ- ριος Δωρόθεος πρῶτος	5.
Ο Πανιερ. ἅγιος Σμύρνης κύριος Ἄνθιμος	3.
Ο Πανιερ. ἅγιος Σιναίου κύριος Κωνσάντιος	2.
Ο Πανιερ. ἅγιος Φιλιππουπόλεως κύριος Πάισιος Θετταλὸς	2.
Ο Θεοφιλέστατος ἅγιος Ἐλενουπόλεως κύρ. Χρῦσαν.	1.
Ο τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς μέγας πρῶτος κύρ. Σωφρὸν.	1.
Ο Πανοσιώτατος ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Μελέτιος	1.
Ο Πανοσιώτατος ἅγιος δευτερεύων κύριος Δανιὴλ	1.
Ο Πανοσιώτ. ἅγιος τριτεύων κύρ. Χρῦσ. Παϊδεσηνὸς	1.
Ο Πανος. κύριος Νικηφόρος Βυζάντιος	1.
Ο Πανοσιώτ. κύριος Βενέδικτος Βυζάντιος	1.
Ο Πα-	

- Ὁ Πανσο . κύριος Ἀγάπιος Τριγλιανὸς 1.
 Ὁ Πανσοιολογ . κύρ Παρίων Κρής προηγ . τοῦ Σιναίου 1.
 Ὁ Πανσο . ἀρχιμανθρ κύρ . Κίριλλος ἐκ Καπεσίδου 1.
 Ὁ Πανσο . καραρ . Ἱερουσαλίμων κύρ . Γαβριήλ 1.
 Ὁ Πανσο . κύρ Χατοῦ Ἰωακείμ Πύρρου Θετταλὸς 5.
 Ὁ Τοῦ ἁγίου Σιναίου πρωτοσύγκελ . κύρ . Σιμεὼν 1.
 Ὁ Τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπιτμέρ . κύρ . Σαρευτλ 1.
 Ὁ Τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐφημέριος κύρ Δαβίδ 1.
 Ὁ Σοφολγιώτ . διδάσκ . κύρ . Βενιαμίν Λέσβιος 2.
 Ὁ Σοφολογ . διδάσκ . τῶν Κυθωνιῶν κύρ Γρηγόριος 200
 Ὁ Πανσοιώτ . πνευματικὸς κύρ Μακάριος ἰατρός Χίος 1
 Ὁ Ἠγούμενος τοῦ ἐν Μουσχονησίῳ Προδρόμου 1
 Ὁ Πανσο . κύριος Χαράλαμπος γραμματικὸς πούλος 1
 Ὁ Σοφολογ . διδ . τοῦ Κορυνθιακοῦ κύριος Σαμουήλ 5.
 Ὁ Αἰδεσιμώτατ κύριος παπαγεώργιος Λεβαδίτης 1.
 Ὁ Ἐλλογ . ἱεροδιάκ . κύρ Προκόπιος Πελοπον 1.
 Ὁ Τοῦ ἁγίου Θεσσαλον ἱεροδιάκ . κύρ Εὐγένιος Πελοπ 1.
 Ὁ Τοῦ ἁγίου Θεσσαλ . ἱεροδιάκ κύρ Ἀγάπιος Βεργιαῖος 1.
 Ὁ Τοῦ ἁγίου Θεσσαλ . ἱερ . κύρ . Κίριλλος Πελοπον . 1.
 Ὁ Λογιώτατος ἱεροδιάκ . κύρ Ἀρτέμιος Κρής 1.
 Ὁ Ἐλλογιμώτατ . διάκονος κύρ Διονύσιος Πελοπον . 1.
 Ὁ Ἱερολογιώτ . κύριος Ἱερόθεος ἐκ σκοπέδων 1.
 Ὁ Ἱερολογ . κύριος Ἀμφιλόγιος ὁ ἐκ τῶν Ἐπιδατῶν 1.

- Ο Ἰψηλότατος Αὐθέντης Πορταβίας Κύριος**
Μιχαήλ Σούτσος 10.
- Ο Ἐυδοξότατος καὶ περιδλεπτος Παιζαδῆς καὶ
μέγας Διερμηνευτῆς κύριος Ἰωάννης Καλλιμάχης 10.
- Ο Ἐκλαμπρότατος καὶ περιδλεπτος Παιζαδῆς
κύριος Κωνσταντῖνος Μουρούνης 10.
- Ο Ἐκλαμπρότατος καὶ περιδλεπτος Παιζαδῆς καὶ
Διερμηνευτῆς τοῦ εὐλοῦ Νικόλαος Μουρούνης 6.
- Ο Ἐκλαμπρότατος καὶ περιδλεπτος Παιζαδῆς
κύριος Δημήτριος Μουρούνης 3.
- Ο Ἐυγενέστατος κύριος Ἀλέξανδρος Μουρούνης }
Ο Ἐυγενέστατος κύριος Δημήτριος Μουρούνης } 8.
Ο Ἐυγενέστατος κύριος Ἰωακείμ Μουρούνης }
Ο Ἐυγενέστατος κύριος Παναγιωτάκης Μουρούνης }
Ο Ἐυγενέστατος ἄρχων Πισέλνικος κύριος
Σταυράκης Ἀρίσκοχος 3.
- Ο Ἐυγενές. ἄρχων Πισέλνικος κύριος Ἰακωβάκης Ρίζου 2.
Ο Ἐυγενές. ἄρχων Πισέλνικος κύριος Κωστάκης Χουρμ. 1.
Ο Ἐξοχ. κύριος Χριστόδουλος Πασχάλ. Ἰωαννίτης 10.
Ο Εὐγ. πρωτοψάλ. τῆς Μεγάλ. Εκκλ. κύριος Γρηγόριος 5.
Ο Ἐυγενέστατος ἄρχων Σερδάρης κύριος Ν. Λογέδου 1.
Ο Ἐκλαμπρότατος Κεσβαλιέρος καὶ μαθηματικώτατος
ἀρχιτέκτ κύριος Γεράσιμος Πιτσακῆνος Κερκλήν. 5
Ο Ἐυγενέστατος ἄρχων κύριος Κωνσταντῖνος Σούτσος 1.
Ο Τῷ Οἴκου. Πατριαχ. μέγας γραμμ. κύριος Γεώργιος 2.
Ο Ἐυγενές. ἄρχ. γραμματικὸς κύριος Μανουὴλ Κρής 1.
Ο Ἐυγενές. ἄρχ. Μετλιτιζιάρης κύριος Γεώργ. Αναγνωστ. 1.

Ο Εὐγενές . κύριος Κωνσταντῖνος Σαμουρκιάσης	1.
Ο Εὐγενές . κύριος Ἀλέξανδρος Σαμουρκιάσης	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Χριστόδουλος Μαρίνογλους	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Γεώργιος Χριστὸδ. Μαρίνογλους	1.
Ο Εὐγενές . Λογοθέτης τοῦ Πόρου κύρ Κωνσταντῖνος	5.
Ο Εὐγενές . κύρ Αναστάσιος Μαυρομιχάλης	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Γεώργιος Μαυρομιχάλης	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Ἀσημάκ . ζαίμης προεστ. τοῦ Μωρέως	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Ἰωάνν. Δήμου Μηλιώτης	5.
Ο Εὐγενές . κύρ Χ. Γεώργ. Τίκογλ. Ἀδριανουπολ.	1.
Ο Εὐγενές . κύρ Τριαντάφυλλος Κοινηνος	5.
Ο Εξοχ. ιατροσπετζιάρης κύρ Ἰω. Ζαρίφης . Θετταλός	2.
Ο Εξοχ. σπετζιάρης κύρ Θεόδωρος Πύρρου Θετταλ.	2.
Ο Εξοχ. ιατροσπετζιάρης κύρ Γεωργιάκης	1.
Ο Εξοχ. ιατροσπετζιάρης κύρ Κωνσταντῖνος Ῥαζής	1.
Ο Εξοχ. κύρ Βασίλειος Πούπλιος	1.
Ο Εξοχ. σπετζιάρης κύρ Ἐλευθέριος Λεονίδου	1.
Ο Εξοχ. κύρ Νικόλαος Μαρκάκης κρήσ	1.
Ο Ελλογιμ. κύρ Γεώργιος Αἰνιάν .	} 5.
Κύρ Χριστόδουλος Αἰνιάν .	
Κύρ Δημήτριος Αἰνιάν .	
Ο Ελλογ. κύρ Σωτήριος Καραγιαννόπουλος	1.
Ο Ελλογιμῶν . διδάσ. καὶ ἀρχιμαν. κύρ . Ματθαῖος	1.
Ο Ελλογιμ. διδ. Τζεσπαλιού κύρ Γεώργ. παπακωνσ.	1.
Ο Αὐτοῦ ἀυτάδελφος κύρ Αντώνιος	21.
Ο Ἐλλ. . Κωνσ. Ἀγγελιάδ. ἐκ Τριπολιτζ. τῆς Πελοπ.	2.
Ο μαθητὴς αὐτοῦ Ἀναξαγόρ. Μαλάνου Ζακύνθ.	1.
Ο Ἐλ	

- Ο Έλλησιμ· κύρ Ιωακείμ Κορέλλιος Νάξιος 1.
 Ο Εύγενές· κύρ Gio : Bta Gialtzi 1.
 Ο Έλλησιμ· κύρ Κωνσταντίνος Δροβιαντής 1.
 Η Έλλ· διδ· κυρία Εύφημια Χ· Κουφ· Μολά· Βυζάν· 2.
 Ο Έλλησιμ· κύρ Νικόλαος κοκκίλης 1.
 Ο Τιμώτ· κύρ Μιχαήλ Βασιλείου 1.
 Ο Τιμώτατος κύρτος Ιωάννης· Μανουσάκης Χίος 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Γεώργιος Παξιμαδάς Χίος 1.
 Ο Λογιώτατος Άνθρῶ· τῆς Ζανῶ ἐκ Σκύρου 1.
 Ο Λογιώτατος κύρ Βασίλειος Α· α· σιαδ· Βυζάντ· 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Μιχαήλ Πέτρου Μωραίτης 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Θωμάς Μιτυληναίος 1.
 Ο Τιμώτ· Χ· Αποστόλης Ξάνθης και υἱοὶ αὐτοῦ 4.
 Ο Τιμώτ· κύρ Χ· Κωνσταντίνος μεταξῆς Ξάνθης 1.
 Ο Τιμώτατ· κύρ Γρηγόριος Γ· Μανέλης 1.
 Ο Τιμώτ· κύρ Κωνσταντίνος κυριακός 1.
 Ο Τιμώτατ· κύρ Σωτήριος Πατριάρχης 1.
 Ο Εξοχ· κύριος Γεώργιος Μελιδῶν Κρής 2.
 Ο Τιμώτατος κύρ Διαμαντῆς μεφέτατῆς 1.
 Ο Τιμ· κύρ Γεώργιος παπακωνσταντ· Κοσμοπολίτης 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Σάββας Ὀδυσσεὺς Σμυρναίος 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Γεώργιος Φωτιῶδης 1.
 Ο Τιμώτατ· Κωνσταντίνος Ζαφειρόπουλος Πελοπον· 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Δημήτριος Θωμάς Ὀρτάμεικῆς 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Σωτήριος Χ· Γεωργίου 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Νικόλαος κάλλιφους 1.
 Ο Τιμώτατος κύρ Νικόλαος Περφόουλος 1.
 Ο Τιμ·

Ο Τιμιώτατος κύρ Αντώνιος Ἰωάννου	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Παναγιωτάκης Σκεπασιανός	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Βασίλειος καπροβολής	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Παναγής Μουσούρης	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Νικόλαος Χρυσόπουλος	1.
Ο Ἱερολογιώ. ατ. κύρ Ἰερόθεος Θεοφιλιᾶδ. Λέσβιος	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Βασίλειος Χατζ. Ἰωάννου	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Δημήτριος Καραπαναγιώτου	1.
Ο Τιμιώτατος κύρ Γεωργάκης Γρημάνη	1.
Οἱ τῆς κατὰ τὸ Φανάρι σχολῆς μαθηταί.	
Ο Ἐλλογιμῶ ατ. ὑποδιδάτκαλος κύρ Γεώργιος	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Νικόλαος Μιτυληναίος	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Ἰωάννης Σίφνιος	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Κωνσταντῖνος Ἰακωβίδης	1.
Ο Λογ. κύρ Κωνσταντ. Καραμυζίδης Ἀδριανουπολ.	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Α. Θάμυρης Θράξ	1.
Ο Λογιώτατ. κύρ Κωνσταντ. κουνάρης μιτρινός	1.
Ο Λογιώτατ. κύρ Ἰωάννης Φωτιάδης Σάμιος	1.
Ο Λογιώτατ. κύρ Σωτήριος Γρηγοριάδης Παλεύς	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Ἰωάννης Φιλιππουπολίτης	1.
Ο Λογιώτ. κύρ Παναγιώτης καυριάδης Βυζάντιος	1.
Οἱ τῆς κατὰ τὸ Κουρούτσεσμε Σχολῆς μαθηταί.	
Ο Λογ. κύρ Ἰωάνν. Μάρκου ἐκ χώρας Γεωργουτζάτες	1.
Ο Ἐλλογ. ὑποδιδάσ. κύρ Γρηγόριος Βυζαντιος	5.
Ο Λογιώτατος κύρ Ἰωάννης Βενιζέλου	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Χρῖσανθος Θετταλός	1.
Ο Λογιώτατος κύρ Κωνσταντῖνος Λέσβιος	1.

Ο Λο

- Ο Λογιώτατ. κὺρ Γεώργιος Κασορίδης Ζαγοραῖος 1.
 Ο Λογιώτατος κὺρ Μανουὴλ Γεωργιάδης Τήνιος 1.
 Ο Λογιώτ. κὺρ Κωνσταντῖνος ἐκ Μυριοφύτου 1.
 Ο Λογιώτατος κὺρ Γεώργιος ἐξ Αγραίων 1.
 Ο Λογιώτ. κὺρ Ἰωάννης Φιλιππουπολίτης 1.
 Ο Λογιώτατ. κὺρ Γεώργιος Μαυροδῆς ἐκ Βυζῆς 1.
 Ο Λογτ. κὺρ Παναγιωτάκ. Γερασιμίδ. πανά Κεφαλ. 1.
 Ο Λογιώτατος κὺρ Γεώργιος Ντονάδος Κεφαλεύς 1.
 Ο Λογιώτ. Φώτιος Μπακογιαννοπουλ. ἐκ Τριπολιτῆς. 1.
 Ο Λογιώτατ. κὺρ Γεώργιος Ἀθανασίου Ἰωαννίτης 1.
 Ο Λογιώτ. κὺρ Κωνσταντ. Ταπέτζογλου Παχαρνίκου 1.
 Ο Λογιώτατος κὺρ Μάρκος Παχαρνίκου 1.
 Διὰ τὸ Σχολεῖον τοῦ μεγάλου ρεύματος. 1.
 Ο Ἐλλογιμ. διδάσκαλος τῆς σχολῆς κὺρ Ἰωακείμ 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Εὐαγγέλης Μάρκου Πανᾶς 11.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Κωνσταντῖνος Χ. Δροσινεῦ 1.
 Ο Τιμ. κὺρ Νεόφυτος Ἰωαννίδης Παρόδης, Ἀνδρίας 1.
 Ο Τιμιώτατ. κὺρ Παναγιωτάκης Αναστασίου 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Ἰωάννης Παύλου Μουσοῦρη 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Κωνσταντῖνος Παύλου Μουσοῦρη 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Γεώργιος Ἀντωνιάδης 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Μανουὴλ 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Ἰωάννης Αναστασιάδης 1.
 Ο Τιμιώτ. κὺρ Κωνσταντ. ἀνεψιὸς τοῦ ἁγίου Κυζίκου 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Νικόλαος Κατακουζηνὸς 1.
 Ο Τιμιώτατος κὺρ Ἰωάννης Παναγιώτου Νίδρα 1.

Οἱ Ἐν Γαλαζίῳ τιμιώτατοι συνδρομηταί.

- Ο Πανσιώτατος κύρ Γρηγόριος Κρήσ 1.
 Ο Πανος . κύρ Γρηγόριος Πρετσίσιάνος Βατοπαιδου. 1.
 Ο Εὐγενές . ἀρχων Παχάρ . κύρ Νικόλαος Γρυπάρης 1.
 Ο Εὐγενές . κύρ Χ . Αδάμας Θεοδώρου Θετταλός 5.
 Ο Εὐγενές . κύρ Θεόδωρος Χ . Μεγαήλ Θετταλός 1.
 Ο Εξοχ . σκετζίρης κύρ Βασίλειος Μαλαβάς 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Κωνσταντίνος Χ . Φλώρου 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Ἰωάννης Πράσινος 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Νικόλαος μούρτου Χαλκιώτης 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Θεόδωρος Ποτσιάνος 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Αντώνιος Ἀδαμίδης Πελοποννήσ 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Παναγιώτης Βηθουκευκιώτης 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Βασίλειος ματθαιουδάκης 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Δημήτριος Βρανάς 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Γεώργιος σκληρὸς Πριβεζάνος 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Κωνσταντ . Αναστασίου Θετταλός 1.
 Ο Τιμιώτατ . κύρ Δημήτριος Ἰωάννου ἐκ Γαλαζίου 1.
-